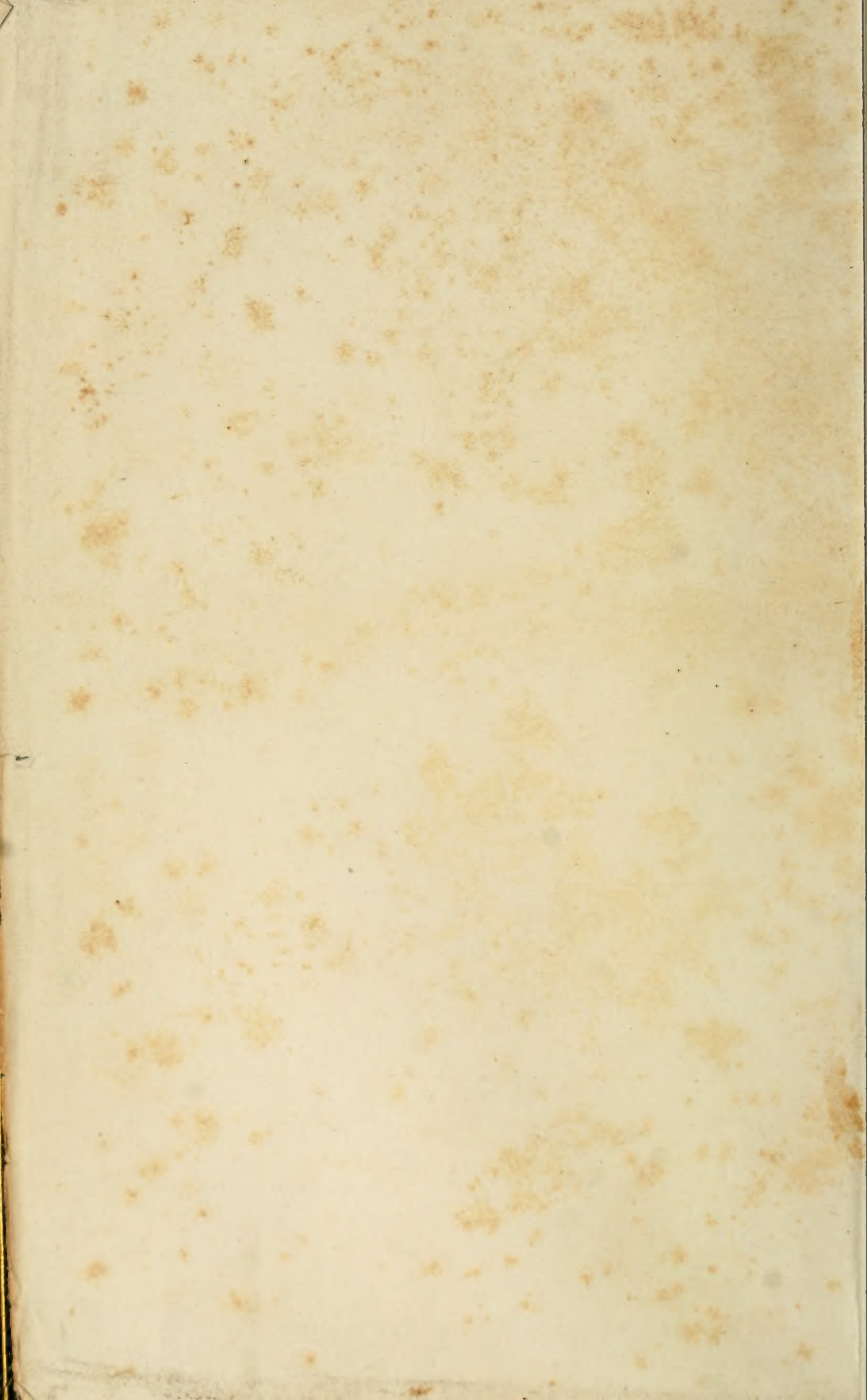

Col. Col

EG
A716Br

ARISTOPHANIS
COMŒDIÆ

EX OPTIMIS EXEMPLARIBUS
EMENDATÆ

STUDIO

RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK
ARGENTORATENSIS.

TOMUS III.

ARGENTORATI

Sumtibus JOH. GEORGII TREUTTEL, Bibliopolæ.
M DCC LXXXIII.

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Toronto

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Τὸ δράμα τῶν Ἰσπεῶν, ποιεῖται εἰς Κλέωνα, τὸν τῶν Ἀθηναίων δημαγωγόν. ὑπόκειται δὲ ὡς Παφλαγῶν νεότητος, δουλεύαν τῷ δήμῳ, καὶ προαγόμενος παρ' αὐτῷ περιττότερον. ἐπιτιθεμένων δὲ αὐτῷ δυοῖν τοῖν ἐμοδούλοιν, καὶ κατὰ τινὰ λόγια πονηρία διάσῃμον ἀλλαντοπώλην Ἀγορακρίτον ἐπαγόνται, ὡς ἐπιτροπείῃ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖον Ἰσπεῖς συλλαβόντες, ἐν χοροῦ σχήματι παραφαίνονται· ὃν ὡν προσωπακίζόμενος ὁ Κλέων ἀνακαλεῖ, καὶ διενεχθεὶς ἱκανῶς περὶ τοῦ ἀνώτερος εἶναι τῶν ἐναντιούμενων, σφᾶς ὡς τυνομαμοκίας κατὰ τῆς πόλεως πρὸς τὴν Βουλὴν ἔται· διώξαντος δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου κατὰ πόδας, οἱ Ἰσπεῖς περὶ τε τοῦ ποιητοῦ τινὰ καὶ τῶν προγόνων, ἔτι δὲ καὶ τῶν συβικινδυνεύοντων σφίσιν ἐπὶ ταῖς μάχαις ἵππων, πρὸς τοὺς πολίτας ἀδρότερος διαλέγονται. ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης περιγεγενημένος ἐν Βουλῇ μάλα γελοῖως τοῦ Κλέωνος, καὶ λοιδορούμενος αὐτῷ προτέρηται· ἐγκαλεσαμένου δὲ τοῦ Κλέωνος τὸν δῆμον, προτελθὼν οὗτος διαφερομένων ἀκροᾶται. λόγων δὲ πολλῶν γενομένων κατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγορακρίτου μάλ' ἐντέχνως τοῖς ἐπινοήμασι καὶ ταῖς θωπείαις, καὶ προσέτι ταῖς ἐκ τῶν λόγων ὑπερβολαῖς κρατοῦντος, κατὰ μικρὸν τοῖς λόγοις ὁ δῆμος συνελήκεται. δέισαντος δὲ τοῦ Κλέωνος, κατὰ τὸ ψαμίζειν τὸν δῆμον ὀρμήσαντος, ἀντιψαμίζειν ἄτερος ἐγχειρεῖ. καὶ τέλος, τοῦ δήμου τὴν ἐκατέρου στήσιν συνέντος, εἴτα τῆς μὲν κενῆς, τῆς δὲ τοῦ Κλέωνος μεστῆς εὐρεθείσης, ἐλεγχθεὶς αὐτὸς, ὡς περιφανῶς τὰ τοῦ δήμου κλέπται, εἰκει θατέρῳ τῆς ἐπιτροπείας. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸν δῆμον ἀφεψήσαντος, εἴτα νεώτερον ἐξ αὐτῆς ἐς τοῦ μφανὲς γεγονότα πράγοντος, Κλέων περικείμενος τὴν Ἀγορακρίτου σκευὴν ἐπὶ παραδειγματισμῷ διὰ μέσης πόλεως ἀλλαντοπωλῶν ἀνὰ μέρος, καὶ τῇ τέχνῃ χρησάμενος, πέμπεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῷ ἀλλαντοπώλῃ παραδίδεται. τὸ δὲ δράμα τῶν ἔργων καλῶς πεποιημένων.

Α Λ Λ Ω Σ.

Ο σκοπὸς αὐτῷ πρὸς τὸ κατελεῖν Κλέων. οὗτος γὰρ βυρστωπῶλης ὢν ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων ἐν προφάσει τοιαύτης. Ἀθηναῖοι πόλιν Πύλον, λεγομένην Σφακίτην, ἐπολιόρουν διὰ Δημοσθένους στρατηγοῦ καὶ Νικίου· ὢν στρατηγῶν χρονισάντων, ἐδυσχέρανον οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αὐτῶν, καὶ ἀδημονούντων, Κλέων τις βυρστωπῶλης ἀναστάς, ὑπέσχετο δεσμίους φέρειν τοὺς ἐναντίους εἰσω εἴκοσιν ἡμερῶν, εἰ στρατηγὸς αἰρεθεῖν· ὅπερ καὶ γέγονε. κατὰ τὰς ὑποσχέσεις οὖν ἐστρατήγει, κυκλῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ ἐνεγκὼν Ἀριστοφάνης, καθήησι τὸ τῶν Ἰσπείων δρᾶμα δι' αὐτοῦ· ἐπεὶ τῶν σκευοποιῶν οὐδεὶς ἐπλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσωπον διὰ φόβου. καὶ τὰ μὲν πρῶτα κύπτεται φοδούμενος· εἴτα προφανὲς αὐτὸς ἀνεδίδαξε τὸ δρᾶμα. ἔοικεν ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης, ὃς ἐνεκμήκει περὶ τὴν Πύλον πολιορκίαν· ἀφῆρέθη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέωνος, ὑποσχομένου τότε τοῖς Ἀθηναίοις παραστήσασθαι τὴν Πύλον εἰσω εἴκοσιν ἡμερῶν· ὃ καὶ κατέρωθισε, διὰ τὸ πλεῖστα τῆς ἀλώσεως προπεπονησθαι Δημοσθένει. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δεσποτικῆς ποιῆσθαι τὸν λόγον. εἴη δ' ἂν δεσπότης ὁ δῆμος· οἰκία ἡ πόλις. οἰκεῖται δὲ δύο τοῦ δήμου προλογίζουσι, κακῶς πάσχοντες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ δὲ Χορὸς ἐκ τῶν Ἰσπείων ἐστίν, οἱ καὶ ἐξημίωσαν τὸν Κλέωνα σέντε ταλάνταις, ἐπὶ δωροδοκίᾳ αἰλόντα. λέγουσι δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην, τὸν δὲ, Νικίαν· ἵνα ὥσι δημηγόροι οἱ δύο.

Εἰδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ Στρατοκλέους Ἀρχοντος δημοσίᾳ εἰς Ἀθήνας, δι' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνία· δεύτερος, Κρατῖνος Σαβύρεις· τρίτος, Ἀριστομένης Ολοφυρμαῖς. Ἰστέον ὅτι εἰς τέσσαρα μέρη διήρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς Πρωτακτισιομήδηνους, εἰς Ἰσπείας, εἰς Ζευγίτας, καὶ εἰς Θῆτας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Παράγει τινὰ Κλέωνα, τὸν καλούμενον
 Παφλαγῶνα, καὶ τι βυρσοπώλην, πικρότατα
 κατεσθίωντ' ὡς τὰ κοινὰ χρήματα·
 καὶ παρalogισμοῖς διαφέροντ' ἐβρωμένως·
 ἀλλαντοπώλην, εὐθέως τε σκατοφάγον,
 πεισθέντα τ' ἐπιθέσθαι σὺν ἰππεῦσιν τισι,
 τοῖς ἐν χορῷ παροῦσι, τῇ τῶν πραγμάτων
 ἀρχῇ· Κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ.
 ἐγένετο τοῦτ'· ἐξέπεσεν ὁ Κλέων παρκαῶς·
 ὁ δὲ σκατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ΝΙΚΙΑΣ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, οἷ ὄνομα

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ΚΛΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ.

ΔΗΜΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΙΠΠΗΣ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, ΝΙΚΙΑΣ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Ἰατλαταιᾶξ τῶν κακῶν, ἰατλαταί.
κακῶς Παφλαγόνᾳ, τὸν νεώνητον κακὸν
αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ἐξ οὗ γὰρ εἰσηήρησεν εἰς τὴν οἰκίαν,
5 πληγὰς αἰεὶ προστίθεται τοῖς οἰκέταις.

ΝΙΚΙΑΣ.

κάκιστ' αἰ δὴβ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων,
αὐταῖς διαβολαῖς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ κακὸδαίμων, πῶς ἔχεις;

ΝΙΚΙΑΣ.

κακῶς, καθάπερ σύ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

δεῦρό νυν πρόσσελθ', ἵνα
ξυγκυλίαν πενθήσομεν, Ολύμπου νόμον.

ΝΙΚΙΑΣ.

10 μὴ μῦ, μὴ μῦ, μὴ μῦ, μὴ μῦ, μὴ μῦ, μὴ μῦ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἐχρήν ζητεῖν τινα
σωτηρίαν νῦν, ἀλλὰ μὴ κλέειν ἔτι;

ΝΙΚΙΑΣ.

τίς οὖν γένοιτ' ἄν; λέγε σύ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

σύ μὲν οὖν μοι λέγε,

ἵνα μὴ μάχωμαι.

ΝΙΚΙΑΣ.

μὰ τὸν Απόλλω γὰρ μὲν οὐκ.

15 ἀλλ' εἰπέ θάρρῶν, εἶτα καὶ γὰρ σοι φράσω.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ΠΩΣ ΑΝ ΣΥ ΜΟΙ ΛΕΞΕΙΑΣ Α ΜΕ ΧΡΗ ΛΕΓΕΙΝ;

ΝΙΚΙΑΣ.

ἀλλ' οὐκ ἐνι μοι τὸ ΘΡΕΤΤΕ. πῶς ἂν οὖν ποῖς
εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευρικῶς;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

μή μοι γε, μή μοι, μὴ διασκανδικίσῃς.

20 ἀλλ' εὗρε τιν' ἀπώκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότητος.

ΝΙΚΙΑΣ.

λέγε δὴ ΜΟΛΩΜΕΝ ξυνεχῆς ὥδι ξυλλαβῶν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

καὶ δὴ λέγω· ΜΟΛΩΜΕΝ.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἐξόπισθε νῦν

ΑΥΤΟ ΦΑΘΙ τοῦ ΜΟΛΩΜΕΝ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ΑΥΤΟ.

ΝΙΚΙΑΣ.

πάνυ καλῶς.

ὥσπερ διφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε

25 τὸ ΜΟΛΩΜΕΝ, εἴτα δ' ΑΥΤΟ, καλεπάγων πυκνόν.
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.
ΜΟΛΩΜΕΝ ΑΥΤΟ ΜΟΛΩΜΕΝ ΑΥΤΟΜΟΛΩΜΕΝ.
ΝΙΚΙΑΣ.

ἦν,

εὐχ' ἰδύ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.
νῆ Δία· πλὴν γε περὶ τῷ δέρματι
δέδοικα ταυτενὶ τὸν οἰωνόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

τί δαί;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.
τὸ δέρμ' ὅτι τῶν δεφωμένων ἀπέρχεται.

ΝΙΚΙΑΣ.

30 κρᾶτιστ' αὖ τῶν παρόντων ἐστὶ νῶν,
θεῶν ἵεντε προσπασεῖν· ποὶ πρὸς βρέτας.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

βρέτας; ποῖον βρέτας; ἐτέον ἡγεῖ γὰρ θεοὺς;

ΝΙΚΙΑΣ.

ἔγωγε.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ποῖω χρώμενος τεκμηρίω;

ΝΙΚΙΑΣ.

ἐπὶ θεοῖσιν ἐχθρὸς εἰμ' οὐκ εἰκέτως.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

35 εὖ προσεβόάζεις μ'.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἀλλ' ἐτέρᾳ ποὶ συνεπίεν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;

ΝΙΚΙΑΣ.

εὖ χεῖρον· ἐν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,

ἢν τοῖς ἑσσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασι.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

- 40 λέγοιμ' ἂν ἥδη. νῦν γάρ ἐστι δεσπότης
 ἄγροικος ἄργην, κυκματρώξ, ἀκράχολος,
 Δῆμος Πνυκίτης, δύσκολον γέροντιον,
 ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρᾳ νομηνίᾳ
 ἐπρίετο δοῦλον, βυρσοδέψην Παφλαγόνᾳ,
 45 πανουργότατον, καὶ διαδολώτατόν τινα.
 οὗτος καταγνοῦς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
 ὁ βυρσοπαφλαγών, ὑπαπεσὼν τὸν δεσπότην,
 ἤκαλ', ἐδάπευ', ἐκολάκει', ἐξηπάτα
 κοσκυλματίεις ἄκροισι, ταικυτὶ λέγων·
 50 Ω Δῆμε, λούσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν,
 ἔνθεν, ῥόφισσον, ἔντραγ', ἔχε τριώβολον.
 βούλει παραθῶ σοι δόρπον; -- εἴτ' ἀναρπάσας
 ὅτι ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ, τῷ δεσπότη
 Παφλαγὼν κεχάρισται τοῦτο· καὶ πρῶτην γ' ἐμοῦ
 55 μάζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικῇ,
 πανουργότατ' ὡς περιδραμῶν, ὕδαρπάσας,
 αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
 ἡμᾶς δ' ἀπελάυνει, καὶν ἐᾷ τὸν δεσπότην
 ἄλλον θραπέυειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων,
 60 δειπνοῦντος, ἐπὶ ὧς ἀποστοθεῖ τοὺς ῥήτορας.
 ἄδει δὲ χρητιμύς· εἶθ' ὁ γέρον σιθυλλιά.
 ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὄρε' ἀμακκοκκότα,
 τέχνην πεποίηται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἀντικρυς
 ψευδῇ διαδύλλει· κατὰ μασιγούμεθα
 65 ἡμεῖς· Παφλαγὼν δὲ περιδέων τοὺς οἰκέτας
 αἰτεῖ, ταράττει, δωροδοκεῖ, λέγων ταῦτ'·
 Ὁρᾶτε τὸν Ὑλαν δὲ ἐμὲ μασιγούμενον;
 εἰ μὴ μὲ ἀνκαπίσσει', ἀποθανεῖσθε τήμερον. --
 ἡμεῖς δὲ δίδωμεν· εἰ δὲ μὴ, πατούμενοι
 70 ὑπὲρ τοῦ γέροντος ἐκλαπλάσιον χέζομεν.

νῦν οὖν ἀνύσαντες φροντίσωμεν, ὦ γαθῆ,
ποῖαν ὁδὸν νῦν τρεπίεον, καὶ πρὸς τίνα.

ΝΙΚΙΑΣ.

κράτιστ' ἐκείνην, τὴν ΜΟΛΩΜΕΝ, ὦ γαθῆ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

75 ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν·
ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος
τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ ἡκκλησίᾳ.
τοσένδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκός,
ὃ πρωκλὸς ἐστὶν αὐτόχρημ' ἐν Χαόσι·
τῷ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς· ὃ δὲ νοῦς ἐν Κλωπιθῶν.

ΝΙΚΙΑΣ.

80 κράτιστον οὖν νῦν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σκόπει,
ἕπως ἂν ἀποθανοίμεν ἀνδρικώτατα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

πῶς δῆτα; πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα;

ΝΙΚΙΑΣ.

βέλτιστον ἡμῖν αἶμα ταύξειον πιεῖν.
ὃ Θερμιπτοκλέους γὰρ θάνατος αἰρετώτερος.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

85 μὰ Δί', ἀλλ' ἄκρατον οἶνον Αγαθοῦ Δαίμονος.
ἵτωσ γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευταίμεθα.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἰδοὺ γ' ἄκρατον. περὶ ποτοῦ γοῦν ἐστί σοι;
πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύεται' ἀνὴρ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

90 ἀληθές, οὗτος, κρουνοχυρολήραιον εἶ.
οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοσιαν λοιδορεῖν.
οἶνον γὰρ εὖροις ἂν τι πρακτικώτερον;
ὄρᾳς; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,
εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελούσι τοὺς φίλους.
95 ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἶνον χρᾶ,

τὸν νῦν ἴν' ἄρδω, καὶ λέγω τι δεξιόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

οἶμαι τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ ποτῶ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἀγάθ'· ἀλλ' ἐνεῖκ'· ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.

ἦν γὰρ μεθυθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω

105

βουλευματίων, καὶ γνωμιδίων, καὶ νοιδίων.

ΝΙΚΙΑΣ.

ὡς εὐτυχῶς, ὅτι σὺκ' ἐλήφθην, ἐνδοθεν

κλέπτων τὸν εἶνον.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

εἴπ' ἐμοὶ, Παφλαγῶν τί δρᾷ;

ΝΙΚΙΑΣ.

ἐπίπαστα λαῖξαι δημίοπραθ' ὁ βιάσκατος

ἐβῆκε μεθύων ἐν ταῖσι βύρταις ὕπλιος.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

105

ἴθι νυν, ἄκρατον ἐβόναξέν μοι πολύν.

ΝΙΚΙΑΣ.

σπονδὴν λαδὲ δὴ, καὶ σπεῖσον, Ἀγαθοῦ Δαίμονος·

ἔλχ', ἔλκε τὴν τοῦ Δαίμονος τοῦ Πραμνίου.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ Δαῖμον Ἀγαθὲ, σὸν τὸ βούλευμ', σὺκ' ἐμόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

εἴπ', ἀντιβελῶ, τί ἐσσι;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τοὺς χρησμοὺς ταχὺ

110

κλέψας ἐνεῖκε τοῦ Παφλαγόνος ἐνδοθεν,

ὥς καθεύδει.

ΝΙΚΙΑΣ.

ταῦτ' ἀτὰρ τοῦ δαίμονος

δεδοικ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

φέρει νυν ἐγὼ ἔμμετῳ προσαγάγω τὸν χοῶ,

τόν νουν ἢν ἄρδω, καὶ λέγω τι δεξιόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

115

ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγῶν βέβηκεται καὶ πέρδεται,
ὥστ' ἔλαθον αὐτόν, τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαῶν,
ὅπως μάλιστα ἐφύλαττεν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ σοφώτατε,

φέρ' αὐτόν, ἢν ἀναγνῶ· σὺ δ' ἔτρεπεν πιεῖν
ἀνύσχευς τι. Φέρ' ἴδω, τί ἄρ' ἐνεσλιν αὐτόθι.

120

ὦ λόγια, δὸς σὺ μοι τὸ ποτήριον ταχύ.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἰδοῦ· τί φησιν ὁ χρησμὸς;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἐτέρων ἔτρεπεν.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἐν ταῖς λογίαις ἐνεσλιν ΕΤΕΡΑΝ ΕΓΧΕΟΝ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ Βάκι.

ΝΙΚΙΑΣ.

τί ἐσσι;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.

ΝΙΚΙΑΣ.

πολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐχρήτο τῷ ποτηρίῳ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

125

ὦ μικρὲ Παφλαγῶν, ταῦτ' ἄρ' ἐφύλαττεν πάλα,
τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρθῶν;

ΝΙΚΙΑΣ.

τιή;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἐνταῦθ' ἐνεσλιν, αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.

ΝΙΚΙΑΣ.

καὶ πῶς;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

130 ὅπως; ὁ χρησμὸς ἀντικρὺς λέγει,
ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίγνεται,
ὅς πρῶτος ἔξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.

ΝΙΚΙΑΣ.

εἷς οὗτος δὲ πώλης. τί τὸν τεύθεν; λέγε.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

μετὰ τοῦτον αὖθις προδαιοπώλης δεύτερος.

ΝΙΚΙΑΣ.

δύο τῶδε πώλη. καὶ τί τοῦτον χρὴ παθεῖν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

135 κραιπεῖν, ἕως ἂν ἕτερος ἀνὴρ βδελυράτερος
αὐτοῦ γένηται· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπέλλεται.
ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγῶν,
ἄρπαξ, κεκρακίης, Κυκλοδόρου φωνὴν ἔχων.

ΝΙΚΙΑΣ.

τὸν προδαιοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεὼν
ὑπὸ βυρσοπώλου;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

νὴ Δί'.

ΝΙΚΙΑΣ.

οἴμαι δέ τιμιος.

140 πέθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἰς μόνος;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἔτ' ἐσθλὴν εἷς, ὑπερφυῶ τέχνην ἔχων.

ΝΙΚΙΑΣ.

εἴπ', ἀντιβελῶ, τίς ἐσθλὴ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

εἴπω;

ΝΙΚΙΑΣ.

νὴ Δία.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἀλλ' ἀνθοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξελῶν.

ΝΙΚΙΑΣ.

κλαιοπώλης; ὦ Πόσειδον, τῆς τέχνης.

145 Φέρε, ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσαμεν;
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.
ζητῶμεν αὐτόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἀλλ' ὁδὶ προσέρχεται,
ὥσπερ κατὰ θεῖον, εἰς ἀγοράν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ μακάριε
ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο, δεῦρ', ὦ φίλιτε,
ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῶν Φανείς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

150 τί ἐστὶ; τί με καλεῖτε;
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.
δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθῃ,
ὡς εὐτυχὴς εἶ, καὶ μεγαλῶς εὐδαιμονεῖς.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἴθι δὴ, κάθελ' αὐτοῦ τούλεόν, καὶ τοῦ θεοῦ
τὸν χρησμὸν αὐτὸν ἀναδιδάξον ὡς ἔχει·
ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέβομαι τὸν Παθλαγόννα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

155 ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί·
ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυτον, καὶ τοὺς θεούς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἰδοὺ· τί ἐστίν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ μακάρι', ὦ πλούσιε·
ὦ νῦν μὲν οὐδεὶς, αὔριον δ' ὑπέρμεγας·
ὦ τῶν Ἀθηῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

160 τί μ', ὦ γὰρ, οὐ πλύνειν ἑᾶς τὰς κοιλίας,
πωλεῖν τε τοὺς ἀλλήντας, ἀλλὰ καταγελᾶς;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ μῶρε, παῖας κοιλίας; δευρὶ βλέπε.

ταῖς σίχαις ἔρῃς γε τῶνδε τῶν λαῶν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἔρῳ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τούτων ἀπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,

165

καὶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμένων, καὶ τῆς Πνυκίης.

Βουλὴν πατήσεις, καὶ στρατηγούς κλασάσεις,

δήσεις, φυλάξεις, ἐν Πρυτανείῳ λαϊκάσεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγώ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

σὺ μέντοι· κοῦδέ πω γε πάνθ' ἔρῃς.

ἀλλ' ἐπανάβηθι κατὰ τοῦτέον τοῦτι,

170

καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἀπάσας ἐν κύκλῳ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καθ' ὅρῳ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τί δαί; τὰμπόρια, καὶ τὰς ὀκιάδας;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγωγε.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

πῶς οὖν σὺ μεγάλως εὐδαιμονεῖς;

ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παραΐδαλλ' εἰς Καρίαν

τὸν δεξιὸν, τὸν δ' ἕτερον εἰς Χαλκηδόνα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

175

εὐδαιμονήσω γ', εἰ δικασθῶμαι;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

οὐκ· ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέριναται.

γίγνεται γάρ, ὥς ὁ χρησμὸς οὕτωςι λέγει,

ἀνὴρ μέγιστος.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

εἴπ' ἐμοὶ, καὶ πῶς ἐγὼ

ἀλλοιολογώλης ὢν, ἀνὴρ γενήσομαι;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

180

δι' αὐτὸ γάρ ται τοῦτο καὶ γίγναι μέγας,
ὅτι πόνηρος, καὶ ἀγορᾶς εἶ, καὶ θρασύς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐκ ἀξιῶ γὰρ μυτὸν ἰσχύσθαι μέγα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ', ὅτι στυτὸν οὐ Φῆς ἄξιον;
ξυνειδέναι τι μοι δοκεῖς στυτῷ καλόν.

185

μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μὰ τοὺς θεούς,

εἰμ' ἐκ πονηρῶν γ'.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ μακάριε τῆς τύχης,
εἶον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πράγματα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ', ὦ γὰρ, οὐδὲ μουτικὴν ἐπίσχημαι,
πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

190

τουτί σε μόνον ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς.
ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ
ἔτ' ἐστὶν ἀνδρὸς, οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,
ἀλλ' εἰς ἀμαθίαν καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῆς
ἂ σοι διδῶσ' ἐν τοῖς λόγοισιν οἱ θεοί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

195

πῶς δὴ τὰ φησιν ὁ χρησμός;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

εὔ, νὴ τοὺς θεούς,

καὶ ποικίλως πως, καὶ σοφῶς ἡνιγμένες.

Ἀλλ' ὅπῃ μέρψῃ βυρσαίετος ἀβυλοχειλὴς
γαμφηλῆσι δράκοντα κοάλεμον, αἵματοπώτην,
δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλυσται ἡ σποροδάμνη·

200 κοιλισπώλησιν δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάξει,

αἶ κεν μὴ πωλεῖν ἄλλαντας μάλλον ἔλονται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν; ἀνὰ δ' οὐκ ἔσκε μέ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

βυσταίετος μὲν, ὁ Παφλαγῶν ἐστ' οὐτοσί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί δ' ἀβυλοχείλης ἐστίν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

αὐτό που λέγει,

205 ὅτι ἀβυλοῦταις ταῖς χερσὶν ἀρπάζων φέρει.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὁ δράκων δὲ πρὸς τί;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τοῦτο περιφανέστατον.

ὁ δράκων γὰρ ἐστὶ μακρόν, ὃ τ' ἄλλας αὖ μακρόν·

εἰθ' αἰματοπώτης ἐστὶν ὃ τ' ἄλλας, καὶ δράκων.

τὸν οὖν δράκοντά Φησι τὸν βυσταίετον

210 ἤδη κρατήσεν, αἶκε μὴ θαλερῶ λόγους.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὰ μὲν λόγια καλεῖ με, θαυμάζω δ' ὅπως

τὸν δῆμον εἰς τ' εἰμ' ἐπιτροπέειν ἐγώ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Φαυλότατον ἔργον· ταῦθ' ἄπερ παιῖς, ποίει·

τάραττε, καὶ χέρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα

215 ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον αἰεὶ προσποιεῖς,

ὑπογλυκαίνων βηματίαις μαγειρικοῖς.

τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσσεσι δημαγωγικά,

φωνὴ μιὰν, γέγονας κηκός, ἀγοραῖος εἶ·

ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἂν δεῖ·

220 χρησμοὶ τε συμβαίνουσι, καὶ τὸ Πυθικόν.

ἀλλὰ σεφανοῦ, καὶ σπένδε τῷ Κραλέμῳ·

χρῆπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ τίς ξύμμαχος

γενήσεται μοι; καὶ γὰρ εἴ τε πλούσιοι
δεδίασιν αὐτόν, ὃ τε πένης βδύλλει λεώς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

- 225 ἀλλ' εἰσὶν Ἰωπῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι,
μισοῦντες αὐτόν, οἱ βοηθήσουσί σοι,
καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοὶ τε κἀγαθοὶ,
καὶ τῶν θεατῶν ὅσῃς ἐστὶ δεξιός,
κἀγὼ μετ' αὐτῶν, καὶ θεὸς ξυλλήψεται.
230 καὶ μὴ δέδιθ'. οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξηκασμένοις.
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτόν οὐδεὶς ἤθελε
τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. πάντως γε μὴν
γνωσθήσεται. τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

οἶμοι κακοδαίμων, ὃ Παφλαγῶν ἐξέρχεται.

ΚΛΕΩΝ.

- 235 οὐ τοι, μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς, χαίρησέ τον,
ὅτι ἡ πῶ δῆμῳ ξυνώμνυτον πάλαι.
τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;
οὐκ ἐστὶν ὅπως οὐ Χαλκιδικέας ἀφίστατον.
ἀπολείσθον, ἀποθανεῖσθον, ὦ μικράϊδάτω.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

- 240 οὗτος, τί Φεύγεις; οὐ μένεις, ὦ γεννάδα
ἀλλὰ πωπῶλη; μὴ προῦς τὰ πράγματα.
ἄνδρες Ἰωπῆς, παραγένεσθε· νῦν ὁ καιρὸς. ὦ Σίμων,
ὦ Παναίτι, οὐκ ἐλάτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
ἄνδρες ἐγγύς· ἀλλ' ἀμύνου, κἀναστέφου πάλιν.
245 ὁ κονιστὸς δῆλος αὐτῶν, ὡς ὁμοῦ προσκειμένων.
ἀλλ' ἀμύνου, καὶ δίακε, καὶ τροπὴν αὐτοῦ πεισῶ.

ΧΟΡΟΣ.

παῖε, παῖε τὸν πανοῦργον, καὶ ταρᾶξιπρόσβατον,
καὶ τελώνην, καὶ φάραγγα, καὶ Χάρυδιν ἀρπαγῆς,

καὶ πανούργον, καὶ πανούργον. πολλάκις γὰρ αὐτ' ἐρώ.
 250 καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανούργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.
 ἀλλὰ παῖε, καὶ δίακε, καὶ τάραττε, καὶ κύκα,
 καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπικείμενος βόα·
 εὐλαδοῦ δέ, μὴ ἑφύγη σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ἐδούς,
 ὥσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐδὺ τῶν κυρηδαίων.

Κ Λ Ε Ω Ν.

255 ὦ γέροντες Ηλιασθαί, φράτορες τριωδόλου,
 οὓς ἐγὼ βόσκω, κεκραγὼς καὶ δίκαια κᾷδικα,
 παραδοθηθεὶς, ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπλομαι ξυνομηστῶν.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ἐν δίκη γ'· ἐπεὶ τὰ καινὰ, πρὶν λαχεῖν, κατεσθίεις,
 κἀπισυνάξεις πιέζων τούς ὑπευθύνους, σκοπῶν,
 260 ὅσους αὐτῶν ὁμός ἐστιν, ἢ πέπων, ἢ μὴ πέπων,
 κῆν τιν' αὐτῶν γνῶς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχρηνότα,
 καλαγαγὼν ἐκ Χερρόνησου, διαλαβὼν ἡκυρίσας,
 εἶτ', ἀποσπρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκλήδασας·
 καὶ σκοπεῖς γε, τῶν πολιτῶν ὅσους ἐστὶν ἀμνοκῶν,
 265 πλούσιος, καὶ μὴ πότῃρος, καὶ τρέμων τὰ πρᾶγμαλα.

Κ Λ Ε Ω Ν.

ξυνεπείκεισθ' ὑμεῖς· ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες, δι' ὑμᾶς τύπλομαι,
 ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον, ὡς δίκαιον ἐν πόλει
 εἶσθαι μνημεῖον ὑμῶν ἐστὶν ἀνδρείας χάριν.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ὡς δ' ἀλαζών, ὡς δὲ μάσθλης· εἶδες, εἴ' ὑπέρχεται
 270 ὥσπερ γέροντας ἡμᾶς, κ' ἐκκοδαικεύεται.
 ἀλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ, ταυτὴν πεπλήξεται·
 ἦν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευρὶ, πρὸς σμέλος κυρηδάσει.

Κ Λ Ε Ω Ν.

ὦ πόλις καὶ δῆμ', ὅφ' εἶων θηρίων γαστρίζομαι.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

καὶ κήρυγας, ὥσπερ αἰεὶ τὴν πόλιν κατασπρέφεις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

275 ἀλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτον τρέψομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εἴαν μέντοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ·
ἦν δ' ἀναιδεία παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυγμαῖος.

ΚΛΕΩΝ.

ταυτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δαίνομυ, καὶ Φημ' ἐξάγειν
ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

280 καὶ μὰ Δία, κἄγωγε τούτων, ὅτι κενὴ τῇ κοιλίᾳ
ἐσθραμῶν εἰς τὸ Πρυτανεῖον, εἴτα πάλιν ἐλθεῖ πλέα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

νὴ Δί', ἐξαγαγὼν γε τὰ πέρρηθ', ἅμ' ἄρτιν καὶ κρέας,
καὶ τέμνυχος, οὗ Περικλῆς οὐκ ἠξιώθη πώποτε.

ΚΛΕΩΝ.

ὑποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

285 τριπλάσιον κεκράξομαι σου.

ΚΛΕΩΝ.

κατὰ δόξομαι βῶν σε.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ αὖ κεκράξομαι σε κράζων.

ΚΛΕΩΝ.

δικακλῶ σ', εἴαν στρατηγῆς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κυνικοπήσω σου τὸ νῶτον.

ΚΛΕΩΝ.

290 περιελῶ σ' ἀλκονείας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὑποτεμοῦμαι τὰς ὀδύς σου.

ΚΛΕΩΝ.

βλέψεν εἰς μ' ἀσκαρδάμυκτος.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθρυμαι.

ΚΛΕΩΝ.

διαφορήσω σ', εἴ τι γρύξεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

295

κοπρφορήσω σ', εἰ καλήσεις.

ΚΛΕΩΝ.

ὁμοιωῶ κλέπειν· σὺ δ' οὐχί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

νὴ τὸν Ερμῆν τὸν Ἀγοραῖον,

κἀπειρεκά γε βλεπόντων.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλότρια τείνουν σοφίζει,

300

καὶ σε φαίνω τοῖς Πρυτάνεσιν,

ἀδελφεύτους τῶν θεῶν ἱε-

ρᾶς ἔχοντα καίλας.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ μιανέ, καὶ βδελυγέ,

καὶ κεκράκτα, τοῦ σοῦ θράους

305

πᾶσα μὲν γῆ πλέα

πᾶσα δ' ἐκκλησία,

καὶ τέλη, καὶ γραφαί,

καὶ δικαστήρι', ὦ

βροδοιτάραξι, καὶ

310

τὴν πόλιν ἄπασαν ἡ-

μῶν ἀνατέτυξαι κῶς,

ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν,

κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς πόρους θυνοσκοπῶν.

ΚΛΕΩΝ.

οἶδ' ἐγὼ τὸ πρῶγμα τοῦθ', ὅθεν πάλοι κατΐεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

315 εἰ δέ μὴ σὺ γ' αἶσθα κἀτλυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα,

ὅστις ὑπὲρ μένων ἐπώλεις δέρμα μισθροῦ βοῶς

ταῖς ἀγρεῖταισιν πανύργως, ὥστε φαίνεσθαι παχὺ,
καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆται, μεῖζον ἢ δυοῖν δοχμαῖν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

κἀμὲ, νῆ Δία, τοῦτ' ἔδρασε ταυτὸν, ὥστε καλῶ γελαῖ
320 πᾶμπαν τοῖς δημοταῖς καὶ τῆς Φίλις παρατρεῖσθαι.
πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ἔνεον ἐν ταῖς ἐμδαῖσιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἄρα δὴτ' οὐκ ἀπ' ἀρ-
χῆς ἐδὴλως ἀντί-
δεικν, ἥπερ μόνῃ

325 προσλατῇ τῶν ῥητόρων,
ἢ σὺ πιστεύων ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς κἀρπίμους,
πρῶτος ὢν; ἢ δ' Ἰπποδάμου λείβεταί θεώμενος.

ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος παλὺ
σὺ μικρότερος, ὥστ' ἐμὲ χαίρειν,

330 ὥς σε παύσει, καὶ πλείεσι, δηλὸς ἐστὶν αὐτόθεν,
πανουργία τε, καὶ θράσος,
καὶ κοδοικεύμασιν.

ἀλλ', ὦ τραγεῖς, ὅθεν πάρεισιν ἄνδρες, εἴπερ εἰσὶ,
τὸν δείξον, ὡς οὐδὲν λήγει τὸ ΣΩΦΡΟΝΩΣ ΤΡΑΦΗΝΑΙ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

335 καὶ μὴν ἀκούσαθ' αἷός ἐστιν οὗτος πολίτης.

ΚΛΕΩΝ.

οὐκ αὖ μ' ἐάσεις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μὴ Δί', ἐπεὶ καὶ γὰρ πονηρὸς εἰμι.

ἀλλ' αὐτὸ, περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν, πρῶτα διαμαχεῖμαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἐὰν δὲ μὴ ταύτη γ' ὑπέικη, λέγ', ὅτι καὶ πονηρῶν.

ΚΛΕΩΝ.

οὐκ αὖ μ' ἐάσεις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐ μὰ Δία.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ μὰ Δία.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μὰ τὸν Ποσειδῶν.

ΚΛΕΩΝ.

340 εἴ μοι διαβράχῃσμαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ μὴν σ' ἐγὼ οὐ παρήσω.

ΧΟΡΟΣ.

πάρες, πάρες, πρὸς τῶν θεῶν, αὐτῷ διαβράχῃναι.

ΚΛΕΩΝ.

τῷ καὶ πεποιθὼς ἀξιοῖς λέγειν ἐναντίον ἐμοῦ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὅτιν' λέγειν οἶός τε κ' ἐγὼ, καὶ καρυκοποιεῖν.

ΚΛΕΩΝ.

ἰδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα προσπεσόν σοι

345 ὠμοσπάρταλον παραλαβὼν, μεταχειρίσαις χρησίμως.

ἀλλ' οἷσθ' ὅ μοι πεπονθέναι δοκεῖς; ὅπερ τὸ πλῆθος.

εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετόικου,

τὴν νύκλα θρυλλῶν, καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,

ὔδαρ τε πίνων, καπιδεικνύς, τοὺς Φίλους τ' ἀνιῶν,

350 ὅν οὐ δυνατός εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνείας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί δαί σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας, ὥστε νυνὶ

ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;

ΚΛΕΩΝ.

ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τιν' ; ὅστις εὐθύς

θυνηῖα θερμὰ καλοφαγὼν, κατ' ἐπιπιὼν ἄκρατον

355 οἶνου χοῦ, κασμελθέσαι τοὺς ἐν Πύλῃ στρατηγούς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δέ γ' ἥνυστρον βοός καὶ κοιλίαν ὑεῖαν

καλοφροχίσας, κατ' ἐκπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπνέοντες,

καρυγίῳ τοὺς ῥήτορας, καὶ Νικίαν ταράξω.

ΧΟΡΟΣ.

τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων· ἐν δ' οὐ προσίσταί μοι
360 τῶν πραγμάτων, ὅτι μόνος τὸν ζῶντων ἐκροφῆσεις.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὐ, λάτρεαι καὶ καταφυχῶν, Μιλητίους κλονήσεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλὰ σχελιδας ἐδηδεκώς, ἀνήσομαι μέταλλα.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δ' ἐπεισπηδῶν γε τὴν Βουλὴν βία κυκῆσω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ κινήσω γε σὺ τὸν προκλὸν ἀντὶ φύσκης.

ΚΛΕΩΝ.

365 ἐγὼ δὲ γ' ἐξελῶ σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα.

ΧΟΡΟΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ μέ γ' ἄρ', ἥνπερ γε τοῦτον ἔλκρης.

ΚΛΕΩΝ.

οἶόν σε δῆσῶ τῷ ξύλῳ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

διώξομαι σε δειλίας.

ΚΛΕΩΝ.

ἡ βύρσα σου θρανεύεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

370 θερῶ σε θύλακον κλοπῆς.

ΚΛΕΩΝ.

διαπατρίαλευθήσει χαμαί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

περικόμματ' ἐκ σοῦ σκευάσω.

ΚΛΕΩΝ.

τάς βλεφαρίδας σου περιτιλῶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὸν προγορεῶνά σου ἔλεμῶ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

375 καὶ νῆ Δί' ἐμδολόντες αὐ-

ἦν πάτλαλον μαγειρικῶς
εἰς τὸ σίμ', εἰτά γ' ἔνδοθεν
τὴν γλῶττιον ἐξεύραντες αὐ-
τοῦ, σκεψόμεσθ' εὐ κἀνδρικῶς

380

κεχρηνότες
τὸν πρωκτὸν, εἰ χαλαζῶ.

ΧΟΡΟΣ.

ἦν ἄρα πυρός γ' ἕτερα θερμότερα·
καὶ λόγων ἐν πόλει

τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι·

385

καὶ τὸ πρῶγμ' οὐκ ἄρ' ἦν φαῦλον ἄδ'.

ἀλλ' ἔπειθι καὶ σφρόβει,

μηδὲν ὀλίγον παίει.

νῦν γὰρ ἔχεται μέσος·

ὥς εἴν' νυνὶ μαλαξῆς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,

390 δειλὸν εὐρέσεις, ἐγὼ γὰρ τοὺς τρέπους ἐπίστανται,

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ἂν ἅπαντα τὸν βίον,

ἡγ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τὰλλότεριον ἀμῶν θέρους.

νῦν δὲ τοὺς σιάχους ἐκείνους, οὓς ἐκείθεν ἤγαγεν,

ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαίνει, κἀποδόσθαι βούλεται.

ΚΛΕΩΝ.

395 οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῇ τὸ βουλευτήριον,

καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακροῦ καθήμενον.

ΧΟΡΟΣ.

ὥς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται,

κοῦ μετίσθισι τοῦ χρώματος

τοῦ παρεσληκότες.

ΚΛΕΩΝ.

400 εἴ σε μὴ μισῶ, γινοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον,

καὶ διδασκείμην προσάδειν Μορσίμου τραγωδίαν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ περὶ πάντ', ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι,

δαρδύκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἔζων,
εἶθε φαύλως, ὥσπερ εὖρες, ἐκδάλοις τὴν ἔνθεσιν.

405 ἄταίμι γὰρ τότ' ἂν μόνον·

Πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς. —

τὸν Ιουλίῳ τ' ἂν οἶμαι, γέροντα πύρροπιπην,
ἡσθέντ' ἰηπαιωνίσαι, καὶ Βακχέδουκχον ἄσαι.

ΚΛΕΩΝ.

οὐ τοι μ' ὑπερδαλεῖσθ' ἀναιδεία, μὰ τὸν Ποσειδῶ·

410 ἢ μή ποτ' Ἀγοραίου Διὸς σπλάγχνοισι παραγενοίμην.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἔγωγε, νῆ τοὺς κονδύλους, οὓς πολλὰ δὴ ᾧ πολλοῖς
ἠνεσχόμεν ἐκ παιδίων, μαχαιριδίων τε πληγὰς,
ὑπερδαλεῖσθαι σ' οἶμαι τούτοιςιν, ἢ μάτην γ' ἂν
ἀπομαγδαλίας σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφείην.

ΚΛΕΩΝ.

415 ἀπομαγδαλίας, ὥσπερ κύων, ὃ πάμπενηρε; πῶς οὖν
κυνὸς βορὰν σιτούμενος μάχει σὺ κυνοκεφάλῳ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ, νῆ Δί', ἄλλα γ' ἐστί μου κόδαλα παιδὸς ἔντος.
ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους, ἐπιλέγων τοιαυτί·

Σκεψάσθαι, παῖδες· οὐχ ὀρέσθ' ὥρα νέα, χελιδῶν. —

420 οἱ δ' ἔδλεπον, καὶ γὰρ ἔν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ δεξιώτατον κρέας, ὡς σοφῶς γε προϋνοήσω·

ὥσπερ ἀκκλήφας ἐσθίων, πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'· εἰ δ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν,
ἀποκερυπτόμενος εἰς τὰς κοχάννας, τοὺς θεοὺς ἀπάμυνν·

425 ὥστ' εἶπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδὼν με τοῦτο δρῶντα·

Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ πᾶς ὅδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει. —

ΧΟΡΟΣ.

εἴ γε ξυνέδρακεν αὐτ'· ἀτὰρ δὴλόν γ', ἀφ' οὗ ξυνέγνω·

ἐτιή' πιώρκεις θ' ἥρωακῶς, καὶ κρέας ὁ πρῶκός εἶχεν.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ σε παύσω τοῦ θράτους· οἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω.
 430 ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἥδη, καὶ μέγας καθύς,
 ὁμοῦ ταράτλων τήν τε γῆν, καὶ τὴν θάλατταν εἰκῇ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλᾶντας, εἴτ' ἀφήσω
 κατὰ κῆμ' ἐμαυτὸν οὐρίον, κλέειν σε μακρὰ κελεύων.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

κ' ἄγωγ', ἐάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀνγλίαν φυλάξω.

ΚΛΕΩΝ.

435 οὐ τοι, μὰ τὴν Δήμητρα, καλαπρόξει, τάλαντα πολλὰ
 κλέψας Αθηναίων.

ΧΟΡΟΣ.

ἄθρει, καὶ τοῦ ποδὸς παρίει·
 ὡς οὗτος ἥδη Καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ.

ΚΛΕΩΝ.

σε δ' ἐκ Πετιδαίης ἔχοντ' εὖ οἶδα δέκα τάλαντα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἐν λάτρων σιωπᾶν;

ΧΟΡΟΣ.

440 ὦν ἤρ' ἂν ἡδέως λάτρει. τοὺς δὲ θείους παρίει.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.

ΚΛΕΩΝ.

Φεύξει γραφὰς ἑκατοντακλήνους τέτληρας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

σύ δ' ἀσβρατείας γ' εἴκοσιν,
 κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.

ΚΛΕΩΝ.

445 ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σε Φη-
 μὶ γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὸν πάππον εἶναι Φημί σου

τῶν δορυφόρων --

ΚΛΕΩΝ.

ποίῳν ; φράσον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τῶν Βυρσίνης, τῆς Ἰωπίου.

ΚΛΕΩΝ.

450

κόβαλος εἶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πανσῶργος εἶ.

ΧΟΡΟΣ.

παῖ' ἀνδρικῶς.

ΚΛΕΩΝ.

ἰοῦ, ἰοῦ.

τύπλουςί μ' οἱ ξυνωμόται.

ΧΟΡΟΣ.

παῖ' αὐτὸν ἀνδρικώτατα, καὶ
γάσθριζε τοῖσιν ἐντέροις

455

καὶ τοῖς κόλοις·

χῶπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.

ὦ γεννικώτατον κρέας, ψυχὴν γ' ἄριστε πάντων,
καὶ τῇ πόλει σωτὴρ Φανείς, ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
ὥς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγῳσι.

460 πῶς ἂν σ' ἐπαίνέσαιμεν οὕτως, ὥσπερ ἠδόμεσθα;

ΚΛΕΩΝ.

ταυτὶ, μὰ τὴν Δήμητρά, μ' οὐκ ἐλάνθανε
τεκταινόμενα τὰ πράγματα· ἀλλ' ἠπιστάμεν
γομφούμενά γε τὰ πάῃα καὶ κολλώμενα.

ΧΟΡΟΣ.

οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγεις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

465

εὐχουν μ', ἐν Ἀργεὶ οἶα πράττει, λανθάνει,
πρόφατιν μὲν Ἀργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ·
ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίους ξυγγίγνεται.

καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστί συμφυσώμενα,
ἐγὼ δ' ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.

ΧΟΡΟΣ.

470 εὐγ', εὐγε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ ξυμφοροῦσιν ἄνδρες αὐτ' ἐκείθεν αὖ.
καὶ ταῦτά μ', οὐτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον
διδούς, ἀναπείσεις, οὔτε προσπέμπων φίλους,
ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φράσαι.

ΚΛΕΩΝ.

475 ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' εἰς Βουλὴν ἰὼν,
ὑμῶν ἀπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐπὶ τῇ πόλει,
καὶ πάνθ', ἃ Μήδοις καὶ Βασιλεῖ ξυνώμνυτε,
καὶ τὰν Βοιωτῶν ταῦτα συνλυρούμενα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

480 πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὤνιος;

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ σε, νῆ τὸν Ἡρακλέα, παρασίστω.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε δὴ, σὺ τίνα νοῦν, ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις;
νυνὶ δὲ δείξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω τότε
ἐς τὰς κοχώνας τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.

485 θεύσει γὰρ ἄξας ἐς τὸ βουλευτήριον,
ὡς οὗτος ἐμπεσὼν ἐκέϊσε διαβולהῖ
ἡμῶς ἁπαντας, καὶ κραγὸν κεκραῖζεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ' εἰμι· πρῶτον δ', ὡς ἔχω, τὰς κοιλάς
καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

490 ἔχε νυν, ἄλειψον τὸν τράχηλον ταυτῶ,
ἵν' ἐξελισθάνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτρικῶς ταύλαγί.

ΧΟΡΟΣ.

ἔχε νυν, ἐπέβλαψον λαβὼν ταδί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί δαί;

ΧΟΡΟΣ.

ἐν ἄμεινον, ὦ τὰν, ἐσκοροδισμένος μάχη.

495 καὶ σπεῦδε ταχέως.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ταῦτα δρῶ.

ΧΟΡΟΣ.

μέμνησό νυν

δάκνειν, καλὰ δάλλειν, τοὺς λόφους καλεστέειν,

χῶπως τὰ κάλῃαι ἀποφάγων ἥξεις πάλιν.

ἀλλ' ἴθι χαίρων, καὶ πράξειας

κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καὶ σε φυλάττει

500 Ζεὺς Ἀγοραῖος· καὶ νικήσας

κῦθις ἐκείθεν πάλιν οἷς ἡμᾶς

ἔλθοις σιεφάνοις καλῶπαστος.

ἡμεῖς δ' ἡμῶν προσέχετε τὸν νοῦν

τοῖς ἀναπαίστοις, ὦ παντοίας

505 ἥδη Μούσης

πειραθέντις καθ' ἑαυτούς.

Εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κομφοδοδιόδικαλος ἡμᾶς

ἠνάγκαζεν ἔπει λέξοντάς γ' ἐς τὸ θείατρον παρασῆναι,

οὐκ ἂν Θαύλας ἔτυχεν τούτου· νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιητὴς

510 ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λέγειν τὰ δίκαια,

καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶι χαρεῖ, καὶ τὴν ἐριώλην.

ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν Ἀθηὶν πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας,

καὶ βατανίζειν, ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτεῖν καθ' ἑαυτοὺς,

ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευσε φράσαι περὶ τούτου. Φησὶ γὰρ ὁ ἀνὴρ

- 515 οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρέξαι, ἀλλὰ νομίζων
 καμφοδὸδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἀπάντων.
 πολλῶν γάρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν, ὀλίγοις χαρίσασθαι.
 ὑμᾶς τε πάσαι διακρινώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν ἔντας,
 καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρευ προδιδόσθαι.
- 520 τοῦτο μὲν εἰδὼς ἄπαθε Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς καλιούσαις,
 ὅς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔσθλητε τρόπαια·
 πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς εἰς, καὶ ψάλλον, καὶ περυγίζων,
 καὶ λυδίζων, καὶ ψηνίζων, καὶ βασιλόμενος βαίραρχεῖς,
 οὐκ ἐξήρεσεν· ἀλλὰ τελευτῶν, ἐπὶ γήρεως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥδης.
- 525 ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὢν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη.
 εἶτα Κρχλίνου μεμνημένος, ὅς πολλῶν βεύσας ποτ' ἐπαίνων
 διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς σιόσεως παρασύρων
 ἐφόρει τὰς δρυς, καὶ τὰς πλατάνους, καὶ τοὺς ἐχθρούς, προθελύμενους·
 ἄσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ, πλὴν ΔΩΡΟΙ ΣΥΓΚΟΠΕΔΙΑΙ,
- 530 καὶ ΤΕΚΤΟΝΕΣ ΕΥΠΑΛΑΜΩΝ ΤΜΝΩΝ· οὕτως ἦνθησεν ἐκείνος.
 νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὀρῶντες παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε,
 ἐκπιπυσσῶν τῶν ἡλέκτρων, καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ' ἐνόητος,
 τῶν δ' ἄσμενιῶν διαχυσκουσῶν· ἀλλὰ γέρον ὢν περιέρρει,
 ὥσπερ Κωνῆς, στέφανον μὲν ἔχων αὖτον, δίψει δ' ἀπολωλώς,
- 535 ὃν χρεὴν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ Περυτανεῳ,
 καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεῶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσῳ.
 οἴας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφελισμούς·
 ὅς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν,
 ἀπὸ κραμβελιάτου στόματος μάτλων ἀσπειοτάτας ἐπινοίας·
- 540 ὧς οὗτος μέντοι μένος ἀντήκει, τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ' οὐχί.
 ταῦτ' ὀρθῶδ' ἀντιτρέφειν αἰεὶ, καὶ πρὸς ταῦτοισιν ἐφασκεν,
 ἐρέτην χρεῖναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδάλους ἐπιχειρεῖν,
 κατ' ἐντεῦθεν περαινεῖσθαι, καὶ τοὺς ἀνέμους διακρηῖσθαι,
 κατὰ κυδερᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων γοῦν οὐκ ἀπάνην,
- 545 ὅτι σωφρονικός, καὶ ἀνότητος ἐσπιδήτας ἐφλυάκει,
 αἰρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ βόδιον, παραπέμφαί· ἐφ' ἔνδεκα κόπαις
 θόρυβον χρηστὴν ληναίτην,

550 ἔν' ὁ ποιητὴς ἀπ' αὐτῆς χαίρων,
κατὰ νοῦν πράξας,
Φαιδρὸς λάμποντι πρωτόπω.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

555 Ἰωπὶ ἄναξ, Πόσειδον, ὦ
χαλκοκρότων ἵππων κλύπος
καὶ χρεμετισμὸς ἀνδάνει,
καὶ κυανέμοιοι δοαὶ
μισθοφόροι τρήρεις,
μειρακίων θ' ἄμιλλα λαμ-
πρνομένων ἐν ἄρμασι,
καὶ βαρυδαίμονούλων·
560 δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορὸν, ὦ χρυσοτείαν', ὦ
δελφίνων μεδέων, Σουνιάρατε,
ὦ Γεραίσιε παῖ Κρόνου,
Φορμίωνί τε φίλτατ', ἐκ
τῶν ἄλλων τε θεῶν Αἰθι-
ναίοις πρὸς τὸ παρσιώως.

ΧΟΡΟΣ.

565 Εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι, καὶ τοῦ πέπλου,
οἳ τινες περὶ αἷς μάχαισιν, ἐν τε ναυφράκῳ στρατῷ
πανναχοῦ νικῶντες αἰεὶ, τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν·
κοῦδεῖς οὐδεπώποτε αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν,
570 ἠρίθμησεν· ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθύς ἦν ἀμύνει·
εἰ δέ που πέσειεν ἐς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινί,
ταῦτ' ἀπειρήσαντ' ἄν, εἴτ' ἡρνοῦντο μὴ πεπρωμέναι,
ἀλλὰ διεπάλαιον αὐτίς. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἄν εἴς
τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ἦτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον·
575 νῦν δ' εἰ μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία,
οὐ μαχεῖσθαι φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιόϋμεν τῇ πόλει
πρωϊκα γενναίως ἀμύνειν, καὶ θεοῖς ἐχωρίσις.
καὶ πρὸς, οὐκ αἰτούμεν οὐδὲν, πλὴν τοσοῦτον μόνον·

ἥν ποτ' εἰρήνη γένηται, καὶ πόνων πύσσωμεθα,
 580 μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι, μηδ' ἀπεσπληγισμένοις.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Ω πολισῦχε Παλλὰς, ὦ
 τῆς ἱερωτάτης ἀπα-
 σῶν πολέμῳ τε, καὶ ποιη-
 ταῖς, δυνάμει θ' ὑπερφερού-
 585 σης μεδέουσα χώρας,
 δεῦρ' ἀφίκου, λαβεῦσα τὴν
 ἐν σπρατιαῖς τε καὶ μάχαις
 ἡμετέραν ξυνεργόν
 Νίκην, ἣ χειρῶν ἐσὶν ἐταῖρα,
 590 τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στατιάξει.
 νῦν σὺν δεῦρο φάνηθι· δεῖ
 γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-
 ση τέχνη περίσαι σε νί-
 κην, εἴπερ ποτὲ, καὶ νῦν.

ΧΟΡΟΣ.

595 Α ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι.
 ἄξιαι δ' εἴτ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πρᾶγματ' αἰ
 ξυνδιήνευκαν μεθ' ἡμῶν, ἐσθολάς τε καὶ μάχας.
 ἀλλὰ τὰν γῆ γῆ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν,
 ὡς ὅτ' εἰς τὰς ἱππαγωγὰς εἰσεπῆδων ἀνδρικῶς,
 600 πρίσμενοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα, καὶ κρόμμυα·
 εἴτα τὰς κώπας λαδόντες, ὥσπερ ἡμεῖς εἰ βροτοί,
 ἐμδαλόνηες ἀνεδρύαξαν· ἱππαπαῖ, τίς ἐμδαλεῖ;
 Ληπλέον μᾶλλον. Τί δρῶμεν; Οὐκ ἐλθῶς ὦ σαμφόρα;—
 ἐξεπῆδων τ' εἰς Κόρινθον· εἴτά γ' οἱ νεώτεροι
 605 ταῖς ὁπλαῖς ἄρτυλον εὐνάς, καὶ μετῆσαν σπρώματ' α
 ἥσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
 εἴ τις ἐξέρεποι θύραζε, καὶ βυθῷ θηρώμενοι·
 ὥστ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιον·
 Δεινά γ', ὦ Πόσειδον, εἰ μηδ' ἐν βυθῷ δύνησμαι,
 610 μήτε γῆ, μήτ' ἐν θαλάττῃ, διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας.

ΧΟΡΟΣ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ,
ΚΛΕΩΝ, ΔΗΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

Ω φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ νεανικώτατε,
ἔσθ' ἅπ' ἀπὼν παρῆσθε· ἡμῖν φροντίδα·
καὶ νῦν, ἐπειδὴ σῶς ἐκλήυθας πάλιν,
ἄλγιστον ἡμῖν, πᾶς τὸ πρῶτον ἡγανίστω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

615 τί δ' ἄλλο γ', εἰ μὴ νικόβουλος ἐγενόμην;

ΧΟΡΟΣ.

νῦν ἄρ' ἄξιόν γε παῖσιν ἔστιν ἐπολολύξαι.
ὦ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἄμεινον ἔτι τῶν λόγων
εἰργασμέν', εἴθ' ἐπέλ-
θοις ἁπαντὰ μοι σαφῶς·

620 ὥς ἐγὼ μοι δοκῶ
καὶ μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν, ὥστ' ἀκοῦσαι.

πρὸς τὰδ', ὦ βέλτιστε, θαρρήτας λέγ', ὥς ἁ-
παντὶς ἠδόμεσθαι σοι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.

625 εὐθύς γάρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἵεμην·

ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἑλασίδροντ' ἀναρρήγνυς ἔπει,

τεραπευόμενος ἥριδες κατὰ τῶν ἰσπύων,

κηρμυνοὺς ἐρείδων, καὶ ξυνωμέτας λέγων.

πιθανώταθ' ἡ Βουλὴ δ' ἅπασ' ἀκρωαμένη,

630 ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα,

ἠᾶδλειψε νάπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασε.

κ' ἄγωγ', ὅτε δὴ ἔγνω ἐνδεχομένην τοὺς λόγους,
καὶ τοῖσι φανακισμοῖσιν ἐξυπαταμένην,

- 635 Ἀγε δὴ, Σκίταλοι, καὶ Φένακες, ἣν δ' ἐγώ,
Βερέσχεθαί τε, καὶ Κόδαλοι, καὶ Μέθων,
ἀγορά τ', ἐν ἣ παῖς ὦν ἐπαιδεύθην ἐγώ,
νῦν μοι θράσος καὶ γλώττιαν εὐπορον δότε,
Φωνὴν τ' ἀναιδῆ. — ταῦτα φροντίζοντί μοι
ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καβαπύγων ἀνὴρ.
640 κ' ἄγ' ἐπρόκεισα· κ' ἄτα τῷ πρωτῷ θένων
τὴν κίβλιδ' ἐξήραξα, κ' ἀναχανῶν μέγα
ἀνέκραγον· ὦ Βουλὴ, λόγους ἀγαθοὺς φέρων,
εὐαγγελίσσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι.
ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατεβράβη,
645 οὐ πάποτ' ἀφύας εἶδόν ἀξιοτέρας. ---
τῶν δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισεν·
εἰτ' ἐσπεφάνουν μ' εὐαγγέλια· κ' ἄγ' ὅφρα
αὐτοῖς ἀπόρρητον, ποιησάμενος ταχύ,
ἵνα τὰς ἀφύας ὥνοιντο πολλὰς τοῦ Ἑσλοῦ,
650 τῶν δημιουργῶν ξυλλαθεῖν τὰ τευδέλια.
οἱ δ' ἀνεκρότησαν, καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεκλήνεσαν.
ὁ δ' ὑπενόησας, ὁ Παφλαγῶν, εἰδὼς ἄρα
οἷς ἦδεθ' ἡ Βουλὴ μάλιστ' ἀρήμασι,
γνώμην ἔλεξεν· Ἄνδρες, ἥδη μοι δοκεῖ,
655 ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσιγελμέναις,
εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ. ---
ἐπένευσεν εἰς ἐκείνον ἡ Βουλὴ πάλιν.
κ' ἄγωγ', ὅτε δὴ ἔγνω τοῖς βολίοις ἡτλημένος,
δικηκοίησι βουσὶν ὑπερηκόντισα·
660 τῇ δ' Ἀγροτέρα κατὰ χιλίων παρήνεσα
εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων, ἐταύριον
αἱ τριχίδες εἰ γενεῖαθ' ἑκατὸν τοῦ Ἑσλοῦ.
ἐκαρὰδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ Βουλὴ πάλιν.
ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας, ἐκπληγεὶς ἐφληνάφη.

665 κῆρ' εἶλον αὐτὸν οἱ Πρυτάνεις, χ' οἱ τοξόται.
εἰ δ' ἐθούρουν περὶ τῶν ἀφύων ἐσσηκότες·
ὁ δ' ἠντιβόλει γ' αὐτοὺς, Ὀλίγον μεῖναι χρόνον,
ἦν', ἄτθ' ὁ κήρυξ εὐκ Λακεδαιμόνος λέγει,
πύστις· ἀφῆλται γὰρ περὶ σπονδῶν λέγων. —

670 οἱ δ' ἐξ ἐνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον·
Νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἐπειδὴ γ', ὦ μέλε,
ἥσθητο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας;
αὐ δεόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἐρπύτω. —
ἐνεκράγεσάν τε τοὺς Πρυτάνεις ἀφίεναι·

675 εἶθ' ὑπερεπήδων τοὺς ὀρυθάλλους πανταχοῦ.
ἐγὼ δὲ τὰ κοράν' ἐπριάμην ὑποδραμῶν
ἅπαντα, τὰ τε γήτει, ὅς' ἦν ἐν τῇ γῆρ᾽·
ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσμαλα
ἀπορροῦσιν αὐτοῖς προῖκα, κῆρχαριζέμεν.

680 οἱ δ' ὑπερεπήνουν, ὑπερεπύπασζον τ' ἐμὲ
ἅπαντες οὕτως, ὥστε τὴν Βουλὴν ἔλιν
ἔδολεῦ κοριάνοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

ΧΟΡΟΣ.

πάντα δὴ πέπραγας, οἶα χερὶ τὸν εὐτυχοῦντα·
εὖρε δ' ὁ πανούργος ἔτειρον, πολὺ πανευργίαις

685 μείζοντι κενυσιμένον,
καὶ δόλοισι ποιήλοισ,
ῥήμασιν θ' αἰμύλοισ.

ἀλλ' ὅπως ἀγωνιστὶ Φορύνιζε τὰ πύ-
λοιπ' ἄριστα· ξυμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων-εὔ-

690 νους ἐπίσπασαι πάλοι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ μὴν ὁ Παφλαγὼν οὕτωσ' προσέχεται,
ᾧθῶν κολέκυμα, καὶ ταξάτλαν, καὶ κυκῶν,
ὡς δὴ καλαπιδόμενός με· μαρμὴ τοῦ θράσους.

ΚΛΕΩΝ.

εἰ μή σ' ἀπολέσαιμι, εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμεῖ

695

ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῇ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἦσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοῖομπίαις,
ἀποτυδέρισα μόθωνι, περιεκύκυστα.

ΚΛΕΩΝ.

οὐ τοι, μά τήν Δήμητρ', ἐάν μὴ σ' ἐκφάγω
ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

700

ἦν μὴ ἑφάγης; ἐγὼ δέ, σ' ἦν μὴ γ' ἐκπίω,
καὶ πεκροφήσας αὐτὸς ἐπιδικῶμαι.

ΚΛΕΩΝ.

ἀπολῶ σε, νῆ τήν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἰδοὺ προεδρίαν· οἷον ἔφομαί σ' ἐγὼ
ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον.

ΚΛΕΩΝ.

705

ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε, νῆ τὸν οὐρανόν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὡς ἐξύθυμος. φέρε, τί σοι δῶ καλῶ φαργεῖν;
ἐπὶ τῷ φάγῳις ἥδιςτ' ἄν; ἐπὶ βαλανίῳ;

ΚΛΕΩΝ.

ἐξαερώσομαι σου τοῖς ἔνυξι τάντερα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀπονυχῶ σου τὰν Πρυτανεῖω τιτία.

ΚΛΕΩΝ.

710

ἔλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῶς μοι δίκην.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ γὰρ δέ σ' ἔλξω, καὶ διαβαλῶ πλείονα.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ', ὦ πονηρέ, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται·
ἐγὼ δ' ἐκείνου καλῶ γ', ὅσον θέλω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὡς σφύρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.

ΚΛΕΩΝ.

715 ἐπίστανται γὰρ αὐτόν, οἷς ψωμίζεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καθ' ὅσον, ὥσπερ αἱ τίτθαι γε, τιτίξεις ἡκκῶς.
μασώμενος γὰρ, τῷ μὲν ὀλίγον ἐντιθεῖς·
αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.

ΚΛΕΩΝ.

720 καὶ, νῆ Δί', ὑπό γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς,
δύναμαι πειεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

χω' πρωκλὸς οὐμός τουτοῖ σοφίζεται.

ΚΛΕΩΝ.

οὐκ, ὦ γὰρ', ἐν Βουλῇ με δόξεις καθυδρῖσαι.
ἴωμεν εἰς τὸν δῆμον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐδὲν κωλύει.

ἰδοὺ, βιάδιζε, μηδὲν ἡμῶς ἰσχύτω.

ΚΛΕΩΝ.

725 ὦ Δῆμε, δεῦρ' ἐξέλθε, νῆ Δί', ὦ πάτερ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐξέλθε δῆτα, Δημίδιον ὦ φίλτατον.

ΔΗΜΟΣ.

τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπειτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
τὴν εἰρετιώνην μου κατετπαράξατε.

ΚΛΕΩΝ.

ἐξέλθ', ἵν' εἰδῆς οἷά περ γ' ὕβριζομαι.

ΔΗΜΟΣ.

730 τίς, ὦ Παφλαγών, ἀδικεῖ σε;

ΚΛΕΩΝ.

διὰ σέ τ' ὑπώλωμαι

ὑπὸ τουτουῖ, καὶ τῶν νεανίσκων.

ΔΗΜΟΣ.

τιή;

ΚΛΕΩΝ.

ὅτι' ἰφίλω σ', ὦ Δῆμ', ἐράσῃς τ' εἰμὶ σός.

ΔΗΜΟΣ.

σὺ δ' εἴ τίς ἐτέον;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀντερᾶσῃς τουτουῖ,

ἐρῶν πάλαι σου, βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,

735

ἄλλοι τε πολλοὶ, καὶ καλοὶ τε κἀγαθοί.

ἀλλ' οὐχ οἷοί τ' ἐσμέν διὰ ταυτονί. σὺ γὰρ

ἴμοις εἴ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις·

τοὺς μὲν καλοὺς τε κἀγαθοὺς οὐ προσδέχει,

σαυτὸν δὲ λυχνόπῳλήτι, καὶ νευροῤῥάφει,

740

καὶ σκυλοτόμοις, καὶ βυρσοπῳλήτιν δίδως.

ΚΛΕΩΝ.

εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

εἰπέ νυν; τί δρῶν;

ΚΛΕΩΝ.

ὅτι τοὺς στρατηγούς ὑποδράμων τοὺς ἐν Πύλῳ,

πλεύσας ἔκεισε, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου,

745

ἔψοντος ἐτέρου, τὴν χύτραν ὑφειλόμην.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν,

ὦ Δῆμ', ἵν' εἰδῆς, ὁπότερος νῶν ἐστί σοι

εὐνοῦσπερος, διάκρινον, ἵν' ἐκείνῳ Φιλῆς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ναὶ καὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ Πνυκί.

ΔΗΜΟΣ.

750

οὐκ ἂν καθιζέμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ·

ἀλλ', ὡς τὸ πρόσθε, χρὴ παρῆναι 'ς τὴν Πνύκα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οἶμοι καικεδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρον
οἶκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστὶ δεξιότατος·
ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ κἀθῆται τῆς πέτρας,
755 κέχνηεν, ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχυράς.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξέναι σεαυτοῦ,
καὶ λῆμα θούριον φορεῖν, καὶ λόγους ἀφύκλους,
στοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. παικίλος γὰρ ἀνὴρ,
καὶ τῶν ἀμνηχάνων πόρους εὐμνηχάνους πορίζων.
760 πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν ἄνδρα.
ἀλλὰ φυλάττου, καὶ πρὶν ἐκείνον προσκλιθεῖς σοι, πρότερος σὺ
τοὺς δελφίνας μετεωρίζου, καὶ τὴν ἄκατον παραδέχου.

ΚΛΕΩΝ.

τῇ μὲν δεσποίνῃ Αθιναίῃ, τῇ τῆς πόλεως μεδουσίῃ,
εὐχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Αθηναίων γενένημαι
765 βέλτερος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα, καὶ Κύναν, καὶ Σκαλαδύχχαν,
ὥσπερ νυνί, μηδὲν δράσας δειπνεῖν ἐν τῷ Πρυτανεῖρ.
εἰ δέ σε μισῶ, καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀντιδεδληκῶς,
ἀπολείμην, καὶ διακρισθεῖν, διατμηθεῖν τε λέπαδνα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κἀγὼ γ', ὦ Δῆμ', εἰ μὴ σε φιλῶ, καὶ μὴ σφίγγω, κατὰ τμηθεῖς
770 ἐψοίμην ἐν περικομματίοις· καὶ μὴ τούτοις πέποιθας,
ἐπὶ ταυτησὶ καλῶννησθεῖν ἐν μυτῶτῳ μετὰ τυροῦ,
καὶ τῇ κρεάγρῃ τῶν ἐρχιπέδων ἐλκοίμην ἐς Κεραιμεικόν.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλον σε φιλῶν, ὦ Δῆμε, γένοιτο πολίτης;
ὡς πρῶτα μὲν ἦν ἐξουλιεόν σοι, χρημάτα πᾶσι ἀπ' οὐρα
775 ἐν τῷ καιρῷ, τοὺς μὲν σφραδῶν, τοὺς δ' ἄλχων, τοὺς δὲ μελαιτῶν,
οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενός, εἴ σοι χαρισείμην.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τούτῃ μὲν, ὦ Δῆμ', οὐδὲν σεμνόν. κἀγὼ γὰρ τοῦτό σε δράσω.
ἀεργάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοὶ τοὺς ἀλλοτρίους παραθήτω.

ὡς δ' οὐχὶ φιλεῖς τ', οὐδ' ἔστι εὔνους, τοῦτ' αὐτὸ σέ προῖτα διδάξω,
 780 ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὐθ', ὅτιή σου τῆς ἀνδρακίᾳς ἀπελαύνει.
 σὲ γάρ, ὥς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μαραθαῖνι;
 καὶ νικήσας ἡμῖν μεγάλως ἐβλῶτ' ἰτυπεῖν παρ' ἑδωκας,
 ἐπὶ ταῖσι πέτραις σὺ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως·
 οὐχ' ὥσπερ ἐγὼ βράψαμένος σοι τοῦτ' φέρω. ἀλλ' ἐπαναίρου,
 785 κἄτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σχλαμῖνι.

ΔΗΜΟΣ.

ἄνθρωπε, τίς εἶ; μῶν ἔκγονος εἴ τῶν Αἰμοδίου τις ἐκείνων;
 τοῦτό γε τοῦργον ἀληθῶς ἐπὶν γενναῖον καὶ φιλόδημον.

ΚΛΕΩΝ.

ὡς ἀπὸ μικρῶν εὔνους αὐτῷ θωπευμαδίῳν γεγένησαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέρῳς τούτων δελεάσματος εἶλες.

ΚΛΕΩΝ.

790 καὶ μὴν εἴ που τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμύνων,
 ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδύσθαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὥς τοῦτον ὄρῳν οἰκοῦντ' ἐν ταῖς πιθάγκαισι,
 καὶ γυπαρίαις, καὶ πυργιδίαις ἔτος ἔγδοον, οὐκ ἐλεάζεις;
 ἀλλὰ καθεύδεις αὐτὸν βλίπεις· Ἀρχεπιπλέμου δὲ φέροντος
 795 τὴν εἰρήνην ἐξεσκεδάσας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις
 ἐκ τῆς πόλεως, βράθυονίζων, αἱ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.

ΚΛΕΩΝ.

ἵνα γ' Εὐκλῶν ἀρξῇ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν ταῖς λογίοισιν,
 ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Αἰακιδίᾳ πεντάβολον ἡλιάσασθαι,
 ἢν ἀναμείνῃ· πάντας δ' αὐτὸν θρέψω γὰρ καὶ θραπεύσω,
 800 ἐξευρίσκαν εὖ καὶ μικρῶς, ὅπως δὲν τὸ τριάβολον ἔξει.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐχ' ἵνα γ' ἀρξῇ, μὰ Δί', Αἰακιδίας προσούμενος, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον
 σὺ μὲν ἀρπάξῃς καὶ δωροδοκῇς παρὰ τῶν πόλεων· ὁ δὲ δήμος
 ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐμίχλης, ἃ πανουργεῖς, μὴ καθεσθῇ σου,
 ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρεῖας, καὶ μισθοῦ πρὸς σε κεχρήνη.

805 εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος διατρίψει,
καὶ χίδρα φαγὼν ἀναθάρρησει, καὶ σιμφύλῳ εἰς λόγον ἔλθοι,
γνώσεται οἶον ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκώπλου·
εἰδ' ἥξει σοι δριμύς ἄγροικος, κατὰ σου τὴν ψῆφον ἰχνεύων.
ἂ σὺ γιγνώσκων τόνδ' ἐξαπατᾶς, καὶ ὄνειρωπολεῖς περὶ σαυτοῦ.

Κ Λ Ε Ω Ν.

810 οὐκ οὖν δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ, καὶ διαβάλλειν
πρὸς Αθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεπεινηκότα πλείονα χρηστὰ,
νῆ τὴν Δήμητρα, Θεμιστοκλέους πολλῶ περὶ τὴν πόλιν ἦδη.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

ὦ πόλις Ἀργεὺς, κλύεθ' οἷα λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζεις,
ὃς ἐπαίητεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεσὴν, εὐρὼν ἐπιχειλῇ·
815 καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν,
ἀφελὼν τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθῦς κινουὺς παρέθηκε.
σὺ δ' Αθηναίους ἐζητήτας μικροπολίτας ἀποφῆναι,
διατειχίζων, καὶ χρησμοδῶν, ὃ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.
κακῆϊνος μὲν Φεύγει τὴν γῆν· σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπομάττει.

Κ Λ Ε Ω Ν.

820 οὐκ οὖν ταυτί δεινὸν ἀκούειν, ὦ Δῆμ', ἐστίν μ' ὑπὸ τούτου,
ὅτιή σε Φιλῶ;

Δ Η Μ Ο Σ.

παῦσαι γ' οὗτος, καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά.
πολλοῦ δὲ πολὺν με χροῖον καὶ νῦν ἐλελήθης ἔκρυφιάζων.

Α Λ Λ Α Ν Τ Ο Π Ω Λ Η Σ.

μικρώτατος, ὦ Δημοκίδιον, καὶ πλείστα πανοῦργα διδρασκῶς,
ὅπότεν χασμῶ, καὶ τοὺς καυλοὺς
825 τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων,
καλαδρυχθίζει, καμφοῖν χειροῖν
μυστιλλᾶται τῶν δημοσίων.

Κ Λ Ε Ω Ν.

οὐ χαίρήσεις, ἀλλὰ σε κλέπλονθ'
αἰρήσω γὰρ τρεῖς μυριάδας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

- 830 τί θαλασσοκοπεῖς καὶ πλατυγίξεις,
 μιαιώτατος ὢν περὶ τὸν δῆμον
 τὸν Αθηναίων; καὶ σ' ἐπιδείξω,
 νῆ τὴν Δήμητρ', ἢ μὴ ζῶην,
 δωροδοκῆσαντ' ἐκ Μιτυλήνης
 835 πλεῖν ἢ μνᾶς τετραράκοντα.

ΧΟΡΟΣ.

- ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισι φανείς μέγιστον ὠφέλημα,
 ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας· εἰ γὰρ ὡδ' ἐποίησας,
 μέγιστος Ελλήνων ἔσει, καὶ μόνος κατ' ἕξεις
 τὰν τῇ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις, ἔχων τρίαναν,
 840 ἢ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει, δαίμων τε καὶ ταράτλων.
 καὶ μὴ μεθῆς τὸν ἄνδρ', ἐπειδὴ σοι λαδὴν δέδωκε·
 κατεργάσει γὰρ ῥαδίως, πλευρὰς ἔχων ταιαύτας.

ΚΛΕΩΝ.

- οὐκ, ὦ γὰθοι, ταῦτ' ἐστί πω ταύτῃ, μὰ τὸν Ποσειδῶ.
 ἐμοὶ γὰρ ἐστὶ ἐργασμένον τοιοῦτον ἔργον, ὥστε
 845 ἀπαξάπαντας τοὺς ἐμυὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν,
 ἕως ἂν ἢ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τί λοιπόν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

- ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀτπίτιν· λαδὴν γὰρ ἐνδεδωκας.
 οὐ γὰρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ Φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
 ταύτας εἶναι αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.
 850 ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ', ὦ Δῆμε, μηχανήμ', ἦν, ἣν συ βούλη
 τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονί, σὺ ταῦτο μὴ ἡγένηται.
 ὅρῳ γὰρ αὐτῷ στίφος ὅσον ἐστί βυρσοπωλῶν
 νεανιῶν· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπωλῶναι
 καὶ τυροπωλῶναι· τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστί συσκευός.
 855 ὥστ' εἰ σὺ βριμήσαιο, καὶ βλεψείας ὀσρακίνοια,
 νύκτωρ καθαρχάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας, θείοντες
 τὰς εἰσόδους τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.

ΔΗΜΟΣ.

οἱμοὶ τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπωνας; ὦ πονηρὲ,
ὅσων με παρεκόπλου χρόνον, τοιαῦτα κρουσιδημῶν.

ΚΛΕΩΝ.

860 ὦ δαιμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' αἰσθῆς
ἐμοῦ ποθ' εὐρήσειν φίλον βελτίον· ὅστις εἷς ὢν
ἔπαυσά τοὺς ξυνωμότας· καὶ μ' οὐ λέληθεν οὐδέν
ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον· ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐλχέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
865 ὅταν μὲν ἡ λίμνη κατασῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν·
εἰάν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
αἰρούσι. καὶ σὺ λαμβάνεις, ἣν τὴν πόλιν ταράτῃς.
ἐν δ' εἰπέ μοι τοσαυτοῖ. σκύτῃ τοσαῦτα πᾶλῶν,
ἔδωκας ἤδη τουτοῖ κατ' ἔλμα παρὰ σεαυτοῦ
870 ταῖς ἐμδαῖσιν, φάσκων φιλεῖν;

ΔΗΜΟΣ.

οὐ δῆτα, μὰ τὸν Απόλλω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγνώκας οὖν δῆτ' αὐτὸν εἷς εἶσιν. ἀλλ' ἐγώ σοι
ζεύγος περιέμενος ἐμδαῖδων τουτὶ, φορεῖν δίδωμι.

ΔΗΜΟΣ.

κρίνω σ', ὅσον γ' ἐγώδω, περὶ τὸν δῆμον ἐντ' ἄριστον,
εὐνοῦσπιδέν τε τῇ πόλει, καὶ ταῖσι δακτυλοῖσιν.

ΚΛΕΩΝ.

875 οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμδαῖδας τοσαυτοῖ δύνασθαι,
ἐμοῦ δὲ μὴ μείαν ἔχειν ὅσων πέπονθας; ὅς τις
ἔπαυσά τοὺς βινουμένους, τὸν Γρύττον ἐξαλείψας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐκ οὖν σὲ δῆτα ταῦτα δεινὸν ἐστὶ πρωκτοτρεφεῖν,
παῦταί τε τοὺς βινουμένους; κοῦν ἔσθ' ὅπως ἐκείνους
880 οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένωνται.
τοιοῖ δ' ἄνευ χιτῶνος ἐρῶν ὄντα τηλικουτοῖ,

οὐπώποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν Δῆμον ἡξίωτας,
χειμῶνες ὄντας· ἀλλ' ἐγὼ σοι τούτον δίδωμι.

ΔΗΜΟΣ.

τοιοῦτον Ἰεμιστοκλῆς οὐπώποτ' ἐπενόησε·

885 καίτοι σοφὸν κἀκείν' ὁ Πειραιεύς· ἔμοιγε μέντοι
οὐ μείζον εἶναι φαίνεται ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος.

ΚΛΕΩΝ.

οἶμοι τάλας, οἷσις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐκ· ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χεσεῖη,
τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν, ὥσπερ βλαυτίοισι, χρῶμαι.

ΚΛΕΩΝ.

890 ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖ με θωπείαις· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
προσαμφιῶ τοδί· σὺ δ' οἴμωξ', ὧ πόνηρε.

ΔΗΜΟΣ.

αἰετοῖ·

οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης ἀκίεστον ὄζων;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ τοῦτ' ἐπίτηδες σε περιήμπισχέν γ', ἵνα σ' ἀποπνίξῃ·
καὶ πρότερον ἐπεδούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκείνον,

895 τὸν σιλφίου, τὸν ἄξιον γενόμενον;

ΔΗΜΟΣ.

οἶδα μέντοι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι,
ὅν ἐσθλίοιτ' ὠνούμενοι, κἄπειτ', ἐν Ηλιαίᾳ
βδέοντες, ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.

ΔΗΜΟΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἴπ' ἀνὴρ κύσφριος.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

900 οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεδόμενοι δήπου γένεσθε πυρραῖ;

ΔΗΜΟΣ.

καὶ νῆ Δί' ἣν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μηχανήμα.

ΚΛΕΩΝ.

οἴσιτί μ', ὦ πονηρὲ, βωμολοχεύμασιν ταράττεις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἢ γὰρ θεὸς μ' ἐκέλευσε νικῆσαί σ' ἀλαζυνείᾳ.

ΚΛΕΩΝ.

905 ἄλλ' οὐ με νικήσεις. ἐγὼ γὰρ Φημί σοι παρῆξιν,
ὦ Δῆμε, μηδὲν δρῶντι, μιτθοῦ τρυβλίον ῥοφῆσαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ κυλίχινόν τέ σοι, καὶ φάρμακον δίδωμι,
τῶν τοῖσιν ἀντικνημίαις ἐλκύδρια περιαλείφειν.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δὲ τὰς πολιὰς γέ σου ἑλέγων, νέον ποιήσω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἰδοὺ δέχου κέρκεον λαγῶ, τῷ ῥθαλμιδίῳ περιψῆν.

ΚΛΕΩΝ.

910 ἀπομυξάμενος, ὦ Δῆμ', ἐμοῦ πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐμοῦ μὲν οὖν, ἐμοῦ μὲν οὖν.

ΚΛΕΩΝ.

915 ἐγὼ σε ποιήσω τριη-
ραρχεῖν, ἀνκλίσκοντα τῶν
σαυτοῦ, παλαιὰν ναῦν ἔχοντ',
εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ-
ξεις, οὐδὲ νκυπηγούμενος·
διαμνηχανήσεμαί θ', ὅπως
ἂν ἰστίον σαπρὸν λάβῃς.

ΧΟΡΟΣ.

920 ἀνὴρ παφλάζει· παῦε, παῦ·
ὑπερξέσθ'· ὑφελκίαν
τι τῶν ξύλων· ἀπαρυστέον
τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.

ΚΛΕΩΝ.

δώσεις ἐμοὶ κελὴν δίκην,

ἰστούμενος ταῖς εἰσφοραῖς.
 925 ἐγὼ γὰρ εἰς τοὺς πλουσίους
 σπεύσω σ' ὥπως ἂν ἐλγῶμαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-
 δέν· εὐχόμεαι δέ σοι ταδί.
 930 τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων
 ἐφεισλάναι σίζον· τὲ δὲ
 γνώμην ἐρεῖν μέλλοντι περὶ
 Μιλησίων, καὶ κερδανεῖν
 τάλαντον, ἣν κατεργάσῃ,
 935 σπεύδειν, ὥπως τῶν τευθίδων
 ἐμπλήμενος Φθαίης ἔτ' εἰς
 ἐκκλησίαν ἐλθεῖν· ἔπει-
 ῖα πρὶν φαγεῖν, ἀνὴρ μεθή-
 κοι, καὶ σὺ, τὸ τάλαντον λαβεῖν
 βουλίμενος, ἐ-
 940 σβίαν ἀπὸ πονηρείης.

ΧΟΡΟΣ.

εὖ γε, ῖν τὸν Δία, καὶ τὸν Απόλλω,
 καὶ τὴν Δήμητρα.

ΔΗΜΟΣ.

ἄρ μοι δοκεῖ καὶ τὰλλα γ' εἶναι καταφανῶς
 ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδεὶς πω χρέοντι
 945 ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοῦ ἔθλου.
 σὺ δ', ὦ Πάριον, Φάσκων φιλεῖν μ', ἐσκοροδίστας.
 καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὡς οὐκ ἔτι
 ἐμοὶ ταμιεύσεις.

ΚΛΕΩΝ.

ἔχε· τοσούτον δ' ἴσθ', ὅτι
 εἰ μὴ μ' ἐάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ
 950 ἐμοῦ πανευχότερός τις ἀναφανήσεται.

ΔΗΜΟΣ.

ΔΗΜΟΣ.

οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιος ἔσθ' οὕτως
οὐμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται,
ἀλλ' ἢ οὐ καθαρῶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Φέρ' ἴδω, τί σοι σημεῖον ἦν;

ΔΗΜΟΣ.

δημοῦ βεβίου θρόνον ἐξωπλημένον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

955 οὐ τοῦτό γ' ἐστίν.

ΔΗΜΟΣ.

οὐ τὸ θρόνον; ἀλλὰ τί;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

λάβας κικληνῶς ἐπὶ πέτρᾳς δημηγορῶν.

ΔΗΜΟΣ.

αἰβοῖ τάλας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί ἐστίν;

ΔΗΜΟΣ.

ἀπόφερ' ἐκποδών.

οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.

παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν, ταμίευσέ μοι.

ΚΛΕΩΝ.

960 μὴ δῆτά πω γ', ὃ δέσποτ', ἀνίστασθαι σ' ἐγώ,
πρὶν ἂν γε τῶν χρησμῶν ἀκούτης τῶν ἐμῶν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ τῶν ἐμῶν νυν.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ', εἰς τούτῳ πιθῇ,

μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κἄν γε ταυταῖ,

ψαλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.

ΚΛΕΩΝ.

965

ἀλλ' οἳ γ' ἐμοὶ λέγουσιν, ὡς ἄρξαι σε δεῖ
 χάρας ἀπάσης, ἐσπεφανεμένον ῥόδοις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οἳ μοι δέ γ' αὖ λέγουσιν, ὡς ἄλευργίδα
 ἔχων κατὰ πᾶσιν, καὶ στεφάνην, ἐφ' ἁρμάτες
 χρυσοῦ διώξεις Σμικύθην καὶ κύριον.

ΚΛΕΩΝ.

970

καὶ μὴν ἔνεκ' αὐτοῦς ἰὼν, ἵν' οὐτοσὶ
 κούτων ἀκούσῃ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πάνυ γε.

ΔΗΜΟΣ.

καὶ τὴν δὴ φέρε.

ΚΛΕΩΝ.

ἰδοῦ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἰδοῦ, νῆ τὸν Δί'· οὐδὲν κωλύει.

ΧΟΡΟΣ.

975

ἥδιον Φάος ἡμέρας
 ἔσται τοῖσι παρούσι, καὶ
 τοῖσιν ἀφικνουμένοισιν,
 ἢν Κλέων ἀπόληται.

980

καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν,
 οἷων ἀργαλεωτάτων,
 ἐν τῷ δαίγματι τῶν δικῶν
 ἦκουσ' ἀντιλεγύνων,
 ὡς εἰ μὴ γένοιθ' οὗτος ἐν
 τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἦ-
 σην σκεὺς ὅς τις χρησίμῳ,
 δοῖδ' οὐδ' ἐτορύνῃ.

985

ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θάνα-
 μάξω τῆς ὑμευσίας

990

αὐτοῦ· Φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
παῖδες, οἱ ξυνεφοίτων,
τὴν Δωρισί μόνην ἀρ-
μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν,

995

ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν·
κατὰ τὸν κιθαριστὴν
ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-
ειν, ὡς ἀρμονίαν ὁ παῖς
εὖτος οὐ δύναται μαθεῖν,
ἣν μὴ Δωροδοκησί.

ΚΛΕΩΝ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ,
ΔΗΜΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΚΛΕΩΝ.

Ἴδού, θείσσαι, κοῦχ ἅπαντας ἐκφέρω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

αἴμ', ὥς χετείω, κοῦχ ἅπαντας ἐκφέρω.

ΔΗΜΟΣ.

ταυτὶ τί ἐστὶ;

ΚΛΕΩΝ.

λόγια.

ΔΗΜΟΣ.

πάντ' ;

ΚΛΕΩΝ.

ἐθαύμασας;

ἔσοο

καὶ, νῆ Δί', ἔτι γ' ἐμοὶ ὅτι κισωτὸς πλέα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐμοὶ δ' ὑπερῶν, καὶ ξυνικία δύο.

ΔΗΜΟΣ.

φῆρ' ἴδω, τίνας γάρ εἰσιν οἱ χρησιμοί ποτε;

ΚΛΕΩΝ.

οἱ ἔμοι μὲν εἰσι Βάκιδος.

ΔΗΜΟΣ.

οἱ δὲ σοὶ, τίνας;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Γλάνιδος, ἀδελφεῷ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.

ΔΗΜΟΣ.

τοοῦ

εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ;

ΚΛΕΩΝ.

περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πύλου,
περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἀπάντων πραγμάτων.

ΔΗΜΟΣ.

οἱ σοὶ θεέ, περὶ τούτῃ

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Φακίης,
περὶ Λαιμεδαμμονίων, περὶ σκόμεδρων νέων,
περὶ τῶν μετρούντων τάλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,
περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ. τὸ πῆος οὐτοσί δάκκοι.

4010

ΔΗΜΟΣ.

ἄγε ναι, ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσσεθέ μοι,
καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ κείνον, ὥπερ ἤδαμμι,
ὅς ἐν νεφέλῃσιν αἰετὸς γενήσεται.

ΚΛΕΩΝ.

ἄκουε δὴ νῦν, καὶ πρόσσεχε τὸν νῦν ἐμοί.

4015 Φράζου, Ερεχθεΐδη, λογίαν ὁδὸν, ἥη σοι Ἀπόλλων
ἵαχεν ἐξ αὐτύτου διὰ τριπτόδων ἐριτίμων.
σώζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοῖνα,
ὃς πρόσθεν λάσπων, καὶ ὑπὲρ σέο δεινὰ νεκράγων,
σοὶ μισθὸν ποιεῖ· καὶ μὴ δρᾷ ταύτ', ἀπολείπται.

4020 πῶκοι γὰρ μίσησιν σφε καὶ κηρύττουσι κολαίσι.

ΔΗΜΟΣ.

ταυτὶ, μὲν τὴν Δήμητρί, ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει,
τί γὰρ ἔστ' Ερεχθεΐ, καὶ κολαιεῖς, καὶ κυνί;

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ μὲν εἰμ' ὁ κύων· πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω·
σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαί μ' ὁ Φαῖδρος τὸν κύνα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

4025

οὐ τοῦτο φήσ' ὁ χρησμὸς· ἀλλ' ὁ κύων ὁδὸν,
ὥσπερ θύρας σου, τῶν λογίων παρεσθίει.
ἐμοὶ γὰρ ἔστ' ὁρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.

ΔΗΜΟΣ.

λέγε δῆτ'· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,
ἵνα μή μ' ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκῃ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

1030 Φράζεν, Ερεχθείδῃ, κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστὴν,
ὃς κέρκῳ σαίνων σ', ὅπῳταν δειπνῆς, ἐπιτηρῶν,
ἐξέδεταί σου τοῦψον, ὅταν σὺ που ἄλλοσε χάσκης·
ἐσφοιτῶν δ' ἐς τοῦπλάνιον λήσει σε κυνηδὸν
νύκτωρ τὰς λοπαδάς καὶ τὰς νήσους διαλείχων.

ΔΗΜΟΣ.

1035 νῆ τὸν Ποσειδῶ, πολὺ γ' ἄμεινον, ᾧ Γλάνι.

ΚΛΕΩΝ.

ὦ τάν, ἄκουσεν, εἴτα διάκρινον τότε.
Ἐστὶ γυνή, τέξει δὲ λέονθ' ἱεραῖς ἐν Αθήναις,
ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κῶναψι μαχεῖται,
ὥστε περὶ σκύμνισι βεβηκώς· ὃν σὺ Φύλασσε,
1040 τεῖχος ποιήσας ξύλινον, πύργους τε σιδηροῦς.

ΔΗΜΟΣ.

ταῦτ' εἶσθ' ὅ τι λέγει;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μὰ τὸν Απόλλω γὰρ μὲν οὐκ.

ΚΛΕΩΝ.

Ἐφραζεν ὁ θεός σοι σαφῶς σώζειν ἐμέ.
ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντος εἰμὶ σοι.

ΔΗΜΟΣ.

καὶ πῶς μ' ἐλελήθης Ἀντιλέων γεγενημένος;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

1045 ἐν οὐκ ἀνδιδάσκει σε τῶν λογίων ἐκών,
ὃ μόνον σιδηροῦν τεῖχος ἐστὶ καὶ ξύλον,
ἐν ᾧ σε σώζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Διξίας.

ΔΗΜΟΣ.

πῶς δῆτα τοῦτ' Ἐφραζεν ὁ θεός;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τουτονι

δησά σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγῳ ξύλῳ.

ΔΗΜΟΣ.

1050 ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγῳ ἤδη μοι δοκεῖ.

ΚΛΕΩΝ.

μὴ πείθου· Φθονεραὶ γὰρ ἐπικρώζουσι κορώναι.
ἀλλ' ἱέρακα φίλει, μέμνημένος ἐν Φρεσὶν, ὅς σον
ἤγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνους.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τοῦτό γέ τοι Παφλαγῶν παρεκινδύνευσε μεθυσθεῖς.

1055 Κικροπίδῃ κακὸς βουλε, τί τοῦθ' ἡγεῖ μέγα τούργον;
καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεὶ κεν ἀνὴρ ἀναδείῃ·
ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσταιτο· χέσταιτο γὰρ, εἰ μαχέσταιτο.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλὰ τόδῃ φράζου, πρὸ Πύλου Πύλον ἦν σοι ἔφραζεν.

Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο ---

ΔΗΜΟΣ.

τί τοῦτο λέγει ΠΡΟ ΠΥΛΟΙΟΥ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

1060 τὰς πυέλους Φησὶν καὶ κλήψασθ' ἐν βαλκανίῳ.

ΔΗΜΟΣ.

ἐγὼ δ' ἄλκυες τήμερον γενήσομαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

αὐτὸς γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀΦήρπασεν.
ἀλλ' οὐτοσί γάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
ὁ χρησμός, ὃ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάννυ.

ΔΗΜΟΣ.

1065 προσέχω· σὺ δ' ἀναγίνωσκε, τοῖς ναύταισί μου
ὥπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Αἰγεῖδῃ, φράσσαι κυναλώπεκα, μὴ σε δολώσῃ,
λαίλαργον, ταχύπουν, δολίαν κερδῶ, πολυῖδριν.

οἶσθ' ὅ τι γ' ἔστιν τοῦτο;

ΔΗΜΟΣ.

Φιλόσφρακτος, ἡ κυναλώπηξ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

1070 οὐ τοῦτό φησιν· ἀλλὰ ναῦς ἐκάλπτε
αἰτεῖ ταχείας ἀργυρολόγους οὐτοσί·
ταύτας ἀπαυδαῖ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας.

ΔΗΜΟΣ.

πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὅπως;

ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ, καὶ κύων, ταχύ.

ΔΗΜΟΣ.

1075 πῶς οὖν ἀλώπηξ προστετέθη πρὸς τῇ κυνί;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλωπεκίοισι τοὺς σφρακτιώτας ἤμασεν,
ὅτι ἡ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.

ΔΗΜΟΣ.

εἶεν.

τούτοις ὁ μισθὸς ταῖς ἀλωπεκίοισι πεῦ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ ποριῶ καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.

1080 ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουστον, ὃν εἶπέ σοι, ἐξαλείσθαι,
χρησμὸν Λητοῖδος, Κυλλήνην, μὴ σε δολώσῃ.

ΔΗΜΟΣ.

ποιάν Κυλλήνην;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὴν τούτου χειρ' ἐποίησε

Κυλλήνην ὀρθῶς, ὅτι ἡ φῆσ', Εμβαλε κυλλῇ.

ΚΛΕΩΝ.

οὐκ ὀρθῶς φράζεις. τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος

1085 ἐς τὴν χειρ' ὀρθῶς ἠνέξατο τὴν Διοπαίθους.

ἀλλὰ γὰρ ἐστὶν ἐμοὶ χρησμὸς περὶ σοῦ πτερυγωτός·

αἰετός ὡς γίγναι, καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ γὰρ ἐμοί, καὶ γῆς, καὶ τῆς Εὐρυθῆς γε θαλάσσης,
χρῆτι γ' ἐν Ἑκδελάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπασα.

ΚΛΕΩΝ.

1090 ἄλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καὶ μοι δόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
τοῦ δῆμου καταχεῖν ἀργυραῖνι πλουθυρίαν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

γῆ Δία καὶ γὰρ ἐγώ· καὶ μοι δόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
ἐκ πόλεως ἐλθεῖν, καὶ γλαυξ αὐτῇ ὀμμαθῆται·
εἶτε καλᾶσπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀργυράλλω

1095 ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ· κατὰ τοῦτου δὲ σκοροδάκμην.

ΔΗΜΟΣ.

ἰού, ἰού·

οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος.
καὶ μὴν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοὶ τουτονὶ
γερονταγωγεῖν, κἀναπαίδευσιν πάλιν.

ΚΛΕΩΝ.

1100 μῆπω γ', ἱκετεύω σ', ἄλλ' ἀνάμεινον, ὥς ἐγὼ
κρίθας περιῶ σοὶ καὶ βίον καθ' ἡμέραν.

ΔΗΜΟΣ.

οὐκ ἀνέχομαι κρίθων ἀκούων· πολλὰκις
ἐξηπατήθην ὑπὸ τε σοῦ καὶ Θεοφάνους.

ΚΛΕΩΝ.

ἄλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοὶ περιῶ σκευασμένα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

1105 ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένους,
καὶ τοῦψον ὀπίον· μηδὲν ἄλλ', εἰ μὴ ᾧ σθίει.

ΔΗΜΟΣ.

ἀνύσκατε νῦν, ὅ τι περ ποιήσεθ'· ὥς ἐγὼ,
ἐσέτερος ἂν σφῶν εὖ με μᾶλλον ἂν ποιῇ,
τούτῳ παραδώσω τῆς Πνυκὸς τὰς ἡμέρας.

ΚΛΕΩΝ.

1110

τρέχοιμ' ἂν ἤδη πρότερος.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Δῆμε, καλήν γ' ἔχεις
ἀρχήν, ὅτε πάντες ἄν-
θρωποι δεδίασί σ', ὥσ-
περ ἄνδρα τύραννον.

1115

ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ,
θωπευόμενός τε χαί-
ρεις, καὶ ξαπλώμενος,
πρὸς τὸν τέ λέγοντ' αἰεὶ
κέχμηας· ὁ νοῦς δέ σου
παρῶν ἀποδημεῖ.

1120

ΔΗΜΟΣ.

νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις
ὑμῶν, ὅτι μ' οὐ φρονεῖν
νομίζετ'· ἐγὼ δ' ἐκὼν
ταῦτ' ἠλιθιόζω.

1125

αὐτός τε γὰρ ἥδομαι
βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν·
κλέπτοντά τε βούλομαι
τρέφειν ἕνα προστάτην·
τοῦτον δ', ὅταν ἦ πλέως,
ἄρας ἐπάταξα.

1130

ΧΟΡΟΣ.

οὕτω μὲν ἂν εὖ ποιῆς,
εἴ σοι πυκνότης ἔνεσθ'
ἐν τῇ τρώπῃ, ὡς λέγεις,
τούτῳ πάνυ πολλή.

1135

εἰ τοῦσδ' ἐπίτηδες, ὥσ-
περ δημοσίους, τρέφεις

ἐν τῇ Πυκίᾳ· καὶ θ', ὅταν
μή σοι τύχη ὄψον ἐν,
τούτων ὅς ἂν ᾖ παχὺς,
θύσας ἐπιδειπνεῖς.

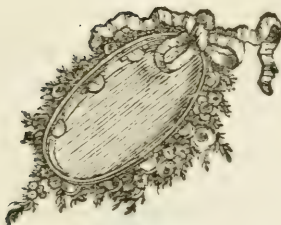
1140

ΔΗΜΟΣ.

σκέψασθε δ' ἐμ', εἰ σοφῶς
αὐτοὺς περιέρχομαι,
τοὺς οἰομένους φρονεῖν,
καί μ' ἐξαπατῦλλειν.
τηρῶ γὰρ ἐκείνοτ' αὐ-
τοὺς, οὐδὲ δοκῶν ὀρεῖν,
κλέπτοντας· ἔπειτ' ἀναγκ-
κάζω πάλιν ἐξεμεῖν,
ἅτ' ἂν κεκλόφωσί μου,
κημὸν καλαμηλῶν.

1145

1150

ΚΛΕΩΝ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ,
ΔΗΜΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΚΛΕΩΝ.

Ἀπαυ' ἐς μακαρίην ἐκποδών.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

σύ γ', ὦ φέρε.

ΚΛΕΩΝ.

ὦ Δῆμ', ἐγὼ μέντ' ἐπ' ἀρκεσμένους
τρίπαλαι κἀθημικί, βυρλόμενός σ' εὐεργετῶν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἔγὼ δὲ δεκάπαλαι γε, καὶ δωδεκάπαλαι,
καὶ χιλιόπαλαι, καὶ πρῆπαλαι, πάλαι, πάλαι.

ΔΗΜΟΣ.

ἔγὼ δὲ προσδοκῶν γε τριτομυρίοπαλαι
βυρλότ' ἵμαι σφω, καὶ πρῆπαλαι, πάλαι, πάλαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

εἰς τὸ εὖ ὁ θέσται;

ΔΗΜΟΣ.

εἴ γε μὴ, φράσεις γε σύ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἄφες ἀπὸ βυρλόιδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,
ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξίσου.

ΔΗΜΟΣ.

ὅς ᾤν ταῦτα χρη.

ἄπιται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἰδοῦ.

ΔΗΜΟΣ.

ἔπειτ' ἄν.

ΚΛΕΩΝ.

ὑποθεῖν οὐκ εἴω.

ΔΗΜΟΣ.

ἀλλ' ἢ μεγάλως εὐδαίμονήσω τήμερον
ὑπὸ τῶν ἐρχομένων, νῆ Δί', ἢ γὰρ θρύψομαι;

ΚΛΕΩΝ.

ὄρθας; ἐγὼ οὐ πρότερος ἐκφέρω δίφρον

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

1165 ἀλλ' οὐ τράπεζαν· ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος.

ΚΛΕΩΝ.

ἰδοὺ φέρω σοι τήνδε μαξιθῆν ἐγὼ,
ἐκ τῶν ὅλων τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ μυσίλας μεμυσιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ, τῇ χειρὶ τῇ Ἀφαντίνῃ.

ΔΗΜΟΣ.

1170 ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δαίτυλον.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον, εὐχρων καὶ καλόν·
ἐτέρυνε δ' αὖθ' ἡ Παλλὰς, ἡ Πυλαιμάχος.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὦ Δῆμ', ἐναργῶς ἡ θεὸς σ' ἐπισκοπεῖ,
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.

ΔΗΜΟΣ.

1175 οἶε γὰρ αἰεῖσθ' ἄν' ἐτι τήνδε τὴν πύλιν,
εἰ μὴ Φανεῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν;

ΚΛΕΩΝ.

τουτὶ τέμαχός σοι ὄδωκεν ἡ Φοῖβησιβράτη.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἡ δ' Οἰξισοπάτρα γ', ἐφθόν' ἐκ ζωμοῦ κρέας,
καὶ χόλιος, ἡνύσθην τε, καὶ γαστρεὶς τόμον.

ΔΗΜΟΣ.

1180 καλῶς γ' ἐποίησε, τοῦ πέπλου μεμνημένη.

ΚΛΕΩΝ.

ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τούτουι φαγεῖν
ἐλατήρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

λαβὲ καὶ ταῖς νῦν.

ΔΗΜΟΣ.

καὶ τί τούτοις χρήσομαι

ταῖς ἐντέροις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐπίτηδες αὐτ' ἐπεμψέ σοι

1185 εἰς τὰς τριήρεις ἐντεροναίαν ἡ θεός·
ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.

ΔΗΜΟΣ.

ὦς ἡδύς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐντερήωνισε.

ΚΛΕΩΝ.

1190 λαβὲ νῦν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τόμον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

παρ' ἐμοῦ δ' ἔλκον γε τὸν πλακοῦντα τούτονι.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὐ λαγῶ' ἔξεις ὁπόθεν δῶς· ἀλλ' ἐγώ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οἶμοι· πόθεν λαγῶά μοι γενήσεται;

ὦ θυμέ, νυνὶ βωμολόχον ἔξευρέ τι.

ΚΛΕΩΝ.

1195 ὄρας τὰδ', ὦ κακὸδαίμον;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὀλίγον μοι μέλει·

ἀλλὰ γὰρ ἐκεῖνοί γ' ὥς ἐμ' ἔρχονται.

ΚΛΕΩΝ.

τίνες;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πρέσβεις, ἔχοντες ἀργυρίου βαλάντια.

ΚΛΕΩΝ.

ποῦ, ποῦ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί δέ σοι τοῦτ' ; οὐκ ἔάσεις τοὺς ξένους;
ὦ Δημίδιον, ἔρῃς τὰ λαγῶν, ἃ σοι φέροι;

ΚΛΕΩΝ.

3200

εἴ μοι τάλας, ἀδίκως γε τὰ μ' ὑφ' ἡρώσας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.

ΔΗΜΟΣ.

εἴπ', ἀντιβόλῳ, πῶς ἐπενόησας ἁρπάσαι;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ· τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ'.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δ' ὤπλησά γε.

ΔΗΜΟΣ.

1205

ἔπειθ'· εὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παρκαθέητος ἡ χάρις.

ΚΛΕΩΝ.

οἴ μοι κακοδαίμων, ὑπερχανιδεσθήσομαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί οὐ διακρίνεις, Δῆμ', ὅπως τερὶς ἐσσι νῶν

ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σέ, καὶ τὴν γαστέρα;

ΔΗΜΟΣ.

τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίω

δοῶμαι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς;

1210

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ φράσω σοι, τὴν ἐμὴν κρίσιν ἰώ.

· ξύλλαδε σιωπῇ, καὶ βασάνισον ἅτ' ἔνι,
καὶ τὴν Παφλαγόνος· ἀμέλει κρινεῖς καλῶς.

ΔΗΜΟΣ.

Φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔνεσιν;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ' ὄρῃς κενὴν,

1215

ὦ παππίδιον. ἅπαντα γάρ σοι παρεφέρουν.

ΔΗΜΟΣ.

αὕτη μὲν ἡ κίσις τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

βιάδιζε γοῦν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
ἐρᾷς νυν;

ΔΗΜΟΣ.

οἶμαι τῶν ἀγαθῶν, ὅσων πλέα.

ὅσον τὸ χρεῖμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·

1220

ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποτεμὼν τυννουτονί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ταῦτα μέντοι καὶ πρότερον εἰργάζετο.

σοὶ μὲν προσεδίδου σμικρὸν, ὧν ἐλάμβανεν·

αὐτὸς δ' ἐαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα.

ΔΗΜΟΣ.

ὦ μικρὸν, κλέπτων δὴ με ταῦτ' ἐξηπάτας;

1225

ἐγὼ δέ τι ἐσπεφάνισα, καὶ δωρησάμαν.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δ' ἐκλεπτὸν ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.

ΔΗΜΟΣ.

κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ὥν ἐγὼ ταυτῷ
αὐτὸν περιθῶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κατάθου ταχέως, μασιγία.

ΚΛΕΩΝ.

οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι χρησμός ἐστι Πυθικός

1230

φράζων, ὃς οὐ με δεῖ ποθ' ἠτλήσθαι μόνου.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τούμὸν γε Φράζων ὄνομα, καὶ λίαν σαφῶς.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίῳ,

εἴ τι ξυνάσεις τοῦ Θεοῦ ταῖς θεσφαταῖς.

καὶ σου τοσούτο πρῶτον ἐκπειράσομαι.

παῖς ὦν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐν ταῖσιν εὐσφραις κονδύλοις ἤρμοτ' ἴμην.

ΚΛΕΩΝ.

πῶς εἶπας; ὥς μου χρησιμὸς ἄπτεται Φρενῶν.

εἶεν.

ἐν παιδοτρίβου δεῖ τίνα πάλιν ἐμάνθανες;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κλέπλων ἐπιρκεῖν, καὶ βλέπειν ἐναντίον.

ΚΛΕΩΝ.

1240 Ω ΦΟΙΒ' ΑΠΟΛΛΟΝ ΔΥΚΙΕ, ΤΙ ΠΟΤ' ΕΜ' ΕΡΓΑΣΕΙ;

τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρούμενος;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἡλλαντοπώλων.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ τί;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ εἰνεσκόμην.

ΚΛΕΩΝ.

οἴμοι κακοδαίμων· οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.

λεπτή τις ἐλπίς ἐστ', ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.

1245 καὶ μοι τοσούτον εἰπέ· πότερον ἐν ἀγορᾷ

ἡλλαντοπώλεις ἔτεον, ἢ πὶ ταῖς πύλαις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὗ τὸ γάριχος ὤνιον.

ΚΛΕΩΝ.

οἴμοι· πέπεικται τοῦ Θεοῦ τὸ θέσφατον,

κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.

1250

ὦ στέφανε, χαίρων ἄπιθι· καὶ σ' ἄκων ἐγὼ
λείπω· σὲ δ' ἄλλος τις λαδὼν κεκήησεται,
κλέπτῃς μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχῆς δ' ἴσως.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ελλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.

ΧΟΡΟΣ.

1255

ὦ χαῖρε, καλλίνικε, καὶ μέμνησ', ὅτι
ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καὶ σ' αἰτῶ βραχὺ,
ἕπως γένωμαι σοι Φανὸς ὑπογράφεὺς δικῶν.

ΔΗΜΟΣ.

ἔμοι δέ γ', ὅτι σαι τούνομ', εἴπ'.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Αγοράκριτος.

ἐν τῇ γοῦν γὰρ κρινόμενος ἔξοσκόμην.

ΔΗΜΟΣ.

1260

Αγορακρίτω τοῖνον ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω,
καὶ τὸν Παφλαγόνα παραδίδωμι τούτονι.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

καὶ μὴν ἐγὼ σ', ὦ Δῆμε, θεραπεύσω καλῶς,
ὥσθ' ὁμολογεῖν σε, μηδὲν ἀνδρώπων ἐμοῦ
ιδεῖν ἀμείνω τῇ Κεχριναίων πόλει.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

1265

Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν,
ἢ καλῶ παυομένοισιν,
ἢ θοᾶν ἴσπων ἐλατήρας αἰδεῖν,
μηδὲν εἰς Λυσίστρατον,
μηδὲ Θούμαλιν ἀνέσιον αὖ,
λυπεῖν ἐκούσῃ καρδίᾳ;
καὶ γὰρ οὕτως, φίλ' Απολλὼν,
πειρῇ, θαλεροῖσι δακρυόισιν
σῷς ἀπλόμενος Φαρέτρας

1270

Πυθῶνι ἐν, διὰ τὸ κακῶς πένεσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

- Λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς, οὐδέν' ἐστ' ἐπίφθονον,
 1275 ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅσιν εὖ λογίζεσθαι.
 εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακὰ,
 οὗτος ἦν ἐνόηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
 νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ εὐδείς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
 ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν, ἢ τὸν ἄρδιον νόμον.
 1280 ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ, τοὺς τρόπους οὐ ξυγνήης,
 Αριφράδης πονηρὸς. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται·
 ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρὸς, εὖ γὰρ οὐδ' ἂν ἡσθόμην,
 οὐδὲ παμπόνηρος· ἀλλὰ καὶ προσεξεύξηκέ τι.
 τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶττιν αἰσχροῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται,
 1285 ἐν κασαυρίοις λείχων τὴν ἀπόπλυστον δρόσον,
 καὶ μολύνων τὴν ὑπὲρ, καὶ κυκλῶν τὰς ἐσχάρας,
 καὶ Πολυμνήστεια ποίων, καὶ ξυνὼν Οἰωνίχφ.
 ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
 εὖ ποτ' ἐκ ταυτοῦ μετ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

- 1290 Η πολλὰίης ἐννυχίαισι
 φροντίσι συγγεγένημαι,
 καὶ διεξήτηχ', ὅπόθεν ποτὲ φαύλως
 ἐσθίει Κλεάνυμος.
 Φασὶ γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον
 1295 τὰ τῶν ἐχθρῶν ἀνέρων,
 οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ σιπύης·
 τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἑᾶν ὁμοίως·
 Ἰθ', ὦ ἄννα, πρὸς γονάτων,
 ἔξελθε, καὶ σύγνωθι τῇ τραπέζῃ.

ΧΟΡΟΣ.

- 1300 Φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριῆρεις ἐς λόγον,
 καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἥ τις ἦν γεραιτέρα.
 Οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τὰν τῇ πόλει;
 Φασὶν αἰγεῖσθαι τιν' ἡμῶν ἑκατὸν εἰς Χαλκιδόνα

ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην Ὑπέρβολον. ---

1305 ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο, κοῦκ ἀνασχετὸν,
καὶ τιν' εἰπεῖν, ἢ τις ἀνδρῶν ἄσσαν οὐκ ἐληλύθει.

Ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ'· ἀλλ' εἴαν με χρεή,
ὑπὸ τερηδόνων σαπείσ' ἐνγαῦθα καταγυράσομαι·
οὐδὲ Ναυφάνης γε, τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ', ὦ θεοὶ,

1310 εἴπερ ἐν πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην.

ἦν δ' ἀρέσκη ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθήσται μοι δοκεῖ
εἰς τὸ Θησεῖον πλεούσας, ἢ πὶ τῶν Σεμνῶν Θεῶν.

οὐ γὰρ ἡμῶν γε σφακτιγῶν ἐσχανεῖται τῇ πόλει·

ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται,

1315 τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύχνους, κατελεύσας.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΔΗΜΟΣ.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

Εὐφριμῆϊν χρεὶ καὶ σλόμα κλείειν, καὶ μαζυριῶν ἀπέχεσθαι,
καὶ τὰ δικαστήρια συκλείειν, οἷς ἡ πόλις ἦδε γένηθεν·
ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαισιν παιωνίζειν τὸ θέατρον.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ταῖς ἱεραῖς ἐπίκουρε Φανεῖς νήσοις, καὶ Φείγος Αθῆναις,
1320 τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἤκεις, ἐφ' ὅτῳ κίσσωμεν ἀγνοίας;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν, καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποιήκα.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πεῦ σ' ἴν' νῦν, ὦ θαυμαστάς ἐξευρίσκων ἐπινοίας;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ἐν ταῖσιν ἰστέφάνοις οἰκεῖ, ταῖς ἀρχαίαισιν Αθῆναις.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς ἂν ἴδοιμεν; τίν' ἔχει σκευὴν; καὶ ποῖός τις γενένηται;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

1325 οἷός περ Αριστείδῃ πρότερον, καὶ Μιλτιάδῃ ξυνεστίει.

ὄψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοίγνυμένων ψόφος ἦδη τῶν προπυλαίων.

ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομένησιν ταῖς ἀρχαίαισιν Αθῆναις,

καὶ θαυμασταῖς, καὶ πολυύμνοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆμος ἐνοικεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ταὶ λιπαραὶ, καὶ ἰστέφανοι, καὶ ἀριζήλωται Αθῆναι,

1330 δαίξτε τὸν τῆς Ελλάδος ἡμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε μέγαρχον.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ὅδ' ἐκείνος ὄρᾳν τετλιγαφόρος, τῷ ῥχαίῳ σχήματι λαμπρὸς,

νῦ χοιρινῶν ὄζων, ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνης κατὰλειπτος.

ΧΟΡΟΣ.

χαῖρ', ὦ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων· καί σοι ξυγχαίρομεν ἡμεῖς.
τῆς γάρ πόλεως ἄξια πράτεις, καὶ τοῦ ἱερὰ Μαραθῶνι τρωπαίου.

ΔΗΜΟΣ.

1335 ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἔλθε' δεῦρ', Αγοράκρειτε.
ἴσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀφειψήσας.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ἐγώ;
ἀλλ', ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ', οἷς ἦσθ' αὐτὸς πάρος,
οὐδ' οἷον ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.

ΔΗΜΟΣ.

τί δ' ἔδρων, κάτειπέ μοι, πρὸ τοῦ; ποῖός τις ἦ;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

1340 πρῶτον μὲν, ὥπὸτ' εἴποι τις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
ὦ Δῆμ', ἐραστής εἰμι σός, φιλῶ τε σέ,
καὶ κήδομαί σου, καὶ προξουλεύω μόνος. —
τούτοις ὥποτε χρήσαιτό τις προσιμίῳις,
ἐκωρτάλιζες, κἀκερουτίας.

ΔΗΜΟΣ.

ἐγώ;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

1345 εἴτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων, ὥχετο.

ΔΗΜΟΣ.

τί φῆς; ταιαῦτά μ' ἔδρων, ἐγὼ δ' οὐκ ἠσθόμην;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

τὰ δ' ὅτα γάρ σου, νῆ Δί', ἐξεπετάηνυτο,
ὥσπερ σκιάδειον, καὶ πάλιν ξυνήγετο.

ΔΗΜΟΣ.

οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

1350 καὶ, νῆ Δία γ', εἰ δύο σοι λεγοίτην ῥήτορες,
ὁ μὲν, ποιῆσθαι ναῦς μακράς· ὁ δ' ἕτερος αὖ
καταμισθοδορῆσαι· τούτων ὁ τὸν μισθὸν λέγων,

τὸν τὰς τριήρεις παραδραμῶν ἂν ᾤχετο.
 οὗτος, τί κύπλεις; οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;

ΔΗΜΟΣ.

1355 αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ἀλλ' εὖ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσης·
 ἀλλ' οἱ σέ ταῦτ' ἐξηπάτων. νῦν δὴ φράσον.
 εἰάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνήγορος·

1360 Οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφειτα,
 εἰ μὴ καταγνώσσεθε ταύτην τὴν δίκην. —
 τοῦτον τί δράσεις, εἰπέ, τὸν ξυνήγορον;

ΔΗΜΟΣ.

ἄρως μετέωρον, ἐς τὸ βάρκαθρον ἐμδαλῶ,
 ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκερμάσας ὑπέρβωλον.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

1365 ταυτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἥδη λέγεις·
 τὰ δ' ἄλλα, φέρε' ἴδω, πῶς πολιτεύσει, φράσον.

ΔΗΜΟΣ.

πρῶτον μὲν, ὅποσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακρὰς,
 καταγομένους τὸν μισθὸν ἀποδώτω ὑτελῆ.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

πολλοῖς γ' ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.

ΔΗΜΟΣ.

1370 ἔπειθ' ὁ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ,
 οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μετέγχεαφίτεται·
 ἀλλ', ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον, εἰςγεγράφεται.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ταῦτ' ἔδρακε τὸν πόρπακα τοῦ Κλεωνύμου.

ΔΗΜΟΣ.

οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγνέιος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

πεῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων;

ΔΗΜΟΣ.

1375

τὰ μείράκια ταυτὶ λέγω, τὸν τῷ μύρῳ,
ἃ σπυμυλεῖται τριαδὶ καθήμενα·

Δεξιὸς ὁ Φαίᾱξ, καὶ σαφῶς ἐμάνθανε.
Ξυνεργίικὸς γάρ ἐστι, καὶ περαντικός,
καὶ γνωμοτυπικός, καὶ σαφής, καὶ κρουστικός,
καταληπτικός τ' ἄριστος τοῦ δορυδοτικοῦ.

1380

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

εὐκουν καταδελυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ;

ΔΗΜΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
τούτους ἄπαντας, παυσταμένους ψηφισμάτων.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

1385

ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τευτονὶ τὸν ὀκλαδίαν,
καὶ παῖδ' ἐνόρχην, ὅσπερ οἴσει τόνδε σοί·
κἄν που δοῇ σοι, τοῦτον ὀκλαδίαν παίει.

ΔΗΜΟΣ.

μακάριος ἐς τὰρχαῖα δὴ καθίσταμαι.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

Φήσεις γ', ἐπειδὴν τὰς τριακοντούτιδας
σπονδάς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ' αἱ Σπονδαὶ ταχύ.

ΔΗΜΟΣ.

1390

ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλαί· πρὸς τῶν θεῶν,
ἔξεσθιν αὐτῶν κήλατριάκοντουτίσαι;
πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτέον;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

οὐ γὰρ ὁ Παφλαγῶν

ἀπέκρυπτε ταύτας ἐνθόν, ἵνα μὴ σὺ λάβεις;
νῦν οὖν ἐγὼ σοι παραδίδωμ' εἰς τοὺς ἀγροὺς
αὐτὰς ἵνα λαβόντα.

1395

ΔΗΜΟΣ.

τὸν δὲ Παφλαγόνα,
ὃς ταῦτ' ἔδρασεν, εἴφ' ὅ τι ποιήσεις κακόν.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

οὐδὲν μέγ', ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἔξει τέχνην.
 ἐπὶ ταῖσι πύλαις ἀλλανθωπώλησει μόνος,
 τὰ κύνεια μινυὺς τοῖς ὀνείοις πράγμασι,
 1400 μεθύων τε ταῖς πόρναισι λαιδορήσεται,
 καὶ τῶν βαλκαλείων αὖ τὸ λουτρόν πίεται.

ΔΗΜΟΣ.

εὖ γ' ἐπενόησας, οὐπὲρ ἐστὶν ἄξιος,
 πόρναισι καὶ βαλκανεῦσι διακεκρογένοι.
 1405 καὶ σ' ἀντὶ τούτων ἐς τὸ Πρυτανεῖον καλῶ,
 ἐς τὴν ἑδρὰν θ', ἵν' ἐκείνος ἦν ὁ Φαρμακός.
 ἔπου δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα·
 καὶ κείνον ἐκφέρειτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην,
 ἵν' ἴδωσιν αὐτόν, εὐς ἐλωῶθ', οἱ ξένοι.

ΧΟΡΟΣ.

(λείπει κομμάτιον τοῦ Χοροῦ.)

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΙΠΠΕΩΝ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΑΧΑΡΝΗΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ἐκκλησίᾳ ὑφέστηκεν Ἀθήνησιν ἐν τῷ Φανερῷ , καθ' ἣν πολεμοποιούντας τοὺς ῥήτορας , καὶ προφανῶς τὸν δῆμον ἐξάπλυντας , Δικαιοπόλις τις τῶν αὐτουργῶν ἐξελέγχαν παρεισάγεται. τούτου δὲ διὰ τινος , Ἀρσιθέου καλουμένου , σπεισμένου κατ' ἰδίαν τοῖς Λαίωσιν , Ἀχαρνικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρᾶγμα , προσέρχονται διώκοντες ἐν Χοροῦ σχήματι· καὶ μετὰ ταῦτα θύοντα τὸν Δικαίον πολὺν ὀρώμεντες , ὡς ἐσπεισμένον τοῖς πολεμιαίοις καταλεύσειν ὁμῶσιν. ὁ δὲ ὑποσχόμενος ὑπὲρ ἐπιθήνου τὴν κεφαλὴν ἔχων ἀπολογησέσθαι, ἐφ' ᾗ τε, εἰ μὴ πείθῃ τὰ δίκαια λέγων, τὸν τράχηλον ἀποκοπήσεται, ἐλθὼν ὡς Εὐριπίδην, πλωχινὴν σιολὴν αἰτεῖ· καὶ σιολιστοῖς, τοῖς Τηλέφου βακάρμασι, παραθεῖ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἀχαρίτως καθιστάμενος Περικλέους τοῦ τε Μεγαρίκου ψιφίσματος. παραξυνθέντων δὲ τινων ἐξ αὐτῶν, ἐπὶ τῷ δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἴτα ἐπιφερομένων, ἐνισθαιμένων δὲ ἐτέρων, ὡς τὰ δίκαια εἰρηνικός αὐτοῦ, ἐπιφανὲς Λάμαχος θορυβεῖν πειράται. εἴτα γενόμενου διεκτυμοῦ, κατενεχθεὶς ὁ Χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιοπόλιν, καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ ἄλλων τινῶν διαλέγεται. τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἀγῶνος καθ' ἑαυτὸν εἰρήνην, τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρίκος τις παιδίᾳ ἑαυτοῦ, διεσκευασμένα εἰς χαιρίδια, φέρον ἐν σάκκῳ πρᾶσιμα, παραγίνεται· μετὰ δὲ τούτου ἐκ Βοιωτῶν ἕτερος, ἐρχόμενος τε καὶ πανδοκᾶπᾶν ὀρέσθων γόνον ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἀγοράν. οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συκοφαντῶν, συλλαβόμενος τινὰς ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιοπόλις, καὶ βέλων εἰς σάκκον, τούτῳ τε τῷ Βοιωτῷ ἀντίφραξεν ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν παραδίδωσι, καὶ προσκαγόντων αὐτῷ πλείονων, καὶ δεσμένων μεταδοῦναι τῶν σπονδῶν, καθυπερβηκέναι. παροικούντος δὲ αὐτῷ Λαμάχου, καὶ ἐνεσθηκυίας τῆς τῶν Χοῶν ἐροτῆς, τοῦτον ἄγγελος, παρὰ τῶν στρατηγῶν ἦκων, κελεύει ἐξελθόντα μετὰ τῶν ὅσων τις εἰσβολὰς τιθεῖν· τὸν δὲ Δικαιοπόλιν παρὰ τοῦ ἱερέως τοῦ Διονίου καλῶν τις ἐπὶ δεῖπνον ἔρχεται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαχάμενος· ὁ δὲ Δικαιοπόλις δεδειπνηκώς καὶ μετ' ἐταίρας

ἀνακλῦαν ἐπανήκει. τὸ δὲ δῶμα τῶν εὖ σφόδρα πεποιημένων, καὶ ἐκ
παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλούμενον. ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθυμένους Λε-
χοντος ἐν Ἀθηναίῳ διὰ Καλλιστράτου· καὶ πρῶτος ἦν· δεύτερος Κρατῆος
Χειμαζόμενοις. οὐ σώζεται. τρίτος Εὐπολῆς Νουμηνίαις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐκκλησίας οὔσης, παραγίνοιναι τινες
παρὰ τε Βασιλέως, καὶ παρὰ Σιλάλκου πάλιν·
οἱ μὲν στρατίαν ἄγοντες· οἱ δὲ χρυσίον.
παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δὲ μετὰ τούτους τινὲς
σπινδάς φέροντες· οὗς Ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς
εἶσαν, ἀλλ' ἐξέβαλον· ὣν καθ' ἅπληται
σκληρῶς ὁ ποιητής. αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε
Μεγαρικὸν ἰκανῶς φησὶ, καὶ τὸν Περικλέα
οὐκ τῶν Λακωνίων τῶνδε πάντων αἴτιον,
σπινδάς, λύειν τε τῶν ἐφεστώτων κακῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΚΗΡΥΞ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ Αθηναίων παρὰ Βασιλέως ἡκούες.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

ΘΕΩΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

ΓΥΝΗ Δικαιοπόλιδος.

ΘΥΓΑΤΗΡ Δικαιοπόλιδος.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ΚΟΡΑΙ θυγατέρες τοῦ Μεγαρέως.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Λαμάχου.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΚΗΡΥΞ, ΑΜΦΙΘΕΟΣ,
 ΠΡΕΣΒΕΙΣ Αθηναίων, ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ,
 ΘΕΩΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Οσα δὴ δέδηγκαι τὴν ἑμαυτοῦ καρδίαν,
 ἥσθην δὲ βαιὰ, πάνυ δὲ βαιὰ τέτλαρα·
 ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμοκοστιογάργαρα.
 Φέρ' ἰδῶ, τί δ' ἥσθην ἄξιον χαιροδόνας;
 5 ἔγωγ', ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ εὐφρανθήν ἰδὼν,
 τοῖς πέντε ταλάντοις, οἷς Κλέων ἐξήμεσε.
 ταῦθ' ὥς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς Ἰσπείας
 διὰ τοῦτο τοῦργον· ἄξιον γὰρ Εὐλάδι.
 ἀλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγωδικόν,
 10 ὅτε δῆτ' ἐκεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον·
 ὃ δ' ἀνεῖπεν· Εἴσαγ', ὦ Θεογονι, τὸν χορόν—
 πῶς τοῦτο σείσκει μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;
 ἀλλ' ἕτερον ἥσθην, ἡνίκ' ἐπὶ μόσχῳ ποτὲ
 Δεξιθεὸς εἰσῆλθ' ἀσόμενος Βοιωτίαν·
 15 τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεσφράθην ἰδὼν,
 ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ἕρδιον.
 ἀλλ' οὐδεπώποτε, ἐξ ὅτου γὰρ ῥύποιμαι,
 οὕτως ἐδήχθην ὑπὲρ κοίτης γε τὰς ὀφρυῶς,

- 20 ὥς νῦν, ὅπότ' οὔτης κυρίας ἐκκλησίας
 ἐωθινής, ἔρημος ἡ Πυῦξ αὐτή·
 οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἄνω καὶ κάτω
 τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλωμένον·
 οὐδ' οἱ Πρυτάνεις ἤκουσιν· ἀλλ' ἀωρίαν
 ἤκοντες, εἴτα δ' ὠσπιοῦνται, πῶς δοκεῖς,
 25 ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου,
 ἀθροῖαι καταβρέοντες· εἰρήνη δ' ὅπως
 ἔσται, προτιμῶσ' οὐδέν· ὦ πόλις, πόλις.
 ἐγὼ δ' αἰὲν πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν
 νοσίων κἀθήμεναι· κἄτ' ἐπειδὴν ὦ μόνος,
 30 στένω, κέχημαι, σκορδαίνωμαι, πέρδομαι,
 ἀπορῶ, γράφω, παρῆλθονμαι, λογίζομαι,
 ἀπεβλέπων εἰς τὸν ἀγρόν, εἰρήνης ἐρῶν,
 στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποδῶν,
 ὃς οὐδεπώποτε εἶπεν ΑΝΘΡΑΚΑΣ ΠΡΙΩ·
 35 οὐκ ΟΞΟΣ, οὐκ ΕΛΑΙΟΝ, οὐδ' ἤδη ΠΡΙΩ·
 ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα, χῶ ΠΡΙΩΝ ἀπῶν.
 νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἤκω παρσκευασμένος
 βοᾶν, ὑποκροῦειν, λαιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
 εἴαν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
 40 ἀλλ' οἱ Πρυτάνεις γὰρ οὗτοι μεσημβρινοί.
 οὐκ ἠγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ λέγον·
 εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠσιζέται.

ΚΗΡΥΞ.

- 45 πᾶρι' εἰς τὸ πρόσθεν,
 πᾶριθ', ὥς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

- 45 ἤδη τις εἶπε;

ΚΗΡΥΞ.

τίς ἀγορεύειν βούλεται;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἐγώ.

ΚΗΡΥΞ.

ΚΗΡΥΞ.

τίς ὢν;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Αμφίθεος.

ΚΗΡΥΞ.

οὐκ ἄνθρωπος;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

οὐκ·

ἀλλ' ἄθάνατος. ὁ γὰρ Αμφίθεος Δημήτριος ἦν,
καὶ Τριπτόλεμος· τούτου δὲ Κελεὺς γίγνεται·
γάμει δὲ Κελεὺς Φαιναρέτην τήθην ἐμήν,
ἐξ ἧς Λυκῖνος ἐγένετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγὼ
ἄθάνατός εἰμι· ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ
σπονδὰς ποιῆσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνω.
ἀλλ' ἄθάνατος ὢν, ὦ ἄνδρες, ἐφ' ὅδ' οὐκ ἔχω·
οὐ γὰρ διδῶσιν οἱ Πρυτάνεις.

ΚΗΡΥΞ.

οἱ τοξόται —

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

55 ὦ Τριπτόλεμε, καὶ Κελεῖ, περὶ φέσθ' με;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ ἄνδρες Πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν,
τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε
σπονδὰς ποιῆσαι, καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.

ΚΗΡΥΞ.

κάθ' ἡσο σῖγα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μὰ τὸν Απόλλω γὰρ μὲν οὐκ·

60 ἢ μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσῃ μοι.

ΚΗΡΥΞ.

οἱ παρὰ Βασιλέως πρέσβεις —

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ποίου βασιλέως; ἄχθεμαι γὰρ πρέσβεις,

καὶ τοῖς ταῦσι, τοῖς τ' ἀλχονεύμασι.

ΚΗΡΥΞ.

σίγα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Βαδαιᾶς, ὦ Κεῖτανα, τοῦ σχήματος.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

65 ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς Βασιλέα τὸν Μίγαν,
μισθὸν φέροντας δύο δραχμαῖς τῆς ἡμέρας,
ἐπ' Εὐθυμένους Ἀρχαῖος --

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἶμοι τῶν δραχμῶν.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεθα διὰ τῶν Καῦσιθίων
πεδίων ὁδοιπλανῶντες ἐσκηνημένοι,
70 ἐφ' ἀρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
ἀπολλύμενοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

σφόδρα γ' ἄρ' ἐσωζέμεν ἐγώ,
παρὰ τὴν ἑπαλξιν ἐν Φορυτῶ κατακείμενος;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ξενιζόμενοι δέ, πρὸς βίαν ἐπίνομεν
ἐξ υἱολίων ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων
75 ἄκρατον οἶνον ἡδύν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Κραναὶ πόλις,
ἄρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελαν τῶν πρέσβων;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

οἱ βρέεθροι γὰρ ἄνδρας ἠγοῦνται μόνους,
τοὺς πλεῖστοι δυναμένους λαλᾶσθαι καὶ πιεῖν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἡμεῖς δέ, λαικασιᾶς τε καὶ κατὰπύργους.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

80 ἔτι τέλειτῳ δ' εἰς τὰ βασίλει' ἤλθομεν.

ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ὤχετο, στρατιὴν λαῶν,
κῆχεζεν ὀκλῶ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρών.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πόσει δὲ τὸν προκλόν χρόνου ξυνήγαγεν;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

τῇ πανσελήνῳ· κῆτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.
85 εἴτ' ἐξένιζε, παρετίθει δ' ἡμῖν ὅλους
ἐν κριδαίου βούς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ τίς εἶδε πώποτε
θούς κριδανίτας; τῶν ἀλᾶξανευμάτων.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

καὶ, καὶ μὰ Δί', ὅρην τριπλάσιον Κλεωνύμου
παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ ΦΕΝΑΞ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

90 ταῦτ' ἄρ' ἐφειάκιζες σὺ, δύο δραχμαὶς φέρων.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

καὶ νῦν ἄγοντες ἤκομεν Φευδαργάδαν,
τὸν Βασιλέως ὀφθαλμόν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐκκόψει γε
κόραξ πατύξας τὸν γε σὸν τοῦ πρέσβους.

ΚΗΡΥΞ.

ὁ Βασιλέως ὀφθαλμός --

ΔΙΚΑΙΟΠΩΛΙΣ.

ὦ νῆξ Ηρόκλης·

95 πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφρακτον βλέπεις,
ἢ περὶ ἄρκον κάμπων, νεώσοικον σκοπεῖς;
ἥσκαμ' ἔχεις πού περὶ τὸν ὀφθαλμόν κάτω.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἄγε δὴ σὺ, Βασιλεὺς ἄγλα σ' ἀπέπειψεν, φράσσ
λέξοντ' Αθηναίεισιν, ὃ Φευδαργάδα.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

100

ἰαφταμάν ἔξαβξ' ἀναπισσόναι σάτρα.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ξυνήκαθ', ὃ λέγει;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μά τόν Απόλλω γὰ μὲν σῦ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

πέμψειν Βασιλέα Φησὶν ὑμῖν χρυσίον.

λέγε δὴ σὺ μείζων, καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

οὐ λῆψι χρῦσο χαυνόπερην' Ἰαοναῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

105

οἴμοι κακοδαίμων, ὥς σαφῶς.

ΚΗΡΥΞ.

τί δ' αὖ λέγει;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὅ τι; χαυνοπερώκλους τοὺς Ἰάονας λέγει,

εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

οὐκ· ἀλλ' ἀχάνας ὁδὶ γε χρυσίου λέγει,

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παίας ἀχάνας; σὺ μὴν ἀλαζὼν εἰ μέγας.

110

ἀλλ' ἄπιθ'· ἐγὼ δὲ βασιανῶ τούτον μόνος.

ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτονί,

ἵνα μὴ σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν.

Βασιλεὺς ὁ Μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;

(ἀνκνέει ὁ Ψευδαρτάβας)

ἄλλως ἄρ' ἐξαπαλώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων;

(ἐπινεύει ὁ Ψευδαρτάβας)

115

Ελληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες εὐτοί.

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθ' ἐνδ' αὐτόθεν.

καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονί

ἐγὼ δ', ὥς ἐστὶ Κλεισθένης ὁ Σίβυρτίου.

120

ὦ θερμίδουλον πρακλὸν ἐξευρημένε·
 τοῖνδ' ὃ, ὦ πίθηκε, τὸν πάγων ἔχων,
 εὐνουχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος;
 ὁδὶ δέ, τίς ποτ' ἐσλιν; οὐ δῆπου Στράτων;

ΚΗΡΥΞ.

σίγα, κάθιζε.

125

τὸν Βατιλέως ὀφθαλμὸν ἡ Βουλὴ καλεῖ
 εἰς τὸ Πρυτανεῖον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοῦτο δῆτ' οὐκ αἰσχόνη;
 καὶ πεῖτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ σπράγνυσμαι;
 τοῦσδε ξενίζειν οὐδέ ποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα.
 ἀλλ' ἐργάστομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
 ἀλλ' Ἀμφίθεός μοι ποῦ ἔστιν;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

οὐτοσὶ πάρα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

130

ἐμοὶ σὺ, ταυτασὶ λαδὼν ὀκλῶ δραχμάς,
 σπονδάς παῖνται πρὸς Λακεδαιμονίους μόνω,
 καὶ τοῖσι παιδίεσσι, καὶ τῇ πλάτιδι·
 ὑμεῖς δὲ πρεσβυέστες, καὶ κεχρήνατε.

ΚΗΡΥΞ.

πρεσβύτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκευς.

ΘΕΩΡΟΣ.

ὁδὶ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

135

ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος εἰσκηρύττεται.

ΘΕΩΡΟΣ.

χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἤμεν ἐν Θράκῃ πολὺν —

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μὰ Δί' οὐκ ἂν, εἰ μισθὸν γε μὴ ἔφες πολὺν.

ΘΕΩΡΟΣ.

εἰ μὴ κατένιψε χιόνη τὴν Θράκην ὅλην,

F 3

καὶ τοὺς ποταμούς· ἔπειξ' ὑπὸ αὐτὸν τὸν χρόνον,
 140 ὅτ' ἐνθαδὶ Θεόγνης ἠγωνίζετο.

τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἔπεινον τὸν χρόνον·
 καὶ δῆτα Φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς,
 ὑμῶν τ' ἐρασθῆς ἦν ἀληθῶς, ὥστε καὶ
 145 ἐν ταῖσι τοίχοις ἔγραφ' ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΚΑΛΟΙ.

ὁ δ' υἱός, ὃν Αθηναῖον ἐπεποιήμεθα,
 ἦρα φαγεῖν ἀλλᾶντος ἐξ Απατουρίων,
 καὶ τὸν πατέρ' ἠντιθέλει βοηθεῖν τῇ πάτρει·
 150 ὁ δ' ἄμμοσε σπένδων βοηθήσειν, ἔχων
 στρατιὰν τοσαύτην, ὥστ' Αθηναίους ἔρεῖν.

Ὅσον τὸ χρεῖμα παρνόπων προσέρεχεται. ---

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείδομαι,
 ὧν εἶπας ἐνταυθοῖ σὺ, πλὴν τῶν παρνόπων.

ΘΕΩΡΟΣ.

καὶ νῦν ὅπερ μαχμώτατον Θρακῶν ἔθνος
 ἐπεμψεν ὑμῖν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοῦτο μὲν γ' ἤδη σαφές.

ΚΗΡΥΞ.

155 οἱ Θραῖκες, ἴτε δεῦρ', αὖς Θέωρος ἤγαγε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τουτὶ τί ἐστὶ τὸ κακόν;

ΘΕΩΡΟΣ.

Ὀδομάνων στρατός.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παίων Ὀδομάνων; εἰπ' ἐμοί, τουτὶ τί ἦν;
 τίς τῶν Ὀδομάνων τὸ πέος ἀποτέθρακε; τίς;

ΘΕΩΡΟΣ.

160 τούτοις εἰς δραχμαὺς δύο τις μισθὸν δίδῃ,
 καταπελάσσονται τὴν Βοιωτίαν ἔλιν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

165 τισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;
ὑποστένοι μὲν τ' ἂν γ' ὁ θρανίτης λεῶς,
ὁ σωσίπολις· οἶμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,
ὑπὸ τῶν Οδομάντων τὰ σκόροδα περφεύμενός.
οὐ καλὰ δαλεῖτε τὰ σκόροδ'·

ΘΕΩΡΟΣ.

ὦ μόχθηρες σὺ,
οὐ μὴ πρόσσει τούτοισιν ἐσκαροδισμένοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

170 ταυτὶ περιέιδεθ' οἱ Πρυτάνεις πάσχοντά με
ἐν τῇ πατρίδι, καὶ ταυτ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
τοῖς Θραξὶ περὶ μισθοῦ· λέγω δ' ὑμῖν, ὅτι
δισσημί' ἐσθί, καὶ ῥανὶς βέδληκέ με.

ΚΗΡΥΞ.

τοὺς Θραξίας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔννην.
οἱ γὰρ Πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

175 οἶμοι τάλας, μυτῶτόν ὅσον ἀπάλεσα.
ἀλλ' ἐκ Λακεδαιμόνους γὰρ Ἀμφίθεος ὀδί.
χαῖρ' Ἀμφίθεε.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

μήπω, πρὶν ἂν γε σῶ τρέχων.
δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἐσθίν;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

180 ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι σπονδὰς φέρω
ἔσπευδαν· οἱ δ' ὥσφροντο πρεσβυταί τινες
Ἀχαρνικαί, σλιπτοὶ γέροντες, πρίννοι,
ἀτεράμονες, Μακράδωνομάχαι, σφενδάμνιοι.
ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες· ὦ μιαιωνταίε,

σπονδάς φέρεις, τῶν ἀμπέλων τέμνημένων; —
 καὶ τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων·
 185 ἐγὼ δ' ἔφευγον· οἱ δ' ἐδίωκον, καὶ βῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἱ δ' οὖν βοῶντων. ἀλλὰ τὰς σπονδάς φέρεις;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἔγωγε, φημί, τρία γε ταυτὶ γεύματα.
 αὐταὶ μὲν εἰσι πεντέτεϊς. γεῦσαι λαβῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἰετοῖ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

τί ἐστί;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ ἀρέσκουσιν μ', ὅτι

190 ὅζουσι πίτλης, καὶ παρασκευῆς νεῶν.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

σύ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὅζουσι χ' αὐταὶ πρέσβων εἰς τὰς πόλεις
 ὀξύτιλον, ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμαχῶν.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἀλλ' αὐταὶ σπονδαὶ τριακοντούτιδες,
 195 κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Διονύσια.

αὐταὶ μὲν ὅζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,
 καὶ μὴ ᾧτιθεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
 καὶ τῷ σίματι λέγουσι, ΒΑΙΝ' ΟΠΟΙ ΘΕΛΕΙΣ.
 ταύτας δέχομαι, καὶ σπένδομαι, καὶ κῆπύομαι,
 200 χαίρειν κελεύων πολλὰ τοὺς Αχαρνέας·
 ἐγὼ δέ, πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγεῖς,
 ἔξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιὼν Διονύσια.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἐγὼ δὲ Φεύξομαι γε τοὺς Αχαρνέας.

ΧΟΡΟΣ.

τῇδε πᾶς ἔπου, δίακε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου
 205 τῶν ὁδοιπόρων ἀπάντων· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον
 ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλὰ μοι μνηστέ,
 εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδάς φέρων.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ἐκπέφευγ', οἴχεται

Φροῦδος.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

οἴμοι τάλας,

210

τῶν ἑτῶν τῶν ἐμῶν.

οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεό-

της, ὅτ' ἐγὼ φέρων

ἀνδράκων Φορτίον

ἠκολούθουν Φαύλῳ τρέχων,

215

ὣδε Φαύλας ἂν ὁ

σπονδοφόρος, ὑπ' ἐμοῦ δι-

ωκόμενος, ἐξέφυγεν,

οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίζατο.

νῦν δ' ἐπειδὴ στερρὰν ἤδη τοῦμὸν ἀντικινήμιον,

220 καὶ παλαιῷ Λακκρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται,

οἴχεται.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

διακλῆος δέ· μὴ γὰρ ἐσχάνοι ποτὲ,

μηδέ περ γέροντας ὄντας, ἐκφυγὼν Αχαρνέας,

ὅστις, ὦ Ζεῦ πάτερ

καὶ θεοί, τοῖσιν ἐ-

225

χθροῖσιν ἐσπείσατο,

οἷσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος

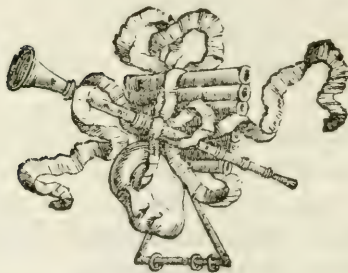
ἐχθροδοπὸς αὖξεται

τῶν ἐμῶν χωρίῳ·

230 κεῖν ἀνήσω, πρὶν ἂν σχοῖνός αὐ-
 τοῖσιν ἀντεμπαγῶ
 ὄξυς, ὀδυνηρὸς, ἐπί-
 κωπος, ἵνα μήποτε
 πατῶσ' ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα, καὶ βλέπειν Βαλκίναδε,
 235 καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὐρεθῇ ποτε·
 ὡς ἐγὼ Βάλλων ἐκείνον σὺν ἂν ἐμπλήμην λίθοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ, ΓΥΝΗ,
ΘΥΓΑΤΗΡ, ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ,
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

ΧΟΡΟΣ.

σῖγα πᾶς. ἡκούσατ' ἄνδρες ἄρα τῆς εὐφημίας;
οὗτος αὐτός ἐστιν, ἐν ζητούμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
240 ἐκποδῶν· θύσαν γὰρ ὄνῃρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

πρότ' ἐς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἢ κανηφόρος·
ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν σιησάτω.

ΓΥΝΗ.

κατάθου τὸ κανοῦν, ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.

ΘΥΓΑΤΗΡ.

245 ὦ μήτερ, ἀνάδ'ος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν,
ἵν' ἔτνος καταχέω τοῦ ἁγῆρος τουτουί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ μὴν καλὸν γ' ἔστί. ὦ Διώνυσε δέσποτα,
κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμέ
πέμφαντα, καὶ θύσαντα μετὰ τῶν αἰετῶν,
250 ἀγαγεῖν τυχερῶς τὰ κατ' ἀγροῦς Διονύσια,
σφαγτιᾶς ἀπαλαχθέντα· τὰς σπονδὰς δ' ἐμοὶ
κυλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.

ΓΥΝΗ.

ἄγ', ὦ θύγατερ, ὥπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς

οἴσει, βλέπουσα θυμωροφάγον. ὥς μακάριος,
 255 ὅστις σ' ὀπύσει, καὶ κοιήσεται γαλαῶς
 σοῦ μηδὲν ἥτιον βδεῖν, ἐπειδὴν ὄρεθρος ἦ.
 πρόβαινε, καὶ τῷ ἧλψ φυλάττεσθαι σφόδρα,
 μή τις λαθὼν σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Ξανθία, σφῶν δ' ἐστὶν ὀρεθρός ἐκείος
 260 ὁ φαλλός ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου.
 ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ἄσμαι τὸ Φαλλικόν.
 σὺ δ', ὦ γύναι, θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγουσ. πρόβα.

Φαλῆς, ἐταῖρε Βακχίου,
 ξύγκωμε, νυκτοπεριπλόανη-
 265 ἰε, μοιχέ, παιδερασιᾶ,
 ἔκλῃ σ' ἔτει προσεῖπον, ἐς
 τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος,
 σπανδὰς ποιησάμενος ἐμαυ-
 τῷ, πραγμάτων τε, καὶ μαχῶν,

καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς.
 270 πολλῷ γὰρ ἔσθ' ἥδιον, ὦ Φαλῆς, Φαλῆς,
 κλέπτουσιν εὐρόνθ' ὠρικὴν ὑληφόρον,
 τὴν Στρυμονιδάου Θρατῆαν ἐκ τοῦ Φελλέως,
 μέσσην λαδόντ', ἄραντα, καὶ α-
 275 θαλόνηα καταγιγαρτίσαι,

Φαλῆς, Φαλῆς.
 εἰάν μεθ' ἡμῶν ξυμπήγῃς, ἐκ κραιπάλης
 ἔωθεν εἰρήνης ῥοφήσεις τρυβλίον.
 ἢ δ' ἀσπίς ἐν τῷ φειφάλῳ κρεμήσεται.

ΧΟΡΟΣ.

280 οὗτος αὐτός ἐστιν, οὗτος.
 βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε,
 παῖε, παῖε τὸν μιαρόν.
 οὐ βαλεῖς; οὐ βαλεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐσσι; τὴν χύτρην ξυντρίψετε.

ΧΟΡΟΣ.

285 σὶ μὲν οὖν καλαλεύομεν, ὦ μικρὰ κεφαλὴ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀντὶ ποίας αἰτίας, ὦ χαρνέων γεραίτατοι;

ΧΟΡΟΣ.

τούτ' ἐρωτᾷς; ἀναί-

σχνηλος εἶ καὶ βδελυρὸς,

ὦ προδότα τῆς πατρίδος,

290 ὅσῃς ἡμῶν μόνος

σπείσάμενος, ἔπειτα δύ-

τασαι πρὸς ἔμ' ἀποδλέπειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀντὶ δ' ὧν ἐσπείσάμην, οὐκ ἴσῃ γ' ἄλλ' ἀκούσασε.

ΧΟΡΟΣ.

σοῦ γ' ἀκούσομ' ; ἀπολεῖ.

295 κατὰ σ' αὖ χώσμεν τοῖς λίθοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μηδαμῶς γε, πρὶν ἂν ἀκούσῃτ'. ἀλλ' ἀνάσχοισθ', ὦ γὰβρί.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἀνασχήσομαι·

μηδὲ λέγε δὴ σὺ λόγον·

ὥς μερίσῃ σέ Κλέ-

300 ωνος ἔτι μάλλον, ὃν ἔ-

γωγε καλᾶτεμῶ τοῖσιν ἰσπεῦσιν ποτ' ἐς

κατ' ἰμάλα.

σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρὸς,

ὅσῃς ἐσπείσω Λάκωσιν· ἀλλὰ τιμαρῆσομαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

305 ὦ γὰβοι, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδῶν ἔάσατε·

τῶν δ' ἐμῶν σπειδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐσπείσάμην.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δέ γ' ἂν καλῶς λέγοις ἄν, εἴπερ ἐσπίσω γ' ἄπαξ,
οἷσιν οὔτε βαμὸς, οὔτε πίστις, οὐδ' ὄρεος μένει;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἷδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐβριμέσθαι,
310 οὐχ ἀπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.

ΧΟΡΟΣ.

οὐχ ἀπάντων, ὦ πανούργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἴτ' ἐγὼ σου φείσομαι;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐχ ἀπάντων, οὐχ ἀπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λέγαν ὅδι
πόλλ' ἂν ἀποφῆναιμ' ἐκείνους· ἔσθ' ἃ κἀδικουμένους.

ΧΟΡΟΣ.

315 τοῦτο τουπος δεινὸν ἦδη, καὶ ταραξικάρδιον,
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολέμιων ἡμῖν λέγειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κἄν γε μὴ λέγω δίκαιά, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
ὑπὲρ ἐπιζήνου θελήσω τὴν δέρην ἔχων λέγειν.

ΧΟΡΟΣ.

εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὧς δημόται,
320 μὴ σὺ καλᾷζαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς Φοινικίδα;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέξεσεν.
εὐδ' ἀκούσεσθ', εὐδ' ἀκούσεσθ' ἑτεὸν, ὧς ἡαρνηϊδαί;

ΧΟΡΟΣ.

οἷα ἀκούσμεσθα δῆτα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

δεινὰ γ' ἄρα πείσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἔξαλείμην, ἢ ἀκούσω.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μηδὲ μᾶς, ὧς ἡαρνηϊδαί.

ΧΟΡΟΣ.

325 ὡς τεθνήξων ἴσθι νυνί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

δήξαμ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.

ἀνταποκρινῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φιλήτορας·
ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὁμήρους, εὖς ἀποσφάξω λαοῦν.

ΧΟΡΟΣ.

εἰπ' ἐμοί, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῦτος, ἄνδρες δημόται,
τοῖς Αχαρνικοῖσιν; ὑμῶν μὲν ἔχει τοῦ παιδίου
330 τῶν παρόντων ἔνδον εἰς ἑκας; ἢ πὶ τῷ θρασύνεται;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

βάλλετ', εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τούτου διαφθερῶ.
εἶσμαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθρώπων τι κηδεταί.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς ἀπωλόμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης ἔδ' ἔστ' ἐμός.
ἀλλὰ μὴ δροΐσης, ὃ μέλλεις· μῆδαμῶς, ὦ μῆδαμῶς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

335 ὡς ἀποκρινῶ, κέκραχθ'. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσμαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἔπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τόνδε Φιλανόμαντα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

εὐδ' ἐμοῦ λέγοντες ὑμεῖς ἀετῶς ἠκούσατε.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ νῦν λέγ', εἴ σοι δοκεῖ, τὸν τε Λακεδαι-
μόνιον αὐτὸν ὅτι τῷ τρόπῳ σοῦ ἔστιν φίλον·
340 ὡς τόδε τὸ λαριῖδιον οὐ προδώσω ποτέ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοὺς νῦν μοι λίθους χαμᾶζε πρῶτον ἐξετάσατε.

ΧΟΡΟΣ.

οὔτεί σοι χαμαὶ, καὶ σὺ καλῶς πάλιν τὸ ξίφος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ὅπως μὴ ἔν τῷς τρίβωσιν ἐξηάκηται περ λίθου.

ΧΟΡΟΣ.

- ἐκσέττεισθαι χαμᾶς· οὐχ ὄρας σειόμενον;
 345 ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ καλῶς τοῖς βέλος.
 ὡς ὅδε γε σεισὸς ἅμα τῇ σφοδρῇ γίγνεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- ἰμέλειτ' ἄρ' ἅπαντες ἀνασείειν μετὰ βοῆς,
 ὀλίγου τ' ἀπέθανον ἄνδρακες Παρναῖοι,
 καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν.
 350 ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι σύγχην
 ὁ λάρκος ἐνετίλησεν, ὥσπερ σιπῖα.
 δεινὸν γὰρ οὕτως ὁμφακίαν πεφυκέναι
 τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν,
 ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἱτῶ φέρον,
 355 ἐμοῦ θέλωντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν
 ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπανθ', ὅς τ' ἂν λέγω·
 καὶ τοὶ φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

- τί οὖν οὐ λέγεις, τοῦ ἐπιξήνου
 ἐξενέγκων θύρας',
 360 ὅ τι πῦρ, ὃ σκέτλιν,
 τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;
 πάντῃ γὰρ ἐμέ γε πόθος,
 ὅ τι φρονεῖς, ἔχει.

- ἀλλ', ἥπερ αὐτὸς τὴν δίκην διαρίσω,
 365 θεῖς δεῦρο τοῦ ἐπιξήνου, εἴχεται λέγειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- ἰδοὺ θεᾶσθε, τὸ μὲν ἐπιξήνου τοδί·
 ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέγων οὕτως, τυνηουτοσί.
 ἀμέλει, μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐνασπιδώσομαι·
 λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων, ἃ μοι δοκεῖ.
 370 καὶ τοὶ δέδοικα πολλὰ· τοὺς τε γὰρ τρέπουσιν
 τοὺς τῶν ἀγροίκων εἶδα χαίροντας σφόδρα,
 εἴαν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν πέλιν

ἀνὴρ ἀλαζὼν, καὶ δίκαια κ' ἄδικα·

κ' ἀνταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπολῶμενοι.

375 τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς, ὅτι
οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο, πλὴν ψήφῳ δακεῖν·
αὐτὸς τ' ἐμαυτὸν, ὑπὸ Κλέωνος ἄπ' ἔχθρον,
ἐπίστανται, διὰ τὴν πέφυκε κατωφδίαν.

380 εἰσελκύντας γὰρ μ' εἰς τὸ βουλευτήριον
διέδωκε, καὶ ψευδῇ κατεγλωττίζέ μου,
καὶ κυκλοῖσθαι, κ' ἄπλυνεν ὥστ' ὀλίγου πάνυ
ἀπολέμην, μολυνοπραγμονούμενος.
νῦν οὖν με πρῶτον, πρὶν λέγειν, ἔασατε
ἐνσκειυάσθαι μ' εἶναι ἀθλιώτατον.

ΧΟΡΟΣ.

385 τί ταῦτα σβέθει, τεχνάζεις τε,
καὶ παρίζεις τριβὰς;
λαθεῖ δ' ἐμοῦ γ' ἔνεκα
παρ' Ἰερωνύμου
σκηδὸν πυκνὸν τεχνά
390 τιν' Αἰδὸς κυνὴν·

εἴτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
ὡς σκῆψιν ἂν ἀγών. οὗτος οὐκ ἐσδέξεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦρα ὅτιν ἤδη κακτερεὴν ψυχὴν λαθεῖν,
καὶ μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην.
395 παῖ, παῖ.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

τίς οὗτος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔνδον ἐστ' Εὐριπίδης,

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστὶν, εἰ γινώμην ἔχεις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πῶς ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον;

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ὀρθῶς, ὦ γέρον.

ὁ νοῦς μὲν, ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια,
οὐκ ἔνδον· αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναδ' ἄδην ποιεῖ
τραγωδίαν.

400

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη,

ὅθ' ὁ δοῦλος οὕτωςι σοφῶς ἀπεκρίνατο.
ἐκκάλεσον αὐτόν.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ἀλλ' ἀδύνατον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ὅμως.

οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.

Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον,

405

ὑπάκουσον, εἴπερ δῆποτ' ἀνθρώπων τινί·
Δικαιοπόλις καλεῖ σε Χολκίδης, ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐ σχολή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἐκκυκλήθη'.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἀδύνατον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ὅμως.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἐκκυκλήσονται· κατὰβαίνειν δ' οὐ σχολή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

410

Εὐριπίδη —

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί λέλακας;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀναδ' ἄδην ποιεῖς,

415

ἔξ' ὃν κἀποδίδῃ· οὐκ ἔτος χολοὺς ποιεῖς,
 αἰτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις,
 ἐσθῆτ' ἐλασινῆς; οὐκ ἔτος πλωχοὺς ποιεῖς.
 ἀλλ' ἀντιθελῶ πρὸς τῶν γενέων σ', Εὐρυπίδῃ,
 δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.
 δεῖ γὰρ με λέξαι τῷ Χορῷ ῥήτιν μακράν·
 αὐτὴ δὲ θάνατον, ἣν κακῶς λέξω, Φέρει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν αἷς Οἰνέως ὁδὶ
 ἰ' δύσπαιμτος γεραίος ἠγωνίζετο;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

420

οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐ Φοίνικος, οὐκ·

ἀλλ' ἕτερος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ποιῖας ποθ' ὤνῃ λακίδας αἰτῆται πέπλων;
 ἀλλ' ἢ Φιλοκλήτεν τὰ τοῦ πλωχοῦ λέγεις;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

425

οὐκ· ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πλωχιστέρου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινὴ θέλεις πεπλωμένα,
 ἃ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χολὸς οὐτοσί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ κακείνος μὲν ἦν
 χολὸς, προσκατιῶν, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

430

εἶδ' ἄνδρα, Μυσὸν Τήλεφον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ναί, Τήλεφον.

τούτου δός, ἀντιθελῶ σ', ἐμοὶ τὰ σπαργανα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄ' παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα.
καῖται δ' αἶψα τῶν Θουρσείων ῥακῶν,
μεταξὺ τῶν Ἰνέως.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- 435 ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα παλῆαχῃ,
ἐνσκευάσθαι μ' εἶον ἀθλιώτηλον.
Εὐριπίδη, 'πειδὴ περ ἐχαρίσω ταδί,
καὶ κείν' αἰ δὸς τ' ἀκόλουθα τῶν ῥακῶν,
τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.
- 440 ΔΕΙ ΓΑΡ ΜΕ ΔΟΞΑΙ ΠΤΩΧΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΗΜΕΡΟΝ,
ΕΙΝΑΙ ΜΕΝ ΟΣΠΕΡ ΕΙΜΙ, ΦΑΙΝΕΣΘΑΙ ΔΕ ΜΗ.
τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ', ὅς εἰμ' ἐγώ·
τοὺς δ' αὖ χορευτὰς ἡλιθίους παρεσλάναι,
ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίαις σκιμαλίσω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

- 445 δώσω· πυκνὴ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Εἴ σοι γένοιτο, Τηλέφω, δ' ἄ' τ' ὧ νόω.
εὖ γ', εἶον ἥδη ῥηματίων ἐμπύμπλαμαι.
ἀτὰρ δέομαί γε πτωχικοῦ βακχεῖου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ταυτὶ λαβὼν ἄπελθε λαίων σταθμῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- 450 ὦ θυμ', ὅρῃς γὰρ ὡς ἀπαθούμαι δέμων,
πολλῶν δέομενος σκευαγίαν· νῦν δὲ γενοῦ
γλίσχρος, πρεσβυτῶν, λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδη,
δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί δ', ὦ τάλας γε, τοῦδ' ἔχεις πλέκους χρέος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

455 χρεὶς μὲν οὐδέν· βούλομαι δ' ἕμως λαθεῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

λυπηρὸς ἴσθ' ὦν, καὶ ποχώρησόν δάμων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Φεῦ·

εὐδ' ἡμενοίης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄπελθε νῦν μοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μὴ, ἀλλὰ μοι δὸς ἐν μόνον
κατυλίγκιον, τὸ χεῖλος ἀποκεκρυπμένον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

460 Φέρου λαδὼν ταῦτ'· ἴσθ' ὀχληρὸς ὦν ὁμοίς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὔπω, μὰ Δί', οἷσθ' αἷ' αὐτὸς ἐργάζει κακά.
ἀλλ', ὡ γλυκύτατ' Εὐριπίδη, ταυτὶ μόνον
δός μοι χυτρίδιον, σφοδρῶς βεβυσμένον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄνθρωπ', ἀφαιρέται με τὴν τραγωδίαν.

465 ἄπελθε ταυτηνὶ λαδὼν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀπέρχομαι.

καί τοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἐνός, οὗ μὴ τυχὼν,
ἀπὸ λωλ'. ἄκουσαι, ὡ γλυκύτατ' Εὐριπίδη·
ταυτὶ λαδὼν ἄπειμι, καὶ πρότεμ' ἔτι.
εἰς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

470 ἀπολαῖς μ'. ἰδοὺ σοι. Φροῦδά μοι τὰ δράμαλα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' οὐκίτ', ἀλλ' ἄπειμι. καὶ γὰρ εἰμ' ἄγαν
ὀχληρὸς, οὐ δοκῶν με κισσάνους στυγεῖν.
εἴ μοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ἔπελαθέμεν,

ἐν ᾧπέρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα.

475

Εὐριπίδην γλυκύτατον, ὦ φίλῳτιον,
κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι σ' αἰτήσασιν ἔτι,
πλὴν ἐν μόνον, ταυτὶ μόνον, ταυτὶ μόνον.
σκάνδικά μοι δὲς, μητρεῖον διδεδυμένος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὦνὴρ ὑβρίζει· κλεῖτε πατρὶά δαυμάτων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

480

ὦ θυμ', ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα.
ἄρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιστὰς ταῖς,
μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίαν ἀνδράων λέγειν;
πρόδανε νῦν, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτῆς.
ἔστηκας; οὐκ εἰ καταπιὼν Εὐριπίδην;
ἔπῃνες· ἄγε νῦν, ὦ τάλαινα καρδία,
ἄπειλ' ἐκείσε, κατὰ τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
παράσχεις, εἰποῦσ' ἅτ' ἂν αὐτῇ σοὶ δοκῇ.
τόλμησον, ἴθι, χώρησον, ἄγ', ἐμὴ καρδίᾳ.

485

ΧΟΡΟΣ.

τί δράσεις; τί Φήσεις;

490

ἴσθι νῦν ἀνάσχυλος

ὦν, σιδηρεὺς τ' ἀνὴρ·

ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα,
ἅπασι μέλλεις εἰς λέγειν τ' ἀνεντία.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμα.

495

εἰά νυν, ἐπειδὴ περ

αὐτὸς αἰρεῖ λέγειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Μὴ μοι Φθονήσῃτ', ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
εἰ πτωχὸς ὦν, ἔπειτ' ἐν Αῶνιόισι λέγειν
μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῶδιαν ποιῶν.
τὸ γὰρ δικαίον οἶδε χ' ἡ τρυγῶδιᾶ.
ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.

500

οὐ γὰρ με καὶ νῦν διαδολεῖ Κλέων, ὅτι
 ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
 αὐτοὶ γὰρ ἐσμέν, οὐπὶ Ληναίῳ τ' ἀγών.
 505 κοῦπω ξένοι πάρεσιν· αὐτε γὰρ Φόροι
 ἵκουσιν, οὐτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι·
 ἀλλ' ἐσμέν αὐτοὶ νῦν γε περιεπλισμένοι·
 τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀσπῶν λέγω.

510 Εἰωθε μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα·
 καὶ τὸς ἑ Ποσειδῶν, οὐπὶ Ταινάρῳ θεός,
 σείσας ἅπαντι ἐμδάλοι τὰς οἰκίας·
 καὶ μοὶ γὰρ ἐστὶν ἀμπέλεια κεκαμμένα.
 ἀτὰρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
 τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
 515 ἡμῶν γὰρ, ἄνδρες, (οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω·
 μέμνησθε ταῦθ', ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω.)
 ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ, παρακεκομμένα,
 ἄτιμοι, καὶ παράσημα, καὶ παράξενα,
 ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια·
 520 καὶ πρὸ σίκυον ἴδριον, ἢ λαγῶδιον,
 ἢ χοιρίδιον, ἢ σφόδρον, ἢ χάνδρευσ ἀλός,
 ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ, κατέπερατ' αὐθημερόν.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ, καὶ πικρῶρια.
 πόρνην δὲ Σικιίδαυον ἰόντες Μεγάρων
 525 νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότλας·
 καὶ θ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύναις πεφυσίγῳμένοι
 ἀντεξέκλειψαν Ἀσπατίας πόρνα δύο·
 κἄντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
 Ἐλλῆσι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστρίων.
 530 ἐντεῦθεν ὀργὴ Περικλέους οὐλύμπιος
 ἥσθραπεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἐλλάδα,
 ἐτίθει νόμους, ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους,
 ὡς χρὴ Μεγαρέας μῆτε γῆ, μῆτ' ἐν ἀγροῖ,
 μῆτ' ἐν θαλάττῃ, μῆτ' ἐν ἡπείρῳ μένειν.

- 535 ἐντεύθεν εἰ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ ἰστένων βάδην,
 Λακεδαιμονίων ἐδέοντο, τὸ ψῆφισμ' ὅπως
 μεταστραφείη, τὸ διὰ τὰς λαϊκασφίρας·
 οὐκ ἠθέλωμεν ἡμεῖς δεσμέναν πολλοῖσι.
 κἀντεύθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
- 540 ἔρεϊ τις; οὐ χρεῖν. ἀλλὰ τί χρεῖν; εἶπατε.
 Φέξ', εἰ Λακεδαιμονίων τις, ἐκπλεύσας σκάφει,
 ἀπέδοτο Φήνας κυνίδιον Σεριφίαν,
 ἐκάθησθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ·
 καὶ κάρτα μὲν τ' ἂν εὐθέως καθέλκετε
- 545 τριηκοσίας ναῦς· ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλεία
 δορύξου στρατιῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
 μισθοῦ διδομένου, Παλλαρδίων χρυσομένων,
 σποῶς στεναχούσης, σιτίων μετρομένων,
 ἄσκιων, τροπωτήρων, κἀδού, ὠνευμένων,
- 550 σκερῶδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δηλύοις,
 σιεφάνων, τριχίδων, αὐλητριῶν, ὑπωπίων·
 τὸ νεώριον δ' αὖ καπέων πλατυμένων,
 τύλων φοφούντων, θαλαμῶν τροπουμένων;
 αὐλῶν, κελουσίων, νηγάρων, συριγμάτων.
- 555 ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἔδρατε· ΤΟΝ ΔΕ ΤΗΛΕΦΟΝ
 ΟΥΚ ΟΙΟΜΕΣΘΑ. ΝΟΥΣ ΑΡ' ΤΜΙΝ ΟΥΚ ΕΝΙ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ἄληθεις, ὧ πῆτιπτε, καὶ μικρῶτατε;
 ταυτὶ σὺ τολμᾷς, πῶχρός ὢν, ἡμᾶς λέγειν;
 καὶ συκοφάντης, εἴ τις ἦν, ὠνεΐδοντας;

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

- 560 νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ', ὥπερ λέγει,
 δίκαια πάντα, κούδεν αὐτῶν ψεύδετα.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

εἴτ', εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὐτ' ἐχρεῖν;
 ἀλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

565 οὗτος σὺ, ποῖ θεῖς, οὐ μινεῖς; ὡς εἰ θενεῖς
τὸν ἄνδρα τούτον, αὐτὸς ἀρῆσει τάχα.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

570 ἰὼ Λάμαχ', ἰὼ βλέπων ἀσβεπῶς,
βοήθησον, ὦ γεργολόφα, Φινεῖς,
ἰὼ Λάμαχ', ὦ εἰλ', ὦ φυλέτα,
εἴτε τις ἔστι ταξίαρχος, ἢ στρατηγός,
ἢ τειχομάχος ἀνὴρ, βοηθήσάτω
τις ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας;
ποῖ χρεὶ βοηθεῖν; ποῖ κυδαμένον ἐμβάλειν;
τίς Γεργίῳ ἐξηγήσειεν ἐκ τοῦ σώματος;

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

575 ὦ Λάμαχ' ἦρώς, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων—

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι
ἄπαυταιν ἡμῶν τὴν πόλιν κακοῦροδεῖ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Λάμαχ' ἦρώς, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
εἰ πτωχὸς ὢν εἶπόν τι, κήστωμυλάμην.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

580 τί δ' εἶπας ἡμῶς; οὐκ ἐρεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ οἶδ' ἄ πο·

ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὀπλῶν ἠλιγισῶ.
ἀλλ' ἀντιθελὼ τ', ἀπένεψ' ἐμοῦ τὸν Μορμόνα.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἰού.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παράδες νῦν ὑπὲρ ἀνὰ τὴν ἐμοί.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

κεῖται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Φέρε νῦν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πλερόν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

585

ταυτὶ πῖλιν σοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τῆς κεφαλῆς νῦν μου λαβοῦ,

ἵν' ἐξεμέσω · βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

οὗτος, τί δράσεις; τῷ πῖλιν μέλλεις ἐμεῖν;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πῖλιν γὰρ ἐσθιν, εἰπέ μοι, τίνας ποτέ;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ὄρνιθός ἐστιν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἄρα κομπιλακύνθου;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

590

οἴμ', ὥς τεθνήξει.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μηδαμῶς, ὦ Λάμαχε.

οὐ γὰρ κατ' ἰσχύν ἐστιν · εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,
τί μ' οὐκ ἀπεψάλησας; εὖσπλος γὰρ εἶ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγόν, πλωχὸς ὢν;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐγὼ γὰρ εἰμι πλωχὸς;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

595

ὅστις; πολίτης χρησίδης, οὐ σπουδαρχίδης,
ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, στρατωνίδης ·
σὺ δ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, μισθαρχίδης.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἔχειροτονήσαν γάρ με ---

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κόκκυγες γε τρεῖς.

600

ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπασάμην,
 ὄρων πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσι,
 νεανίας δ', αἰεὶ σὺ, διαδεδρακίτας,
 τοὺς μὲν ἐπὶ Θράκης μισθοφορῶντας τρεῖς δραχμαῖς,
 Τισαμενοφαινίππους, Πανουργιππαρχίδας·
 ἑτέρους δὲ παρὰ Χάρητι· τοὺς δ' ἐν Χαόσι
 605 Γερητοθεοδώρους, Διομεικαζόνας,
 τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ, καὶ Γέλα, καὶ Καλιγέλα.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἔχειροτονήθησαν γάρ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἴτιον δὲ τί,

610

ἡμᾶς μὲν ἤδη μισθοφορεῖν ἀμνητέπη,
 τωνδὶ δὲ μηδέν; ἑτέρον, ὦ Μαριλάδη,
 ἤδη πεπρωσθέντας σὺ πολιοῦς ὧν ἐν, ἢ οὐκ;
 ἀνένευσε· καί ται γ' ἔστι σώφρων κλέγγότης.
 τί δαὶ Δράκυλλας, καὶ Εὐφορίδης, ἢ Πρινίδης;
 αἰδὲν τις ὑμῶν τὰκθάταν, ἢ τοὺς Χαόντας;
 οὐ φασίν. ἀλλ' ὁ Κρισύρας, καὶ Λάμαχος,
 615 εἷς ὑπὲρ ἑράνου τε καὶ χρεῶν πρόωκον ποτὲ,
 ὥσπερ ἀπένιπτον ἐκχέοντες ἐσπέρας,
 ἅπαντες ΕΞΙΣΤΩ παρήνον οἱ φίλοι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ὦ δημοκρατία, ταῦτα δὴτ' ἀνασχετά;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐ δὴτ', εἰ μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

620

ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννητίοις
 αἰεὶ πολεμήσω, καὶ ταράξω πανταχῇ,

καὶ ναυσὶ, καὶ πεζούσι, κατὰ τὸ καρτερόν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις

ἅπασι, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ Βωιωτίοις,

525 παλεῖν, ἀγοράζειν πρὸς ἐμέ· Λαμάχῳ δὲ μή.

ΧΟΡΟΣ.

ὦνῃς νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπίθαι

περὶ τῶν σπονδῶν. ἀλλ' ἀποδύνῃς τοὺς ἀναπαίστους ἐπίωμεν.

Εἰς οὗ γε χερσὶσιν ἐφέσθικεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
οὐπω παρέθι πρὸς τὸ θέατρον λέξων, ὡς δεξιός ἐστι·

630 διαδικλόμενος δ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἐν Αθηναίοις ταχυδούλοις,
ὡς κομμοῦσθαι τὴν πόλιν ἡμῶν, καὶ τὸν δῆμον καθυδρίζει,
ἀπεικρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Αθηναίους μεταδούλους.

Εἴητι δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν ὁ ποιητής,
παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐκκωλύσθαι,

635 μὴδ' ἡδέσθαι θωπευμένους, μὴτ' εἶναι χαυνοπολίτας.

πρῶτερον δ' ὑμᾶς οἱ πρέσβεις ἀπὸ τῶν πόλεων ἐξαπατῶντες,
πρῶτον μὲν ΙΟΣΤΕΦΑΝΟΥΣ ἐκάλεον· κῆρυξ δ' αὖ τοῦτο τις εἶπε,
εὐθύς διὰ τοὺς ΣΤΕΦΑΝΟΥΣ ἐπ' αἵρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.
εἰ δέ τις, ὑμᾶς ἐαυτοπίστας, ΛΙΠΑΡΑΣ καλέσειεν ΑΘΗΝΑΣ,

640 εὗρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς ΛΙΠΑΡΑΣ, ἀφύων τιμὴν περιόψας.
ταῦτα ποιήσας, πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται,
καὶ τοὺς δῆμους ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας, ὡς δημοκρατοῦνται.
ταῖς ἡμέραις τοῖς ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπείχοντες
ἤξευσιν, ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον,

645 ὅστις παρεκδύνειται Αθηναίους εἰπεῖν τὰ δίκαια.

οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τέλεως ἤδη πῶρ' ὥ κλέος ἦκει,
ὅτε καὶ Βασιλεὺς, Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν βασιανίζων,
ἡρώτηεν τρώεσθαι μὲν αὐτοὺς, πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν·
εἴτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν, ποτέρους εἴποι κακὰ πολλά.

650 τούτους γὰρ εἶπε τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι,
καὶ τῷ πλεόνει πολὺ νικῆσειν, τοῦτον ξυμδουλον ἔχοντας.

- διὰ τοῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην περικλοῦναι,
καὶ τὴν Αἴγιον ἀπακίτουσιν· καὶ τῆς νῆστου μὲν εἰσίνης
οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἔνα τοῦτον τὸν παιστὴν ἀφάλλωλαι.
655 ἀλλ' ὑμεῖς μὴ ποτε δείτηθ', ὥς κωμῳδῶσι τὰ δίκαια·
φητὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξιν ἀγὰθ', ἥς εὐδαίμονας εἶναι,
οὐ θάπτεσθαι, οὐθ' ὑποστεινῶν μίσθους, οὐτ' ἐξ ἀπακτύλων,
οὔτε πανουργῶν, οὔτε κατὰρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστ' ἀδιδάκτων.
660 πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω,
καὶ πᾶν ἑσ' ἐμὲ τελευτάνεσθω.
τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ δίκαιον
ξύμμαχον εἶσαι, καὶ μή ποθ' ἀλώ
περὶ τὴν πόλιν ὧν, ὥσπερ ἐκείνος,
δειλὸς καὶ λακίλαπύγων.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

- 665 Δεῦρο Μυῖτ' ἐλθέ, Φλεγυρὸν πυρὸς ἑ-
χρυστα μένος, ἔντονος Αἰχμηνική.
οἶον ἐξ ἀνδρῶν πρηνῶν
Θέσφαλος ἀνήλατ', ἔρε-
διζόμενος οὐρία βίπιδι,
670 ἥνικ' ἂν ἐπανθρακίδες ὥτι παρακείμεναι·
αἱ δὲ Θασίαν ἀνακυῶσι λιπαράμπουκα,
αἱ δὲ μάτλωσιν· οὐ-
τω σοδαρὸν ἐλθέ μέλεις
εὐτονον, ἀγροικότερον,
675 οἷς ἐμὲ λαδουῖσα τὸν ὀκμότην.

ΧΟΡΟΣ.

- Οἱ γέροντες οἱ παλαιὸι, μεμφόμεσθα τῇ πόλει.
οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων, ὧν ἐναυμαχήσαμεν,
γηρεθοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
οἳ τινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γρεφάς,
680 ὑπὸ νεανίσκων ἑᾶτε καταγελαῖσθαι ῥητόρων,
οὐδὲν ἔντας, ἀλλὰ κωφούς, καὶ παρεξηγημένους,

- αἷς Ποσειδῶν Ασφάλειός ἐστιν ἡ βακίηρά·
 τουτορύζοντες θεὸς γῆρα τῷ λίθῳ προσέσλαμεν,
 οὐχ ὀρῶντες οὐδέν, εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἡλύγην.
 685 ὁ δὲ νεανίας ἐαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν,
 ἐς τάχος παίει, ξυνάπλων στροβυλοῖς τοῖς ῥήμασι·
 κατ' ἀνελκυσσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθ' ἰστιάς ἐπῶν,
 ἄνδρα Τιθωνὸν παρὰ τῶν, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν.
 ὁ δ' ὑπὸ γῆρας μισσηρύζει, κατ' ὄφλων ἀπερχέσθαι.
 690 εἴτα λύζει, καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους·
 Οὐ μ' ἐχρῆν σερὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὄφλων ἀπερχομαι.

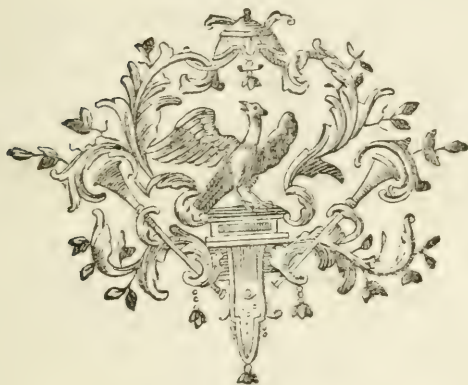
ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

- Ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντ' ἀπελίσ-
 σαι, πολὺν ἄνδρα, περὶ κλεψύδραν,
 πολλὰ δὲ ξυμπονήσαντα, καὶ
 695 θερμὸν ἀπομορξάμενον
 ἀνδρικὸν ἰδρῶτα δὴ καὶ πολὺν,
 ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαρκαθῶνι περὶ τὴν πόλιν;
 εἴτα Μαρκαθῶνι μὲν ὅτ' ἤμεν, ἐδιδώκομεν·
 νῦν δ' ὑπὸ ἀνδρῶν πονη-
 700 ρῶν σφείδρα διακόμεθα,
 κατὰ προσκλισκόμεθα.
 πρὸς ταῦτα τίς ἀντερεῖ Μαρψίας;

ΧΟΡΟΣ.

- Τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφόν, ἡλίκον Θουκυδίδην,
 ἐξελέσθαι, ξυμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,
 705 τῷδε τῷ Κηφισοδῆμῳ, τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ;
 ὥστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα, καπομορξάμην, ἰδὼν·
 ἄνδρα πρεσβύτερον ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,
 ὅς, μὰ τὴν Δήμητρ', ἐκεῖνος ἦν ἢ ἦν Θουκυδίδης,
 οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Αἰχαιὴν βράδιος ἠνέσχετο·
 710 ἀλλὰ κατεπάλασεν ἂν μὲν πρῶτον Εὐάθλους δέκα,
 κατεβόησε δ' ἂν κεκραγὼς τοξότας τριτχιλίους,

περιτοξεύσεν δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγγενεῖς.
 ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἔαθ' ὕπνου τυχεῖν,
 ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφάς, ὅπως ἂν ἦ
 715 τῷ γέροντι μὲν γέρον καὶ νωπὸς ὁ ξυνήγορος·
 τοῖς νέοισι δ' εὐρύπρωκτος, καὶ λάλος, καὶ Κλεινίου.
 κῆρυξ ἀνέειπεν ἄρα τοιοῦτον· κῆρ' οὐ γὰρ τις, ζήμιον
 τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΜΕΓΑΡΕΥΣ, ΚΟΡΑΙ, ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Οροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἶδε τῆς ἐμῆς.
 720 ἐνταῦθ' ἀγοράζειν τοῖσι Πελοποννησίοις
 ἔξεσσι, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ Βιωτίαις,
 ἐφ' ᾧ τε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, Λαμάρχῳ δὲ μή.
 ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι
 τρεῖς τοὺς λαχόντας, τοὺς δ' ἱμᾶντας ἐκ λεπτῶν.
 725 ἐνταῦθα μήτε συκοφάντης εἰτίτω,
 μήτ' ἄλλος ὅστις Φασιανὸς ἔσθ' ἀνὴρ.
 ἐγὼ δὲ τὴν σήλην, καθ' ἣν ἐσπειράμην,
 μέτειμι, ἵνα σήσω Φανεράν ἐν τῇ γῇ, ᾧ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἀγορὰ ἢ Ἀθάναις χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα·
 730 ἐπόθεν τυ, καὶ τὸν Φίλιον, ὅπερ ματέρα.
 ἀλλ', ὦ πόνηρα κύρια γ' ἀθλίου πατρὸς,
 ἀμῶντε ποτὶν μάῳδαν, αἱ χ' εὖροιτέ πα.
 ἀκούετον δὴ, ποτέχετ' ἐμὴν τὰν γαστέρα·
 πότερα πεπράσθαι χερῶδες, ἢ πεινῆν κακῶς.

ΚΟΡΑΙ.

735 πεπράσθαι, πεπράσθαι.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἐγὼν γὰ καὶ τὸς Φαμι. τίς δ' οὕτως ἄνους,
 ὅς ὑμέ κα πρίαιτο, Φανεράν ξαμίαν;
 ἀλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά.
 χίρους γάρ, ὑμέ σκευάσας, Φασῶ φέρεν.

περίθεσθε

- 740 περίθεσθε τάσδε τὰς ὀπλὰς τῶν χοιρίων.
 ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἡμεν ἐξ ἀγαθῆς ὕψ'
 ὥς, καὶ τὸν Ερμῆν, εἴπερ ἔξετ' αἰκάδις,
 τὰ πρῶτα πειρασεῖσθε τὰς λιμοῦ κακῶς.
 ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταδὶ τὰ βυλχία,
 745 κῆπειτεν εἰς τὸν σάκκον ᾧδ' ἐσθαίνετε.
 ὅπως δὲ γρυλλίζετε, καὶ κοῖξετε,
 χ' ἡσεῖτε Φωνᾶν χοιρίων μυσηρικῶν.
 ἐγὼν δὲ καρυξῶ γὰ Δικαιόπολιν. ὅπως
 Δικαιόπολις; ἢ λῆς πρίσθαι χοιρία;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- 750 τί; ἀνὴρ Μεγαρεὺς;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἀγοράστοντες ἥκομες.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πῶς ἔχετε;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

διαπεινᾶμες αἰεὶ πατρὶ πῦρ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἰδύ τοι, νῆ τὸν Δί', ἦν αὐλὸς παρῇ.
 τί δ' ἄλλο πρᾶττεθ' οἱ Μεγαρεῖς νῦν;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

οἶα δὴ;

- ὅκα μὲν ἐγὼν γὰρ τινέθεν ἐπορευόμεν,
 755 ἄνδρες Πρόβουλοι τοῦτ' ἐπραττον τῇ πόλει,
 ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

σὰ μάν;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἄλλο Μεγαρεῖ; πῶς ὁ εἶτος ὤνιος;

ΤΟΜ. ΙΙΙ.

Η

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

παρ' ἡμέ' πολυτίματος, ὥσπερ τοῖ θεοῖ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

760

ἄλλας οὖν φέρεις;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

οὐχ ὑμεῖς αὐτῶν ἄρχετε;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐδ' ἐσκόροδα;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ποῖα σκόροδ' ὑμεῖς ὦν αἶει,

ἔκκ' ἐσθ' ἀλγίτε', τὰς ἀρωραῖαι μύες,

πάσσανι τὰς ἀγλῖδας ἐξορύσσετε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δαὶ φέρεις;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

χοίρους ἐγ' ἄνγα μυστικὰς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

765

καλῶς λέγεις· ἐπίδειξον.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἀλλὰ μὰν καλαί.

ἀντεινον, αἱ λῆς· ὡς παχεῖα καὶ καλά.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

χοῖρος, ναὶ Δία.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί λέγεις σύ; ποδαπὴ δ' ἐστὶ χοῖρος;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

Μεγαρικά.

ἢ οὐ χοῖρος ἐσθ' ἄδ'?

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

770

οὐ δεινά; θᾶσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας·
οὐ φατὶ τόνδε χοῖρον ἤμεν. ἀλλὰ μόν,
αἰ λῆς, περιδου τῶν μοι περὶ θυμιτῶν ἀλῶν,
αἰ μή ᾗσιν οὗτος χοῖρος Ελλάνων νόμῳ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἔσιν ἀνθρώπου γε.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ναὶ τὸν Διοκλέα,

775

ἐμά γα. τὺ δέ νιν ἤμεναι τίνος δοκεῖς;
ἢ λῆς ἀκοῦσαι φεβγομένους;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

νῆ τοὺς θεοὺς,

ἔγωγε.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

Φώνει δὴ τὸ ταχέως, χοιρίον.
οὐ χρῆσθα σιγᾷς, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα·
πάλιν τὺ γ' ἀποισῶ, ναὶ μὰ τὸν Ερμῆν, οἴκαδ'.

ΚΟΡΗ.

780

κοῖ, κοῖ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

αὐτὰ ᾗσι χοῖρος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
ἀτὰρ ἐκλεαφεῖς γε, κύσθος ἔσθαι, πέν' ἔτῶν.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

σάφ' ἴσθι, ποτ' ἂν ματέρ' εἰκασθήσεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὐτηγί.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

σά μάν;

785

παῖ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κέρκεον οὐκ ἔχει.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

νέα γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφαικουμένα
ἔξει μέγαν τε, καὶ παχεῖαν, κήρυθράν.
ἀλλ' αἱ τράφεν λῆς, ἅδε τοι χαῖρες καλῆ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὡς ξυγγενὴς ὁ κύσθος αὐτῆς θατέρρα.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

790 ὁμοματρία γάρ ἐστι, κῆκ τωτῶ πατρός.
αἱ δ' ἂν παχυνθῇ κἀναχνοανθῇ τᾷ τριχί,
κἀάλλιστος ἐστὶ χαῖρες Αφροδίτα θύειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' οὐχὶ χαῖρες τῇ Φροδίτῃ θύεται.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

795 εὖ χαῖρες Αφροδίτα; μόνᾳ γὰρ δαιμόνων.
καὶ γίγνεται γὰρ ταῖνδε τᾶν χαίρων τὸ κῆρ
ἄδιστον, ἂν τὸν ὀδελὸν ἐμπεπαρμένον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἦδη δ' ἄνευ τῆς μητρός ἐσθίσαιεν ἄν;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

καὶ τὸν Ποσειδαν, κἂν ἄνευ γὰρ τῷ πατρός.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἐσθίει μάλιστα;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

πάνθ' ἃ κἂν διδώ.

800

αὐτὸς δ' ἐρώτη.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

χαῖρε, χαῖρε.

ΚΟΡΗ Α.

καὶ, καί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τρώγεις ἂν ἐρεΐνθους;

ΚΟΡΗ Α.

κοῖ, κοῖ, κοῖ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δαί; Φιδαίλως ἰσχύδας;

ΚΟΡΗ Α.

κοῖ, κοῖ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δαί σύ; καὶ τρώγοις ἀν' αὐτάς;

ΚΟΡΗ Β.

κοῖ, κοῖ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

305 ὡς ὅξυ πρὸς τὰς ἰσχύδας κεκράγατον.
 ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχύδων
 τοῖς χοιρίδιαισιν. ἄρα τρώγονται; βαβαί,
 εἶεν βοδιμάζουσ', ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις;
 ποδαπὰ τὰ χοιρὶ'; ὡς Τραγυσαῖα φαίνεται.
 ἀλλ' οὐχὶ πάσας κατέτρεχον τὰς ἰσχύδας.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

310 ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνελόμην.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

νῆ τὸν Δί', ἀσφείω γε τῷ βοτκήματι.
 πόσου πρίμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

τὸ μὲν ἕτερον τούτων, σκευάδων τρεπαλλίδος·
 τὸ δ' ἄτερον, αἱ λῆς, χοίνικες μόνως ἀλῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

315 ὠνήσομαι σοι· περιμέν' αὐτοῦ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ταῦτα δῆ.

Ερμᾷ ἔμπολαῖε, τὴν γυναῖκα τὴν ἐμὴν
 οὕτω μ' ἀποδόσθαι, τὴν τ' ἐμαυτῷ ματέρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἦνθραπε, ποδαπός;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

χειροπόλως Μεγαρήσιος.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τὰ χειρίδια τσίνυν ἐγὼ φανῶ ταδὶ

§20

πολέμια, καὶ σέ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

τοῦτ' ἐκεῖν' ἵκει πάλιν,

ὅθεν περ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἀμῖν ἔφυ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

κλέων μεγαρήϊς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

Δικαιόπολι, Δικαιόπολι, φαντάζομαι

ὑπὸ τοῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ὦ γοργανόμοι,

§25

τοὺς συκοφάντας οὐ θύραξ' ἐξείξετε;

τί δὴ μαθὼν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολέμιους;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κλέων γε σὺ,

εἰ μὴ τέρωσθε συκοφαντήσεις ἱών.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

εἶον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Αῤῥάναις τοῦτ' ἔνι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

§30

θαύρει, Μεγαρήϊ· ἀλλ' ἥς τὰ χειρίδι' ἀπέδου
τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκέρδεα καὶ τοὺς ἄλας,
καὶ χαῖρε πολλά γ'.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἀλλὰ μὲν οὐκ ἐπιχώριον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πελυσπραγμοσύνης νυν· ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοί.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ὦ χοιρίδια, πειρήσθε, κἄν τις τῷ πατρός,
835 παίειν ἐφ' αἰλίταν μάδδαν, αἴκα τις διδῶ.

ΧΟΡΟΣ.

εὐδαιμονεῖ γ' ὠνδρωπος. οὐκ ἦκουσας, οἱ προδαίνει
τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλευματος; καρπώσεται γὰρ ὠνήρ
ἐν τῇ γοργᾷ καθήμενος·
κἂν εἰσὶν τις Κτησίας,
840 ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἱ-
μῶζων καθεδεῖται·

οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποφωῶν σε πιμανεῖται·
οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπας τὴν εὐρυπαρακλίαν σοι·
οὐδ' ὠσπιδεῖ Κλεωνύμω·
845 χλαῖναν δ' ἔχων Φανήν, δίδει·
καὶ ξυντυχὼν Ὑπερβολος
δικῶν ἀναπλήσει·

οὐδ' ἐντυχὼν ἐν τῇ γοργᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων
Κρατῖνος αἰεὶ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ·
850 οὐδ' ὁ περιπόννητος Αἰγέμων,
ὁ ταχύς ἄγαν τὴν μουσικὴν,
ὅζων κακῶν τῶν μασχαλῶν
πατρός Τραγασαίου·

οὐδ' αὖθις αὖ σε σκώφεται Παύτων ὁ παμπόνητος,
855 Λυσίστρατός τ' ἐν τῇ γοργᾷ, Χολαργέων ὄνειδος,
ὁ περιαλουργὸς ταῖς κακοῖς,
ρίγων τε καὶ πεινῶν αἰεὶ
πλεῖν ἢ τρεῖς κόνθ' ἡμέρας
τοῦ μηνὸς ἐκάστου.

ΒΟΙΩΤΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΝΙΚΑΡ-
 ΧΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ Λαμάχου,
 ΚΗΡΥΞ, ΓΕΩΡΓΟΣ, ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.
 ΑΓΓΕΛΟΙ, ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

860

Ἰτλω Ἡρακλῆς, ἔκαμόν γε τὰν τύλαν κακῶς.
 κατὰ δὲ τὸ τὰν γλάχων ἀτρέμας, Ἰσμηνία
 ἡμέρῃ δ', ὅσοι θεῖδαν ἀνλήται πάρα,
 τοῖς ὁσίοις φύσῃ τε τὸν πρῶτον κυνός.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

865

παῦ' εἰς κόρακας. οἱ σφῆνες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
 πόθεν προσέπλαν οἱ κακῶς ἀπολούμενοι
 ἐπὶ τὴν θύραν μοι Χαιριδῆς βομβεύλῃ;

ΒΟΙΩΤΟΣ.

870

νεὶ τὸν Ἰόλκον, ἐπιχαρίτως γ' ἂν, ὧ ξένε.
 θεῖδαν γὰρ φυτῶντες ἐξόπισθέ μου,
 τάνθ' ἐκ τῆς γλάχωνος ἀπέκλιναν χαμαί.
 ἀλλ', εἴ τι βούλει, πρίατο, τῶν ἐγὼ φέρω,
 τῶν ἐρταλίων, ἢ τῶν τετραπλερυλλίδων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ χυῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.
 τί φέρε;

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ὅτ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἀπλῶς,
 ἐργάνον, γλαχί, ψιδάρας, θυρακλίδας,

875 νάσσακς, κολαιῶς, ἀτλαγᾶς, φαλαγίδακς,
τροχίλως, κολύμβως.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὥσπερὶ χειμῶν ἄρα
ἐριθίας, ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

καὶ μὲν φέρω χαῖνας, λαγῶς, ἀλώπεκας,
σκίλοπας, ἐχίνας, αἰελευῖρας, πυλίδας,
880 ἰκτίδας ἐνύδρας, ἐσχέλεις Κωπαίδας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
δός μοι προτεπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐσχέλεις.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

πρέττειρα πενήκοντα Κωπαίδων κορῶν,
ἐκβέδι, τῷδε κήπιχαρίτῳ τῷ ξένῳ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

885 ὦ σιλλάτη σὺ, καὶ πάλοι ποθυμένη,
ἦλθες ποθεινὴ μὲν τρυγῶδοις χοροῖς,
φίλη δὲ Μορύχῳ. δμῶές ἐξενέβιατε
τὴν ἐσχάρην μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.
ἐκέψασθε, παῖδες, τὴν ἀρίστην ἐσχέλυν,
890 ἥκουσαν ἐκίῳ μόλις ἔτει ποθυμένην.
προσείπατ' αὐτήν, ὦ γέν'· ἀνδρακας δ' ἐγὼ
ὕμιν παρέξω, τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
ἀλλ' ἔσφερ' αὐτήν· μηδὲ γὰρ θανόν ποτε
σοῦ χωρὶς εἶην ἐντετεύλανωμένης.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

895 ἐμοὶ δὲ τιμὰ ταῦτε πεῖ γενήσεται;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμαί.
ἀλλ' εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων, λέγε.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ἰώνγα ταῦτα πάντα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

φέρε, πόσου λέγεις;
ἢ φορτί' ἕτερ' ἐνθ' ἐνδ' ἐκεῖσ' ἄξεις ἰών;

ΒΟΙΩΤΟΣ.

900 ὅ τι γ' ἐστ' Αἰθάναις, ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀφύας ἄρ' ἄξεις πριάμενος Φαληρικούς,
ἢ κέρχμον.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ἀφύας ἢ κέρχμον; ἀλλ' ἐντ' ἐκεῖ.
οἷλλ' ὅ τι παρ' ἀμῶν μή' σ' ἴι, τᾷδε δ' αὖ πολὺ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

905 ἐγὼ δὲ τοῖνυν συκοφάντην ἔξαγε,
ὥσπερ κέρχμον, ἐνδοσχήμενος.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

νεὶ τῷ σιῶ,
λάβοιμι μέντ' ἂν κέρδος, ἀγαγών, καὶ πολὺ,
ἅπερ πίθανον εὐλιγείας πολλὰς πλέον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ μὴν ὅδ' Ἰνίκαρχος ἔρχεται Φανῶν.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

μικρὸς γὰρ μάκρος οὗτος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἅπαν κακόν.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

910 ταυτὶ τίνας τὰ φορτί' ἐστί;

ΒΟΙΩΤΟΣ.

τῷδ' ἐμοῦς

Θείῃ λθεν, ἵτῳ Ζεὺς.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ἐγὼ τοῖνυν ὅδ' ἰ

φρίνω πολέμια ταῦτα.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

τί καὶ κακὸν παθῶν
 θρυαπέτισι πόλεμον ἤρα καὶ μάχαν;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

τί ἀδικειμένος;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

915

ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιεστώτων χάριν.
 ἐκ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θρυαλίδας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔπειτα φαίνεις ὅττι διὰ θρυαλίδας;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

νεώριον θρυαλίδας;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

οἴμαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τίνι τρόπῳ;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

920

ἐνθεις ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιωτίας,
 ἄψας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον
 δι' ὑδρορόας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
 κείπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἄπαξ,
 σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ κἀκίστ' ἀπολούμενε,

925

σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλίδος;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

μακρύρομαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ξηλάμδαν' αὐτοῦ τὸ στόμα·

δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρῃ,
ὥσπερ κέφαμον, ἵνα μὴ καταγῇ φερόμενος.

ΧΟΡΟΣ.

930 ἐνδήσον, ὦ βέλτιστε, τῷ ξένῳ καλῶς
τὴν ἐμπολὴν οὕτως, ὅπως
ἂν μὴ φέρωι κατὰ ξη.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεὶ τοι καὶ ψοφεῖ
καλὸν τι καὶ πυρορράγες;
ἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.

ΧΟΡΟΣ.

935 τί χρήσεται ποτ' αὐτῷ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παῖχρηστον ἄλγος ἔσται,
κρητὴρ κακῶν, τριπλὴρ δικῶν,
φαίνεται ὑπευθύνους λυχνούχους, καὶ κύλιξ
τὰ πράγματ' ἐσκυῖσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

940 πῶς δ' ἂν πεποιθοῖη τις ἀγ-
γείῳ τοιούτῳ χρώμενος, κατ' οἰκίαν
τασάνδ' αἰεὶ ψοφούντι;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

945 ἰσχυρόν ἐστιν, ὦ γὰρ, ὥστ'
οὐκ ἂν καταγείη ποτ', εἴ-
περ ἐκ ποδῶν κατακάρῃ κρέματό γε.

ΧΟΡΟΣ.

ἦδη καλῶς ἔχει σοι.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

μέλω γέ τοι θερίδδεν.

ΧΟΡΟΣ.

950 ἀλλ', ὦ ξένων βέλτιστε, συν-
θέριζε, καὶ τοῦτον λαδὼν,
πρόβαλλ', ἔπειθ' βούλει, φέρωι.

πρὸς πάντα συκοφάντην.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.
αἴρου λαβῶν τὸν κέραμον, ὦ Βοιωτίε.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

955

ἴθι δῆθ', ὑπέκυπτε τὴν τύλαν, Ἰσμήνηχε,
χῶπας κατόισεις αὐτὸν εὐλαβεύμενος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πάντως μὲν αἴσεις οὐδὲν ὕγιές· ἀλλ' ὅμως
κἂν τοῦτο κερδάνεις ἄγων τὸ φορτίον·
εὐδαίμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὐνεκ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΜΑΧΟΥ.

Δικαίολι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τίς ἐστί; τί με βασίλει;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ὅτι

960

ἐκέλευσε Λάμαχος σε ταύτης τῆς δραχμῆς
εἰς τοὺς Χόας αὐτῷ μεταδόναι τῶν κίχλων·
τριάων δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπαῖδ' ἐλχέλυν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὅποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἐλχέλυν;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

965

ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν Γοργόνα
πάλλει, κραδαίνων τρεῖς κατασκήους λόφους.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ ἂν, μά Δί', εἰ δόη γ' ἐμοὶ τὴν ἀσπίδα·
ἀλλ' ἐπὶ ταρίχη τοὺς λόφους κραδαινέτω·
ἦν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγχεράνομους καλῶ.
ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβῶν τὸ φορτίον,

970

εἴσεμ' ὕπαι πτερύγων κίχλαν καὶ κοφίχων.

ΧΟΡΟΣ.

εἶδες ᾧ, εἶδες, ᾧ

πάντα πόλι, τὸν φρόνιμον ἄνδρα, τὸν ὑπέροχον,
οἷ' ἔχει σπείσάμενος ἐμπορικά χρέματα διεμπολᾶν,
ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ

975 χρήσιμα· τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ κατεσβίειν
τῷδ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ἅμα καὶ μεγάλα δὴ φρονεῖ.
τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δαῖγμα, τὰδε τὰ πλεῖα πρὸ τῶν θυρῶν.¹
αὐτόμαλα πάντ' ἀγαθὰ τῷδ' γε πορίζεται.

οὐδέ ποτ' ἐγὼ πόλεμον οἰκᾷ ὑποδέξομαι·
980 οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἀρμόδιον ἄσεται
ξυγκατακλινεῖς, ὅτι παρόινιος ἀνὴρ ἔφυ,
ὅσις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας,
εἰργάσατο πάντα κακὰ, κἀνέτραπε, κἀξέχει,
κἀμάχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκλουμένους·

985 Πῖνε, καλᾷκεισο, λαδὲ τήνδε Φιλοτησίαν. —
τὰς χάρακας ἤπλε πολὺ μάλλον ἐν τῷ πυρὶ,
ἔξέχει θ' ἡμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπελῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΩΔΙΣ.

ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς Φίλαις
ἔντροφε Διαλλαγῇ,

990 ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες.
πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Εἰρῆς ξυναγάγοι λαδῶν,
ὥσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων σφέφανον ἀνθέμων;
ἢ πάνυ γερόντιον ἴσως νενομικῆς με σύ;
ἀλλὰ σε λαδῶν, τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσθαλεῖν.

995 πρῶτά μὲν ἂν ἀμπελίδος ἔρχον ἐλάσαι μακρόν·
εἶτα παρὰ τόνδε νεᾷ μοσχίδια συκιδῶν·
καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὅσchon, ὃ γέρων ὀδί,
καὶ περὶ τὸ χωρίον ἅπαν ἐλαίδας ἐν κύκλῳ,
ὥστ' ἀλείφεσθαι σ' ἀπ' αὐτῶν, καμὲ, ταῖς νομηνίαις.

ΚΗΡΥΞ.

1000 ἀκούετε λεφ'· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χρεᾶς
πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὅς δ' ἂν ἐκπῆ
πρότισις, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1005 ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἠκούσατε;
 τί δρᾶτε, τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
 ἀναβράττεγ', ἐξοπλῆτε, τρέπετ', ἀφέλκετε
 τὰ λαγῶα, ταχέως τοὺς σιφάνους ἀνείρετε.
 φέρε τοὺς ὀφελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.

ΧΟΡΟΣ.

1010 ζήλῳ σε τῆς εὐβουλίας,
 μάλλον δὲ τῆς εὐωχίας,
 ἄνθρωπε, τῆς παρούσης.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τι δῆτ', ἐπειδὴν τὰς κίχλας
 ὀπλωμένους ἴδητε;

ΧΟΡΟΣ.

οἴμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τὸ πῦρ ὑποσχάλευε.

ΧΟΡΟΣ.

1015 ἤκουσας, ὡς μαγειρικῶς,
 κομφῶς τε, καὶ δειπνητικῶς
 αὐτῷ διακονεῖται;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

οἴμοι τάλας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Ἡράκλεις, τίς οὐτσί;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἀνὴρ κακοδαίμων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

1020 ὦ φίλτατε, σπονδαὶ γὰρ εἰσί σοι μόνω,
 μέτρησον εἰρήνης τι μοι, καὶ πίντ' ἔτη.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἔπαθες;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἔπετρίβην ἀπολέσας τὸ βόε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πόθεν;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιώτιοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ τριττικοδαίμων, εἴτα λευκὸν ἀμπέχει;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

1025

καὶ ταῦτα μέντοι, γῆ Δί', ὥπερ μ' ἐτρεφέτην
ἐν πᾶσι βελίταις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

εἴτα νυνὶ τοῦ δέει;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἀπόλωλα τὸ ὄφθαλμῶν, διακρύων τὸ βόε.

ἀλλ', εἴ τι κῆδει Δερμέτου Φυλασίου,

ὑπάλειψον εἰρήνῃ με τὸ ὄφθαλμῶν ταχύ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1030

ἀλλ', ὦ πόνηρ, οὐ δημοσιεύων τυγχάνω.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἴθ' ἀντιβελῶ σ', ἥν πως κομίσωμαι τὸ βόε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλαῖε πρὸς τοὺς Πιττάλους.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

σὺ δ' ἀλλά μαι σπλααγμὸν εἰρήνης ἔνα

εἰς τὸν καλαμίσκον ἐνσάλαξον τουτονί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1035

οὐδ' ἂν σπειριμύκηξ· ἀλλ' ἀπῶν εἰμωξέ ποι.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἤμοι κακκοδαίμων, τοῖν γεωργοῖν βεῖδιόν.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνὴρ ἀνέυρηκέν τι ταῖς
σπονδαῖσιν ἡδύ· οὐκ ἔσι-
γεν οὐδενὶ μέλαδ' αἶσιν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι.
τάς σηπίας σιάθεις.

ΧΟΡΟΣ.

ἦκουσας ὀρδιασμάτων·

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὀπλᾶτε τὰ ἑλέαια.

ΧΟΡΟΣ.

ἀποκτενεῖς λιμῶ με καὶ
τοὺς γείτονας, κνίσσῃ τε καὶ
φῶνῃ, τοιαῦτα λάσκων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὀπλᾶτε ταυτὶ, καὶ καλῶς ξανθίζετε.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

Δικαιοπόλι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τίς οὐτοσί, τίς οὐτοσί;

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ἔπεμψε τίς σοι τὰ κρέα ταῦτα νυμφίος
ἐκ τῶν γάμων;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καλῶς γε ποιῶν, ὅσῳ ἦν.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ἐκέλευε δ' εἶχέαι σέ, τῶν κρεῶν χάριν,
ἵνα μὴ στρατεύαιτ', ἀλλὰ βινεῖν μένων,
εἰς τόνδ' ἀλάδαστρον κύαθον εἰρήνης ἔνα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀπόφερ', ἀπόφερε τὰ κρέα, καὶ μή μοι δίδου,
ὥς οὐκ ἂν εἶχέαιμι χιλίων δραχμῶν.

ἀλλ' αὐτῇ, τίς ἐσίν;

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ἡ νυμφεύτρια·

δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τι σοὶ λέξαι μόνω.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Φέρε δὴ, τί σὺ λέγεις; — ὡς γελοῖον, ὦ θεοί,
τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖταί μου σφόδρα,
1060 ὥπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πῆος τοῦ νυμφίου.

Φέρε δεῦρο τὰς σπονδάς, ἵν' αὐτῇ δῶ μόνῃ,
ἵτις γυνὴ ᾔσῃ, τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἀξία.
ὑπεχ' ὥδε δεῦρο τοῦ ξάλειπτον, ὦ γύναι.
οἶσθ' ὡς παιεῖται τοῦτο; τῇ νύμφῃ φράσον,

1065 ὅταν στρατιώτας καταλέγασι, ταυτῶι
νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πῆος τοῦ νυμφίου.
ἀπόφερε τὰς σπονδάς· φέρε τὴν εἰνήρυσιν,
ἵν' οἶνον ἐσχέω λαβὼν ἐς τοὺς χόας.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν οἶδ' τις τὰς σφρῦς ἀνεσπακῶς,
1070 ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν, ἐπιίγεται.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

ἰὼ πόνοι τε, καὶ μάχαι, καὶ Λάμαχοι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κλυπεῖ;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

ἶέναι σ' ἐκέλευεν εἰ στρατιῶται τήμερον,
ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους·
1075 κἄπειτα τηρεῖν νιφόμενον τὰς εἰσολάς.
ὑπὸ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Χύτρους αὐτοῖσί τις
ἤγγειλε ληστὰς ἐμδαλεῖν Βοιωτίους.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἰὼ στρατιῶται πλείονες ἢ βελτίονες.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐ δεινὰ μὴ ξείνῳ με μὴδ' εὐρτάσαι;

1080

ἰὼ σφράτευμα πολεμολομαχαϊκόν.

Λ Α Μ Α Χ Ο Σ.

οἶμαι κακοδαίμων· κατ'αγελαῖς ἦδη σὺ μου;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

βούλει μάχεσθαι Γηρυόνη τετραπύλῳ;

Λ Α Μ Α Χ Ο Σ.

αἰ, αἰ·

εἴαν ὁ κήρυξ ἀγγελίαν ἥγειλ' ἐμοί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἰ, αἰ· τίνα δ' αὖ μοι προστρέπει τις ἀγγελῶν;

ΑΓΓΕΛΟΣ Β.

1085

Δικαιοπόλι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί ἐστίν;

ΑΓΓΕΛΟΣ Β.

ἐπὶ δειπνον ταχὺ

βαδίζε, τὴν κίτλην λαδῶν καὶ τὸν χοῶ.

ὁ τοῦ Διονύσου γὰρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται.

ἀλλ' εἴκοιτε· δειπνεῖν κατακωλύεις πάλα.

τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα,

1090

κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, σφώμακτα,

στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', αἱ πόρνοι πάρα,

ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἱεῖα,

ἐρχησιίδες, τὰ φίλταθ' Αἰμωδίου, καλὰ.

ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε.

Λ Α Μ Α Χ Ο Σ.

κακοδαίμων ἐγώ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1095

καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν Γεργόνα.

σύβηται, καὶ δειπνόν τις ἐνσκευάζτω.

Λ Α Μ Α Χ Ο Σ.

παῖ, παῖ, φέρε' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παῖ, παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἄλας θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμου.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1100

ἐμοὶ δὲ τεμάχη· κρομμύοις γὰρ ἄχθεται.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

θρίον τρέχους οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπρού.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ μοὶ σὺ δὴ, παῖ, θρίον· ἐπλήτω δ' ἐκεῖ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἐνεῖκε δεῦρο τὼ πλεῖν τῷ ἢ τοῦ κρέαντος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐμοὶ δὲ τὰς φάτλιας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

1105

καλὸν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς σπρυθοῦ πλερόν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καλὸν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάτλης κρέας.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ὦ ἄνθρωπε, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ἔπλων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ ἄνθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίχλας;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1110

καὶ μοὶ λεκάνιον τῶν λαγῶν δὸς κρεῶν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἀλλ' ἢ τριχόεσσι τοὺς λόφους μου κατέφαγον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἢ πρὸ δειπνου τὴν μίμαρξιν κατέδομαι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ὦ ἄνθρωπε, βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1115

οὐκ· ἀλλ' ἐγὼ χῶ παῖς ἐρίζομεν πάλλαι.
βούλει περιδύσθαι, καὶ πητρεῖσαι Λαμάρχῳ,
πότερον ἀκρίδες ἢ διόν ἐσιν, ἢ κίχλαι;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

εἴμ' ὡς ὑβρίζεις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τὰς ἀκρίδας κρίνει πολὺ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

παῖ, παῖ, καθελὼν μοι τὸ δόρυ, δεῦρ' ἔξω φέρε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παῖ, παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

1120

φέρε, τοῦ δόρατος ἀφελκύσσωμαι τοῦ λυθρον.
ἔχ', ἀντέχου παῖ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ σὺ, παῖ, τοῦδ' ἀντέχου.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τοὺς κελιδαντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κελιδαντας ἔκφερε.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

φέρε δεῦρο γοργόνωντον ἀσπίδος κύκλον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1125

καὶ μοι πλακοῦντος τυρόωντος δὲς κύκλον.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ταῦτ' οὐ κατὰ γελῶς ἐσιν ἀνθρώποις πλατύς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐσιν ἀνθρώποις γλυκύς;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

κατὰ χεῖρ σὺ, παῖ, τοῦ λαίου ἐν τῷ χαλκίῳ,
ἐν ὁρῷ γέροντα δειλίας φευξόμενον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1130

κατάχει σὺ τὸ μέλι. κἀνθάδ' εὐδηλος γέρων
κλάειν κελεύων Λάμαχον τὸν Γοργάσου.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

Φέρε δεῦρο, παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔξαιρε, παῖ, θώρακα καὶ μοι τὸν χοῦ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολέμιους θωρήξομαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1135

ἐν τῷδε πρὸς τοὺς ξυμπότας θωρήξομαι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τὰ σπρώματ', ὦ παῖ, δῆσεν ἐκ τῆς ἀσπίδος·
ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γύλιον οἶσω λαδῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τὸ δεῖπνον, ὦ παῖ, δῆσεν ἐκ τῆς κίστιδος·
ἐγὼ δὲ θοιμάτιον λαδῶν ἐξέρχομαι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

1140

τὴν ἀσπίδ' αἶρου, καὶ βιάδιζ', ὦ παῖ, λαδῶν/
νίφει. βαδαιάξ· χειμέρια τὰ πράγμαλα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἶρου τὸ δεῖπνον· ξυμποτικά τὰ πράγμαλα.

ΧΟΡΟΣ.

ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατίαν.

ὡς ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὁδόν.

1145

τῷ μὲν πίνειν σπλεφανωσαμένῳ·

σοὶ δὲ ῥιγοῦν καὶ προφυλάττειν.

τῷδε καθεύδειν μετὰ παιδίσκης

ῥωαιοτάτης·

σοὶ δ', ἀνατρίβειν γε τὸ δεινόν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

1150

Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος

τὸν ξυγγραφεῖν, τὸν μελέων ποιητὴν,

- ὥς μὲν ἀπλῶ λόγῳ, κακῶς
 ἐξολέσειεν ὁ Ζεὺς·
 1155 ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα, Λή-
 ναια χορηγῶν, ἀπέλυστ' ἄδειπνον·
 ὃν ποτὲ γ' ἐπίδοιμι τευθίδος
 δεόμενον· ἢ δ' ὠπλημένη
 σίζουσα πάραλος, ἐπὶ τράπεζῃ κειμένη,
 1160 ὀκέλλοι· κατὰ μέλ-
 λοντες λαβεῖν αὐτοῦ, κύων
 ἀρπάσσασα φεύγοι.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

- τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἔν·
 καὶ δ' ἕτερον νυκτερινὸν γένοιτο.
 1165 ἡπικλῶν γὰρ εἰκάδ' ἐξ
 ἰσπασίας βαδίζων,
 εἶτα καλᾶξειέ τις αὐ-
 τοῦ μεθύων τῆς κεφαλῆς Ορέσσης
 μαινόμενος· ὃ δ' αὖ, λίθον βαλεῖν
 βουλόμενος, ἐν σκότῳ λάβοι
 1170 τῇ χειρὶ σπέλετον ἀργίως κεχρησμένον·
 ἐπάξειεν δ' ἔχων
 τὸν μάρμαρον, καὶ περὶ ἄμαρ-
 τὸν βάλοι Κρατῖνον.

ΘΕΡΑΠΩΝ Λαμάχου, ΛΑΜΑΧΟΣ,
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Ω δμῶες, οἱ κατ' οἶκον ἐστὲ Λαμάχου,
 1175 ὕδωρ, ὕδωρ ἐν χυτρίδι' θερμαίνετε·
 ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
 ἔρι' αἰσυπηρά, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.
 ἀνὴρ τέτρωται χάρακι, διαπηδῶν τάφρον,
 καὶ τὸ σφυρόν παλίνωρον ἐξεκέκλιτε,
 1180 καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον πεσών,
 καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
 πῖλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύνθου πεσὼν
 πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξηύδα μέλος·

Ω κλεινὸν ἔμμα, νῦν παύσῃσιν σ' ἰδὼν,
 1185 λείπω Φάος γε τούμῃν, οὐκέτ' εἰμ' ἐγώ. ---
 τοσαῦτα λέξας, εἰς ὑδρορρόαν πεσών,
 ἀνίσταται τε, καὶ ξυναντὰ δραπέταις,
 ληστιάς ἐλαύνων, καὶ καίλασπέρων δορί.
 ὅδ' ἔκκαυτός· ἀλλ' ἀνοιγε τὴν θύραν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἀτλαπατρία.
 1190 σλυγερὰ τάδε γε κρυερὰ πάθηα.
 τάλας ἐγὼ διόλκμαι,
 δορός ὑπὸ πολεμίου τυπείς.
 ἐκεῖνο δ' οὖν αἰακλὲν ἄν,
 1195 οἰμωκλὲν ἄν γένωϊό μοι.

Δικαιοπόλις γὰρ, εἴ μ' ἴδοι τετρωμένον,
 κατερχάνοι γε ταῖς ἐμαῖσιν ἄν τύχαις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἄτλαατλάτα.

1200 τῶν τιθίων ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια.
Φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὦ χρυσοί,
τὸ περιπεταστόν κἀπιμανδαλωτόν αὖ.
τὸν γὰρ χρᾶ πρῶτος ἐκπέπωνα.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

1205 ὦ ξυμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
ἰὼ, ἰὼ
τραυμάτοιν ἐπαδύνων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἰὴ, ἰὴ,
ὦ χαῖρε Λαμαχίππιον.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

εὐχερὲς ἐγώ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μογερὲς ἐγώ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τί με σὺ κυνεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί με σὺ δάκνεις;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

1210 τάλας ἐγὼ τῆς ἐν μάχῃ ξυμβολῆς βαρείας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοῖς Χρυσὶ γὰρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἰὼ ἰὼ, Παιάν, Παιάν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἄλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Παιώνια.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

1215 λάβετε μου, λάβετε τοῦ σκέλους· παπαῖ,
προσλάβεσθ', ὦ φίλοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐμοῦ δέ γε σφῶν, τοῦ πέους ἄμφω μέσου,
προσλάβεσθ', ὦ φίλοι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἱλιγνῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος,
καὶ σκοτοδινῶ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1220 καὶ γὰρ καθεύδειν βούλομαι, καὶ σίνομαι,
καὶ σινοδοινῶ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

Θύραξέ μ' ἐξενέβηκ' ἐς τὸν Πιττάλου,
παιωνιάσι χειρὶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1225 ὡς τοὺς κριτὰς μ' ἐκφέρεβ'· τοῦ σπινὸς βασιλεύς;
ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

λόγχῃ τις ἐμπέσσηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

εἰρᾷτε τουτονὶ κενόν. ΤΗΝΕΛΛΑ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΤΗΝΕΛΛΑ δῆτ', εἵπερ καλεῖς, ὦ πρέσβυ, ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ πρὸς γ', ἄκρατον ἐσχέας, ἄμυστιν ἐξέλαψα.

ΧΟΡΟΣ.

1230 ΤΗΝΕΛΛΑ νῦν, ὦ γεννάδα· χῶρει λαδὼν τὸν ἀσκόν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

έπεσθε νῦν ἄδοντες Ω ΤΗΝΕΛΛΑ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐψόμεσθα σὴν χάριν

Τήνελλα καλλίνικον ἄ-

δοντὲς σε, καὶ τὸν ἀσκόν.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΙΡΗΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΤΟ Τρυαίου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ΚΟΡΑΙ Θυγατέρες Τρυαίου.

ΕΡΜΗΣ.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ Γεωργῶν Αθηνάων.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ μάντις.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

ΔΟΡΥΕΘΟΣ.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΤΜΟΥ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗ.

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΥΟ , ΤΡΥΓΑΙΟΣ , ΚΟΡΑΙ,
 ΕΡΜΗΣ, ΠΟΛΕΜΟΣ, ΚΥΔΟΙΜΟΣ,
 ΧΟΡΟΣ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

Αἰῖ', αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρω.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἰδοῦ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

δὸς αὐτῷ τῷ κακίστ' ἀπολουμένῳ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

καὶ μή ποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίῳ φάγαις.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπρασμένην.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἰδοῦ μάλ' αὖθις.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ποῦ γάρ, ἢ νῦν γ' ἤφερες;

οὐ κατέφαγεν;

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἐξαρπάσας

ὅλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ἀλλ' ὡς τάχιστα τρέδε πηχῆς καὶ πυκνῆς.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

10 ἄνδρες κοπρολόγοι, πρὸς τλάσθε, πρὸς θεῶν,
εἰ μὴ με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιδεῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ἑτέραν, ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκότος.
τέριμμένης γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἰδοῦ.

ἐνὸς μὲν, ὃ ἄνδρες, ἀπολελυσθαι μοι δοκῶ.
οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάτλοντ' ἐσθίειν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

15 αἰδοῦ· φέρ' ἄλλην, χ' αἰτέραν μοι, χ' αἰτέραν,
καὶ τρίτῃ ἐτέρας γε.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

μὰ τὸν Απόλλω γὰρ μὲν οὐκ.

οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.
αὐτὴν γ' ἄρ' οἶσω προσλαδὼν τὴν ἀντλίαν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

νὴ τὸν Δι' ἐς κόρακάς γε, καὶ σαυτὸν γε πρὸς.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

20 ὑμῶν δέ γ' εἴ τις οἶδ', ἐμοὶ κατειπάτω,
τόθεν ἂν πρῆναι μὴ τετρημένην.
οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον,
ἢ κανθάριον μάτλοντα παρέχειν ἐσθίειν.
ὅς μὲν γὰρ, ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων,
25 φαύλως εἰσέρπει· τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος
βρενθύνεται τε, καὶ φαγεῖν οὐκ ἄξιοι,
ἢ μὴ παραδῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης,
ὥσπερ γυναῖκα, γογγύλην μεμαγμένην.
ἀλλ', εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς, σκέψομαι,
30 τῇδ' παρῆξας τῆς θύρας, ἵνα μὴ μ' ἴδῃ.
ἔρειδε, μὴ πύσαια μήποτ' ἐσθίων,
ἕως σεκυτὸν ἂν λάθῃς διαρραγείς.

- εἶον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει,
 ὥσπερ παλαισῆς, παραδελῶν τοὺς γομφίους·
 35 καὶ ταῦτα τὴν κεφαλὴν τε καὶ τῷ χειρὶ πάς
 ὠδὶ περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία
 τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὀλκάδας.
 μικρὸν τὸ χεῖμα, καὶ κάκοσμον, καὶ βροχόν.
 χῶτον ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἢ προσβολή,
 40 οὐκ εἶδ'. Αφροδίτης μὲν γὰρ οὐ μοι φαίνεται,
 οὐ μὲν Χαρίτων γε.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

τοῦ γ' ἄρ' ἐστ' ;

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

οὐκ ἐστ' ἔσως

τοῦτ' ἐστὶ τὸ τέρας οὐ Διὸς καλαινάτου.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

- οὐκοῦν ἂν ἦδῃ τῶν θεατῶν τις λέγει
 νεανίας δοκησίσφος· Τόδε πρᾶγμα τί;
 45 ὁ κἀνθάρος δὲ πρὸς τί; --- κατ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ
 Ἰωνικός τις φησὶ παρακαθήμενος·
 Δοκέω μὲν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίσσεται,
 ὡς κείνος ἀναιδῶς τὴν σπατίλην ἐσθίει. ---
 ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κἀνθάρῳ δώσω πιεῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

- 50 ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παισὶν,
 καὶ τοῖσιν ἀνδράσι, καὶ ταῖς ἀνδράσι,
 καὶ ταῖς ὑπερβάτοισιν ἀνδράσιν φράσω,
 καὶ ταῖς ὑπερηνόεουσιν ἔτι τούτοις μάλα.
 ὁ δεσπότης μὲν μαίνεται καίνον τρέπων,
 55 εὐχ ὅπως ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτεροι καίνον πάντα.
 δι' ἡμέρας γὰρ ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων,
 ὠδὶ κεχηνῶς λοιδορεῖται τῷ Διὶ,
 καὶ φησὶν· Ω Ζεῦ, τί ποτε βουλεύει πιεῖν;
 κατάδου τὸ κέσμημα· μὴ κόρει τὴν Εὐκάδα. ---

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

60

ἔα, ἔα.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

σιγήσας, ὥς Φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ Ζεῦ, τί δράσσεις ποθ' ἡμῶν τὸν λαόν;
λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκίτας.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

65

τούτ' ἔτι δῆτα τὸ κακὸν αὐθ' οὐγὼ ἔλεγον.

τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε·
αἱ δ' εἶπε πρῶτον, ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολή,
πέυσεσθ'. ἔφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδί·

70

Πῶς ἂν ποτ' ἀφικαίμην ἂν εὐθὺ τοῦ Διός; ---

ἔπειτα λεπλά κλιμάκια ποιούμενος,
πρὸς ταῦτ' ἀνέβηκατ' ἂν ἐς τὸν οὐρανόν,
ἕως ξυνεγρίδῃ τῆς κεφαλῆς καταρρυείς.

75

ἐχθρὸς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκθάρεις οὐκ εἶδ' ὅποι,
εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κύνθαρον·
κῆπειτα τοῦτον ἱποκορμεῖν μ' ἠνάγκασε.

καί τις κταψῶν αὐτόν, ὥσπερ παλῖον,
Ω Πηγάσιόν μοι, φησὶ, γενναῖον πτερόν,
ἅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαδῶν. ---

80

ἀλλ' ὅτι ποιῆ, τηδὶ διακύνψας ὕψομαι.
αἶμοι τέλως· ἴτε δεῦρο, δεῦρ', ὦ γέγονες.
ὁ δεσπότης γὰρ μου μετέωρος αἵρεται
ἱππηδὸν εἰς τὸν αἴθρ', ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

85

ἥσυχος, ἥσυχος, ἡρέμα, κάνθαν·

μὴ μοι σέδαρῶς χώρει λίαν,

εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς βώμη πίσυρος,

πρὶν ἂν ἰδίης, καὶ διαλύσης

ἄρθρων ἵνας· πτερύγων βύμη.

καὶ μὴ πνεῖ μοι κακόν, ἀντιβόλῳ σ'.

εἰ δὲ ποιήτεις τούτο, κατ' οἴκους
αὐτοῦ μένον τοὺς ἡμετέρους.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

90

ὦ δέσποτ' ἀνάξ, ὡς παραπαίεις.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σίγα, σίγα.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ποῖ δὴτ' ἄλλως μετεωρισκοπεῖς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὑπὲρ Ελλήνων πάντων πέτομαι,
τόλμημα νέον παλαμητάμενος.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

95

τί πέτει; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐφηνεῖν χρεὶ, καὶ μὴ φλαυρον
μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν·
ταῖς τ' ἀνθρώποισι φράσαν σιγᾶν,
τούς τε κορῶνας καὶ τὰς λαύρας
καίναῖς πλίνθαισιν ἀνοικοδομεῖν,
καὶ τοὺς πρῶκτους ἐπικλείειν.

100

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσῃ, ἦν μὴ μοι φράσῃς,
ἅπαι πέτεσθαι διανοεῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δ' ἄλλο γ', ἦ

ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν;

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

τίνα νῦν ἔχων;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

105

ἐρησόμενος ἐκεῖνον, Ελλήνων πέρι·
ἀπαξ ἀπάντων ὅ τι ποιεῖν βουλεύεται.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

εἰάν δέ μὴ σοι καλῶς γένηται;

ΤΟΜ. ΙΙΙ.

Κ

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

γράφομαι

Μηδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ελλάδα.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδέποτε ζώντός γ' ἐμοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

110 οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἰοῦ, ἰοῦ, ἰοῦ

ὦ παιδί, ὁ πατήρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται

ὑμᾶς ἐρήμους εἰς τὸν οὐρανὸν λάθρα.

ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ', ὃ κακοδαίμονα.

ΚΟΡΗ.

ὦ πάτερ, ὦ πάτερ, ἄρ' ἐτύμός γε

115

δώμασιν ἡμετέροις Φάτις ἦναι,

ὥς σὺ μετ' ὀρνίθων, προλιπὼν ἐμὲ,

εἰς κόρακας βαδιεῖ μεταμῶνις;

ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἶπ', ὦ πάτερ, εἴ τι φιλεῖς με.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

δοξάσαι ἐστὶ, κόραϊ· τὸ δ' ἐτήτυμον, ἄχθομαι ὑμῖν,

120 ἥνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον, πάσσαν με καλοῦσαι,

ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακᾶς ἦν πάνυ πάλμπαν.

ἦν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἔξειτ' ἐν ὥρᾳ

κολλύραν μεγάλην, καὶ κύνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.

ΚΟΡΗ.

καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;

125

ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πληνὸς πορεύσει πῶλος. οὐ ναυσθλώσεμαι.

ΚΟΡΗ.

τίς δ' ἢ ὥνεια σὺ ἔστιν, ὥστε κύνδαρον

ζεύξαντ' ἐλαύνειν εἰς θεοῦς, ὃ παππία;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

130 ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη
 μένος πετεινῶν εἰς θεοὺς ἀφικνήμενος.

ΚΟΡΗ.

ἀπιστον εἶπας μῦθον· ὦ πάτερ, πάτερ,
 ὅπως κἀνόσμον ζῶν ἦλθεν εἰς θεοὺς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἦλθεν κατ' ἔχθραν ἀετοῦ πάλαι ποτὲ,
 ὡκ' κυκλίνδων, κἀντιπικμερούμενος.

ΚΟΡΗ.

135 οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεύξαι πτερὸν,
 ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ', ὦ μέλε, ἂν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει,
 νῦν δ' ἅπ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
 τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.

ΚΟΡΗ.

140 τί δ', ἦν εἰς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βέλος;
 πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὦν δυνήσεται;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι·
 τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιουργῆς κἀνθάρος.

ΚΟΡΗ.

λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

145 ἐν Πείρακι δῆπου ὅπῃ Κανθάρου λιμὴν.

ΚΟΡΗ.

ἐκεῖνό τῆρει, μὴ σφελεῖς καταρρῦξῃς
 ἐντευθεν· εἶτα χαλὸς ὦν, Εὐριπίδῃ
 λόγον παράσχῃς, καὶ τραγωδία γένη.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

150 ἐμοὶ μέλησει ταῦτά γ'· ἀλλὰ χαίρετε.
 ὑμεῖς δὲ γ', ὑπερ' ὧν τοὺς πόνοὺς ἐγὼ πονῶ.

μὴ βδεῖτε, μηδὲ χέζεθ' ἡμερῶν τριῶν·
ὡς εἰ μετέωρος οὗτος ἂν ὀσφρήσεται,
κατωκάρα ρίψας με βουκολήσεται.

155

ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χάριαι χαίρων,
χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίαι
διακινήσας φαιδρείς ὥσιν.

160

τί ποιεῖς; τί ποιεῖς; ποῖ παρακλίνεις
τοὺς μυκλήρας πρὸς τὰς λαύρας;
ἴει σαυτὸν θάρρῶν ἀπὸ γῆς,
κᾶτα δρομαίαν πτέρυν' ἐκλείνων,
ἔρθῶς χάριαι Διὸς εἰς αὐλὰς,
ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων,
ἀπὸ θ' ἡμερινῶν σίτων πάντων.
ἄνθρωπε, τί θράς, εὗτος ὁ χέζων

165

ἐν Πειραιεῖ παρὰ ταῖς πόρταις;
ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς. εὐ καλορυξίεις,
καῖπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν,
καῖπιφυτεύσεις ἔρπυλλον ἄνω,
καὶ μύρον ἐπιχεῖς; ὥς ἦν τι πεσῶν
ἐνθὲνδε πάθω, τοῦ μοῦ θανάτου
πέντε τάλανθ' ἢ πόλις ἢ Χίον

170

διὰ τὸν σὸν πρῶκλον ἐφλήσει.

175

οἴμ', ὡς δέδοικα, κοῦκέτι σκώπτων λέγω.
ὦ μηχανοποιε, πρόσσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ.
ἤδη σφοδεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν.
καὶ μὴ φυλάξεις, χορτάσω τὸν κἀνθρακον.
ἀλλ' εἴγυς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ.
καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.
τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνοίξετε;

ΕΡΜΗΣ.

180

πέφεν βροτοῦ με προσέδαλ'; ὦ νᾶξ Ἡράκλειε,
τουτὶ τί ἐστὶ τὸ κακόν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἰπποκάνθαρος.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ μικρὲ, καὶ τολμηρὲ, κἀνίσχυντε σὺ,
καὶ μικρὲ, καὶ παμμίαρε, καὶ μικρώτατ'·
πῶς δ'εὖρ' ἀνῆλθες, ὦ μικρῶν μικρώτατε;
τί σοί ποτ' ἐστὶ τούνομ'; οὐκ ἐρεῖς;

185

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μικρώτατος.

ΕΡΜΗΣ.

ποδλιπὸς τὸ γένος εἶ; φράζε μοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μικρώτατος.

ΕΡΜΗΣ.

πατήρ δέ σοι τίς ἐστίν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐμοί; μικρώτατος.

ΕΡΜΗΣ.

αὐτοί, μὰ τὴν γῆν, ἐσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
εἰ μὴ κατερεῖς μοι τούνομ' ὅτι ποτ' ἐστὶ σοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

190

Τρυγαῖος Αἰμωναῦς, ἀμπελουργὸς δεξιὸς,
οὐ σύκοφάντης, οὐδ' ἐρατῆς πραγμάτων.

ΕΡΜΗΣ.

ἥκεις δὲ κατὰ τί;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ δειλοκρίων, πῶς ἤλθες;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ γλίσχρων, ὅρῃς

ὥς οὐκέτ' εἶναί σοι δοκῶ μικρώτατος.

195

ἴθι νῦν, κάλεσόν μοι τὸν Δί'.

ΕΡΜΗΣ.

ἦ, ἦ, ἦ,

ὅτι οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς ἵεναι τῶν θεῶν,
Φρουδοὶ γὰρ εἰσιν ἐχθρὸς ἐξωκισμένοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ποῖ γῆς;

ΕΡΜΗΣ.

ἰδοὺ γῆς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλὰ ποῖ;

ΕΡΜΗΣ.

πάρῃ πάνυ,

ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοῦρανοῦ τὸν κύττωρον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

300

πῶς εὖν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος;

ΕΡΜΗΣ.

τὰ λοιπὰ τῆρῳ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
χύτρεῖδια, καὶ σανίδια, καὶ μΦερειδία.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐξωκίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὔνεκα;

ΕΡΜΗΣ.

305

ἔλθουσιν ὀργισθέντες, εἴτ' ἐνταῦθα μὲν,
ἵν' ἦσαν αὐτοὶ, τὸν Πόλεμον κατάρκισαν,
ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλεται·
αὐτοὶ δ' ἀνγκίσσανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι,
μηδ' ἀντιβόλουντων μηδὲν αἰσθανοῖατο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

310

τοῦ δ' οὔνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; εἰπ' ἐμοί.

ΕΡΜΗΣ.

ὅτι πολεμεῖν ἤρεϊσθ', ἐκείνων πολλάκις
σπενδάς ποιούντων· καὶ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
ὑπερδάλουντο μικρόν, ἔλεγον ἂν ταρβί·

215 Ναί τ' αὖ σιῶ, γυν. Ἀττικῶν δώσει δῶκον. ---
 εἰ δ' αὖ τι πράξαιντ' ἀγαθὸν Ἀττικῶν κοῖ,
 κ' ἄλλοισιν εἰ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
 ἐλέγχετ' ἂν ὑμεῖς εὐθύς· Ἐξαπατώμεθα,
 νῆ τὴν Ἀθηνᾶν· νῆ Δί', οὐχὶ πεισθέν·
 ἥζουσι καὶ θῆς, ἣν ἔχωμεν τὴν Πύλον. ---

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

220 ὁ γοῦν χαρακτὴρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων.

ΕΡΜΗΣ.

ὦν οὐνεκ οὐκ οἶδ', εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι
 τολαιπὸν ἔψαθ'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;

ΕΡΜΗΣ.

ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέδαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἰς ποῖον;

ΕΡΜΗΣ.

225 εἰς τοῦτ' ἐπὶ κατω. κ' ἄπειθ' ὄρεῃς
 ὅσους ἄνωθεν ἐνεφύρησε τῶν λίθων,
 ἵνα μὴ λάβῃτε μηδέ ποτ' αὐτήν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἴπ' ἐμοί,

ἡμᾶς δὲ δὴ τί δεῖν παρασκευάζεται;

ΕΡΜΗΣ.

οὐκ οἶδα, πλὴν ἔν, ὅτι θυσίαν ἐσπέρας
 ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσπνέσκατο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

230 τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυσίᾳ χρήσεται;

ΕΡΜΗΣ.

τρέφειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.
 ἀλλ' εἰμι. καὶ γὰρ ἐξιέναι, γνώμην ἐμὴν,
 μέλλει· φορυθεῖ γοῦν ἔνδον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οἵμει δαίλαιος·

235 φέρ', αὐτὸν ἀποδρῶ· καὶ γὰρ ὥσπερ ἡσθόμην
καυτὸς θυεῖας φθέγμα πολέμισθρίας.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἰὼ βροτοὶ, βροτοὶ, βροτοὶ πολυτλήμονες·
ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

240 ὦ 'νάξ Απολλών, τῆς θυεῖας τοῦ πλάτους.
ὅσον κακὸν δὴ τοῦ Πολέμου καὶ βλέμματος.
ἄρ' οὗτος ἔσθ' ἐκείνος, ὃν καὶ Φεύγομεν,
ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἰὼ Περκισαὶ τρισάθλιαι, καὶ πενήκις,
καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολείσθε τήμερον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

245 τουτὶ μὲν, ἄνδρες, οὐδὲν ἡμῖν πρῶγμά πα.
τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἔστι τῆς Λακωνικῆς.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἰὼ Μέγαραι, Μέγαρ', ὡς ἐπιτρέψῃ αὐτίκα,
ἀπαξάσανθα καταμεμνηστώτευσμένα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

βαβαὶ, βαβαῖάξ· ὡς μεγάλα καὶ δριμύα
τοῖσι Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

250 ἰὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπέλυσται.
εἴη πόλις τάλαινα διακναισθήσεται.
φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τὰτλικόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθαι τέρεφ.
τρίβ' ἔσθ' οὗτ' ἔστι· Φεῖδου τὰτλικού.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

255 παῖ, παῖ Κυδοιμέ.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

τί με καλεῖς;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

κλαύσει μακρά.

ἔσθικας ἀργός; εὐτοσὶ γὰρ κόνδυλος
ὥς δριμύς.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

οἴμοι μοι τάλας· ὦ δέσποτα,
μῶν τῶν σφοδρῶν ἐνέβαλες εἰς τὸν κόνδυλον;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οἵτις ἀλετρίδανον τρέχων;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ἀλλ', ὦ μέλε,

260 οὐκ ἔστιν ἡμῖν. ἐχθρὸς εἰσφύκισμεθα.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ οὐν παρ' Ἀθηναίους σὺ μεταβρέξει ταχύ;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ἔγωγε νῆ Δί'· εἰ δὲ μή γε, κλαύσομυ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔγε δὴ, τί θρώμεν, ὦ πόνηρ' ἀνθρώπινα;
ἔρῃτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὥς μέγας.

265 εἴπερ γὰρ ἥξει γε τὸν ἀλετρίδανον φέρων,

τούτῳ ταράξει τὰς πόλεις καθήμενος.

ἀλλ', ὦ Διόνυσ', ἀπόλοιτο, καὶ μὴ λθοι φέρων,

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οὗτος ---

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

τί ἔστιν;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οὐ φέρεις;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

τὸ δεῖνα γάρ,

ἐπὶ πόλιν Ἀθηναίους ἀλετρίδανος, ἔρῃς,

Κ ς

270

ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὖ γ', ὦ πότνια δέσποινα Ἀθηναίκα, ποῶν
ἀπόλωλ' ἐκεῖνος, καὶν δέοντι τῇ πόλει,
ἢ πρὶν γε τὸν μυτλωτὸν ἡμῖν ἔλκεαι.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ οὖν ἕτερον ὅτ' ἐκ Λακεδαιμόνος μέτει,

275

ἀνύσας τι;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ταῦτ', ὦ δέσποθ'.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἦκε νῦν ταχύ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ ἄνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἄγαν μέγας.
ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνει
μεμυημένος, νῦν ἐστὶν εὖξασθαι καλὸν,
ἀποσπράφῃναι τοῦ μετιόντος τῷ πόδε.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

280

οἴμαι τάλας· οἴμοι γε, κατ' οἴμοι μάλα.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

τί ἐστί; μῶν οὐκ αὖ φέρεις;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ἀπόλωλε γὰρ

καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισι κακὸς ἀλετρίδανος.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

πῶς, ὦ πανοῦργ';

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

εἰς τὰ πρὶ Θράκης χωρία
χρήσαντες ἑτέροις αὐτὸν, εἴτ' ἀπώλεσαν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

285

εὖ γ', εὖ γε ποιήσαντες, ὦ Διοσκόρω,
ἴσως ἂν εὖ γένοιτο· θαρρύνειτ', ὦ βροτά,

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἀπόφερε τὰ σκεύη λαδῶν ταυτὶ πάλιν·
 ἐγὼ δὲ δαΐδουκ' εἰσιὼν ποιήσεται.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

290 νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἦκει τὸ Δαΐτιδος μέλος,
 ὃ δεφόμενός ποτ' ἦδε τῆς μεσημβρίας·

ΩΣ ΗΔΟΜΑΙ, ΚΑΙ ΤΕΡΠΟΜΑΙ, ΚΑΙ ΧΑΙΡΟΜΑΙ.

295 νῦν ἐσθὶν ἡμῖν, ὧ ἵδρες Ἕλληνες, καλὸν
 ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν,
 ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην Φίλιν,
 πρὶν ἕτερον αὖ δοῖδουκα κωλύται τινά.
 ἀλλ', ὧ γεωργοί, κἄμποροι, καὶ τέλῃνες,
 καὶ δημιουργοί, καὶ μέτοικοι, καὶ ξένοι,
 καὶ νησιῶται, δεῦρ' ἵτ', ὧ πάντες λεῶ,
 ὡς τάχιστ' ἄμας λαδύνετε, καὶ μοχλοῦς, καὶ σχοινία.
 300 νῦν γὰρ ἡμῖν ἀρπάσαι πάρεσθιν Ἀγαθοῦ Δαίμονος,

ΧΟΡΟΣ.

δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.
 ὧ πανέλληνες, βοηθήσωμεν εἴπερ πώποτε,
 τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ νακῶν Φοινικικῶν.
 305 ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος.
 πρὸς ταῦδ' ἡμῖν, εἴ τι κρὴ δρᾶν, φράζε, κἀρχιτεκτόνει.
 οὐ γὰρ ἐσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τήμερον,
 πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
 τὴν θεῶν πᾶτων μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι
 310 τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσεται ἔνδοθεν κευκαρότες;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος.
 οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἦκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐλαβεῖσθε νῦν, ἐκείνων δεδιότες τὸν Κέρερον,

μὴ παφλάζων καὶ κεκραγώς, ὥσπερ ἡνίκ' ἐνθάδ' ἦν,
315 ἐμποδῶν ἡμῖν γένεσθαι, τὴν θεὸν μὴ ἔλκυσται.

ΧΟΡΟΣ.

οὔτι καὶ νῦν ἐστὶν αὐτὴν ὅστις ἐξαίρήσεται,
ἦν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἰοῦ, ἰοῦ.

ἐξολεῖτέ μ', ὦ νῦρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε.
ἐκδραμῶν γὰρ πάντα ταυτὶ ξυπλάραξει τοῖν ποδοῖν.

ΧΟΡΟΣ.

320 ὡς κυκάτω, καὶ πατείτω πάντα, καὶ ταρατλίτω.
οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἂν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί τὸ κακόν; τί πάσχειτ', ὦ νῦρες; μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρετε διὰ τὰ σχήματα.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βεβύλομ'. ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς,
325 οὐκ ἐμοῦ κινουντος, αὐτῷ τῷ σκέλῃ χορεύετον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὴ τι καὶ νυνί γ' ἔτ'. ἀλλὰ παῦε, παῦ' ἐρχόμενος.

ΧΟΡΟΣ.

ἦν ἰδοῦ, καὶ δὴ πέπαυμαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Φῆς γε, παύει δ' οὐδέ πω.

ΧΟΡΟΣ.

ἐν μὲν οὖν τουτί μ' ἔατον ἐλκύσαι, καὶ μηκέτι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τουτό νυ, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσεσθ' ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

330 οὐκ ἂν ἐρχησάμεθ', εἴπερ ὠφελήσασθαι μιν τι σε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ', ἐρᾷτ', οὐπω πέπαυσθε.

ΧΟΡΟΣ.

τουτογι, νῆ τὸν Δία,
τὸ σκέλος ῥίψαντες ἥδη λήγομεν τὸ δεξιόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ καὶ τὰρισπερόν τι μοί 'σ' ἀναγκαίως ἔχον.
335 ἥδομαι γάρ καὶ γέγηθα, καὶ πέπορδα, καὶ γελαῶ,
μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς, ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μηκέτ' οὖν νυνί γε χαίρετ'· σὺ γὰρ ἴσσε πῶ σαφῶς.
ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτὴν, τηνικαῦτα χαίρετε,
καὶ βοᾶτε, καὶ γελαῖτ'· ἢ-
340 ὅθι γὰρ ἔξεσται τόθ' ὑμῖν
πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθεύδειν,
εἰς πανηγύρεις θεωρεῖν,
ἐσιᾶσθαι, χατὰεῖζειν,
συδαιρίζειν,
345 ἰοῦ, ἰοῦ κεκραγέναι.

ΧΟΡΟΣ.

εἶδε μοι ταύτην ἰδεῖν γένοιτό ποτε τὴν ἡμέραν.
πολλὰ γὰρ ἀνισχόμεν
πράγματά τε, καὶ σιθιάδας, αἷς ἔλαχε Φορμίων·
κουκέτ' ἂν μ' εὖροις δικαστὴν δριμύν, οὐδὲ δύσκολον,
350 οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δῆπου σκληρόν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦτ'
ἀλλ' ἀπαλὸν ἂν μ' ἴδοις
καὶ πολὺ γεώτερον, ἀ-
παλαγέντα περχυμάτων.
καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀ-
355 πολλύμεθα, καὶ κατατετρίμμεθα, πλανώμενοι
εἰς Λυκεῖον, καὶ Λυκείου,
σὺν δορὶ, σὺν ἀσπίδι τε
καὶ, ὅ τι μάλιστα χαριούμεθα ποιούνης, ἄγε

360

φράζε· σέ γάρ αὐτοκράτορ
εἴλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

φέρει δὴ κατίδω ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ μίαιρε, καὶ τολμήρε, τί ποιεῖν διανοεῖ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλικιῶν.

ΕΡΜΗΣ.

ἀπόλωλας, ὦ πακόδαμον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκοῦν, ἦν λάχθαι.

365

Ερμῆς γὰρ ὦν, κλήρω ποιήσεις οἷδ' ὅ τι.

ΕΡΜΗΣ.

ἀπόλωλας, ἐξόλωλας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἰς τίν' ἡμέραν;

ΕΡΜΗΣ.

εἰς αὐτίκα μάλ'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲν ἡμπόληκά πω,

οὔτ' ἀλφειτ', οὔτε τυρόν, ὥς ἀπολούμενος.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κᾶτα τῷ τρώπῳ

370

οὐκ ἡσθόμην ἀγαθὸν τοσούτον λαδῶν;

ΕΡΜΗΣ.

ἄρ' οἶσθα, θάνατον ἔτι προεῖφ' ὁ Ζεὺς, ὃς ἂν
ταύτην ἀνορεύτων εὐρεθῇ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

νῦν ἄρ' ἐμέ

ἅπασ' ἀνέγκη σὶ' ἀποθανεῖν;

ΕΡΜΗΣ.

εὖ ἴσθ' ὅτι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔς χοιρίδιόν μοί νυν δάνεισον τρεῖς δραχμάς.

375

δεῖ γὰρ μυηθῆναί με, πρὶν τεθνηκέναι.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ Ζεῦ κεραυνόβροντα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μή, πρὸς τῶν θεῶν,

ἡμῶν κατείπης, ἀντιβῶλῷ σε, δέσποτα.

ΕΡΜΗΣ.

οὐκ ἂν σιωπήσαιο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ναὶ, πρὸς τῶν κρεῶν,

ἄγῳ πρόθυμῳ σοι φέρον ἀφικόμεν.

ΕΡΜΗΣ.

380

ἀλλ', ὦ μέλε', ὑπὸ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,

εἰ μὴ τετεθήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μή νυν λακήσης, λίσσομαι σ', ὦ χοιρίδιον.

εἴπ' ἐμοί, τί πάσχεις, ὦ νῆρες; ἔσθ' ἔκπεπληγμένοι.

ὦ πόνηροι, μὴ σιωπᾶτ'· εἰ δέ μὴ, λακήσεται.

ΧΟΡΟΣ.

385 μηδάμῳς, ὦ δέσποθ' Ερμῆ, μηδάμῳς, μὴ, μηδάμῳς,

εἴ τι κεχαρισμένον

χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐμοῦ γε καλεδουκῶς,

τεῦτο μὴ φαῦλον νομίζαν ἐν τῷδε τῷ πράγματι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκ ἀκούεις, οἶα θωπεύουσί σ', ὦ νᾶξ δέσποτα;

ΧΟΡΟΣ.

390 ἡμῖν ἀντιβολουῖν, ὦ νᾶξ, μὴ γένη παλίητος,

ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν·

ἀλλὰ χάρισαι, φίλαν-

θρῶπότης, καὶ μεγαλο-
δωρότατε δαιμόνων,

395 εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς.
καὶ σε θυσίαισιν ἱε-
ραῖσι, προσόδοις τε μεγά-
λαισι διαπαντός, ὦ
δέσποτ', ἀγαλοῦμεν αἰί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

400 Ἰθ' ἀντιβῶλ' σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄψα,
ἐπεὶ σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.

ΕΡΜΗΣ.

κλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον, ἢ πρὸ τοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καὶ σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
ὃ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.

ΕΡΜΗΣ.

405 Ἰθὶ δὴ, κἄπει' ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἢ γὰρ Σελήνη, καὶ πανούργος Ἥλιος,
ὑμῖν ἐπιβουλεύουσι πολὺν ἥδη χρόνον,
τοῖς βαρβάροις προδίδοται τὴν Εἰκάδα.

ΕΡΜΗΣ.

ἵνα τί δὲ τοῦτο δράττον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅτι, καὶ τὸν Δία,

410 ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν· τούτοις δὲ
οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' εἰκότως
βούλονται ἂν ὑμᾶς πάντας ἐξολωθῆναι,
ἵνα τὰς τελεταὶς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.

ΕΡΜΗΣ.

415 ταῦτ' ἄρα πάλοι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπέτην,
καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγεν ὑφ' ἀρεματωλίας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ', ὦ φίλ' Ερμῆ, ξύλλαθε
 ἡμῖν προθύμως, τήνδε καὶ ξυνέγκυσον.

καί σοι τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν,
 πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,

420 Μυστήρι' Ερμῆ, Δι' ὀπλοί', Ἀδώνια·

ἄλλαι τέ σοι πόλεις, πεπαυμέναι κακῶν,

Ἀλεξικάκῳ θύσουσιν Ερμῇ πανταχοῦ.

χ' ἄτερ' ἔτι πόλιν ἕξεις ἀγαθά. πρῶτον δέ σοι
 δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδεις ἔχης.

ΕΡΜΗΣ.

425 οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἰμ' αἰετῶν χρυσίδων.

ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ὦ ἄνδρες· ἀλλὰ ταῖς ἁμαῖς
 εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.

ΧΟΡΟΣ.

ταῦτα δράσομεν· σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θεῶν σιφάτατε,

ἄτλα χρεῖ ποιεῖν, ἐφελθὼς φράζε· δημιουργικῶς·

430 τὰλλα δ' εὐρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακοὺς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὑπέχε τὴν Φιάλην, ὅπως
 ἔργῳ Φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.

ΕΡΜΗΣ.

σπονδὴ, σπονδὴ·

εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

435 σπένδοντες εὐχώμεσθα, τὴν νῦν ἡμέραν

Ἑλληνισιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν·

χρῆσις προθύμως ξηλλάξῃ τῶν σχοινίων,

τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.

ΧΟΡΟΣ.

μὰ Δί' ἄλλ' ἐν εἰρήνῃ διάγειν με τὸν βίον,

440 ἔχονθ' ἐταῖραν, καὶ σκαλεύοντ' ἄνδρακας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
μηδέποτε παύσασθ' αὐτὸν, ὃ Διόνυσ' ἀνάξ,
ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξακρούμενον.

ΧΟΡΟΣ.

445 κεί τις ἐπιθυμῶν ταξικραεῖν, σοὶ φθονεῖ
εἰς Φῶς ἀνελθεῖν, ὃ πότνια γ', ἐν ταῖς μάχαις
πάσχει γὰρ τοιαῦθ', οἷά περ Κλεώνυμος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κεί τις δορυξόος, ἢ κάπηλος ἀσπίδων,
ἐν ἐμπολῇ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
ληφθεὶς ὑπὸ ληστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνος.

ΧΟΡΟΣ.

450 κῆν τις, σβρακτιγεῖν βουλόμενος, μὴ ξυχαίῃ,
ἢ δούλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἔλκοιτο μαστιγούμενος·
ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. ἡ Παιὼν, ἡ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄφελε τὸ παῖν, ἀλλ' ἸΗ μόνον λέγε.

ΧΟΡΟΣ.

455 ἡ, ἡ τείνυν, ἡ μόνον λέγω.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ερμῇ, Χάρισιν, Ωραισιν, Αφρεδίτῃ, Πόθῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀρεῖ δέ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μή, μή.

ΧΟΡΟΣ.

μηδ' Εὐκαλίφ γε·

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μή.

ΧΟΡΟΣ.

ὑπότενε δὴ πᾶς, καὶ κᾶταγε τοῖσιν ἀλῶς.

ΕΡΜΗΣ.

³
ὦ εἶα.

ΧΟΡΟΣ.

460

εἶα μάλα.

ΕΡΜΗΣ.

³
ὦ εἶα.

ΧΟΡΟΣ.

εἶα ἔτι μάλα.

ΕΡΜΗΣ.

³ ὦ εἶα, ³ ὦ εἶα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὐχ' ἔλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως.

465

οὐ ξυλλήψεσθ'· οἷ' ὀκλύεσθ'.

οἰμώξεσθ', ὦ Βοιωταί.

ΕΡΜΗΣ.

εἶα νῦν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶα ὦ.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγετον, ξυνέλκετον καὶ σφώ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

470

οὐκουν ἔλκω, καὶ ξαρετῶμαι,

καὶ πεμπίπτω, καὶ σπυδάζω;

ΕΡΜΗΣ.

πῶς εὖν οὐ χωρεῖ τοῦτον;

ΧΟΡΟΣ.

³ ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος.

οὐδὲν δεόμεθ', ὦ ἠθρῶπε, τῆς σῆς μορμότης.

ΕΡΜΗΣ.

475

οὐδ' οἶδε γ' εἶλκον. οὐδὲν Ἀργεῖοι πάλοι,

ἀλλ' ἢ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων,

καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιστα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οἱ Λαίωνες, ὧ γὰρ, ἔλκουσ' ἀνδρῶν.

ΕΡΜΗΣ.

480 ἄρ' εἶσθ' ; ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
μένει προθυμοῦντ' ἄλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἔα.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδέν· ἔλκουσιν δ' ὅμως
γλισχροτάλα σαρκάζοντες, ὥσπερ κυνίδια,
ὑπὸ ταῦ γε λιμοῦ, νῆ Δί', ἐξολώλότες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

485 οὐδέν ποιεῖμεν, ὧ ἄνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
ἄπασι νῆμιν αὐθις ἀντιληπτέον.

ΕΡΜΗΣ.

ῶ εἶα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶα μάλα.

ΕΡΜΗΣ.

ῶ εἶα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶα νῆ Δία.

ΕΡΜΗΣ.

490 ῶ εἶα, ὧ εἶα.

ΧΟΡΟΣ.

μικρὸν κινουμέν γ'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐ δεινὸν

τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντιπαῖν ;
πληγὰς λήψεσθ', ὧ ῥγείει.

ΕΡΜΗΣ.

εἶα νῦν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

495 εἶα ὦ.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς κακόννοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὕμεις μὲν οὖν οἱ κιτῶντες
τῆς εἰρήνης, σπᾶτ' ἀνδρείως.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εἴτ', οἱ κωλύουσιν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- 500 ἄνδρες Μεγαρήϊς, οὐκ ἐς κόρακας ἐβήσετε;
μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη.
πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σικερόδοις ἠλείψατε.
καὶ τοῖς Αθηναίοισι παύσασθαι λέγω,
ἐντεῦθεν ἐχομένοις, ὅθεν νῦν ἔλκετε.
505 οὐδὲν γὰρ ἄλλο θραῖτε, πλὴν δικάζετε.
ἀλλ', εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελεύσασθαι,
πρὸς τὴν θάλατταν ἐλγὺν ὑποχωρήσατε.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγ', ὦ ἄνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.

ΕΡΜΗΣ.

χωρεῖ γε δὴ τὸ πρᾶγμα πολλῷ μάλλον, ὦ ἄνδρες, ὑμῖν.

ΧΟΡΟΣ.

- 510 χωρεῖν τὸ πρᾶγμα φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἴ τοι γεωργοὶ τοῦργον ἐξέλκουσι, κῆλλος οὐδαίς.

ΧΟΡΟΣ.

- ἄγε νῦν, ἄγε πᾶς
καὶ μὴν ὁμοῦ σπιν ἦδῃ.
μὴ νῦν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἔσπεν-
515 τείνωμεν ἀνδρικώτερον.

ἦδῃ σπιν τοῦτ' ἐκείνο.

ὦ εἶα νῦν, ὦ εἶα πᾶς.

ὦ εἶα εἶ', ὦ εἶα εἶ',

ὦ εἶα εἶ', ὦ εἶα πᾶς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- 520 ὦ πότνια Βατρύδαρε, τί προσείπω σ' ἔπος;
 πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριμόφορον,
 ὅτῳ προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἰκοθεν.
 ὦ χαῖρ' Οπάρα, καὶ σὺ δ', ὦ Θεωρία.
 οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον, ὦ Θεωρία.
 525 οἷον δὲ πνεῖς, ὡς ἰδὺ κατὰ τῆς καρδίας,
 γλυκύτατον, ὥσπερ ἀσφατείας καὶ μύρου.
 μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

- ἀπέπλυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἐχθιστον πλέκος.
 τοῦ μὲν γὰρ ἔξει κρομμυξευρεγμίας.
 530 ταύτης δ', ὀπάρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίαν,
 αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,
 ἐπυλλῶν Εὐριπίδου ---

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καλοῦσαι ἴρα σὺ,
 ταύτης καὶ αἰψευδόμενος. οὐ γὰρ ἦδεται
 αὕτη ποιητῇ ῥηματίων δικανικῶν.

ΧΟΡΟΣ.

- 535 κιττοῦ, τρυγίπτου, προβατίων βληχωμένων,
 κέλπτου γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἱππὸν,
 δούλης μεθυούσης, ἀντιέτραμμένου χοῶς,
 ἄλλων τε πολλῶν καὶ γαδῶν.

ΕΡΜΗΣ.

- ἴθι νῦν, ἄθρει,
 οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις
 540 διαλλαγεῖσθαι, καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
 καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμένα
 ἀπαξάπασσαι, καὶ κυάθοις προσκείμεναι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καὶ ταῖδε τοῖνον τῶν θεωμένων σκόπει
 τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῶς τὰς τέχνας.

ΕΡΜΗΣ.

κίβοι τάλας,

545 ἔκεινονι γὰρ τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὄρᾳς
τίλλονθ' ἐαυτὸν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν
πέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξίφουςγονοῦ κεινοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὁ δὲ ἡρεπκνουργός, οὐχ ὄρᾳς, ὡς ἥδεται,
καὶ τὸν δορυξόον εἶεν ἐσκιμαλίτεν;

ΕΡΜΗΣ.

550 ἴθι νῦν ἄνειπε τοὺς γεωργούς ἀπιέναι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀκούετε λεῷ· τοὺς γεωργούς ἀπιέναι,
τὰ γεωργικὰ σκευὴ λαθόντας, εἰς ἄγρὸν
ὡς τάχις, ἄνευ δορατίου, καὶ ξίφους, κἀκοντίου·
ὡς ἅπαντ' ἤδη ὅσι μετὰ τάνθ' ἄδ' εἰρήνης σαπαῖς.

555 ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἄγρὸν παιωνίσας.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
ἄσμενός σ' ἰδὼν, προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους·
τὰς τε συκᾶς, αἷς ἐγὼ Φύτευον, ἂν νεώτερος,
ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστὶ πολλοστῷ χρένῳ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

560 νῦν μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, προτευξώμεσθα πρῶτον τῇ θεῷ,
ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφείλε, καὶ τὰς Γοργόνας·
εἰθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία,
ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἄγρὸν ταρίχιον.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ σίφος αὐτῶν φαίνεται,
565 καὶ πυκνόν, καὶ γοργόν, ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισίη.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

νῆ Δί', ἡ γὰρ σφύρα λαμπρὸν ἦν ἂν ἐξαπωλισμένη,
αἵ τε θρίναικες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.
ἡ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξαιεν ἂν μετόρχιον,

ὥστ' ἔγωγ' ἤδη πιδυμῷ καὶ τὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρόν·
 570 καὶ τρίαίνουν τῇ δικέλῃ διὰ χρόνου τὸ γήδιον.

ἀλλ' ἀναμνησθέντες, ὦ νῆρες,
 τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,
 ἣν παρεῖχ' αὕτη ποτ' ὑμῖν,
 τῶν τε παλασίων ἐκείνων,
 575 τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων,
 τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας,
 τῆς ἰωνιάς τε τῆς πρὸς
 τῷ φρέατι, τῶν τ' ἐλαῶν,
 ὧν ποθοῦμεν, ἀντὶ τούτων

580 τήνδ' ἐ νυνὶ
 τὴν θεὸν προτείπατε.

ΧΟΡΟΣ.

χαῖρε, χαῖρ', ὦ φίλταθ', ὡς
 ἄσμενοισιν ἡμῖν ἦλθες.
 σῷ γὰρ ἐδάμημεν πότῳ,
 585 δαίμονα βουλόμενοι
 εἰς ἀγρόν ἀνερπύσαι.
 ἦσθα γὰρ τὸ μέγιστον ἡμῖν
 κέρδος, ὦ ποδομένη
 παῖσιν, ὅποσοι γεωργίᾳ
 590 κὸν βίαν ἐτρέβομεν.

μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις.
 πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν
 πρὶν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα,
 καδάπανα, καὶ φίλα.

595 τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἦσθα
 χίδρα, καὶ σωτηρία,
 ὥστε σὲ τὰ τ' ἀμπελία,
 καὶ τὰ νέα συκίδια,
 τὰλλα δ' ὅσα γ' ἐστὶ φυτὰ,

600 προσγελάσονται σε λαθόντ' ἄσμενα.

ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἄφ' ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον χρόνον
ἦδε, τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὧ θεῶν εὐνοῦσταιε.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ σοφώτατοι γεωργοί, τὰμὰ δὴ ξυνίετε
ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ', ὅπως ἀπάλετο.

- 605 πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἤρξε Φειδίας πράξας κακῶς·
εἶτα Περικλῆς φοβηθεὶς μὴ μετάσχη τῆς τύχης,
τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικώς, καὶ τὸν αὐτοδαῖζ τρόπον,
πρὶν παθεῖν τι δεινόν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν·
ἐμδοκᾶν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρίκου ψιφίσματος,
610 ἐξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον, ὥστ' ἐ τῷ κακῶν
πάντας Ἕλληνας δακρυῦσαι, τοὺς τ' ἐνεῖ, τοὺς τ' ἐνθάδε.
ὥς δ' ἄπαξ τοπρῶτον ἤκουσ', ἐψόφησεν ἄμπελος,
καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάλιπεν πίθῳ·
οὐκέτ' ἦν οὐδὲς ὁ παύσων, ἦδε δ' ἠφανίζετο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- 615 ταῦτα τοίνυν, μὰ τὸν Απόλλω, γὰρ ὑπεύσμην οὐδενός,
οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἡκικόη.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδ' ἔγωγε, πρὶν γε νυνί. ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν,
εὖσα συγενὴς ἐκείνου. πολλὰ γ' ἡμᾶς λανθάνει.

ΕΡΜΗΣ.

- κατ', ἐπεὶ δὴ ἔγνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις, ὧν ἤρχεθε,
620 ἡγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
πάντ' ἐμνηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φόβους φοβούμεναι,
κἀνέπειθον τῶν Λακωνίων τοὺς μεγίστους χρημάσιν.
εἰ δ', ἅτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διεργανόξενοι,
τήνδ' ἀπορρίψαντες αἰσχροῶς, τὸν πόλεμον ἀνῆψασαν·
625 κατὰ τὰκείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά.
αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀντιλιμωρούμεναι
οὐδὲν αἰτίων περ ἀνδρῶν τὰς κράδας κατήσθιον.

ΧΟΡΟΣ.

ἐν οἴκῃ μὲν οὖν, ἐπεὶ τοι τὴν κορώνεόν γ' ἐμοῦ

ἐξέκοψαν, ἣν ἐγὼ ὕψευσα καὶ ξεθρεψάμην.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

630 νῆ Δί', ὦ μέλ', ἐνδίκως δῆτ', εἴ γε καὶ μοῦ, τὸν λίθον
ἐμβαλόντες, ἐξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεταν.

ΕΡΜΗΣ.

κατὰ δ', ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὐργάτης λεώς,
τὸν τρόπον παλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐλάνθανεν,
ἀλλ', ἅτ' ὦν ἄνευ γιγάρτων, καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας,
635 ἔδραπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γιγνώσκοντες εὖ
τοὺς πένητας ἀσθενούντας, καὶ ποροῦντας ἀλφίτων,
τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασι,
πολλὰ κίς φανείσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόδι·
τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,
640 αἰτίας ἂν προσθιδέντες, ὡς φρονεῖ τὰ Βρασιδου.
εἴτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον, ὥσπερ κυνίδι, ἐσπαράττετε.
ἡ πόλις γὰρ ὠχρίῳσα, καὶν φόδῳ κακθιμένη,
ἅτλα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ἥσθιεν.
οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὀρῶντες, ἅς ἔτυπλον, οἱ ξένοι
645 χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐθύουν τὸ σίγμα,
ὥστ' ἐκείνους μὲν παῖσαι πλουσίους· ἡ δ' Εὐχὰς ἂν
ἐξεξημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
Βυρσοπώλης.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

παῦε, παῦ', ὦ δέσποθ' Ερμῆ, μὴ λέγε·
ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, οὗπερ ἔστ', εἶναι κάτω.
650 οὐ γὰρ ἔστ' ἐκεῖνος ἀνὴρ ἡμέτερος ἔτ', ἀλλὰ σός.
ἅτ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκεῖνον,
καὶ πανούργος ἦν, ὅτ' ἔζη,
καὶ λάλος, καὶ συκοφάντης,
καὶ κύκηθρον, καὶ τάρρακρον,
655 ταῦθ' ἀπαξάπαντα νυνὶ
τοὺς σεαυτοῦ λαιδορεῖς.
ἀλλ' ὅ τι σιωπᾶς, ὦ πότνια, κάτειπέ μοι.

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρὸς γε τοὺς θεωμένους.
ὄργην γὰρ αὐτοῖς, ὧν ἔπαθε, πολλὴν ἔχει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

660 ἦδ' ἀλλὰ πρὸς σέ μικρόν εἰπάτω μένον.

ΕΡΜΗΣ.

εἴφ', ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι, πρὸς ἔμ', ὧ φιλότατη.
ἴθ', ὧ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη.
εἶέν γ', ἀκούω. — ταῦτ' ἐπικαλεῖς; — μανθάνω.
ἀκούσασθ' ὑμεῖς, ὧν ἕνεκα μοι φῆν ἔχει.
665 ἐλθοῦσα, φησὶν, αὐτομάτη μετὰ τὰν Πύλῳ
σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν,
ἀποχειροτονηθῆναι τρεῖς ἐν τῇ ἑκκλησίᾳ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἡμάρτομεν ταῦτ'· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει·
ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότε ἐν τοῖς σκύτεσιν.

ΕΡΜΗΣ.

670 ἴθι νῦν ἀκουσον, οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·
ὅστις κακόνευσ αὐτῇ μάλιστ' ἢ ἐνθάδε,
χῶς τις φίλος, κἄσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐνούστατος μὲν ἦν μακρῷ Κλεώνυμος.

ΕΡΜΗΣ.

675 ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικά
ὁ Κλεώνυμος;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ψυχὴν ἄριστος, πλήν γ' ὅτι
οὐκ ἦν ἄρ', ὥσπερ φησὶν εἶναι, τοῦ πατρός,
εἰ γὰρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως
ἀποβόλιμαῖος τῶν ὄπλων ἐγίγνετο.

ΕΡΜΗΣ.

680 ἔτι νῦν ἀκουσον, οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·
ὅς τις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ ἔν τῃ Πηνελόπιδι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἵπέρβουλος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.
αὕτη, τί ποιῆς; τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις;

ΕΡΜΗΣ.

ἀποσπρέφεται τὸν δῆμον, ἀχθεσθεῖς, ὅτι
αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

685

ἀλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χρητόμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ νῦν
ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρέπου, καὶ γυμνὸς ὢν,
τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιζώστατο.

ΕΡΜΗΣ.

πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ', ἐρωτᾷ, τῇ πόλει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

690

εὐβουλότεροι γενητόμεθα τρέσῳ τινι,
ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὢν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν
ἐψιλαφῶμεν ἐν σκότη τὰ πράγματα·
νυνὲ δ' ἅπαντα πρὸς λύχρον βουλευόμεν.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ, ὦ.

οἷά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὰ τί;

ΕΡΜΗΣ.

695

πάμπολλα, καὶ τάρχαϊ' ἃ κατέλιπεν τότε.
πρῶτον δ', ὅ τι πράττει Σοφοκλῆς, ἀνήρετο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐδαιμονεῖ· πάσχει δὲ θάυμασόν.

ΕΡΜΗΣ.

τὸ τί;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.

ΕΡΜΗΣ.

Σιμωνίδης; πῶς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅτι, γέρων ὦν καὶ σαπρὲς,
κέρδους ἔκατι καὶ ἐπὶ ῥιπὸς πλέει.

ΕΡΜΗΣ.

700 τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀπέθανεν,

ἴθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον.

ΕΡΜΗΣ.

τί παθών;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅτι;

705 ὠρακιάσας. οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο
ἔρων πίθον καλῶνόμενον οἴνου πλέων.
χ' ἄγερα πύσ' ἅτ' εἴει γεγενῆσθαι τῇ πόλει;
ὥσ' αὐδέποτ', ὧ δέσποιν', ἀφεξιμέσθαι σου.

ΕΡΜΗΣ.

ἴθι νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν Οπώραν λάμβανε
γυναιῖκα σαυτῷ τήνδε· κατ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
ταύτῃ ξυνοικῶν, ἐκποιῶ σαυτῷ βότρυς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

710 ὦ φιλότατη, δεῦρ' ἐλθε, καὶ δός μοι κύσας.
ἄρ' ἂν βλαθῆναι διὰ χρόνου τι σοὶ δοκῶ,
ὧ δέσποθ' Ερμῇ, τῆς Οπώρας κατελεύσας;

ΕΡΜΗΣ.

οὐκ, εἴ γε κυκῶν' ἐπιπίσις βληχωνίαν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀπάγαγε τῇ Βουλῇ λαβὼν, ἥσπερ ποτ' ἦν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

715 ὦ μακάριε Βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας,
ὅσόν ῥεφῆσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν·
ὅσας δὲ κατέδει χάλικας ἐφθὰς καὶ κρέα.
ἀλλ', ὦ εἰλ' Ερμῇ, χαῖρε ποικί.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ σὺ γε

ὦ ἄνθρωπε, χαίρων ἄπιθι, καὶ μέμνησός μου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

720 ὦ κύνθαρ', οἴκαδ', οἴκαδ' ἀποπετάμεθα.

ΕΡΜΗΣ.

εὐκ ἐνθάδ', ὦ τάν ἐσσι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ποῖ γὰρ οἴχεται;

ΕΡΜΗΣ.

ὑφ' ἄρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀσπραπηφορεῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἔξει σιτία;

ΕΡΜΗΣ.

τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμδρυσίαν σιτήσεται.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

725 πῶς δῆτ' ἐγὼ καλεῖσθαι;

ΕΡΜΗΣ.

θαῖρρει, καλῶς·

τῇδὲ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

δεῦρ', ὦ κόραι,

ἔπεισθον ἅμ' ἐμοὶ θαῖττεν, ὡς πολλὰί πάνυ
ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἐστυκότες.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἴθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκευὴ παραδόντες,
730 τοῖς ἀκούουσι δᾶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστ'
περὶ ταῖς σκηναῖς πλεῖστοι κλέπται κυπιάζειν καὶ κακοποιεῖν.
ἀλλὰ φύλαττε σὺ ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαλαῖς
ἦν ἔχομεν ὁδὸν, λόγον εἰπώμεν, χῆρτα τε νοῦς αὐτὸς ἔχει γε.

Χρῆν μὲν τύπλιν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κακοδοποιητὴς
735 αὐτὸν ἐπῆναι πρὸς τὸ θεάτρον παραδὼς ἐν ταῖς ἀναισθήτοις.

εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διὸς, ὅστις ἄριστος
κωμωδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γενένηται,
ἄξιός ἐστι Φῆσ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.

πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν

740 εἰς τὰ ῥήμια σκώπτοντας αἰεὶ, καὶ τοῖς φθεῖρσιν πολεμοῦντας·
τοὺς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάπτοντας, καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους,
τοὺς Φεύγοντας, ἀξάπαταῖντας, καὶ τυπλομένους ἐπίτῃδες,
ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος· καὶ τοὺς δούλους κατέλυσεν,
οὓς ἐξῆγεν κλάοντας αἰεὶ, καὶ τούτους οὐνεκα τοῦδ',

745 ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ, τὰς πληγὰς εἴγ' ἀνέροιτο·
ὦ κακῶδαῖμον, τί τὸ δέριμ' ἔπαθες; μῶν ὑστρίχῃς εἰσέβαλέν σοι
εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ σφρατῇ, καδενδροτόμησε τὰ νῶτα; —
τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ καὶ φόβον, καὶ βωμολοχεύματ' ἀγενῆ,
ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν, κατ' ὠρύγασ' οἰκοδομήσας

750 ἔστιν μεγάλοις, καὶ διανοίαις, καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις,
οὐκ ἰδιώταις ἀνθρωπίστοις κωμωδῶν, οὐδὲ γυναικάς·

ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖ,
διαδὰς βυσσῶν ὅσμάς δεινὰς, κατ' ἐπείλας βορβοροθύμους.

καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ κερχεαρόδοντι,

755 οὐ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκλίνες ἔλαμπον,
ἐκαστὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμαζομένων ἐλιχμῶντο
περὶ τὴν κεφαλὴν, Φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὀλεθρον τέτοκυας,
Φώκης δ' ὁσμὴν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρῶτον δὲ καμῆλιν.
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεισ'· ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων,

760 ἀντεῖχον αἰεὶ, καὶ τῶν ἄλλων νήσων. ὧν οὐνεκα νυνὶ
ἀποδοῦναι μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκός, καὶ μνήμονας εἶναι.
καὶ γὰρ πρότερον πράξις κατὰ νῦν, οὐχὶ παλαιστέρας περιεσπῶ
παῖδας ἐπείρων· ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθύς ἐχώρουν,
παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρεσχὼν τὰ δέοντα.

765 πρὸς ταῦτα χρεῶν εἶναι μετ' ἐμοῦ
καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας·
καὶ τοῖς Φαλακροῖσι παραινοῦμαι
ξυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης.

770 πᾶς γάρ τις ἐρεῖ, νικῶντος ἐμοῦ,
 καὶ πῶς τραπέζῃ καὶ ξυμπαθείῃ·
 Φέρε τῷ Φαλακρῷ, δὸς τῷ Φαλακρῷ
 τῶν τραγαλίων, καὶ μὴ Φαίρει
 γεννασιότατου τῶν ποιητῶν,
 ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

775 Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμου
 ἀπωταμένη, μετ' ἐμοῦ
 τοῦ φίλου χορεύσον,
 κλείουσα θεῶν τε γάμους,
 780 ἀνδρῶν τε δαῖτας,
 καὶ θαλίας μακάρων.
 σοὶ γὰρ τὰδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.
 ἦν δέ σε Κερκίνος ἐλθῶν
 ἀντιβολῇ μετὰ τῶν
 παίδων χορεύσαι,
 785 μὴδ' ὑπακούσης, μὴτ' ἔλ-
 θης συνέριδος αὐτοῖς·
 ἀλλὰ νόμιζε πάντας
 ἔρτυγας οἰκογενεῖς,
 γυλιαύχενας ὀρχησίδας
 790 ναννοφρεῖς, σφυράδων
 ἀποκνήσματα,
 μηχανοδίφας.
 καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατήρ,
 ὃ παρ' ἐλπίδας
 795 εἶχε τὸ δράμα, γαλήν
 τῆς ἐσπέρας ἀπαγῆαι.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Τοιαῦδε χρὴ Χαρίτων
 δαμώματα καλλικόμων
 τὸν σοφὸν ποιητὴν

800

ὑμνεῖν, ὅταν ἡρινὰ μὲν
 Φωνῇ χελιδῶν
 ἔξομένη κελιδῇ,
 χορὸν δὲ μὴ ᾿χη Μόρσιμος,
 μηδὲ Μελάνθιος· οὐδὲ

805

πικροτάτην ὅσα γη-
 ρύσαντος ἤκουσ',
 ἡνίκα τῶν τραγωδῶν
 τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
 φός τε καὶ αὐτός, ἄμφω

810

Γοργόνες ὀψοφάγοι,
 Βατιδοσκοποὶ, ἄρπυιαι,
 γρασόδοι, μικροί,
 τραγομάσχαλοι,
 ἰχθυολῦμαι·

815

ὣν καταχρεμψαμένη
 μέγα καὶ πλατὺ,
 Μοῦσα θεὰ, μετ' ἐμοῦ
 ξύμπαιζε τὴν ἐορτήν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΟΙΚΕΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ,
ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

820 Ως χαλεπὸν ἦν εἰθεῖν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν.
ἔγωγέ τοι πεπώνηκα κομιδῇ τῷ σκέλει.
μικροὶ δ' ὄρν' ἀνωθεν ἥπ' ἔμοιγ' τοι·
ἀπ' οὐρανεῦ φαίνεσθε κακοήθεις πάντ'
ἐντευθενὶ δὲ πολὺ τι κακοηθέστεροι.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὦ δέσποθ', ἦκεις;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὡς ἐγὼ πυθόμην τινός.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

825 τί δ' ἔπαθες;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἤλθουν τῷ σκέλει, μακρὰν ὁδὸν
διεληλυθώς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἴθι νυν, κάτειπέ μοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὸ τί;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν αἴερα
πλανώμενον, πλὴν σκυτὸν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκ, εἰ μὴ γε πού
ψυχὰς δύο ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

830 τί δ' ἔδρων;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ξυμειλόντων ἀναδολαίς ποτῶμεναι,
 τὰς ἐνδιαφερμένας νηχέτους τινάς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἃ λέγουσι κατὰ τὸν αἴρα,
 ὡς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μάλιστα.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

καὶ τίς ἐστὶν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

835 Ἰων ὁ Χῖος, ὅσπερ ἐποίησεν ἰάλαι
 ἐνθάδε τὸν Αἰὼν περὶ, ὥστε γ' εὐθέως
 Αἰὼν αὐτὸν πάντες ἐκόλουν Ἀστὲρα.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τίνες γάρ εἰς οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
 οἱ κρόμενοι θέουσιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀπὸ δαίανου τινές

840 τῶν πλουσίων. οὗτοι βαδίζουσ' ἀστέρων,
 ἱπποὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἱπποῖσι πῦρ.
 ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβῶν,
 καὶ τὴν πύελεν κατὰκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδαρ.
 σφόδρ' ἐμοὶ καὶ τῇδε κουρίδιον λήχης.
 845 καὶ ταῦτα δράσας ἤκε δεῦρ' αὐθις πάλιν.
 ἐγὼ δ' ἀποδώσω τῇδε τῇ Βουλῇ τέως.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

πέθεν δ' ἔλαβες ταῦτα;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πέθεν, ἐκ τῶν οὐρανῶν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώδολον,
εἰ πορνέδοσκούσ', ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

850 οὐκ· ἀλλὰ κἀκεῖ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἄγε νυν ἴωμεν. εἰπέ μοι, δῶ κἀλαφαγεῖν
ταύτη τι;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μηδέν. οὐ γὰρ ἐδελήσει φαγεῖν,
οὐτ' ἄρτον, οὔτε μᾶζαν, εἰωθυῖ' ἀεὶ
παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

855 λείχειν; ἄρ' αὐτῇ καὶ κανῶ σκευασίον.

ΧΟΡΟΣ.

εὐδαιμονικῶς ὁ πρεσ-
βύτερος, ὅσα γ' ἔστ' ἰδεῖν,
τάνυν ὁδε πρᾶτλει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δῆτ', ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὄρατε λαμπρὸν ὄντα;

ΧΟΡΟΣ.

860 ξηλωτὸς ἔσει, γέρον,
αὖθις νέος ὢν πάλιν,
μύρω καλᾷλειπτος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἴμαι. τί δῆθ', ὅταν ξυνὼν τῶν τιθίων ἔχωμαι;

ΧΟΡΟΣ.

εὐδαιμονέστερος φανεῖ τῶν Καρκίνου σῆροδύλων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

865 οὐκ οὐν δικαίως; ὅστις, εἰς ὄχημα κανθάρου βὰς,
ἔσωσα τοὺς Ἕλληνας, ὥπ' ἐν τοῖς ἀγροῖσιν αὐτοῦς
ἄπαντας ὄντας ἀσφαλῶς κινεῖν τε καὶ καθεύδειν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἡ παῖς λέλουσαι, καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλὰ·
 ὁ πλανκοῦς πέπεσσι, σησαμοῦς ζυμπλάττεται,
 370 καὶ τ' ἄλλ' ἀπαξάπκηλα· τοῦ πέους δὲ δεῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἰθι νυν ἀποδᾶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν
 ἀνύσαντε τῇ Βουλῇ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τίς ἔσθ' αὕτη; τί φῆς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

αὕτη Θεωρία ὅλην, ἣν ἡμεῖς ποτε
 ἐπαίσαμεν Βραχυρῶν' ἀδ' ὑποπεπωκότες·
 375 σάφ' ἴσθι, κἀλήφθη γε μόλις.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὦ δέσποτα,

ὅσην ἔχει τὴν πρωλοπελητηρίδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶεν· τίς ἔσθ' ὑμῶν δίκαιος; τίς ποτε,
 τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ Βουλῇ λαδῶν;
 οὗτος, τί περιγράφεις;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τὸ δεῖν, ἐς Ἰσθμια

380 σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ πέει καλαμαδᾶνω.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐπω λέγεθ' ὑμεῖς, τίς ὁ φυλάξων; δεῦρο σύ,
 καταθήσεται γὰρ εἰς μέσους αὐτοὺς ἄγων.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἐκείνοσ' ἐνεύει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τίς;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἔσθις; Αριφράδης,

ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ', ὦ μέλε,

- 885 τὸν ζῶμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάφεται.
 ἄγε δὴ σὺ κατάδου πρῶτα τὰ σκεῦη χαμαί.
 Βουλῇ, Πρυτάνεις, ἱράτε τὴν Θεωρίαν.
 σκέψασθ' ὅτ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρον,
 ἅσ' εὐθέως ἄρνας ὑμᾶς τὰ σκέλη
 890 ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάρρυσιν.
 τοῦτ' ὃ ἱράτε τοῦπλόγιον ὑμῖν καλόν.
 διὰ ταῦτα καὶ κεκάσκηθ' ἄρ'. ἐνταῦθα γὰρ
 πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάτανα τῇ Βουλῇ ποτ' ἦν.
 ἔπειτ' ἀγῶνά γ' εὐθύς ἐξεῖλαι ποιεῖν
 895 ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πάνν,
 ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετρακαίδεχδὸν ἐσθίοναι,
 καὶ πενκράτιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς
 παίειν, ὀρύττειν, πύξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει.
 τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦθ' ἰσποδερμίαν ἄξετε,
 900 ἥνικα γε κέλης κέληλα παρακλητιεῖ,
 ἄρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα,
 φυτῶν τε καὶ πνέοντα προσκινήσεται.
 ἕτεροι δὲ κείσονται γ' ἀπεψωλημένοι
 περὶ ταῖσι κάμπαις ἡνίοχοι πεπρωκότες.
 905 ἀλλ', ὦ Πρυτάνεις, δέχεσθε τὴν Θεωρίαν.
 ἰδ', ὡς προθύμως ὁ Πρύτανις παρεδέξατο.
 ἀλλ' οὐκ ἂν, εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει,
 ἀλλ' εὖρον ἂν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκχειρίαν.

ΧΟΡΟΣ.

- ἡ χρηστός ἀνὴρ πολί-
 910 τος ἐστὶν ἅπασιν, ὅς-
 τος γ' ἐστὶ τοιοῦτος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔταν τευγαῖτ', εἴσεσθε πολλῶ μαλλον αἰὶς εἰμι.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ νῦν σὺ γε δῆλος εἶ·
 ταυτὴς γὰρ ἄπατιν ἀν-
 θρώποις γεγένησαι.

915

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Φήσεις τί δῆτ', ἐπειδὴν ἐκπίης οἴνου νέου λεπαστήν;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ, πλὴν γέ τῶν θεῶν, αἰεὶ σ' ἠγησόμεσθα πρῶτον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος

Τρυγαῖος Ἀθήμευς ἐγώ,

920 δεινῶν ἀπαλλάξας πόγων τὸν δημότην Ἴμιλον,

καὶ τὸν γεωργικὸν λεῶν, Ὑπέρβολόν τε παύσας.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε δὴ, τί νῦν ἐντευθενὶ ποιητέον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δ' ἄλλο γ', ἢ ταύτην χύτραις ἰδρυτέον;

ΧΟΡΟΣ.

χύτραισιν; ὥσπερ μεμφομένον Ερμίδιον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

925 τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε Λαρινῶ βοί;

ΧΟΡΟΣ.

βοί; μηδὲ μῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποιέοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὐ πάχιστα καὶ μεγάλῃ;

ΧΟΡΟΣ.

μή, μή.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τιή;

ΧΟΡΟΣ.

ἵνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑνία.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν;

ΧΟΡΟΣ.

οἱ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

930

οἱ;

ΧΟΡΟΣ.

ναὶ μὰ Δί'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλὰ τοῦτό γ' ἐστὶ Ἰωνικόν
τὸ ῥήμα γ'.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπίτηδες, ἴν', εἰ τῇ κλησίᾳ
ὡς χρεὶ πελεμεῖν λέγοι τις, οἱ καθήμενοι
ὑπὸ τοῦ δέους λέγασ' Ἰωνικῶς Οἱ. —

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὖ τοι λέγεις.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τᾴλλα γ' ὣσιν ἥπιοι·

935

ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρέπουσ,
καὶ τοῖσι συμμάχοισι προότεροι πολὺ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἴθι νυν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβὼν·
ἐγὼ δὲ ποριῶ βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ γε, χ' ἡ Τύχῃ κατερθαῖ,
χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἑτέρῳ
τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.

940

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἐστ'· ὁ γὰρ βωμὸς θύραισι καὶ δῆ·

ΧΟΡΟΣ.

ἐπαίγετε νῦν, ἐν ὅσῳ
σοβαρὰ θεόθεν κατέχει πολέμον
μετάτροπος αὔρα.
νῦν γὰρ δαίμων φανερώς
εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει.

945

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὸ κανοῦν πάρεστιν, ὁλὰς ἔχον, καὶ σιέμμα, καὶ μάχαιραν,
καὶ πῦρ γε τουτὶ, κούδ' ἐν ἴσχει, πλὴν τὸ πρόβατον, ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ.

950

οὐκ οὖν ἀμιγλήσεσθον;
ὥς, ἣν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ,
πρότεισιν αὐλήσων ἄκλῃ-
τος, κᾶτα, τοῦτ' εὖ αἶδ' ὅτι,
φυτῶντι καὶ πονομένῳ
προσδώσετε δήπου.

955

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄγε δὴ, τὸ κανοῦν λαδῶν σὺ καὶ τὴν χερνίδα,
περίϊθι τὸν βοιμὸν ταχέως ἐπιδέξια.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἰδοὺ· λέγοις ἂν ἄλλο· περιελήλυθα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

960

Φέρε δὴ, τὸ δαδίον τόδ' ἐμδάψω λαδῶν.
σεῖο σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν,
καυτός τε χερνίπλου, παραδούς ταύτην ἐμοί,
καὶ τοῖσι θεαταῖς ῥίπτει τῶν κριθῶν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἰδοὺ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔδωκας ἤδη;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

965

νὴ τὸν Ερμῆν, ὥσπερ γε
τούτων, ὅσοι περ εἰσὶ, τῶν θεωμένων
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐχ αἱ γυναῖκες ἔλαβον;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἀλλ' ἐς ἐσπέρας

δώσουσιν αὐταῖς ἄνδρες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' εὐχόμεθα.

τίς τῆδε; ποῦ ποτ' εἰπὶ πολλοὶ κλέγοντο;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τοῖσι φέρε δῶ· πολλοὶ γὰρ εἰσι κλέγοντο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

970 τούτους ἀγαθούς ἐνόμιτας;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὐ γάρ, οἳ τινες,

ἡμῶν καταχεύων ὕδαρ τασυτονί,
εἰς ταυτὸ τοῦθ' ἐσθλᾶς ἰόντες χωρίον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὡς τάχιστα· εὐχόμεθ', εὐχόμεσθα δῆ.

ὦ σέμνοτάτη βασιλεια, θεὰ

975

πότν' Εἰρήνη,

δέσποινα χωρῶν, δέσποινα γάμων,
δέξαι θυτίαν τὴν ἡμετέραν.

ΧΟΡΟΣ.

δέξαι δῆτ', ὦ πολυτιμήτη,

νῆ Δία, καὶ μὴ ποίει γ', ὥπερ αἱ
980 μοιχευόμεναι δρῶσι γυναῖκες.

καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι

τῆς αὐλείας παρακύντουσιν·

κἄν τις προσέχη τὸν νόον αὐταῖς,

ἀναχωροῦσιν·

985

κἄτ', ἣν ἀπίη, παρακύντουσιν.

τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀπέφηνον ὅλην σαυτὴν

γενναῖοσπεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς

ἡμῖν, οἳ σου τρυχόμεθ' ἤδη

990

τρία καὶ δέκ' ἔτη.

λύσον δὲ μάχας καὶ κορυφαῖς,

- ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν.
 παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
 τὰς περικόμεους, αἷς σλωμυλλόμεθ'
 995 εἰς ἀλλήλους· μίξον δ' ἡμᾶς
 τοὺς Εὐθύνους πάλιν ἐξ ἀρχῆς
 Φιλίας κυλῶ, καὶ ξυγνώμῃ
 τινὶ προσηύδα κέρασον τὸν νοῦν.
 καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
 1000 ἐμπλησθῆναι, μεγάλων σκαροδάων,
 σικύων πρῶων, μήλων, ῥοιῶν,
 δούλοισι χλαυτικιδίων μικρῶν·
 καὶ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν
 χήνας, νήτιας, φάτλας, τραχίλους·
 1005 καὶ Κωπαίδων ἐλθεῖν σπυρίδας,
 καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀδρόους
 ὀφθαλμοῦντας τυρβάζεσθαι
 Μερύχην, Τελίαν, Γλαυκίτην, ἄλλοις
 τένδαις πολλοῖς. κατὰ Μελάνθιον
 1010 ἦκειν ὕψτερον εἰς τὴν ἀγορὰν·
 τὰς δὲ πεπρώσθαι, τὸν δ' ὀτοβύζειν·
 εἴτα μονοδεῖν ἐκ Μηδείας,

ΟΛΟΜΑΝ, ΟΛΟΜΑΝ, ΑΠΟΧΕΙΡΩΘΕΙΣ

- τὰς ἐν τεύτλοισι λοχευόμενας·
 1015 τοὺς δ' ἀνδρώπους ἐπιχαίρειν.
 ταῦτ', ὦ πολυτίμη', εὐχαμένοις ἡμῖν δίδου.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

λαθεὶ τὴν μάχαιραν· εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς
 σφάζεις τὸν οἶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὐ θέμις.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τιῇ τί δή;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐχ ἴδεται δῆπουθεν Εἰρήνη σφαγαῖς,
 1020 οὐδ' αἵματοῦται βαμός· ἀλλ' εἴσω φέρων,
 θύσας, τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἐκφέρει,
 χ' οὕτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.

ΧΟΡΟΣ.

σέ δὴ θύραισι χρεὶ μένοντα νῦν
 σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως
 1025 τὰ τε πρόσφορ' ἅπαν' ἐπὶ τούτοις.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκ οὐν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφυγ', ὅσα χρεὶ
 σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ σὺ φρονεῖς, ὅποσα
 - χρεῶν ἐστὶ τὸν σοφῇ δοκιμον
 1030 φρενὶ, πορίμῳ τε τόλμῃ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἢ σχίζα γούν ἐνημμένῃ τὸν Στιλβίδην πιέζει,
 καὶ τὴν τράπεζαν οἶσμαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.

ΧΟΡΟΣ.

τίς οὐκ ἂν ἐπαινέσει-
 εν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅς-
 1035 τις πόλιν ἀνατλήσας, ἔσω-
 σε τὴν ἱερὰν πόλιν;
 ὥστ' οὐχὶ μὴ παύσει ποτ' ὦν
 ζηλωτὸς ἅπασιν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ταυτὶ δέδραται. τίθετο τῷ μηρῷ λαβῶν·
 1040 ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἶμι καὶ θυλήματα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἤκειν ἐχρῆν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἰδοὺ πάρειμι. μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅπῃα καλῶς νῦν ταῦτα· καὶ γὰρ οὐτοσί
προσέρεχεται δάφνη τις ἐσφεινωμένως.

1045

τίς ἄρα ποτ' ἐσλίν;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὥς ἀλαζῶν φαίνεται·

μάντις τις ἐσλιν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἱεροκλέης.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

αὐτός γε που 'σθ' ὁ χρησμολόγος, οὐχ Ὡρεοῦ.

τί ποτ' ἄρα λέξεις;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

δῆλος 'σθ' αὐτός γ', ὅτι

ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

1050

οὐκ· ἀλλὰ κατὰ τὴν κνίσσαν εἰσελήλυθε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὴ νῦν ὄρῃν δοκῶμεν αὐτόν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

εὔ λέγεις.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

τίς ἢ θυσία ποθ' αὐτῇ, καὶ τῷ θεῶν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅπῃα σὺ σιγῇ, καὶ παγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ὅτῳ δὲ θύετ', οὐ φράσεθ';

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἢ κέρκος ποιῇ

1055

καλῶς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

καλῶς δῆτ', ὧ πότνι Εἰρήνη φίλη,

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἄγε νυν ἀπέρχου, κατὰ δὸς τὰ πάρεργματά.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅπῃν ἄμεινον πρῶτον.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἀλλὰ ταυταγὶ

ἤδη ὅσιν ὀπιά.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πολλὰ πράττεις, ὅστις εἶ.

κατάτεμνε. ποῦ τραπέζα; τὴν σπονδὴν φέρε.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1060 ἢ γλῶττι χωρὶς τέμνεται.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μεμνήμεθα.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἀλλ' αἰσθ' ὃ δράσων;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἦν φράσης;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὴ διαλέγου

ἰῶν μηδέν· Εἰρήνη γὰρ ἱερᾷ θύομεν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ὦ μέλαιο θνητοί, καὶ νήπιοι—

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἰς κεφαλὴν σοι.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οἳ τινες, ἀφραδίῃτι θεῶν νόον οὐκ αἰέοντες,

1065 συνθήκας πεποιήσθ' ἄνδρες χαροποιῶσι πιθήκοις—

ΟΙΚΕΤΗΣ.

αἰδοῖ, βοῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί γελᾷς;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἥσθην χαροποιῶσι πιθήκοις.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

καὶ κέπφοι τρήρωνες ἄλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,
ὧν δόλιαι ψυχαὶ, δόλιαι φρένες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἴθε σου εἶναι
ῥέλεν, ὦ λαζών, οὐτωςὶ θερμός ὁ πλεύμων.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1070 εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεὰ Βάκιν ἐξαπάτασκον,
μηδὲ Βάκιν θνητοῦς, μηδ' αὖ Νύμφαι Βάκιν αὐτὸν ---

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐξώλης ἀπόλοι, εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὐπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμι' ἀνακλῦσαι,
ἀλλὰ τότε πρῶτον ---

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τοῖς ἀσπί γε παστέα ταυτί.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1075 οὐ γὰρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσι
φυλόπιδος λῆξι, πρὶν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ
ἕως ἡ σφονδύλη φεύγουσά ποικρότατον βδεῖ,
χ' ἡ κώδων ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη τυβολὰ τίλει,
τευτάκις οὐπω χρεὴν τὴν εἰρήνην πεποιήσθαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1080 ἀλλὰ τί χρεὴν; ἡμᾶς οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας,
ἢ διακαυνιάσαι, πότεροι κλαυτούμεθα μείζω,
ἔξο' σπειταμένους κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὐ ποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὄρθα βαδίζειν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐ ποτε δειπνήσεις τοῦ λοιποῦ γ' ἐν Πρυτανείῳ,

1085 οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὐδέ ποτ' εἴς λείον τὸν τραχὺν ἰχθύν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὥνπερ κάλλιστον δῆπρ' οὐ πεποιήκειν Ὀμηρος·

1090 Ὡς εἰ μὲν, νέφος ἐχθρὸν ἀπώσάμενοι πολέμοιο,

Εἰρήνην εἴλοντο, καὶ ἰδρύσανθ' ἱερεῖω.

αὐτὰρ ἔπει κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,

ἔσπενδον δεπάρεσσιν· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον·

χρησμολόγῳ δ' οὐδείς ἐδίδου κώθωνα φαινόν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1095 οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὁ σοφός ται, νῆ Δί', Ὀμηρος δεξιὸν εἶπεν·

Ἀφρήτωρ, ἀθέμιτος, ἀνέσιός ἐστιν ἐκείνος,

ὃς πολέμου ἔρχεται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

φράζω δὴ, μή πως σε δόλῳ φρένας ἐξαπιτήσας

1100 ἱλίνος μάριψι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τυτὶ μέντοι σὺ φυλάττου,

ὥς οὗτος φοβερὸς ταῖς σπλάγχχαις ἐστὶν ὁ χρησμός.

ἔχει δὲ σπονδὴν, καὶ τῶν σπλάγχχνων φέρε δαυρί.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἄλλ', εἰ ταῦτα δοκεῖ, καὶ γὰρ ἡμῶν βαλανεύσω.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σπονδὴ, σπονδὴ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1105 ἔχει δὴ ἡμεῖς, καὶ σπλάγχχνων μοῖραν ὄρεξον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὐπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν·

ἀλλὰ τόδε πρέτερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελθεῖν.

ὦ πότνι Εἰρήνη, παρὰ μιν τὸν βίον ἡμῖν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

πρόσφερε τὴν γλῶττιαν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σὺ δὲ τὴν σουτοῦ γ' ἀπένεξε.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ΙΙΙΟ σπονδή.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ' ῥάτθον.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὐδεὶς δώσει μοι τῶν σπλάγχων;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐ γὰρ οἶόν τε

ἡμῖν πρὶν διδόναι, πρὶν καὶ λύκος εἶν ὑμεναιοῖ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

καὶ πρὸς τῶν γονάτων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄλλως, ὦ τὰν ἱκετεύεις.

οὐ γὰρ ποιήσεις λείον τὸν τραχὺν ἐχθρὸν,

ΙΙΙΣ ἄγε δὴ, θεαταὶ, δεῦρο συσπλάγχνυέτε

μετὰ νῶν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

τί δ' ἔγωγε;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὐ τοι, μὰ τὴν Γῆν, ταῦτα καλῖδεςθον μόνω,

ἀλλ' ἀρπάσομαι σφῶν αὐτά. κεῖται δ' ἐν μέσῳ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

παῖ, παῖ, παῖ τὸν Βάκιν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

μαρτύρομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1120 κἀγωγ', ὅτι τένθης εἰ σὺ κἀλαζῶν ἀνὴρ.
παῖ' αὐτὸν, ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

σὺ μὲν οὖν· ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κωδίων,
ἃ ἴλαμδαν αὐτὸς ἐξαπαλῶν, ἐκβολοῖω.
οὐ καταδαλεῖς τὰ κώδι', ὧ δυνάπολες;
1125 ἤκουσας; ὁ κόραξ οἶος ἦλθ' ἐξ Ὀρεοῦ.
οὐκ ἀποσπετήσῃ δ᾿ ἄττιον εἰς Ελύμνιον;

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ἥδομαι, ἥδομαι,
κράνους ἀπηλλαγμένος,
τυροῦ τε καὶ κρομμύων.
1130 οὐ γὰρ Φιληδῶ μάχαις,
ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλκων
μετ' ἀνδρῶν ἐταίρων φίλων,
συγκέας τῶν ξύλων, ἄτλ' ἂν ἦ
δανότατα τοῦ θέρους
1135 ἐκπεπισσμένα,
κἀνθρακίζων τοῦ ρεῖνθου,
τὴν τε φηγὸν ἐμπυρεύων,
χᾶμα τὴν Θραῦτιαν κινῶν,
τῆς γυναικὸς λουμένης.
1140 οὐ γὰρ ἔσθ' ἥδιον, ἢ τυχεῖν μὲν ἤδη σπαρμένα,
τὸν θεὸν δ' ἐπιφεικάζειν, καὶ τιν' εἰπεῖν γείτονα.
Εἰπέ μοι, τί τῆνικαῦτα δρῶμεν, ὧ Κωμαρχίδη;
ἐμπεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς.
ἀλλ' ἄφαυε τῶν φασήλων, ὧ γύναι, τρεῖς χαίνικας,
1145 τῶν τε πυρῶν μίξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε,
τόν τε Μανῆν ἢ Σύρα βωσθησάτω τοῦ χωρίου.
οὐ γὰρ οἶόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον,
οὐδὲ τυνηλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον·
κἀγὲ ἰμοῦ δ' ἐνεκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τῷ σπίνῳ.

- 1150 ἦν δὲ καὶ πρὸς τις ἔνδον, καὶ λαγῶα τέτλαρα,
εἴ τι μὴ ἔξηνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλή τῆς ἐσπέρας·
ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἄτλα, κακυδοιδόπα·
ᾧν ἔνεκ', ᾧ παῖ, τρί' ἡμῖν, ἐν δὲ δοῦναι τῷ πατρί.
μυρρίνας αἵτησον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων·
- 1155 χάμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βιάσάτω,
ὥς ἂν ἐμπίῃ μετ' ἡμῶν,
εὖ ποιοῦντος, κῶφελοῦντος
τοῦ θεοῦ τάρωματα.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

- ἡνίκ' ἂν ἀχέτας
ἄδῃ τὸν ἦδὸν νόμον,
διασκοπῶν ἥδομαι
τάς Λημνιάς ἀμπέλους,
εἰ πεπαίνουσιν ἦδη·
τὸ γὰρ Οἶτυ πρῶτον φύει·
- 1165 τὸν τε Φήληχ' ὀρῶν οἰδαίνοντ'
εἰδ' ὁπόταν ἦ πέπων,
ἐσθίω, κατέχω,
χάμα φήμ', Ωραι Φίλαι· καὶ
τοῦ δύμου τρίῳ κυῶμαι·
- 1170 κατὰ γίγνομαι παχύς
τηνικαῦτα τοῦ θέρους
μαῖζον, ἣ θεοῖσιν ἐχθρόν ταξίερχον προσθέλεων,
τρεῖς λόφους ἔχοντα, καὶ Φοινικίδ' ὀξεῖαν πᾶν,
ἣν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν·
- 1175 ἦν δὲ που δέη μάχεσθαι ἔχοντα τὴν Φοινικίδα,
τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα χεζικηνικόν·
κατὰ φεύγει πρῶτος, ὥσπερ ξουθὸς ἰσπαλεκληρυών,
τοὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἔσθηκα λινοπλάμενος.
ἡνίκα δ' ἂν οἴκαι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετὰ,
1180 τοὺς μὲν ἐγγράφωντες ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε καὶ κάτω
ἐχαλεῖφοντες δις ἢ τρίς. Αὐριόν γ' ἐσθ' ἡ ἔσδος·

τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώνητ'· οὐ γὰρ ἥδ' εἰν ἐξιών·
 εἶτα προσίης πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίωνος,
 εἶδεν αὐτὸν, καπρωῶν ἔθει κακὸν βλέπων ὤπ'ον.

1185 ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δεῶσι· τοὺς δ' ἐξ ἄσπεας
 ἤτλον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσιν βηψάσπιδες.
 ὣν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἣν θεὸς θέλῃ.

πολλὰ μὲν δὴ μ' ἠδίκησαν,

ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες,

1190

ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ,
 ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ, ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ,
 ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ, ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ,
 ΔΟΥΡΥΞΟΟΣ, ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ,
 ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ,
 ΧΟΡΟΣ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ιού, Ιού.

1195 ὅσον τὸ χρεῖμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' εἰς τοὺς γάμους.
 ἔχ', ἀποκάθαις τὰς τραπέζης ταυτῆς.
 πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελος ἔστί' αὐτῆς ἔτι.
 ἔπειτ' ἐπέσφερε τὰς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας,
 καὶ τῶν λαγῶων πολλὰ, καὶ τοὺς κολλάδεους.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.

ποῦ, ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀναξρότῳ κίχλας.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.

1200 ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαῖ', ὅτ' ἡμᾶς τὰγαθὰ
 δέδρακας, εἰρήνην ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ
 οὐδὲς ἐπείκετ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλάδου·
 νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν αὐτ' ἐμπολῶ.
 οἳ δὲ τριδράχμους τοὺς κιάδους εἰς τοὺς ἀγρούς.

1205

ἀλλ', ὦ Τρυγαῖε, τῶν δρεπάνων τε λάμβανε,
καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει, προῖκα· καὶ ταυτὶ δέχου.
ἀφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμεσθα, κερκεραίνομεν,
τὰ δῶρα ταυτὶ σοὶ φέρομεν εἰς τοὺς γάμους.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἴθι νυν, καλὰθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ', εἴσιτε
ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα. καὶ γὰρ οὐτοσὶ
ὅπλων ἀπῆλθες ἀχθόμενος προσέρχεται.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

1210

οἴμ', ὡς προθέλυμνόν μ', ὦ Τρυγαῖ', ἀπώλετας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δ' ἐσλιν, ὦ κακόδαιμον; οὐ τι πεν λοφᾶς;

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

ἀπώλετάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον,
καὶ τουτοῦ, καὶ τοῦ δορυξοῦ κεινουῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί ἤττα τουτοινὶ καταθῶ σοὶ τοῖν λοφῶν;

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

1215

αὐτὸς σὺ τί δίδως;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅ τι δίδωμ'; αἰσχύνομαι;
ὅμως δ' ὅτι τὸ σφῆκωμα πολὺν ἔχει πόνον,
δοῖν ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας,
ἢ ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτοῖ.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

1220

ἔνεψε τοίνυν εἰσιὰν τὰς ἰσχάδας.
κρεῖττον γὰρ, ὦ τάν, ἐσλιν ἢ μηδὲν λαθεῖν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀπόφερ', ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
τριχορρεῖνται, οὐδὲν ἐσλόν. τὰ λάφω
οὐκ ἂν πραιμένην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

1225 τί δαὶ δεκάμνῳ τῷδε θώρακος κύτει
ἐνημμένῳ κάλλιπτα χεῖρομαι τάλας;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὗτος μὲν οὐ μή σοι ποιήσῃ ξημίαν.
ἀλλ' αἰρὲ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας.
ἐναποπατεῖν γάρ ἐσ' ἐπιτήδειος πάνυ —

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

παῦσαί μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χεῖμασι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1230 ὦδ', παραθέντι τρεῖς λίθους. οὐ δεξιῶς;

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ποιεῖ δ' ἀποψήσῃ ποτ', ὦ μαθέσθαιτε;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τηδ', δειὺς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμίας,
καὶ τῇδ' —

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ἄμ' ἀμφοῖν δῆτ';

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔγωγε, νῆ Δία,
ἵνα μή γ' ἀλῶ τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

1235 ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμνῳ χεσεῖ καθήμενος;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔγωγε, νῆ Δί', ὦ πῆριπλ'. αἶε γὰρ ἂν
τὸν πρωκλὸν ἀποδέσθαι με χιρῶν δραχμῶν;

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ἴθι δὴ ἔξενεγκε τὰργύριον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ', ὦ γαθεῖ,
φλίθει τὸν ὄβρον· ἀπέφερ', οὐκ ἀνήσομαι.

ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ.

1240

τί δ' ἔγωγ' ἄρα τῇ σάλπιγι τῇδε χρῆσθαι ;
ἢν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἐξήκοντ' ἐγώ ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μόλυδον εἰς τοῦτ' τὸ κοῖλον ἔλχεις,
ἔπειτ' ἀνωθεν ῥάδον ἐνθεῖς ὑπόμακρον,
γενήσεται σοι τῶν κατακλιῶν κοτλιάδων.

ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ.

1245

οἶμοι καταγελαῖς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ἕτερον παραινέσω.

τὸν μὲν μόλυδον, ὥσπερ εἶπον, ἔλχον·
ἐντευθεν δὲ σπαρτίοις ἡρτημένην
κλάπιγχα πρόσθες, καὶ τό σοι γενήσεται
τὰ σὺκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἰσθάναι.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

1250

ὦ δυσκάρδιε δαῖμόν, ὥς μ' ἀπώλεσας,
ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μῶν ποτε·
καὶ νῦν τί δράσω ; τίς γὰρ αὐτ' ὠνήσεται ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πῶλει βυδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις.
ἔστιν γὰρ ἐπιτηδεῖα συρμαίαν μετρεῖν.

ΔΟΡΥΞΟΟΣ.

1255

οἶμοι, ὦ κρανοποί', ὥς ἀθλίως πεπράγαμεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

ἀλλὰ τί

ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κράνεσιν ὅ τι τις χρήσεται ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἰάν ταικαυτὰς μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,
ἄμεινον ἢ νῦν αὐτ' ἀποδῶσεται πολὺ.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

1260 ἀπώμεν, ὦ δορυξέ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μηδαμῶς, ἐπεὶ
τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.

ΔΟΥΡΞΟΟΣ.

πόσον δίδως δῆτ' ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἰ διαπισθεῖεν δίχα,
λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἐς χάρακας, ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.

ΔΟΥΡΞΟΟΣ.

ὑβρίζομεθα. χωρῶμεν, ὦ τὰν, ἐκποδῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1265 νῆ τὸν Δί', ὥς τὰ παῖδιά γ' ἤδη ἔερχεται
αὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλητῶν δεῦρ', ἵνα,
ἅτ' ἄσεται, περὶ ἀνὰ δαίματι, μοι δοκεῖ.
ἀλλ' ὅ τι περ' ἄδεν ἐπισοεῖς, ὦ παιδίον,
αὐτοῦ παρ' ἐμὲ σῖαν, πρότερον ἀναδελοῦ νῦν καὶ.

ΠΑΙΣ Α.

1270 Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα —

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

παῦσαι
ὀπλοτέρους ἄδων, καὶ ταῦτ', ὦ τρισηκονόδαμον,
εἰρήνης οὐσης· ἀμαθές γ' εἶ καὶ κατάρατον.

ΠΑΙΣ Α.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
σύν β' ἔβηκον ῥινοῦς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλέσσας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1275 ἀσπίδας; οὐ πάντῃ μεμνημένος ἀσπίδας ἡμῖν;

ΠΑΙΣ Α.

Ενθάδ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχολή πέλεν ἀνδρῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀνδρῶν οἰμωγή; κλαύσει, νῆ τὸν Διόνυσον,
οἰμωγὰς ἄδων, καὶ ταύτας ὁμφαλοέσσας.

ΠΑΙΣ Α.

ἀλλὰ τί δῆτ' ἄδω; σὺ γὰρ εἶπέ μοι, οἷς τισι χαίρεις.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1280 Ως οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτὰ
Ἀριστον προτίθεντο, καὶ ἄτθ' ἠδίστα πάσασθαι.

ΠΑΙΣ Α.

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ χένας ἔσθων
ἔκλυον ἰδρώοντας, ἔπει πολέμου ἐκόρεσθην.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶεν· ἐκόρεσθην τοῦ πολέμου, καὶ τ' ἥσθιον.
1285 ταῦτ' ἄδε, ταῦθ', ὥς ἥσθιον κεκορεσμένοι.

ΠΑΙΣ Α.

Θωρήσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄσμενοι, οἶμαι.

ΠΑΙΣ Α.

Πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοὴ δ' ἄσθετος ὀρώρει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κάνιστ' ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μάχαις·
οὐδὲν γὰρ ἄδεις, πλὴν πολέμου. τοῦ καὶ ποτ' εἶ;

ΠΑΙΣ Α.

1290 ἐγώ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σὺ μέντοι, νῆ Δί'.

ΠΑΙΣ Α.

υἱὸς Λαμάχου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

αἰετοῖ·

ἦ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκουῶν, εἰ σὺ μὲν ἥσθα
ἄνδρὸς βουλαμάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός.

- 1295 ἄπειρε, καὶ τοῖς λαγχόφοισιν ἄδ' ἰόν.
 ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου ἔστι παιδίον;
 ἄσπον, πρὶν εἰσμέναι, τι· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
 εὐ' πράγματ' ἄσει· σῶφρονος γὰρ εἶ πατρός.

ΠΑΙΣ Β.

Ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνω
 ἔνιος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- 1300 εἴπω' ἐμοί, ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ἄδεις;

ΠΑΙΣ Β.

Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα—

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κατήσχυνας δὲ τοκήων.

ἀλλ' εἰπίωμιν. εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς,
 ἔτι ταῦθ', ὅσ' ἤσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος,
 οὐ μὴ παλάθῃ ποτ', ὣν ἐκείνου τοῦ πατρός.

- 1305 ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἥδη ἵσταῦθα τῶν μεόντων
 φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν·
 ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετε,
 καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γυνάθοιν.
 οὐδὲ γὰρ, ὦ πόνηροί,

- 1310 λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἔσ', ἣν μὴ τι καὶ μάσωνται.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μελήσει ταῦτά γ'· εὖ παιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ', ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λαγῶων·
 ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν

πλακοῦσιν ἐσθλὴν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.

- 1315 πρὸς ταῦτα βρῦκετ', ἢ τὰχ' ὑμῖν φημι μεταμελήσειν.
 εὐφιμεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κομίζειν,
 δᾶδᾶς τε φέρειν, καὶ πάντα λεῶν ξυτχαίρειν, κᾶπιελεύειν,
 καὶ τὰ σκευὴ πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν νυκτὶ χρὴ πάντα κομίζειν
 ὀργκισμένους καὶ σπείσαντας, καὶ ὑπέρβολον ἐξελάσαντας·

1320

κἄπειτ' εὐξαμένους τοῖσι θεοῖς
 δίδόναι πλούτον τοῖς Ελλήσιν,
 κριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς,
 πάντας ὁμοίως, οἶνόν τε πολὺν,
 σὺνὰ τε τρώγειν·

1325

τάς τε γυναῖκας τίτλειν ἡμῖν·
 καὶ τὰγαθὰ πάνθ', ὅσ' ἀπωλέσαμεν,
 ξυλῆξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς·

λήξαι δ' αἰθωνα σίδηρον.
 δεῦρ', ὦ γυναῖ, εἰς ἀγρόν,

1330

χῶπῳ μετ' ἐμοῦ καλῇ

καλῶς κατακείσει.

Υμῆν, Υμέναι' ὦ· Υμῆν, Υμέναι' ὦ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τρισμακάρε, ὡς δικαίως
 τὰγαθὰ νῦν ἔχεις.

1335

Υμῆν, Υμέναι' ὦ· Υμῆν, Υμέναι' ὦ.

τί δράσομεν αὐτήν;

τί δράσομεν αὐτήν;

τρυγῆσομεν αὐτήν.

τρυγῆσομεν αὐτήν.

1340

ἀλλ' ἀράμενοι φέρωμεν,

οἱ προστεταγμένοι,

τὸν νυμφίον, ὦ ἄνδρες.

Υμῆν, Υμέναι' ὦ· Υμῆν, Υμέναι' ὦ.

λαίπει.

ΧΟΡΟΣ.

εἰκήσετε γοῦν καλῶς,

οὐ πράγματ' ἔχοντες,

ἀλλὰ συκολογούντες.

1345

Υμῆν, Υμέναι' ὦ· Υμῆν, Υμέναι' ὦ.

τοῦ μὲν μέγα καὶ παχὺ,

1350

τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον.

Φήσεις γοῦν, ὅταν ἐσθίης,

αἶνόν τε πῆγς πλύν'.

Υμῆν, Υμέναι' ὦ· Υμῆν, Υμέναι' ὦ.

❧ ❧ ❧ λείπει. ❧ ❧ ❧

ΧΟΡΟΣ.

πλακούντας ἔδισθε.

❧ ❧ ❧ ❧ ❧ ❧ ❧

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ.

ARISTOPHANIS

DEPERDITARUM COMÆDIARUM

FRAGMENTA.

CATALOGUS

DEPERDITARUM COMÆDIARUM

ARISTOPHANIS.

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ. Athen. Poll. Platonius de differentia comædiarum, qui testatur hanc fabulam mediæ comædiæ formam, & nulla *χορικά μέλη* habuisse. Per filium suum Ararotem docuit & ΚΩΚΑΛΟΝ Aristophanes, ut notatur in argum. *Pluti*. Allegatur etiam in scholiis ad *Pacem* - 40. Suidæ in *ἀγοράσαι*, & ab Hephæstione in *Enchir*. Acta post *Plutum*, adeoque post Olymp. XCVII.

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ B. Athen. Lib. IX. p. 372.

ΑΜΦΙΑΡΑΟΣ. Hephæst. Harpocr. Poll. Suid. Athen. Apostolius, Erotianus in *λεοντίδες*. Etymol. M. Ælianus H. A. XII. 9. Schol. ad *Nubes*, *Ranus*, *Pacem*. Hoc drama per Philonidem docuit, ut legitur in argum. *Avium*.

ΑΝΑΓΥΡΟΣ. Vide Pollucem VII. 164. & qui ibi laudatur, Casaubonum: Athen. Suid. Etymol. M. Schol. ad *Aves*.

ΑΥΤΟΑΥΓΚΟΣ. Erotianus in *Αμύν*. Schol. ad *Vespas* 1020.

ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΙ. Suidas & Apostolius in *Σαμίων ὁ δῆμος*, quorum locis adde Meursium Attic. Lect. III. 21. Laudant & Aristoteles Rhet. III. 2. Stephanus Byfant. Poll. Athen. Harpocr. Ammonius in *χολεῖδες*; Hesych. Etymol. M. Zenobius proverb. *ἀνδ' Εγμῖωνες*, Suidas in *εγμῖος*; auctor vitæ Aristophanis: Schol.

ad *Aves* & *Acharnenses* & in argum. *Pacis*. Vide & Casaubonum ad Athen. III. 10.

ΒΟΗΘΟΙ. Priscianus Lib. XVII.

ΓΕΩΡΓΟΙ. Plutarchus in Nicia, quem hoc dramate perstrinxerat. Hephæst. Priscianus Libro XVIII. Etymol. M. Athen. Poll. Harpocr. Stobæus, & Zenobius in proverb. αὐτῶ μελητέον. Schol. Comici & Theocriti.

ΓΗΡΑΣ. Priscianus Lib. XVIII. Etymol. M. in μερμολυκεῖον: Suidas in *Πηλεΐδης*; schol. ad *Equites*. Athen. Poll. Harpocr. Phrynichus in *Διονύσειον*: Schol. Nicandri Theriac. Laërtius.

ΓΗΡΥΤΑΔΗΣ. Erotianus in γαργαλισμοῦ & ἐκκαπύσεται. Hefych. Athen. Poll. Harpocr. Etymol. M. Schol. ad *Vespas*. Schol. ad Sophoclis *Electram*.

ΓΛΑΥΚΟΣ. Pollux III. 43.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ. Suid. Athen. Poll. Hefych. Phrynichus in κούκκῃον. Erotianus in ἀνευδής: Clemens Strom. VI. p. 628. ubi ait Platonem Comicum & Aristophanem *Dadalo* sua invicem suffurari.

ΔΑΙΤΑΛΕΙΣ. Athen. Poll. Harpocr. Etymol. M. Phrynichus & Thomas Mag. in ἀνευδής: Galenus in proœmio Lex. Hippocr. Suidas.

ΔΑΝΑΪΔΕΣ. Pollux tum alibi, tum VII. 199. ad quem locum vide. Athen. Suidas in Κλειταγόρα. Schol. ad *Plutum* & *Pacem*: Etymol. M. in ἀταλαίπωρον.

ΔΗΛΙΑ. Athen. Lib. IX. p. 373.

* ΔΙΣΝΑΤΑΓΟΣ. Pollux X. 33. ubi mendose scriptum ΔΙΟΝΑΤΑΓΟΣ. Non minus incertus est Dramatis auctor quam titulus.

ΔΡΑΜΑΤΑ. Videndus Casaubonus ad Athen. VII. 14. ubi suspicatur quatuor Comœdias, de quarum auctore Aristophane an Archippo (vide Anonymum in Comici vita scholiis præfixa) Criticis non constabat, *Nioben*, *Centaurum*, *Insulas* & *Poësin* ab aliquo in unum corpus conjectas, & titulum ΔΡΑΜΑΤΑ ei in-

scriptum fuisse ; at enim non de *Centauro*, sed de *Ναυαγῶ* dubitant veteres Critici. Apud Hesych. in *βύρτην* male ἐν ἀράματι pro ἐν δράμασι.

ΕΙΡΗΝΗ B. Jam Eratosthenis ætate non exstabat, qui dubius hæret, an Aristophanes *Pacem*, quæ etiamnum habetur, bis docuerit, an binas hoc titulo conscripserit, ut innuit Crates Grammaticus apud auctorem argumenti *Pacis*.

ΕΡΕΧΘΕΥΣ. Eustathius in *Odyssæam* p. 1720. l. 25.

ΗΡΩΕΣ. Laërtius VIII. 34. Athen. Poll. Suid. Schol. ad *Aves*: Stephanus Byf. in *Αἴγος*. Etymol. M. in *πίνω*.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ seu ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΣΑΣΑΙ, ut secundas *Theesmophoriazys* Aristophanis inscribit Demetrius Træzenius apud Athen. Lib. I. Suidas in *λακωνίζω* & *λύκος* ἔχων. Clemens Pædag. III. 12. Pollux VII. 95.

* ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ. Poll. Hesych. Athen. Suidas in *πρόδικον*. Vide & supra in ΔΡΑΜΑΤΑ. Solet enim allegari Aristophanes ἐν *Δράματι* ἢ *Κενταύρῳ*.

ΚΙΘΑΡΩΔΟΣ. Hesych. in *θείλεαν*.

ΚΩΚΑΛΟΣ. Erotianus in *φῶδες*, Athen. Hesych. Poll. Harpocr. Zenobius in proverb. *χρυσὸς ὁ Κωκῶνιος*: Macrobius V. 18. Acta est hæc Comœdia post *Plutum*, adeoque post Olymp. XCVII. & post decretum, ne quis nomine tenus in theatro perstringeretur. Vide Scriptorem vitæ Aristophanis, & quæ supra in ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ. Porro Philemonem in *Υπερλιμνίῳ* suo hoc Comici drama æmulatum notat Clemens Stromat. VI. pag. 628. Gellio XIX. 13. laudatur hæc fabula, ubi pro *Κώκωλος* male in libris scriptum ΑΚΛΑΗΣ vel ΑΚΑΛΕΣ.

ΑΗΜΝΙΑΙ. Ammonius in *τύραννον*, Harpocr. Athen. Poll. Etymol. M. Suid. Hesych. in *δεσπότης*.

* ΝΑΥΑΓΟΣ. Idem forte quod ΔΙΣ ΝΑΥΑΓΟΣ. Vide supra in ΔΡΑΜΑΤΑ.

ΝΕΦΕΛΑΙ, sive *Nubes* priores, actæ Archonte Isarcho, Olymp. LXXXIX. 1. in Lenæorum festo. Vide Argum. *Nubium*, quæ exstant.

* ΝΗΣΟΙ. Etymol. M. Poll. Schol. Euripidis: Stobæus, Suid. Hesych. Ab aliis relata est ad auctorem Archippum. Vide supra in ΔΡΑΜΑΤΑ.

ΝΙΚΑΙ. Schol. ad *Lyfistratam*, & ex eo Suidas in σιμός. Sed suspicione non vacat hic titulus.

* ΝΙΟΒΗ. Ab aliis tributa Archippo. Poll. Schol. Euripidis ad Phœniss. ubi allegatur *Ἀριστοφάνης ἐν ὀρχήματι Νιόβης*. Forte legendum, ἐν *Δελφίαισι* ἢ *Νιόβης*. Vide supra in ΔΡΑΜΑΤΑ.

ΟΛΚΑΔΕΣ. Schol. Comici, Hesych. Suid. Harpocr. Stephanus Byz. Galenus l. de aliment. facult. T. IV. p. 316.

ΠΕΛΑΓΓΟΙ. Schol. ad *Plutum* & *Vespas*: Athen. Harpocr. Poll. Thomas Mag. in σημείον.

ΠΕΡΙΑΛΓΗΣ. Schol. ad *Aves*, ubi male *Περίαλγης* legitur pro *Περίαλγῆ*.

ΠΛΟΥΤΟΣ Α.

* ΠΟΑΣΤΡΙΑΙ. Schol. ad *Aves*. Vide Casaub. ad Athen. III. 27. sed errore illius, qui Scholia descripsit, verum auctoris nomen excidisse videtur, qui fuit Phrynichus. Vide Poll. VII. 23. & X. 159.

* ΠΟΙΗΣΙΣ. Ab aliis tributa Archippo. Vide supra in ΔΡΑΜΑΤΑ.

ΠΟΛΥΤΕΙΔΟΣ. Etymol. M. Poll. Suid. Stob. Apostolius.

ΠΡΟΑΓΩΝ. Athen. Poll. Suid. in *παίδερόν*.

ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΙ. Athen. lib. IV. p. 161.

ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ. Athen. Harpocr. Hesych. in *τριτοδύτης*, ad quem locum vide eruditum interpretem; Poll. Etymol. M. Schol. ad *Equites*. Alii hoc drama Platoni Comico adscribere. Vide Athen. p. 628. E.

ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ. Schol. ad *Nubes* 360. *Ranas* 295. & alibi; Athen. Suid. Poll. Harpocr. Etymol. M. Apud Suidam in *ἄλλης ἀφύνης* male olim *Ἀνταγωνισταῖς* legebatur pro *Ταγηνισταῖς*, quod e Mss. reposuit Kusterus. Eadem medela sanandus Polliux VII. 168. ubi *Ἀγωνισταῖς* in *Ταγηνισταῖς* mutandum, & auctor Etymol.

M. in αἰδομένους, ubi pro Πλατανιστῶν; idem nomen reponendum.

TEAMISSEIS. Hefych. in πύλαι, ubi videndus interpres; Poll. Athen. Etymol. M. Aristid. Orat. I. sacra T. I. p. 486. Stephanus Byf.

ΤΡΙΦΑΛΗΣ. Athen. Harpocr. Poll. Hefych. Suidas in τῶν τριῶν κακῶν ἔν. Constantinus Porphyrog. c. 23. de administrando Imperio.

ΦΙΑΩΝΙΔΗΣ. Athen. Lib. XI. p. 472.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ. Athen. Poll. Suid. in ἀκαλήφῃ.

ΩΡΑΙ. Hefych. Athen. Poll. Schol. ad Aves. Ammonius in διεφθαρται, ubi pro Ωραι male Κέραι legitur.

Superior Catalogus ex eo concinnatus est, quem Jo. Alb. Fabricius Bibliothecæ Græcæ inferuit T. I. p. 675. Multa passim accuratius exhibemus, suppressis Dramatum titulis compluribus, quæ sive alios quam Comicum nostrum auctores habuere, sive nunquam existere, quibusque comminiscendis occasionem dedere veterum Scriptorum loca aut depravata, aut male intellecta. Sunt autem Dramatum tituli, quos amovimus, isti:

Αγῆρας. E Polluce VII. 164. ubi hodie recte legitur ἐν Αναγύρα.

Αγανιστῆς. E Polluce VII. 168. Vide Catalogum in ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ.

Ακλαῆς. E Gellio. Vide Catal. in ΚΩΚΑΛΟΣ.

Αμετροί & Τετραμέτροι. E Zenobii Proverbiorum collectione in Αμετρίαις ἰάσατο, ubi non definitur utrum laudatus auctor Aristophanes Comicus sit, nec ne. Illum etiam si intellexisset excerptor, non tamen ἐν Τετραμέτροις accipiendum esset pro Dramatis titulo.

Ανταγωνισταί. Vide Catal. in ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ.

Ασκληπιός. E perperam intellecto, & ridiculum in modum converfo Pollucis loco II. 59.

Γεῖτοναδες, Γεῖλαδες, γερόλαδες, sunt voces nihili. Drama unde χρεῖσιν profert Ælianus H. A. XII. 9. est ΓΗΡΑΣ, quod e Medic. Cod. scriptura acute & erudite conjecit novissimus Æliani Editor.

Γένητες. Auctorem habuit Aristomenem, non Aristophanem. Citatur a multis. Vide Fabricium in notitia Comicorum deperditorum.

Διόνυσος. Ejusdem est Aristomenis.

Ηνίοχος. E prava in Polluce scriptura X. 119. ubi hodie recte legitur ἡ Νιόχη.

Κιθαριστῆς. Est Antiphanis, cui etiam tributa in Athenæo p. 681. C. licet ex hoc ipso loco Aristophani in indice adsignetur. Sæpius ob scripturæ compendia confusa adfinia nomina Aristomenes, Antiphanes, Aristophanes.

Κόραι. Hoc titulo fabulam scripsisse Aristophanem Valckenario ad Ammonium videtur. Ego potiolem sententiam eorum esse existimo, qui titulum illum ex Ωραι depravatum censent.

Κότυλος. Restitutus ad Codd. fidem Pollucis locus olim corruptissimus X. 85. titulum hunc e dramatum Aristophanis catalogo amandavit.

Οἰζυμις. Est Antiphanis, cujus nomen e Codd. repositum in Pollucis emendata editione X. 22.

Πελασγοί, Πελάται, Πεμαργεύς. Nihil aliud sunt quam fordes librariorum.

Πλατανισταί. Vide Catal. in ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ.

Πόλαις. Est Philyllii, cui diserte tribuitur ab Athenæo p. 104. in fine, & a Polluce sæpius.

Σέριον. Est Cratini; nec, ubi laudatur hæc fabula in Schol. ad *Vespas* 74. Aristophani tributa est.

Σκηνάι. Non est dramatis titulus, nisi decurtatus. Integer est Σκηνάς καταλαμβάνουσαι.

Σκῦθαι ἢ Ταῦροι. Est Antiphanis, cui tribuitur a Polluce, tam Lib. X. 168. quam VII. 59.

Φιάλαι. Putida in Harpocratone menda v. *Ευστλς*, jamdudum sublata. *Nubium* respexit v. 70.

ARISTOPHANIS DEPERDITARUM FABULARUM FRAGMENTA.

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ.

- I. Καὶ μὴν, τὸ δαῖν', ἀκροκάλιά γε σοι τέτλαρα
ἤψισα τακερά.

Athen. p. 95. F.

- II. Εἶτα πῶς δειπνήσομεν τοσαῦτα δαῖπνα ἴσως διὰ νυκλός, ὥς ὁ
χαρίεις Αἰσλοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι εἶπεν, οὕτως λέγων, οἶονεὶ δι'
ὅλης νυκλός.

Athen. p. 276. C. In his ex Aristophane deprompta sunt
faltem ista διὰ νυκλός, quibus interpretationem Grammaticus
subjungit, δι' ὅλης νυκλός. Comicum autem reliquisse suspicor

εἶτα πῶς

δειπνήσομεν διὰ νυκλός;

Sciat autem lector in Regio Athenæi codice εἶτα πῶς scriptum
esse; non, ut vulgo, εἰ πῶς.

- III. Αἰσλοφάνης Αἰολοσίκωνι δευτέρῳ·

τῶν δὲ γηθύων

ρίζας ἐχρύτας σκοροδομίμητον φύσιν.

Athen. p. 372. A. emendatus a Jo. Toupio ad Suidam I. 6.

- IV. Αἰσλοφάνης· οὐ μελλεῖν ἐχρῆν. ὥς ἀγοράσω
ἀπαξάπανθ', ἐπόσα κελεύεις, ὦ γύναι.

Suid. in ἀγοράσαι. Jo. Toup. ibidem.

- V. Κοιτῶν ἀπάσαις εἰς, πύελος δὲ μί' ἀρκέσει.

Pollux I. 79.

- VI. ὅπερ ἦν λοιπὸν μόνον
ἐν τῇ γνώτῳ διώβολόν μοι γίνεται.
- Poll. IX. 63. emendatus a Jo. Toup ad Suidam I. 7.
- VII. Ἐν μέντοι τῷ Αἰολοσίῳ τὸ μὴ ἔχειν κέρματα ΑΚΕΡΜΑΤΙΑΝ
ὠνόμασεν.
- Idem IX. 89.
- VIII. Ἐν δὲ τῷ Λυσίου πρὸς Φίλιππον ἐπιτροπῆς τὰς κλεῖδας εὐρήκαμεν·
παρὰ δὲ Αἰσλοφάνει ἐν Αἰολοσίῳ καὶ ΚΛΕΙΔΙΟΝ.
- Idem X. 23.
- IX. Ἡ δὲ ὅπῃ εἴρηται ἐν Αἰολοσίῳ Αἰσλοφάνους·
καὶ δι' ὅπῃς, κατὰ τέλους.
- Idem X. 25.
- X. Δοῖδ' οὖ, θυσία, τυρόκνησις, ἐσχάρα.
- Idem X. 104.
- XI. Καγὼ διασπύλονθ' ὁρῶ μὲν, ὥστε ἐν
καίνῳ λυχνοῦχῳ, πάντα τῆς ἐξωμίδος.
- Idem X. 116. emendatus a Jo. Toup, ubi supra. Ipsa Viri
eruditissimi verba lectori ob oculos ponam: „Nescierunt
„interpretes quid sit διασπύλον τῆς ἐξωμίδος: quod miror.
„Græca ita sunt vertenda: *Et video quidem omnia per*
„*exomidem, ut in nova laterna, pellucencia.* Verba sunt
„nebulonis de muliercula, quæ, quod venale habebat,
„lubenter ostendebat.”
- XII. Ὅταν δ' εἴπῃ ἐν τῷ Αἰολοσίῳ Αἰσλοφάνης ΔΥΟΙΝ ΑΥΧΝΙ-
ΔΙΟΙΝ, δῆλον, ὅτι λυχνία εἴρηκεν, ἀλλ' οὐ λύχνους μικρούς.
- Idem X. 118.
- XIII. Οὐκ ἐτός, ὧ γυναιῆες,
παῖσι κακοῖσιν ἡμῶς
φλώσιν ἐκάστω' ἄνδρες.
δεῖνὰ γὰρ ἔργα δρῶσιν
λαμβανόμεσθ' ὑπ' αὐτῶν.

Hephæstion in Enchiridio, de metro choriambico.

ΑΜΦΙΑΡΑΟΣ.

- I. Οσ' τις Φακὴν ἡδίστον ὄψων λοιδόρεις.
Athen. p. 158. C.
- II. Οσφὺν δ' ἐξ ἄκρων διακίβηλιν, ἥ τε κίβηλον,
ἀνδρὸς πρεσβύτου· τελέει δ' ἀγαθὴν ἐπακοιδήν.
Ælianus H. A. XII. 9.
- III. Γύναι, τί τὸ ψοφῆσκαν ἔστ'; -- ἡ' λεκτρῶν
τὴν κύλικα καταβέβληκεν. -- οἰμώξουσά γε.
Schol. ad *Nubes* 663.
- IV. Πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ προκλῶ φλέων;
Idem ad *Ranas* 246. & ex eo Suidas in φλέων, ubi perverse
legitur.
- V. αὖ' οὐ
καμωδικὸν ἔγνων μορμολυκεῖον.
Idem ad *Pacem* 473.
- VI. Τὸ δὲ ἐπεγείρειν τὸ αἰδοῖον ταῖν χερσίν, ΑΝΑΦΛΑΝ, καὶ
ΑΝΑΚΛΑΝ Αριστοφάνης ἐν Αμφιαράῳ λέγει.
Pollux II. 176.
- VII. Ἐπειτ' ἔρειξεν, ἐπιβαλοῦσ' ὅμου πείσας.
Idem VII. 181. quæ ad metri & sensus ductum sic consti-
tuenda:
ἔπειτ' ἔρειξεν, ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ
πίσους.
- VIII. Καὶ σπυρίδα δὲ ὄψωνιοδόκον, πλεκτὴν σχοῖνον, ἐν Αμφιαράῳ
Αριστοφάνης ἔφη.
Idem X. 92.
- IX. κνέφαλον ἅμα
καὶ προσηφάλαιον τῶν λινῶν.
Idem X. 40.

- X. καὶ τοὺς μὲν ὄφεις, οὓς ἐπιπέμπεις,
ἐν κίστῃ που καλίστημηναι, καὶ παῦσαι φαρμακοπωλῶν.
Pollux X. 180.
- XI. Ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικὸς του φέρω.
Suidas in του.
- XII. Ω μιὰρὲ, καὶ Φρυγῶνδα, καὶ πενηρὲ σύ.
Idem in Φρυγῶνδας.
- XIII. Νόσφ βιασθεῖς, ἢ φίλων ἀχηνία.
Idem in ἀχηνία, ἀπορία.
- XIV. Λαμπρεὺς ἔγωγε τῶν κάτω.
Harpocration in Λαμπρεῖς.
- XV. ΡΟΠΤΡΟΝ --- τὸν τῆς θύρας κρέκον λέγει, ὡς καὶ ἄλλοι,
Αριστοφάνης Αμφικράφ.
Idem in ῥόπτρον.
- XVI. Οἶδα μὲν, ἀρχαῖόν τ' ἰδὼν
οὐχὶ λέληθ' ἐμυυτόν.
Hephæstion in Enchiridio de metro choriambico.
- XVII. ΗΝΤΕΒΟΛΗΣΕ, παρὰ Αριστοφάνει ἐν Αμφικράφ, δύο
κλίσεις ὑπέστη. Auctor Etymol. M. in ἀντιβολῶ p. 112.
- XVIII. ΛΕΒΗΡΙΔΕΣ. ὑμενῶδη ἀποσύματα, ὅπερ ἐστὶ τὸ τῶν ὄφε-
ων λεγόμενον γῆρας, ὡς καὶ Αριστοφάνης ἐν Αμφικράφ.
Erotianus Lexic. Hippocr.

ΑΝΑΓΥΡΟΣ.

- I. πρὸς θεῶν ἔρως
τέτλιγα φαγεῖν καὶ κερνώπην,
θηρευσαμένη καλὰ μῶ λεπλῶ;
Athen. p. 133. B.
- II. οὐχ ἐψητοῖν λεπιάς ἐσθιν.
Idem p. 301. A.

- III. Εἰ μὴ παραμυθεῖ μὴ ὀψαρίοις ἐκάσποτε.
Athen. p. 385. F. παραμυθεῖ est 2. perf. Attica pro παραμυθεῖ.
Apud Dipnosophistam legitur παραμύθημι.
- IV. πλὴν ἀλεύρου καὶ ῥαῶς.
Idem p. 650. E. Vide infra in Γ Ε Ω Ρ Γ Ο Ι. XV.
- V. Ὅτι δὲ τῶν Θεσπαικῶν ἵππων τινὲς ἐκαλοῦντο βουκέφαλοι, δη-
λοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ.
Μὴ κλαῖ'· ἐγὼ σοι βουκέφαλον ἀνήσομαι.
καὶ πάλιν --- ψήχει ἡρέμα
τὸν βουκέφαλον καὶ κοσσωπατίαν.
Auctor Etymol. M. in βουκέφαλος.
- VI. Ὡς δ' ὀρθοπλήξ πέφυκε, καὶ δυσγέγραλις.
Suidas in ὀρθοπλήξ ἵππος, ὀρθὸς ἐπαιζόμενος καὶ πλήττων.
- VII. Καὶ ξυννένοφε, καὶ χειμέρια βροντᾷ μάλ' εὖ.
Idem in ξυννένοφεν.
- VIII. Ὀρμου παρόντος, τὴν ἀτραπὸν κατερρύην.
Idem in ὁδοῦ παρούσης.
- IX. Ἀλλὰ πάντας χρὴ παρακαλοῦσθαι, καὶ τοὺς σπείργους ἔῃν.
Idem in παρακαλοῦμαι.
Ad quem locum ita Kusterus: *Est versus trochaicus, sed cui deest syllaba.* At fallitur. Inferta enim syllaba brevi post χρὴ, quod procul dubio volebat ille, in quinta sede nihilo-
minus esset spondæus, quod metri lex non patitur. Rescri-
bendum itaque:
Ἀλλὰ παρακαλοῦσθαι τε πάντας, χρὴ τε τοὺς σπείργους ἔῃν.
Huc forte respicit Eustathius ad Odyss. p. 1604. l. 18.
- X. ΑΜΦΙΑΝΑΚΤΙΖΕΙΝ --- ἐν Ἀναγύρῳ.
Suidas in voce.
- XI. Ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν.
Idem in ἀπληγίος. Observa mediam in χλανίδος semper cor-
ripi. Itaque, ut constet metrum, legendum:
χλανίδος δὲ ποιῶν ἐκ τῆς ἐμῆς
ἀπληγίδας τρεῖς.

XII. ΑΡΓΕΙΟΙ ΦΩΡΕΣ. ἐπὶ τῶν προδήλων πονηρῶν. οἱ γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ καμψοῦνται. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω.

Suidas in voce.

XIII. Καὶ μὴν χθές γὰρ ἦν Πέριξ χαλός.

Schol. ad *Aves* 1292. Sic ultimo pede mancum senarium habebis:

Καὶ μὴν γὰρ ἐχθές χαλός ἦν Πέριξ —

XIV. ΑΝΑΧΥΡΩΤΟΝ δὲ τὸν πηλὸν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.

Pollux VII. 164.

XV. Ἐν τῷ στόματι τριμικωδελιον ἔχων.

Idem IX. 64.

XVI. Τοῦτ' αὐτὸ πρᾶτ' ἡ διαδελον. καὶ σύμβολον
ὑπὸ τῷ πεκλίντρῳ; μῶν τις αὐτ' ἀνείλετο;

Idem X. 72. Ad quem locum operæ pretium erit legisse Hemsterhusii notas.

XVII. Καὶ γὰρ τὸν ΠΝΙΓΕΑ ἐπὶ ἵππου Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.

Idem X. 54.

XVIII. Τὴν δὲ ΨΗΚΤΡΑΝ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ εἵρηκεν.

Idem X. 55.

XIX. ΣΤΟΜΙΑ δὲ ΠΡΙΟΝΩΤΑ ἔφη ἐν Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνης.

Idem X. 56.

XX. Καὶ ΣΚΑΦΗΝ εἶπεν ἐν τῷ Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνης.

Idem X. 76. additis Comicis verbis, sed ita depravatis, ut nihil fani ex iis elicere queamus. Vide Hemsterhusii notam.

XXI. Τὸ ὑπόθημα τοῦ ἔλμευ, ΥΦΟΛΜΙΟΝ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.

Idem X. 114.

ΑΥΤΟΛΥΚΟΣ.

Αριστοφάνης δὲ ὁ Κωμικός ἐν Αὐτολύκῳ φησὶν ἐπὶ καινότερας ἰδέας·
 Ἀσέειον ὁ μοχθηρὸς ἔτριβες πύσω πολλῶν λοπάδων τοὺς ἄμδωνας πε-
 ριείξας. Τουτέσι τὰ περὶ τοὺς ἄμδωνας χεῖλη.

Erotianus in Lex. Hippocr. v. ἄμδην. Quorum partem etiam profert Galenus Comment. in I. Hippocr. περὶ ἄρτρων. p. 584.

Τοιαύτη δὲ ἐστὶν ἡ ὀφρὺς, οἷα κατὰ τῶν λοπάδων πέρας τὸ ἄνω γίνεται πρὸς τὴν ἐντὸς ἐσθραμμένην κοιλότηλα. καὶ τις τῶν Κωμικῶν ἐπέειπεν ἐπισκιάπων, τινὰ δὲ τῶν λοπάδων τοὺς ἄμδωνας περιέχειν.

Lacera hujus fragmenti verba non facile in numeros redigas. Probabile est a Grammatico scribi debuisse: ὦ μοχθηρὲ σὺ, ἔτριβες; πύσω μᾶλλον τῶν λοπάδων τοὺς ἄμδωνας περιείξας;

ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΙ.

- I. Ἐστὶ δὲ ὑποκορισμὸς, ὃς ἕλαττον ποιεῖ καὶ τὸ κακόν, καὶ τὸ ἀγαθόν· ὥσπερ καὶ ὁ Αἰσχρολόγος σκώπτει ἐν τοῖς Βαβυλωνίοις, ἀντὶ μὲν χρυσίου, χρυσιδάριον· ἀντὶ δ' ἱματίου, ἱματιδάριον· ἀντὶ δὲ λαιδορίας, λαιδορημάτιον· καὶ νοσημάτων.

Aristoteles de Rhetor. Lib. III. Cap. 2. extremo.

- II. Ἀνέχασκον εἰς ἕκαστος ἐμφορέσιστα
 ὀπλίζόμεναις κόλχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων.

Athen. p. 86. extrema.

- III. Καὶ τὰς Βαβυλωνίους οὖν τοῖς Αἰσχρολόγοις ἀκουσόμεθα πολήριον ὀξύδαφον, ὅταν ὁ Διόνυσος λέγῃ περὶ τῶν Αθηνῆσι δημαγωγῶν, ὡς αὐτὸν ἦγουν ἐπὶ τὴν δίκην ἀπελθόντα ὀξύδαφω δύο. οὐ γὰρ ἄλλο τι ἡγχιτέον εἶναι, ἢ ὅτι ἐκπώματα ἦγουν.

Idem p. 494. D.

- IV. ΚΟΤΥΛΟΣ. Αριστοφάνης ἐν Βαρυλανίαις.
Athen. p. 478. C. Vide infra XI.
- V. Οἱ δ᾽ αὖρ αἰτοῦντες ἀρχὴν πολέμου πορίσειεν μετὰ Πεισάνδρου.
Schol. ad *Aves* 1555. Decerpta hæc sunt e tetrametris anapaesticis, & sic ordinanda:
αἰτοῦντες δ᾽ αὖρ, ἀρχὴν πολέμου πορίσειεν
μετὰ Πεισάνδρου.
Eodem respexit Schol. ad *Lyfistr.* 491.
- VI. Ἰσλασθ' ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας.
Schol. ad *Lyfistr.* 282. & Suidas in ἀσπίδηφόροι.
- VII. Μέσσην ἔρειδε πρὸς τὸ σιμόν καὶ πλατῦ.
Idem ibid. 288. & Suidas in σιμός.
- VIII. Τοῖς δὲ αἰεὶ ἰγυῶντας, οἱ παλαιοὶ ἰγυσιδίους ἔλεγον, οὓς οἱ νῦν
δυσιγυοὺς. Αἰριστοφάνης δὲ ἐν Βαρυλανίαις ΔΥΣΡΙΓΟΣ εἴρηκε.
Pollux IV. 186.
- IX. ΝΑΥΛΟΧΙΟΝ. Αἰριστοφάνης ἐν Βαρυλανίαις.
Idem X. 28.
- X. Εἰς ἄχυρα καὶ χυῶν.
Idem X. 38.
- XI. δεῖ διακισίων δραχμῶν. ---
πόθεν οὖν γένοντ' ἄν; --- τὸν κότυλον τοῦτον φέρε.
Idem X. 85. Mallem legi γένοντ' ἄν.
- XII. ΠΟΔΑ ΒΑΛΑΝΤΙΟΤ. Αἰριστοφάνης ἐν Βαρυλανίαις εἴρηκεν.
Idem X. 152.
- XIII. Πόσους ἔχει σβρωτῆρας ἀνδρῶν οὗτοι;
καὶ αὖ πάλιν.
ὥς οὐ καλυμματίεις τὸν οἶκον ἤρεφε.
Idem X. 173. Ad priorem verbum respicit Harpocr. in σβρωτῆρ.
- XIV. Ροδιάζειν δὲ, τὸ ἐρέσσειν εὐτόπως. Αἰριστοφάνης Βαρυλανίαις.
κατάγου ροδιάζων.
καὶ πάλιν.
καὺς ὅταν ἐκ πιτύλων ροδιάζει σάφρονι κόσμῳ.
Suidas in ροδιάζων.

XV. Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν, ὡς πολυγράμματος.

Hefych. in Σαμίων, ubi vide interpretem.

XVI. ΕΣ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ. Αριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίῳ. παρὰ τὴν παροιμίαν, Ἀττικὸς ἐς λιμένα· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι συγγένως ἤλαυνον καλαπλέοντες, διὰ τὸ θεωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς γῆς.

Hefych. in voce.

XVII. ΙΣΤΡΙΑΝΑ. Αριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίῳ τὰ μέτωπα τῶν οἰκετῶν φησὶν, ἐπεὶ ἐσλιγμένοι εἰσιν —

Idem in voce, apud quem reliqua vide.

XVIII. Εὐ γ' ἐξεκολύμθησεν ἐπιδαίτης, ὡς ἐξείσαν ἐπίγυον.

Harpocr. in ἐπιδαίτης. Scripturam per υ confirmant lexicographi omnes in ἐπίγυον. Grammaticus qui hanc χρῆσιν profert, quædam omisit. Apud Comicum forte sic dispositæ erant voces:

Εὐ γ' ἐξεκολύμθησεν ἐπιδαίτης —

ὡς ἐπίγυον ἐξείσαν.

XIX. Ἀνὴρ τις ἡμῖν ἐστὶν ἐκινούμενος.

Auctor Etymol. M. in ἐκινούμενος.

XX. Ἡ βοῖδαρίων τις ἀπέκλεινε ζεύγος, χολίκων ἐπιθυμῶν.

Ammonius in χολιάδες.

XXI. ΑΝΘ' ΕΡΜΙΩΝΟΣ. εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν σωζόντων τοὺς ἰκέτας. μέμνηται ταύτης Αριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίῳ.

Zenobius Proverb. II. 22.

XXII. Εννεύει με φεύγειν οἶκάδε. Nos quoque similiter: *appuit me fugere domum.*

Priscianus Lib. XVIII. fol. 231. verso Editionis Aldinæ, anni 1527. in 8.

XXIII. Καὶ λακωνίζω, καὶ λακωνιστής. λέγεται καὶ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΑΖΩ, ὡς Αριστοφάνης Βαβυλωνίῳ.

Stephanus Byf. in Λακεδαιμίων.

ΒΟΗΘΟΙ.

- I. Præpositiones est quum abundant, est quum deficient; est quum aliæ pro aliis ponuntur, tam apud Græcos, quam apud nos. Abundant — Aristophanes, Βοηθοῖς.

Εὖ γὰρ εἰσπράττειν σε βούλομαι πόσα ἔτι ὅπως μετ' ἐμοῦ ξυνῆς.
Priscianus Lib. XVII. fol. 202. verso Editionis Aldinæ. At in Editione Heliæ Putschii legitur: εὖ γὰρ εὖ πρᾶττειν σε βούλομαι. πῶς λέγεις; ὅπως μετ' ἐμοῦ ξυνέσῃ. quæ sic melius digeri possunt:

Εὖ γὰρ σε πρᾶττειν βούλομαι. — τὸδε πῶς λέγεις; —
ὅπως; μετ' ἐμοῦ ξυνέσει.

Abundat præpositio μετὰ, quum simplicius dici possit ἐμοῖ ξυνέσῃ.

- II. Οτιῇ λέγεις με, pro εἰς ἐμέ. Aristophanes Βοηθοῖς.

Μισῶ σε οτιῇ λέγεις με τὰ αἰσχροῦ.

Huic simile est illud Terentii in *Andria*: Quid me fiat? pro *in me fiat*. Idem Lib. XVIII. p. 1194. Edit. Putschii.

Quærenti διὰ τί με μισεῖς; respondebat apud Comicum aliquis:

Οτιῇ λέγεις με ταῖσχροῦ.

ΓΕΩΡΓΟΙ.

- I. Εθέλω γεωργεῖν. — εἴτα τίς σε καλύει; —

ἡμεῖς· ἐπεὶ δίδωμι χιλίας δραχμάς,

εἴάν με τῶν ἀρχῶν ἀφῆτε. — δεχόμεθα.

Δισχίλια γὰρ εἰσι σὺν ταῖς Νικίου.

Plutarchus in *Nicia* p. 215. Edit. Londinensis.

- II. Εἰρήνη βαθύπλουτε, καὶ ζευγάριον βοϊκόν,

εἰ γὰρ ἐμεῖ παυσσάμενοι τοῦ πολέμου γένεσθε

σκάψαι τ', ἀποκλάσαι τε, καὶ λουσαμένῳ διεκλύσαι
τῆς τρυγός, ἄρτον λιπαρὸν, καὶ ῥάφανον φέροντι.

Stobæus in Floril. tit. de Face, edit. Grotii p. 209. Diver-
sam a vulgata lectionem in 3. versu amplexus sum, quam
exhibet Mf. codex.

- III. Οτου δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει; ---
τὸν μολγὸν ἐμοῦ λέγοντες εὐκ ἀνήκουας;

Schol. ad *Equites* 959. Ita hos senarios emendavi, qui vul-
go perquam depravati leguntur.

- IV. συκῆς φυτεύω, πάντα πλὴν Λακωνικῆς.
τοῦτο γὰρ τὸ σύκον ἐχθρόν ἐστι καὶ τυραννικόν.
οὐ γὰρ ἦν ἂν μιγνόν, εἰ μὴ μισούημεν ἦν σφόδρα.

Athen. p. 75. A.

- V. Εἴτ' ἄρτον ὀπλῶν τυγχάνει τις ἐδεσίων.

Idem p. 111. B. ubi male ἀρτῶν ἐδεσίων. Emendationem no-
stram confirmat scriptus cod. e Bibl. Regia.

- VI. Ωσπερ κυλικίου τοῦθόνιον προσέπλῃται.
Idem p. 460. E.

- VII. Γλυχόμενος, καρτερῶν, ἢ ἐπιθυμῶν. Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργαῖς.
Τί ὄντα τούτων τῶν κοινῶν, ὦ παῖ, γλύχει;
Auctor Etymol. M. p. 234. l. 35.

- VIII. Ω πόλι φίλη Κέρκερος, αὐτοφυνὲς Ἀττικὴ,
καίτε λιπαρὸν ἀέπιδον, οὐδὲς ἀγαθὸς χθονός.

Hephæstion in Enchiridio, de metro paonico; ubi duobus
his versibus tertius subiungitur, qui non est ex *Agriculis*,
sed *Vespasum* 1273.

- IX. Εν ἀνερῷ δ' αὖ πλάτανον εὖ διαφυτεύσαμεν.
Idem ibidem.

- X. Αὐτῷ μελιτέον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν εἶκον.
Zenobius in Proverb. II 27.

- XI. ΚΩΔΙΑ. τὴν τῆς μήκωνος κεφαλὴν οὕτω καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης
Γεωργαῖς.

Αγαθὴν γε κωδίαν.

Harpocr. in voce.

XII. ΠΟΡΝΕΥΤΡΙΑΝ δὲ ἐν τοῖς Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης τὴν πρό-
νην εἶπε.

Pollux VII. 201.

XIII. Εξ ἄσπεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν, ὡς πάλαι δι' ἡμᾶς ἐκεῖ τῷ
χαλκῷ ἐλλευσόμενον κολάζειν.

Idem IX. 69. Misere corruptum & mutilum hoc fragmen-
tum, quod parum feliciter tentavit Kühnius. Initium sic di-
gerendum erat:

ἐξ ἄσπεως

νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν, ὡς ἐκεῖ πάλαι --

XIV. ὁ ΤΡΑΠΕΖΟΦΟΡΟΣ, ἐπὶ τοῦ τὴν τράπεζαν φέροντος, ἥ
ἐπῆσαν τοῖς ἀρχουσιν αἱ μυρρίναι.

Idem X. 69.

XV. Ἀντιφῶν δ' ἐν τῷ περὶ γεωργικῶν, Φωκίδας Σησὶν εἶδος ἀπίων εἶναι,
ῥοῶν δὲ σκληροκόκκων. τῶν γὰρ ἀπυρρήνων Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς
μνημονεύει, καὶ ἐν Ἀναγνώρῃ

πλὴν ἀλεύρου καὶ ῥοῶς.

Athen. p. 650. E.

XVI. ΕΛΑΪΖΕΙΝ. τὰς ἐλαίας ἐργάζεσθαι. Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης.

Auctor Etymol. M. p. 326. l. 20.

XVII. Ἀριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν ΜΕΤΟΡΧΙΟΝ ἐκάλεσεν
ἐν τοῖς Γεωργοῖς.

Idem in ἔρχατος. Quæ repetit Schol. ad Theocr. I. 48. nisi
quod μετόρχμιον male habet. Vox μετόρχιον occurrit etiam
apud Comicum Pace 568.

XVIII. Εἴ γε Κιλικίας αἶμα ἐξολοίμην, φαίη λέγων.

Priscianus Lib. XVIII. p. 1212. Edit. Putschii.

ΓΗΡΑΣ.

- I. ΚΡΙΒΑΝΙΤΗΣ. τούτου μνημονεύει Αριστοφάνης ἐν Γῆρα. ποιῇ δὲ λέγουσαν ἀρόπωλιν, διηρπασμένων αὐτῆς τῶν ἄρτων ὑπὸ τῶν τῷ γῆρας ἀποβαλόντων.
 Τοῦτ' ἐστὶν τὸ πρᾶγμα; — θερμούς, ὧς τέκνον. —
 ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς. — κριβανίτας δὲ πάνυ λευκοῦς.
 Athen. p. 109. F.
- II. Ω πρεσβύτα, πότερα φιλεῖς τὰς δρυπέτεις
 ἑταῖρας, ἢ τὰς ὑποπαρθένους αἰλιάδας,
 ὡς ἐλάσας σιφράς;
 Idem p. 133. A. Forte scribendum τὰς δρυπέσσις. Vide Pier-
 son ad Mœrin p. 121.
- III. Ταῖς πολιοῦχραις βεμβράσι τετραμμένη.
 Idem p. 287. D. Piscis nomen scribitur etiam per μ, ut in
 Vespsis 493.
- IV. Εἰ παιδαρίεις ἀκλιυθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ σπλεγγίδ' ἔχοντα.
 Schol. ad Equites 577. & Suidas in σπλεγγίς.
- V. Οφθαλμιάσας πέρυσιν, εἴτ' ἔσχον κακῶς,
 ἔπειθ' ὑπαλειφόμενος παρ' ἱατρῶ.
 Pollux IV. 180.
- VI. Οἷωτὰ, σιλφιωτὰ, βέλκος, τεύτλιον,
 περίκομμα, θρίον, ἐκκέφαλος, ὀρίγανον.
 Idem VI. 69. Eo respexit Diogen. Laërt. IV. 18. addito in-
 super versu qui ex eadem fabula depromptus esse videtur:
 ἀλαπυροσύνη ταῦτά' ἐστι πρὸς κρέας μέγα.
- VII. Ἐπὶ τοῦ περιδρέμου σῖττα τῆς ξυνοικίας.
 Idem VII. 125. & IX. 39.
- VIII. ΚΛΗΡΩΤΗΡΙΟΝ. εἰ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου εἴκειν εἰρησθαῖ

πούνομα ἐν τῷ Γήρᾳ Ἀριστοφάνους, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγρίου ἀν
ἐναγμόσειεν.

Pollux X. 61.

IX. ἐφ' ὕδριαν δανείζειν πεντέχουν, ἢ μείζονα.

Idem X. 74. Tetrameter trochaicus, cui deest primus pes:

X. κοπίδι τῶν μαγειρικῶν.

Idem X. 104.

XI. πλωχικοῦ βασιλείου.

Idem X. 173.

XII. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γήρᾳ, γυναῖκα ποιήσας ἐπὶ ζεύγους ὄνων ὄχρου-
μένην, παράγει τινὰ ἐβῶντα αὐτῆς, ἢ καὶ ἐβιβίζουσα φησὶ πρὸς αὐτόν.
ἀποπλευστέον

ἐπὶ νυμφίον ἐσθίν, ᾧ γαμοῦμαι τήμερον.

Schol. Nicandri ad Theriac 295. emendatus a Jo. Toupio
ad Suidam III. 62. A veteri scriptura ἀπέπλεις τεόν, quam
minime recedit istud ἀποπλευστέον sagaciter excogitatum. Sed
nescio an bene hoc verbo utatur muliercula curru vecta.
Mallem sane ἀποσπρευστέον, vel ἐμὲ σπρευστέον.

XIII. Τίς ἂν φράσειε ποῦ ὅτι τὸ Διονύσιον,

ὅπου τὰ μορμουκεῖα προσκερμαίνονται;

Phrynichus in Διονύσιον. Eo respexit etiam auctor Etymol. M.
in μορμουκεῖον.

XIV. Attici ὀλίγας ἡμέρας pro ἐν ὀλίγαις ἡμέραις. Aristophanes
Γήρᾳ. Σὺ δ' οὐχ ἡγῇ μ' οὖν δὴ ὀλίγας ἡμέρας.

Priscianus Lib. XVIII. p. 1191. Edit. Putschii.

XV. Οἱ δὲ τὸ ΣΚΑΦΙΟΝ εἶδος κουράς, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γήρᾳ.
Harpocr. in σκαφίον.

XVI. ΤΗΤΕΣ, ἀντὶ τοῦ, τούτῳ τῷ ἔτει — Ἀριστοφάνης Γήρᾳ.

Idem in voce. Occurrit hoc adverbium Nub. 624. Acharn.
15. Vesp. 400.

XVII. Λορδοῦ κισλιδοῦταν ῥυθμόν.

Ælianus H. A. IX. 9.

ΓΗΡΥΤΑΔΗΣ.

- I. ἀκροκώλια
ἄρτοι, κάραδοι.
Athenæus p. 95. F.
- II. Θεράπειε, καὶ χάριταζε τῶν μονωδιῶν.
Idem p. 99. F.
- III. Ηκὼ Θεαρίωνος ἀρτοπώλιον
λιπὼν, ἵν' ἐπὶ κριθίων ἐδώλια.
Idem p. 112. F. emendatus a Jo. Toup ad Suidam I. 6. &
IV. 132. Citantur etiam hi versus ex *Æoloficone*.
- IV. Πτισάνην διδάσκεις αὐτὸν ἐψεῖν ἢ φακὴν;
Idem p. 158. C.
- V. Ψωμοκόλακες δὲ μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ, οὕτως·
Ψίθυρός τε καλοῦ, καὶ κόλαξ, καὶ Σαννυρίων.
παῖ φθείρεσθ' ἐπίτριπτοι ψωμοκόλακες;
Idem p. 261. F.
- VI. Ἀρ' ἔνδον ἀνδρῶν κερσρέων ἀποικία;
ὥς μὲν γὰρ εἰσι νησίδες γινώσκεται.
Idem p. 307. F.
- VII. Ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινώων Αἰσχύλον.
Idem p. 365. B.
- VIII. Ἦν δὲ τὸ πρῶγμ' ἐρετὴ, περιέφερε δ' ἐν κύκλῳ λεπαστὴν ἡμῶν
ταχὺ προσφέρειν πικρῇ· ἐνέχει τε σφύδρα κυανοέσση. — Τὸ βάθος
παρίσθησιν ὁ Κωμικὸς τοῦ ποτηρίου.
Idem p. 487. B. & Pollux X. 75. Nemini facile visum fuit
Comici verba in numeros redigere.
- IX. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Γηρυτάδῃ λεπτὸς τοῦσδε καταλέγει, οὓς καὶ
πρὸς τοὺς ὑπὸ τῶν πικρῶν φησὶν εἰς Αἰδου πέμπεσθαι πρὸς τοὺς ἐκτὶ
ποιητῆς, λέγων οὕτως·
Καὶ τίς νεκρῶν κευθμῶνα καὶ τιότου πύλας

ἔτλη κατελθεῖν; --- ἓνα γ' ἂν ἑκάστης τῆς τέχνης
 εἰλούμεθα κοινῇ γενομένης ἐκκλησίας,
 οὐ σώματ' ἔντας, αἰδοφοίτας, καὶ θαμὰ
 ἐκείτε φιλοχωροῦντας. --- εἰσὶ γάρ τινες
 ἄνδρες παρ' ὑμῖν αἰδοφοῦνται; --- νῆ Δία
 μάστιγα δ' οἵπερ ὀφρακοῦνται. πάντ' ἔχεις. ---
 καὶ τίνες ἂν εἶεν; --- πρῶτα μὲν Σαννυρίαν
 ἀπὸ τῶν τραγῳδῶν· ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν,
 Μέλιτος· ἀπὸ δὲ τῶν κυκλίων, Κινησίας. ---
 εἰθ' ἐξῆς φησὶν·
 ὡς σφ' ὁδὸν ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ἰχεῖσθ' ἄρα.
 τούτους γὰρ, ἣν πολλὰς ξυνέλθῃ, ξυλλαβῶν
 ὁ τῆς διαφορίας ποταμός ἐξοιχήσεται.

Athen. p. 551. B. confer Jo. Toup ad Suidam III. 288. &
 Bentleium in Phalarid. Dissertat. de Origine Tragœdiæ p. 167.
 verlionis latinæ. In antepenult. v. male vulgo legitur ὡχεῖσθ'
 ἄρα. Tempus præsens requirit sententia, ut *Equit.* 1244.

λεπτὴ τις ἐλπίς ἐστ', ἐφ' ἧς ὀχοῦμεθα.

X. ΚΑΤΑΠΛΑΣΜΑ. ἐν Γηρυτιάδῃ.

Poll. IV. 181. περὶ ἱατρικῶν ἐργαλείων.

XI. Τότε μὲν σου κατενοτλάδιζον, νυνὶ δὲ κατενοῦσι· τάχα δ' αὖ
 οἶδα ὅτι κατὰ χέσσονται.

Idem VI. 111.

XII. ΣΥΝΤΕΚΝΟΙ. Αἰσίοφάνης ἐν Γηρυτιάδῃ.

Idem VII. 7.

XIII ΟΙΚΟΔΟΜΟΣ. Αἰσίοφάνης γὰρ ἐν Γηρυτιάδῃ εἶπκε τοὺς
 οἰκοδόμους.

Idem VII. 117.

XIV. Τὰ δὲ ΚΑΡΠΕΙΑ ἐν τῷ Γηρυτιάδῃ Αἰσίοφάνης εἶπε,

Idem VII. 149.

XV. Πόλος τοῦτ' ἐστίν. ἐκασταπόσιν ἥλιος
 τέτραπται;

Idem IX. 46.

XVI. Τὴν μάλθαν ἐκ τῶν γραμματείων ἤσθιον.

Poll. X. 59.

XVII. Ἀλλος δ' εἰσέφερε πλεκίῳ κανισκίῳ ἄρτων περίλοιπα θρύμματ' αἶ.

Idem II. 176. & X. 91. Kühnius ita versus distinxit:

Ἀλλος δὲ πλεκίῳ εἰσέφερε κανισκίῳ.

ἄρτων περίλοιπα θρύμματα.

Hiatus in primo versu Aristophanem minime redolet. Grammatici Poëtarum χρήσεις excerptes, brevitatis causa ea omittebant, quibus non confirmabatur id quod adstruere volebant. Inde fit ut plurima Poëtarum fragmenta a Grammaticis servata numeris suis restitui nullo modo possint.

XVIII. ΑΣΚΟΘΥΛΑΚΟΣ. ἐν Ἀριστοφάνους Γηρυτάδῃ.

Idem X. 160.

XIX. Ἐν δὲ τῷ Γηρυτάδῃ ὁ Ἀριστοφάνης λέγει ΦΟΡΜΩΙ ΣΧΟΙΝΙΝΩΙ.

Idem X. 169.

XX. Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ ΠΕΡΙΘΕΤΟΝ.

Idem X. 170. Confer *Lysistr.* 258. ubi κεφαλὴ περίθετος.

XXI. Καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου Φάγοιμ' ἂν ῥήματα,
εἰς ὅξος ἐμβαπτόμενος, ἢ ξηρὸς ἄλας;

Schol. ad *Vespas* 1303.

XXII. ΓΑΡΓΑΛΙΣΜΟΣ. γάργαλος, καὶ γαργάλη λέγεται ἔρεθισμός, ἀπὸ τῶν πατχητιουσῶν γυναικῶν εἰλημμένης τῆς λέξεως ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ.

Erotianus in voce.

XXIII. ΕΚΛΑΠΗΣΕΤΑΙ. ἀντὶ τοῦ ἐκγλυφῆσθαι, καὶ ἐκγεννηθῆσεται ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ φησί· Φήμαις οὖν ἐγὼ βροτῶν ἅπαντας ἐκλαπήσεται. = Ἀπαξ εἴρηται, καὶ παρ' ἡμῶν ἐξήγηται μόναν.

Idem in voce. Comici verba trochaicum tetrametrum effecisse videntur, cujus in fine vox ipsa erat a Grammatico proposita. Vide an tibi satisfaciat hæc conjectura:

Φημί γοῦν ἐγὼ· βροτοὺς ἅπαντας ἐκλαπήσεται.

Futurum medium, cui passivam significationem tribuisse videtur Grammaticus, ego active accipio.

XXIV. Χριστιῖς, καὶ καταπαίξις ἡμῶν, καὶ βαμολοχεύει.

Harpocr. in βαμολοχεύεσθαι, & auctor Etymol. M. in χριστι-
τιζόμενοι.

XXV. ΕΡΜΑΣ, ὕψαλος πέτρα. ἐν Γηρυτάδῃ Αριστοφάνους.

Harpocr. in voce.

XXVI. ἦσαν εὐθὺ τοῦ Διονυσίου. — ἀντὶ τοῦ ἐπαρεούοντο.

Auctor Etymol. M. in ἥειν. p. 420.

XXVII. ΑΥΤΟΙ ΘΥΟΜΕΝ. ἀντὶ τοῦ, αὐτοὶ πίνομεν,

Hesych. in voce.

XXVIII. ΣΚΟΜΒΡΟΣ. Αριστοφάνης Γηρυτάδῃ.

Athenæus p. 321. A.

ΓΛΑΥΚΟΣ.

Καλύψας καλύμματις τριδωνίῳ διαπαρθένευσα.

Pollux III. 43. ubi recte docti Viri emendant καλύμματι τρι-
δωνίου. Sed in Comici versibus probabile est sic ordinata fuisse
verba :

τριδωνίου καλύμματι

διαπαρθένευσα.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ.

I. Ο μηχανοποιός, ὅποτε βούλει τὸν τρεχόν
ἔξιν ἀνεκός, λέγε· Χαῖρε, φέγγος ἡλίου.

Erotianus in ἀνεκός. Trimetri sunt jambici, ut nemo non
videt, quod tamen Coddæo illi, qui *Augiæ stabulum* se re-
purgasse gloriabatur, non suboluerat. At ille revera *Augiæ*
stabulum repurgandum reliquit.

- II. ΠΟΛΥΠΟΥΣ. -- τὴν δὲ αἰτιατικὴν πολύπου φασίν, ὡς καὶ Ἀλκίουν, καὶ Οἰδίπου -- τὸ δὲ πόλυπον λέγειν, Αἰολικόν. Ἀττικοὶ δὲ πολύπου λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ.

Ταῦτ' ἔχοντα, πολύπου, καὶ σηπίας.
καὶ πάλιν,

τὸν πολύπου

μοι ἔθηκε.

πάλιν·

Πληγὰί λέγονται πολύπου πλουμένου.

Athen. p. 316. A. Probare vult Dipnosophista Atticos dixisse πολύπους & πολύπου: non πόλυπας & πόλυπον. Sed ubi metri ratio primam produci flagitaret, Comicis etiam licuit πολύπους dicere, quod multis exemplis ex eodem Athenai capite confirmatur, licet in plerisque simplicem vocalem pro diphthongo exhibeant impressi libri. Alcæi versum e Sororibus vitiatum emendavit Toupius ad Suidam V. 4. Ameipsiæ versus e Lurcone sic legendus videtur:

Πολῶν μὲν, ὡς εἶπες, δὲ μοι πολύπων.

Diphili tetrameter trochaicus e Mercatore sic legendus:

Πολύπους ἔχων ἀπάσας ὁλομελεῖς τὰς πλεκλάνας.

Prima χρεῖστις e Nostro prolata, est pars tetrametri trochaici; posteriores duæ sunt e senariis jambicis.

- III. Πάσας γυναιξὶν ἕξ ἐνός γέ του τρέπου,
ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.

Idem p. 367. D.

- IV. Θεόπουπος δ' ἐν Εἰρήνῃ ἐπὶ τῆς Φηλείας ἔταξε τὸν ἀλεξερύονα --
καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ·

Ὡν μέγιστον τέτοκεν ὡς ἀλεξερύων.

καὶ πάλιν·

Παλλὰὶ δὲ τῶν ἀλεξερύων

ὑπηνέμια τίκουσιν ὡὰ πολλάκις

βίῃ.

Idem p. 374. C. Confer supra Amphiarai III. Suidas in ὑπη-

νέμει eandem adhibet χρεῖσιν duobus integris fenariis inclusam:

Ενίοτε πολλάι τῶν ἀλεκτρυόνων βίαι

ὑπηνέμει τίκτουσιν ὡὰ πολλοίαις.

Quam veram esse lectionem censet Jo. Toupius ad Suidam III. 260. Sed ἐνίοτε & πολλοίαις simul stare non possunt; nec mihi bene reddi videtur πολλοίαις per multa. Aliam itaque rationem inii. In fine primi fenarii desunt voces aliquot, quæ, salva sententia, omitti potuerunt: metro suadente, δὲ inferui.

V. ΚΟΓΧΥΤΑΙΑΣ ΛΙΘΟΣ. ἐν Ἀριστοφάνει; Δαιδάλῳ.

Pollux VII. 100.

VI. ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΙΝ. Ἀριστοφάνης ἔφη ἐν Δαιδάλῳ.

Idem VII. 117. Occurrit etiam hoc verbum, sed tropice adhibitum, in Pace 305.

VII. περὶ τοῦ γὰρ ὁ πόλεμος

τῶν ἐσθλῶν ὑμῶν; --- περὶ ὄνου σκυῶς.

Suidas in ὄνου σκυῶ. Confer Vespas 191.

VIII. Εὐρύδατος, ποιητής --- καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ, ὑποδείκνυς τὸν Δία εἰς πολλὰ ἑαυτὸν μεταβάλλουσα, καὶ πλουτοῦντα, καὶ πανουργοῦντα,

Εἰ δὴ τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύδατον Δία.

Suidas in Εὐρύδατος.

IX. ΔΟΡΥΦΟΝΟΝ, τὸν δορυφοροῦντα. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ.

Hesych. in voce.

X. Vide in ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ I.

ΔΑΙΤΑΛΕΙΣ.

I. ΔΑΙΤΑΛΕΥΣ, ὁ ἐπαιχτής · ἀπ' αὐτοῦ ὄραμα Ἀριστοφάνει ὠνομασμένη Δαιταλῆς. Auctor Etymol. M. in voce. Attico more scribendum Δαιταλῆς.

II. Τὸ πρῶτον ὄραμα γραφῆς ὁ ποιητής ἐξέθηκε τοῖς Δαιταλῆς,

ἐν ᾧ πῶς ῥεν μειράκιον εἰσάγει, καὶ ἕτερον ἄχρηστον. εὐδοκίμησε δὲ σφόδρα ἐν τούτῳ τῷ δράματι. Schol. ad Nubes 529.

- III. Νομίζω δὴ σοὶ τὰ ὑπὸ Ἀριστοφάνους ἀρκέσειν, τὰ ἐκ τῶν ΔΕΤΑΛΕΩΝ, ὧδ' ὡς ἔχοντα. „Πρὸς ταῦτα σὺ λέξον Ὀμηρε γλώττῃ τίνι καλοῦσι κόρυκα.” προδῶλκει γὰρ ἐν ἐκείνῳ τῷ δράματι ὁ ΕΚ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΩΝ ΔΕΤΑΛΕΩΝ πρεσβύτης τῷ ἀκολάστῳ υἱῷ, πρῶτον μὲν, τὰ κόρυκα τί ποτ' ἐστὶν ἐξηγήσασθαι· μιγὰ δὲ τοῦτο, „Τί καλοῦσιν ἀμενιὰ κάρηνα.” κἀκεῖνος μέντοι ἀντιπροδῶλκει τὸν ἐν τοῖς Σόλωνος ἄξοσι γλωττῶν εἰς δίκας διαφερούσας ὧδ' ὡς. „Ὁ μὲν οὖν σὸς, ἐμὸς δὲ οὗτος ἀδελφὸς Φραστάτω, τί καλοῦσιν ἰδοῦσί τε.” ἐφεξῆς προδῶλκει „Τί ποτε ἐστὶ τὸ εὖ ποιεῖν;” ----- διηγοῖ δὲ καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ Ἀριστοφάνης ἐν ταυτῷ δράματι διὰ τῶνδε. „Ἄλκις, ὀρέλῃ, καὶ μῦρον, καὶ ταινίαι.” εἶτα ὁ πρεσβύτης ἐπισκιάπων. „Ἦδου σαρῆλη. τοῦτο παρὰ Λυσιστράτου.” πάλιν δὲ αὐτοῦ τοῦ ἀκολάστου υἱέως εἰπόντος. „Ἡμῶν ἴσως οὐ καταπληγῆσθαι τῷ χρόνῳ.” καὶ τοῦθ' υἱοῦ ὁ πρεσβύτης ἐπισκιάπων ἐρεῖ. „Τὸ καταπληγῆσθαι τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων.” εἰτ' αὖθις ἐκείνου φάντος. „Ἀποδῆσεται σοὶ ταῦτα ποῖ τὰ ῥήματα;” πάλιν ὁ πρεσβύτης καὶ τοῦτο σκιάπει. „Παρ' Ἀλκιδιάδου τοῦτο ἀποδῆσεται.” καὶ μὲν γε καὶ ὁ υἱὸς οὐδέπω παύσμενος οὐδὲ αἰδοῦμενος τὸν γέροντα, φησὶ. „Τί ὑποτεκμαίρεαι καὶ κακοὺς ἄνδρας λέγοις καλοκἀγαθεῶν ἀσχοῦντας;” εἶτα ὁ πρεσβύτης. „Οἶμαι, ὦ Φραστάμαχε, εἰς τούτων τῶν ξυνηγόρων τεύεται.”

Galenus in Proœmio libelli qui inscribitur τῶν Ἰσποκράτους γλωσσῶν ἐξηγητής. Multa in his depravata, quorum ad emendationem, quum subitaria opera & admodum festinans fragmenta hæc recolligam & disponam, pauca sunt, quæ in præfens conferre valeam. Legendum: ἀντιπροδῶλκει τῶν ἐν τοῖς Σόλωνος ἄξοσι γλωττῶν εἰς δίκας διαφερούσας τινὰς ὧδ' ὡς.

Ὁ μὲν οὖν σὸς υἱὸς, ἐμὸς δ' ἀδελφὸς οὗτός

Φραστάτω, τί καλοῦσιν --

Quid pro ἰδοῦσί τε reponi debeat, in mentem non venit. Postea Aristophanis duo versus sic legendi:

Αλις σφεῖλλη καὶ μύρον, καὶ ταινίαι.

Verba sunt adolescentis, cui respondet fenex:

Ἰδοὺ σφεῖλλη· τοῦτο παρὰ Λυσιστράτου.

Vide Hefychium in σφεῖλλη. In duobus sequentibus fenariis scribendum καταπληγήσει. Mox

Παρ' Αλκιδιδάδου τοῦτο τ' ἀποδίδεται.

id est τοῦτο τὸ ἀποδίδεται. Quæ sequuntur facile numeris suis restituuntur, sed eorum sententiam, quæ partim ab iis, quæ suppressa sunt, pendet, non ita proclive est assequi.

Τί δ' ὑποτιμωρίζοι ἂν σὺ, καὶ κακοὺς λέγοις

ἄνδρας καλοκ' ἀγαθεῖν ἀσκαύντας;

Οἴμ', ὦ Θρασύμαχε, τοῦτο τῶν ξυνηγόρων

τίς γηρύεται;

Ceterum mendosa est apud Galenum scriptura Δεταλέων: & si genuina sunt ista, ὁ ἐκ τοῦ δήμου τῶν Δαιταλέων, aliter accipi debent, quam a Casaubono ad Athen. III. 32. intellecta fuere. Nullus enim adhucdum innotuit Atticæ Pagus, cui nomen Δαιταλεῖς. Aliunde noti sunt Δαιδαλίδαι, a quibus fabulæ titulum inscriptum fuisse conjecit Nunnellius ad Phrynichum in ἀκρολῆς. Sed conjectura illa jamdudum explosa fuit. Δαιταλεῖς sunt convivæ, epulones, quorum unus, homo plebejus, ἀνὴρ ἐκ τοῦ δήμου, cum duobus suis filiis, moribus & indole diversis, colloquebatur.

IV. Οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τάριχον τούτον
πλύνων ἅπασιν ὅσα σὺ νοῖδ' αὐτῷ κακὰ.

Athen. p. 119. C.

V. ΧΟΝΔΡΟΝ δὲ εἶρηκε τὸ ρόφημα Ἀριστοβάνης ἐν Δαιταλευσῶ
οὔτως·

Ἡ χόνδρον ἐψῶν, εἶτα μυῖαν ἐμδαλῶν

εἰδίδου, ῥαφεῖν ἂν.

Idem p. 127. C.

VI. Vide infra in ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ. I.

VII. Τοῦ ΤΡΙΓΩΝΟΥ, μουσικοῦ ὄργάνου, μνημονεύει Αριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι.

Athen. p. 183. E.

VIII. Οσῖς δ' αὐτὴν αὐλοῖς καὶ λύραις κατατέττριμμαι χρώμενος, εἴτά με σκάπτειν κελεύεις;

Idem p. 184. F. Luxatum metrum male insertis voculis δ' αὐτὴν, quarum posterior sensum etiam turbat; & omissa alia quavis particula. Sic χρῆσιν constituo:

Οσῖς αὐλοῖς καὶ λύραις νῦν κατατέττριμμαι χρώμενος,
εἴτά με σκάπτειν κελεύεις;

IX. Καὶ λεῖος, ὥσπερ ἔρχετο.

Idem p. 299. B.

X. Καὶ δειφαλίαν ἀπαλὴν καλαί, καὶ χνουδάτια πλερόεντα.

Idem p. 368. E.

XI. Απόλωλα' τίλλων τὸν λαγὼν ἐφθήσομαι.

Idem p. 400. A.

XII. Αἰὲς οὐ γὰρ ἐμάθετε ταῦτα ἐμαῦ πέμποντος· ἀλλὰ μάλλον πί-
νειν, ἔπειτ' ἄδειν κακῶς Συρακουσίων τράπεζαν, Συδαρίτιδάς τ' εὐ-
ωχίας, καὶ Ξῖον ἐκ Λακαϊνῶν κυλίκων μέθυ ἡδέως καὶ φίλως.

Idem p. 527. C. & 486. F. E chorico cantico hæc desumpta sunt, sed hiulca & corrupta.

XIII. ἐγὼ δέ σοι

πέμψω πλακοῦντ' ἐς ἐσπέραν χάριστον.

Idem p. 646. B. Suidas in ἀνάστασι & in χάριστον, ad quem locum confer Jo. Toup III. 306. e conjectura reposui ἐγὼ δέ σοι. Vulgo legitur δὲ νῦν.

XIV. ἐγὼ δὲ χάλκινον.

τοῦτ' ἐστὶ κοτρίθειον ἰσθάναι καὶ μυρίνας.

Idem p. 667. F.

XV. Φέρε' ἴδω, τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψάγδαν φιλεῖς;

Idem p. 690. E.

XVI. Αἶσον δὴ μοι σκολιὸν τι λαδὼν Αἰκαίου κῆρυκερόντος.

Id. p. 693. l. ult. κῆρυκερόντος, Attica crudi, ut Theophrast. 161.

XVII. Εἰς τὰς τριῖνας δὲ μ' ἀναλοῦν ταῦτα, καὶ τὰ τεῖχη.

Suidas in ἀναλίσκειν.

XVIII. Τὸν Ερεχθεά μαι, καὶ τὸν Αἰγέα κάλει.

Idem in Αἰγέα.

XIX. ΠΑΓΔΑΙΟΣ, σφεδρὸς, βίαιος. ἐν Δαιταλεῦσιν Αριστεφάνους.

Idem in βελγδαίους.

XX. Επειον, ἤτουν χρέματ', ἠπείλουν, πάλιν
ἐσυκοφάντουν.

Idem in σῆσαι, τὸ συκοφαντῆσαι. Eodem significatu occurrit
hoc verbum *Pace* 639.

XXI. Οὐδ' ἔστιν αὕτη σιλεσις οὐδὲ λήκυθος.

Schol. ad *Equites* 577. & Suidas in σιλεσις.

XXII. Ταχύ νῦν πέτου, καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε.

Suidas in τροπίας οἶνος, emendatus e Photii Lexico inedito.

Vide Jo. Toup ad Suidam III. 228. ubi legendum existimat
τάχυν, πέτου. Sed non adtendit Vir longe eruditissimus
huic lectioni obstare mediæ in τάχυν syllabæ modulum. In
Suidæ editione principe excusum ταχύ νυν.

XXIII. Λυροποιός, λυροποιία — Αριστεφάνης δ' ἐν Δαιταλεῦσι καὶ ΔΥ-
ΡΩΝΙΑΝ που λέγει. Pollux VII. 153.

XXIV. Εψυχρολυτρήσαμεν. Idem VII. 168.

XXV. Εἰ μὴ δικῶν τε γύργαθος, ψηφισμάτων τε θωμός.

Idem VII. 176. & X. 158. Θωμὸν e Comici Babyloniiis
enotavit Mæris in voce, p. 190.

XXVI. Οὐδ' ἀργυρίον ἔστιν κεκερματισμένον.

Idem IX. 88.

XXVII. ΚΑΙΝΑΡΙΟΝ. ἐν Δαιταλεῦσιν. Idem X. 32.

XXVIII. Οὐκ ἄλλὰ ταῦτά γ' ἐπίχυσις τοῦ χαλκοῦ.

Idem X. 92. & 109.

XXIX. τῆς μυρῆαῖς ληκύθευ

πρὶν κατελάσαι τὴν σπαθίδα, γεύσασθαι μέρου.

Idem X. 120. & 119. ἄβη μυρῆα. Ad quem locum vide
Hemsterhusii notam. Confer eundem Poll. VII. 177.

XXX. ΘΥΛΑΚΙΣΚΟΝ. ἐν Δαιταλεῦσιν Αριστοφάνης.

Poll. X. 172.

XXXI. Ἐν ἀλιπέδῳ. Αριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.

Harpocr. in ἀλίπεδον.

XXXII. Ἦν μὴ μεταλλάξῃ τοῦ ἐπίπεμψον, κλαίτω.

Idem in ἐπίπεμψον.

XXXIII. Αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι ΚΙΓΚΛΙΔΕΣ ἑκαλοῦντο. Αριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.

Ὁ δ' Ἡλιασθὴς εἶπε πρὸς τὴν κιγκλίδαν.

Idem in κιγκλίδας. Occurrit hoc nomen *Vesp.* 124. 773. *Equit.* 641.

XXXIV. βάψας τὴν κώπην εὐθύς ἔπλευσα
πρὸς Ναυτοδίκας, οἱ τῆς ξενίας ἐδίκασον.

Idem in Ναυτοδίκαι, emendatus e Suida in βάψας.

XXXV. Ἐστὶ μὲν ἩΠΗΣΑΣΘΑΙ ἅπαξ παρ' Αριστοφάνει ἐν Δαιταλεῦσι, παίζοντι τὰς Ησιόδου ὑποθήκας.

καὶ νόσκινεν ἠπήσασθαι.

Phrynichus in ἀκασθής. Thomas Mag. in eadem voce.

XXXVI. Ὡ προνοία καὶ ἀναιδεία. Αριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.

Eustathius ad Odyss. H. p. 1579. l. 30.

XXXVII. Τί δαί; κυνίδιον σὺ λεπρὸν ἐπρίω τῇ θεᾷ
εἰς τὰς τριόδους;

Schol. Theocriti II. 12. emendatus partim a Jo. Toupio. σὺ
omnino inferi debuit, quia in λεπρὸν prior syllaba corripitur,
ut & prima in ἐπρίω.

ΔΑΝΑΪΔΕΣ.

- I. Ο χορὸς δ' ἄρχεῖτ' ἂν ἐναψάμενος δ' ἀπιδας καὶ σφραγματόδεσμα,
διαμασχαλίσας αὐτὸν σχελίσιν, καὶ φύσικας, καὶ ῥαφανῖσι.

Athen. p. 57. A.

- II. Αἰγύπτιοι δὲ τὸν ὑπεξίζοντα ἄρτον ΚΥΛΛΑΣΤΙΝ καλοῦσι.
μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐτι·

Καὶ τὸν κύλλαστιν φθέγγου καὶ τὸν πετόσιριν.

Idem p. 114. C.

- III. Καὶ ταῦτ' ἔχοντα σηπίας καὶ πολύπους.

Idem p. 323. C. Male vulgo πολύπους. Vide supra in ΔΑΙ-
ΔΑΛΟΣ. II.

- IV. τραπόμενον εἰς τεύψον λαβεῖν
ὀσμύλια, καὶ μαινίδια, καὶ σηπίδια.

Pollux II. 76. ubi Aristophanes nude citatur, sine Dramatis nomine, quod ex Athenæo p. 324. B. notum. ὀσμύλια est neutrum plurale, & diminutivum formatum ab ὀσμύλη. Vide Hesychii interpretes ad hanc vocem. Male apud Pollucem editum ὀσμουλίδια, quam formam metri lex non admittit.

- V. λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγῶν
ὕμων ξυναρπάσειεν.

Athen. p. 400. A. In Reg. Cod. scriptum ξυναρπάσειεν ὕμων. Quare voces illas transposuerim statim videt qui metri non prorsus est imperitus.

- VI. Ἢδη παροινεῖς εἰς ἐμέ' πρὶν δεδαιπανάσαι.

Idem p. 422. F. Male vulgo & contra linguæ indolem εἰς omissum. Præpositionem, sine qua versus stare non potest, absorbit præcedens syllaba.

- VII. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαναΐτι καὶ παιτὴν Φκσὶν αὐτὸν εἶναι ἐν τούτοις·
Μήθ' ἄρμα εἶναι ἐπικριδοπῶλην.

Idem p. 645. E. quæ prorsus corrupta sunt. Eo respexit Pol-
lux VII. 199.

VIII.

οὐδεὶς βεβαλάνωκε τὴν θύραν.

Pollux X. 26. Finis est tetrametri trochaici.

IX. Τῶν χειρῶν ἔργα μνοῦς ἐσίν.

Idem X. 39.

X. Προσωπίς, καὶ, ὡς ἐν Δαναΐσιν Αριστοφάνης, ΠΡΟΣΩΠΙΔΙΟΝ.

Idem X. 127.

XI. Κακῶν τοσούτων ξυνελέγη μοι σῶρακος.

Idem X. 130.

XII. Μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς Ερκείου χύτρας,

παρ' αἷς ὁ βωμός οὗτος ἰδρύθη ποτέ.

Schol. ad *Plutum* 1199. & ad *Pacem* 922. & ex eo Suidas, apud quem in χύτρας ἰδρυτέον legitur posteriori versu μεθ' ὧν ὁ βωμός.

XIII. Κλειταγόρα, ποιήτρια Λακωνική, ἧς μέμνηται Αριστοφάνης ἐν Δαναΐσι.

Idem ad *Lysistr.* 1239. & ex eo Suidas.

XIV. ΑΡΓΥΡΙΟΝ δὲ τὸ λεπτὸν νόμισμα καλοῦσιν, ὡς Αριστοφάνης Δαναΐσι.

Suidas in ἀργυρεῖος σλαυρός.

XV. Ἀταλαιπώρας, ῥαθύμας, ὀλιγώρας. Αριστοφάνης Δαναΐσιν.

Οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρας ἢ ποίσις. διέκειτο.

Suidas & Etymol. M. in ἀταλαιπώρων.

XVI. Πρὸς τὸν σφροφέα τῆς αὐλείας ἐχίνου κεφαλὴν κατορύττειν.

Suidas in αὐλείας.

XVII. Λυσκίς, ὡς Αριστοφάνης ἐν Δαναΐσι φησὶν, υἱὸς Αἰγύπλου.

Schol. ad *Plutum* 210. & ex eo Suidas in Λυσκίως ὁξυωπέστειρον βλέπεις. Sed ὁμωνύμοις heroas confuderunt Grammatici, cujus erroris suspicio in Comicum cadere nequit.

XVIII. Ἀλλ' εἴσιθ', ὡς τὸ πρᾶγμα λέξαι βούλομαι

τουτὶ προσόζειν γὰρ κακοῦ τοῦ μοι δεκεῖ.

Suidas in τοῦ.

ΔΗΛΙΑ.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ὄρνεις ἐπῆσαν ταῖς κολοκύνταις καὶ ἄλλαις κνιστοῖς
λαχάνοις· οὕτω δ' εἰσηγεν Αἰσλοφάνης ἐν Δηλίᾳ τὰ σύμπλα λάχανα·

Κνιστὰ, ἢ στέμφυλα.

Athen. p. 373. A.

ΔΙΣ ΝΑΥΑΓΟΣ.

Καλεῖται δὲ τὸ κλινίδιον, καὶ ΚΛΙΝΤΗΡΙΟΝ, ὡς ἐν Δίς
ναυαγῶ Αἰσλοφάνης.

ὦ πονηρὲ σὺ,

τί μ' ἐξορίζεις, ὥσπερ κλιντήριον;

Pollux X. 33. emendatus a Jo. Toupio in Præfatione Cura-
rum novissimarum in Suidam.

ΔΡΑΜΑΤΑ.

- I. Αἰσλοφάνης Δράμασιν ἢ Νιόβῃ·
Οὐδέν, μὰ Δί', ἐρῶ λοπάδος ἐψητῶν.

Athen. p. 301. B.

- II. ΠΕΤΑΧΝΟΝ, ποτήριον ἐκπέταλον. Αἰσλοφάνης ἐν Δράμασι·
πάντες δ' ἔνδον πεταχνοῦνται.

Idem p. 496. A. Posterius est comma tetrametri anapæstici.
Confer Hefych. in πέταχνον, & in proxime antecedenti glossa.

- III. Τὴν δ' ΑΠΟΚΙΝΟΝ καλουμένην ὄρχησιν, ἧς μνημονεύει Αἰ-
σλοφάνης ἐν Κενταύρῳ —

Idem p. 629. C.

- IV. Τῶν δὲ περὶ ἀγροποιῶν ἀθροῖα ἐν Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ· πλίσσω, βράττω, μάττω, δεύω, πέττω, καταλῶ.

Pollux VII. 24. Locum proposui, ut scribendum eum esse censeo.

- V. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν μὲν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ·
 Ἐν κωμήτῃσι καπῆλοις τ' ἐπίχαρτον.

Idem IX. 36.

- VI. Καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ·
 Λίδος δεκατάλαντος.

Idem IX. 53.

- VII. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ εἰρηκεν·
 Ἐκκρουσαμένους τοὺς πύνδακας.

Idem X. 79.

- VIII. Οἱ ἀνδάσμοι τῆς κλίμακος, ΚΛΙΜΑΚΤΗΡΕΣ, ὥς ἐν Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ. Idem X. 171.

- IX. Οὐ μέντοι οἱ κερμαῖς τὰς πλίνθους ἑσπλάττον, ΠΛΙΝΘΕΙΟΝ καλεῖ τόπον ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῃ Ἀριστοφάνης.

Idem X. 185.

- X. Τοῖς δὲ σκεύεσιν εἰ βούλοιτό τις προσαρτιθεῖν καὶ ΚΑΔΟΝ ΠΙΤΤΙΝΟΝ, ἕξεισιν, Ἀριστοφάνους ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ εἰπόντος·

Ἀλλ' εἰς κάδον λαδῶν τιν' εὖρει πίττην.

Idem ibidem.

- XI. Ἐν δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Νιόβῃ·
 ἀλλ', ἄσπερ λυχνος,
 ὁμοίωται ἐκείθενδ', ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου.

Idem X. 119.

- XII. ΚΑΤΤΥΣ, δερμάτιον ἐντιθέμενον τῇ σμυνῇ, ὅταν ὁ στέλεχος ἀραιῇ· καὶ ἔστι τούτου ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Νιόβῃ. Idem X. 166.

- XIII. Ἐγὼ γὰρ, εἴτι σ' ἡδίκηκ', ἐθέλω δίκην δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν.

Suidas in πρόδικον, emendatus a Jo. Toupio V. 118.

XIV. Μείον λέγουσι τοὺς ὑπὲρ τῶν υἱῶν εἰς τὰ Απατούρια οἷς ὑπὸ τῶν πατέρων εἰσφερομένους, διὰ τὸ ἐπιφωνεῖν τοὺς Φράτορας ἐπὶ τοῦ σλαθμοῦ τοῦ ἱερέου, Μείον, Μείον. ὅτι δὲ ἴσταντο, Αριστοφάνης ἐν Δράμασι (male vulgo Δράματι) δεδήλωκε. τοῦτο δὲ κέκληται Κουρεῖον, ἀπὸ τῶν κουρών, ὑπὲρ ὧν ἐθύετο. Μείον δὲ, διὰ τὴν περιμένειν αἰτίαν. καὶ ἐπιζήμιόν τι τοῖς ἥττον εἰσάγουσιν ἀπεδέδοκτο, καθάπερ αὐτὸς φησιν Αριστοφάνης.

Αλλ' εὐχομαι ὡς ἐλκύσαι σε τὸν σλαθμόν,

ἵνα μὴ με προσπαράττωσι γραῦν οἱ Φράτορες.

Schol. ad *Ranas* 810. ubi male legitur in fine prioris senarii τὸν σφυγμόν, quod admodum ineptum est.

XV. ΒΥΡΣΑΝ, τὴν πόλιν Αθηνῶν Αριστοφάνης ἐν Δράμασι παίζων ἔφη. Hesych. in voce.

XVI. ΚΥΛΛΟΥ ΠΗΡΑ. Ζητοῦσι διὰ τί τὸ πορνεῖον, Κύλλου πέραν Αριστοφάνης εἰρήκεν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρω.

Τὸ δὲ πορνεῖον Κύλλου πέραν.

ἔστι γὰρ χωρίον Αθηνῶν ἐπιχευόμενον, καὶ κρήνη. ἀντὶ δὲ τοῦ πέραν, πέραν ἔφη. Idem in voce.

XVII. Αριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρω.

χωρεῖ δ' ἀκλῆτος αἰεὶ δειπνήσων. οὐ γὰρ ἀκάνθαι.

Idem in οὐ γὰρ ἀκάνθαι. Tetrameter est anapaesticus, cui deficit pes primus.

ΕΙΡΗΝΗ Β.

ΦΙΤΥ, ὃ δηλοῖ Φυτόν, ἢ Φύτευμα, ὡς Αριστοφάνης Εἰρήνῃ.

Πόθεν τὸ Φίτυ; τί τὸ γένος; τίς ἡ σπορά;

Eustath. ad *Iliad*. p. 129. l. 261. Hic versus in *Pace* quæ exstat non legitur, qua in fabula occurrit nomen Φίτυ v. 1165.

ΕΡΕΧΘΕΥΣ.

Εν μέντοι τῷ περὶ ὀνομασίας ἡλικιῶν τοῦ Γραμματικοῦ Αριστοφάνους φέρεται, ὅτι ἀπίχθους, κατὰ τινας, οἱ μὴ ἐσθιόντες ἰχθύς. καὶ φέρει ἐκεῖνος χρῆσιν ἐξ Αριστοφάνους ταύτην·

Τοῦνθ' ἐνδ' ἀπίχθους βαρβάρους οἰκεῖν δοκῶ.

Eustathius ad Odyssæ M. p. 1720. l. 25.

ΗΡΩΕΣ.

- I. Οὐκ ἡγόρευον; οὗτος ἔστ' οὐκ Αργόλας,
μὰ τὸν Δί', οὐδ' Ἐλλην, ὅσον ἐμοὶ φαίνεται.
Stephanus Byf. in Αργος, ubi depravati leguntur hi versus,
quorum cuivis facilis erat emendatio.
- II. Τρέχ' εἰς τὸν οἶνον, ἀμφορέα κενὸν λαδῶν,
τὸν ἐνδοθεν, καὶ βύσμα, καὶ γευστήριον,
κᾶπειτα μισθοῦ σαυτὸν ἀμφορεαφορεῖν.
Suidas in ἀμφορεαφόρους: & Pollux X. 75. VI. 99.
- III. Αριστοφάνης δέ, τῶν ἡρώων φησὶν εἶναι τὰ πίπλοντα, λέγων ἐν
τοῖς Ηρωσι·
Μὴ γένεσθ' ἅτ' ἂν καταπέσῃ τῆς τραπέζας ἐκλός.
Diogen. Laërt. in Pythagora VIII. 34.
- IV. Αριστοφάνης δ' ἐν Ηρωσι ΧΕΡΝΙΒΙΟΝ εἴρηκε.
Athen. p. 409. C.
- V. ΠΤΕΛΙΔΑ, τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον. Αριστοφάνης Ηρωσιν.
Harpocraton in voce.
- VI. Πῶς πίομαι;
Αριστοφάνης ἐν Ηρωσι. Auctor Etymol. M. in πίνω.

VII. Εμπόλῳ Διοσκούρῳ.

Pollux VII. 15.

VIII. Ἀνδραποδώνης.

Idem VII. 16.

IX. Ἀρτοποιία.

Idem VII. 21.

X. Ο μισθός, κόμιστρον. Ἀριστοφάνης δ' ἐν τοῖς Ἡρωσι δοκεῖ τὸ κό-
μιστρον κατὰ τὸ νῦν ἔθος εἰρηκέναι ΦΟΡΑΝ, ὅταν εἴπῃ·
ὁβελῶν δ' ἴσως

τετλίρων καὶ τῆς Φορᾶς.

Idem VII. 133.

XI. Τὸ ὕδωρ τοῦ λουτροῦ, λουτρίον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἡρωσι·

Μήτ' ἀπὸνιπτρον θύραξ' ἐκχεῖται, μηδὲ λουτρίον.

Idem VII. 167. Confer Hefychii interpretem ad λούτριον.

XII. Τὸ σκεῦος, ᾧ τοὺς πόδας ἐναπονιπτόμεθα, καλεῖται ποδανιπτήρ·
τὸ δὲ ἀπ' αὐτοῦ ὕδωρ, νίπτρον, ἢ λουτρίον, ἢ ΠΟΔΑΝΙΠΤΡΟΝ,
ὡς ἐν Ἡρωσιν Ἀριστοφάνης λέγει.

Pollux X. 78.

XIII. Τὸν γὰρ ἦλον, καὶ ΗΛΙΣΚΟΝ ἐν Ἡρωσιν Ἀριστοφάνης κέκληκε.

Idem X. 61.

XIV. Πανσιμάπη, ἣν καὶ ΚΑΡΔΟΠΕΙΟΝ ἀνόμαζον, ὡς ἐν Ἡρω-
σιν Ἀριστοφάνης·

Ἡ καρδοπεῖρα περιπαγῇ τὸν αὐχένα.

Idem X. 112.

XV. Ἰθι δὴ, λαβὼν τὸν βόμρον, ἀνακωδώνισον.

Idem X. 173.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ.

- I. Οτι Αριστοφάνους τὰς δεύτερας Θεσμοφοριαζούσας Δημήτριος ὁ Τροιζηνίης Θεσμοφοριατάσας ἐπιγράφει. ἐν ταύτῃ ὁ Κωμικὸς μέμνηται Πεπωρηθίου οἴνου·

Οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἔασω Πράμνιον,
οὐ Χῖον, οὐδὲ Θάσιον, οὐ Πεπωρήθιον,
οὐδ' ἄλλον, ὅσσις ἐπεγερεῖ τὸν ἔμβολον.

Athenæus p. 29. A. Eo respexit Hesychius in ἔμβολον.

- II. Ἰχθύς ἐώνηταί τις, ἢ σηπίδιον,
ἢ τῶν πλατειῶν τις καρίδων, ἢ πουλύπους;
ἢ νησίς ὀπῶτ', ἢ γαλεός, ἢ τευθίδες; —
μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. — οὐ βατίς; — οὐδὲ Φήμ' ἐγώ, —
οὐδὲ χόριον, οὐδὲ πυός, οὐδ' ἦπαρ κάρπρου,
οὐδὲ σχαδόνες, οὐδ' ἡτριάϊον δέλφαικος,
οὐδ' ἐσχέλειον, οὐδὲ κάρραρον μέγαν
γυναιξὶ κοπιώσαισιν ἐπεκουρήσατε;

Idem p. 104. E. & 324. B. Ad versum hujus fragmenti 6. respexit auctor Etymol. M. in ἦτρον.

- III. Οτι δὲ διαδύητον ἦν τὸ τοῦ Κράτητος ΕΛΕΦΑΝΤΙΝΟΝ ΤΑΡΙΧΟΣ, μαρτυρεῖ Αριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις διὰ τούτων·

Ἡ μέγα τι βρώμ' ἔστιν ἡ τρυγῶδοποιουμουσική,
ἣν Κράτης γε τάριχος ἐλεφάντινον λαμπρὸν ἐνόμισεν
ἀπόνως παραβέδλημένον, ἄλλα τε
τοιαῦθ' ἕτερα μυρ' ἐκχιλίζειτο.

Idem p. 117. C. In 2. v. cod. Reg. habet ἣν Κράτητι τε τάριχος, unde novam lectionem concinnavi, ἣν Κράτης γε τάριχος: & in fine ἐνόμισεν dedi, pro vulgato ἐνόμιζεν, quod respuit metri trochaici lex. In ἐλεφάντινον penultimam producit, quam alibi corripit, Poëta.

IV. Καὶ τῶν πλισσυστῶν ᾠδή τις, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.
Athen. p. 619. A.

V. Ω Ζεῦ πολυτίμηθ', οἷον ἔπνευσεν ὁ μισρὸς
φάσκωλος εὐθύς λυόμενός μοι τοῦ μύρου,
καὶ βακκάριδος.

Idem p. 690. D. Eo respexerunt Pollux, cujus hæc sunt verba X. 137. ἵνα δὲ ἀποτίθενται αἱ ἐσθήτες — καὶ φάσκωλοι, ὡς ἐν Θεσμοφοριαζούσαις: & Erotianus in Βάκχαρις.

VI. Ἦν δὲ καὶ κισμὸς, καὶ ΟΚΛΑΣΜΑ. οὕτω γὰρ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ὀνομάζεται τὸ ἔρχημα τὸ Περτικὸν καὶ σύντονον.

Pollux IV. 100. περὶ εἰδῶν ὀρχήσεως. In Thesmophoriazusi quæ exstant, saltationis Perlicæ mentio fit v. 1175. sed ibi nomen ὀκλασμα non reperitur. Est igitur e posteriori fabula desumptum.

VII. Ἀντικρὺς δὲ τὸ νῦν καλούμενον ὑπὸ τῶν γυναικῶν σιηθρόδεσμον εὐροις ἂν ὀνομαζόμενον ΑΠΟΔΕΣΜΟΝ, ἐν Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνους.

Τὴν πτέρυγα παραλύσασα τοῦ χιτωνίου,
καὶ τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐνὴν τὰ τιτθία.

Idem VII. 66. Male vulgo legitur παραλύσασαν, reclamante metro. Nec melius in fine 2. v. ἐνὴν τιτθίῃ. Articulum hic omnino requirit linguæ ratio. Confer fragm. seq. versum 14.

VIII. Παῖν γοῦν ἐπιβόως πάντα τὸν γυναικεῖον καταλεγόμενος κόσμον Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ὑποδείκνυσιν. παραθήσασθαι δὲ αὐτὰς τοῦ Κορινθίου τὰς λέξεις διελαγχούσας ἀκριβοῶς τὸ Φερτικὸν ὑμῶν τῆς ἀπειραγαθίας.

Εὐρον, κάτοπλον, ψαλίδι, κρητὴν, νίτρον,
προκόμιον, ὀχθροῖδους, μίτρας, ἀναδήματα,
ἄλχουσαν, ἔλεθρον τὸν βαθὺν, ψιμύδιον,
μυρον, κίστην, σιγροφίον, ὀπισθοσφενδόνην,
κάλυμμα, φῦκος, περιδέραϊ, ὑπογράμματα,
τρυφεκαλάσιριν, ἐλέεθρον, κεκρύφαλον,
ζῶσμι, ἀμπέχονον, πόρπημα, περυφές, ξυστίδα,

χιτῶνα, βάραθρον, ἔγκυκλον, κρημάτων·
 τὰ μέγιστα δ' οὐκ εἴρηκα τούτων. --- εἶτα τί; ---
 ἕτερά γ', ὅσ' οὐδεὶς μνημονεύσειεν ποτ' ἄν.
 δίσπας, διάλιθον, πλάσθρα, μαλάκιον, βόπρην,
 χλιδῶνα, περόνας, ἀμφιδέας, ὄρμους, πέδας,
 σφραγίδας, ἀλύσεις, δακτυλίους, καταπλάσματα,
 πομφόλυγας, ἀποδέσμους, ὀλισθούς, σάβδια,
 ὑποδερίδας, ἐλκίτῃρας. ἀλλ' οὐδ' ἂν λέγων
 ἀνύσαιμι ---

Clemens Alex. p. 245. editionis Potteri; Pollux VII. 95. Salmasius in Plinianis Exercit. p. 808. Ad 12. hujus fragm. v. respexit Harpocr. in ἀμφιδέαι: ad 11. Hesych. in βοτρυδία, feu, ut male apud eum legitur, βοτροιδία: ad 14. Mæris in πομφόλυγας.

IX. Ἀμφόδον ἐχρῆν αὐτῷ τεθεῖσθαι τούνομα.

Pollux IX. 36. Confer Etymol. M. in Ἀμφίων.

X. τὸ χαλκίον θερμαίνεται.

Idem IX. 69.

XI. Σακίον, ἐν οἷσπερ τὰργύριον ταμιεύεται.

Idem X. 152. Fallitur Jungermannus dicens non constitutum versiculum nisi scribatur uno κ σακίον. Utravis scriptura eligatur, perinde stabit versus: sed codicum lectio præferenda erat. σάκος, unico κ, occurrit *Lyfistr.* 1211. *Acharn.* 822. Nec necesse est legere ἐν ᾧπερ. Præcedebat aliud adfinis significationis substantivum, ad quod, ut & ad σακίον, refertur plurale οἷσπερ.

XII. Ὅσ' ἦν περιέρχ' αὐταῖσι τῶν φορημάτων,
 κόμαισι περιπέτρουσιν αὐτὰς προσθέτοισι.

Scholiasfes ad *Plutum* 159. emendatus a Jo. Toupio ad *Suidam* III. 38.

XIII. ἀγαθὰ μεγάλα τῇ πόλει
 ἤκειν φέροντας Φασὶ τοὺς Πυλαγόρας,
 καὶ τὸν Ἱερομνήμονα.

Scholiasies ad *Nubes* 623. Eo respexit Harpocraton in Πύλαι.

XIV. Διὰ τοῦτο τοῦπος, Οὐ δύναμαι σκευή φέρειν.
καὶ

τὸν ὦμον θλίβομαι.

Idem ad *Ranas* 3.

XV. Αμα δ' ἠπίαλος πυρετοῦ πρέδρομος.

Idem ad *Vespas* 1033.

XVI. Οἱμοι κακοδαίμων τῆς τόθ' ἡμέρας, ὅτε
εἰπέν μ' ὁ κήρυξ· Οὗτος ἀλφάνει.

Suidas in ἀλφάνει, εὕρίσκει.

XVII. ΛΑΚΩΝΙΖΕΙΝ, παιδικοῖς χεῖσθαι. Αριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις B.

Idem in λακωνίζω.

XVIII. ΛΥΚΟΣ ΕΧΑΝΕΝ. Αριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις B.

Idem in voce.

XIX. Φασκάλιον, ἱματίων φορεῖον. ΦΑΣΚΩΛΟΝ δὲ πῆρα τις οὕτως ἑκαλεῖτο παρ' αὐτοῖς -- Αριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.

Harpocraton in φασκάλιον. Respicit forte ad eos versus, qui supra fragm. V.

XX. ΒΑΡΒΟΣ· μύστρον. ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.

Hefych. in voce.

XXI. ΚΑΛΑΣΙΡΙΣ. χιτῶν πλατύστημα -- ἔνιοι δὲ λινοῦν καὶ ποδήρη χιτῶνιον ἰσχνόν. Αριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.

Idem in voce. Non aliud est forte καλάστιρις, ac τρυφοκαλάστιρις, quod nomen reperitur supra in fragm. VIII.

XXII. Μῆτε Μούσας ἀνακαλεῖν ἐλικοβοσφύχους,
μήτε Χάριτας βοᾶν ἐς χορὸν Ολυμπίας.
ἐνθάδε γάρ εἰσιν, ὥς φησιν ὁ διδάσκαλος.

Hephæstion in Enchiridio, de metro præonico, ubi pro πρετέραις Θ. legendum δευτέραις. Vide Hemsterhusium ad Pollucem p. 1336.

ΚΙΘΑΡΩΔΟΣ.

ΣΤΕΙΛΕΑΝ, τὴν μακρὰν ῥάφανον. Αριστοφάνης ἐν Κίθαριῳδῳ.
Hesych. in voce.

ΚΩΚΑΛΟΣ.

- I. Τὸν μὲντοι Κώκαλον, τὸν ποιηθέντα Αραρότι τῷ Αριστοφάνους υἱεῖ, Φιλήμων ὁ Κωμικός ὑπάλλαξας ἐν Ὑποβολιμαίῳ ἐκαμάθησεν.
Clemens Alex. p. 752. emendatus ab If. Casaubono, cujus nota legenda.

- II. Αἶψ' ἔστιν, ὃ πάτερ, κομιδῇ μεσημβρία,
ὁππῆναια τοὺς νεωτέρους δειπνεῖν χρεών.

Athen. p. 156. C. Male vulgo & profligato metro legitur in posteriori versu ἥναια καὶ τοὺς —

- III. ΚΟΤΥΛΗ. Αριστοφάνης Κωκάλῳ.

Αλλαι ὑποπρεσδύτεραι γράες Θασίου μέλανος μεσλὸν κερκμευομέναις κοτύλαις μεγάλαις ἔτχον ἐς σφέτερον δέμας οὐδὲν ἄκοσμον, ἔρωτι βιαζόμεναι μέλανος οἴνου ἀκράτου.

Idem p. 478. D. quæ partim ita recte emendavit & numeris suis restituiffe sibi visus est Jo. Toupius ad Suidam III. 72.

ἄλλαι

ὑποπρεσδύτεραι γράες Θασίου μέλανος μεσλὸν κεράμειον
κοτύλαισιν μεγάλαις ἔτχον ἐς σφέτερον δέμας οὐδένα κόσμον.

Quæ sequuntur, vel Scholiastæ vel Athenæi verba esse Toupio placet, quod mihi non admodum probabile est: nec in scabritie ultimi tetrametri Ariltophaneam facilitatem agnosco.

- IV. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ τέγος οὐ μόνον οἱ νῦν ΚΕΡΑΜΟΝ ὀνομάζουσιν, ἀλλὰ καὶ Αριστοφάνης ἂν εἴκοι καλεῖν, εἰπὼν ἐν Κωκάλῳ.
Κοφίνους δὲ λίθων ἐκέλευον ἡμᾶς ἐπὶ τὸν κέραμον.

Pollux VII. 162. Quæ sic in anapæstos digessit Kühnius:

κοφίνους δὲ λίθων

ἐκέλευες ἱμῶν ἐπὶ τὸν κέρκμον.

Sed, si bene memini, verbum ἱμῶν apud Comicum primam semper producit, quæ ut observetur prosodia, legendum ἐκέλευ' ἱμῶν. Si vero rite corripì potest, mallet ἐκέλευ' ἀνιμῶν, quod ad corruptam scripturam propius accedit.

V.

ἐκδότην δέ τις

καὶ ψηφολογεῖν ὥδε καὶ δίφρῳ δύο.

Suidas in ὥδε, ubi male ψηφολόγον, cujus in locum ψηφολογεῖν a Photio in Lexico inedito subministratum, reponendum esse vidit Kusterus. Sed quas paratas habebat opes, iis nesciit uti. Vide enim quam bellum inde versum ille excudit:

Εκδότην τις ψηφολογεῖν ὥδε καὶ δίφρῳ δύο.

In quarta sede istius trochaici, ut rebatur, tetrametri, pes est amphibrachys, cui in hoc metro nullus est locus.

VI.

Π Ω Μ Α Λ Α. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς — Ἀριστοφάνης ἐν Κωκῶλῳ.

Ἡ λαιδερίᾳ τις ἐγένεθ' ὑμῖν; — πῶμαλα.

οὐκ εἶπον οὐδὲν οὐδενί.

Harpocration in voce, emendatus a Jo. Toupio ad Suidam

III. 71. Confer Suidam in eadem voce.

VII.

Φ Ω Δ Ε Σ — τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς γινόμενα, μάλιστα δὲ ἔταν ἐκ φύχους ἐν τῷ πυρὶ καθίστασι, στρογγύλα ἐπιφλογίσματα. — καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Κωκῶλῳ φησί.

Παρέσο κατέτρεξεν ἱμάτια. καὶ πεῖτα πῶς

φῶδας τοσαύτας εἶχε τὸν χειμῶναυλον;

Erotianus in voce. Hæc corruptissima esse facilius est decernere, quam emendare.

VIII.

ἥμουν ἄγχιον βάρος.

ἔτειρε γάρτοι μ' οἶνες οὐ μιγῆς πόμα

Ἀχελῶφ.

Macrobius Saturn. V. 18. Hujus etiam χεῖσως initium melam flagitat.

- IX. ΧΡΥΣΟΣ Ο ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΣ. Μέννηται ταύτης Αριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ. εἴρηται δὲ, παρόσεν εἰ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν ἐργάζεσθαι νομίζονται.

Zenobius Proverb. VI. 47.

- X. ΙΠΝΟΣ. —Αριστοφάνης δὲ ἐν Κωκάλῳ καὶ τὸν κοπρῶνα οὕτως εἶπεν.

Hesychius in voce. Confer Pollucem V. 91.

ΛΗΜΝΙΑΙ.

- I. Οὐκ ἔρχετον Βοιωτίαν, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύννου ὑπογάστριον.
Athenæus p. 299. B. & 302. D. quæ sic in numeros redigi possunt:

οὐκ ἔρχετον

Βοιωτίαν, οὐ γλαῦκον, οὐχ ὑπογάστριον
θύννου.

Sed aliter in Poëtæ versibus fuisse puto.

- II. Οὐ κρανίον λάδρακος, οὐχὶ κάραδον πρίασθαι.

Idem p. 311. D.

- III. Λήμνος κυάμους τρέφουσα τακερούς καὶ καλούς.

Idem p. 366. D.

- IV. ΝΑΥΦΥΛΑΞ. Αριστοφάνης ἐν Λημνίαις. Pollux VII. 139.

- V. Καὶ ὁ μὲν πρὸ ὥρας πεπαινόμενος καρπὸς, ΠΡΩΪΜΟΣ ἐν Λημνίαις Αριστοφάνης, καὶ πρῶτα δὲ καρπία ὁ αὐτὸς εἶρηκε.

Idem VII. 152. πρῶμος occurrit *Vespis* 264. πρῶος, *Pace* 1164.

- VI. Τὰ δὲ φυτευτήρια τῶν σύκων, ΣΤΚΙΔΑΣ Αριστοφάνης ἐν ταῖς Λημνίαις. Idem ibidem.

- VII. Αἰὲρτίως κατέλιπον αὐτὴν σμωμένην
ἐν τῇ πυέλῳ.

Idem VII. 166.

- VIII. Τὸ δὲ ῥῆμα, τὸ πενταλιθίζειν, ἔπην ἐν τοῖς Ερμίππου Θεοῖς·
τὸ δὲ ὄνομα, ΠΕΝΤΑΛΙΘΑ, ἐν ταῖς Αριστοφάνους Λημνίαις·

Πενταλίθις θ', ὁμοῦ λεγάνης παραθραύσματος.

Pollux IX. 126.

IX.

μόχλωσον τὴν θύραν.

Idem X. 25.

X.

Ἀνδρῶν ἐπακλῶν πᾶς ἐγάργαιρ' ἐσθία.

Schol. ad *Acharn.* 3. & ex eo Suidas in ψαμμοκσιγάργαρα, emendati a Jo. Toupio in Suidam V. 148.

XI.

Τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο τοὺς παιδοσπέρους.

Suidas in ἀπεχρήσατο, ἀπέκλεινε. Pollux IX. 153.

XII.

Ω ΝΥΝ ΘΕΡΜΟΙ ΒΩΜΟΙ. ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου σπουδῆς τυγχάνονταν. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Λημνίαις

Τὴν κερτίσθην δαίμεν', ἥς τῶν

θερμὸς ἐσθ' ὁ βωμὸς.

Suidas in voce.

XIII.

Λέγουσι δέ ποτε καὶ ΧΡΗΣΘΑΙ, ἀντὶ τοῦ δεῖ. — Ἀριστοφάνης Λημνίαις

Ἡ καρδία τε τις. ἀλλὰ πῶς χρῆσθαι ποιεῖν;

Idem in χρεῖ.

XIV.

Ἐνταῦθ' ἐτυράννευεν ποθ' Ὑψιπύλης πατήρ

Θόας, βράδιστος τῶν ἐν ἀνδρώποις δραμεῖν.

Ammonius in τυράννον, ubi in priori versu librarius voculam ποθ' omisit, & in posteriori male βραδύτερος pro βράδιστος scripsit.

XV.

Οτι δὲ αἱ ἀρλενόμεναι παρθένοι, ΑΡΚΤΟΙ καλοῦνται. —

Ἀριστοφάνης Λημνίαις καὶ Λυσιστράτη.

Harpocr. in ἀρλεῦσαι. Respicit ad *Lystr.* 645.

XVI.

ΜΕΤΑΤΑΛΟΣ ἔστιν ἡ ῥυπαρὰ λεγομένη αὐλὴ, οὗ ὄρνιθες ἦσαν. Ἀριστοφάνης Λημνίαις.

Idem in voce.

XVII.

ΔΟΡΙΑΛΛΟΣ. λέγεται καὶ ΔΟΡΙΑΛΟΣ. Ἀριστοφάνης

Αἱ γυναῖκες τὸν Δορίαλλον φράγγονται.

Ἐστὶ δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Etymol. M. in voce p. 283. l. 45.

omisso dramatis titulo, quem ex Hesychio *Lemnias* esse

novimus. En illius verba: ΔΟΡΥΑΛΛΟΣ. τὸ τῶν γυναικῶν
μόριον --- οὗ μέμνηται ἐν Αἰμυλίοις. Apud Suidam ΔΟΡΙΔΑΛΟΣ.
Et veram eam esse hujus nominis scripturam credo, qua in
opinione me confirmat ipsa Aristophanis χρήσις, quæ pars
est tetrametri trochaici:

Αἱ γυναῖκες τὸν δόρυλλον ἄρτι φράγγονται.

quod inferui, ἄρτι a Grammatico omitti potuit, aut librarii
culpa excidere.

ΝΕΦΕΛΑΙ Α.

- I. Εὐριπίδης δ' ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν
τὰς περιλαλήτους αὐτός ἐστὶ τὰς σοφάας.

Diogen. Laërt. in Socrate II. 18. ad quem locum ita Menagius: Αἰριστοφάνης ἐν Νεφέλαις. Δευτέραις scilicet: hæc enim in
Nebulis prioribus non comparent. Oscitanter ista scribebat
vir ingeniosus & valde eruditus. Sunt enim hi versus e *Nebu-*
lis prioribus, quæ non exstant. Eundem errorem erravit
Coddæus, quod magis miror: non quod illum Menagio do-
ctiorem vel diligentiorẽ fuisse credam; sed quia id, quod
aliunde notissimum est, *posteriores* eas esse *Nubes*, quas
habemus, *priores* vero intercidiisse, ex Athenæo discere
poterat, qui disertè ait ἐν δευτέραις Νεφέλαις esse duas χρή-
σεις, quas profert p. 299. B. & 345. F. quæque in nostris *Nu-*
bibus leguntur v. 559. & 983. quas tamen ille inter deper-
diti dramatis fragmenta retulit.

- II. ΠΗΝΙΟΝ. ζῶν ὅμοιον κώνωπι. Αἰριστοφάνης Νεφέλαις.
Κεῖσέσθον ὥσπερ πηνίῳ θινυμένῳ.

Suidas in voce.

ΝΗΣΟΙ.

- I. Ω μῶρε, μῶρε, ταῦτα πάντ' ἐν τῇδ' ἐνι.
οἰκεῖν μὲν ἐν ἀγρῷ τοῦτον, ἐν τῷ γηδίῳ,
ἀπαλλαγέντα τῶν κατ' ἀγορὰν πραγμάτων,
κεκτλημένον ζευγάριον οἰκεῖον βοσὶν,
ἔπειτ' ἀκούειν προδατίων βληχωμένων,
τρυγὸς τε φωνὴν εἰς λεκάνην ᾠδουμένης,
ὄψω τε χρῆσθαι, πηνιδίοις τε, καὶ κίχλαις,
καὶ μὴ περιμένειν ἐξ ἀγορᾶς ἰχθυΐδια
τριταῖα, πολυτίμητα, βεβασανισμένα
ἐπ' ἰχθυοπώλου χειρὶ παρανομογᾶτη.
- Stobæus titulo de Pace, editionis Grotii p. 213.
- II. τί σὺ λέγεις; εἰσὶν δέ που
αἰδὶ κατ' αὐτὴν, ἣν βλέπεις, τὴν εἴσοδον.
- Schol. ad *Aves* 297.
- III. Εοικε δὲ Παναίτιόν κωμωδεῖν, ὃν καὶ ἐν Νήσοις.
Καταλιπὼν Παναίτιον πίθηκον.
ἐνθα καὶ μαγίρευ πατὴρ αὐτὸν λέγει. πίθηκον δὲ αὐτὸν εἶπε διὰ
τὸ πανούργον.
- Idem ibid. 440. & ex eo Suidas in διαθήκην διαδώμεθα.
- IV. ΕΞΕΧ' Ω ΦΙΛ' ΗΛΙΕ. κωλάριόν τι παροιμιῶδες ὑπὸ τῶν
παιδίων λεγόμενον, ὅταν ἐπινέφῃ ψύχους ἄντρος. Αἰριτοφάνης Νήσοις.
λέξεις ἄρα,
ὥσπερ τὰ παιδί', ΕΞΕΧ' ὦ φίλ' ἦλιε.
- Suidas in ἐξέχειν τὸν ἥλιον. Vide quam facile erat Poëtæ verba in versus digerere.
- V. Ως ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυννενοφυῖα βαδίζει.
- Idem in ξυννενοφει. Confer Eustathium ad Hom. p. 881. l. 42.
- VI. Μνημονεύει τῶν Θ Λ Α Σ Τ Ω Ν ἐλαιῶν Αἰριτοφάνης.
Θλαστὰς ποιεῖν ἐλάας —

πάλιν,

Οὐ ταῦτόν ἐστιν ἀλμάδες καὶ στέμφυλα.

καὶ μετ' ὀλίγα·

Θλασθαῖς γὰρ εἶναι κρεῖττον ἐστὶν ἀλμάδας.

Athenæus p. 56. B. absque dramatis titulo. Sed ex *Insulis* ista esse desumpta scimus ex Polluce, cujus hæc verba sunt. VI.

45. Θλασθαῖς ἐλαίας ἐν Νήσοις ἂν εὗροις Αἰριστοφάνους.

VII. Ως δ' ἐπὶ τῶν κερματίων οἱ ἀρχαῖοι Ἀττικοὶ ἥκιστα τῷ ἐνικῷ ἐχρᾶντο, οὕτως δ' ἐπὶ τῷ ἀργυρίῳ, τῷ πληθυντικῷ. Τ' ΑΡΓΥΡΙΑ γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀργυρίου σπανίως ἂν τις εὗροι παρ' αὐτοῖς. ἐγὼ δ' εὗρον ἐν ταῖς Νήσοις Αἰριστοφάνους, εἰ μὴ ὑποπτεύεται τὸ δρᾶμα, ὡς Αἰριστοφάνους οὐ γνήσιον. Poll. IX. 89. Quod & profert VII. 104. absque suspitione circa dramatis auctorem. Ἀργύριον, τὸ νόμισμα. εἴρηται δὲ καὶ ΑΡΓΥΡΙΑ ἐν Αἰριστοφάνους Νήσοις.

VIII. Θράναι, θρανία, ΘΡΑΝΙΔΙΑ ἐν Νήσοις Αἰριστοφάνους.

Idem X. 47.

IX. ΕΛΥΜΟΣ. σπέρμα τι, ὃ ἐϋώντες οἱ Λάκωνες ἥσθιον. Αἰριστοφάνης Νήσοις. Auctor Etymol. M. in voce.

X. ΕΝΔΗΜΟΣ, ὃ μὴ ἀποδημῶν· ΕΠΙΔΗΜΟΣ δὲ, ὃ ἐπιδημῶν ξένος. καὶ παρὰ Αἰριστοφάνει ἐν Νήσοις·
ἀλλ' οὐ τυγχάνει

ἐπιδημος ὢν.

λέγεται δὲ περὶ τοῦ Ποσειδῶνος, ὅτι οὐκ ἐπιδημεῖ Ἰσθμῷ. κυρίως εἰρημένον. οὐχ οὕτω γὰρ Ἰσθμὸς ὁ θεῖος, ὡς διαπαντός ἐκεῖ διαβρίκειν.

Idem in voce

XI. Θύρσος. αὐλητὴς ἦν, γυναῖκα ἔχων ἑταῖραν. ΘΥΡΣΟΥ ΚΤΗΗ. Αἰριστοφάνης ἐν Νήσοις, οὐ τοῦ αὐλητοῦ μνημονεύων, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ φύλλα εἰπεῖν καὶ κλάδους. Hesychius in voce.

NIKAI.

Τουτὶ προσαναεῖναι τὸ σιμὲν αἰί.

Schol. ad *Lyfistr.* 288. & ex eo Suidas in σιμός.

ΟΛΚΑΔΕΣ.

- I. Δαδ'άπλοντα, μισθύλλοντα, διαλείχοντά μου τὸν κάτω σπαλ'άγην.
Athen. p. 91. C. In Dramatum catalogo nescio quo casu omissum fuit Athenæi nomen, quod juxta Fabricianum exemplar primo loco poni debuit.
- II. Καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν, διὰ τοὺν Μαχαθῶνι τρόποιον.
Idem p. 111. A. ubi triplex menda metrum corruptit. Tetrameter est anapaesticus. κολλύρα species est panis cujus occurrit mentio apud Comicum *Pace* 123.
- III. Μνημονεύει δὲ τῶν ΜΥΛΛΩΝ καὶ Αριστοφάνης ἐν Ολκᾷσι·
Σκόμβροι, κῶλιαι, λέξιαι, μύλλαι, σαπέριδαι, θυννίδες.
Idem p. 118. D.
- IV. Ω κακοδαίμων, ὅστις ἐν ἄλμῃ πρῶτον τριχίδων ἀπεδάφθη.
Idem p. 329. B. ubi male κακόδαιμον legitur.
- V. Ἰὼ Λακεδαῖμον, τί ἄρα πείσει τήμερα;
Schol. ad *Nubes* 699. male descriptus a Suida in *Τήμερος*.
- VI. Παιῖδες ἀγένειοι, Στράτων --.
Idem ad *Acharn.* 121.
- VII. Ἐστὶ τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης ξυνήγορος,
ὥσπερ Εὐάθλος παρ' ἡμῖν τοῖς νέαις.
Suidas in *Εὐάθλος* δέκα, quæ hausit ex integrioribus scholiis ad *Acharn.* 710. & *Aves* 590.
- VIII. Η.α, δυσυλάεως, τὸ ἐπηρεύμεν. --- Αριστοφάνης Ολκᾷσι·
Ἐπεὶ δ' ἐγενόμην, ὥσπερ ἦ', ἐπὶ ξύλα.
Idem in voce.
- IX. Τὰ πρυμνήσια, ΕΠΙΓΓΑ ἔλεγον. κέχρηται τῷ ὀνόματι καὶ οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί, Αριστοφάνης Ολκᾷσιν.
Harpocr. in ἐπίγνον. Confer supra in *Babyloniis* XVIII.
- X. Τὸ δραχμῆς ἄξιον, ΔΡΑΧΜΙΑΙΟΝ, ὡς ἐν Αριστοφάνει Ολκᾷσιν. Pollux IX. 60.

XI. Ἐν δὲ ταῖς ἀρχαῖς τάττεται ἂν καὶ ἃς εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Οἰκασίν ΤΡΧΑΣ ΟΙΝΟΥ.

Pollux X. 73. Occurrit nomen ὕρχαι *Vespr.* 676.

XII. ΜΑΖΟΝΟΜΕΙΑ. Ἀριστοφάνους εἰπόντος ἐν Οἰκασί.

Idem X. 84.

XIII. Καὶ ΣΚΑΦΙΔΑ δὲ τὴν σκάφην ταύτην (ἣγουν τὴν κάρδαπον) ἐν Οἰκασί λέγει, συντάξας οὕτω·

Σκαφίδας, μάληρας —

Idem X. 102.

XIV. Λόγχοι δ' ἐκαυλίζοντο καὶ ξυστὴν κάμαξ.

Idem X. 144.

XV. ΚΩΡΥΚΙΔΑ. ἐν ταῖς Οἰκασί Ἀριστοφάνους.

Idem X. 172. Vide *Fragm. incert.* CXXXIV.

XVI. Φαίης δ' ἂν κατ' Ἀριστοφάνην λέγοντα ἐν Οἰκασί καὶ ΠΑΤ-
ΤΑΛΟΥΣ ΕΓΚΡΟΥΕΙΝ, καὶ ΣΚΥΤΑΛΟΝ ΤΗΡΟΣΙ-
ΔΗΡΟΝ, καὶ ΣΜΙΝΥΔΑΣ, καὶ ΑΓΚΑΛΙΔΑΣ.

Idem X. 173.

XVII. Ἐκ δὲ τοῦ οἴκου, καὶ οἰκίσκος παρ' Ἀριστοφάνει, περιδομοτροφεῖον, οἶον·

Τί δὲ τὸν ὀρνίθειον οἰκίσκον φέρεται;

Eustath. ad Odyss. A. p. 1423. l. 4. Initium est tetrametri trochaici. Desumptam autem esse ex Holcadibus, hanc χρῆσιν ostendit Hemsterhusius ad Pollucem X. 159. En Grammatici verba: Καὶ οἰκίσκον δὲ ὀρνίθειον (sic ex Eustathio & ad metri legem scribendum; male vulgo ὀρνίθειον) καὶ οἰκίσκον περιδομικὸν Ἀριστοφάνης ἐν Οἰκασί ἔφη. Si τί δαὲ legeris, integer erit senarius; nec tamen eo minus necesse erit ὀρνίθειον retinere.

XVIII. Ἀράκους, πυρούς, πλισάνην, χόνδρον, ξειάς, αἶρας, σεμίδαλιν. Galenus περὶ τροφῶν δυνάμεως, T. IV. p. 316. in fine. Tetrameter est anapaesticus, unde liquet male apud Galenum πλισ-
σάνην legi.

XIX. ΑΠΕΣΦΑΚΕΛΙΣΕΝ. ἐσάπη. οἱ δὲ ἱατροί, τὴν ἐκ τῆς

σήψεως μελανίαν, σφαίμελον λέγουσι, ἢ ἀντὶ τοῦ παρεσπάσθῃ. Αἰ-
στοφάνης Ολκασίν. ἢ αἰφνιδίως ἀπέθανεν.

Hefychius in voce. Eodem respexit Suidas in ἀπεσφαιέλισεν,
ubi Comicum laudat omisso Dramatis titulo: ὁ δὲ Αἰστοφάνης
ἀντὶ τοῦ ἀπεσπάσθῃ.

XX. Φάσις, πόλις — τὸ ἐθνικὸν φασιανός. Αἰστοφάνης ἐν Ολκάσι.
Stephanus Byf. in voce.

XXI. Ἀδαξῆσαι, τὸ κηῆσαι. οὐκ ἐν τῷ οὐδαξῆσαι. καὶ ΑΔΑΧΕΙΝ,
τὸ κηθεῖν. Ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρα ἐκλέγει τ' αἰεί.
Αἰστοφάνης. Suidas in ἀδαξῆσαι. Confer Hefychii Interpretem
in ἀχώρατον, & Etymol. M. in ἀχῶρα p. 182. ubi additæ vo-
ces istæ ἐκ τοῦ γενείου. Pro ἐκλέγει Poëtam scripsisse arbitror
ἐκλεπίζει, & sic χρῆσιν hanc in versus digeri posse:

Ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ κἀκλεπίζει τοὺς ἀχῶρας αἰεί
ἐκ τοῦ γενείου.

ΠΕΛΑΓΟΙ.

I. Ἦν γὰρ ἓνα ἄνδρα ἄδικον συνδιώκης, ἀντιμαρτυροῦσι δώδεκα τοῖς
ἐτέροις ἐπισίτιοι. Athenæus p. 247. A.

II. Κεφαλὰς τ' ἀρνῶν, κωλὰς ἐρίφων.

Idem p. 368. E.

III. Ἀτλιάγας, ἡδίστον ἐψεῖν ἐν ἐπινικίοις κρέας.

Idem pag. 387. F.

IV. ΧΑΛΚΩΜΑΤΑ φαίης ἂν ἐν μέρει τῶν σκευῶν — εἰπόντος
Αἰστοφάνους ἐν Πελαργοῖς.

Χαλκώματα, προσκεφάλαια.

Pollux X. 174. Idem VII. 105. Χαλκώματα δὲ Αἰστοφάνης ἐν
Πελαργοῖς καὶ Σφελξίν εἴρηκε. Respicit *Vesparum* versum 1214.

V. Ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ἐριθροφεῖον, ΟΙ-
ΚΙΣΚΟΝ. Αἰστοφάνης Πελαργοῖς.

Harpocraton in Οἰκίσκῳ. Confer supra *Holcadum* XVII.

- VI. Περὶ Πατροκλέους ἐν Πελαργοῖς εἴρηται ὅς τις ἔνεκεν τῆς Φειδωλίας οὐδένα προσέσθαι εἶα, Φυλακῆς ἔνεκα τῶν χρημάτων καὶ γλισχροῦ βίου. Schol. ad *Plutum* 84.
- VII. Περὶ Νεσκλείδου ἐν Πελαργοῖς εἴρηται, ὅτι Ρήτωρ καὶ συνοφάνης. Idem ibid. 665.
- VIII. Ὁ μὲν ἦδεν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην·
ὁ δ' αὐτὸν ἠνάγκαζεν Ἀρμοδίου μέλος.
Idem ad *Vespas* 1231.
- IX. ἀπεσημηνάμην
τὰς τῶν κακουργῶν οἰκίας.
Thomas M. in σημείον.
- X. ΒΑΛΑΝΕΥΣ, παρὰ Πλάτωνα, καὶ Ἀριστοφάνη ἐν Πελαργοῖς. Mæris in voce. Probabilis est Pierfoni conjectura, auctorem scripsisse Βαλανίς.

ΠΛΟΥΤΟΣ Α.

Τῶν λαμπροτέρων τε πλείστων αἰτίων
τοῖς ὑπὸ αἰτίαις πλατειῶν.

Schol. ad *Ranas* 1125.

ΠΟΛΥΕΙΔΟΣ.

- I. Ἰδοὺ δίδωμι τήνδ' ἐγὼ γυναῖκά σοι
Φαιδράν· ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἔοιχ' ἥξειν ἄγων.
Stobæus Tit. LXVI. Floril. Grotii p. 281.
- II. Ελλοιμένεζες ἢ δεκατεύεις;
Pollux IX. 31.
- III. ΠΡΟΣΕΜΦΕΡΗΣ. Ἀριστοφάνης ἐν Πολυεῖδῳ.
Idem X. 130.

- IV. ΑΝΑΡΙΣΤΟΣ. μάλλον δὲ ΑΝΑΡΙΣΤΗΤΟΣ. Αριστοφάνης Πολυεῖδω·
 διὰ τῆς ἀγορᾶς ἀναρίστητος ὦν,
 τρέχω.
 Suidas in voce.
- V. ΕΡΗΜΟΝ ΕΜΒΛΕΠΕΙΝ. ἀκίνητον καὶ νωθρόν· οἷον ὅταν εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς ἐμβλέπωμεν. Αριστοφάνης Πολυεῖδω.
 Idem in voce, Etymol. M. in ἔρημος, Zenob. Proverb. IX. 9.
- VI. ΘΗΣΕΙΟΘΡΙΨ. ὁ ἐν τῷ Θησεΐῳ διατρίψας. Αριστοφάνης Πολυεῖδω.
 Etymol. M. in voce.
- VII. Οὐκ ἀπέρκει, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπέχρη. Αριστοφάνης Πολυεῖδω.
 Mæris p. 286.
-

ΠΡΟΑΓΩΝ.

- I. Κάμνοντα δ' αὐτὸν τοῦ θέρους ἰδὼν ποτε,
 ἔτρωγ' ἵνα κάμνοι σὺκα τῆς μεσημερίας.
 Athenæus p. 80. A.
- II. Εγευσάμην χορδῆς ὁ δούληνος, τέκνον.
 πῶς εἰσίδω ρύγχος περισκεκαυμένον;
 Idem p. 95. D.
- III. Τί οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ ποτήρια;
 Idem p. 380. D.
- IV. Ὄρα βυδίζειν μοι ἅπλ' πρὸς τὸν δεσπότην,
 ἥδη γὰρ αὐτοὺς οἶμαι δεδειπνάναι.
 Idem p. 422. F.
- V. Ο δ' ἀλφίτων τριάμενος τρεῖς χαίνας κετύλης δεύσας εἴκοσι ἀπολογίζεται.
 Idem p. 478. F. Pro εἰκαδε, quod olim editum erat, Ca-
 faubonus εἴκοσι reposuit. Utrum sententiæ magis aptum sit,

non facile est discernere : at metra non constant. Scribendum :

ὁ δ' ἀλφίτων τρεῖς χοίνικας
κατύλης δεύσας πριάμενος, ἀπολογίζεται
εἴκοσι.

Partem hujus χρήσεως profert Eustathius ad Iliad. p. 1282.
l. 52.

VI. Οἶμοι τάλας, τί μου σβρέφει τὴν γαστέρα;
βάλλ' ἐς κόρυκα· πόθεν ἂν λάσανα γέναιτό μοι;

Pollux X. 44.

VII. Σταθερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης.
Suidas in σταθερόν.

ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΙ.

Τί, πρὸς θεῶν, οἴομεθα τοὺς πάλαι ποτὲ,
τοὺς Πυθαγοριστὰς γενομένους, οὕτως ῥυπαρῶν
ἐκόντας, ἢ φορεῖν τρέφανας ἡδέως;
οὐκ ἔστι τούτων οὐδὲν, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ.
ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης, οὐκ ἔχοντες οὐδὲ ἓν,
τῆς εὐτελείας πρόφασιν εὐρόντες καλὴν,
ὅρους ἑπηξάν τοῖς πένησι χρησίμους.
ἐπεὶ παρὰ τας αὐτοῖσιν ἰχθῦς ἢ κρέας,
καὶ μὴ κατεσθίωσι καὶ τοὺς δακτύλους,
ἐθέλω κρέμασθαι δεκάκις.

Athenæus p. 161. F. In secundo versu lectionem Regii cod. re-
præsentavi.

ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ.

- I. Τὴν χύτραν δ' Αἰσχροφάνης ἐν Σκηνᾷ καταλαμβάνουσας ΚΑΚ-
ΚΑΒΗΝ εἶρηκεν οὕτως·
Τὴν κακκάβην γὰρ καὶ τοῦ διδασκάλου,
καὶ Δαιτυλεῦσιν·
καὶ γαίην ἐκαίθην κακκάβην.
Athen. p. 169. C. In Reg. cod. scriptum Σκηνᾷ κ. non, ut
vulgo perperam, Σκηναῖς. Vide Casaubonum IV. 20. Præterea
ejusd. cod. scriptura γὰρ καὶ τοῦ διδασκάλου, propius ad emen-
datam lectionem accedit, quam e Polluce X. 106. dedi, quo
lectorem remitto. Pollux vero apud Comicum non χύτραν,
sed κακὰ σημαίνει ait τὴν κακκάβην. Ad posteriorem χρῆσιν
forte respexit Phrynichus in hac nota: κακκάβην. διὰ τοῦ η
κακκάβην λέγε. τὸ γὰρ διὰ τοῦ ο ἀμαθές. καὶ γὰρ Αἰσχροφάνης
ἐν Διδάχῃ (legendum videtur ἐν Δαιτυλεῦσι) χρῆται διὰ τοῦ κ.
Confer Moerin in hac voce & Ælium Dionysium apud Eusta-
thium a Pierfono laudatum.
- II. Ἀλλ' ἔχουσιν γαστέρα μεσὴν βοάκων ἀπεδάδον οἰκάδε.
Athen. p. 286. I. ult. & auctor Etymol. M. in βῶξ.
- III. Ὡς εἴ τις ὄρχοιτ' εὖ, θεῶν ἦν· νῦν δὲ δρῶσιν οὐθέν· ἀλλ' ὥσ-
περ ἀπόπληκτοι σιάνθην ἐσῶτες ὠρύνονται.
Idem p. 628. E. quæ facili opera sic in versus digeruntur:
Ὡς εἴ τις ὄρχοιτ' εὖ, θεῶν ἦν. ἀλλὰ νῦν
οὐδὲν γε δρῶσ'· ἀλλ' ὥσπερ ἀπόπληκτοι σιάνθην
ἐσῶτες ὠρύνονται.
- IV. Καὶ τῶν πλατυλόχων διελίαν ἀκοντίων.
Pollux VII. 157. & X. 144.
- V. Τὴν πόρδαλιν καλοῦσι τὴν κασταλβάδα.
Idem VII. 202.

VI.

ὥσπερ ἐν Καλλιπιδίῃ
ἐπὶ τοῦ κορήματος καθεζομαι χαμαί.

Pollux X. 29. Sed manifestum est legi debere ὥσπερ αἰ Καλλιπιδίῃς,
vel ὥσπερ ἐν Καλλιπιδίου. At præplacet prius.

VII.

τὴν λήκυθον
τὴν ἐπὶ ἀκρότυλον, τὴν χυτραίαν, τὴν καλὴν,
ἣν ἐφερόμεν, ἣν ἔχοιμι συνθεατρίαν.

Idem X. 67.

VIII. Ὡσπερ κέσκινον αἰρόπινον τέτρηται.

Idem X. 114.

IX. Ταῖχον μοχλίσκω σαλεύειν.

Idem X. 147.

X. Τὴν δὲ πῆραν ΠΗΡΙΔΙΟΝ εἵποις ἂν, ὡς ἐν Σκηνᾷ κατα-
λαμβανούσαις Αἰσχροφάνης.

Idem X. 172.

XI. Ἀλλὰ τυσπᾶσθαι δεῖ τὰς κορώνας.

Schol. ad *Equites* 422.

XII. Ὅτι δὲ ἠνεχυρίαν οἱ Δήμαρχοι, δημοῖ Αἰσχροφάνης ἐν Σκηνᾷ
καταλαμβάνουσας.

Harpocr. in Δήμαρχος.

XIII.

οὐδ' ὥς
ἀντέλεγε τούτῳ τῷ δειπνίῳ· οὐ γὰρ ἄκανθαι.

Hesych. in οὐ γὰρ ἄκανθαι. Confer Suidam in eadem voce.

XIV. ΤΡΙΤΟΣΤΑΤΗΣ. Αἰσχροφάνης ἐν Σκηνᾷ καταλαμ-
βανούσαις.

Hesychius in voce.

ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ.

- I. Ἀλῆς ἀφύης μοι. παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ κἀπλιν. ἀλλὰ φέρετ' ἀπόδασιν, ἡπάτιον, ἢ καπριδίου νέου κόλλοπαῖ τινά· εἰ δὲ μή, πλευρὸν, ἢ γλωττιαν, ἢ σπλῆνα, ἢ νῆστιν, ἢ δέλφικας ὑπαρινῆς ἡτριαίαν φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάδων χλιαρῶν.

Athenæus p. 96. C. 107. F. 110. F. 374. F. Cod. Regius dedit ἢ νῆστιν, quod verum est. Eo respexerunt auctor Etymol. M. in ἡτρον, qui veram lectionem ἡτριαίαν servavit: Schol. ad *Acharn.* 640. *Equites* 642. descriptus a Suida in ἄλῆς, in ἀφύα, in θωπύει, & in παρατέταμαι.

- II. Λαμβάνετε κόλλαθον ἑκάστος.

Athenæus p. 110. F.

- III. Ο ΦΩΝΗΝ δ' εἰρηκεν Ἀριστεφάνης ἐν Ταγηνιστῆϊς διὰ τούτων·
Ὡς σὺν ὑψάνης διατρέβειν ἡμῶν τὸ ἄριστον ἔσται.

Idem p. 171. A.

- IV. Μηδὲ τὰ μικρὰ τὰ Φαληρικά τὰδ' ἀφιδία.

Idem p. 285. E.

- V. Φέρε, παῖ, ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ,
παράπεμπε τὸ χειρόμικτρον.

Idem p. 410. B.

- VI. Τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν;
καὶ

Τὰ Θετταλικῶν μὲν πολὺ καπανικώτερα.

Idem p. 418. D. Quæ apud Dipnosophistam sequuntur, ipse sunt, vocem καπανικώτερα explicantis, non Comici, cui in epte tributa ab interprete.

- VII. ΗΡΙΣΤΑ ΜΕΝ εἰρηκεν Ἀριστεφάνης ἐν Ταγηνιστῆϊς.

Idem p. 422. F.

- VIII. Τί σὺν ποιῶμεν; χλανίδ' ἐχρῆν λευκὴν λαθεῖν·
εἰτ' Ἰσθμιακὰ λαθόντες, ὥσπερ εἰ χοροί,

ἄδωμεν εἰς τὸν δεσπότην ἐβλώμιον.

Athenæus p. 677. C.

IX. Τὸ δὲ εὐκαρπεῖν, ἐν Ταγηνισιαῖς Αἰσίοφάνης εἶπε ΚΑΡΠΕΥΕΙΝ.
Pollux VII. 149.

X. ΠΑΡΑΛΟΥΤΑΙ. Αἰσίοφάνης ἐν Ταγηνισιαῖς.
Idem VII. 168.

XI. Βάθρα, ΒΑΘΡΑΔΙΑ, ὡς ἐν Ταγηνισιαῖς.
Idem X. 47.

XII. ΚΥΛΙΧΝΑΣ δὲ ἀγχεῖον ὀψοφόρον ἐν Ταγηνισιαῖς δόξεον ἂν
Αἰσίοφάνης λέγειν, εἰπὼν·
Τὸ δ' ἔτνος ἐν ταῖς κυλίχναϊς ταυτὶ θερμὸν, καὶ ταυτὶ παφλάζον.
Idem X. 88.

XIII. Ἐν δὲ Ταγηνισιαῖς ὠνόμασθαί τι ΜΕΛΙΤΗΡΙΟΝ ΑΓΓΟΣ.
Idem X. 93.

XIV. Καὶ μὲν ἐσχάραν εἴποις ἂν τὸ ἀνδράκιον τοῦτο, καὶ ἐσχάριον,
Αἰσίοφάνους εἰπόντος ἐν Ταγηνισιαῖς ΕΣΧΑΡΙΑ.
Idem X. 101.

XV. ΜΥΡΙΔΙΟΝ εἴρηκε τὸ μῦθον Αἰσίοφάνης ἐν Ταγηνισιαῖς.
Idem X. 119.

XVI. Ο δὲ λύων κύστιν υἷαν, ἀξάζειν τοὺς Δαρεικοὺς.
Idem X. 151.

XVII. Νεβρίδα, καὶ λίθους παρίνους, καὶ κηρύκιον.
Idem X. 173.

XVIII. Τὸν ἄνδρα τοῦτον βιβλίον διέφθερεν,
ἢ Περὶδικος, ἢ τῶν ἀδολεσχωῶν εἰς γέ τις.

Schol. ad *Nubes* 360. & ex eo Suidas in Περὶδικος. Sic autem legendi sunt isti versus, quos emendando magis adhuc corripit Kusterus, in βιβλίον & in ἀδολεσχωῶν primam corripiens, quæ in utraque voce longa est. Vide *Aves* 1288. *Nubes* 1480, 1485. sed minimam ille sui studii partem rei metricæ impenderat, etiamsi Aristophanis editorem non deceat cum Strepsiade quærere,

Τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ρυθμοὶ πρὸς τ' ἄλφειτα;

XIX. Εἰσι δὲ τὴν αὐτὴν τῇ Εκάτῃ τὴν Εμπουσάν Φασι εἶναι, ὡς Αριστοφάνης ἐν Ταγηνισαῖς·

Χθονίας Εκάτης πείρα σοφῶν ἐξελιζομένη.
εἶτα ἐπιφέρει·

Τί καλεῖς τὴν Εμπουσαν;

Idem ad *Ranas* 295.

XX. ΑΠΑΣΚΑΡΙΖΕΙΝ. Αριστοφάνης Ταγηνισαῖς·

Απασκαρίζειν, ὥσπερ εἰ πέρκην χαμαί.

Suidas in voce.

XXI. Ἀλλὰ στεφάνωσαι. καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις
ἀποχωρῶσαν ἤδη.

Idem in ἀποχωρώντως.

XXII. πάντα θεῖ καλάνεταί.

Αριστοφάνης Ταγηνισαῖς. Idem in παραίξορῶσιν, suppletus & illustratus a Jo. Toupio, Emendationum T. III. p. 11. Mich. Apostolius Proverb. XV. 60. Integrum autem e Comici *Ta-genistis* versum quo respexerunt isti Grammatici exstare arbitror in Scholiis ad *Concionantes* 109. descriptis a Suida in θεῖ.

Ω. δ' ἀργύριον ἦ, πάντα θεῖ καλάνεταί.

XXIII. Οὐ μὴν ὅγε σὸς ἀδελφὸς οὐ ἀπελάσχανεν.

Harpocr. in ἀπολαχεῖν.

XXIV. ΚΥΠΑΣΣΙΣ. Αριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγηνισαῖς.

Idem in voce.

XXV. Ἴν' ἀπαλαγῶμεν ἀνδρὸς ἀρπαγιστάτου.

Etymol. M. in αἰδοιστάτος.

XXVI. ΚΩΝΗΣΑΙ, κυρίως τὸ κέραμεν πισσᾶται. κωνῆν γὰρ τὸ σπείρειν. καὶ τοὺς βέμβικας, κώνους λέγουσι. καὶ Αριστοφάνης δὲ ἐν Ταγηνισαῖς τὸ περινεσκεῖν, κωνῆσαι λέγει.

Etymol. M. in voce.

XXVII. Αμφιδέξιν Εὐριπίδης εἰρηκε σίδηρον, τὸν ἐκατέρωθεν μὲν τήνοντα· περιδέξιν δὲ τὸν Ἀσπεροπαῖον Ὀμηρος, τὸν ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ὁμοίως κράμενον, ὡς εἰ καὶ ἀμφοτεροδέξιν εἰρήκει.

κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον, ΑΜΦΑΡΙΣΤΕΡΟΝ Αριστοφάνης
εἶπεν ἐν Ταχυνισαῖς ἄνθρωπον ἀμφοτέρωθεν ἀρίστην.

Galenus Comment. V. in Hippocratis Aphorismus p. 322.

ΤΕΛΜΙΣΣΕΙΣ.

- I. ΤΕΛΜΙΣΣΟΣ, πόλις Καρίας· ὡς δὲ Φίλιν καὶ Στράξαν,
Λυκίας. — ὁ πόλιτις Τελμισσεύς· καὶ δρᾶμα Αριστοφάνους, Τελ-
μισσεῖς. λέγεται δὲ τετρασυλλάβως Τελεμισσεῖς, ὡς αὐτὸς ἐν αὐτῷ·

Ὡς ἂν τις ἂν οὖν ὅ τι παῖσας, ὡς Τελεμισσῆς —
καὶ πάλιν

Φέρε δὴ τοῖνον, ταῦθ' ὅταν ἔλθῃ, τί ποιεῖν χρεὶ μ', ὦ Τελεμισσῆς.
ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν, οὗ πρὸ
τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἀνάπαιστος τάσσεται, σπανιάτατα δὲ
σπανδεῖς.

Stephanus Byfant. in voce. In Comici versibus formam Atti-
cam, cujus fuit observantissimus. Τελεμισσῆς, restitui: alias-
que scripturæ mendas elui. Præterea observandum in drama-
tibus quæ supersunt non unicum reperiri tetrametrum ana-
pasticum, in quo syllaba catalectica spondaeo subjecta sit.

- II. μελανοπτερύγων κορακίνων.

Athenæus p. 308. F.

- III. Μεταπέμπευ νῦν ταῦτα σπευδῶ, καὶ μύρον, εὖρημα Μεγάλλου.
Hesych. in Μεγάλλειον μύρον, ubi Aristophanem laudat, omis-
so dramatis titulo. E Telmissiensibus versum hunc desumptum
esse ex Athenæo novimus, qui sic legendus p. 690. F. ὡς καὶ
τὸ Μεγαλλεῖον. ἀνεμάσθη γὰρ καὶ τοῦτο ἀπὸ Μεγάλλου τοῦ Σι-
κελιάτου· οἱ δ' Ἀθηναῖον φασιν εἶναι τὸν Μεγάλλον. μνημονεύει δ'
αὐτοῦ Αριστοφάνης ἐν Τελμισσεῦσι. Adeat lector Hesychii inter-
pretes, quorum inter notas locus concedi non debuerat ineptæ Heinii conjecturæ, qui non vidit numeris suis omni-

bus absolutum esse hunc versum. Pro optimo tetrametro anapaestico nescio quos ille versus effluxit, in quibus nec pes nec caput. Confer Etymol. M. in Μετάλλειον.

IV. Καὶ πόθεν ἐγὼ τρέπων τράπεζαν λήφομαι;

Pollux X. 80. quo respicit etiam VI. 83.

V. Ἀριστοφάνης δ' ἔειπε διαίρειν τινὰς ἀπύρους καὶ ἐμπύρους πινακίσκους, ὡς ὅταν Φῆ ἐν Τελμισσεῦσι.

Πινακίσκον ἀπυρον ἰχθυηρόν.

Idem X. 82.

VI. Οἶνον τε Χίου δάμνον ἤκειν καὶ μύρον.

Idem X. 72.

VII. ΠΥΛΑΙ. Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν, ἀπὸ τῶν θυτῶν λέγει. ἐκείνοι γὰρ ἐπισκέπονται τὰς ἐλθεσπὰς τοῦ ἥπατος, καὶ τὰς φλέδας.

Hesych. in voce.

VIII. Σιτηρὸν ἀγλαῖον ἐστὶν ἡ σιπύα. ἔστι δὲ πολλὰκις παρὰ ταῖς ἀρχαῖς Κωμικοῖς --- Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν.

Harpocration in σιπύα. Occurrit hoc nomen *Pluto* 806. *Equitibus* 1296.

ΤΡΙΦΑΛΗΣ.

I. Τριφάλης, Τριφάλητος. ὄνομα κύριον παρὰ Ἀριστοφάνει.

Suidas in voce. Confer eruditissimum Toupium in addendis ad Theocritum p. 409.

II. ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένων

δέδοικα τὰ τρία ταῦτα.

Idem in τῶν τριῶν, ubi contra metri legem ταυτὶ, nisi sic transponantur voces: ταυτὶ τὰ τρία δέδοικα.

III. Ἐπειθ' ὅσοι παρῆσαν, ἐπίσημοι ξένοι

ἐσθηκολούθουν, κῆντιδόλουν προσκείμενοι

ὅπως ἄγων τὸν παῖδα πωλήσοι ᾗ Χίον,

ἕτερος δ' ὅπως ἐς Κλαζομένας, ἕτερος δ' ὅπως
εἰς Εὐβοίαν, αἱ δ' ἐς Ἀβυδὸν· ἣν δὲ πάνθ' ὁδῶ
ἐκείναι.

Athenæus p. 525. A. emendatus a Jo. Toupio loco supra
laudato. Non tamen ille Casaubono melius, quid sub πω-
λήσεις lateret, indagavit; certissime reponimus πωλήσει' ὡς Χίων.
Pars est narrationis factæ alicui, qui rei narratæ non inter-
fuerat: proinde tertia persona requiritur.

- IV. Ἐν δὲ τῷ Τριφάλῃτι Ἀριστοφάνης καὶ ΑΡΓΥΡΙΔΙΟΝ εἴρηκεν·
Ἡτοῦν τι τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον.

Pollux IX. 90. Diminutivum illud occurrit in *Lyfistr.* 1051.
& in *Pluto* 147. 240.

- V. Οὐ δὲ ἔβριανται αἱ ἀλὰδαςτοι, ταῦτα τὰ σκεύη ἀλαδοαποθήκας
τῶν ἄλλων λεγόντων, Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλῃτι ΑΛΑΒΑΣΤΡΟ-
ΘΗΚΑΣ ἔφη·

Ἀλαδοαποθήκας τρεῖς ἔχουσιν ἐκ μιᾶς.

Idem X. 121.

- VI. Ἐπειτ' ἐπὶ τοῦψον ἦκε, τὴν σπυρίδα λαδῶν,
καὶ θυλακίσκον, καὶ τὸ μέγα βαλάντιον.

Idem X. 151.

- VII. Καὶ ΚΥΡΒΑΣΙΑΝ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλῃτι εἴρηκε·
Καὶ τὴν κυνὴν ἔχειν με κυρβάσιαν ἐρεῖς.

Idem X. 162. ubi male editum καὶ τὴν κυνὴν. Huic lectioni
quam metri lex omnino respuit, patrocinantur quidem co-
dices, sed corrupti; sensumque in ea frustra quaerit Hemster-
hufius. Certissima est Casauboni & Salmasii emendatio κυνῆν.
Græca autem sic vertenda: *Ἐγὼ galcerum hunc, quem gesto,*
dices me cyrbasiam habere: vel, *Ἐγὼ impositum capiti meo*
galerum, cyrbasiam appellabis. Planus & perspicuus sensus.

- VIII. ΙΛΛΩΝ. ἦρως, Ποσειδῶνος υἱός, ἀφ' οὗ Ἀριστοφάνης ἐν Τρι-
φάλῃτι ΙΛΛΩΝΑΣ ἔφη ΤΟΥΣ ΦΑΛΗΤΑΣ, μιλαζέσαν,
ὡς ὑπερβύλλοντος τῷ μεγέθει· ὡς εἰ ἔλεγε Τιτυούς, ἢ τινὰς τοιού-
τους. Hesychius in voce.

IX.

IX. ΕΡΜΗΣ ΤΡΙΚΕΦΑΛΟΣ. Αριστοφάνης ἐν Τριφάλῃτι.

Hesychius in voce.

X. Μανθανόντες τοὺς Ἰθρῆς τοὺς Αἰσίδαρχου πάλαι.

καὶ

Τοὺς Ἰθρῆς οὓς χορηγεῖς μοι βοηθῆται δρόμῳ.

Constant. Porphyrog. de Adm. Imp. cap. XXIII.

XI. Τριῶν ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὡς καὶ Αἰσίδαρχος Φησὶν ἐν Τριφάλῃτι, τοῦ τε Βορείου, καὶ τοῦ Νοτίου, καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέσου τούτων ἐλέγετο τὸ Νότιον.

Harpocration in διὰ μέσου τείχος.

ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ.

Τοιγαροῦν ἐμοὶ μὲν ἀρετίῳς ὁ δισπότης
δι' ἀρετὴν τῶν θηρικλείων εὐκύκλωτον ἀσπίδα,
ὑπερφρίζουσιν, τρυφῶσαν, ἵσον ἴσῳ κενεαμένην,
προσφέρων ἔδωκεν, οἶμαι, χρηστότητος οὐνεκα,
εἴτ' ἐλευθέραν ἀφῆκεν βασιλέας ἐρρωμένους.

Athenæus p. 472. C.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

I. Εἰκὸς δὴ ποῦ πρῶτον ἀπάντων ἦν αὖ Φῶναι, ---
καὶ τὰς κρηναὰς ἀκαλήφας.

Athenæus p. 62. D. 90. A. Suidas in ἀκαλήφῃ.

II. Εἰς Οἰδίπου δὲ παῖδε, διπλῶν κόρῳ,
Ἀρης κατέσκηψ', οἳ γε μονομάχου πάλης
ἀγῶνα νῦν ἰσθῶσιν.

Athenæus p. 154. E. ubi vulgatur ἐς Οἰδίπου ΔΕΤΤΑΙ ΔΕ
absque ullo sensu. Felicissime, TT tantum in Π mutatis,

TOM. III.

S

restituit Adr. Heringa, laudatus a Valckenario ad Euripidis Phœnissas p. 461.

- III. Ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Φοινίσσαις ΘΕΑΤΡΟΠΩΛΗΣ, ὁ θεῶν ἀπομισθῶν.

Pollux VII. 199.

- IV. Ὅτῳ δὲ τὰ σισυῖα ἐκομίζετο, ΣΚΕΥΟΦΟΡΙΟΝ μὲν τοῦτο Ἀριστοφάνης καλεῖ τὸ ξύλον --- ἀλλὰ μὲν καὶ ΑΝΑΦΟΡΟΝ εἴη ἂν τοῦτο εἰρημένον ἐν Ἀριστοφάνους Φοινίσσαις·

καὶ τὸν ἱμάντα μου

ἔχουσι, καὶ τὰν ἀφορον.

Idem X. 17. hac voce usus est Comicus *Ranis* 8. *Concion.* 833.

- V. Ἀριστοφάνους δ' ἐν ταῖς Φοινίσσαις εἰπόντος·

Στίλβη θ' ἢ κατὰ νύκτα μοι φλογάνας ἐρανίζεις ἐπὶ τῷ
λυχνίῳ.

οὐκ ἀθανεὲς ὅτι καὶ ἡ στίλβη, λύχνου τι εἶδος.

Idem X. 119.

- VI. ΓΑΛΕΑΤΡΑ. Ἀριστοφάνης ἐν Φοινίσσαις κέχρηται τῷ ὀνόματι.

Idem X. 155.

ΩΡΑΙ.

- I. Ὅψει δὲ χειμῶνος μέσσω σικύους, βότρυς, ἐπώρην, πεφάνους ἴαν, κινεζτὸν ἐκτυφλοῦντα· αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλια, ἀπίους, σχιδόνας, ἐλάας, πύον, χάσμα, χελιδόνα, τέτλιγας, ἐμῆξιμα· ἑμιστῶς δ' ἴσως ἂν ἠθοιμένους σὺκων ἑμοῦ τε μέγταν· ἔπειτα κολεκύντας ἑμοῦ ταῖς γοθυλίσιν ἀροῦσιν· ὥστ' οὐκέτ' οὐδεὶς εἰδ' ὀπηνὶ ἐσθλὴν τοῦ νικητοῦ. --- Μέγιστον ἀγαθὸν, εἴπερ ἐσθλὶ δι' ἐνικτοῦ, ὅτου τις ἐπιθυμεῖ, λαβεῖν. --- Κακὸν οὖν μέγιστον· εἰ μὴ γὰρ ἦν, εὐκ ἂν ἐπεθύμουν, οὐδ' ἂν ἐδαπανᾶντο. -- Εγὼ δὲ τοῦτον εὐλίγον χρέοντ φήσας ἀφειλόμην ἂν· κῆρυγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶν ταῦτα, πλὴν Ἀθηναίων. τοῖς τοῖς ὑπάρχει ταῦτ' ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέ-

ἔουσιν. --- Απέλαυσαν ἄρα σέδοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φῆς. τίη τί Αἴ-
γυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποιήκας ἀντ' Αθηνῶν;

Athenæus p. 372. B. Vide Casaubonum p. 644. Χρῆσιν hanc
ad numeros revocare ne quidem periclitatus est, qua in re
profecto operam lussisset. Locus est enim mutilus & interpo-
latus. Versus olim fuerunt jambici tetrametri, e quibus isti
facile agnoscuntur.

Οὔφει δὲ χειμῶνος μέσου σικύους, βότρυς, ὀπῶραν,
σεφάνους ἴων, κοινοστὸν ἐκλυφλοῦνθ'· ὁ δ' αὐτὸς ἀνὴρ
παλιῇ κίχλας, ἀπίους, σχαδύνας
ἔπειτα κολοκύντας ἑμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀρεῦσιν.
ἐγὼ δὲ τοῦτ', ὀλίγον χρόνον φυτῶν, ἀφειλόμην ἄν.
ἄλγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶ ταῦτα, πλὴν Αθηνῶν.
τούτοις ὑπάρχει σῶντ', ἐπειδὴ τοῖς θεοῖς σέβουσιν.
ἀπέλαυσαν ἄρα σέδοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φῆς. τίη τί
Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποιήκας ἀντ' Αθηνῶν;

Istuc respexit Athenæus p. 653. F. Οτι δὲ ἐν ταῖς Αθηναῖς δικ-
νεκεῖς ἦσαν καὶ ὀπῶραι πᾶσαι, μαρτυρεῖ Αριστοφάνης ἐν Ωραις.

II.

ἡμῖν

κράτιστόν ἐστιν εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν,
ἐκεῖ δ', ἕως ἂν πρᾶσιν εὐρωμεν, μένειν.

Pollux VII. 13. ubi editum εἰ μοι κράτιστον. Casaubonus, loco
supra citato, legit εἰ μή: Kühnio placebat ἢ μὴν. Tres illæ
lectiones perinde falsæ sunt. Dederat Poëta ἡμῖν, quod ma-
nifesto ostendit ultimus versus, in quo scripti & olim imprelli
libri habent ἕως ἂν εὐρωμεν πρᾶσιν. Textum corrumpit, non
restituit Kühnius, e futili conjectura supponens εἶρω. Facilis
& prompta erat medela, binis vocibus fedes suas commu-
tare iussis.

III. ΧΟΙΡΟΠΩΛΑΙ. Αριστοφάνης ἐν Ωραις.

Idem VII. 187.

IV. ΑΣΚΟΠΗΡΑ. ἐν ταῖς Ωραις Αριστοφάνους.

Idem X. 160.

- V. Φρυγῶν θεὸς ὁ Διόνυσος. καὶ ἐν Ωραις,
Τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σαδάξιον.

Scholiasfes ad *Aves* 874.

- VI. ΑΡΑΣ ΙΕΡΟΝ. Αριστοφάνης Ωραις.
Hesychius in voce.

- VII. ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ. Αριστοφάνης ἐν Ωραις, τριώβολόν φησιν εἶ-
ναι, οὐ μέντοι ἔσθηνεν· ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδότο.

Idem in voce. Judicialis illius mercedis mentio apud Comi-
cum *Vespis* 684. 690. Confer Scholiastem ad *Ranas* 140.

- VIII. Αριστοφάνης Ωραις καταχρηστικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζεῦγος ἔθηκε·
ΖΕΥΓΟΣ ΤΡΙΔΟΥΤΑΟΝ.

Idem in ζεῦγος τριπλάσιον.

- IX. διέφθορας
τὸν ὄρκον ἡμῶν.

Ammonius in διέφθαρται, ubi citatur Αριστοφάνης Κόροις. Con-
fer Eustathium ad *Iliad.* p. 191.

EX INCERTIS COMOEDIIS
FRAGMENTA.

- I. Ο Πραμνείος οἶνος οὔτε γλυκύς ἐστί, οὔτε παχύς, ἀλλ' αὐστηρὸς καὶ σκληρὸς, καὶ δύναμιν ἔχων διαφύρουσαν· εἶω Αἰριστοφάνης οὐχ ἠδ' οὐδ' Αθηναίους φησὶ, λέγων· Τὸν Αθηναίων δῆμον οὔτε ποιηταῖς ἠδ' οὐδ' αὖ σκληροῖς ἀστεμφέσιν, οὔτε Πραμνείοις σκληροῖσιν οἶνοις, συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν· ἀλλ' ἀνδοσμία, καὶ πέπονι νεκροσπυγαῖ.

Athenæus p. 30. C. Facile Comici verba in senarios redigas:

Σκληροῖς ὁ δῆμος οὔτε ποιηταῖς ἠδεῖται
ἀστεμφέσιν τε· κοῦ γὰρ οἶνοις Πραμνείοις
συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν·
ἀνδοσμία δ' ἐπέπονι, νεκροσπυγαῖ.

E cujusdam Dramatis Parabasi χεῖρσιν hanc defumtam esse ratus forte Hugo Grotius eam in tetrametros digerere sic aggressus est:

Τῶν Αθηναίων ὁ δῆμος οὔτε σκληροῖς ἠδεῖται
οὔτ' ἀστεμφέσιν ποιηταῖς, οὔτε σκληροῖς Πραμνείοις
οἶνοις, συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν,
ἀλλὰ τῷ ἀνδοσμία, καὶ πέπονι νεκροσπυγαῖ.

Qui sane versus pessimi sunt. Secundus incipit a spondaeo, qui ejusdem & primi quintam sedem occupat. A sensu loci alienissimum est ὑποκοριστικὸν οἶνοις. Hiatus quartum deturpat, nec habent quo referantur epitheta duo πέπονι & νεκροσπυγαῖ.

- II. Οἷος ἐν ἡδυόμοις πρῶμασι παννυχίζων, τὴν δ' ἐσποιναν ἐρείδεις.
Idem p. 48. C. & Eustath. p. 1570. l. 5.

- III. Τράπεζαν ἡμῖν φέρε
τρῆς πόδας ἔχουσαν· τέσσαρας δ' ἐμὴν χέτω. —

- καὶ πέθεν ἐγὼ τρίπουν τρέπεζαν λήψομαι;
 Athen. p. 49. C. Confer Eustathium ad Hom. p. 867. l. 23.
 1398. l. 17.
- IV. Εμφέρετε πύκας κατ' Αγαθῶνα φωσφάρους.
 Idem p. 701. B.
- V. Πύθου χελιδὼν πηνὶ ἄτλα φαίνεται.
 Harpocration & Etymol. M. in ἄτλα. Vide quæ notamus ad
Aves 1514.
- VI. Κυρίως μὲν ΚΕΛΕΟΝΤΕΣ εἰσὶν οἱ ἰσίοποδες, ὡς καὶ παρ'
 Αἰσίοφάνει δῆλον τῷ κωμικῷ.
 Harpocration in voce.
- VII. ΚΡΑΣΤΙΣ ἐστὶν ἡ πόα, ὡς καὶ Αἰσίοφάνης.
 Idem in voce. Confer Etymol. M. in eadem voce.
- VIII. Τοὺς δὲ ἐπὶ ταῖς ἀγάλμασι χειροτέχνας, οὐκ ἀγυλματοποιούς
 μόνον, ἀλλὰ καὶ ΘΕΟΠΛΑΣΤΑΣ εἵποις ἂν, ὡς Αἰσίοφάνης.
 Pollux I. 13.
- IX. Λέγοιτο δ' ἂν ταχεῖα ναῦς -- καὶ ΔΡΟΜΑΔΕΣ ΟΛΚΑ-
 ΔΕΣ, ὡς Αἰσίοφάνης.
 Idem I. 83. Ex *Holcadibus* petittum videtur.
- X. ΑΝΘΡΩΠΙΖΕΤΑΙ φησὶν Αἰσίοφάνης.
 Idem II. 5.
- XI. Τὸ δὲ κύημα, καὶ ΚΥΟΣ Αἰσίοφάνης κέκληκεν.
 ἢ τις κύουσ' ἐφάνη κύος τασουτονί.
 Idem II. 6.
- XII. ΓΕΡΟΝΤΕΙΑΙ ΠΑΛΑΙΣΤΡΑΙ. παρὰ Αἰσίοφάνει.
 Idem II. 13.
- XIII. Παρθένος, ὥραία γάμου. Αἰσίοφάνης δὲ ΚΥΑΜΙΖΕΙΝ τὰς
 ἀκμαζούσας ἔφη.
 Αἱ δὲ κυαμίζουσιν αὐτῶν --
 ἥγουν
 Πρὸς ἄνδρας εἰσὶν ἐκπετήτιμοι σχεδόν.
 Idem II. 18.

XIV. Ἀριστοφάνης δὲ ΝΕΑΝΙΕΤΕΣΘΑΙ τὸ τολμᾶν ἔφη -- ἀνδρίζεσθαι δὲ, εἶπεν ΑΝΔΡΟΥΣΘΑΙ.

Idem II. 20.

XV. Λούσησθε, καὶ κλίνισθε πρὸς τὸν ἥλιον.

Idem II. 34.

XVI. Καλεῖται δὲ ἡ κεφαλὴ -- παρὰ Ἀριστοφάνει ΣΙΚΑΦΙΟΝ.

Ἰνα μὴ καταγῆς τὸ σικάφιον, πληγὴς ξύλῳ.

Idem II. 39. ubi perperam omissus articulus τὸ. Media in καταγῆς longa est, & prima in σικάφιον brevis. Eodem significato occurrit hoc nomen *Thestroph.* 838. *Av.* 806.

XVII. Τὸ δὲ ὑπὸ μέθης κακηδυνεῖν, ΚΑΡΗΒΑΡΙΑΝ Ἀριστοφάνης.

Idem II. 41.

XVIII. ΕΤΕΡΕΓΚΕΦΑΛΑΝ. Ἀριστοφάνης, τὸ παρεφρενεῖν.

Idem II. 42.

XIX. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ΒΛΕΠΟΣ ἐκάλεσε, καὶ ΒΛΕΠΗΣΙΝ.

Idem II. 56. Occurrit βλέπος *Nub.* 1176. fed alio significato. Suidas : ΒΛΕΠΟΣ, ἀντὶ τοῦ βλέμμα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

XX. ΚΑΧΥΠΟΠΤΟΣ, ὡς Ἀριστοφάνης.

Idem II. 57. In *Ran.* 958. habemus κίχ' ὑποτοπεῖσθαι, quæ voces in unam vulgo coaluere.

XXI. Ἀριστοφάνης δὲ ΑΓΛΩΤΤΟΝ, τὸν εἰπεῖν ἀδύνατον.

Idem II. 108.

XXII. Ἀριστοφάνης δὲ ΑΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΤΩΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ εἶπεν. Idem II. 150.

XXIII. ΝΩΤΟΠΛΗΓΑ, τὸν μαστιγίαν Ἀριστοφάνης ἐκάλεσε.

Idem II. 180. Hac voce ante Aristophanem usus fuerat Pherecrates, e cujus fabula *Crapatallis* versum hunc profert Suidas:

Καὶ νωτοπλήγα μὴ ταχέως διακονεῖν.

XXIV. Ἡ μέντοι κωμῳδία ἢ τὴν ἀλεγρίδα ΜΥΛΑΚΡΙΔΑ καλεῖ, ἢ ζῶν τι ἐν τῷ μύλῳ γινόμενον, ὡς Ἀριστοφάνης λέγει.

Ἰνα ξυνῶσιν ὥπερ ἥδυσθαι βίῳ,

σκώληκας ἐσθίνετε, καὶ μυλακρίδας.

Idem II. 189. Confer VII. 19.

XXV. Τὰ δὲ ὑπὲρ τοὺς δακτύλους κρούματα, πλάσματα Ἀριστοφάνης
δὲ καὶ ΕΠΙΠΤΑΙΣΜΑΤΑ αὐτὰ καλεῖ.

Idem II. 199.

XXVI. ΑΝΟΗΣΙΑ. Ἀριστοφάνης.

Idem II. 228.

XXVII. Ως οὐχ ἕτερον ἄνδρα σάεικινον.

Idem II. 233.

XXVIII. Ἀριστοφάνης δὲ ΑΓΓΥΝΟΝ, τὸν ἀγγύνην.

Idem III. 48.

XXIX. Αθλοθεσία, ἢ, ὡς Ἀριστοφάνης, ΑΘΛΟΘΕΤΙΑ.

Idem III. 140.

XXX. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΗΣ εἴρηκε.

Idem III. 146.

XXXI. ΠΤΕΙΔΙΟΝ, παρ' Ἀριστοφάνει.

Idem IV. 18. Confer X. 60.

XXXII. Λυγρίζειν, κιθαρρίζειν, ψάλλειν. καὶ, ὡς Ἀριστοφάνης, ΒΑΡ-
ΒΙΤΙΖΕΙΝ. Idem IV. 63.

XXXIII. ΚΑΛΑΜΙΝΗΝ ΣΥΡΙΓΓΑ εἴρηκεν Ἀριστοφάνης.

Idem IV. 67.

XXXIV. ΠΡΟΣΧΟΡΟΝ δὲ, καὶ ΣΥΓΧΟΡΕΥΤΡΙΑΝ εἴρη-
κε τὴν χορεύουσαν Ἀριστοφάνης. Idem IV. 106.

XXXV. Πολλαχόθεν, πανταχόθεν, πάντοθεν. Ἀριστοφάνης δὲ ἔφη καὶ
ΠΑΛΕΙΣΤΑΧΟΘΕΝ. Idem IV. 163.

XXXVI. Εὖτε δὲ τὸ ΑΚΡΑΤΙΣΑΣΘΑΙ καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς,
καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει.

Τί τὸ κακόν; ἀλλ' ἢ κοκκύμηλ' ἠερατίσω;

Idem VI. 24.

XXXVII. Μῆλα τῶν Εσπερίδων, μῆλα τῶν Ἀφροῖων, ΚΥΔΩΝΙΑ
μῆλα, ὡς Ἀριστοφάνης. Idem VI. 47. Papillis tributum hoc
epitheton *Acharn.* 1199.

XXXVIII. Τὸν σιπέροδον ἀποτίλαι χρεῖ, καὶ καταπλύναι, καὶ κα-
τεκπλύναι, καὶ διαπλύναι.

Idem VI. 49.

XXXIX. Χορδαί, φύτται, πάσαι, ζωμοί, χόλικες.

Idem VI. 56.

XL. Αριστοφάνης δὲ τῶν ΠΟΛΦΩΝ μνημονεύει.

Πολφύς δ' οὐχ ἦψεν ὁμοῦ βολβοῖς.

Idem VI. 62.

XLI. Εἰς ὅσος ἐμδαπλόμενος, ἢ λεπτοὺς ἄλλας.

Idem VI. 65.

XLII. Τὰ δὲ ἐπιδορπίσματα Αριστοφάνης μὲν ΕΠΙΦΟΡΗΜΑΤΑ καλεῖ. Idem VI. 79.

XLIII. Οξυγλυκίαν τ' ἄρα κοκκιεῖς ῥοάν ---

Τουτὶ δὲ τὸ ἱαμειῶν Αριστοφάνης, οὐκ ἴδιον ἐν, εἴρηκεν, ἀλλ' ὡς Αἰσχύλου. Idem VI. 80.

XLIV. Αριστοφάνης ΛΕΚΑΝΙΣΚΗΝ.

Idem VI. 86. Qui deinde in Onomastico sequitur a Salmasio & Jungermannō male acceptus fenarius, est in *Acharn.* 1110.

XLV. Μένικται δὲ Αριστοφάνης καὶ ΚΡΕΩΣΤΑΘΜΗΣ.

Idem VI. 96.

XLVI. Τὸ Ομηρικόν, Αμείλιος. σκληρότερον γὰρ ὁ Ασπευδής. καὶ εὐτελέστερος, ὁ Ηροδότου Αερομανής. καὶ κομικώτερον, ὁ Αριστοφάνους ΘΥΜΑΓΡΟΙΚΟΣ.

Idem VI. 125.

XLVII. ΣΥΝΘΕΑΤΡΙΑΝ δὲ, καὶ ΣΥΛΛΗΣΤΡΙΑΝ, καὶ ΣΥΓΚΟΙΤΟΝ Αριστοφάνης εἶπεν.

Idem VI. 158. Συνθεάτριαν exstat supra in Σκηναίς κατ. VII.

XLVIII. ΗΜΙΦΩΣΩΝΙΟΝ, Αριστοφάνης.

Idem VI. 161.

XLIX. ΠΑΓΚΥΦΟΣ ΕΛΑΙΑ, Αριστοφάνης.

Idem VI. 163.

L. ΤΡΙΚΑΥΣΤΟΣ, Αριστοφάνης. Idem VI. 165.

LI. Αριστοφάνης δὲ, ΦΙΛΟΚΗΔΗ ΛΟΓΟΝ.

Idem VI. 167.

LII. Τούς μέντοι μὴ ἀμειβεῖς τεχνίτας, ΦΑΥΛΟΥΡΓΟΥΣ κατὰ Αριστοφάνην λέγε. Idem VII. 7.

LIII. ΑΡΤΟΣΤΡΟΦΕΙΝ Αριστοφάνης λέγει.

Idem VII. 22.

LIV. Τὴν χύτραν ἐν ᾗ τὰ κρεῖα δι' ἥψεν ἐζωμευμένα.

Idem VII. 26. Tetrameter est trochaicus. Mendose vulgo editum ἔψεις. Pollucis interpres fenarios sibi habeat, in quos χρησιν hanc digessit.

LV. ΕΞΑΙΝΕ ΤΩΝ ΕΡΙΩΝ. Αριστοφάνης ἔφη.

Idem VII. 30.

LVI. ΣΤΗΜΟΝΑ ΕΞΕΣΜΕΝΟΝ, τὸν ἰσχνὸν καὶ λεῖον Αριστοφάνης λέγει. Idem VII. 32.

LVII. Τὸν δὲ ΧΟΡΤΑΙΟΝ (χιτῶνα) τοὺς προπώλας φορεῖν, ὡς ἀγοραῖον, Αριστοφάνης ἔφη. Idem VII. 60.

LVIII. ἀνήσω προκύδα μαστιγομένην.

Idem VII. 64.

LIX. Τὸ μὲν γυναικεῖον ζῶνιον --- καὶ ΣΤΡΟΦΙΟΝ ὠνόμαζον, ὡς Αριστοφάνης.

ἀλλὰ τὸ στρόφιον λυθὲν,

τὰ κέρυά μου ἔξέπιπεν.

Idem VII. 67. Vide *Lys.* 931. *Thesm.* 139. 255. 638.

LX. Τοὺς δὲ μεταλλίας ΘΥΛΑΚΟΦΟΡΟΥΣ Αριστοφάνης ἔφη.

Idem VII. 100.

LXI. Πρὸ δὲ τῶν καμίνων τοῖς χαλκεῦσιν ἔθος ἦν γέλοιά τινα καταστᾶν, ἢ ἐπιπλάττειν, ἐπὶ φθόνου ἀποτροπῇ. ἐναλεῖτο δὲ ΒΑΣΚΑΝΙΑ, ὡς καὶ Αριστοφάνης ἔφη.

Πλὴν εἰ πρίαιτο βασκανίου τις δεόμενος,

ἐπὶ κάμινον ἀνδρὸς χαλκέας.

Idem VII. 108. ubi transpositis vocibus metrum luxatum.

LXII. ΝΕΙΝ ΕΞ ΤΗΤΙΑΣ, μάθημα κολυμβητῶν, Αριστοφάνης εἶπε. Idem VII. 138.

LXIII. Ναῦται. αἷς προσήκει καὶ αἱ παρ' Αριστοφάνει ΝΑΥΤΡΙΑΙ.

Idem VII. 139.

LXIV. ΒΩΛΟΚΟΠΕΙΝ Αριστοφάνης εἶρηκε.

Idem VII. 141.

LXV. Τὴν δὲ σμινύην, ΣΜΙΝΤΑΙΟΝ Ἀριστοφάνης καλεῖ.

Idem VII. 148.

LXVI. Ἀριστοφάνης δὲ γυναῖκα ΘΕΡΙΣΤΡΙΑΝ, καὶ ΦΡΥΓΑ-
ΝΙΣΤΡΙΑΝ. Idem VII. 150.

LXVII. λεπερῶν

κεράμιον ὀξυρόν.

ἀντὶ τοῦ μυδῶν, Ἀριστοφάνης λέγει. Idem VII. 162.

LXVIII. ΜΤΡΟΠΩΔΕΙΝ Ἀριστοφάνης ἔφη.

Idem VII. 177. In *Concion.* mentio fit mulierum μυροπωλίδων, v. 841.

LXIX. ΒΟΗΛΑΤΕΙΝ, καὶ ΟΝΗΛΑΤΕΙΝ Ἀριστοφάνης εἶπεν.

Idem VII. 187.

LXX. ΣΤΡΟΓΥΤΑΘΝΑΥΤΑΙ. Ἀριστοφάνης.

Idem VII. 190.

LXXI. Κιρνάντες γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν, κατυλίζετε τοῖσι πένησιν.

Idem VII. 195.

LXXII. ΔΙΒΑΝΩΤΟΠΩΔΕΙΝ Ἀριστοφάνης ἔφη.

Idem VII. 196.

LXXIII. ΒΙΒΛΙΔΑΡΙΟΝ, παρ' Ἀριστοφάνει.

Idem VII. 210.

LXXIV. Ἀλλ' ὁ μὲν μεγάλης πόλεως πολίτης, μεγαλοπολίτης ἂν λέ-
γαιτο· ὁ δὲ μικρῆς, μικροπολίτης. ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνει εἰρηται τὸ
ΜΙΚΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

Idem IX. 25. Recte H. Stephanus Thef. T. III. col. 474.
nomini μικροπολίτης auctorem Aristophanem adsignat: exstat
enim *Equit.* 817.

LXXV. Διστάζων. ἐπὶ τούτου δὲ ἴσως καὶ τὸ ΕΙΚΟΒΟΔΕΙΝ,
Ἀριστοφάνους εἰπόντος·

Εἰκοδολοῦντες καὶ πλάττοντες.

Idem IX. 154.

LXXVI. Εὐπετής, καὶ τὸ παρ' Ἀριστοφάνει ΕΥΚΟΠΩΣ. Id. IX. 162.

LXXVII. Βαλανεύς δ' ᾠθεῖ ταῖς ἀρυταίαις.

Idem X. 63. Nomen ἀρυταίαι occurrit *Equit.* 1091.

LXXVIII. ΚΑΛΑΜΙΝΟΥΣ ΑΥΛΟΥΣ Αριστοφάνης ἔφη.

Idem X. 153.

LXXIX. Αριστοφάνης δὲ χρησμὸν τινα παίζει.

Μὴ μοι Αθηναίους αἰνῶιτ' ἄν· μάργοι ἔσονται.

Idem X. 187. Confer Schol. ad *Equit.* 959. unde *χρησῶν* inter fragmenta *Agriculturarum* protulimus, ad quod drama hic versus etiam pertinere videtur.

LXXX. Ἐστὶ δὲ Αἴγκυρα καὶ σκυῖος ἀργευτικὸν σύκων. Αριστοφάνης.

Suidas in *ἀνύρισμα*, emendatus ex Hesychio in *ἄγκυρα*.

LXXXI. ΑΝΑΣΗΚΩΣΑΙ. ἀνταποδοῦναι, ἢ ἀναλίσκειν, ὥσπερ αἱ ἰσθάντες. οἷον ἐξισῶσαι τῷ λείποντι ἢ πλεονάζοντι. οὕτως Αριστοφάνης.

Suidas in voce.

LXXXII. Ρήματα τε κομψὰ καὶ παίγνι' ἐπιδεικνύναι,

πάντ' ἀπ' ἀκροφυσίων, καὶ πρὸ κινάβευμάτων.

Idem in *ἀπ' ἀκροφυσίων*. Versus sunt præonici.

LXXXIII. ΑΠΕΣΚΟΤΩΜΕΝΑ. ἐσκιανγραφημένα, κεχρωσμένα — οὕτως Αριστοφάνης.

Idem in voce.

LXXXIV. ΑΥΑΙΝΕΤΑΙ. ξηραίνεται. Αριστοφάνης.

Ἐνταῦθα δὴ παιδάριον ἐξυαίνεται.

καὶ ἑτέρωθι.

ὥστ' ἔγωγ' ἠυαϊνόμεν

θεώμενος.

LXXXV. ΑΦΑΙΡΕΙΝ ΚΡΟΚΙΔΑΣ. ἐπὶ τῶν πάντα ποιούντων ἔνεκεν κολακείας. Αριστοφάνης.

Εἴ τις κολακεύει παρὼν, καὶ τὰς κροκίδας ἀφαιρῶν.

Idem in voce.

LXXXVI. ΤΥΦΛΟΤΕΡΟΣ ΛΕΒΗΡΙΔΟΣ. Αριστοφάνης.

Zenobius Proverb. II. 95. Suidas in *γυμνότερος* Ιαλέμου. Confer *Amphiarai* fragm. ultimum. Ad unum eundemque Comici locum pertinent forte diversorum Grammaticorum notæ, & proinde ad *Amphiarai* fragmentum hocce referri possit.

LXXXVII. Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερόν εἰς ποδάνηπλον.

Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν ἀρμόδιως τοῖς πράγμασι κεχημένων.

Suidas in voce. Nomen ποδάνηπλον exstat supra in Heroibus, p. 247.

LXXXVIII. Ελεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι, ΚΑΤΑΧΥΤΡΙΣΑΙ, ὡς Ἀριστοφάνης. Suidas & Etym. M. in ἐλχυσίτριαι.

LXXXIX. Ἀπομάκρην σκυτάλων ἐσκιοτροφημένα.

Suidas in ἐσκιοτροφημένα, ubi nugas agit Kusterus. In σκυτάλην, quam vocem hic obsceno sensu adhibuit, primam aliis in locis corripit Comicus. *Concion.* 78.

Τούτ' ἔστ' ἐκείνο τῶν σκυτάλων, ὧν πέρδεταί.

Corripitur etiam in σκυτάλη. Vide *Lyfistr.* 991. 992. Quoad sensum autem hujus fragmenti, ut a librariis perversum fuit, sane nihil certi definiiri potest: vide tamen quid sub hac corruptela latere possit. Conjicio,

ἐσκιατροφημέναι

σκυτάλων ἀπομάκρηναι.

XC. ΕΥΘΕΤΗΣΑΙ. κοτμήσαι, συνθεῖναι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Idem in voce. Forte addendum τὰς τρίχας, ut apud Pollucem II. 31.

XCI. ΛΟΓΑΡΙΑ, οἱ λόγοι. Ἀριστοφάνης.

Idem in voce. Confer Pollucem II. 122.

XCII. ΜΕΤΡΕΙΤΩ, παρασχέτω. Ἀριστοφάνης.

πυροὺς πεινώσι μετρεῖτω.

Idem in voce.

XCI. ΜΗΛΩΣΑΙ. τὸ καθεῖναι τι εἰς βάθος. καὶ τὴν φάρυγγα μηλῶσαι, τὸ διαχεῖσθαι τῷ δακτύλῳ. καὶ Ἀριστοφάνης.

Τὴν φάρυγγα μηλώσας, δύο δραχμὰς ἔξει μίνας.

Idem in voce.

XCIV. ΝΥΚΤΙΛΟΧΟΙ, λησταί. καὶ νυκτὶ περιπλανῆς, παρὰ Ἀριστοφάνει. Idem in voce.

XCV. ΟΝΥΧΙΖΕΤΑΙ, ἀκρίδολογεῖται. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Idem in voce.

XCVI. Τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπέρσχομαι.

Idem in πρόστιχε.

XCVII. ΣΧΕΔΙΟΝ. ἐκ τοῦ ἐτοίμου. καὶ Αριστοφάνης·

ταῦτα δὲ

σχεδίοις ἔοικε.

Idem in voce.

XCVIII. ΑΛΕΙΣΟΝ. λέγεται ἀστενικῶς. οἶον· Γίνασθε τὸν ἄλγειον καὶ τὰ γράμματα.

Auctor Etymol. M. in voce. Comici versus sic forte olim legebatur :

Γίνασθ' ἄλγειον τόνδε καὶ τὰ γράμματα.

XCIX. ΑΝΑΖΥΓΩΣΑΙ, τὸ δύρας ἀναπετάσαι. Αριστοφάνης.

Idem in voce. Confer Pollucem X. 26.

C. Κατ' οἶκον ἐσβρωφᾷτο μισηγός.

Idem in βᾶδαξ.

CI. ΒΕΛΕΚΟΙ. ἔσπρια. Καὶ τῶν βελέκων. Αριστοφάνης.

Idem in voce.

CII. ΒΡΟΤΑΧΟΣ. τὸν βάρβαρον Ἴωνες, καὶ Αριστοφάνης.

Idem in voce.

CIII. Αριστοφάνης δὲ καὶ τὰς ὥας τοῦ ἱματίου, ΓΕΙΣΑ εἶπε.

Idem in χειρίποδες.

CIV. ΓΑΤΣΣΩΝ, ὁ γλυκύτερος παρὰ Αριστοφάνει ---- Γλύσσονα σκα. Idem in voce.

CV. ΔΙΑΣΑΥΑΟΥΜΕΝΟΣ, ἀξινόμενος, καὶ διαδρυπτόμενος. Αριστοφάνης·

Ορῶ γὰρ ὡς ὁμφκα διασαυλούμενον.

Idem in voce. Aristophanis χερσὶς perperam vulgo subjicitur explicationi præcedentis vocis.

CVI. Καταβιβάζειτον αὐτὸν ὑποπεπληγότες --

Εκδιδόνειτον τὸν πατέρα τοῖς ὀρχήμασι.

Idem in διώκειτον.

CVII. Καὶ τῶν πρὸς εἰλην ἰχθύων ὠπλημένων.

Idem in εἰλη.

CVIII. Ἰλίνα παντόφθαλμον ἄρπαγα τρέφαν.

Idem in Ἰλίνα.

CIX. ΚΟΛΛΟΠΕΣ -- ἐλέγετο δὲ καὶ τὸ ναυτικὸν δέμα, διὰ τὸ τὴν κόλλαν ἐξ αὐτοῦ γίνεσθαι. ὅθεν Αἰσίοφάνης τὴν σκληρότητα Αἰσχύλου ἐνδεικνύμενος ἔφη· Οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλλωπι εἰσμέναι.

Idem in voce Sed luxatum metrum, quod sic constare potest:

Οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλλωπι προσεικέναι.

CX. ΚΡΟΑΙΝΩ, τὸ κλυπῶ καὶ ἤχῳ. Αἰσίοφάνης, τὸ τοῖς ποσὶ σκιστῶν καὶ κρετεῖν. Idem in voce.

CXI. Ποῖ κῆχος; --- εὐθύς Σικελίας.

Idem in ποῖ κῆχος. Confer Hefych. in voce.

CXII. ΤΑΡΡΩΜΑ, τὴν καπηλασίαν. οὕτως Αἰσίοφάνης.

Idem in ταρροί.

CXIII. ΤΕΤΡΑΧΙΖΕΙΝ, εἶν ἐπὶ τετάρτῳ μέρει τι ποιεῖν. Αἰσίοφάνης. Idem in voce. Confer Hefychium.

CXIV. ΥΠΟΖΥΓΙΩΔΕΣ ΠΡΑΓΜΑ. Αἰσίοφάνης.

Idem & Suidas in ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος.

CXV. ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΗ, ἐστεισμένη. Αἰσίοφάνης.

Idem in ὑπόγραμμα. Confer Hefych. in ὑπογράμματα.

CXVI. ΥΠΟΞΥΛΟΣ, ὁ κίεσθλος, ὡς ὑπόχαλκος. οὕτως Αἰσίοφάνης. Idem in voce. Confer Pollucem III. 56.

CXVII. ΦΑΥΣΙΓΓΕΣ, οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κινήμασι σπῖλοι. οὕτως Αἰσίοφάνης.

Idem in Φαύσιγγες, ut perperam excusa hæc vox. Confer Pierfonum ad Mærin p. 397.

CXVIII. ΧΕΙΡΟΝΙΠΤΡΟΝ, τὸ κατὰ χεῖρὸς ὕδαρ. Αἰσίοφάνης.

Idem in voce. Usus hujus nominis confirmat ex Eupolide Pollux VI. 92. & X. 90.

CXIX. Αἰσίοφάνης περὶ τοῦ Εὐριπίδου φησί·

Χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ τοῦ σλέματος τῷ σερσγύλῳ.

Plutarchus de audiendis Poëtis p. 30. D.

CXX. Δύναται γὰρ ἴσεν τῷ δρᾶν τὸ νοεῖν.

Clemens Alex. p. 749.

CXXI. Βέβαιον ἔξεις τὸν βίον δίκαιος ὢν,
χωρὶς τε θορύβου καὶ φόβου ζήσεις καλῶς.

Idem p. 751.

CXXII. Αἰσχρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνῆς.

Idem p. 745.

CXXIII. Πολλὰ γὰρ, φασίν, εἰσὶ συνήθειαι. καὶ ἄλλη μὲν Ἀθηναίων,
ἄλλη δὲ Λακεδαιμονίων. καὶ πάλιν Ἀθηναίων διαφέρουσα μὲν ἡ πα-
λαιά· ἐξηλλαγμένη δὲ ἡ νῦν. καὶ οὐχ ἡ αὐτὴ μὲν τῶν κατὰ τὴν
ἀγροικίαν, ἡ αὐτὴ δὲ τῶν ἐν ἄσσει διατριβόντων. παρ' ὃ καὶ ὁ κω-
μικὸς λέγει Ἀριστοφάνης·

Διάλεκτον ἔχοντα μέσσην πόλεως,
οὐτ' ἀσπίαν ὑποθηλυτέραν,
οὐτ' ἀνελεύθερον ὑπαγροικωτέραν.

Sextus Empiricus adversus Grammaticos p. 264.

CXXIV. Ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γέλωτα κατέδωμαι.

Eustathius ad Homerum p. 73.

CXXV. Οτι δὲ ἀπὸ τῆς σφουδοῦ καὶ ΣΤΡΟΥΘΙΖΕΙΝ, τὸ εὐ-
τελῶς πως ἄδειν, δηλοῖ καὶ ὁ Κωμικός.

Idem p. 228. & 1411. l. 15.

CXXVI. Φέρει δὲ καὶ ἀπὸ χρήσεως τοῦ Κωμικοῦ τὸ ΠΑΛΙΜΒΟΛΟΣ
ΤΡΙΠΡΑΤΟΣ, καὶ πολλάκις ἀπημπολημένος.

Idem p. 725. l. 32. Confer Etymol. M. & Hesychium in πα-
λίμβολος.

CXXVII. Τὸ δὲ ΣΩΣ εὐρίσκεται, φασί, καὶ θηλυκῶς. Ἀριστοφάνης·

Οὕτω παρ' ἡμῖν ἡ πόλις μάλιστα σῶς ἂν εἴη.
λέγουσι δὲ καὶ ΣΑ, τὰ σῶα, οἱ παλαιοὶ, παρ' οἷς καὶ ΣΑ, ἡ
σῶα. Ἀριστοφάνης·

Ἡ μάζα γὰρ σᾶ, καὶ τὰ κρέα, χῶ κάρατος.

Idem p. 959. l. 41.

CXXVIII. Οτι Χάριτος ἔργον ὁ ὕμνος λέγεται. --- ἄλλοι δὲ αἰνίττεσθαι
φασὶ τὸ συμβαίνειν ὡς ἐπὶ πολὺ περὶ τοὺς τυχόντας χαρίτων. καὶ
γὰρ τὸν Κωμικόν, παρὰ τισιν

Ἀμα τετέλεισθαι καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις.

ἡ καὶ

ἢ καὶ οὕτως,

Αὐ' ἡλέηται, καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις·

Idem p. 982. l. 43.

CXXIX. Εἰ τοῦ ἀδρόα γίνεται ΑΘΡΟΥΣ. ὦν· Αθροὺς ἐπελθὼν
ὁ στρατηγός, ἦγον σὺν ἅλῃ τῷ στρατεύματι. καὶ Αριστοφάνης·

Εσθλῶτας, ὥσπερ τοὺς ὀρεωκῆμους ἄθρους.

Idem p. 1387. l. 4. Confer Mœridis interpretes p. 19.

CXXX. Πόθεν δ' ἐγὼ σοὶ συγενὴς, ᾧ Φαρμακῆς;

Idem p. 1415. l. penult.

CXXXI. Δικαστήριον ἰσχυροῦσιν Αθήνησιν ἐπ' αὐνυμον τῆς Παλλᾶδος. Αρι-
στοφάνης·

Ακων ἡλεῶ σε, τέκνον.

ὁ δ' ὑπερκρίνατο·

Επὶ Παλλὰδίῳ, παρ' ᾧ, πάτερ, δάσεις δίκην.

Idem p. 1419. l. 52.

CXXXII. Οτι τὸ ἀντίον ἡῦδα, ταυτὲν ἐστὶ τῷ ἀντιμεῖν καὶ ἄντην πρό-
ᾧπερ ἦκουσέ τις ἐκ τοῦ προλαλήσαντος. καὶ ἐστὶ πως ὁμοίον τῷ
ΥΠΑΝΤΑΞ, οὗ μέμνηται Αἴλιος Διούσιος, λέγων, ὡς δηλαῖ τὸ
ἐξεναντίας, φέρων εἰς χρῆσιν ἐξ Αριστοφάνους τὸ,

Εφευγε, καὶ γὰρ τῆς ὑπαντάξ ἐιχόμεν.

Idem p. 1442. l. 2.

CXXXIII. Ἐκάτης ἀγάλματα, αἱ κύνες. ταύτη γὰρ Φασι θύονται·
ἦν καὶ κυνοσφάσωπον διαπλάττονται. Αριστοφάνης·

καὶ κύων ἀκράχλος

Ἐκάτης ἀγάλμα φωσφόρου γενήσασμαι.

Idem p. 1467. l. 35.

CXXXIV. Κάρυκον, τὸν θύλακον λέγει — οἱ δὲ παλαιοὶ, καὶ ΚΩ-
ΡΥΚΙΔΑ τὸ τοιούτων σκεῦος καλεῖσιν, περὶ ἄγοντες καὶ Αριστοφά-
νους χρῆσιν ταύτην·

Σπυρὶς οὐ μικρὰ, καὶ κερυκὶς ἢ τοὺς μάστιγας ἐγείρει.

Idem p. 1534. l. 47. Confer Holcadum fragm. XV. qua ex
fabula hæc χρῆσις desumpta videtur.

CXXXV. Εἰ δὲ τοῦ ἄρλου ὑπεξαίρεθέντος τοῦ τ, οὐ γένοιε σημασία;

ἐναλλομένη, οὐ μὴν οὐδὲ γελοιασμός, ἀλλ' ὁ Κωμικός τὸ κ' ἐξελών,
γέλωτα ἐκίνησεν, εἰπὼν οὕτω·

ψεῖδόν ἐστι, καὶ καλεῖ
τὴν ἄρσιν, ἄρτον· τὴν δὲ Τυρῶ, τροφαλῖδα·
τὸ δ' ἄστυ, σῦκα.

Idem p. 1535. l. 20.

CXXXVI. ΣΤΙΓΩΝ, καὶ ΠΕΔΩΝ, δοῦλος ὁ σιγματίας καὶ
πεδήτης, παρὰ Αἰριστοφάνει. μετ' ὀλίγα λεγέει ὅτι τριπέδων, ὃ
τρίδουλος.

Idem p. 1542. l. 48. ubi depravata est scriptura, quam
emendavimus. Vide Hesychii interpretem ad σιγῶν, a quo
docemur hac voce usum fuisse Comicum in *Babyloniis*.

CXXXVII. Τὴν δὲ ἐκ ξύλων τετμημένων σύνθεσιν τοῦ, εἴτε Φανοῦ, εἴτε
λύχνου, δηλοῖ, φασι, καὶ Αἰριστοφάνης ἐν τῷ·
τῶν ἀκοντίων

συνδεδυντες ὀρθὰ τρία, λυχνίῳ χρώμεθα.

Idem p. 1571. l. 17. ubi posthabita metri ratione legitur
λυχνίῳ.

CXXXVIII. Καὶ τὸ ἐπικοικνάζειν ὕβρει, ἢ, κατὰ τινας, ἐπιμηνιάζειν·
ὅθεν παρ' Αἰριστοφάνει τὸ, ΑΟΙΔΟΣ ΕΠΙΚΟΚΚΑΣΤΡΙΑ.

Idem p. 1761. l. 26.

CXXXIX. εἴτα δὴ

σύ γ' εἰς πόλιν ἄξεις τήνδε τὴν ὀνάνιδα;
ὄνομα βοτάνης ἢ ΟΝΩΝΙΣ, δι' ἧς ἐπ' ἀλογία ἴσως ὁ Κωμικός
τινα σκώπτει καὶ βαθυμιά.

Idem p. 1788. l. 21.

CXL. Ἐν δὲ ἀνανύμφῳ ῥητορικῷ λεξιμῷ γράφεται καὶ ὅτι ὀχυτόνως καὶ
τυπεσθημένως ΟΑΙ ἱματίων. φέρει δὲ καὶ χρῆσιν τοῦ Κωμικοῦ, τὸ,
Ὅτε τὰς ὁὰς ἐποίησατο.

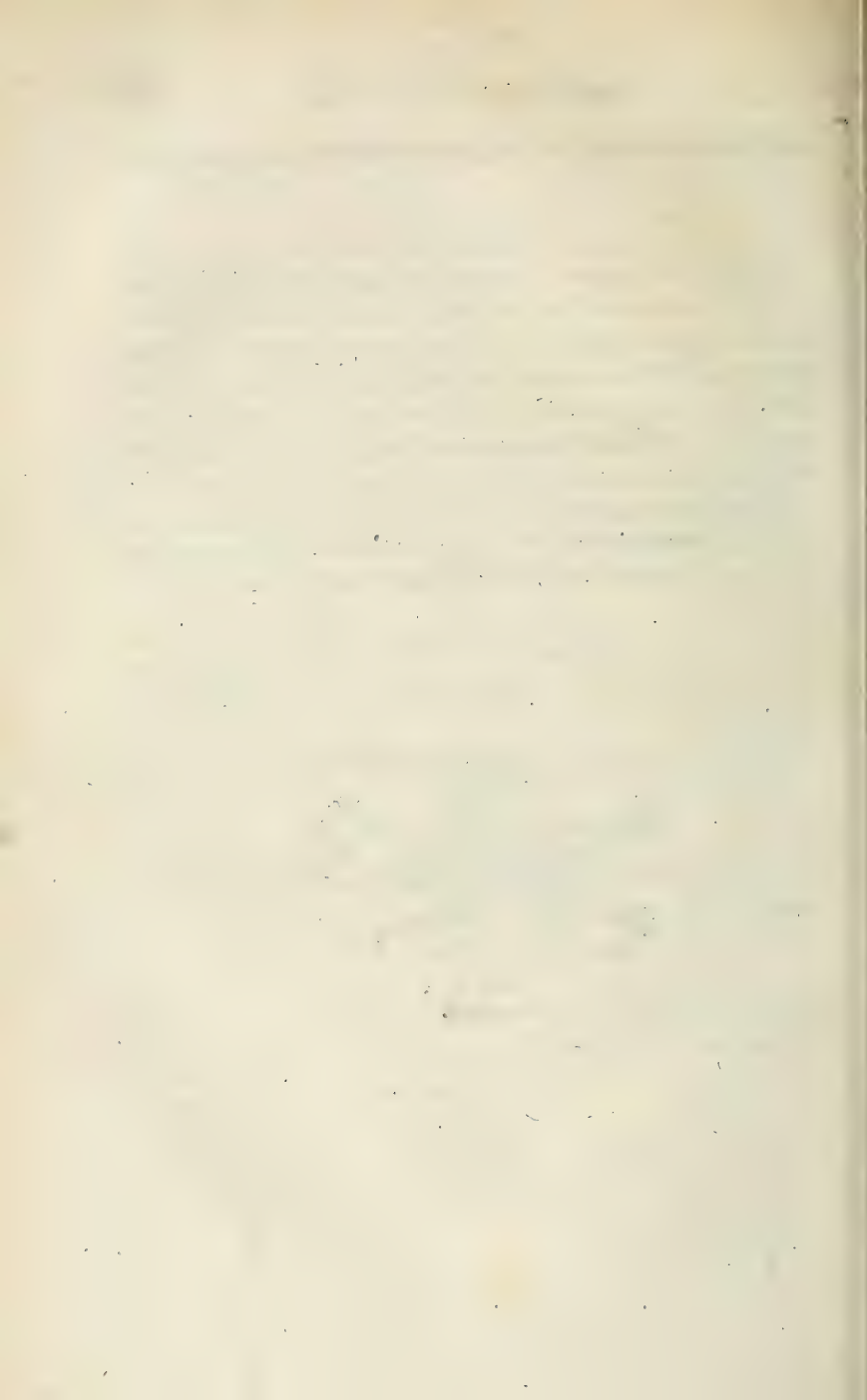

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Nihil apud veteres Grammaticos enotatum ex Aristophanis Dramate, cui titulus fuit ΠΟΙΗΣΙΣ, quod tamen a Prisciano citatum reperio, cum *χρήσει* ex eo prolata. Multum in eo loco differt H. Putschii editio ab Aldina, qua uti soleo, & in qua nihil horum comparet: in posteriori autem hæc leguntur p. 1198. Attici *παρά σε* pro *παρά τει*, quomodo & nos, *apud te*. Aristophanes ΠΟΙΗΧΕΙ. (scr. ΠΟΙΗΣΕΙ.) *Γυναικα δὲ ζητούντες, ἕνα δ' εἶλον, νυνὶ ἑῷς, ἕνα εἴ παρά σε.*

Sunt hæc corruptissima, quæ ideo tantum profero, ut quælibet auctoritate hæc fabula Aristophani adferatur.

IN
ARISTOPHANEM
VARIÆ LECTIONES,
NOTÆ
ET
EMENDATIONES.

IN EQUITES.

Collata fuit hæc fabula ad eosdem tres codices, quorum syllabus præmissus est notis in Aves.

ARGUMENTUM ad fidem membranarum emendavi, quibus accepta refertur optima lectio lin. II. τῶν συκινδυνεύόντων σφίσιν ἐπὶ ταῖς μάχαις ἴσπων, quod ad parabasis ultimam partem spectat. Vulgo vox præcipua ἴσπων omissa, & simplex est κινδυνεύόντων.

L. 21. εἵκει θατέρῳ τῆς. Vulgo ἐκδάλλεται τῆς —

P. 2. l. 10. κύπλει φοβούμενος. In membr. κρύπλει. Mox ex eis adscivi προφανεῖς αὐτὸς, pro vulgato προφανῶς αὐτό.

L. 11. ἔειπεν. Reliqua pars argumenti ab hac voce in membr. non exstat.

In Argumento metrico minus bene vulgo legitur v. 4. διαφορῶντ'. V. seq. copulam addidi, quam metri lex omnino requirit. Quippe in σκατοφάγον prima corripitur.

Titulus dramatis Attico more scribi debuit ΙΠΠΗΣ, non, ut vulgo, ΙΠΠΕΙΣ. Sic sequentis fabulæ titulum recte vulgati etiam libri exhibent ΑΧΑΡΝΗΣ, non ΑΧΑΡΝΕΙΣ. Vide Hemsterhusium ad Plutum p. 274.

V. 2. Παφλαγόνα. Huc respicit Eustathius ad Iliad. pag. 360. Παφλαγόνες μὲν οὖν, ἀπὸ Παφλαγόνος ἐνδόξου ἀρχηγοῦ καλοῦνται. ἡ δὲ καυμυδία τὴν λέξιν παρέσυρεν εἰς ἀναιδῆ ῥήτορα, ὃν Παφλαγόνα ἔσκωλε, παρὰ τὸ ὅσον παφλάζειν ἐν δημηγορίαις.

9. ξυναυλίαν πενθήτομεν, Ολύμπου νόμον. Sic certissime versum hunc Toupius e Suida emendavit, apud quem, metro reclamante, exstat:

ξυναυλίαν πενθήσωμεν Ολύμπου νόμῳ.

Glossa verbo πενθήσωμεν adposita, κλαύσωμεν, genuinæ vocis locum

invasit: quapropter, quum syllaba ad versus integritatem deficeret, primam nominis Ολύμπου produxerunt, scribendo Οὐλύμπου, cujus Ionicæ formæ voces quasdam tragicus quidem admittit sermo, comicus vero prorsus respuit. ἵνα cum futuro indicativi passim ab Atticis construitur eleganter. Glossator usitatiorē suā ætate constructionem indicavit in interpretatione κλαύσωμεν. Non heri nec nudius tertius transvectio illa glossæ in textum facta. Nam præterquam quod vetustissimæ nostræ membr. κλαύσωμεν exhibent, non aliam lectiōnem cognovit Eustathius, qui hunc versum laudat ad Iliad. p. 1175. extrema. Ολυμπος καὶ κύριον ὄνομα ἦν ἀνλητῶ τινος, οὗ νόμος ὀδυρτικὸς περιήθετο, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ Κωμικὸς ἐν τῷ, ξυναυλίαν κλαύσωμεν Ολύμπου νόμῳ. Ubi observes non magis illum quam Suidam Ionicam formam Οὐλύμπου agnoscere. Videndus Tourpius ad Suidam T. III. p. 155. & in Curis nov. p. 101. Olympus Marfyæ fuit amasus & discipulus, quem idcirco *carum* magistro dixit Ovidius Metam. VI. 392. ubi cum Heinso lego:

Illum ruricolæ, silvarum numina, Fauni,
& Satyri fratres, & tu quoque carus, Olympe,
& Nymphæ flerunt.

Apollodorus Olympum Marfyæ patrem facit: alii, quorum potior auctoritas, Marfyam Hyagnidis filium fuisse perhibent, quos sequitur Antipater Theff. Epigr. XXIX. ubi Hyagnis filii mortem flevisse innuitur.

10. Hic versus perperam vulgo Demostheni continuatur. In tribus codd. præfixam habet personam Niciaæ.

11. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; Gl. in C. θρηνοῦμεν ματαίως.

14. Membr. & C. ἵνα σοι μὴ μάχωμαι. Istud σοι e glossemate est. In fine versus vulgo legitur γὰρ μὲν οὐ. In C. μὲν οὖν. Oportuit οὐκ, ob vocalem initio sequentis versus.

16. πῶς ἂν σὺ μοι λέξεις ἅμ' ἐχρὴ λέγειν; Versus est Euripidis in Hippolyto 346.

17. ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε. Juxta Scholiastam ΘPETTE vox est barbara θαρρεῖν significans. Videtur potius ἐπιφώνημα esse, seu

adverbium incitandi, ut ἀγὺ, σίττε vel σίττα, aliaque, quorum nonnulla recenset Eustathius ad Iliad. p. 855. l. 19. Hac voce θρέττε utebantur forte agasiones, muliones, iique qui jumenta sarcinaria & plaustra ducebant, ut hodie ejusdem conditionis homines gallice jumentis clamare solent *hardi!*

18. κομψευριπικῶς. Sic bene tres codd. Vulgo, syllaba extra numerum excurrente, κομψευριπιδικῶς. Nominis Εὐριπίδης secunda syllaba semper producitur, quod librariis vel editoribus ignoratum corrumpendis versibus sapius occasionem dedit. Vide ad Ran. 771. Nub. 1371.

19. μὴ διασκανδίσσης. *Ne mihi futilia loquere, insulsa, & tam nullius pretii, quam sunt scandices.* Scandix quoque in olere silvestri a Græcis ponitur. Hæc est, quam Aristophanes Euripidi poetæ objicit joculariter, matrem ejus ne olus quidem legitimum venditasse, sed scandicem. Verba sunt Plinii T. II. pag. 278. respicit ad Acharn. v. 478.

σκάνδινα μοι δός, μητρόθεν δεδεγμένος.

Ubicunque se offert occasio, Euripidi Comicus noster humiles natales exprobrat, oleraue agrestia, quibus vendendis mater illius victum quærebat. Vide Thefm. 456. 910. Ran. 840.

20. ἀπόκινων, id est φυγὴν, ἀποχώρησιν. Peculiariter sic appellatur saltatio quædam lasciva, de qua vide Meursii Orchestram in ἀπόκινος.

26. ἤν, οὐχ ἡδύ; Sic bene scriptum & distinctum in B. Vulgo non interposita distinctione, ἤν οὐχ ἡδύ. ἤν hic valet ἰδοῦ, ut bene exponit Scholiastes. ἤν, ἡνί. Posterius occurrit Pl. 75. Sæpe aggregantur ἤν ἰδοῦ: hocque modo scribendum esse existimo, potius quam ἤν ἰδοῦ, ut excudi passus sum Ran. 1390. & Pæce 327.

29. Vulgo sic legitur numeris prorsus corruptis hic versus:

ὅτι τὸ δέρμα τῶν δεφόμενων ἀπέρχεται.

Conjeceram primum:

ὅτι τὸ δέρμα τὸ δεφόμενον ἀπέρχεται.

Postmodo in B. lectionem reperi, quam exhibui:

τὸ δέρι' ἐτιῇ τῶν δεφομένων ἀπέρχεται.

Menda hujus versus interpretes latuisse videtur, quorum a nemine quicquam observatum reperio.

32. Sic vulgo legitur hic versus:

ποῖον βρετέλιας; ἐτεὲν ἡγεῖ γὰρ θεούς;

Lectio est ineptissima. Istud βρετέλιας ne græca quidem vox est, nec audiendus est fatuus Græculus, qui eam tuctur. In membr. & in C. scriptum, ut edidit Bern. Junta, ποῖον βρέτας; ἐτεὲν — Quum sic toto pede defectus esset versus, medelam huic malo excogitavit sciolus aliquis, vocemque auxit syllaba. At veram lectionem, eamque venustissimam, quam forte nemo conjectura adsecutus fuisset, servavit B.

βρέτας; ποῖον βρέτας; ἐτεὲν ἡγεῖ γὰρ θεούς;

Jam sæpe observavimus solemnem librariorum culpam, quum vocem bis in uno versu positam semel tantum scriberent. Loca indicata sunt plurima in nota ad Conc. 998.

35. προσεἰσάξεις, id est πείθεις, παραινείς. Vide ad Av. 425.

36. θαυταῖσιν, Male vulgo omissum v paragodicum. Vide not. ad Thesm. 450.

41. ἀκρόχολος. Sic bene C. ut est in Aldina. In membr. ἀκρόχολος, metro reclamante, ut edidit Bern. Junta. In B. ἀκρήχολος. Attica forma est ἀκράχολος, secunda producta, ut in θήραγενής, νοθαγενής, ἰθαγενής. Eustathius ad Iliad. p. 1243. l. 21. κοινότερον δὲ τοῦ κυνάμνια, τὸ κυνόμνια. καὶ ἐξ ἐκείνου δοκεῖ γενέσθαι τοῦτο· κατὰ καὶ ἐκ τοῦ μεσοπόλιος, ὁ μεσαιπόλιος, καὶ ἐκ τοῦ τιθοδῶσσειν, τὸ τιθαδῶσσειν· ἐξ ὧν τὸ τιθαιδῶσσειν, καὶ ὁ μεσαιπόλιος. ἔτι δὲ καὶ κατὰ ἀκρόχολος, ἀκράχολος παρ' Ἀττικοῖς. Male etiam apud Suidam in ἄγροικος, ubi hic versus profertur, est ἀκρόχολος, & pro κυανοτράξ, glossema φιλέδιμος.

42. Πυνκίτης. Sic recte scriptum in B. C. ut Bern. Junta edidit. Perperam in membr. ut in Aldina Πυνκίτης. Vide not. ad Thesm. 658. Δῆμος hic accipitur pro nomine proprio viri, & Πυνκίτης pro gentili, tanquam si Πυνῆ pagus esset: Demus Pnycenfis.

46. καταγινύς, id est καταμαθών. Vel abundat præpositio, vel

simplicis significationem intendit. Sic Æschylus Eumen, 576.

σιγᾶν ἀρήγει, καὶ μαθεῖν θεσμούς ἐμούς
πόλιν γ' ἅπασαν εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον,
καὶ τῶνδ' ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.

Et ut horum accurate probeque cognoscatur causa. Ad quem locum vide quæ Abreschius observavit L. III. p. 85.

49. Suidas : κοκυλιμάτια, τῶν βυσσῶν τὰ σμικρότατα περιόμματα. Dixit autem Comicus ἐξηπάτα κοκυλιματίαις ἄνθρωποις ad Cleonis irrisiōnem, cui perpetuo fordidam artem objicit, quam exercuerat, antequam ad rem publicam accessisset : & hoc præter expectationem est. Nam consentaneum erat, ut observat Scholiastes, dicere, ἐξηπάτα λογαρίαις αἰμύλοις.

50. ἐκδικάσας μίαν. Supple δίκην, cognatum verbo substantivum : non, ut Scholiastæ placet, ἡμέραν. ἐκδικάσας autem nihil hic magis notat, quam simplex δικάσας. Vesp. 594.

καὶν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν, εἰ μὴ
εἴπῃ τὰ δικάστηρι' ἀφεῖναι πρώτιστ' αἰαν δικάσαντας.

59. βυσσίνην. Salsus jocus. μυρτίνην, myrti ramum expectasses : sed de coriario loquens, βυσσίνην, vocem a βύσσα fictam, dixit. In conviviis famuli frondosis ramis muscas a mensa abigebant. Ad hunc morem respiciens Comicus scutica Cleonem armatum rhetoras ait abigere, innuens eum ægre pati, si quis alius rhetor ad populum verba facere velit.

61. τιθελλιά : χρησμῶν ἐρᾷ. χρησμούς φαντάζεσθαι. μαντικῶς ἔχει. Plures vide apud Suidam expositiones, e quibus illæ potiores sunt.

62. μεμακροακότα. Suidas : τὰ τῆς Μακροῦς Φρονούσια. Μακρῶ γὰρ καὶ Λαμῶ ἐγένοντο ἐνεαὶ, τοτέστι βαρύνει νοῦσαι. Hesych. μακροῶν (male vulgo μακοῶν) παραφρονεῖν. Ad quam glossam vide interpretes. Infra 396.

καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακροῶ καθήμενον.

ubi exponitur ἀνοηταίνει, ἐνεόν ἐσθιν. Vide infra ad v. 198.

66. λέγων ταδί. Vulgo τὰδε. Illud magis Atticum est, & hiatum lenit.

68. εἰ μή μ' ἀναπείσεται — Solœce vulgo ἀναπείσῃτ'. Invitis codd. mendam illam fustuleram : postea in C. sinceram reperi, quam reposueram, lectionem, ἀναπείσεται. Vide not. ad Vesp. 190. 437. τήμερον adfirmant membr. Vulgo, contra Comici usum, σήμερον. Vide Pierfonum ad Mœrin p. 364.

72. ποῖαν ὁδὸν νῶν τρεπλέον. Vulgo νῶ, manifesta menda. νῶν reposueram, quod postmodum reperi in C. ubi tamen minus accurate scriptum νῶν. Emendationem a Pierfono ad Mœrin p. 265. præceptam fuisse nunc primum comperio. In membr. hic & sequens versus in textus serie omissi fuere librarii oscitantia, qui eos in margine reposuit, scripsitque νῶν pro νῶν.

78. ἐν Χαόσι. Allusio ad verbum χαίνω, quia sic divaricatis cruribus podex hiat. In Vesp. 1493.

πλήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ,

σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακλίζων.

πρωκλὸς χάσκει.

Forte etiam his verbis Cleonem ut impudicum traducere voluit Comicus.

79. τὸ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς. Allusio ad verbum αἰτεῖν. Similis jocus est in Marci Argentarii Epigrammate :

Ἀβιγόνῃ, Σικελὴ πάρος ἦσθ' αἰ μοι · αἶς δ' ἐγενήθης

Αἰτωλὴ, καὶ γὰρ Μῆδος ἰδοὺ γέγονα.

ὁ δὲ νοῦς ἐν Κλωπιδῶν. Vulgo minus concinne ὁ νοῦς δ' ἐν — Subauditur δῆμῳ. Pagus erat Atticæ Κρωπία dictus : gentile Κρωπίδης, cujus ad imitationem Comicus finxit nomen Κλωπίδαι, tanquam a Κλωπία. Alludit autem ad κλώψ, κλέπτης, innuitque Cleonis furacitatem. E fictis pagorum nominibus sæpe jocum petit. Vide not. ad Av. 1126. Hujus loci meminit Eustathius ad Odyss. p. 1764. l. 30. μήποτε δὲ καὶ εὐθυῶς καὶ ἀσπίως τὸ τοιοῦτον ἐθνικόν, ὁ Αἰτωλὸς, ἐπελέγει ἐκ τῶν ἄλλων ἐθνῶν τῇ ποιητῇ, ἵνα τὸν ἐπαίτην δηλώσῃ. καὶ νῦνθεν καὶ ὁ Καμικός, εἴτε καὶ ἄλλως ἢ παροιμία, ὠφέληται εἰπεῖν. Τὸ μὲν χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ δὲ νοῦς ἐν Κρωπιδῶν. ἵνα σικωπικῶς δηλώσῃ τὸν ταῖς χερσὶ μὲν αἰτοῦντα, καὶ οἰκὸς καὶ αὐτὸν κλωπῆα, Εὐκλες πυλῆ (1083.)

τῷ δὲ νῷ κλέπτοντα. ὅτι δὲ οἱ παλαιὸι καὶ κατὰ παραγράμματι μὲν τραυλισμοῦ ἐκωμῶδουν, δηλοῖ μὲν καὶ τὸ Κλωπιδῶν. Κρωπιδῶν γὰρ ὄφειλεν εἶναι ὡς ἀπὸ γένους ἢ τόπου. δηλοῖ δὲ παρὰ τῷ αὐτῷ Κωμικῷ καὶ τὸ, Ο λᾶς; Θέως τὴν μεφαλὴν κέλευς ἔχει. Vesparrum versus est 45. in quo mirum acumen captat Eustathius, ἑλᾶς positum pro ὄρεϊς interpretando per ὁ λίθος.

81. ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν. Sic optime membr. ut edidit etiam Bern. Junta, ἂν hic potentiale est, & cum optativo construere debet. Perperam vulgo ἀποθάνομεν. Sed vide, quonam modo mori possimus quam maxime viriliter.

89. Post οὗτος signum interrogationis poni debuit. κρουνοχυτροκλήριον. Schol. ἀντὶ τοῦ φλύαρος. κρουνός, τὸ χυδόν καὶ ἀκρίτως καὶ ἀθρόως ῥέον· ληρον δὲ τὸ μάταιον. συνέθηκεν οὖν ἐκ τοῦ κρουνοῦ, καὶ ληρεῖν, καὶ τῆς χύτρας ἀναισθήτου οὐσης. ἵνα τὸ ἔλεον δηλώσῃ τὸν ἀναίσθητον καὶ ἀνόητον καὶ περιττολόγον.

90. εἰς ἐπίνοϊαν λαιδερεῖν. Verbum hoc de vitiis solet adhiberi rebusque probrosis, non vero de iis quæ laudi vertuntur. εἰς ἐπίνοϊαν ἔκωμιάζειν, εἰς ἀπνοϊαν λαιδερεῖν. Inde est, quod vir quidam doctus hic ἀπνοϊαν, amentiam, dementiam, legendum esse censuerit. Sed nihil mutandum. Sensus perspicuus est, nec interpretes latuit. λαιδερεῖν εἶναι εἰς ἐπίνοϊαν est vino convicium dicere circa solertiam, seu vino exprobrare quod solertiam non adferat.

100. Notanda constructio καταπάτω ταῦτα βουλευματίων, pro βουλευματίαις. Quo exemplo adstrui potest similis phrasis apud Galenum, H. Stephano suspecta, Thef. T. III. col. 57. προσπάττειν λουτρὰ ἁλῶν.

101. ὅτι οὐκ ἐλήθη. Sic recte membr. & C. Vulgo ὅτ' οὐκ. Vide ad Lys. 611.

105. Hesych. ἐξανάξον, ἔλχει. Ad quam glossam vide interpp. Etymol. M. ἐξανᾶξι, τὸ ἐλχεῖν μετὰ λύφου· ὃ ἐστὶ πολλὸν, ὥστε ἄλγειν.

III. ταῦτ' αὐτὰς — Hic locus vulgo male interpunctus, & ab interpretibus male acceptus. Ordo est: αὐτὰς δὲ δίδωμι ὅπως μὴ ταῦτα

τὰ βουλευμάλα τεύξομαι τοῦ κακοδαίμονος δαίμονος. Verbum τυγχάνω cum quarto casu conſtruitur. Exempla vide in notis noſtris ad Eurip. Or. 686. Med. 759. Vel, ſubaudita præpoſitione κατὰ, δίδονκα ὅπως μὴ κατὰ ταῦτα τεύξομαι τοῦ δαίμονος κακοδαίμονος.

115. ῥέβηται καὶ πέδεται. Hic verborum ordo eſt in membr. Vulgo πέδεται καὶ ῥέβηται.

123. Bacis antiquiſſimus fuit vates Bœotius, κατὰſχίλος ἐν Νυμφῶν, ut ait Pauſanias pag. 828. qui ejus vaticinia legiſſe ſe teſtatur. Præterea duo alii fuere cognomines vates, de quibus videndus Ælianus V. H. XII. 35. & ejus interpretes.

129. ſτυππειπώλης. Etymol. M. ὁ τὰ ſτυππεῖα πολλῶν, τουτέſτι κακὰ εἶναι λίνα. δηλοῖ δὲ ὁ Αριſτοφάνης τὸν Εὐκράτη, ὃς Στυππαῆς ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ ſτυππειπώλης εἶναι.

132. προδατοπώλης. Heſych. οὕτω κωμῶδεῖται Λυſικλῆς προδατοκάπλος, γήμας Αſπαςίαν τὴν πόρνην. Ad quam gloſſam vide Interpp.

133. δύο τῷſε πάλα. Etiamſi Atticis uſitatum eſſet δύο, quod pernegavimus in nota ad Ran. 1405. hic tamen per metri legem ſtare non poſſet. δύο eſt in primariis edit. Imperite Ant. Fracinus prætulit δύο, quod e ſubſequentibus edit. prima adſcivit Frobeniana, unde in alias tranſiit, nemine reclamante. Mendose in membr. ut in Fracini cod. ſcriptum eſt δύο.

135. γένηται. Sic C. Vulgo γένονται. Illud magis ad loquendi normam exactum arbitror.

136. ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγών. Sic optime membr. In C. etiam ὁ Παφλαγών. Vulgo ἐπιγίνεται, & omiſſus articulus cum verſus labe. Nam nominis Παφλαγών primam ſemper corripit Comicus.

153. αὐτὸν ἀνεδίδαξεν. Is eſt vocum in membr. ordo, vulgato concinnior ἀνεδίδαξεν αὐτόν.

157. τί ἐſιν; Sic tres codd. Perperam vulgo ἐſι.

159. ᾧ τῶν Αθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων. Sic optime Daweſius. Vulgo Αθηναίων peſſundato verſu. Nam in ταγὲς prima ſemper pro-ducitur, quod exemplis multis oſtendit carus Britannus. Alibi Αθηναίων

male a librariis positum pro Αθηνῶν occurrit, ut Nub. 401. Mirum autem videri poterit ταγός, ταγεύω prima producta efferri, quæ corripitur in ταγή, ταγεύχης, ut observatum fuit nobis ad Lys. 105. Si præter usum ratio aliqua diversitatis petatur, in derivatione quaerenda est: dixerimque ταγός ortum ducere a præterito medio τέταγα: ταγή, ab aoristo secundo ἔταγον.

162. δευρὶ βλέπε. Sic membr. Vulgo δεῦρο, quod ad metrum æque bonum est. Illud magis Atticum.

164. ἀρχέλας. In membr. metro reclamante ἀρχέλαος.

165. τῆς Πυκνός. Sic A. B. Perperam vulgo Πυκνός.

166. κλασάσεις, a themate κλασάζω, quod ideo monendum duxi, quia in hoc verbo gravis est error Henr. Stephani, Thes. T. II. col. 223. B. Suidas: κλασάσεις, κλάσεις, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τεμνομένων κλημάτων ἐν ταῖς ἀμπέλαις. Male in membr. κλαστήσεις, ut memoriae falsus Stephanus citavit: haud enim arbitror illam lectionem in ulla editione eum reperisse.

167. λαμάσεις. παρ' ὑπόνοιαν. Expectabas σιτήσεις.

174. εἰς Χαλκηδῶνα. Certissimam Palmerii emendationem hic & v. 1303. recepi. Libros qui nunc exstant invalit menda Κερκηδόνια librariorum stupore, quorum omnis turba rationi cedere debet.

175. In Av. 177. ἀπολαύσομαί τι γ', εἰ διασπαρήσομαι;

182. ἰσχύσαι. Sic B. C. Vulgo ἰσχύσειν.

190. ὅτι καὶ κακὰ κακῶς. Sic tres codd. & primariae editiones omnes. In Frobeniana primum operatum errore καὶ omissum fuit; exinde claudicavit versus in sequentibus edit. nemine mendam animadvertente. Farreanum oraculum consulere dedignatus est Berglerus.

195. πῶς δῆτά φησιν ὁ χρησμός; Vulgo minus concinne φήσ'.

196. σοφῶς ἡνιγμένος. Sic recte Suidas in ἡνιγμένος. Vulgo σοφῶς. Vide Toupium Cur. nov. p. 57. σοφῶς & σοφῶς facile a librariis permutari potuerunt. Idem contigit Acharn. 401.

198. κοάλεμον. Suidas: κοάλεμος, μαλακίφρων· κοεῖν γὰρ τὸ αἰσθάνεσθαι. καὶ ὁ ἡλίθιος καὶ ὁ ἀνόητος κοάλεμος. ἔβριται τῇ λέξει τὸ ἡλέμαλον, ἡρουν τὸ μάταιον, καὶ τὸ κοεῖν, ὁ ἴσθι γενεῖν· ὁ οὖν ἀνόητος καὶ μάτην

νοῶν, κοάλεμος λέγεται. κοάλεμοι παρ' Αριστοφάνει οἱ ἡλέμαλα κοῦντες καὶ νοῦντες. Eustath. ad Il. p. 636. l. 54. ἐκ τοῦ ἀλῶ ὁ ἡλέος γίνεσθαι, ὅπερ ἐστὶ μάτκιος, καὶ ὁ ἡλέματος· ἔτι δὲ καὶ ὁ ἐν τῇ καμικῷ κοάλεμος, ἥγουν ἐν τῷ κοῦν, ἥτοι νοῦν, ἀλώμενος. ὁποῖου σημασινομένου ἐστὶ καὶ ἡ Ακκῶ, τὸ παρσιμῶδες κύβισον, καὶ τὸ καμικῶς εἰπεῖν μακικῶν, ἵσον ἐν τῷ μὴ νοῦν. ἐκ δὲ τοῦ εἰρημένου κοαλέμου, ὅς τὸν εὐήθη δηλοῖ, καὶ Κοάλεμός, φασιν, ὁ τοῦ Κίμανος πρόσωπος, δι' εὐήθειαν. Ionicum est κοῶ pro νοῶ. Vide Bentleium ad Callimachi fragm. LIII.

207. Vulgo sic legitur hic versus :

ὁ δράκων γὰρ ἐστὶ μακρόν, ἀλλ᾽ τ' αὖ μακρόν.

ubi admodum invenuste vox μακρόν bis posita, variata prioris syllabæ quantitate, idque contra profodiæ legem : nam semper & ubique apud Comicum corripitur illa syllaba. Præterea, ut recte observavit Dawesius, postulat sermonis ratio, ut nomini ἀλλ᾽ articulus, non secus atque antecedenti δράκων, comes adjungatur. Certissima est acutissimi viri emendatio :

ὁ δράκων γὰρ ἐστὶ μακρόν, ὁ τ' ἀλλ᾽ αὖ μακρόν.

210. αἶνε μὴ — Sunt ipsa oraculi verba, idcirco non sollicitanda, licet alias αἶνε in comico sermone locum non habeat. Proclive esset reponere ἦν γε μὴ —

211. τὰ μὲν λόγια καλεῖ με. Sic perspicue & distincte A. B. In C. λογικάκαλεῖ. Vulgo λόγι' αἰνᾷ με, quæ lectio non prorsus spernenda. Nostra tamen verior est, quam exhibet etiam Cod. Vat. Kustero adhibitus.

219. Sic legitur hic versus in primariis edit. integro saltem metro :

ἔχεις ἅπαντα τὰ πρὸς πολιτείαν, ἃ δεῖ.

Kusterus, non inspectis veteribus illis editionibus, quarum ad fidem ipse suam se recensuisse professus est, Genevensis mendam recoxit, in qua sic depravatus fuerat versus :

ἔχεις ἅπαντα τὰ πρὸς τὴν πολιτείαν, ἃ δεῖ.

Sicque in notis commentatur : *In versu hoc quædam redundant.*

Quare sic eum numeris suis restitues :

ἔχεις τὰ πάντα πρὸς πολιτείαν, ἃ δεῖ.

Et sic postea in cod. Vat. Palat. scriptum reperi. At nos in tribus nostris codd. sine ulla varietate scriptum reperimus:

ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν, ἃ δέῃ.

Quæ procul dubio vera lectio est. Melius enim in hac phrasi articulus omittitur.

220. τὸ Πυθικόν, subauditur μαντεῖον.

221. τῷ Κοαλέμῳ, tanquam stultitiæ Deo.

230. ἐξηκασμένοις. Sic bene tres codd. Vulgo ἐξηκασμένοις. Vide Pierfonum ad Mœrin pag. 182. & Valckenarium ab eo laudatum ad Phœnissas p. 54.

242. παραγίνεσθε. Sic scribi debuit, flagitante metro, cujus ad legem non adtenderunt, qui turpiter mendosum παραγίνεσθε hic remanere passi sunt.

244. κῆνασθῆς. Repone κῆπανασθῆς. Non typos, sed meum flagitium est, qui sic oſcitanter describens posui, quod olim librariis sæpissime accidit.

254. Εὐκράτης ille est, qui innuitur supra v. 129. Stupas ille, aut stupea texta primum vendebat: postea ditior factus moletrina habuisse videtur, unde etiam κυρηδοπωλῆς Comico nostro dicitur in versu quem ex deperdita fabula profert Scholiastes:

καὶ σὺ γε κυρηδοπωλὰ Εὐκράτης πύπαιξ.

261. Aliquid turbatum hic esse nemo non animadvertere potest, male coherentibus sententiis ob duorum versuum transpositionem, qui loco suo sic reponendi sunt:

*ὅσῃς αὐτῶν ὥμός ἐστιν, ἢ πέπων, ἢ μὴ πέπων,
καὶ σκοπεῖς γε, τῶν πολιτῶν ὅσῃς ἐστὶν ἀμνοῶν,
πλούσιος, καὶ μὴ πόνηρος, καὶ γρέμων τὰ πράγματα·
ἢν τιν' αὐτῶν γνῶς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχρηότα,
καταγαγὼν ἐκ Χερρόνησου, διαλαβὼν ἡκύριτας,
εἰτ', ἀποσπρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολήδοντας.*

Huncque sententiarum ordinem in versione secutus sum. — ἀμνοῶν. Suidas: περιεαυῶν, μαζός, εὐήθης. Vel, ut Eustathius exponit ad Iliad. p. 962. l. 19. τοῶν ὡς ἀμνός.

264. διαλαβὼν ἡκύριστας. Sic flagitante sensu & sermonis ratione legendum. Male vulgo διαβαλὼν, ἀκυρίστας. διαλαμβάνειν est *medium prehendere*, quod luctatores facere solent, ut Casaubonus observavit. In διαβαλὼν manifestus est error ex frequentissima in hoc verbo litterarum transpositione. ἡκύριστας est secunda persona aoristi ab ἀκυρίζω, quod verbum etiam palæstricum est.

265. αὐτὸν ἐνεκολάβησας. Mendosissime vulgo ἐνεκολάβησας, barbare & pessundato metro. Lapsi sunt in hoc verbo librarii omnes. In membr. scriptum ἀνεκολάβησας. In C. ἐνεκολάβησας. Nos veram lectionem restituiamus. Hesychius: κοληθάζει, ἐσθίει, καλαπίνει. Bona quidem verbi scriptura est: sed prava interpretatio. κοληθάζει significat *περαινεί*, *βινεῖ*, *prædicat*, *præcidit*, *α κόλον* & *βαίνω*: vel *καταπαλεῖ*, ut exponit Suidas, *παρὰ τὸ ἐπὶ κόλῳ βαίνειν*. κόλα δὲ ἡ γαστήρ. Sed prior significatio *καμικωτέρα*. Non unius assis sunt Casauboni & Kufleri interpretationes. Eadem forma mox occurrit *κυρηθάσει*. *κοληθάζω*, *κυρηθάζω*.

268. ἀνδρείας. Sic B. C. Vulgo ἀνδρείας.

269. μάσθλης. Suidas: *ιδίως ὁ μεμαλαγμένος λῶρος καὶ ἔκλυτος*. *μάσθλης ἄνθρωπος, ὁ μεμαλαγμένος καὶ ἐντριβὴς ταῖς πονηρίαις*. τὸ αὐτὸ δηλοῖ καὶ τὸ γλοιός. Respicit ad Nub. 449. *μάσθλη, μάσθλημα, alutam* significat, *pellem confectam & subactam*. — ὑπέρχεται ὥσπερ ἐν γέροντας ἡμᾶς. Male vulgo post ὑπέρχεται distinguitur, & versu seq. ἐκκοβαλιεύεται legitur, quo cum verbo, intransitive significante, γέροντας ἡμᾶς construunt: hi vero accusativi ad ὑπέρχεται pertinent. Proinde copulam quæ librarii errore exciderat, bene reponit Toup. ad Suidam III. 258. Non autem κ' ἐκκοβαλιεύεται scribi debuit, verum ex Atticissimi usu, *κ' ἐκκοβαλιεύεται*. Nam in omnibus vocibus ex καὶ ἐν crasis fit in κ'α. Sic Ran. 201. *κ'ακίλενεις*. 426. *κ'ακλαε*, *κ'ακεγράφει*. Conc. 603. *κ'ακλήσατο*. Av. 1108. *κ'ακλέψουσι*. Vesp. 444. *κ'αξομίδων*.

277. Thefm. 94. τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

287. κατακεκράζομαι σε κράζων. Perperam vulgo σου pessundato metro. Ut superiori versu *καλαβήσομαι* cum accusativo construitur,

ita hîc καλακευάξομαι cum eodem casu, non aliter ferente trochaico versu. In Acharn. 711.

κατεβόησε δ' ἂν κεκραγὼς τοξότας τρισχιλίους.

κατὰ cum verbis compositum tres casus promiscue adsciscit. Non aliter Comicum scripsisse sola evincit metri ratio, cui accedit Prisciani auctoritas, Kustero laudati. Locus est in Aldina editione, quator, fol. 234. verso.

292. βλέψον εἰς μ' ἀσκαρδάμυκτος. Sic omnino legendum. In vulgata lectione versus claudicat syllaba redundante, βλέψον εἰς ἔμ' ἀσκαρδάμυκτος. In A. βλέψον μ' ἀσκαρδάμυκτος, numeris iridem corruptis, qui facile restituuntur reposita præpositione εἰς.

294. εἴ τι γρύξεις. Sic recte B. ut edidit Bern. Junta. Perperam Aldus γρύξεις. Facillime permutantur literæ ξ & ζ. quod & in hoc verbo acciderat Pl. 598.

312. ἐκκεκώφηκας. Sic tres codd. Suidas, si huc respexit, memoriæ falsus ἀνακεκώφηκας citavit, quod compositum græcæ linguæ genio adversari censet summus Hemsterhusius ad Luciani Timon. pag. 104.

318. πρὶν ἡμέραν φορῆσαι. Id est πρὶν τινὰ αὐτὸ φορῆσαι ἡμέραν.

319. Vulgo legitur fœde corruptis numeris :

καὶ νῆ Δία, καμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταυτὸν, ὥστε καλῶγεναν.

Versus est tetrameter jambicus acatal. quo metri genere siquis unquam e Græcis alius usus est, Comicus sane noster nuspiam; neque sic medios inter trochaicos ejusmodi versum immisisset. Certissime emendar Kusterus :

καμὲ, νῆ Δία, τοῦτ' ἔδρασε ταυτὸν, ὥστε καλῶγεναν.

320. τοῖς δημόταις. Perperam vulgo, metro jugulato, δημόταισι. Versus labem animadvertit Kusterus, sed pravam adhibuit medellam, articulum τοῖς ante φίλοις delendo.

321. Pagus Atticæ Περνασθή. Vide Meursium in hac voce.

327. ὃ δ' Ἰωποδάμουν. Sic codd. Subaudiendum videtur υἱός, quæ frequentissima est ellipsis. Illone autem modo legas, an Ἰωποδάμους, ad leporem hujus loci perinde est.

330. καὶ πάρεσι. Sic optime membr. & C. Inepte vulgo πάρεσι. Vincet te nequitia. πάρεσί σε πανουργία. Pro αὐτόθεν perperam in membr. & in margine codicis B. pro varia lectione, est ἐλαῦθα.

331. Hic & sequens versus in unum conjuncti sic vulgo leguntur:

ἐν πανουργίᾳ τε, καὶ δράσει, καὶ κοδωνικεύμασιν.

Quodnam sit illius versus metrum, exspecto qui me doceat. Præpositionem ἐν membr. non agnoscunt, nec C. versusque in hoc distincti, ut eos exhibui.

πανουργίᾳ τε, καὶ δράσει,

καὶ κοδωνικεύμασιν.

Prior dimeter est jambicus: alter trochaicus catalect. Alibi monui in κόδαλος α longum esse, quam profodiam servant derivata. Vide & dimetire versum supra 270.

333. ὅθεν πάρεσιν ἄνδρες. Vulgo ὅθεν περ εἰσιν, inveniste repetita in eodem versu particula περ. Similis erat menda in Vesp. 1050.

340. καὶ μὴν σ' ἐγὼ οὐ παρήσω. Sic scriptum oportuit. Vulgo corruptis numeris καὶ μὴν ἐγὼ σ' οὐ παρήσω. Disyllabum est ἐγὼ οὐ. Vide addenda ad Ran. 508. Non recte collineaverat Kusterus, infelix plerumque conjector, suadendo καὶ ἐγὼ μὴν σ' οὐ παρήσω.

341. πάρες, πάρες, πρὸς τῶν θεῶν. Sic tres codd. sicque jamdudum ediderat Bern. Junta. In Aldina, e qua ceteræ omnes edit. derivatæ, imperativus πάρες a poëta geminatus, semel tantum positus erat. Facilis erat medela, ea ratione quam tetigi supraad v. 32. Diversam tamen quaesivit Kusterus, meliora postmodum edoctus a Vat. cod. qui nostris concinit. Vide quanti erat optimam illam Juntinam editionem consuluisse.

342. Vulgo sic legitur hic versus:

τῷ καὶ πεποιδῶς ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἐναντία;

Tetrameter est acatalectic, quo metri genere Comicum nuspiam usum fuisse modo dixi. Certissime emendo λέγειν ἐναντίον ἐμοῦ.

343. καρυκοποιῖν. Sic in membr. scriptum, unico κ, ut & apud Suidam, aliosque scriptores. In καρύκη per se longum est ν.

352. Participium καταγλατισμένος occurrit Theſm. 131. ſed di-
verſa ac in hoc loco ſignificatione, cognata ſcilicet nomini καταγλώτ-
τιſμα, quo utitur Noſter Nub. 51. Hic καταγλατίζειν valet obtun-
dere, loquacitate attonitum reddere.

355. καταλάσσω. Schol. λοιδορήσω.

358. Hunc verſum citat Plutarchus in Nicia p. 210. edit. Brya-
ni. λαρυγιά, καλιδέησμαι τῶν ἄλλων ῥητόρων, ἢ τὴν Φαίρυγα αὐτῶν
ἐκλεμῶ. In præc. v. comma poni debuit ante ἀναπόνιπλος, quod no-
men cum λαρυγιά conſtrui debet, non vero cum ἐκπιάν.

362. ſκελίδας. Attice pro ſκελίδας. Vide Pierſonum ad Mœrin
in ſχινδαλμός. Heſychius utramque formam enotavit. ſκελῖς, τὸ ἀπό
τῆς ῥάχεως ἕως τοῦ ὑπογαστρίου. ſκελίδες, τὰ περιμήκη τετράγωνα. ſχε-
λίδες, κρέα ἐπιμήκη τετμήμενα· οἱ δὲ, πλευρίδες.

365. τῆς πυγῆς. Vulgo τῇ πυγῇ. Genitivum adfirmant membr,
in quibus ſcriptum τῆς πυγῆς. Non ſuiſmet ipſius natibus impuſum
iſciarium ſe eiectionum minatur, qua ratione dativus τῇ πυγῇ locum
haberet: ſed ait ſe prehenſus iſciarii natibus eum extracturum foras,
vel ſe iſciarii nates impellendo eum eiectionum. Proinde hoc nomen
in genitivo poni debuit ex linguæ indole. Sic infra 772.

καὶ τῇ κρεάγρῃ τῶν ὀρχιπέδων ἐκποιήσῃ ἐς Κεραμεικόν.

366. καὶ γ' ἄρ'. Male vulgo καὶ γὰρ. Quod alibi dixi, γὰρ
ſæpe in γ' ἄρ' vel γ' ἄρ' mutandum eſſe, id palam oſtendit metri
in hoc verſu lex, quæ librorum γὰρ prorfus reſpuit.

369. θραυέσσειται. Suidas: ἐκλεθῆσεται. θραύον γὰρ τὸ ὑποπόδιον,
ἔπου τὰ δέμας ἐκκίναται.

385. οὐκ ἄρ' ἦν. Mediam vocolam, in impreſſis omiſſam, ex-
hibent tres codices, omninoque recipi debuit, quum abſque ea verſus
ſtare non poſſit. Trimeter eſt, ut præcedens, conſtans e tribus
creticis.

389. ὡς ἐὰν νυνί. Perperam vulgo, verſu ruente, ὡς ἂν νυνί.

400. εἰ σε μὴ μιτῶ, γενόμεν ἐν Κρατίνου κρεάδων. Niſi te odi,
FIAM una de pelliceis ſtragulis Cratini. GENOIMHN optativus
eſt, eam ſignificationem habens, a qua denominatur, qua quum

pollēt, particulam ἄν nunquam adsciscit, quæ optativum potentialem semper comitatur. Ajax apud Sophoclem filio suo dicit:

ὦ παῖ, γένοιο πατρός εὐτυχέστερος.

Optat. Si diceret γένοι' ἄν, longe diversus esset sensus, neque is sic absolutus: *Fieres patre fortunatior*, si tale quid, vel tale, contingeret. Hoc norunt tirones, qui primoribus labris græcam eruditionem adtigerunt. Quis igitur Kusterum non miretur, tam diversas modi illius significationes confundentem? Sic ille ad hunc versum: *Ceterum miror illud ἔν non solum in omnibus editt. vulgatis, sed etiam apud Pindari Scholiasten ad Pyth. IV. 410. & Suidam v. κώδιον occurrere: cum tamen corruptum sit, & Ms. Vat. Pal. ejus loco recte exhibeat ἄν. Tres Regii codd. recte habent ἔν: & si centum forent, omnesque haberent ἄν, id nihilo minus rejiciendum esset. Mox v. 412. ἢ μὴ παρεγείμην, optat, nec ἄν comitem habet. Similis locus est infra 767. Acharn. 151. exemplaque passim obvia. Vide quæ notavi ad Eurip. Phœn. 514.*

401. Quam malus poëta Morsimus fuerit facete innuit, quod etiam facit in Ran. v. 151. ubi in stercoream paludem demersos ait Hercules, qui Morsimi orationem aliquam descripserint:

ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.

In eum & fratrem Melanthium acerrime invehit in fine parabasis Pacis. Erat autem par illud fratrum tragico etiam poëta natum, Philocle, cui non magis quam filiis pepercit Comicus noster. Vide Thefm. 168. Vesp. 462.

408. ἡσθέντ' ἰηπαιωνίται, καὶ βακχέβακχον ἄσαι. Sic optime apud Suidam legitur in ὧ περὶ πάντα. Nec multum abscedit membr. & C. scriptura, ἡσθέντ' ἰη παιῶν ἄσαι καὶ βακχέβακχον ἄσαι. Librariorum error manifestus est, & ad metri normam sane quam facile corrigi poterat. Impressorum lectio inficeta est:

ἡσθέντα, καὶ παιῶνα δὴ, καὶ βακχέβακχον ἄσαι.

412. μαχαριδίων τε πληγὰς. Reponendum μαχαριδων, mollius sic fluente versu. Quin vera sit ea lectio dubitationem omnem eximit Pollux. Sic ille X. 104. μαγειρικά δέ, καὶ κοπίδες, καὶ δορίδες,

καὶ μαχαιρίδες. Ἀριστοφάνους γοῦν ἐν Ἰππεύσιν ὁ μάγειρος λέγει, Μαχαιρίδων τε πληγὰς.

414. ἀπομαγδαλίας τιτούμενος. Sic recte Suidas in ἀπομαγδαλία. Vulgo divisim & mutata constructione ἀπὸ μαγδαλιάς. Sed verbum σιτεῖσθαι cum quarto casu jungitur, quod perite observavit Kusterus, in eo reprehendendus, quod sinceram lectionem in textu non repossuerit. Vulgatam agnoscit duobus locis ad Odyss. Eustathius, prava codicis sui scriptura deceptus, pag. 1887. l. 51. τοῦ δὲ ἀπομάσσειν παραγωγὸν καὶ ἀπομαγδαλία, ἢ παρὰ τῷ Κωμικῷ μαγδαλιά. & p. 1857. l. 17. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου μάσσειν καὶ ἀπομάγμαλα, καὶ ἀπόμακτρα, τὰ ἀποκαθάσμαλα. καὶ μαγδαλιά παρὰ τῷ Κωμικῷ. παρὰ δὲ ἄλλοις καὶ ἀπομαγδαλία καὶ ἀπομαγδαλὺς, ψωμὸς, εἰς ὃν ἐκματρίμενοι τὰς χεῖρας μετὰ δεῖπνον, ἐβρίπλουσαν κυσί.

416. μάχει σὺ κυνοκεφάλῳ. In membr. scriptum μάχει σὺ κεφάλῳ, duabus, seu potius, ut reor, tribus deficientibus syllabis. Non enim video qui in κυνοκεφάλῳ penultima produci possit. Scripserat Comicus: μάχει σὺ γε κυνοκεφάλῳ, qua ratione constant versus numeri, siquidem tribrachys loco jambi ante syllabam catalecticam ponitur.

422. Urticas esitabant veteres, quæ ad mensas adhibebantur, dum adhuc teneræ essent, id est ineunte vere. Inde jocus Chori: ait enim ificiarium adventum veris observasse in furtis faciendis, sicut illi observant, qui urticis vescuntur. *E notis Casauboni.*

424. Vulgo legitur sine ulla metri forma:

ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰ κόχωνα, τοὺς θεοὺς ἀπώμνον.

Recte in B. scriptum εἰς τὰς κοχώνας, ut vulgati etiam libri habent infra v. 484. At male idem cod. ut reliqui, ἀπώμνον, pro quo, flagitante metro, reponi debuit Attica forma ἀπώμνον. Vide ad Aves 520.

ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰς κοχώνας, τοὺς θεοὺς ἀπώμνον.

428. καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν. Obscœnus est jocus, quem intelliges, si contuleris notata ad Ran. 1070.

430. καὶ μέγας καθυαῖς. Si Scholiastæ vim hujus participii non

adsecuti sunt, in eoque interpretando ridicule lapsi sunt, non ideo sollicitanda est sincera poetæ manus, quam temere mutatum ivit Dawesius. Cum καθίεις subaudi εἰμαιλὸν, *demittens me*, nempe terram versus & mare. Vento se comparat, qui summo in aëre gignitur, ibique aliquamdiu subsistit, postea deorsum vergit, & in terram ruit. Hanc venti naturam pulcherrimis versibus describit Apollonius Argon. II. quos, quia nonnihil huc faciunt, adponam.

Ζεὺς δ' ἀνέμου Βορέας μένος κίνησεν ἄηται,
 ὕδατι σημαίνων διερχὴν ὁδὸν Ἀρκιούροιο.
 αὐτὰρ ὅγ' ἡμάτιος μὲν ἐν οὖρεσι φύλλ' ἐτίνασσε
 τυτθὸν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀήσυρος ἀκρεμόνεσσι·
 νυκλὶ δ' ἔῃ πύλονδε πελώριος.

Quid valent ultima ista? nonne? νυκλὶ δὲ μέγας καθῆκε εἰαλὸν πόλιν τε. His scriptis video locum hunc fere ad eundem modum vindicasse doctissimum virum Jo. Toupium ad Suidam II. 45. cujus miror non meminisse Thomam Burgeffium in Appendice novæ Miscellaneorum editionis.

437. ὡς οὗτος ἦδη Κακίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ. Venti nomen est Κακίας, quod cuivis notum. Illud, Scholiaste præeunte, perite reponendum monuit Kusterus. In primariis edit. erat: ὡς οὗτος ἦδη κακίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ. Sciulus nescio quis e novissimis editoribus ineptum versui fulcrum addidit, ὡς οὗτος ἦδη γε κακίας — Codices veterum edit. lectionem exhibent: in solo B. superscripta varia lectio κακίας.

440. ὠνήρ. Vulgo minus bene ἀνήρ. — ἂν ἡδέως λάβοι. Solæce in membr. λάβη. — τοὺς δὲ θείους. Sic omnino ad metri legem scribi debuit. Perperam vulgo τοὺς δὲ θείους. tanquam si δὲ ante literas θεῖ producti posset. Pejus adhuc in duobus codd. τοὺς τεθείους: in tertio τοὺς τε θείους, & sic est in primariis editionibus. θείαι vox est nautica. Schol. εἰ ἔτχῃλοι κάλοι, οὓς ἐκφόρους καλοῦσιν οἱ ναῦται· οὓς, ὅταν ἐνδιδῶ τὸ πνεῦμα, πρώτους ἐκ πρώτης χαλῶσι. Est etiam vox nautica πῶς, quarto ante versu; sed ea magis obvia & nemini non nota. Vide Apollonium modo laudatum II. 932.

443. σὺ δ' ἀσπρτείας γ' εἴκοσιν. Male vulgo εἴκοσι. In dimetris ultima syllaba non est indifferens, quod observatum fuit ad Ran. 984.

449. Βυρσίνης τῆς Ἰππίας. Subauditur γυναῖκός. Hippia uxore erat Myrrhine Callia filia. Hujus nomen in Βυρσίνη facete mutat Comicus, ut supra v. 59. a βύρσα, Cleoni coriariam artem obijciens. Vide Meursii Pisistratum cap. XVII.

454. Vulgo γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις, ubi inserta copula pro metri fulcro inveniuntur correctorem sapit. Legendum, γάστριζε τοῖς ἐντέροις.

456. χῆπως κολᾷ τὸν ἄνδρα. Tanquam a κολάομαι, fisto verbo a præcedente nomine κόλαις. Sic quidem post Scholiastem novi interpretes, quibus accedo ἐκὼν, ἀέκοντι δὲ θυμῷ. Quin lectionem mutarem obstitit codd. consensus. Credo tamen scripsisse Comicum κολᾷς, a κολάζω, servata eadem adlusione ad præcedens nomen κόλαις. Futurum κολάσω Attici contrahunt in κολῶ, ut ἐλάσω in ἐλῶ, σκεδάσω in σκεδῶ, aliaque passim in his fabulis obvia. κολᾷς, ut ἐλᾷς. Videat jam eruditus lector, an satius fuisset librariorum plorare jubere, illudque in textu reponere.

464. ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγει. Nulla in his allusio est ad proverbium ἐξ ἀμάξης λέγειν, quod satis inepte somniatur Berglerus. Usus erat verbis Cleo fabrorum lignariorum propriis, τεκλαίνειν, γομφεῖν, κολᾷν. Idcirco isiciario dicit Chorus: *Tu vero ne unicum quidem verbum a carpentario mutuaberis, quo in hunc invehas?* Postea autem, quum isiciarius verbis usus esset fabrorum ferrariorum propriis, συμφορᾶν, χαλκεύειν, laudat eum Chorus, εἴ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλομένων, quia, ut ferrum validius est ligno, ita ille fortius Cleonem aggrediebatur.

465. οἷα πράττει. Vulgo πράττεις manifesto errore.

478. ξυνόμνητε. Sic membr. Vulgo ξυνόμνητε.

483. νυνὶ δὲ διδάξεις. Vulgo νυνὶ διδάξεις. Illud pro varia lectione adscriptum margini cod. C. — τότε, olim. Vide ad Lys. 1023. Male in versione redditum tunc.

486. ὡς οὗτος. Sic codd. etiam, ut impressi. Mallem ὡς οὗτος. Similem mendam correximus in addendis ad Thefm. 395.

490. ταυταί. In B. ταδεί.

492. ταυτανί. Male vulgo ταυτά γε. Idiotismus hic Atticismi saepe a librariis neglectus fuit. Vide Corinthum de Dial. Att. §. LXVI.

496. δάκνειν, καλαδύλλειν. Sic recte membr. Ad gallinaceorum commissiones adludit Comicus. Vulgo διαδύλλειν, cui in B. superscripta etiam nostra lectio.

503. ἡμῶν. Vulgo ἡμῖν, manifesta menda. Ordo est: ὑμεῖς δὲ προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀναπαίστοις ἡμῶν. Male etiam vulgo digesti sunt ultimi anapaesti.

510. τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ. Sic legendum esse, non, ut vulgo, ὑμῖν, sententia ipsa ostendit; sicque perspicue scriptum est in membran. & in C.

511. τὴν ἐριώλην. Hefych. ἐριώλαι, ἀνέμων συστροφαί, αὔραι, πνοαί. De hac voce aliquid dicam ad Acharn. II77.

514. Φησὶ γὰρ ἄνθρωπος. Minus bene vulgo ἄνθρωπος.

518. διαγιγνώσκων. Sic bene scriptum in membr.

520. ἄπαθε, id est ἄ' ἐπαθε. Prima syllaba ob crasin literarum α ε longa est. Recte in veteribus editionibus, juxta codd. scripturam omnium, excusum est ἄπαθε. Kusterus vero imperitissime edidit ἄ' παθεν, quo pacto pro dactylo pes est Crenicus, corruptis versus numeris.

534. ὥσπερ Κόννας. (scr. Κόννας) Fueritne tibicen hic vel citharædus idem cum eo, qui proverbio originem dedit Κόννου θρεῖον seu ψόφος, de quo vide ad Vesp. 675. an diversus, non plane liquet. Duos fuisse censet Kusterus ad Suidam in Κόννου ψόφος. Scholiastæ vero ad Vesp. unus fuisse creditur. μήποτε δὲ οὐδέ ἐστι Κόννος, ἀλλὰ Κόννας, ὃν προσεκέλειον ὡς Μίδας. Et sane huic opinioni favet loci sententia. Nam Κόννας, de quo hic agitur, pauper erat, cui, licet ob præstantiam artis ab omnibus laudaretur, victoriasque publicas reportasset, nemo nihil quicquam dabat. Quapropter Bdelycleo patri

in Vesp. ait : *Te quidem non pluris faciunt , quam pauperem Connam , cui nemo nihil dat : in istos vero munera conferunt .*

σέ μὲν ἠγεῶνται Κόνου ψῆφον· τούτοις δὲ δωροδοκοῦσιν.

— δίψει δ' ἀποκωλύς — Notam Cratini bibacitatem perstringit , ut & Pace v. 700. Horatius Epist. I. 19.

Prisco si credis , Mæcenas docte , Cratino ,
nulla placere diu , nec vivere carmina possunt ,
quæ scribuntur aquæ potoribus. —

Vina fere dulces olueunt mane Camœnæ.

Hanc in rem elegans exstat Nicæneti , vel alius Horatio antiquioris poetæ epigramma , cujus meminisse videtur Mæcenatis amicus , quum illos versus scriberet.

Οἶνός τοι χαρίεντι πέλει ταχύς ἵππος αἰδοῖ·

ὔδαρ δὲ πῖνον οὐδὲν ἂν τέκει σεφόν.

ταῦτ' ἔλεγεν , Διόνυσσε , καὶ ἔπνεεν , οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ

Κρατῖνος , ἀλλὰ παντὸς ἀδωδῶς πίθου.

ταιγάρ τε στεφάνων δόμος ἔβρυν , εἶχε δὲ κιτῶ

μέτωπον , οἷα καὶ σὺ , κενροκωμένον.

544. τούτων γοῦν οὐνεκα πάντων. Voculam γοῦν inferendam esse vidit Kusterus , quam absorpserat sequens syllaba cum versus labe.

545. σωφρονικός — subaudi ἐστί. Vulgo σωφρονικῶς , quod cum ἐφλυάρεϊ inepte connecteretur. Defendi tamen poterat , aliud verbum supplendo , ἐποίει , ἔλεγε , προσῆλθεν , quæ Casauboni est sententia. Sed facile librarius hic labi potuit.

546. Hunc versum profert illustratque Eustathius ad Odysf. p. 1540. l. 42. τὸ δὲ ῥόδιον , ἐπίθελον κύματος ῥοδούντος κατὰ ὀνοματοποιάν. οἱ δὲ μεθ' Ομηρον , τὸ ῥεύμα οὕτω καλοῦσιν. οἱ δὲ ὕστερον Ἀπλικοὶ τὴν σύντονον εἰρεσίαν οὕτω θαπτό. καὶ ῥοδιάζειν , τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. ἐλέγετο δὲ ῥοδιάζειν καὶ ἔτε οἱ ναῦται ἐπὶ κώπαις δεῖνα τυχόν ἢ καὶ πλείοσι παίοντες , εἴτα ἅμα παυσάμενοι , ὡς ἐκ συνθήματος ἁπλᾶς ἀνεφώνον , ὡς καὶ νῦν ποτε γίνεται. καὶ ἐστὶ ταιαῦτον παρ' Ἀριστοφάνει , τὸ , αἶρεσθ' αὐτῶ πολὺ τὸ ῥόδιον , παραπέμψατ' ἐφ' ἑνδεκα κώπαις.

τουτέστιν , εὐφημήσατε τὸν δεῖνα , ῥοδιάζοντες ναυτικῶς. Allegorice theatri

plausum innuit; sensus enim est: *Enixo poëtam favore, plausuque secundo prosequimini. KUSTERUS.*

547. *Θόρυβον ληναίτην.* Quia acta fuit hæc fabula in Lenæis, seu Anthesteriis. Vide eruditam Ruhnkenii disputationem laudatam in not. ad Ran. 216.

566. *ἄξιοι τοῦ πέπλου.* Vide Meursii Panathenæa cap. XVIII.

578. *τοσουτονὶ μόνον.* Sic tres codd. Vulgo *μόνας.*

580. *μηδ' ἀπεσιληγισμένοις*, id est *ἀποξυομένοις*, *strigili deterfis*, seu potius, ut id de coma etiam intelligatur, *λιπαρὰν καὶ διακεκριμένην τὴν κόμην ἔχουσι*, ut fere loquitur Plutarchus in Lycurgo, laudatus Sam. Petito ad Leg. Att. pag. 662. Possit etiam accipi pro *ἐσσεφωμένοις*, siquidem *σκληρῆς* coronamenti genus quiddam, seu capitis ornamentum appellatur, de quo vide Casaubonum ad Athenæum p. 952.

602. *ἰππαπαί.* Nautica est acclamatio, seu celeusma, quo se remiges invicem adhortabantur, *ῥυππαπαί.* Ran. 1073.

οὐκ ἠπίσταντ' ἄλλ', ἢ μάζαν καλέσαι, καὶ Ρυππαπαί εἰπεῖν.

Inde in Vesp. 909. tota navalium sociorum multitudo hoc nomine appellatur:

δεινότατα γὰρ

ἔργων δέδρακε καὶ με', καὶ τὸ ῥυππαπαί.

Hic autem, quia ipsos equos remigasse ait, celeusma eis tribuit ab illorum nomine fictum, *ἰππαπαί.*

603. *οὐκ ἔλας ὧ σαρφόρα.* Iisdem his verbis, sed diverso sensu, usus est rursus in Nub. 1298.

605. *καὶ μετήσαν σιρώματα.* Sic recte membr. pro *μετήσαν.* Perperam vulgo, redundante syllaba, *μετήσαν.*

606. *πίκας.* Sic bene tres codd. Mendose in impressis *πόας.*

608. *ὥστ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν.* Sic bene membr. ut etiam Bern. Junta edidit, non aliter ferente nec sensu nec metro. Inepta est Aldina lectio *ὥστ' ἔφη.* Illud in novissima Batava reponi debuit ex Bergleri sententia, quod non animadvertit ille qui editionem curavit.

610. *μήτε γῆ, μήτ' ἐν θαλάττῃ.* Sic ad metri legem scribi debuit. Perperam vulgo, claudicante metro, *μήτ' ἐν γῆ.* Sic Acharn. 533.

ὡς χρὴ Μεγαρέας ΜΗΤΕ ΤΗ, μὴτ' ἐν ἀγορᾷ,
μὴτ' ἐν θαλάττῃ, μὴτ' ἐν ἡπείρῳ μένειν.

Ubi eodem librariorum errore, corruptis versus numeris, vulgo legitur μὴτ' ἐν γῇ. Superiore versu male vulgo legitur μὴτ' ἐν βυθῷ, ubi sermonis indoles μὴδ' flagitat. Sic Av. 987.

καὶ Φεῖδου μὴδὲν, μὴδ' αἰστοῦ ἐν νεφέλῃσι,
μὴτ' ἢν Λάμπων ἦ, μὴτ' ἢν ὁ μέγας Διοπίδης.

618. εἰργασμέν' — Sic bene membr. Perperam vulgo sine elisione εἰργασμένε.

622. θαρρήτας. Sic recte membr. Vulgo θαρσήτας, qua forma Comicus uti non solet.

627. τετρατεύμενος ἦρειδε κατὰ τῶν Ἰππέων, κρημνούς ἐρείδων. Sic quidem magno consensu librarii, sed putida menda. Quis idem verbum in duobus continuis versibus tam invenuste Comicum adhibuisse credat? Kufterus conjicit eum scripsisse: τετρατεύμενος ἦρειδε κατὰ τῶν Ἰππέων κρημνούς, ἐρίζων. Quod nescio an alii se probaverit; mihi sane haud magis quam vulgatum placet. Minore mutatione, eaque levissima, & potest, & debet, nisi me fallit opinio, sanari hic locus. Lego κρημνούς ἐρείπων. Homerus Il. ο. 355.

προπάρειθε δὲ Φεῖδος Ἀπύλλων
ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
εἰς μέσσον κατέβαλλε.

Scholiasies Comici: κρημνοὶ δὲ εἰσι τὰ μέρη τὰ ἀπὸ τῶν ὄρων ἀποσπώμενα. καὶ τὴν ὄχθην δὲ κρημνὸν λέγουσιν, ἐπεὶ πάντα τὰ ὑψηλὰ κρημνοί. Cleo rupes avellit, dejicit, & in Equites jaculatur. Quam facile, quum præcessisset ἦρειδε, librarii ex ἐρείπων fecerint ἐρείδων, res ipsa ostendit coram oculis posita.

628. πιθανώταθ' ἢ Βουλὴ δ' ἅπασ' — Hæc est membr. scriptura. Vulgo πιθανώτατα δ' ἢ Βουλὴ γ' ἅπασ'. Sic etiam C. nisi quod particulam γε omittit.

630. ψευδογραφέζους. Sic membr. ut apud Suidam & Scholiasstem in Aldina edit. legitur. ψευδογραφέζους πλεία. ἀντὶ τοῦ πλήρης ψευσμάτων. ἀτράφαζος δὲ εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὐξάνει.

αὐτὸ κατὰ βοὸς ἔῴη. *Noli semper vota concipere.* Plutarchus in Quæst. Græc. p. 294. B. καὶ διέφυγεν εὐχόμενος τῷ Απόλλωνι κατ' ἐκατόμβης. *Et effugit, postquam Apolloni hecatombam novisset.* Schol. Eurip. ad Phoeniss. 1416. κατ' ἐκατόμβης ἀνδρῶν ἡνυχίο. *E notis Kusteri.* Confer Valckenarium ad superiorem Scholiastæ Euripidis locum pag. 769.

661. ἐσαύριον pertinet ad γενοίατο, non autem ad ποιήσασθαι. Male vulgo distinctus est hic locus.

664. ἐφληνάφει. Sic bene A. C. ut impressi. In B. ἐφληνάφει. Vide ad Nub. 1475.

673. In Lyf. 129. οὐκ ἂν ποιήσαιμ'· ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπύτω.

674. ἐνεκράγισάν τε τοὺς Πρυτάνεις ἀφιέναι. Scilicet τὴν Βουλὴν. *Senatum dimittere.* Inepte libri omnes ἀπιέναι, quod fideliter vertit Berglerus, & cum clamore jubebant Prytanes abire. Interpretes non fugisset menda, si profodiæ paulo peritiores fuissent. ἀπιέναι metrum averfatur, quum secundam syllabam corripit, ut ex hoc Avium versu liquet, qui est 188.

εἰδ', ὥσπερ ἡμεῖς, ἢν ἰέναι βουλώμεθα.

At ἀφιέναι, *dimittere*, secundam producit. Vide ad Lyf. 157. & ad Av. 946.

683. πέπραγας. Sic bene tres codd. ut edidit etiam Bern. Junta. Ceteri πέπραχας. Mæris: πεπραγῶς ἐν τῷ γ, Αττικῶς. πεπραχῶς, Ἑλληνικῶς.

687. ῥήμασιν θ' αἰμυλοῖς. Sic emendate scriptum in B. Dimeter est pæonicus constans e duobus creticis, ut strophicus versus, qui est 620. Perperam vulgo ῥήμασι. Male etiam in A. C. αἰμυλοῖς, quod in B. quoque a secunda manu repositum.

695. πανταχῇ. Glossa in C. ὅλως.

696. ψολοκομπίαις. Suidas: ψολοκομπεία, ἀλαζονεία. Scripturam per diphthongum, quæ proba etiam per se est, metrum hujus versus non admittit. Verbum γελᾶν cum dativo hic constituitur, ut ab Euripide in Bac. 830.

πᾶν κρείσσον, ὥστε μὴ γελᾶν Βάνυχας ἐμαί.

& Iphig. Taur. 277.

ἄλλος δὲ τις μάταιος, ἀνομία θραυτός,
ἐγέλασεν εὐχαῖς.

697. ἀπεπυδάρισσα. Etymol. M. πυδαρίζειν, ἐπὶ τοῦ ἄλλεσθαι, ἥτοι ποδαρίζειν, ὡς ἔνυμα ὄνυμα Αἰολικῶς· ἢ πυγαρίζειν, παρὰ τὴν πυγὴν. δηλοῖ δὲ τὸ λακκίζειν. Suidas & Eustathius exponunt etiam per ἀπέπασθον.

707. ἐπὶ βαλαντίῳ. Sic A. B. Vulgo βαλλαντίῳ. Vim præpositionis ἐπὶ non satis bene reddidit Berglerus. vertens: *Super quam re ederes libentissime? an super crumena?* ἐπὶ hic significat *cum* & jungitur ei rei quæ præter obsonium, aut obsonii loco, ad vescendum datur, ut Pace 123.

ἔξετ' ἐν ὥρᾳ
κολλύραν μεγάλην, καὶ κόνδυλον ἔψον ἐπ' αὐτῇ.

& Acharn. 835.

παίειν ἐφ' ἀλὶ τὰν μάδδαν, αἶκα τις διδῶ.

Qui versus nescio qua mea vel typothetæ oscitantia perperam in hac editione excusus fuit.

716. καὶ ὥσπερ. Perperam vulgo καθ' ὥσπερ. Dawesii emendationem, quam jam antea receperam, postmodo confirmavit cod. C. in quo eodem, quo edidimus, modo scriptum est.

717. ἐντιθεῖς. Membr. ἐντίθης. Vide ad Lys. 895.

726. Vulgo legitur claudicante versu:

ἔξελθε δῆτ', ὧ δημίδιον φίλτατον.

Una transposita vocula numeros restitui:

ἔξελθε δῆτα, δημίδιον ὧ φίλτατον.

Orvillius ad Charit. p. 238. minore mutatione, sed nescio an melius, emendabat:

ἔξελθε δῆτ', ὧ δημίδιον φίλτατιον.

733. ἔτεόν. Est ἰδιόμα phrasis Atticæ, continens ironiam venustissimam. Ad verbum sonat *vere*. Sed latine non sic loquimur. CA-SAUBONUS. Invenuste itaque Berglerus: *Tu vero quis es? dic verum*. Melius Frischlinus: *Tu vero quis es obsecro?*

739. λυχνοπώλησι. Hoc propter Hyperbolum, quem sæpiissime exagitat Comicus. Vide modo Nub. 1065. & Pac. 690.

742. Vulgo legitur: ὅτι τὸν στρατηγὸν ὑπεκδραμῶν τὸν ἐν Πύλῳ. In A. C. scriptum: ὅτι τῶν στρατηγῶν ὑπεκδραμῶν τῶν — Glossa participio superscripta in C. πάντων δραμῶν. In B. ὅτι τὸν στρατηγὸν ὑποδραμῶν τὸν — Neutra lectio ex omni parte bona est: sed ex utraque optima & sincera elicitur:

ὅτι τοὺς στρατηγούς ὑποδραμῶν τοὺς ἐν Πύλῳ.
ἐν Πύλῳ, ut 55. 76. & alibi. Verum est omnino ὑποδραμῶν. Sic infra 1161. ὑποθεῖν οὐκ ἔω. Ubi Scholiastes exponit ὑποτρέχειν, ὑποσκελίζειν, καὶ ἐμποδῶν ἴσασθαι. Hefychius huc forte respiciens: ὑποδραμῶν, ὑφαρπάσας.

751. Vulgo legitur: ἀλλ' εἰς τὸ πρόσθε χεῖν παρεῖν εἰς τὴν Πνύκα. FRISCHLINUS: Nam & antehac oportebat adesse in Pnyce. Sed sequi potius debebat interpretationem Scholiastæ veteris, secundum quem εἰς τὸ πρόσθε significat εἰς τὴν αὔριον, crastino die. KUSTERI hæc observatio est: sed fallitur, transversumque egit Berglerum, qui vertit: Sed in Pnycem oportet quamprimum adesse. Scholiastæ interpretatio falsa & inepta est. εἰς τὸ πρόσθε neutiquam significare potest εἰς τὴν αὔριον. Et revera non in insequentem, sed in hunc ipsum diem indicitur concio, quæ statim habetur. Corrupta est lectio, quæ sic emendanda erat:

ἀλλ', ὡς τὸ πρόσθε, χεῖν παρεῖναι εἰς τὴν Πνύκα.

Sed, ut antea, in Pnycem adesse oportet. χεῖν est in membr.

755. κέχνηεν, ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας. Quæ ad hunc versum in scholiis leguntur, sunt sane quam absurda, ut vere judicavit Casaubonus, qui locum bene exponit, ita ut mirer Bergleri iudicium, qui unius e Scholiastis explicationem prætulit, eamque longe ineptissimam. Magni Animadverforis verba lectoris in gratiam describere non pigebit. « Sciendum est magnum Athenis proventum fuisse ficuum: has soli expositas siccabant, & vocabant ἰσχάδας. Ut sic carent, pede sive petiolo alligabant, seu filo, seu subtili vimine: sed nimis maturis ficibus accidebat sæpe, ut petiolus frangeretur:

„tum erat magna difficultas alligandi ficus. Festive igitur comparat
 „populum anxium, & ex imprudentia consilii inopem, cum eo qui
 „ficus alligans petiolis fractis hæret. Petitur e re rustica Athenis no-
 „tissimum proverbium.», πόδιον est *petiolus*, sive *pediculus*, ut est in
 glossis, nempe pomorum, a ποῦς ποδός: unde ποδίζειν & ἐμποδίζειν
pedem implicare laqueo: ἐμποδίζοντες ἰσχυράς, *laqueum pediculo*,
 sive *petiolo ficuum aptantes*. Schol. περιτιθέντες τοῖς σὺνκοις βρόχον.
 Nam ita legendum ibi pro παρατιθέντες. Hucusque bene Berglerus
 vim verbi declarans, sed quod ad rem ipsam opinionis falsus.

759. καὶ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορίζων. Sic quidem
 libri, & ferri potest ista lectio. At longe elegantius esset καὶ τῶν
 ἀμηχάνων πόρους εὐμήχανους πορίζειν. Sic Æschylus de Prometheus:

δεινὸς γὰρ εὐρεῖν καὶ εὐμήχανους πόρους.

Ut ille deinòs εὐρεῖν, sic Noster εὐμήχανους πορίζειν.

760. ὅπως ἔξει. Sic Scholiastam legisse, manifestum est ex illius
 interpretatione, ὅπως ἐξελεύσῃ. Et sic perspicue scriptum est in A. C.
 In B. ἔξεις ex librarii imperitia, qui futurum esse credidit verbi ἔχω,
 quum sit secunda persona verbi ἔξιμι, quod apud Atticos plerumque
 futuri significationem habet. Supra 430.

ἔξιμι γὰρ σοι λαμπρὸς ἦδη καὶ μέγας καθίεις.

Perperam híc in impressis ἔσει.

762. τὴν ἄκατον παραβάλλον. Hoc loco παραβάλλεσθαι non signi-
 ficat *ad litus appellere*, ut Ran. 180. & 269. Sed *navem impellere*
in navem hostilem, quod qui facturi erant, delphinos prius attolle-
 bant, ut eos in hostilem navem dejicerent. Perperam Scholiastes
 interpretatur εἰσάγειν ποιεῖν. δελφῖνες autem quid sint, his verbis decla-
 rat Schol. σιδηρῶν κατασκευάσμα, ἢ μολύβδων, εἰς δελφῖνα ἐσχημαλι-
 σμένον, τούτο δὲ ἐν τῇ κερκίδας τοῦ ἰσίου αἱ ναυμαχοῦσαι ἠφίσταν εἰς τὰς
 τῶν πολεμίων, καὶ κατεδύντο. δηλοῦται δὲ ὑπὸ Φερεκράτους ἐν τοῖς Ἀγρίοις,
 ὅταν λέγῃ.

ὁ δὲ δὴ δελφίς ἐστὶ μολύβδους, δελφινόφορος τε κερκυχός,
 ὃς διακρίψει τοῦδαφος αὐτῶν, ἐμπύπλων καὶ καταδύνων.

Sic hos versus emendat Salmastius in Plin. Exerc. p. 402. Confer Eustathium ad Iliad. p. 1221. l. 25.

765. De Lyfide vide supra ad v. 132. Cynna & Salabaccha, famosa illius ætatis scorta.

767. ἀντιῑδεληκῶς. Sic libri omnes. Tertia syllaba ante literas βλ corripitur licentia in anapæstis haud infrequenti, cujus exempla multa observavimus. Sic in Vesp. 570.

τὰ δὲ συ|κύπλονθ' | ἅμα βλη|χᾷται· | κᾷπειθ' | ὁ πατήρ | ὑπὲρ αὐ|τῶν.
Hunc versum in numerato non habuit Dawesius, cujus si meminisset, nescio quo se misero modo torfisset, ut medelam ei faceret, qua nullo pacto indiget. Minime ergo quod ad prosodiam & metrum adinet, participio ἀντιῑδεληκῶς substituendum est ἀμφιῑδεληκῶς, quod ille censet Miscell. p. 204. Quod autem ad phrasin spectat, ἀντιῑδεληκῶς nude adhibetur, ut millena alia verba, quæ neutralem induunt significationem, vel ellipsi pronominis ἐμαυτὸν.

776. εἰ σοὶ χαρισάμην. Libri omnes χαριζόμην, metro reclamante.

781. Vulgo legitur :

σὲ γὰρ, ὃς Μῆδοισι διεξιφίσσω περὶ τῆς χώρας ἐν Μαραθῶνι.

Hocque modo versus est tetrameter acatalectus, quod metri genus Comico nostro, ut aliis, plane est incognitum. Præpositio ἐν, glossæ loco olim superscripta, & ab imperito librario in textum inducta, delenda erat. Similem mendam eluimus supra in v. 610. Promiscue dicitur ἐν Μαραθῶνι & Μαραθῶνι. Exemplis prolatis ad Lyf. 1299. adde Thesm. 806.

πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι.

Et Critiæ versum apud Athenæum p. 28. C.

ἢ τὸ καλὸν Μαραθῶνι κατασθήσασα τρόπαιον.

In Acharn. 755. eadem est ellipsis præpositionis ἐν cum nomine πόλεις.

ἄνδρες Πρόξενλοι τοῦτ' ἔπραττον τῇ πόλει.

Versus labem perspexit Kusterus: sed pravam medicinam faciebat, articulo τῆς eximendo.

783. ἐπὶ ταῖσι πέτραις. Sic scriptum oportuit, non, ut vulgo,

ταῖς πέτραις cum versus labe. Prima enim in πέτραις corripitur. Vide supra 754. — οὐ φροντίζει σε καθήμενον. Subauditur ὄρων, cuius ellipsin illustrat Valckenarius ad Hippol. p. 309. ad ista Tragici :

τοὺς γὰρ εὐσεβεῖς θεοὶ

θνήσκοντας οὐ χαίρουσι.

Sic in Suppl. ejusdem poetæ 328.

ὡς οὔτε ταρβῶ σὺν δίκη σ' ὀρμώμενον,

Κάδμου θ' ὄρωτα λαὸν εὐ πεπραγότα.

Participium ὄρωσα, quod est in altero versu, in priore etiam supplendum, οὐ ταρβῶ ὄρωσά σε ὀρμώμενον σὺν δίκη. Quod ad illum locum confert Sophoclis e Trachin. exemplum Musgravius, ejus plane diversa est ratio.

785. ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι. Facile ex ipsa sententia & præcedente versu suppletur, τετραμμένῃ πυγῇ. Nenates atteras, quæ, quum in prælio ad Salaminem remum agebas, satis jam attritæ fuerunt.

786. ἔκγονος. Sic recte B. C. Vulgo ἔζγονος. Perperam ista sæpe miscentur. In Eurip. Or. 484. ubi vulgatum erat ἔζγονος, e duobus codd. dedi ἔκγονος. In Hippol. 450. bene jam Valckenarius ediderat ἔκγονοι. Homerus unice ἔκγονος agnoscit, quod Eustathius observat p. 611. ad istum versum, qui est in V. Iliadis 813.

Τυδεὺς ἔκγονός ἐσσι δαΐφρωνος Οἰνείδαο.

Addi hæc poterunt observatis ad Hesychii glossam, ἔζγονα, τὰ τέκνα τῶν τέκνων.

791. περὶ τῆς κεφαλῆς περιδύσθαι. Vide ad Nub. 644. Sic gallice dicimus, je parie mia tête. Acharn. 772. περιδου νῦν μοι περὶ θυμῶν αἰλῶν.

792. ἐν ταῖς παιδάνκαισι. Sic perspicue membr. ut emendavit Dawesius Miscell. crit. p. 196. In C. ἐν ταῖσι παιδάνκαισι. Vulgo ἐν ταῖσι παιδάνκαις, minus numerosè, & contra artem, cui nulla hic erat causa cur poeta vim faceret, & licentia uteretur. Diversa ratio est exempli, quod vindicavi supra 767. — Haud temere factum esse credo, quod in scholiis ad hunc versum occurrat mentio formæ alius antiquioris :

antiquioris: *εἰ δὲ παλαιοὶ Φιδάκην λέγουσι*. Sic olim in Aristophanis textu scriptum fuisse verba Scholiastæ ostendunt, qui illius formæ non meminisset, nisi eam ob oculos habuisset. Non enim solent veteres illi Grammatici, si quam vocem interpretentur, aliarum ejusdem significationis, sed quæ obsoluerint, mentionem injicere. Res in aperto esset, horum si commentaria integra haberemus. Nam quædam ante illa, quæ protuli verba, excidisse manifestum est. Mœris: *Φιδάκη, Ἀττικῶς· πιδάκη, Ἑλληνικῶς*. Atticam nominis formam cum in hoc versu, tum in *Pluti* 546. Comico restituet, quicumque librariorum stoliditati mancipatus non fuerit. De nomine *Φιδάκη* docte & copiose, ut solet, egit Pierfonus, cura nostra eo dignior, qua levem corrigemus errorem, quem non commisisset, si Pollucem, quem laudat, paulo diligentius inspexisset. Pierfoni verba sunt: *Φιδάκνιδα usum Aristophanem in Δημοπράτοις αὐτοῦ ἐστὶν Pollux X. 74.* Quis non credat Pollucem Aristophanis fabulam citasse, cui titulus fuerit *Δημοπράται*? Nihil tale apud Onomasticum, qui ait *ὕδραν* etiam *Ειδυκίδα* appellari, ὡς ἐν ταῖς δημοπρατίαις, subauditur *γέγραπται*, vel simile quid: *Ut in columnis publicatorum bonorum inscriptum legitur.*

794. *Ἀρχεπιλέμεν*, Laconis, qui Athenas legatus missus fuerat de pace facienda, & liberanda obsidione Sphæteria. Vide Palmerii notam. Nugatur hic Scholiastes, cujus tamen ineptias, ut supra ad v. 755. recoxit Berglerus.

796. *ῥαθα πυγίζω*. Sic tres codd. Hesych. *ῥαθα πυγίζειν, ὃ τινες, σκωμίζειν, τὸ τῷ σκέλει πλατεῖ παῖν κατὰ τῶν ἰσχυίων, τὸ εἰς τὸν γλουτὸν σιμῶ ποδὶ τύπειν*. Ad quam glossam videndi interpp.

798. *πεντάβολον ἡλιασάσθαι*, id est, *πεντάβολον ἐκ τῆς Ἡλικίας λαμβάνειν*. In *Nub.* 863.

ὃν πρῶτον ὄβολον ἔλαβον Ἡλικιακόν.

Perinde ac si dixisset, *ὃν πρῶτον ὄβολον ἡλιασάμην*. Codd. omnes *πεντάβολον* exhibent. At Kusterus: *Scribendum procul dubio est, πεντάβολον ἡλιασάσθαι, subintelligendo ἀντὶ, i. e. pro quinque obolis jus dicere in Helicæa*. Miror profecto Kusterum hic impigisse, quem

minus quam quemvis alium fugere debebat hujus locutionis ratio. Scripsit enim ille doctum & elegantem libellum DE VERO USU VERBORUM MEDIORUM APUD GRÆCOS. Nempe *ἡλιάσασθαι* hic valet *judicando acquirere*, pro *judicii mercede accipere*; ut apud Homerum *κἀμνεσθαι* *labore acquirere*. Ιλ. σ'. 341.

ἀμφὶ δέ σε Τρῶαί καὶ Δαρδανίδες βαθύνονται
κλαύσονται, νύκτας τε καὶ ἡμέρας δακρυχέουσας,
ταῖς αὐτοὶ ΚΑΜΟΜΕΣΘΑ.

& *κλίζεσθαι*, quod alias *prædari*, *depopulari* significat, quandoque etiam valet *prædando acquirere*. Ιλ. σ'. 28.

δμῶαί δ', ὥς Ἀχιλλεὺς ΑΗΙΣΣΑΤΟ.

802. ἀρπαγῆς. Sic recte B. Vulgo, claudicante versu, ἀρπαγῆς, menda contraria ei quam eluimus in v. 776.

805. εἰ διατρίψει — ἀναθαρήσει — ἔλθοι. Sic scriptum oportuit. Solæce vulgo tria verba in subjunctivo sunt. In membr. perspicue ἔλθοι. Scriptum primo fuerat *διατρίψει*, *ἀναθαρήσει*, sed emendatum fuit scriptura ambigua: nescio utram diphthongum voluerit librarius, εἰ an οἰ. In C. *διατρίψει*, *ἀναθαρήσει*, ἔλθῃ. Nullibi frequentius lapsi sunt librarii, quam in his terminationibus.

806. καὶ στεμφύλῳ εἰς λόγον ἔλθοι. Vulgo *στεμφύλων*, violata & constructionis & metri lege. Nam primo quidem græce non dicitur *ἐλθεῖν εἰς λόγον τινός*: sed *ἐλθεῖν εἰς λόγον τινί*. Tum *στεμφύλων* pes est creticus, quem versus respuit. Certissime itaque Kusterus *στεμφύλῳ* legendum esse pronuntiavit, quod nisi in textum reposuissē, dignus essem qui quovis bardo stolidior haberer. Vitio originem dedit: olim ad latus adscriptum, *στεμφυλω*, quod in v degeneravit, ut decies millies contigisse notum est. Ista omnia & alia multa, licet ad artem, quam exercet, pertineant, ignorat novus prosodiae magister, qui e corrupta hujus versus scriptura probatum ivit vocalem corripere ante literas *μφ*, & *στεμφύλων* pedem esse anapæstum. Vide not. ad Theſm. 56. Hominem illum, cujus prorsus oblitus fueram, in memoriam mihi redegit hic locus, advertitque me & admonuit, ut indiculum inspicerem, quem vir in primis doctus, amicitia mihi

conjunctissimus, in gratiam meam confecit versuum omnium Comici, quos festivus ille Professor in notis ad Sophoclem citavit. Mihi enim cor nondum satis induruit, ut tædium subire queam, quod, ut suum erga me studium mihi probaret, familiaris meus devoravit, non sine magno suo malo. Nam postquam diem totum noctemque consumpsit lutulentis istis chartis legendis, febris correptus est. Absque hoc indiculo credo me diu adhuc ignoraturum fuisse CLARISSIMUM PROFESSOREM symbolam etiam suam contulisse ad emendationem versus hujus Fabulæ 430. quem satis, ut opinor, ostendi omni mendæ suspicione vacare. Aliter ille sentit, sicque commentatur in nota ad Trach. 780. *Levissima mutatione scribi velim κατιείς, quoniam & λαμπρὸς epithetum venti graviter spirantis; & non solum Plutarchus κατιόντος ἀνέμου ἐν πιδάγῃ, GRASSANTEM IN MARI VENTUM, dixit, teste Stephano in voce κἀτιμι, sed Thucydides eodem modo, sensu, epitheto, ἀνέμου δὲ κατιόντος μεγάλου, & idem Aristophanes in eadem fabula v. 517. (520.) ἄμκ τὰς πολίαις κατιούσαις, CANITIE INGRUENTE. Sed, ô bone, quæ ipse advocas exempla submonere te poterant, scrupulum saltem tibi & dubitationem quampiam injicere, an vox illa κατιείς proba esset, nec ne. Nec Plutarchus, nec Thucydides dixit ἀνέμου κατιόντος. Non Comicus noster dixit πολίαις κατιούσαις. Nimirum scis IN EMENDANDO PRUDENTER NON AFFERRI VOCEM QUÆ NULLIBI COMPARET. Sunt ipsissima tua verba, quibus subjecta sunt illa, quæ paulo ante proposui. Dic mihi, amabo te, ubinam vidisti formam κατιείς pro κατιών? Gratum mihi feceris, si græcum sermonem ea locupletaveris. Commodam forte alicubi sedem nancisci poterit. Nam quod ad nostrum versum adinet, etiamsi probæ monetæ illa vox esset, eo tamen ne reciperetur, Lex Pedia intercederet. Qui poetam emendare aggreditur, ni syllabarum quantitates calleat, ni metrorum diversa genera, quotque & qualibus singula consent pedibus, næ ille oleum & operam perdit. Ista, si mihi credis, prius probe discēs, quam Aristophani medicam manum admoveas. Versus noster octonarius est jambicus, cujus pes septimus necessario est jambus, raro in tribrachyn*

solutus. Si κατις græca vox esset, si participium illud rite formaretur a κάτειμι, syllaba media brevis esset plane ut in κατιών, ut prima in ἰέναι. Proinde admissio tuo κατις, turpiter claudicaret versus, quem in pedes suos divisum oculis tibi subijciam :

εἴξει | μι γαρ | σοι λαμ | πρὸς η | δὴ και | μεγας | κατι | εἰς.

Malis avibus *EXSURREXIT OCCASIO*, quam tam avide arripuisti, *LOCUM ILLUM TENTANDI*. Sperabas gloriosum de Dawesio triumphum te acturum. Vide quam ridiculo casu de spe decideris.

809. περὶ σαυτοῦ. Perperam vulgo σεαυτοῦ.

813. ὦ πόλις Ἀργεῦς. Vide ad Plut. 601. Θεμιστοκλεῖ. Vide ad Thefm. 56.

814. ὃς ἐποίησεν. Sic emendate scriptum in B. ut alii hunc versum laudantes, e metri præscripto legerunt. Vulgo ἐποίησε. — ἐπιχειλῇ. Recte, ni fallor, Pollux pluribus in locis τὸ ἐπιχειλῆς exponit ἑνδεές. Videfis II. 89. IV. 169. V. 133. Similiter Suidas: ἐπιχειλῆς. οὕτω λέγεται μέτρων τὸ μὴ πλήρες, ἀλλ' ἀπολειπόμενον. Αἰσίοφανης· τὴν πόλιν ἡμῶν μεσὴν ἐποίησεν εὐρὴν ἐπιχειλῇ. Hefychius: ἐπιχειλῆς, (L. ἐπιχειλῆς) τὸ ἐλαπίες. ad quam glossam vide interpretes, quorum observatis nollem abusum fuisse Jo. Toupium in Ep. crit. ad Episc. Giocestr. p. 141. Manifestum est ex oppositione inter ἐπιχειλῇ & μεσὴν, priorem vocem Comico notare non *propr̄us plenam*, quod & vis verbi ostendit & sententia manifesto flagitat. Quod vero sequioris ævi scriptores Synesius & Themistius discrimen harum vocum non observarint, & ἐπιχειλῇ adhibuerint pro ὑπερχειλῇ vel ἐπίμεσται, id nihil ad Comicum facit. Acumen autem, quod capiat Toupius exponendo ἐπιχειλῇ, quod *labra superfluit*, nescio an sit *falsissimum*: est sane παρὰ προσδοκίαν. Id enim a nemine, nedum a viro longe doctissimo, expectassem.

815. τὸν Περραιῶν προσέμιξεν. Plutarchus hunc locum respiciens vel Comici verba mutavit, vel ipse a mala librariorum manu laborat. Sic enim in Themistocle p. 268. legitur: Θεμιστοκλῆς δ' οὐχ, ὥς Αἰσίοφανης ὁ Κωμικὸς λέγει, τῇ πόλει τὸν Περραιῶν προσέμιξεν,

ἀλλὰ τὴν πόλιν ἐξῆλθε τοῦ Πειραιῶς, καὶ τὴν γῆν τῆς θαλάττης. Nostram lectionem perite tuetur Kusterus.

819. Proverbium est *Αχιλλείων ἀπομάττεται, hordeaceis Achilleis vescitur, nempe placentis. CASAU BONVS.* Galenus in Lexico Hippocr. *Αχιλλήϊδος κριθᾶς, τὰς εὐτραφεῖς καὶ μεγάλας.* — *Αχιλλήϊδος, κριθᾶν εἶδος, ὃν μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Σοφοκλῆς.* Eustathius ad Odyss. pag. 1445. l. 59. *Αχιλλεῖα μᾶζα, ἔχοντά τι, ὡς αἰὶς, ἐξαίρετον, ἧς Αχιλλεῖα ἐλέγετο τὰ ἄλφιτα, ὃν μνημονεύειν καὶ τὸν Κωμικὸν ἐν Ἰσπεῦσι Φισί τινες.* Dicitur autem *Αχιλλείων ἀπομάττεσθαι*, ut πίνειν οἶνου, ξαίνειν τῶν ἐρίων, κατέαγα τῆς κεφαλῆς, paulo infra *μυστिलाῖται τῶν δημοσίων*, aliaque hujus generis infinita.

821. Corruptus est hic versus in libris omnibus, qui eum sic exhibent :

ὅτιή σε φιλοῶ. Παῦ' οὐτοσί, καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά.

Siluerunt interpretes : ego vero certa emendatione numeros restituo :

ὅτιή σε Φιλοῶ. Παῦτοσί γ' οὔτος, καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά.

In primariis editt. ut in codd. est *παῦ' οὐτοσί*. Versum perfanatum fore credidit Kusterus, si legeretur *οὐτωσί*, quod ille furtim supposuit : sed quod ad sententiam est hoc ineptum. *σκέρβολλε*. Suidas : *λοιδόρει. μὴ σκέρβολλε πονηρά. τουτέστι, μὴ λοιδόρει πικρά, μὴ ποίικε. δημοῖ δὲ ἢ λέξις καὶ τὸ κερτομεῖν.*

822. *ἐλελήθης*. Vulgo *ἐλελήθεις*. Vide not. ad Nub. 329.

826. *χειροῖν*. Sic ad metri legem scriptum oportuit. Perperam vulgo *χειροῖν*.

827. *μυστिलाῖται*. In A. C. *μυστिलाῖται* unico λ, recte, ut opinor. Vide not. ad Pl. 627. Sic etiam apud Pollucem VI. 87. *μυστίλη μὲν οὖν ἐπὶ ψωμὸς κοῖλος, εἰς ἔτος ἢ ζωμὸν βαθυνθείς· ἀφ' οὗ καὶ τὸ μυστिलήσασθαι λέγουσιν.*

832. *τὸν Ἀθηναίων*. Sic recte primariae editt. tres. In Cratandriana primum operarum errore excusum fuit *τῶν*, quæ menda tantum non per omnes deinceps propagata fuit. In altera Basileensi, quæ primariorum tertiam expressam refert, *τὸν* repositum fuit.

834. Hic & sequens versus sic bene digesti sunt in A. B.

Perperam vulgo coalescunt. Ultimus, ut in anapæsticis observari solet, paræmiacus est.

836. ἀνθρώποισι. Sic membr. Minus numerose vulgo ἀνθρώποις.

838. καὶ μόνος καθέξεις. Sic tres codd. & primariae edit. omnes. In novissimis καὶ νῦν μόνος, inepte inserta a nescio quo mangone particula νῦν. Hic versus, ut præcedens, aîynartetus est e dimetro jambico & trochaico ithyphallico.

851. μὴ ᾿κρίνεται. Sic tres codd. ut impressi. Promiscue dicitur ἔκρίνεται & ἐκρίνεται, licet. Priore hic non usus est Comicus, quia aures non ita gratum accideret μὴ ᾿κρίνεται.

855. βριμήσαιο, a verbo βριμάομαι, quod auctoritate caret in H. Stephani Thesauro.

862. ξυνωμάτας, & v. seq. ξυνιστάμενον scribi debuit e Comici usu, non, ut vulgo, cum sibilante litera. Posterius illorum est in membr.

864. ἔσχελεις, ab ἔσχελεις. Vide ad Nub. 559.

867. αἰροῦσι. Sic recte membr. ut scribendum esse monuit Kusterus. Vulgo αἶρουσι.

869. Vulgo sic legitur hic versus ex Aldina editione :

ἔδωκας ἤδη τουτώγῃ κάτλυμα παρὰ σεαυτοῦ.

Mirum est tam putidam mendam tot editores fugisse. Quid, malum, sibi vult hic particula γε? Qui illam inserit librarius ignorabat scilicet jota paragogicum, Atticis tam frequens, semper longum esse, & syllabas ὡγῃ pedem tribrachyn esse credebat. In malam crucem abeat & suum γε secum auferat. In membr. ut in edit. Bern. Juntae legitur τοῦτο κάτλυμα. In C. scripserat primum librarius τούτων κάτλυμα, postea v delevit. In B. comparet tandem particula γε sic, τωδείγῃ κάτλυμα.

870. ταῖς ἐμδαῖται. Sic recte B. Vulgo, claudicante versu, ἐμδαῖσι.

877. τοὺς κινουμένους. Vulgo κινουμένους. Non multum interest utro modo legatur. Illud prætuli, quia membran. auctoritate nititur tum in hoc, tum in secundo abhinc versu. In C. a prima manu

utrobique scriptum fuerat per α , quam literam delevit librarius & ei superscripsit β . Nobis etiam consentit Suidas, apud quem bis hic versus citatur, in $\beta\acute{\iota}\nu\epsilon\iota\nu$ & in $\Gamma\epsilon\upsilon\tau\lambda\omicron\varsigma$.

880. $\acute{\iota}\nu\alpha\ \mu\grave{\eta}\ \rho\acute{\eta}\tau\omicron\rho\epsilon\varsigma\ \gamma\acute{\epsilon}\nu\omega\nu\tau\alpha\iota$. Sic libri omnes, absque mendæ suspitione. Sensus enim est, *ut nulli in posterum oratores existant*: non vero, ut est in versione, *metuens ne cinædi illi oratores fierent*. Ad hanc enim sententiam oportuisset omnino $\acute{\iota}\nu\alpha\ \mu\grave{\eta}\ \rho\acute{\eta}\tau\omicron\rho\epsilon\varsigma\ \gamma\acute{\epsilon}\nu\omicron\iota\nu\tau\omicron$.

881. Depravatum est hujus versus metrum in libris omnibus, cujus emendandi nescio quo modo me fugerit ratio, quæ tamen facillima & in aperto posita erat. Editiones habent:

$\tau\omicron\upsilon\tau\omicron\nu\delta\iota\ \delta'\ \acute{\epsilon}\rho\omega\nu\ \acute{\alpha}\nu\epsilon\upsilon\ \chi\iota\tau\omega\nu\omicron\varsigma\ \acute{\epsilon}\nu\tau\alpha\ \tau\eta\lambda\iota\kappa\omicron\upsilon\tau\omicron\nu$.

In membr. est $\tau\omicron\nu\delta\iota\ \delta\iota\omicron\rho\acute{\alpha}\nu$, pro $\tau\omicron\nu\delta\iota\ \delta'\ \acute{\epsilon}\rho\omega\nu$, quod sincerum est. Sed versus tetrameter est acatalectus, quo metri genere Comicum nuspam usum fuisse jam sæpius monui. Quis non videt $\tau\eta\lambda\iota\kappa\omicron\upsilon\tau\omicron\nu$ scriptum oportuisse, & jota paragodicum libidini librarii deberi, qui metrorum naturam ignorans, optime de Comico mereri se arbitrabatur, si atticismum istum ei donaret. Rescribe itaque:

$\tau\omicron\nu\delta\iota\ \delta'\ \acute{\epsilon}\rho\omega\nu\ \acute{\alpha}\nu\epsilon\upsilon\ \chi\iota\tau\omega\nu\omicron\varsigma\ \acute{\epsilon}\nu\tau\alpha\ \tau\eta\lambda\iota\kappa\omicron\upsilon\tau\omicron\nu$.

Voces $\acute{\epsilon}\nu\tau\alpha\ \tau\eta\lambda\iota\kappa\omicron\upsilon\tau\omicron\nu$ senarium recte claudunt Nub. 819.

882. Hesychius: $\acute{\alpha}\mu\phi\iota\mu\acute{\alpha}\sigma\chi\lambda\omicron\varsigma$. $\chi\iota\tau\omega\nu\ \chi\epsilon\iota\rho\iota\delta\omega\tau\omicron\varsigma\ \acute{\epsilon}\lambda\epsilon\upsilon\theta\acute{\epsilon}\rho\omega\nu$, $\acute{\omega}\varsigma\ \Pi\lambda\acute{\alpha}\tau\omega\nu$, $\delta\upsilon\acute{\omicron}\ \chi\epsilon\iota\rho\iota\delta\alpha\varsigma\ \acute{\epsilon}\chi\alpha\nu$, $\acute{\eta}\varsigma\ \mu\alpha\sigma\chi\acute{\alpha}\lambda\alpha\varsigma\ \acute{\epsilon}\tau\iota\ \kappa\alpha\iota\ \nu\tilde{\upsilon}\nu\ \lambda\acute{\epsilon}\gamma\omicron\upsilon\tau\iota\nu$.

885. $\sigma\omicron\phi\acute{\epsilon}\nu\ \kappa\acute{\alpha}\chi\epsilon\acute{\iota}\nu\ \acute{\omicron}\ \Pi\epsilon\iota\rho\alpha\iota\epsilon\upsilon\varsigma$. Sic libri omnes optime. Scilicet $\sigma\omicron\phi\acute{\epsilon}\nu\ \kappa\alpha\iota\ \acute{\epsilon}\kappa\epsilon\acute{\iota}\nu\ \tau\acute{\omicron}\ \acute{\epsilon}\pi\iota\nu\acute{\omicron}\eta\mu\alpha$ (vel, ut habet glossa in C. $\tau\acute{\omicron}\ \acute{\epsilon}\rho\gamma\omicron\nu$) $\acute{\omicron}\ \Pi\epsilon\iota\rho\alpha\iota\epsilon\upsilon\varsigma\ \tau\tau\omicron\sigma\mu\epsilon\mu\alpha\zeta\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\varsigma\ \tau\grave{\eta}\ \pi\acute{\omicron}\lambda\epsilon\iota$. Respicit enim Demus ad Isiciarii verba supra 815. Nescio quid Jo. Toupio venerit in mentem reponenti $\sigma\omicron\phi\acute{\epsilon}\varsigma$ & vertenti, *in hujusmodi artibus excellebat Themistocles*. Nihil falsius. Anne ergo $\acute{\omicron}\ \Pi\epsilon\iota\rho\alpha\iota\epsilon\upsilon\varsigma$, si pro gentili, seu δημότου nomine accipiatur, Themistoclem notare potest? Non erat ille *Piræates*, sed *Phrearius*, qui duo diversi pagi ad diversas pertinebant Tribus. Maneat igitur inconcussa illa lectio, temere sollicitata in Emendatt. ad Suidam III. 250.

887. $\omicron\acute{\iota}\alpha\varsigma\ \tau\iota\theta\eta\kappa\iota\sigma\mu\acute{\omicron}\varsigma\ \mu\epsilon\ \pi\epsilon\iota\ \rho\epsilon\lambda\acute{\alpha}\nu\epsilon\iota\varsigma$. *Me exagitas*. Perperam

in membran. *παρελαύνεις*, reclamante & sensu & metro. Significaret id *me superas*. Atqui nondum se victum confitetur Cleo.

889. *τοῖσιν τρόποις*. Perperam vulgo *τοῖσι*. Vide not. ad v. 36.

890. *οὐχ ὑπερβαλεῖ με θαπείαις*. Sic tres codd. ut legendum esse evicit Dawesius. Vide supra 409. 413. 758. Nub. 1035. Neutrum *ὑπερβάλλειν* occurrit Pl. 109.

ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

Sed significatio activa *superare aliquem* soli formæ mediæ competit.

893. *καὶ τοῦτ' ἐπίτηδες σε περιήμισχέν γ', ἵνα σ' ἀποπνίξῃ*. Sic optime scriptum in B. In C. *περιήμισχεν, ἵν' ἀποπνίξῃ*. Vulgo, claudicante versu, *περιήμισχ', ἵνα σ' — Bene hic se habet subjunctivus ἀποπνίξῃ*, quia præcedens verbum licet sit in imperfecto, rem tamen præsentem notat. *Et de industria tibi istam vult induere, ut te suffocet*. Sic verti debuit. Mox v. 896. ubi de re dudum præterita agitur, recte est *ἔσπειρ', ἵν' ἐσθίει'* — *κἄπειρ' ἀποκλίνειαν*.

899. Sic vulgo legitur hic versus, numeris fœde corruptis:

νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ κόπριος.

Et sic C. nisi quod *τοῦτό γ'* habet. In B. *τοῦτ' γ'* εἶπεν ἀνὴρ κόπριος. In membr. vero *τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ κόπριος*. Corrige ad metri legem *κόπριος*, & sinceram lectionem habebis:

νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ κόπριος.

Legitima est utraque forma *κόπριος* & *κόπριος*, ut *ἀγριος* & *ἀγριος*, aliaque hujus generis bene multa. Vide infra ad v. 1033. In Conc. 317. tertia forma occurrit *κοπρεῖος*.

901. *καὶ νῆ Δί' ἥν γε τοῦτο*. Vulgo *ἥν καὶ τοῦτο*. In A. C. *ἥν γε καὶ τοῦτο*. Alterutra harum particularum ejicienda erat. Versum hunc, Isiciario vulgo continuatum, membr. Demo adscribunt.

903. *ἡ γὰρ θεός*. Sic recte vett. editt. ut est etiam in codd. Male in recentioribus impressis *ἡ γὰρ —*

919. *παῦ' ὑπερξέονθ'*. Vulgo *παῦ' ὑπερξέαν*, quod bene græcum esset, si Chori verba ad Cleonem directa essent. Nam *παῦς* sæpe pro *παῦον*, seu *παῦσαι* adhiberi notum est. Sed Chorus hic isiciarium adloquitur, & ut Cleonem compescat hortatur. Proinde scribendum

fuit ὑπερξένονθ'. — ὑφελκλέον τι τῶν ξύλων. In A. C. ὑφελκλέον τῶν δαδῶν ἀπαρυστέον τε. In B. ut vulgo, ὑφελκλέον δὲ τῶν ξύλων: ultimæ voci superscriptum δαδῶν. Est hoc glossēma, quod pro solito more in textum intulit alius librarius. Est autem a mala manu particula δέ, cujus in locum sincerum reposui τι.

924. ἰπλούμενος ταῖς εἰσφοραῖς. Sic recte B. C. ut impressi. At perperam in membr. ἰπλούμενος ταῖς συμφοραῖς. Postremum pro εἰσφοραῖς legitur etiam apud Suidam, Pollucem VII. 41. Auctorem Etymol. M. loco quem protuli ad Pl. 805. e Cratino: sed Comicus non illius verba sua faciens, ea sensui suo accommodavit, & εἰσφοραῖς posuit pro συμφοραῖς. Quod autem ad ἰπλούμενος adtinet, librarii est error, qualem fere in Æschyli Prometheo corrigere me debuisse confessus sum in nota ad Lyf. 291. ἰπλούμενος non magis græcum est, quam ἰπνούμενος. Nam ἰπλω verbum est barytonum, cujus participium est ἰπλόμενος, quod metri lex huc non admittit.

939. Qui hunc & sequentem versiculum ita digessit, ut eos libri impressi & B. exhibent, is procul dubio arbitratus est systema hoc jambicum claudi monometro, cui subiectus esset dimeter catalect. ut anapæstica systemata claudi solent basi, quam sequitur parœmiacus. Hoc si ex Comici sententia est, secundam in ἀποπνιγείης produxit, præterquam facere solet. Satius esset forte duos versus in unum concludere, qui trimeter esset brachycatal.

βουλομε | νος εσθ | ιων | αποπνι | γειης.

quales versus occurrunt apud Comicum bene multi. Aut eadem manente distinctione, ultimum versiculum dimetrum brachycatalect. esse dicas, nisi Comico licentiam condonare malis. Nihil enim hic librariis imputari potest, quorum in frequentem errorem conferri debuit non absimilis menda in Lyf. v. 384. Vide not. ad Pl. 453.

941. εὖ γε νῆ τὸν Δία. Sic tres codd. & edit. Bern. Juntæ. Vulgo εὖ νή γε τὸν —

943. καί μοι — Sic B. C. Vulgo καί μοι. Illud magis ex Atticorum more.

946. ἐσκορδίσας. Suidas: κλαῦσαι ἐποίησας, ἀπὸ τῶν τὰ σκόρδα τριβόντων. ἢ αἰδήσας, ἐπίκρανας, ἢ ἐδρίμυξας.

955. οὐ τὸ θρῆον; ἀλλὰ τί; Recte in membr. hæc verba Demo tribuuntur, ut in utraque Juntina, & in Frobeniana. In aliis incongrue verba οὐ τὸ θρῆον ificiario continuantur.

963. μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. Locus obscurus, ab antiquis enarratoribus minime intellectus. Quæ enim explicandæ voci μολγὸς comminiscuntur, sunt omnia perinde absurdissima. Quod primum se offerebat in versione secutus sum, de ratione seu analogia non satis sollicitus, qua ex μέλγειν, unde μολγὸς, derivari posset cæcitatæ significatio. Quod suspicabatur Kusterus, verum est, *obscœnitatem hic latere*: id ostendit antagonistæ responsio. μολγὸς *fellatorem* notat. Sensus est: *huic si creduas, ita in te illudet, ut ei ore etiam morigerari cogaris*.

964. ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου. *Nudandum tibi est veretrum usque ad myrtum*, sive pilos: id est, *a summo usque ad imum*. Nam μύρρινος hic accipitur pro pilis, quibus inferior pars nervi obsita est. Sic bene KUSTERUS verba interpretatur. His autem significat ificiarius Demum, si Cleoni fidem habeat, coactum iri eum pædicare, idque *sine fraude*, sed, ut ait ille, *usque ad pubem, capulumque coleorum*.

Ista si pudor explicare vetabat, ne vel græce legenda erant.

969. Σμικύθην καὶ κύριον. Smicythes fuit Thracum Rex. Quia nominis terminatio feminina est, tanquam si femina esset, præter expectationem addit καὶ κύριον, & *maritum*. Atticis enim κύριος, si ad mulierem referatur, *maritum* notat. Librariorum errore apud Suidam scriptum est Σμηκίθην, apud Eustathium, Σμικίθην. Recte in B. C. Σμικύθην. In membr. vero μικύθην, quia præcedens σ id quod sequi debebat absorpsit.

971. καὶ σὺ δὴ φέρε. Sic B. In C. καὶ σὺ φέρε. At in membr. καὶ σὺ νῦν φέρε. Scribi debuit καὶ σὺ νυν φέρε. Quod alter cod. juxta impressos habet δὴ, glossema est. Præterea in membran. hæc verba ificiario melius continuantur. Sic distinctæ sunt personæ in optimo

cod. hujus fidem sequi præstabat:

ΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν ἔνεκ' αὐτοὺς ἐσιῶν, ἢ οὐτοπὶ
αὐτῶν ἀκούσῃ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πάνυ γε καὶ σὺ νυν φέρε.

ΚΛΕΩΝ.

ἰδοῦ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἰδοῦ, νῆ τὸν Δί'. οὐδὲν κωλύει.

Postrema illa verba νῆ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει Demo vulgo tribuuntur. In C. Cleoni assignatur ἰδοῦ ἰδοῦ. & Isiciario νῆ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει. In B. vero eadem est plane personarum distinctio, quæ in edit. Bern. Juntæ.

ΔΗ. καὶ μὴν ἔνεκ' αὐτοὺς ἰῶν, ἢ οὐτοσὶ
αὐτῶν ἀκούσῃ. ΚΛ. πάνυ γε καὶ σὺ δὴ φέρε.

ΑΛΛ. ἰδοῦ. ΚΛ. ἰδοῦ νῆ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει.

Hinc vides Aldinæ editioni codicem nullum adstipulari. In v. 970. membr. & C. habent αὐτοὺς ἐσιῶν. In B. est ἰῶν & superscriptum εἰς. In Bern. Juntæ editione ἐσιῶν. Scribendum ἐσιῶν, domum ingressus.

983. δ'ω. Sic recte membr. ut & metri ratio flagitat. Perperam vulgo δ'ω. Versus constat ex epitrito quarto & dijambo, ut tertius superioris periodi.

ἐν τῷ δείγμα | τι τῶν δικῶν.

σὴν σκευὴ δ' | ο χρησίμω.

989. μένην ἀρμάτισθαι. Vulgo inseritur particula ἂν, quam quia eam nesciunt codd. A. C. expunxi. Factum nollem. Requiritur enim ad metri integritatem; nec in phrasi otiosa est: vim ejus in versione expressi: aptare consuevisse. Constat hic Chorus sex periodis: singularum tres primi versus dimetri sunt acatalecti, quibus subjicitur dimeter catalecti. Dimeter hic quoque versus esse debet, & est revera acatalecti. ut illi, quorum dimensionem supra representavi, iisdem constans pedibus:

τὴν Δωροδοσίῃ | μόνην ἂν ἄρ —

996. Δωροδοκισίῃ. Sic tres codd. & primariae editt. In recentioribus Δωροδοκισίῃ.

1000. ἐμοὶ ᾽στῇ. Vulgo ἐμοῦ ᾽στῇ.

1001. ξυνοικία δύο. Sic bene edidit Bern. Junta. Perperam vulgo δύο. Ammonius: οἰκία, ἡ ὑπὸ ἐνὸς ἢ ὑπὸ δευτέρου κατοικουμένη· συνοικία δὲ, ἡ πολλῶν, καὶ μισθουμένη. Scholiastes Æschinis Valckenario laudatus: ὅπου μὲν γὰρ πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἰκίαν διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν καλοῦμεν· ὅπου δ' εἰς ἐνοικεῖ, οἰκίαν. Unde intelligitur pauperiorum hominum συνοικίαν esse.

1003. οἱ μοί. Perperam vulgo οὐμοί. Vide ad Ran. 461.

1005. εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ; Male vulgo εἰσὶ —

1006. περὶ πάντων πραγμάτων. Nescio quid cogitarit Kusterus, cui *metri fulciendi gratia scribendum esse* videbatur περὶ γ' πάντων. Fulcro non indiget versus, qui rectis integrisque pedibus incedit. Ultima in περὶ nunquam eliditur, nec sequente quavis alia vocali in-gratum facit hiatus, cui vitando inferi debeat, vel soleat particula γε. Exempli suppeditant singulae paginae.

1007. οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ; Sic veteres editt. omnes. In recentioribus abest particula δὲ versui omnino necessaria. Eam typothetæ incuria in nescio qua officina omissam, nec Kusterus nec Berglerus reposuit, qui veteres editt. non ea, qua par erat, curiositate consuluerunt.

1010. περὶ τοῦ, περὶ ἐμοῦ. τὸ πῶς οὗτοσι δάνοι. Sic optime scriptus est hic versus in membr. In aliis minus sinceris codd. v. 1006. librarii errore hic integer repetitus est: huicque subjectus est in C. hic, si Dis placet, versus, τὸ πῶς οὗτοσι δάνοι. In B. vero, ut in impressis, τὸ πῶς ἂν οὗτοσι δάνοι. Inepte inserta fuit particula ἂν a sciolo, qui verba illa per se versum constituere ratus, ad formam jambici metri eum redigere voluit. Verba autem illa ne Berglerus quidem intellexit, ut ex ejus versione liquet: *istud penem facile momorderit. οὗτοσι non valet istud.* Quin sinceram poetæ manum restituisse censeamur non obstare debet metrici Scholiastæ auctoritas,

qui versum, prout in impressis fertur, pro *dimetro jambico* agnoscit. Nugatur enim hic, ut fere solet, græculus ille, nec cuiquam paulo adtentiori fucum fecisset. Non solet Comicus noster medios inter senarios sic dimetros inferere. Præterea in melioribus codd. versiculus ille nec *dimeter*, nec *jambicus* est. Particula *ἀν*, quam mala manus inserfit, sententiæ prorsus repugnat. Imprecatur isiciarius Cleoni: proinde modus *optativus*, non *potentialis* adhiberi debet: *penem iste sibi mordeat*. Ista addere necessarium duxi, ne quem transversum ageret Kusteri nota.

1018. *λάσκων*. In membran. ut in edit. Bern. Juntæ, *δάκνων*; quod in C. pro glossa superscriptum est. Melius in hoc cod. sine *ν* paragogico, quod in cæsura nesciunt antiqua oracula heroicis versibus conclusa, *ὅς πρόσθε λάσκων*. Hesych. *λάσκουσι κύνες, ὑλάκλουσιν*. — *ὑπὲρ σέο*. Vulgo minus bene *ὑπὲρ σοῦ*.

1020. *κατακράζουσι*. Sic tres codd. Vulgo *κατακράζουσι*. Recte in impressis mox v. 1051. *ἐπικράζουσι*.

1031. *σαίνων σ', ὁπότεν*. Sic recte membr. In B. pronomen, quod in textu omissum fuerat, librarius superne reposuit. Male abest in impressis.

1033. *εἰς τοῦπλάνιον*. Male in membr. *τοῦπλανεῖον*. Vide Valckenarium ad Eurip. Phœn. p. 252. & 497.

1039. *ὃν σὺ φύλασσε*. Sic perbene membr. Vulgo *φύλαξαι*, reclamante sententia, quam Cleo mox declarat, verbum illud interpretatus per *σώζειν*. Valent itaque ista *ὃν σὺ φύλασσε*, *quem tu custodi, observa, ne quid mali ei fiat*.

1040. *τεῖχος ποιήσας ξύλινον*. Adludit ad oraculum Atheniensibus tempore Persici belli datum, quod refert Herodotus L. VII. p. 568.

1042. *ἔφραξεν ὁ θεός*. Liquido patet sic legendum esse, quod ipse adfirmat Comicus v. 1048. *πᾶς δῆτα τοῦτ' ἔφραξεν ὁ θεός*; Hic in duobus codd. ut in impressis, est *ἔφρασεν*, claudicante versu. In B. e prava librarii emendatione *ἔφρασσεν*. Emendaveram primum paulo liberius: *σαφές τ' ὁ θεός ἔφρασε σοι σώζειν ἐμέ*.

Sed genuinum est id quod reposui, *ἔφραξε*.

1044. ἐλελήθης. Vulgo ἐλελήθεις. Vide supra ad 822.

1046. καὶ ξύλον. In membran. ξύλων. Sic etiam in C. a prima manu, emendatum postea in ξύλινον. In B. ξύλον, & superscriptum ξύλινον. Librarios turbavit recordatio lectionis in v. 1040. τεῖχος ποιήσας ξύλινον.

1056. καὶ κε γυνὴ φέροι. Sic recte B. ut impressi: solœce in A. C. φέρει.

1067. φράσσαι. Perperam in codd. scriptum φράσαι. In B. alterum σ superscriptum, recte. φράσσαι heroicis poetis frequens. Quod impressi exhibent φράσαι, nauci non est.

1069. οἶσθ' ὅτι γ' ἐστὶν τοῦτο; Perperam vulgo οἶσθ' ὅτι τοῦτο τί ἐστί; In membr. ut in edit. Bern. Juntæ οἶσθ' ὅτι τοῦτο; — Φιλ — toto deficiente pede. In C. οἶσθ' ὅτι τί ἐστί τοῦτο; — Φιλόστρατος, ἡ κυναλώπηξ. Quia monitus fuerat in oraculo sibi cavere a Cleone, quem κυναλώπεκα appellatum audiverat, quum quærat Ificiarius, num perceperit, quid hoc nomine significetur, respondet Demus Philostratum esse; quia famoso illi lenoni cognomen fuerat impostum κυναλώπηξ, quo indigetatur in Lys. v. 957. Nihil hic commune habuit cum aliis, quibus cognomen inditum fuit χιναλώπηξ.

1074. ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ, ἡ κών, ταχύ. Sic recte membran. Perperam in aliis libris ὅτι τριήρης, manifesta menda. Postulat enim sermonis indoles, ut nomini τριήρης perinde ac sequenti κών articulus adjungatur, non secus ac in v. 207. quem similis invaserat corruptela:

ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρόν, ὁ τ' ἀλλὰς αὖ μακρόν.

Reformandus est ad codd. fidem locus in Ran. 455. ubi pravam retinui lectionem, περὶ τε ξένους καὶ τοὺς ἰδιώτας, quum ad Atticismi normam itidem scripserit Comicus, περὶ τε τοὺς ξένους καὶ τοὺς ἰδιώτας. Sed de hoc alibi.

1076. ἤκασεν. Sic C. ut impressi. Perperam in A. B. εἰκασεν. Vide supra ad v. 230.

1086. ἐστὶν ἐμοί. Vulgo ἐστὶν μοι. In A. C. ἐστὶ μοι.

1088. ἐρυθραῖς γε. In B. ἐρυθρῆς γε. In A. C. ἐρυθραῖς τε.

1093. ἐκ πόλεως. *Ex arce.* Vide not. ad Lys. 245.

1094. ἀρύβαλλος, ποτήριον κάτωθεν εὐρύτερον, ἂν δὲ συνηγμένον, ὡς τὰ συσπαστὰ βυλάντια, ἃ καὶ αὐτὰ διὰ τὴν ἰμοιότητα ἀρύβαλλους τινὲς καλοῦσιν. Athenæus in Fragm. a Casaubono edito Animadvers. p. 783. Ad balneorum instrumentum pertinent ἀρύβαλλος & ἀρύταινα, quod testatur Pollux VII. 166. hicque pro vasis accipi debent, quibus balneatores aquam in lavantium corpus infundebant, quorum ἀρύβαλλος altero capacius fuisse videtur.

1099. κῆναπαιδεύειν πάλιν. Quia scilicet, ut est in Nub. 1417. δις παῖδες οἱ γέροντες.

1110. Pars versus prior Isficio vulgo tribuitur, posterior Cleoni. Personas in ordinem reposuimus, ut sunt in A. B.

1131. οὕτω μὲν ἂν εὖ ποιῆς. Sic bene C. Vulgo ποιῆς. Cum indicativo particulam ἂν construi ostendimus ad Pl. 885. Nub. 465.

1136. δημοσίους, quos Ran. 733. φαρμακοὺς appellat, quo nomine utitur etiam in fine hujus fabulæ v. 1405.

1146. οὐδὲ δοκῶν ὄρεῖν. *Videre me dissimulans.* Vide not. ad Pl. 837.

1158. εἴ γε μὴ, nempe οἶδα, φράσεις γε σύ. Sic in Pace 1061. quærenti Trygæo, ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾷσον; respondet Hierocles, ἦν φράσης. De formula οἶσθ' ὃ δρᾷσον vide ad Av. 54.

1161. In membr. & in C. personæ notatæ sunt, ut in impresfis, quos inconsiderate & male secutus sum. Loquendi vices in B. aliter & prout personis convenit, divisæ sunt. Prior, ut par est, Cleo Demi consilium probat, eique exsequendo se accingit, dicens ἰδοῦ. Postea isficiarius e scena erumpens ait, ὑποθεῖν οὐκ ἔω. His in verbis, Cleoni si tribuantur, parum est acuminis; sin isficiario, plurimum. Gloriatu fuerat Cleo v. 742. se duces exercitus ad Pylum supplantavisse: τοὺς στρατηγούς ὑποδεχµῶν τοὺς ἐν Πύλῳ. Idcirco isficiarius ei nunc dicit: *haud sane me in hoc cursu, ut alios facere soles, supplantabis.* ὑποθεῖν οὐκ ἔω. *Supplantari me non sino.* Eadem est significatio verborum ὑποδεχµεῖν & ὑποθεῖν: estque istuc eo facilius, quod simul adludit ad Demi verba θεῖσι' ἄν.

1163. ἢ γὰρ θρύψομαι. *Nifidelitias faciam.* Gallice : ou il faud-
dra que je sois bien difficile. Vel ou je ferai bien le rencheri. Vim
verbi non reddiderat Berglerus vertens, aut profecto obtundar.

1178. ὀξυμοσπάτρα. Sic bene membran. & edit. Bern. Juntæ.
Vulgo ὀμξυμοσπάτρα. Infinitiam literam μ in ὀξυμος & compositis non
agnoscit genuinus sermo græcus. Librariorum vel Grammaticorum
sequioris ævi commentum est. Quod autem ad profodiam adtinet,
cujus lex violata videri possit ob productam hujus vocis primam syl-
labam, eam sequitur Comicus, qua Epici poetæ, a quibus ridiculi
causa illa Palladis epitheta sumfit, eam vocem efferre solent, in
qua licentiæ est locus, quia extra communis & comici sermonis usum
est. Apud Athenæum etiam pag. 94. E. ubi hi versus proferuntur,
existat ὀξυμοσπάτρα.

1182. ἐλατήρ genus est placentæ; Suidæ, πλακυντῶδες πῆμμα
πλατὺ, ὅθεν καὶ ἡ ἐπωνυμία· παρὰ τὸ ταῖς χερσὶν ἐλαύνεσθαι εἰς πλά-
τος. ἢ ἄρτος πλατὺς, ἐν ᾧ τὸ ἔτνος ἐτίθεισαν, καὶ προσῆγον ταῖς βο-
μοῖς. Posterioris generis est placenta illa in Dionysiaco sacro offeren-
da, Acharn. 245.

ὦ μήτηρ, ἀνάδος δέυρο τὴν ἐτνήρυσιν,

ὣν ἔτνος καταχέω τοῦ ἑλατήρος τουτουί.

Ludit autem Comicus in adfinibus vocibus ἐλατήρ, ἐλαύνειν.

1185. ἐντερονείαν. Suidas : τὰ ἐγκοιλία, τὰ ἀπὸ τῆς τρώπιδος
ἀρχόμενα ξύλα, ἐντερονεία καλεῖται, οἱ δὲ, τὸ τῶν νεῶν ἑδάφος· οἱ δὲ
τὰ ἐγκοιλία. βέλτιον δὲ τὴν τῶν ἐγκοιλιῶν ὕλην λέγειν. *Costæ*, seu *sta-*
timina. Similis est præcedenti jocus : neuter latine exprimi potuit.
Eum qui sequitur leviter adumbravimus.

1214. Vulgo sic legitur :

Φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔσ' ; — ἀλλὰ γ' οὐχ ὄρας κενήν ;

At membr. exhibent : Φέρ' ἴδω, τί οἶν ἔνεστιν ; — ἀλλ' οὐχ ὄρας κε-
νήν. Optima lectio, modo negatio climinetur, ita ut phrasis affirma-
tiva sit, non interrogativa :

Φέρ' ἴδω, τί οἶν ἔνεστιν ; — ἀλλ' ὄρας κενήν.

Aptius

Apertius est verbum ἐνέστιν, & versus est longe modulationi. In C. Caputium: φέρ' ἴδω, τί οὖν ἐστίν; — ἀλλ' οὐχ ἑρᾶς κενόν.

1218. ἔσαν πλέα. Sic tres codd. Vulgo ἔσαν. Genitivus τῶν ἀγαθῶν pendet ab admirandi adverbio αἶμι.

1220. τυνηυτονί. Sic emendate scriptum in codd. Vulgo τυνηυτονί. In hac voce sæpe peccarunt typographi.

1222. σμικρόν. Vulgo μικρόν.

1225. Objicit Cleoni δαρδοκίαν; & quoniam adfines sunt voces δῶρον & δαρσίσι; e quibus jocus supra jam arcessivit v. 987: hic δαρσίξει Comicus, ut eandem rem innuat. Vel, quod probabilius videtur, sumptus est hic versus e poeta aliquo Dorico.

1230. Vulgo legitur metro pessundato:

φράζων, ὅφ' οὗ δέησιν μ' ἡτλᾶσθαι μόνου.

Nihil variant codd. nisi quod in membr. non melius scriptum est δέησιν ἡτλᾶσθαι, omisso pronomine. Numeros, quorum depravationem non animadverterant interpretes, facile restitui:

φράζων; ὅφ' οὗ με δεῖ ποθ' ἡτλᾶσθαι μόνου.

1235. ἐφίτας ἐς τίνος διδασκάλου; Absolute etiam intelligi possit: an, puer quum esses, frequentasti ludum aliquem? Sicque scribendum esset ἐς τίνος, ut est in B. sensu haud deteriori.

1239. κλέπτων ἐπιτορκεῖν. Sic B. C. Vulgo κλέπτων; ἐπιτορκεῖν. Supra 428. ὅτι πῶρ' αἰεὶ θ' ἡρωικῶς.

1240. Versus est ex Euripidis Telepho; teste Scholiasta.

1242. καὶ βινεσκόμεν. Sic scriptum oportuit. Vulgo καὶ βινεσκόμεν. Berglerus apostrophum, elisi augmenti indicem, interposuit. Vide not. ad v. 270.

1249. Versus est ex Euripidis Bellerophonte, teste Scholiasta.

1251. Parodia versuum Euripidis in Alceste, 179.

θνήσκω· σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκλήσεται;

σώφρων μὲν οὐκ ἂν μάλλον; εὐτυχὴς δ' ἴσως.

1256. Φανός proprium viri nomen est, quod occurrat etiam in Vesp. 1220. quo ex loco conicere possis scribam illum fuisse Cleonis familiarem. Si nomen fictum non est, nulla hic esse possit adlusio ad verbum φαίνειν, delatorum & sycophantarum proprium, cujus

significationis in exemplum hunc locum citat Eustathius ad Odyss. p. 1607. l. 16. ὅτι δὲ οἱ ὕπερον Ἀπλικοὶ οὐκ ἀγαθὴν λέξιν εἶχον τὸ φαίνειν, θελοῖ καὶ ὁ συκοφάντης, καὶ ὁ παρὰ τῷ Κωμικῷ Φανὸς ὑπογραφεὺς διπλῶς.

1258. ἐν τῇ ᾠδῇ. Istone modo, an ἐν τῇ ἀγορᾷ sine elisione scribatur, nihil interest. Sed prava est codd. scriptura ἐν τᾷγορᾷ.

1259. τοῖνον ἐμαυτὸν. Sic tres codd. Vulgo particula γε inferitur.

1263. Κεχινάων. Salte & irrisorie pro Ἀθηναίων, formato nomine ἀκέχνηα quod de stultis & imprudentibus sæpe usurpat Comicus.

1264. Sumta sunt hæc e Pindaro, teste Scholiasta, qui Lyricā verba profert:

τί κάλλιον ἄρχομένοισιν

ἢ καταπαυομένοισιν,

ἢ βαδύζωνόν τε Λατῶ

καὶ θεῶν ἰσῶπων ἐλατῆρας αἰεῖσαι;

1271. Θαλεροῖσι δακρύοισιν. Vulgo δακρύοις, deficiente ad metri integritatem syllaba, ut e comparatione antitheticorum versuum liquido patet. πεινῇ θαλε | ροῖσι δακρύ | οῖσιν.

τοὺς δ' ἀντιθε | λεῖν ἑᾶν ὁ | μούω.

In A. C. etiam sine paragoge Θαλεροῖς.

1275. ὅσις εὖ λογίζεται. Sic tres codd. Nec sollicitanda videtur illa lectio, quæ sic resolvitur: ἀλλὰ τιμὴν τοῖς χρηστοῖς εἶναι λογίζεται, ὅσις λογίζεται εὖ. *Quicumque recte judicat.* Dawesio Misc. crit. p. 280. legendum videbatur εἴ τις, quod bonum, forte etiam usitatius, nec tamen ideo contra codd. fidem reponi debuit.

1285. Hesychius: κασαύρα, κασωρίς, πόρνη. κασαυρείοις, αἰ-
καις, ἐφ' ὧν αἱ ἐταῖραι ἐκαθέζοντο· ἔθεν καὶ τὴν πόρνην, κασαυράδα
ἔλεγον. Licet in posteriore glossa ad hunc Comici locum respexisse
videatur Grammaticus, non tamen necesse erat, ut scriberet κασαυρείοις.
Utraque enim forma legitima est κασαυρεῖον & κασαύριον, ut ὁπλιεῖον
& ὁπλιάνιον, de quibus supra.

1286. Nomen ἐσχάρα hîc τὸ γυναικεῖον μόριον significat, ut Eustathius declarat ad Odyss. p. 1323. l. 29. δηλον δ', ὅτι ἐσχάραν καὶ
τὸ γυναικεῖον ἐκάλεον μόριον. Hancque præstabat expositionem sequi,
præ illa Scholiastæ, τὰ χεῖλη τῶν γυναικεῖων αἰδέων.

1289. οὐ ποτ' ἐκ ταυτοῦ μεθ' ἡμῶν — Sic legi debere metri lex ostendit. Vulgo οὔτε ποτ' ἐκ ταυτοῦ. Melius quod ad phrasin in B. οὐδέ ποτ'. Sed utrumque perinde versus abnuir.

1290. Vide ad Ran. 931.

1297. τοὺς δ' ἀντιθελεῖν ἑᾶν ὁμοίας. *At illos eum orare, ut sibi æque edendi veniam det.* Tum sequitur divitum oratio, quæ una est & unius modi. Vulgo legitur τοὺς δ' ἀντιθελεῖν ἀνιμοίας. Berglerus vertit: *At illos eum orare variis modis.* Ubinam vero sunt illi varii modi? lectio depravata est. In membran. pro ἀνιμοίας scriptum est ἀλλ' ὅμως. In C. contextus vulgatum exhibet: margo autem, γρ. ἑᾶν ὁμοίας. Peccavit in accentu librarius: id quod reposuimus debet scribere, ἑᾶν ὁμοίας.

1303. εἰς Χαλκηδῶνα. Vulgo inepte Κερκηδῶνα, eodem librarii errore, qui correctus fuit supra v. 174. Genuinæ scripturæ indicium exstat in scholio ad hunc versum, ubi nunc legitur, Κερκηδῶν δὲ, πόλις Θρᾷκης περὶ τὸ Βυζάντιον. Manifestum est autem veterem enarratorem scripsisse, ut & apud Comicum legebat, Χαλκηδῶν πόλις Θρᾷκης.

1311. ἦν δ' ἀρέστη ταῦτ' Ἀθηναίσις. Vulgo εἰ δ' ἀρέσκει ταῦτ' Ἀθηναίοισι, redundante syllaba. In membr. est ἂν δ' ἀρέσκη: in C. εἰ δ' ἀρέσκει. Postea solœce vulgo legitur, καθῆσθαι μοι δοκῶ εἰς τὸ Θεσείον πλειύτας. Syntaxeos ratio flagitabat πλειύση, vel potius πλειύσα. Sed locum hunc corruerunt librarii. Quid Comicus scripserit, ipsemet secum collatus liquido ostendet. In Vesp. v. 270. Chorus senum ait:

ἀλλὰ μοι δοκεῖ σιάντας ἐνθάδ', ὧ' ἄνδρες,
ἄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν.

Ad eundem modum Triremis hic dicit: καθῆσθαι μοι δοκεῖ εἰς τὸ Θεσείον πλειύτας. Pronomen μοι ad unam refertur, quæ sententiam suam effatur, πλειύτας ad ceteras omnes quibus consilium datur. Perspicua est in versione sententia: *Videtur mihi optimum nobis esse, si in Thesei aut Eumenidum sanum navigemus, ibique supplices sedemus.* At Berglerus qui græca intellexerit, ex ejus versione haud facile est divinare; sic enim vertit insulsissime: *Constitui sedere sup-*

plex in *Theſeum* aut in *templum Eumenidum* pro *navigantibus*. Hunc locum tentaverat Sam. Petitus ad Leg. Att. p. 79. vir quidem eruditus, ſed in ſanandis librorum corruptelis induſtriæ parum felicitis, & poſt eum Daweſius, qui & ipſe operam luſit, acuminis tamen laude non fraudandus, ob perceptam lectionis mendam, quæ priorum interpretum, Caſauboni & Kuſteri, ſtomachum non moverat. Sic autem ille reſcribendum eſſe cenſuit:

εἰ δ' ἀρέσκοι ταῦτ' Ἀθηναίσις, καθ' ἧσθ' ἂν μοι δοκῶ
εἰς τὸ Θησεῖον πλεοῦσ' ἂν, ἢ ἔς τὸ τῶν Σεμνῶν Θεῶν.

Vulgatam lectionem, quam codices omnes adfirmant, ἢ πρὶ τῶν Σεμνῶν Θεῶν perite vindicavit Th. Burgeſſius, cujus notam eo minus deſcribere mihi convenit, quo digniorem cenſeo illum librum, qui omnium has literas colentium manibus teratur.

1319. Vulgo ſic legitur hic verſus:

ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπικούρε καὶ Φέγγος ἐν Ἀθήναις.

Numeros innumeros reſtituere ſic periclitatus eſt Kuſterus:

ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπικούρ' ἡμῶν, καὶ Φέγγος Ἀθηνῶν.

Metro quidem tulit opem, ſed lutulenta phraſis eſt. Alteram prætuliffem, licet numeris ſolutam, exemta modo præpoſitione ἐν, quam non agnoſcunt A. C. Bona Comici fortuna, peritam huc admovit manum Valckenarius noſter, cujus e felici conjectura, ad Euripidis Hippol. 1122. prolata, quod præcipuum erat, adſcivi:

ὦ ταῖς ἱεραῖς ἐπικούρε φανεῖς νήσους καὶ Φέγγος Ἀθηνῶν.

Exciderat librariorum culpa participium φανεῖς, quo ſic alibi Noſter utitur, & hac ipſa in fabula v. 149.

ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῦν φανεῖς.

& 836. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισι φανεῖς μέγιστον ὠφέλημα.

ad quem locum Berglerus opportune citavit Æſchyli verſ. in Prom. 618.

ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανεῖς.

1321. ἡμῖν. Sic recte B. C. Vulgo ἡμῖν.

1322. ποῦ ὅσιν νῦν; Male vulgo ποῦ ὅσιν νῦν;

1324. Vulgo ſic legitur hic verſus:

ποῶς ἂν ἴδωμεν, ποίαν ἔχει ſκευήν, καὶ ποῶς γενένηται;

Corrupti ſunt foede numeri, nec forma tetrametri anapaſtici apparet.

Præterea solœcum est ἴδομεν cum πῶς ἄν. Vide not. ad Lys. 912. Pl. 374. 438. Av. 164. Certa, ni fallor, conjectura poetæ manum restituo :

πῶς ἄν ἴδομεν, τίν' ἔχει σκευὴν, καὶ ποῖός τις γενένηται ;

Mox v. 1339. ποῖός τις ἦ ; In vulgata lectione πείων ultimam corripit contra profodiæ legem, & vox σκευὴν in duo commata dispersita cæsura post quartum pedem facit, quod nullibi Comicum admisisse fidenter nunc affirmo. Vide not. ad Av. 600. & Acharn. 645.

1327. φαινόμενήσιν. Sic optime membr. Pessime vulgo φαινόμεναις. In B. superscriptum minio *ιν*. In C. φαινόμενασι. Venustior est Ionica forma, Atticis etiam scenicis frequentata.

1329. Parodia e Pindaro, cujus verba profert Schol. ad Nubes 298. sic ex hoc loco legenda :

ὦ τὰι λιπαραὶ καὶ αἰδόμεναι

Ελλάδος ἔρεσμα, κλειναὶ Αἰθῆναι.

Voces ὦ τὰι sunt etiam Pindari : alioquin poetico τὰι usus non fuisset Noster.

1331. τῷ ῥαχίῳ. Sic procul dubio scripserat Comicus : perperam libri omnes ἀρχαίῳ sine articulo, & cum versus ruina.

1339. ποῖός τις ἦ ; In A, C, *ἦν*. In B. εἶ, quod ex ἦ depravat. Vide ad Av. 1363.

1344. Suidas : ἀνορταλίζειν. καὶ ἀνωρτάλιζες, κούφως ὤρχου, ἐπήρου· καὶ ταχέως ἐπίσπινες, πρὶν δοκιμάσθαι. ὀρταλίζειν δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ἀναπνεύσθαι ὀρνεῶν. Hesych. ἀνορταλίζειν, ἄλλεσθαι. ἐντεῦθεν καὶ εἰ νεοττοὶ, ὀρτάλιχαι. Idem κερουτιῶ, γαυριῶ. μετενήναισαι δὲ ἀπὸ τῶν ὑψαυχονούντων ταύρων.

1348. σκιαῖδον. Sic membr. Vulgo σκιαδῖον. Priorem nominis formam frequentat Comicus. Vide Av. 1508. 1550. Thesm. 823. 829.

1350. Vulgo legitur :

καὶ, καὶ Δία γ', εἰ δὴ λέγεται ῥήτορε.

Satis jam inculcavi δὴν ultima longa Atticis usitatum non fuisse. Emendate scriptum est hoc vocabulum in A. C. δὴν. Sed versus claudicat deficiente syllaba : nec metro tantum, sed sententiæ etiam aliquid deest. Expressum enim oportuit quinam ista dicerent, quæ sequun-

tur, duo oratores. *Populo*, scilicet, cujus personam sustinet *Demus*, cui Agoracritus imprudentiam exprobrat. Reponendum itaque pronomen male omissum σοι.

καὶ, νῆ Δία γ', εἰ δύο σοι λεγοῖτην ῥήτορες.

Dixerat paulo ante ὅπως εἴποι τις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ — εἴτ' ἐξαπατήσας σ' ἄχαιτο. Unde liquet, quod & absque eo notissimum est, perinde esse λέγειν τῷ δήμῳ & λέγειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Emendatio ista, qua nihil certius, jam prolata fuerat in nota ad Ran. 1405.

1351. ὁ μὲν, ποιεῖσθαι ναῦς μακράς. Sic optime membr. Insulsa est vulgata lectio, εἰ δύο λεγοῖτην ῥήτορες, ὁ μὲν ποιεῖσθαι ναῦς λέγων. Putida est verbi repetitio λεγοῖτην, λέγων. At vero exprimi debuit de quibusnam navibus ageretur. Naves longæ erant illæ, quæ ad bellum parabantur, *naves bellicæ*. Infra 1366.

πρῶτον μὲν, ὅπως ναῦς ἐλαύνουσιν μακράς.

1352. In membranis scriptum: ὁ δ' ἕτερος αὖ καλαμισθοφοῖται τοῦθ'· ὁ τὸν μισθὸν λέγων —

Duo alii vulgatam exhibent: sed in B. τοῦθ' superscriptum. Nescio an præferri debuerit illa lectio: καλαμισθοφοῖται τοῦτο, scilicet τὸ δαπάνημα εἰς τὰς ναῦς.

1355. ταῖς πρότερον ἀμαρτίαις. Sic, ut impressi, B. C. Male in membr. ταῖς προτέραις.

1357. νῦν δὲ φράσον. Perperam vulgo νῦν δὲ —

1362. εἰς τὸ B. Sic tres codd. Vulgo εἰς.

1363. Collo rhetoris in Barathrum deijciendi Hyperbolum saxi loco appendendum esse ait, ut in Ran. 1437. Cleocrito Cinefiam pro alis applicandum esse:

εἰ τις πλερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ.

Ridiculum Suidæ errorem in ὑπέρβολον correxit Kusterus.

1368. Remiges ὑπόλιστα πυγίδια appellat, quia in transfris diu sedendo, crebroque inter remigandum succussu, nates eis deterebantur: ob eamque causam, nempe quia maximam vitæ partem in navibus transigebat plebs Attica, depyges erant plerique, cujus vitii originem Mythographi referunt ad Theseum, qui natium partem in saxo reliquit, unde ab Hercule abstractus fuit. Ceterum idiorismum

Atticæ dialecti librariorum culpa oblitteratum fuisse arbitror. Scripserat Comicus ὑπολίσφους. Moeris: λίσφους, Ἀττικῶς· ἀπύγους, Ἑλληνικῶς. Ad quam notam vide Pierſonum. Hefychio λίσπη exponitur λεία, καὶ ἐντεῖμιμμένη. καὶ ἄπυγος λίαν. Prior interpretatio pertinet ad Ran. 826. ubi λίσπη γλῶττα, neglecto Atticismo, bene in chorico cantico adhibetur. Sed in ſenariis alia res eſt, in quibus non ſolet Comicus ab uſu ſuæ dialecti recedere.

1370. οὐδὲς κατὰ ſπουδᾶς μεταγράφηται. Sic tres noſtri codd. ut Vatic. & Suidas in καλῶλογος. Perperam vulgo, claudicante verſu, μεταγράφηται.

1372. τοῦ Κλεωνύμου. Ignavus enim erat, & ῥίψαςπις appellabatur. Multis in locis timiditatem ei Comicus exprobrat.

1374. Clifthenes & Strato molles erant & impudici, qui pilos ſibi vellebant & barbam radebant. Vide Theſm. 571. Ran. 422. Ach. 117.

1377. Vulgo ſic legitur hic verſus:

σοφός γ' ὁ Φαίᾱξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.

Quæ lectio vitii ſuſpecta eſt, ne manifeſtam dicam. Ei, præter Suidam, apud quem etiam aliqua varietas eſt, nullus antiquus ſuffragatur liber. In B. ſcriptum eſt:

δεξιὸς ὁ Φαίᾱξ καὶ ſοφῶς οὐκ ἀπέθανεν.

In C. δεξιὸς γ' ὁ Φαίᾱξ ſοφῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.

Importune & inſulſe in hoc adoleſcentium ſermone, quem Demus refert, injicitur mentio capitalis judicii, quod effugerit Phæax: commentum hoc eſſe videtur Græculorum, qui, ne nihil ad mendofam lectionem adferrent, hifloriolam illam excogitaverunt. Nihil tale in membr. quarum longe diverſa eſt lectio:

σοφός γ' ὁ Φαίᾱξ δεξιῶς ἐμάνθανε.

Unde meliorem, & , ni fallor, veram reconcinnavi:

δεξιὸς ὁ Φαίᾱξ, καὶ ſοφῶς ἐμάνθανε.

Quæ ſequuntur, ſunt pleraque ambiguæ ſignificationis, & ad obſcenum ſenſum auditorum mentem deſectebant.

1381. καταδακτυλίζειν verbum eſt nequam. Hefychius: ſιφνιάζειν, καταδακτυλίζειν. διαδέδληνται γὰρ οἱ Σίφνιοι, ὡς παιδικοῖς χεράμενοι. ſιφνιάσαι οὖν, τὸ ſκιμαλίſαι. Idem: ſκιμαλίſται, καταδακτυλίſται,

Suidas : καταδακτυλικός, συνουσιαστικός κατὰ τὸν δακτύλιον τοῦ περὶ τοῦ.
Hic versus perperam vulgo Choro tribuitur, ut & præcedentes omnes
a 1375. Agoracrīto male continuantur.

1385. ἐνὲρχιν. In membr. ἐνερχιν. Vide ad Av. 569.

1386. τοῦτον ὀκλαδίαν ποιεῖ. Jube eum flexis innixum genubus
procumbere, ita ut figuram referat, quam Lyfistrata his verbis describit :
οὐ σήσομαι λέαν' ἐπὶ τυροκνήσιδος.

1391. καὶ αἰτριάκοντα τούτῳ. Facete fictum a Comico verbum,
cujus sensum facile quisvis adsequitur.

1392. πῶς ἔλαδες αὐτάς ἐτείον; Hanc scripturam flagitat & me-
trum & sententia. Male in tribus codd. ἔλαδες ταύτας contra me-
trum; in impressis ἔλαδε ταύτας, contra sententiam.

1393. ἵνα μὴ σὺ λάξεις. Solœce vulgo λάξης. In membr. ulti-
ma syllaba ambiguo scripturæ compendio notata. Sed fœda e prio-
ribus editt. menda me imprudente hic remansit. Medias voculas in
ordinem reponere, ἵνα σὺ μὴ λάξεις. Sic collocatæ sunt illæ in B. σὺ
μὴ — Sic e Vat. cod. scribendum esse jam monuerat Kusterus.

1398. ἐπὶ ταῖσι πύλαις. Vulgo ταῖς. Illud modulatius.

1401. λουτρὸν, seu, ut alii ad significationis differentiam scri-
bunt, λούτρων aquam sordidam a lavatione significat, quæ etiam λού-
τριον appellatur. Vide *Heroum* fragm. XI. Hesych. λούτριον, τὸ ῥυ-
παρὸν ὕδωρ, καὶ λελουμένον, ἢ γυν ἀπὸνύμμα. λούτρων, τὸ αὐτό. In
A. B. scriptum λούτρων.

1406. βατραχίδα. Schol. εἶδος ἐσθῆτος ἀνδρῆς, ὅμοιον τῷ ὀνόματι
ἐχούσης τὸ χρώμα.

FINIS NOTARUM IN EQUITES.

IN ACHARNENSES.

Collata fuit hæc fabula ad eosdem codices, quorum syllabus præmissus est notis in Aves.

ARGUMENTUM exstat in A. C. Uterque lin. I. habet πολεμοποιούντας pro vulgato προπολεμοῦντας. In membr. pro ὑφέσθηεν est ἐφέσθηεν.

L. 2. pro ἐξάπλωντας melius legeretur ἐξαπατώντας.

L. 3. Ἀμφιδέειν καλουμένου. Ultimam vocem addunt bini codd.

L. 6. τοῖς πολεμικωτάτοις. Sic membr. In C. πολεμικωτάτοις.

L. 8. τὰ δίκαια λέγων. Hæ voces in binis codd. additæ.

L. II. Vulgo Περικλέους περὶ τοῦ M. Præpositionem neuter agnoscit cod. Proinde copulam addidi, Περικλέους, τοῦ τε M.

L. 12. Voces ἐξ αὐτῶν in binis codd. additæ.

L. 21. τινὰς pro vulgato τινά e binis codd. adscivi, licet revera unus tantum sit sycophanta, quem aufert Bæotus. Eidem l. seq. προσαγγόντων dant pro vulgato προσαπισθελόντων. In reliquis ordo etiam vorum ad codd. fidem immutatus fuit.

Argumenti metrici v. 2. vulgo legitur:

παρὰ Περσῶν, καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν.

Sine codicum ope reposui, quod metri lex flagitat:

παρὰ τε Βασιλέως, καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν.

V. 4. δὲ substitui vulgato τε.

V. 8. Μεγαρικὸν ἱκανῶς. Insertam vulgo particulam ὥς deleri iussit metri ratio. Ceterum miseros illos senarios codices mei nesciunt.

Verf. 3. Egregie ad hunc locum Macrobius Saturn. V. 20, « Aristophanes Comicus composito nomine ex arena & Gargaris, » innumerabilem, ut ejus lepor est, numerum conatur exprimere, » In fabula enim Acharnensium ait:

ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμοκοσιογάργαρα.

„ψαμμοκόσια autem pro multis Varro scæpe in Menippeis suis posuit: sed Aristophanes adiecit Gargara ad significationem numerositatis innumeræ.” Dixerat Eupolis ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμοκοσίους.

6. τοῖς πέντε ταλάντοις. Schol. ἐξημιώθη ὁ Κλέων πέντε τάλαντα, διὰ τὸ ὑδρῖζειν τοὺς Ἰσπείας. παρὰ τῶν νηπιατῶν γὰρ ἔλαδε πέντε τάλαντα, ἵνα κουρίσκι πείσῃ τοὺς Ἀθηναίους αὐτοὺς τῆς εἰσφορᾶς. αἰσθόμενοι δὲ οἱ Ἰσπεῖς ἀντέλεγον, καὶ ἀπήγγελλον αὐτόν. μέμνηται Θεόπομπος. — οἷς Κλέων ἐξήμετε. In Equit. 1147. ἀναβιάζω πάλιν ἐξεμεῖν, εἴτ' ἂν κεκλόφωσί μου.

10. ὅτε δὴτ' ἐκεχήνη. Male vulgo, omisso augmento, ὅτε δὴ κεχήνη. Auditor Etymol. M. hunc versum citans p. 386. l. 32. ἐκεχήνη habet. Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ διαλυθὲν ἐκ τοῦ Ἰωνικοῦ, συναϊροῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ παιροῦσιν εἰς η, πεποιήκη λέγοντες. ὅθεν παρὰ Ἀριστοφάνει — ἐκεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον.

12. Libri omnes habent:

πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;

quo modo Comicum scripsisse nemo animum inducet. Optime Valckenarius ad Eurip. Hippol. 446. librarii errorem corrigit:

πῶς τοῦτο σείσαι μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;

Elegantius esset μοι quam μου.

13. ἐπὶ μόσχῳ. Recte unus e Scholiastis: ὅτι ὁ νικῆσας ἄθλον ἐλάμβανε μόσχον. Altera interpretatio, qua pro viri nomine μόσχος accipitur, falsa est & inepta. Quemadmodum poetæ dithyrambici tauro, sic qui cithara caneabant, κιθαριῶδοι, vitulo certabant. Verba sunt Bentleii in Dissert. Phalar. de Origine Tragœdiæ p. 170.

14. Βοιώτιον. Schol. μέλος οὕτω καλούμενον, ὅπερ εὔρε Τέρπανδρος, ὥσπερ καὶ τὸ Φρύγιον.

19. κυρίας ἐκκλησίας. De statis concionum diebus vide Sam. Petiti Leg. Att. p. 276. De rubricato fune, quo segnīs turba in concionem cōgebatur, p. 285.

23. αἰρίαν. Sic B. C. In membr. ὠρίαν, male omīssa privativa litera. Sed in terminatione unanimis est codd. consensus. αἰρίαν

elliptice pro κατ' ἀσπίαν ὤραν ponitur, hancque lectionem, quæ hiatu vitatur, prætulim illi quam Suidas agnoscit ἀσπία.

26. ἄθροι. Suidas: ἄθροι καταρρέοντες, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. Idem paulo ante: ἄθροους καὶ ἄθρους λέγουσι δισυνάδως. At codd. nostri cum impressis ἄθροι unanimiter exhibent, quæ forma Comico usitata est. Altera nescio an apud eum occurrat præterquam in versu ex Eustathio prolato, Fragm. inc. CXXIX. Nugatur sane Mœris, aut ejus verba inverterunt librarii, quorum fidem temere, ut mihi videtur, sequutus est Pierfonus. Qui Aristophanem fere ubique respiciebat, ex unico Comici loco Atticisimæ normam statuere non debuit, ad quam longe plures alii se cogi non patiuntur. Adeo falsum est minus Atticam esse formam trisyllabam, ut in plerisque locis, ubi apud Comicum occurrit, altera per metri legem ne locum quidem habere possit. Nam certo certius est, primam in ἄθροι corripì, quod tum ex analogia liquet, tum ex unico illo, quod modo dixi, exemplo:

ἑσπῶτας, ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμενους ἄθρους.

Proinde melior erat priorum Mœridis editionum lectio, cui concinit Thomas M. ἄθρους, Ἀττικοί· οὐκ ἄθρους.

27. προτιμῶσ' οὐδέν. Vide ad Ran. 638.

35. οὐδ' ἦδη ΠΡΙΩ. Atticam formam ἦδη, in aliis codd. oblitteratam, retinuit B. Vulgo ἦδει. Pejus apud Suidam ἦδειν, quia, paragogicum non additur sequente consonante. Vide not. ad Pl. 696. 709. maxime vero ad Nub. 329.

36. χῶ ΠΡΙΩΝ ἀπῆν. Venustatem hujus loci latinus sermo non adsequitur. Locus est in vocum similitudine, πρίω eme, & πρίων ferra.

43. ἐντὸς τοῦ καθάρματος. Pertinet hoc ad ritus concionum. Vide not. ad Conc. 128. & Harpocracionem in καθάρσιον.

49. τήθην ἐμήν. Atticis τήθη vocatur avia, patris vel matris mater. Hoc nomen imperiti librarii sæpe per i scripserunt, τίθην, ut est apud Thomam M. Quin etiam permutarunt cum τίτθην, quod nutricem significat. Menander apud Stobæum Floril. Grotii p. 303.

καὶ τοῦτον ἡμᾶς τὸν τρέπον γαμεῖν ἔδει

ἅπαντας, ὦ Ζεῦ, σῶτες, ὡς ὠνήμεθα·
 οὐκ ἐξετάζειν μὲν τὰ μηδὲν χρήσιμα,
 τίς ἦν ὁ πάππος ἧς γαμεῖ, τίθη δὲ τίς·
 τὸν δὲ τρέπον αὐτῆς τῆς γαμουμένης, μεθ' ἧς
 βιώσεται, μήτ' ἐξετάζειν, μήτ' ἰδεῖν.

Vulgo legitur v. 4. τίτην δὲ τίς. In Reg. cod. propius ad verum accedit scriptura, τιθή. Scribendum τίτη. Grotius bene verterat:

Quis avus, quis avia fuerit, nupturæ in domum.

At stolidus Menandri fragmentorum editor vertit: *quis fuerit avus, quæ vero nutrix*, addita ineptia observatione, *voce τίτην intelligi, non quæ ubera præbuerit, quæ sæpe servula erat, sed quæ educaverit, quum præsertim conjungatur cum avo*. Sed ex eo maxime, quod cum avo conjungitur, subodorari poterat *aviam* intelligi, nec ignorare debebat, quid inter τίτην & τρέπον intersit. In Lyl. 549.

ἀλλ' ὦ τιθῶν ἀνδρειοτάτῳ καὶ μητριδίων ἀκαλιφῶν.

quo ex virtū adiēritur vera hujus nominis scriptura, de qua satis aliunde constat. Nam τιθῶν prima brevi metri lex ibi non admitteret.

53. ἀλλ' ἀθάντες ὦν. Sic libri quidem, sed male. Eadem est mēda, quam Ran. 629. & Av. 1214. corrigendam esse monui. Repone ἀλλ' ὦν ἀθάνατος.

54. εἰ τοξόται. Scholiastæ mos gerendus erat, vere & ad decori rationem monenti, hæc verba ab uno e Prytanibus dici: τοῦτ' εἰσιν εἰς τῶν Πρυτανέων, κελύων ἐκβαλεῖν τὸν Αμοιβέον ὡς ὑβριτήν. In B. personam scripserat primo librarius Κρυξ, se ipse postmodo correxit, reposuitque Πρύτανις, quod verum est. Vide Petitum ad Leg. Att. p. 294. Nec hoc solum loco Præconis persona male posita fuit pro Prytani. Supra v. 46. verba illa τίς ἄν; & οὐκ ἄνδρεωπος; & v. 59. καθεῖτο σῖγα, male Præconi tribuuntur, & in Prytanis partes transferenda sunt. Debet etiam hujus nomen inter dramatis personas reponi.

62. ἄχθεται γὰρ πρέσβει. Sic B. In A. C. ἄχθεται γὰρ ὡς πρέσβει. Vulgo ἄχθεται γὰρ πρέσβει.

63. τοῖς τλωσι. Et pavonibus, qui singulis noviluniis spectandi

exhibentur, quorum me jam cepit satietas. Vide Petiti Leg. Att. p. 277. & not. ad Av. 102. in addendis.

67. ἐπ' Εὐθυμένους Ἀρχοντας. Id est anno 2. Olymp. LXXXV. decimo tertio antequam ageretur hæc fabula, quæ commissa fuit anno 3. Olymp. LXXXVIII.

68. ἐτρυχόμεθα. Perperam vulgo ἐτρυχόμεσθα. Prima in τρύχω longa est.

69. ὀδαιπλανῶντες. Sic membr. Vulgo ὀδαιπλανοῦντες, cui lectio- ni altera in B. superscripta. Nunc vero agnosco formam in impressis receptam retineri debuisse. Ab ὀδαιπλάνος fit neutrum verbum ὀδαιπλανέω. Simplex πλανέω active tantum significat, quod & in com- positis observatur. Kusterus tamen in indicem Aristophaneum retulit ὀδαιπλανῶν ex hoc versu.

70. ἐφ' ἁμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι. Ridiculus est lega- tus labores memorans, quos in itinere exhaustit, molliter cubans in carpento; eumque sic ridicule loquentem de industria inducit Comi- cus. Hoc si Kusterus animadvertisset, de emendatione non cogitasset loci facerrimi, cujus periret lepor omnis, si legeretur ἐν μαλθακῶς κατακείμενοι. Vide Orvillium ad Charit. p. 443.

71. σφόδρα γ' ἄρ' — Vulgo σφόδρα γὰρ —

73. πρὸς βίβην ἐπίνομεν, coacti bibebamus, cogebarur bibere. Non, ut vertit Berglerus, *omni vi potavimus*. Vide not. ad Ran. 1457. & Orvillium ad Charit. p. 554.

78. καταφαγεῖν καὶ πιεῖν. Sic recte B. Vulgo καταφαγεῖν τε καὶ πιεῖν, syllaba in versu redundante. Alioqui legere oporteret:

τοὺς πλεῖσθα δυναμένους φαγεῖν τε καὶ πιεῖν.

82. ἐπὶ χερσὶν ὄρεων. In aureis montibus. Male in membr. ὄρεων, in duobus aliis ὄρων, in impressis ὄρων.

95. Hæc Dicæopolis ad Pseudartabam dicit. Quia autem hic *Regis oculus* appellatur, ridiculi causa larva ornatus erat cum ingenti oculo, quem Dicæopolis comparat cum foramine navis, per quod remus exeritur. Hinc dicit eum prospicere tanquam navigantem, quo cursum flectere debeat & dirigere. E notis Bergleri.

98. Hæc & sequentia vulgo Præconi tributa, melius in B. Legato adscribuntur.

100. Haud multum referre arbitror quonam modo barbaræ illæ voces scribantur, modo consent numeri. In A. C. est ἐξάξαν ἀπίτ-
συνα σάτρα. In B. ἀπίσσομαι σάτρα.

102. ἡμῶν. Sic tres codd. & primaria edit. Male Fracinus edidit ἡμῶν.

105. Hic & in sequentibus personas distinxī ad fidem cod. B. quæ vulgo sunt admodum perturbatæ. Minime tamen probo verba illa τί δ' αὖ λέγει Præconi tribui. Contra morem est concionum, in quibus præconem verba facere non decet, nisi si quid proclamandum sit. Ironica est percontatio, quæ in Legati partes transferri debet, scribendumque τί οὖν λέγει; Dicæopolis indignabunde dixerat: *Hei mihi misero! quam clare!* Legatus ægre ferens aliquem sibi obstare quin populum decipiat, eum rogat: *Quid ergo dicit, quandoquidem ejus verba tam probe intelligis?* Et sic quidem, ut nunc exstare vellem, in apographo, quod exprimendum typothetæ dedi, scripseram: postea vero, quum folia corrigerem, nescio quæ superstitione me mei mancipii esse non sivit, librariorumque addixit stupori.

106. ὅ τι; cum interrogatione. *Rogas quid dicat? dicit* &c. Perperam vulgo ὅτι cum λέγει conjunctum, quod tantumdem valet ac λέγει ὅτι λέγει, quod ineptum est. Sic scribendum esse monuerat jam Reiskius.

109. σὺ μὲν ἀλαζών. Perperam vulgo σὺ μὲν — claudicante versu.

III. πρὸς ταυτοῖ. *Huic viro demulcens. ἐμοὶ δὲ πρὸς ταυτονὶ posita sunt ἐν παραλλήλῳ. Dic mihi, mihi inquam.* Latinis Comicis *hic homo* itidem sæpe nihil aliud valet quam *ego*. Terentius *Heaut. II. 3. 115.*

Tibi erunt parata verba: huic homini verbera.

III2. βάμμα Σαρδιανικόν. A. B. σαρδανιακόν. C. σανθανιακόν. *Primariæ edit. σαρψενιακόν.* Aliæ *σαρδιανικόν.* Mendose omnes, quod perite ostendit post Palmerium Kusterus, qui sinceram lectionem

primus Aristophani reddidit. Exstat etiam ea apud Suidam in *Βάμνα πυζικηνικόν*, exhibentque eam vulgati libri in Pace 1174. Valent autem ista, *ἵνα μὴ σε Φονίξω*, vel *ἐξυθρόν ποιήσω*, vel, ut ipse infra v. 320. loquitur Comicus, *ἵνα μὴ σε καταξάνω εἰς Φονικίδα*. *Ne ita te verberibus cædam, ut totus cruenteris*. Plautus Pseud. I. 2. in fine:

Nisi hodie mihi ex fundis tuorum amicorum omne huc penus affertur, cras, Phœnicium, Phœnicio corio invises pergulam.

& Rud. IV. 3. 61. fiet tibi puniceum corium.

119. *ἐξυζημένε*. Sic recte tres codd. ut impressi. Mendose apud Suidam legitur *ἐξυζημένε*. Est autem juxta Scholiastam parodia versus Euripidei qui olim in Medea legebatur, at hodie, si bene commemini, in hoc dramate non comparet:

ὦ θερμόβουλον σπλάγχχνον ἐξυζημένη.

Sed alia sunt apud Euripidem hujus generis, ut versus hic in Oreste:

ὦ τὰς Φρένας μὲν ἄρσενας κεκλημένη.

Præterea *ἐξυζημένε* per se lectio inepta est. Vide ad Thesm. 215.

121. *ἐσκευασμένος*. Hic etiam mendosi sunt Suidæ libri, apud quem in *Στράτων* legitur *ἐξυζημένος*: at in *Κλεισθένης* recte *ἐσκευασμένος*.

125. *ἐς τὸ Πρυτανεῖον*. Ut nempe ibi hospitio & convivio exciperetur. Solebant enim Athenis legati publici in Prytaneo *ξενίζεσθαι*. Pollux VIII. 138. *τὸ δὲ κηρύκειον, Φόρημα ἦν τῶν πρέσβειν, καὶ εἰς τὸ Πρυτανεῖον ἐπὶ ξενίᾳ ἐκαλοῦντο*. Ubi hoc Comici loco alius est Kühnius. Conferatur Pollux IX. 40. *E notis Kusteri*.

126. *ἐνθαδὸν στραγγεύσμαι*. Pessime libri omnes *στρατεύσμαι*. Illud reponendum esse monuit in notis Kusterus. Vide ad Nub. 131.

127. *οὐδέποτε ἴσχει γ' ἢ θύρα*. Sic optime Suidas in *ἴσχειν*. *τούτῳ δὲ ξενίζῃν οὐδέποτε ἴσχει γ' ἢ θύρα*. ἀντὶ τοῦ καλεῖται, ἀποκαλεῖται. ἐπὶ τῶν πολλοῦς ξένους ἀποδεχόμεναι. Vulgo *οὐδέποτε γ' ἴσχ' ἢ θύρα*. Qua in lectione male *οὐδέποτε* cum verbo præteriti temporis jungitur *ἴσχει*. Vide Pierfonum nobis jam sæpe laudatum ad Herodiani Fragm. p. 461. In C. scriptum *οὐδέποτε ἴσχ' ἢ θύρα*.

132. *τῇ πλάτῃ*. Schol. *τῇ γυναικί· παρὰ τὸ πλάττειν τῇ ἀνδρὶ*

κατὰ τὴν κοίτην. Ejusdem originis est ἐμπελάτειρα, quo usus est Callimachus pro concubina:

τοὺς αὐτῷ σκοτίους ἐμπελάτειρα τέκεν.

Vide Gatakerum Opp. T. I. p. 78. & Toupium Epist. crit. p. 99. Euripid. Andrôm. 24.

ἄρσεν' ἐντίκλῳ γόνον

πλαθεῖσ' Ἀχιλλέως παίδι.

& Æschyl. Prom. 904.

μηδὲ πλαθεῖν γαμέτῃ

τινὶ τῶν ἐξ Οὐρανοῦ.

140. In Thesm. 170.

ὁ δ' αὖ Θεογνὶς ψυχρὸς ὦν ψυχρῶς ποιεῖ.

144. ἔγραψ'. Sic A. C. In B. a prima manu ἔγραφον, superscriptis binis lectionibus ἔγραψ', ἔγραφεν.

146. Φαγεῖν ἀλλᾶντας. Sic Membr. Vulgo ἀλλᾶντας. — ἐξ Απαυρυῶν. Quia primo hujus festi die ad epulas conveniebant cūriales & cognati, in quibus ἀλλᾶντας, quos Galli *andouilles* appellant, probabile est apponi solitum fuisse. In Xenophontis Hellenicorum I. p. 43. edit. Lips. male legitur: μετὰ δὲ ταῦτα ἐγένετο Απαυρυῖα; ἐν οἷς οἱ τε ΠΑΤΕΡΕΣ καὶ αἱ ξυγγενεῖς ξύνεισι σφίσιν αὐτοῖς. Legendum ΦΠΑΤΟΡΕΣ.

152. Versum hunc in omnibus impressis omissum, exhibent tres Regii codd. ut & Vat.

153. Θερακῶν ἔθνος. Sic Membr. Vulgo γένος.

154. σαφές. Sic C. ut impressi. In A. B. σαφῶς. At in hoc superscriptum σαφές.

156. Οδομάντων δισατές. Theoro recte tributum est hoc in B. vulgo Præconi.

158. τίς τῶν Οδομάντων τὸ πῆος ἀποτέθρακε; τίς; Sic scriptum in C. Vulgo τίς τῶν Οδομάντων τὸ πῆος ἀποτέθρακεν ἄν; Istud ἄν in fine versus a sciolo inepte additum membr. non agnoscunt, in quibus perspicue etiam scriptum ἀποτέθρακεν. Hunc versum tēr citat Suidas, & ubique habet.

τίς τῶν Οδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακε;

Quæ lectio, vulgata sane melior, an nostræ præstet, dubito. Probabile est Comicum verbo ἀποτεθρίακε usum fuisse per jocum, adludendo ad nomen Θράκες.

162. ἂν γ' ὁ — Sic recte B. Vulgo omissa particula, quæ inferi debuit fulciendo versui.

163. εἴμαι τάλας, ἀπόλλυμαι. Sic etiam, ut impressi, tres codd. Vide notam ad Av. 1494. in Addendis.

165. Pessime in hoc versu notatæ vulgo personæ, quas ad codd. fidem in ordinem restitui. — οὐ καταβαλεῖτε. In membr. οὐκ ἀποβαλεῖτε.

166. ἐσκοροδισμένοις. Gustato enim allio acrius pugnaturi erant, gallinaceorum more, quorum ad pugnas hic adluditur. In Eq. 493. Chorus isiciario allium dat, cui percontanti quamobrem id comedere debeat, respondet ille:

ἴν' ἄμεινον, ὦ τὰν, ἐσκοροδισμένος μάχη.

171. διοσημί' ἐστί. Schol. διοσημία, ὁ παρὰ καιρὸν χειμῶν. Congregato in concione populo, si tempestas subita ingrueret, vel omen aliquod inauspicatum se offerret, solvebatur illico concio, & in alium diem indicabatur.

172. παρῆναι δ' εἰς ἔνν. Male Bergleri versionem retinui, & *adsint die tricesimo*. Vertendum, & *adsint post tertium diem*. Hesychius: εἰς ἔνν, εἰς τρίτην. Schol. οἷον εἰς τρίτην, quam ejus interpretationem alteri, εἰς τριακάδα, præferendam esse ostendit Sam. Petitus Leg. Att. p. 277.

174. μίτωτον ὅταν ἀπώλεσα. *Quantum moretum perdidi*. Quia personati illi Thraces allia, quæ secum adtulerat, abripuerant & comederant. Alliorum autem præcipuus usus in moreti confectio, ut ostendit Virgillii carmen.

176. μήπω, πρὶν ἂν γε σῶ τρέχων. Mendose in omnibus libris, μήπωγε, πρὶν ἂν σῶ τρέχων.

178. Vulgo sic legitur hic versus parum concinnis numeris:

τί δ' ἐστί; — σοὶ μὲν δεῦρο γὰρ σπονδὰς φέρων.

In A. C. τί δ' ἐσλίν; — ἐγὼ μὲν σοι δεῦρο σπονδάς φέρων. Inde sponte sua emergit venustus versus:

τί δ' ἐσλίν; — ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι σπονδάς φέρων.

180. σιπιλί. Male in A. B. σινπιλί.

181. Μαραθωνομάχαι. In membr. minus bene Μαραθωνομάχοι. De his formis in ης loco vulgarium in ες, vide Valkenario notata ad Eurip. Phoen. p. 42. & nobis ad Æschyli Perf. 554. Vulgatam adfirmat Juliani locus a Kustero prolatus.

189. ἀρέσκουσιν. Sic emendate scriptum in B. Vacillat in impressis versus ex omissione ν paragogici.

197. καὶ μὴ ᾗπιτηρεῖν τιτί ἡμερῶν τριῶν. Quia ad bellum profecturi milites edicto jubebantur cibaria sibi parare & efferre in tres dies. Vide Pac. 312. Ad hunc morem lepide adludunt senes in Vesp. 243. mandatum sibi a Cleone dicentes, ut mature in forum veniant Lachetis causam cognituri, ἔχοντες ἡμερῶν ὅργην τριῶν.

198. ὅποι θελεις. Sic A. C. Vulgo ὅπῃ.

200. Hic versus & duo sequentes recte Dicæopolidi continuati sunt in B. Cujusnam essent ipsa sententia ostendebat. In tribus codd. scriptum est κελύων, non, ut vulgo, κελεύω. In C. hic versus etiam Dicæopolidi continuatus: at duo sequentes Amphitheo tribuuntur, tertius alteri absurde. In membr. personæ literis non sunt notatæ, sed lineolis mutatas vices indicantibus. Juxta hujus codicis librarium versus 201. & duo sequentes Amphitheo essent tribuendi, quod perinde absurdum est.

202. ἄξω τὰ κατ' ἀγρούς εἰσιὼν Διονύσια. Non quod ruralia Dionysia eadem fuerint cum Lenæis, ut falso tradit Scholiastes. Namque illa ruri agebantur in singulis pagis mense Posideone: hæc vero, Lenæa scilicet, in urbis parte Λίμναι dicta, mente Anthesterione. Quia vero statō suo tempore Dicæopolis ruralia Bacchanalia celebrare non potuerat, quia pago suo profugus, agrum omnem tenentibus hostibus, in urbem confugerat, nunc, postquam sibi inducias pactus est, ait se in pagum quamprimum reversum, Dionysia illa quæ ruris & pagorum propria erant, celebraturum. Quod mox sequitur ἐπιστόδιον

fabulæ, Bacchiaci ruralis sacri descriptionem continens, nihil ad temporis notationem confert quo acta fuit fabula; nec proinde ex illis locis, ubi ruralium Bacchanalium mentio fit, colligi debet τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια & τὰ Ἀθηναῖα idem festum fuisse. In clara luce id posuit elegantissimi Ruhnkenii diligentia.

209. οἶμι τάλας. Ante hæc verba, quæ vulgo priori Semichoro continuantur, recte in B. posita persona ημιχ. in C. χορος. In membr. vacuum relictum spatium recipiendæ personæ.

214. De Phayllo vide ad Vesp. 1206.

216. Vulgo legitur: σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωνόμενος. Voces οὗτος & τότε sunt plane otiosæ & invito metro a mala manu huc illatæ. Facillere eas debuisse manifesto liquet ex antitheticorum versuum collatione, qui dimetri pæonici sunt:

σπονδοφόρος | ὑπ' ἐμοῦ δι —

ὁξὺς ὄδῳ | νηρὸς ἐπὶ —

218. οὐδ' ἂν ἐλατῶς ἂν ἀπεπλήξατο. Sic tres codd. venuste repetita particula ἂν, quam posteriore loco omittunt impressi. Versus est trimeter pæonicus. Juxta vulgatam lectionem secunda in ἀπεπλήξατο producenda est, ut pes medius sit creticus: in nostra vero, servato Comici more, corripitur, pesque medius pæon est primus, cui in antistrophico responderet creticus.

οὐδ' ἂν ἐλα | τῶς ἂν ἀπε | πλήξατο.

πατῶς ἔτι | τῶς ἐμῆς | ἀμπέλους.

ἀπεπλήξατο, ἀπέτρε, ἀπέτρεγεν. De geminata particula ἂν vide not. ad Thefm. 196. Nub. 1396.

221. διακίεος. Hæc vulgo eidem Semichoro continuantur. μή γὰρ ἐχάνει. Perperam vulgo ἐχάνει. Optativum requirit sermonis indoles. Recte vertit Berglerus, nunquam irrideat.

222. μηδ' ἐπερ γέροντας ὄντας. Participium ὄντας hausit præcedens vox in A. C. Est in contextu cod. B. sed linea subducta delendum esse indicat. Falso. Absque enim illo ὄντας non constant versus numeri.

228. τῶν ἐμῶν χαρίων. Subauditur ἔνθα cujus frequens est ellipsis.

230. τοῖσιν ἀνγεπαγῶ. Sic recte Suidas in σχοῖνος. Perperam in Comici exemplaribus omnibus ἄτ' ἐμπαγῶ, dactylo cretici fœdem tenente, & proinde claudicante versu.

233. πατῶς ἔτι. Pæon secundus. Male libri omnes πατῶσιν ἔτι, syllaba redundante.

234. βλέπειν Βαλλήναδε. Sic in B. e correctione: nam primo scriptum fuerat Παλλήναδε, ut est in duobus aliis. At nostram lectionem exhibent primariæ editi, unde prudenter a Berglero revocata fuit. Schol. Παλλήνη, δῆμος τῆς Αττικῆς. νῦν δὲ διὰ τοῦ β γραπτόν, κατὰ συγγένειαν τοῦ β εἰς τὸ π. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ βάλλειν λίθοις. Θέλει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ λιθολευστεῖν αὐτόν.

236. οὐκ ἂν ἐμπλήμην. Sic bene Dawesius. Vulgo ἐμπλεῖμην. Vide ad Lyf. 235. & 253.

238. σῖγα πάς. ἠκούσατ', ἄνδρες, ἄρα τῆς εὐφημίας; Hic versus in impressis duobus mendis inquinatus est, e quibus intelligere est, quam levem curam Comico impenderint editores, utque metri leges fusque deque habuerint. Primo σῖγα ediderunt, imperativum pro adverbio σῖγα, quo modo primus octonarii pes est spondeus, qui trochæus esse debet; postea ἄρα pro ἄρα, pyrrhichium pro trochæo. Minutias has esse si quis forte dicat, is mea quidem causâ poëtis numeros & rythmum adimat. Ceterum in distinguendis personarum vicibus consentiunt impressis codd. Ante verba σῖγα πάς posita Chori persona, quæ, meo iudicio, ante ἠκούσατ' poni debebat. Priora verba Dicæopolidi continuanda.

240. ὦνῆρ. Vulgo minus bene ἀνῆρ.

242. εἰς τὸ πρόσθεν, ut supra v. 43. πάριτ' εἰς τὸ πρόσθεν. Hic perperam libri omnes ὡς τὸ — Promiscue non adhibentur εἰς & ὡς, quorum de differentia operæ pretium fuerit legisse eruditam præstantissimi Valckenarii notam ad Eurip. Phœn. p. 474.

244. Hic versus in tribus codd. Dicæopolidi continuatus. ὦ ἀπαρξώμεθα. in membr. omissa præpositione, ὦ ἀρξώμεθα.

247. καὶ μὴν καλὸν γ' ἔσθ'. Hæc verba in membr. puellæ continuata. Patri melius tribuuntur. Sed ab interpretibus male accepta

fuere, tanquam si ab his penderet infinitivus ἀγαγεῖν. Post illa verba maxima distinctio poni debuit. Infinitivi autem ἀγαγεῖν & ξυνενεσχεῖν pendent a suppresso verbo εἶχμαι, δέξ, vel quovis simili, quæ precum & votorum formula est usitatissima. Vide initium Supplicum Euripidis & Marklandi notam.

253. καλῇ καλῶς. Vide ad Conc. 730. Plautus Rud. II. 4. 12.

Non licet te sicce placide bellam belle tangere?

254. βλέπουσα θυμῷ φάγον. Vide ad Av. 1169. 1671.

262. θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους. Nempe quia pompam non comitabatur mulier. Mos autem erat e superioribus ædium partibus spectare, ne via, qua pompam ducentes procedebant, spectatorum multitudine oppleretur, impedireturque. Vide, si tanti est, uberem animadverforem, Spanhemium, ad initium Callimachei Hymni in Cererem.

263. Totum hoc phallicum canticum dimetris & trimetris jambicis constat. Proinde male vulgo legitur ἐπὶ τῷ Βακχείῳ.

264. ξύβωμε. Sic tres codd. & primariae edit. In novitiis, nescio cujus libidine, σύβωμε.

271. πολλῶ γὰρ ἐστὶ ἥδιον, ὧ Φαλῆς, Φαλῆς. Sic in A. C. perspicue scriptum. In B. a prima manu ἐστίν, & superscriptum ἐσθ'. In impressis mendosissime:

πολλῶν γὰρ ἐστίν ἥδιον, ὧ Φαλῆς, Φαλῆς.

Media syllaba in ἥδιον semper longa est: proinde ἐστίν versum crucifragio mulcat. πολλῶν ortum est ex antiqua scriptura πολλῶι, ut in Equit. 806. στεμνύλων ex στεμνύλαι, ad quem locum vide quæ notavi. Ut autem ad veterum librorum fidem edidi, ita jamdudum e perspecta linguæ indole & Atticæ prosodici peritia scribendum esse monuerat Dawesius, cujus hanc emendationem, ut alias bene multas, lubens confirmo.

275. καταγινασκίσαι. Sic scriptum in A. C. & v. seq. ὧ Φ. Metri rationem habuit interpolator in B. ubi, ut in impressis, καταγινασκίς, ὧ. & v. seq. Φαλῆς — Sed prava est hæc emendatio. Vocandi adverbium ὧ, e glossa subnatum, prorsus eximendum erat.

Est autem καταγιγασίσαι verbum a Comico facete fictum. Suidas : καταγιγασίσαι, σινευσιάσαι. ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν γεωργικῶν γιγασίων βαλεῖν καὶ καταμηρίσαι. — ἢ καταθλίψαι. γίγαστα δὲ τὰ τῆς θλαστικῆς ὁσίωνδη.

283. οὐ βαλεῖς ; οὐ βαλεῖς ; Sic A. C. recte. Dimeter est pæonicus constans e duobus creticis. Vulgo οὐ βαλεῖς ἄν ; οὐ βαλεῖς ;

291. ἔπειτα δύνασαι πρὸς ἔμ' ἀποδλέπειν. In A. C. ἔπειτα δύνασαι νῦν πρὸς — In B. εἴτα δύναται πρὸς — ut vulgo : sed voci εἴτα superscriptum ἔπειτα. Hoc librariis relinqui poterat : melior est vulgata lectio, quam reponi velim :

σπείσάμενος, εἴτα δύνα-
σαι πρὸς ἔμ' ἀποδλέπειν.

Dimetri sunt pæonici, qui si ad hunc modum digerantur, secunda in ἀποδλέπειν producitur juxta profodiæ canonem.

295. κατὰ σ' αὖ χώσαμεν τοῖς λίθαις. Trimeter pæonicus constans e tribus creticis. Sic quidem perspicue & optime scriptum est in B. In membr. vero & in C. κατὰ σε χώσαμεν τοῖς λίθαις, claudicante versu in primo pede. At in impressis mendosissime absque ulla metri forma legitur κατὰ σε χώσαμεν τοῖς λίθαις. Sæpe jam observavi κατὰ & κατὰ facile permutari.

296. μηδαμῶς γε, πρὶν ἂν ἀκούσῃτ'. ἀλλ' — Sic scribi debuit ad metri trochaici legem. Vulgo pessumdatis numeris :

μηδαμῶς, πρὶν ἂν ἀκούσῃτε γ'. ἀλλ' ἀνάσχοισθ', ὦ ῥαδοί.

Vides tertium pedem anapæstum esse, qui in eam sedem non recipitur. Particula γε, quæ loco suo mota versum vitiauit, incertæ sedis est, nec codd. consensu nititur. Nullibi agnoscit eam C. In membr. μηδαμῶς, πρὶν γ' ἂν ἀκούσῃτε. ἀλλ' — scribere potuit etiam poeta : μηδαμῶς, μὴ, πρὶν ἂν ἀκούσῃτ'. Sed præstat quod dedimus.

301. γῶγε καλὰ † τεμῶ τοῖ | σιν ἰππεῦ | σὶν ποτ' ἐς |

Tetrameter pæonicus, cujus medii duo pedes bacchii sunt. Vulgo sine metri forma legitur : γῶ καλατεμῶ ταῖσιν ἰππεῦσιν ποτε. In B. ποτὲ κατ'ύματα, omissa præpositione ἐς, quam secunda manus inter lineas minio scripsit : in A. C. ποτ' ἐς κατ'ύματα, quod mihi ob

vitatum hiatus adrisit. Nam quod ad metrum adinet, bene scribi possit :

γαγε κατατεμῶ τοῖσιν ἰππεύσιν πατὲρ
εἰς κατλύματα.

Ultima syllaba est indifferens, & hic pro longa habetur, ut mox v. 340. Et sic revera hos verius scribi debere nunc video, quia vox unica κατλύματα metrum non implet. εἰς κατλύματα monometer est anapaesticus.

318. Versum hunc sic exhibent libri omnes :

ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.

Malam librariorum manum metri depravatio ostendit. Quî ferri potuit dactylus in quinta trochaici sede? Vox κεφαλὴν glossema est : nec falso ariolari mihi videor poetam scripsisse :

ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν δέξην ἔχων λέγειν.

Infra 492. ὅσιν παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα.

322. οὐδ' ἀκούσεθ', οὐδ' ἀκούσεθ' — Sic legendum esse sensus ostendit & metrum, alterumque οὐδ', quod in omnibus impressis abest, etiam sine codice reponi poterat. Nec tamen id auctoritate caret. In tribus codd. scriptum οὐδ' ἀκούσεθ', οὐκ ἀκούσεθ'. Eadem particula vel οὐδ', vel οὐκ geminari debuit.

325. Sic vulgo legitur hic versus, numeris prorsus corruptis :

ὡς τεθνήξαν ἴσθι νῦν γε. — δῆξομαι γ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.

In membr. est νυνί. In C. νῦν. Idem codd. pro γ' ἄρ' dant γάρ. Metrum facili opera restituo cum Dawesio :

ὡς τεθνήξαν ἴσθι νυνί. — δῆξομαι ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.

337. οὐδ' ἐμοῦ λήγοντες ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε ; Sic optime B. C. Pronomen ὑμεῖς in membr. ut in impressis omnibus omisum, quod reponendum esse Reiskius viderat.

341. τοὺς νῦν μοι λίθους χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε. Sic libri omnes, manifesta menda, ad quam non magis ego quam ceteri editores, attendi. Rescribe ocus :

τοὺς λίθους νῦν μοι χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε.

342. κατὰθου πάλιν τὸ ξίφος. In B. κατὰθου τὸ βέλος. Ad

clausulam versus 345. deflexit librarii oculus. Sed postea voces *πάλιν* & *ξίφος* superne reposuit. Idem cod. in v. 346. variam lectionem nullius pretii ad vocem *στροφῇ* dat, *στροφῆγι*.

347. Vulgo legitur imperfecto sensu & metro :

ἐμέλλετ' ἄρα πάντες ἀνασεύειν βοῆς.

In C. scriptum *ἄρ' ἅπαντες*. Præpositionem autem *μετά* e Scholiaste reposui.

348. *Παρνάσιοι*. Sic tres codd. Vulgo sibilans litera geminatur.

350. *τῆς μαρίλης μοι συγχὴν ἐνετίλησεν*. Elegans Atticismus, pro *συγχὴν μοι μαρίλην ἐνετίλησεν*. Sic Pl. 694. *τῆς ἀθάνης πολλὴν ἔφλων*.

Pac. 167. *κῆπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν*. Præter Kulterum, qui hæc loca observavit, alii docti viri multi idionismum hunc illustrarunt. Vide Hemsterhusium ad Lucianum T. I. p. 117. Orvillium ad Charit. p. 135. Abresch Dilucidat. Thucyd. p. 662.

362. *πάνυ γὰρ ἐμέ γε πόθος*. Sic membr. In B. vulgata lectio est, *πόθος γὰρ πάνυ με*. Sed alteram, quam sequimur, margo exhibet. In C. *πόθος γὰρ πάνυ ἐμέ γε*.

363. *ὅ τι φρονεῖς*. Sic tres codd. Perperam vulgo *ὅ τι φωνεῖς*, quod ab emendatore est : nam in primariis edit. exstat *φονεῖς*, quod in *φρονεῖς*, non vero in *φωνεῖς* mutari debebat.

367. *τυννουτοσί*. Sic bene membr. Vulgo *τυνουτοσί*.

376. *ψήφω δακνῆν*. In A. C. *ψηφοδακνῆν*. In B. *ψηφηδακνῆν*. Genuinum esse videtur *ψηφω δάκνεν*.

378. *τὴν πέρυσσι καμφορίαν*. Nempe Babylonios, quæ edita fuit an. 2. Olymp. LXXXVIII. Archonte Eucle, Dionysiis urbanis, quæ mense Elaphebolione, id est ineunte vere, celebrabantur, sub quod tempus focii Athenas confluere solebant, ut tributa penderent. Videndus Sam. Petrus Miscellan. Lib. I. cap. 3.

381. *κῆκυκλοδορεῖ*. Finxit Comicus verbum *κυκλοδορεῖν*, a torrentis nomine. Equit. 137. *ἄρπαξ, κερράκης, Κυκλοδορεὺς φωνὴν ἔχων*.

385. *τεχνάζεις τε*. Sic tres codd. Vulgo *τεχνάζει*. Activa hujus verbi forma alibi Comicus utitur. In Thefm. 94.

τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

Sed non constant hujus versus numeri. Est, vel saltem esse debet, trimeter pæonicus. Duplici autem laborat vitio: claudicat in secundo pede, quia syllaba τεχν brevis est, & in tertio antibacchium habet. Rescribe levi mutatione:

τί ταῦτα σίρεφει, καὶ τεχνάξεις

Sic versus constat tribus bacchiis.

390. τιν' Αἴδης κυνῆν. Sic legendum, non, ut vulgo, τὴν, metro pessumdato. Dimeter est pæonicus catalect. cujus pes primus pæon, vel alius ἰσόχρονος esse debet. τὴν nullo modo sedem iuri potest. Erat autem Hieronymus tragœdiarum malus poeta, ἀνοικονόμητος, ut ait Scholiastes, διὰ τὸ ἄγαν ἐμπαθεῖς γράφειν ὑποθέσεις, καὶ φοβεραῖς προσωπείαις χρῆσθαι. Eum perstringit hic Comicus ad aliquod ejus drama adludens, ubi formidabili larva ornatus sive Pluto sive quis alius in scenam prodierat. Quæ in scholiis adduntur de Hieronymi hirsutia ἀπεροσδίνοντα sunt.

400. τραγῳδίαν. Sic tres codd. ut Suidas in ἀναξάνδρῳ. Perperam in impressis τραγωδίαν. Nullum hic cum Bentleio, alioquin vere statuente tragœdiam nunquam τραγωδίαν appellatam fuisse, quærendum acumen est, tanquam si Comicus innuere vellet, Euripidis dramata nihil tragicæ majestatis habere, & pro comœdiis habenda esse. Hic jocus personæ, cui tribuitur, Cephisophonti, Euripidis famulo, minime convenit.

401. οὕτως σιφῶς. Sic lego cum Marklando ad Eurip. Suppl. 639. Vulgo σαφῶς. Vide not. ad Eq. 196.

411. οὐκ ἐπὶς χαλῶς ποιῆς. Euripidem in Ran. 845. χαλοποιὸν appellat Æschylus, adludens ad Philoctetam, Telephum & Bellerophontem, quos ille claudos exhibuerat. Hic autem facete Dicaopolis ait mirum non esse si fracto crure incedant Euripidis heroës, quum e sublimi machina, in qua ille tragœdias scribit, decident.

413. οὐκ ἐπὶς πτωχῶς ποιῆς. Sic legendum esse ipsa sententia ostendit. Perperam vulgo χαλῶς in hujus versu clausula repetitum. Allusio est ad Euripidis Telephum. Æschylus in Ran. Euripidem sic compellat:

καὶ πλωχοποιεῖ, καὶ ῥακισυρῖα πλάδη.

In membr. v. 411. omisus est, & v. 413. sic scriptus est:

ἔσθ' ἢτ' ἐλεεινὴν.

χωλεὺς ποιεῖς.

In C. v. 411. idem omisus fuerat, & margini ab eodem librario repositus fuit. Duo proximi versus in eadem fere verba desinentes aberrationi occasionem dederunt.

421. οὐ Φοίνικας, οὐκ. Vulgo in fine versus οὐ.

423. πείας ποθ' ὠνὴρ — Vulgo minus bene πείας ποτ' ἀνὴρ.

425. τούτου πολὺ πολὺ πλωχιστέρου. In membr. semel tantum posita vox πολὺ, cum versus labe, & venustatis detrimento. Sed frequens id est librariorum peccatum.

433. καῖται. In membr. καῖνται.

435. διόπτα & κατόπτα sunt Jovis epitheta: sed adludit etiam ad pannorum foramina & scissuras, quibus perlucebant, ut Plautus ait, *quam cribrum, crebrius*.

436. ἐνσκηυάσθαι. Subaudi δὲς, quod glossæ vice superscriptum est in membr. κατάνευτον, vel simile quid. Vide supra ad v. 247. Hunc versum habuimus jam supra post 383. Si ex alterutra sede ejiciendus esset, hic aliquo modo carere eo possemus: at priore in loco omnino relinquendus est. Hoc credo voluisse Valckenarium ad Hippol. 1029. Sed utroque in loco sedem suam bene tuetur. In Equit. versus 96. ne uno mutato apice iterum occurrit post 113. Et sunt alii, si bene commemini, sic repetiti versus in eadem fabula.

437. Εὐριπίδῃ, 'πειδὴ περ ἐχαρίσω ταδί. Libri omnes ἐχαρίσω μοι ταδί. Pronomen glossæ manifestum est. In B. pejus adhuc: 'πειδὴ περ γ' ἐχαρίσω μοι ταδί.

440. Duo versus ex Euripidis Telepho sumti. Male vulgo in altero legitur ὥσπερ εἰμι, quod frustra tuetur codd. consensus, item mendosorum in v. 437. & in 442. ubi omnes dant, invito metro, ὅσῃς εἴμ' ἐγώ.

444. σικμαλίτω. ἔξουθενώσω, χλευάσω. Quæ metaphorica significatio est, ut adhibetur etiam hoc verbum Pac. 549. Proprie signi-

fiat τὸ τῷ μικρῷ δακτύλῳ τῶν ὀρνίθων ἀποπειράσθαι, εἰ ὡς τοκοῦσιν : unde fluxit obscena significatio. Vide ad Equit. 1381.

446. εὖ σοι γένοιτο, Τηλέφῳ δ' ἅ' γὰρ νοῶ. Euripidis versus in Telepho, quem sincerum exhibet Athenæus p. 186. Apud Scholiastam sic interpolatus est:

καλῶς ἔχοιμι, Τηλέφῳ δ' ἅ' γὰρ φρονῶ.

In Comici autem libris omnibus ad hunc modum:

εὐδαιμονοίης, Τηλέφῳ δ' ἅ' γὰρ φρονῶ.

448. ἐμπίπλαμαι. Sic scriptum in B. Vulgo ἐμπίπλαμαι. εὖ γ'. Facetissimus Sosia apud Comicum nostratem: *Bien répondu*. Et paulo post:

Peste, où prend mon esprit toutes ces gentilleffes?

452. Male vulgo sic legitur hic versus:

γλίσχρος, προσαιτῶν, λιπαρῶν τ' Εὐριπίδην.

Ego vero duorum codd. auctoritate nixus:

γλίσχρος, προσαιτῶν, λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδην,

δός μοι —

Sic perspicue scriptum & distinctum in B. C. Liquido patet participium λιπαρῶν absolute poni debuisse, etiam si alioquin græce dicatur λιπαρεῖν τινά, quod ex hoc loco in indicem suum intulit Kusterus, dubia, vel potius nulla auctoritate. Sed apud Æschylum Prometheus in cognomine dramate v. 1012. ait:

καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον

γυναικαίμοις ὑπὸ λιάσμασιν χερῶν,

λῦσαι με δεσμῶν τῶνδε.

453. σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ. Schol. ὅτι αἱ πρεσβῦται, διὰ τὸ μέλις βαδίζειν, ἐν σπυρίδι κρύπτουσι τὸν λύχνον, ὥστε σάξιν τὸ πῦρ.

454. Hic versus, si Scholiastæ fides, ex Euripidis Telepho per parodiam translatus, ubi erat:

τί δ', ὦ τάλαι, σὺ τῷδε πείθεσθαι θέλεις;

458. μὴ, ἀλλ' αἰ. Duæ syllabæ in unam coalescunt, ut Thesm. 288. 476. & passim.

459. Vulgo legitur, consentientibus in menda codd.

κυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον.

Vere observat Toupius ad Suidam II. 109. mali commatis esse voces κυλίσκη, κυλίσκιον, pro quibus græcus sermo agnoscit κυλίχνη, κυλίχινον. Noster Eq. 906.

ἐγὼ δὲ κυλίχινόν τε σοι, καὶ Φάρμακον δίδωμι.

unde optimo jure hic reponi potuisset κυλίχινον. Lectionem tamen prætuli, quam adfirmant Athenæus & Eustathius. Apud illum p. 479. B. sic citatur versus noster:

κυτύλισκιον, τὸ χεῖλος ἀποκεκομμένον.

ubi ultima vox genuinæ glossæma est, quam servat alter ad Iliad. p. 1282. l. 58. ἔτι ἰστέον καὶ ὅτι παράγωγον κοτύλης κοτυλίσκη τε καὶ κοτυλίσκιον, ὃν μνεῖα παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν τῷ,

κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον.

463. χυτρίδιον σφόγιῳ βεβυσμένον. Sic tres codd. optime, ut primariae editt. Est vero unicus hic locus, ubi sincerae Atticæ formæ, σφόγιον, ubique, me judice, reponendæ, pepercerit librariorum temeritas. De Atticorum more tenues π κ in asperatas φ χ mutantium, maxime post litteram σ, videndus Pierfonus ad Mæridem in λίσθους & σχινδαλμός. Quæ autem ad explicationem hujus loci adferunt veteres critici, insulsa mihi videntur pleraque: id solum ex iis vix probare possim, ὅτι οἱ πένητες τὰ τρήματα τῆς χύτρας σφικνοῦσι ταῖς σπόγγοις. Mirum profecto, si vel pauperrimi hominum nihil melius habuerint obturandis ollis. Equidem crediderim Dicæopolidem ollam utendam petere, qua, galeæ vice, caput suum tegeret. Notum est autem, veteribus in more fuisse, galeæ cavitatem vel lana vel spongia implere, ne graviter percussa galea caput læderet.

464. ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν. Perperam in membran. ἀφαιρήσεις, eadem menda qua Pl. 1140. ὑφέλοις.

465. ταυτηνὴ λαβών. Scilicet τὴν χύτραν, quod e præcedenti χυτρίδιον adsumendum. Scribere etiam poterat: ἀπείλθε τούτῳ, vel τούτῳ λαβών.

468. τούτῳ λαβών. Sic excudi debuit, ut est in libris omnibus. Me nolente & imprudente intrusit se ταυτῇ.

479. ἀνὴρ ὑξίξει· κλεῖτε πακλὰ δαμάτων. Minus bene vulgo ἀνὴρ & πακλὰ. Doricam formam πακλὰ frequentarunt Tragici; estque hoc ipsum ex Euripide desumptum, apud quem contrario sensu erat λῦε πακλὰ δαμάτων. Auctor est Pollux X. 27. τῷ δὲ κλεῖται ἴσον καὶ τὸ πακλῶν, καὶ τὸ ἐπιπακλῶν τὰς θύρας ἐστίν· ὥσπερ τῷ ἀνοίγειν πακλῶν τὸ λῦειν, ὡς ἔφη Εὐριπίδης, Λῦε πακλὰ δαμάτων· ὡς τοῦναντίον Ἀριστοφάνης (Lys. 265.) περὶύλαια πακλῶν· ἢ πάλιν καὶ ἐπιπακλῶν τὰς θύρας, ἢ, ὡς Ἀρχίλοχος, πακλῖσαι, τὸ κλεῖται. Heiychius: πακλὰ, ἡμεροσμένα, πεπερσμεμένα. Quod priores Sophoclis interpretes prætermiserunt, vellem suscepisset novissimus Parisinus, docuissetque quid sibi velit apud eum Ajax, quando Tecmessa ait:

ἀλλ' ὡς τάχιστα τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου,
καὶ δῶμ' ἀπαάλλου.

Mallent forte Sophoclis studiosi eum nec Longi, nec Euripidis, immo nec Aristophanis meminisse, quodque illis impendit curæ, illustrando verbo ἀπακλῶν tribuisse, quod ego in lingua græca prorsus peregrinum esse credo. Sed de hoc alias. Non aliter autem hunc versum legimus, quam Valckenarius ad Hippol. 808.

480. ἐμπερευτέα. Mendose in membran. εὐπερευτέα. Nescio cur Dawesio placuerit ἐμπερευτέα.

486. κατὰ τὴν — In A. C. κατὰ τὴν — Vide supra ad v. 295.

487. εἴτ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ. Solœce vulgo δοκῇ. In B. est δοκῶ.

488. ἄγ', ἐμὴ καρδία. Sic optime vulgatam scripturam emendat Dawesius, quæ sic habet, ἄγαμαι καρδίης. Invenustam eam esse, & proinde Comico indignam, ad liquidum perduxit vir acutissimus, hic, ut saepe alias, paulo calidior, quam par fuit. In eo enim falsus est, quod dubiæ fidei esse dicat exempla, quæ in lexicis afferuntur verbi ἄγαμαι cum solo genitivo conjuncti. Contra Tyrwhittus noster ἄγαμαι λήματα in Rhefo v. 245. advocavit, & loca Pierfoni laudata ad Mœridis notam, ἄγαμαι ὑπερβολον, Ἀτίκῳ· ἄγαμαι ὑπερβολον, Εὐκηνῶς. quibus addo Comicum ipsum in Av. 1744.

ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς·
ἄγαμαι δὲ λόγων.

Ceterum ἄγ' ἐμὴ facile potuit in ἄγαμαι a librariis mutari. In v. 485. pro ἐπ' ἡνέσ' ἄγε νῦν, in A. C. scriptum est ἐπ' ἡνέσ' ἀ γε νῦν. Non tamen forte deerunt, qui criminabuntur vulgatam lectionem immutatam fuisse, quam defendi posse me non latet. καρδία accipiat pro robore, & sic totus locus vertatur a v. 485. *Placet consilium. Age nunc ærumnosum cor meum, illuc abi; deinde caput illic præbe, & dic quæcunque tibi videbuntur: aude, i, procede. Euge! miror animi mei robur.* Sic utcunque sententia procedit. Sed abruptum illud ἄγαμαι καρδίας nihil habet Veneris.

495. εἶά νῦν. Male. Excudi debuit, ut est in libris omnibus, εἶα νῦν. Dimeter est pæonicus hypercatalectus, ut v. 490. Talis etiam esse deberet proxime præcedens, cujus corrupti sunt numeri, facile restituendi, modo legatur:

ἀνὴρ εὐ τρεῖ τὸ πρᾶγμα.

Nec dubito, quin hoc sincerum sit: τρέμει glossema est.

497. Parodia versuum Euripidis in Telepho:

μή μοι φθονήσῃτ', ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι,
εἰ πτωχὸς ὦν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν.

499. τραγωδίαν. Hanc scripturam perspicue exhibent B. C. ut etiam in seq. v. Utroque membr. mendose τραγῶδ — Perperam vero libri omnes οἶδε καὶ τραγωδία, omisso articulo, quem ex indole linguæ reposui: οἶδε χ' ἡ τραγωδία.

509. ἔγωγε. Vulgo ἐγὼ δέ, quorum frequentissima est permutatio.

516. ὅτι οὐχί — Sic emendate scriptum in C. In membr. ὅτι omissum. Vulgo ὅτ' οὐχί. Vide ad Lyf. 611.

519. ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια. Quia eos insimulabant sub pallis, vel lænis, aliquid mercis absconditum habere.

520. καὶ που σίκυον ἴδουεν. Sic perspicue scriptum in membr. ut e Suida legendum esse monuerat Dawesius. Vulgo mendosissime καὶ που σίκυον εἶδεν. In B. superscripta emendatio εἶδειεν.

526. Μεγάρῃς. Perperam vulgo Μεγαρεῖς. Vide ad Nub. 210.

530. οὐλύμπιος. Male in membr. omisso articulo, Ολύμπος.

532. ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους. Quia psephitima Periclis rogatu contra Megarenseſ latum simile erat scolio Timocreontis Rhodii :

ᾠφελές, ὦ τυφλὲ Πλούτε,
μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ,
μήτ' ἐν ἡπείρῳ φανῆναι,
ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν
καχέροντα· διὰ σέ γάρ
πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακὸν ἐστί.

533. μήτε γῇ, μήτ' ἐν ἀγορᾷ. Perperam libri omnes μήτ' ἐν γῇ, cujus lectionis vitium ipsa lex metri arguit. Vide ad Eq. 610. Nec ullus dubito, quin in Timocreontis scolio sic etiam legi debeat, μήτε γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ, prætereaque in primo versiculo, ᾠφελές γ' ὦ τυφλὲ Π. Sunt enim scolii versus omnes dimetri trochaici catalecti, præter penultimum, qui catalectus est.

535. οἱ Μεγαρεῖς. In B. scriptum primo fuerat Μεγαρεῖς, ut est in ceteris libris: postea emendatum Μεγαρεῖς.

540. Hic versus juxta Scholiastam ex Euripidis Telepho integer translatus est.

543. ἐκάθησθ' — Vulgo καθίσθ', quæ scriptura æque bona est ac ea quam reposui, quumque sit in libris omnibus, servari debebat. Vide not. ad Theſm. 479. Conc. 302. Av. 495. Versus clausula ἢ πολλοῦ γε δεῖ, ex Euripidis Telepho sumpta.

552. καπέων πλατουμενων. Scholiastes exponit καπέων, τῶν εἰς κόπην ξύλων ἐπιτηδείων, recte: nec quidquam commeruerat, cur a Hænero corripereſſetur, qui ipse nec formam nec proprietatem hujus vocabuli perfectam habuit. καπέων non est a κόπη, sed a καπεύς. Sunt autem καπέες ligna remis faciendis apta. Hesychius: κόπεις, (scr. καπεῖς) τὰ εἰς κόπας εὐθετα ξύλα. Vide summum Valckenarium ad Herodotum p. 383. πλατουμενων, quod minime sollicitandum, valet quæ in palmulas exasciantur, a πλάτη, palmula remi, unde πλατόω. Conficiendorum remorum maximus labor est palmulæ dedolatio: multo minor opera reliquæ parti impenditur; præcipua est palmula: inde est quod πλάτη per συνεκδοχὴν remum significat:

fed proprie est pars remi inferior. Hesychius: κώπης τὸ ἄνω, κώπαιον τὸ δὲ κάτω πλάτη.

553. θαλαμῶν. Sic recte positus accentus in membr. Sic etiam in B. sed a secunda manu. Male vulgo θαλαμίων. Est enim a recto feminino θαλαμία. Hesychius: θαλαμίαι κώπαι, αἱ κατωτάται. καὶ εἰ ταύτην ἔχοντες τὴν χώραν, θαλάμιοι λέγονται. Erudita est ad hunc locum Kusteri nota.

554. νηλάραν. Vocem raro obviam male mulcarunt librarii. In A. scriptum γεράνων: in C. νηλαμίων. Est autem νηλαρος modus quidam in tibiarum cantu. Vide Pollucem IV. 83. Scholiastæ μέλος μουσικὸν παραπελευστικόν. Hesychius: νηλαροι, τερετίσματα, περιέρχοντα χρούσματα. Appellabatur etiam νηλαρος peculiaris quædam tibiæ species. Pollux: νηλαρος δὲ, μικρὸς τις αὐλίσκος, Αἰγύπτιος, μοναυλὴ πρόσφορος. Forte non multum absimilis fuerit tibiæ, cujus in militia nostra usus, quam *fistre* vocamus.

555. τὸν δὲ Τηλέφον — Translata verba ex Euripidis Telepho.

564. εἰ θενεῖς, in futuro. Sic bene membr. Vulgo θένεις.

567. γοργολόφας idem valet, quod Homericum κορυθαίολος.

568. ὦ φίλ', ὦ φυλέτα. Sic B. Vulgo ὦ φίλε*, ὦ φυλέτα.

569. εἴτε τις ἔσσι. Sic A. C. Vulgo εἴτ' ἔσσι τις.

570. ἢ τειχομάχος. Sic tres codd. & primariae edit. In novitiis εἰ τειχ —

571. ἔρχομαι μέσος. Sic A. C. Vulgo ἵσχωμαι. Divinare nequeo quemadmodum metricus Scholiastes hos sex versus legerit, quos in oculo digestos habuit.

575. Versum hunc Semichoro, qui Lamachi opem imploraverat, par erat tribuere. Perperam in libris omnibus Dicæopolidi adscriptus est.

577. Post hunc versum Lamacho istum tribuunt libri omnes,

οὗτος σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὃν λέγειν τάδε;

Paulo post tamen ipse Lamachus Dicæopolidem percunctatur, τί δ' εἶπας ἡμᾶς; Manifesta est absurditas. Nihil revera Lamachus eorum scire poterat, quæ Dicæopolis dixisset. Versum illum e superstitibus

concinatum,

concinatum, ab inepto librario infertum, eo abire jussi, unde malum pedem intulerat.

582. τὸν μορμόνα. Corrige typosetæ errorem, qui perperam expressit, quod debebat: τὴν μορμόνα. Dicitur μορμῶ, μορμῶς: μορμών, μορμόνος. Intelligit autem scutum Gorgonis insignitum capite. Supra 574.

τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;

In Pace 474. Chorus eidem Lamacho, qui adesse fingitur, dicit:
οὐδὲν δεόμεθ', ὦ ἄνθρωπε, τῆς σῆς μορμόνος.

584. Φέρε μοι τὸ πλερόν. Suidas in Φέρε νῦν: τὸ πλερόν ζητεῖ, ἵνα ἐξεμέσῃ. εἰάθῃσι γὰρ εἰ δυσμενοῦντες, πλερῶ χρησθῆται πρὸς τὸ εὐχερῶς ἐμέσαι. Pollux X. 76. e Cratini fabula inscripta Ωραι fragmentum hoc profert:

μῶν βδελυγμίας ἔχει;

πλερόν ταχέως τις καὶ λεκάνην ἐνεψάται.

βδελυγμία *nauseam* significat, & βδελύττομαι, *nauseo*. Mox βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους: *nauseam mihi movent cristæ*. λεκάνης vomiturientibus dari solitæ meminerat Comicus in Pace 855. ubi sinceram lectionem revocabimus.

585. τῆς κεφαλῆς νῦν μου λαβοῦ. Plautus Rud. II. 6. 26.

Perii, animo male fit. contine, quæso, caput.

589. κομπολακίδου. Fictum avis nomen a κόμπος & λακεῖν, διὰ τὸ κομποσπῆν εἶναι τὸν Λάμαχον.

590. αἶμ', ὡς τεθνήξει. In tribus codd. recte scriptum est αἶμ', id est αἶμοι. Perperam in impressis αἶμ'. Tum τεθνήξει vel τεθνήξη est in duobus codd. Solus C. τεθνήσει, ut impressi, exhibet, quod barbarum esse dixi ad Vesp. 654. Et est hoc verissimum. Nullum enim exstat græcum thema, seu verbum, unde rite deduci possit futurum τεθνήσω. Analogice vero a verbo τεθνήκω, quod ipsum formatum est a præterito τέθνηκα, nascitur futurum τεθνήξω, medium τεθνήξομαι. Vide Oudendorpium ad Thomam M. in τεθνήξεται. Sed concedamus utramque characteristicam σ & ξ perinde locum habere in futuro verbi τεθνήκω, quid, quæso, alterutra discrimen afferet in

usu & potestate illorum futurorum? Num forma tantum media licebit dicere τεθνήσκει, & activa solummodo τεθνήξω? Num, si τεθνήξει unice morietur significat, τεθνήσει significare poterit morietur? His nugis abstinuisse vellem Th. Burgesium. Nimia Bentleii carpendi libido extra oleas Dawesium abripuit. Sic enim occasione verfus in Nubibus 1436. pag. 96. novæ edit. commentatur. *Virum porro Cl. non secus atque editores fefellit atrox solæcismus, τὸ τεθνήξει: id quod perinde est ac si latine dicas TU MORIETUR. Futurum utique istud forma non nisi activa usurpatur; sicuti in subiectis exemplis: Acharn. 325.*

ὡς τεθνήξων ἴσθι νυνί. δῆξομ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.

Æschylus Agam. 1288.

οὐ μὲν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.

Quibus ex verbis satis liquido patet, voluisse eum in Nubium versu legi:

μάτην ἐμοὶ κεκλαύσειαι, τὸ δ' ἐσχάρων τεθνήξεις;

Et, si audiretur, hic etiam scriptum oportuisset, οἴμ', ὡς τεθνήξεις. Sed frustra est. Utramque formam τεθνήξω & τεθνήξομαι agnoscit græcus sermo. Quin media usitatior. Vide Thomæ modo laudatum interpretem, Grævium ad Luciani Solæcistam p. 91. & Dukerum ad Thucydidem p. 549.

595. σπουδαρχίδης. σπουδάξων περὶ ἀρχῆς.

596. στρατανίδης. ἀντὶ τοῦ στρατευόμενος, στρατιώτης.

597. μισθαρχίδης. ἐν τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων. Epitheta sunt a poëta conficta ad patronymicorum formam.

598. κόκκυγες. Schol. ἀντὶ τοῦ ἄτακτοι καὶ ἀπαίδευτοι. καὶ γὰρ ὁ κόκκυξ ἄμουσόν τι φθίσσεται!

603. Schol. ὁ Τισάμενος ὡς ξένος καὶ μασιγίας κωμωδεῖται. ὁ δὲ Φαίνοπος, ὡς ὑώδης καὶ ἡταιρηκός. ὁ δὲ Χάρης ἐπὶ ἀμαθία διεδάλλετο. τούτους κωμωδεῖ, ὡς πανούργους, τὸν τε Τισάμενον, καὶ τὸν Φαίνοπον, καὶ Ἰππαρχίδην, καὶ Γέριτα τὸν Φαλακρόν, καὶ Θεόδωρον, τὸν Δικμεῖα τὸν δῆμον ὄντα. τὸ δὲ EN XAOΣΙ πέπαιλαι παρὰ τὸ ἐν Ἰππεῦσι (78)

ὁ πρωκλὸς ἐστὶν αὐτόχρημ' ἐν Χαόσιν.
ἐπειδὴ καὶ εἰς μαλακίαν διεβλήθητο Γέρης καὶ Θεάδωρος, καὶ ὅτι ἐκ δούλων.

606. κὺν Κολαγέλα. Fictum urbis nomen, manifesta adlusione
ad κολαγελᾶν.

608. ἀμνηέπη. Sic membr. Vulgo ἀμνηέπει. In B. diphthongo superscriptum η. Suidas vero in ἀμνηέπη hunc versum citans, habet ἀμνηέπει. Quam prætulimus, sincera forma est, præ illis frequentata scriptoribus Atticis, ut & ἀμωσγέπας, quo utitur Comicus Thesm. 429. Vide Ruhnkenium ad Timæi glossam ἀμνηέπη, ἐνὶ γε τρόπῳ, ἢ ὁπωσούν.

610. Vulgo legitur: ἥδ' πεπερέσθηναις σὺ πολὺς ὢν ἐν. Depravatissima lectio est, quam tamen festivi Græculi explicant, sed ita inepte, ut eorum verba transcribere pigeat. In membr. scriptum ἐν ἦ, duabus sic perspicue distinctis vocibus: sic etiam in C. immo interposito, ut in primariis editt. commate, ἐν, ἦ: in B. interposito interrogationis signo, ἐν; ἦ. Excidit librariorum culpa negatio οὐκ, quæ cum ἦ in unam syllabam coalescit:

ἥδ' πεπερέσθηναις σὺ πολὺς ὢν ἐν, ἦ οὐκ;

614. ὁ Κοιτύρας. Megacles Cæsyrae filius. Vide ad Nub. 48.

616. ἀπόνειπρον, τὸ ὕδωρ, ᾧ πόδας νίπνται. Eustathius ad
Odyss. p. 1867. l. 25.

617. ἐξίστω. Sic tres codd. Perperam in primariis editt. ἐξίστων.

618. In Avibus v. 1570.

ὦ δημοκρατία, ποῖ προεἰδῶς ἡμᾶς ποτε;

621. καὶ ταράξω. Sic optime A. C. Inepte vulgo καὶ καὶ
ταράξω.

623. ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις. Sic optime in B. In A. C. κηρύττω γε καὶ Π. In impressis vero κηρύττω καὶ Π. retenta e duabus particulis ipsa illa quæ ejicienda erat. Quod reponerat Orvillius ad Charit. p. 239. τε, id neutiquam congruere nemo non videt. Particula illa nomini aut verbo semper subjungitur, τε Πελοποννησίοις pro Πελοποννησίοις τε, græcus sermo averfatur.

626. ὦν' ἡ νικᾷ. Vulgo minus bene ἀν' ἡ.

628. ἐφέσθηκεν. Perperam vulgo ἐφέσθηκε. — τραγικοῖς. Sic etiam duo codd. Mendose in membr. τραγικοῖς.

633. πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος. Vulgo ἄξιος. Illud flagitat sententia, & vere reponendum censuit Dawesius. Iisdem verbis mox poetæ meritorum enumerationem concludit Chorus v. 641.

ταῦτα ποιήσας, πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται.

636. πρότερον δ' ὑμᾶς οἱ πρέσβεις ἀπὸ τῶν πόλεων ἑξαπατῶντες. Sic scriptus est hic versus in libris omnibus, nec quidquam in numeris turbatum est, ut Kustero videbatur, cui tamen adsentior concinniores fore, si transpositis vocibus sic legatur:

πρότερον δ' ἀπὸ τῶν πόλεων ὑμᾶς οἱ πρέσβεις ἑξαπατῶντες.

637. ἰοσιφάνους. Vide Equit. v. 1329. καῖπειδ' ἀν' αὐτό τις εἶπη. Sic optime B. In A. C. καῖπειδ' — εἶποι. Vulgo folæce, καῖπειδ' — εἶπη.

638. ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε. Eodem fere sensu in Eq. v. 1344. ἀνωρτάλιζες. Schol. οἱ ἐπαίνων εἰς ἑαυτοὺς γινόμενων ἀκούοντες, εἰώθασιν τὴν πυγὴν τῆς καθέδρας ἐξάλλειν.

640. εὔρετο πᾶν ἄν. Sic bene Dawesius ex linguæ ingenio. Vulgo εὔρε τὸ πᾶν.

645. ὅσῃς παρεκινδύνευσεν Αθηναίοις εἰπεῖν τὰ δίκαια. Corrupti sunt hujus versus numeri, in quibus non poetæ manum, sed librarium temeritatem agnoscas. Non unicus est, vel saltem in posterum non unicus erit, apud Comicum tetrameter anapæsticus, quem deturpet cæsura post quartum pedem. Huc spectat quod dixi in nota ad Av. 600. Et sane facillima est numerorum hujus versus restitutio. Rescribe:

ὅσῃς παρεκινδύνευστε λέγειν ἐν Αθηναίοις τὰ δίκαια.

647. ὅτε καὶ — Sic tres codd. & editt. veteres. In Kustariana perperam excusum typosetæ errore, ὅτι καὶ —

648. ἠρώτησεν. Perperam vulgo ἠρώτησε.

650. γεγενῆσθαι. In B. γενήσεσθαι ex glossmate. In C. ἀνθρώπους ποτὲ βελτίους γεγενῆσθαι.

653. ἀπαιτοῦσιν. Sic emendate in B. Perperam vulgo ἀπαιτοῦσι.

655. Sic vulgo legitur hic versus :

ἀλλ' ὑμεῖς τοι μήποτε ἀφίστηθ', ὡς κωμωδήσει τὰ δίκαια.

Redundat syllaba : sed facile est numeros integrare , eximendo inutilem particulam *τοι*. Non ita vero facile est bonum aliquem sensum ex istis elicere. *κωμωδεῖν τὰ δίκαια* nihil aliud significare potest , quam *jura , leges , fas in comœdiis irridere*. Quod si Chorus dicat facturum esse poëtam , utique absurde loquatur. Id ipsum enim erat caput accusationis in poëtam a Cleone intentatæ , ob fabulam *Babylonios* , quam præcedente anno docuerat. Præterea *μήποτε ἀφίστητε* , sive ad Æginam insulam , sive ad poëtam referatur , ineptum est. Lacedæmonii non flagitabant Aristophanem sibi dedi : Æginam sibi concedi petebant , idque Chori sententia , Aristophanis ulciscendi cupiditate , nempe ut ei prædia adimerent , quæ in illa insula possidebat. Quî vero prædiis istis exutus minus Athenis comœdias docuisset ? Nihil istis inest sani. Sinceram lectionem servavit codex C. in quo scriptum :

ἀλλ' ἡμεῖς τοι μήποτε δαίσηθ', ὡς κωμωδήσει τὰ δίκαια.

Inde proclive erat Comici manum restituere.

664. δειλὸς καὶ λακαταπύγων. Sic optime tres codd. Vulgo *λακακαταπύγων* , quæ vox est nihili. In composito *λακακαταπύγων* epitaticum *λα* longum est , ut in *Λάμαχος* aliisque vocibus.

665. Φλεγυρὸν hic refertur ad μένος. At in tribus codd. sic scriptum & distinctum est : δεῦρο μούτ' ἔλθε Φλεγυρὰ , πυρὸς — In Bern. Juntæ edit. *φλογερόν*.

670. ἦνικ' ἂν ἐπανθρακίδες ὥσι παρακείμεναι. Sic recte scriptum in tribus codd. Vulgo *ἦνικ' ἐπανθρακίδες* , omisso ἂν cum versus ruina , qui tetrameter est pæonicus , ut antistrophicus 697. constans tribus pæonibus primis & cretico.

671. Θασίαν. Scilicet ἄλμυρ. — ἀνακυνῶσι. Sic bene Suidas in *Θασίαν*. Libri omnes nostri *ἀνακυνῶσι* , manifesta menda. Facete utitur Comicus dithyrambico epitheto *λιπαρχύμωνα* , quod nihil aliud illi significat , quam *λιπαρὸν*. Præter jocum nihil hic quærendum : ejusmodi sunt pleraque epitheta , quæ festivus Matro piscibus in

convivio tribuit. λιπαράμπυξ Mnemosynes epitheton est in nobilibus Pindari versibus, Nem. VII.

ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσο-
πῆρον ἴσαμεν ἐνὶ σὺν τρέπῳ,
εἰ Μναμοσύνας ἔκατι λιπαράμπυκος
εὖροι τις ἄποινα μόχθων
κλυταῖς ἐπέων αἰοιδαῖς.

672. οἱ δὲ μάτῳτιν. Sic bene membr. Solæce vulgo μάτλουσθ. Pendet enim hoc verbum, ut duo præcedentia, ab ἡνίκ' ἄν.

674. ἀγροικότερον. Sic membr. Vulgo εὔτενον, ἀγροικότενον.

683. τονθορύζοντες. Sic tres codd. Scholiastes in Ald. edit. Suidas, & Grammatici plerique: si apud quosdam per ι scriptum reperitur, ut hic impressi exhibent, τονθορίζοντες, id librariorum errore factum; nam genuina scriptura est per υ, quæ exstat etiam vulgo Ran..747. Vesp. 614. τονθορύζειν, chuchoter.

689. μαστρίζει. Schol. συνέλκει καὶ συνάγει τὰ χεῖλη. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑποτιθῶν παιδῶν, ἃ τὸν ματῶν ἔλκοντα τῷ στόματι, συνάγει τὰ χεῖλη. Perperam in membr. μαστρίζει, eodem errore, de quo in superiore nota.

702. Μαρψίας. Schol. οὗτος φιλόνομος, καὶ φλύαρος, καὶ φορη-
Εἰδὼς ῥήτωρ καμφοδεῖται.

709. τὴν Αχαιάν. Excerptam ex Orionis Etymologico notam cum lectore communicabo, ex Animadversionibus eruditi mei amici desumptam, quarum memini in nota ad Conc. 987. Αχαιά, ἡ Δημήτηρ. μέμνηται τοῦ ὀνόματος Αριστοφάνης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄχους τοῦ ἐπὶ τῇ Περσεφόνῃ. τινὲς δὲ ἀπὸ ἰστορίας τοιαύτης. τοῖς Ταναγραῖαις μεταστᾶσιν ἐκ τῆς Τανάγρας ἐκέλευσε κατ' ὄναρ ἡ Δημήτηρ φανεῖσθαι αὐτοῖς, ἐκολουθεῖν αὐτῇ τῷ γνωμένῳ ἥχῳ, καὶ ὅπου ἂν παύσῃται, ἐκεῖ πόλιν εἰλίσθαι. καὶ διάδουν ἀκούοντες ψέφον κυμῶδων καὶ τυμπῶνων. καὶ παυσάμενου περὶ τὴν Αττικὴν, ἔλκισαν πόλιν, καὶ ἰδρύσαντο ἱερὸν Αχαιᾶς Δήμητρος. οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήματι εἰς Αριστοφάνην. In edito autem Etymologico Comici versus exstat cum diversa lectione minime contemnenda: οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Αχαιάν ῥαδίως ἠνέσχεν ἄν.

Perplacet istud ἂν in fine versus repetitum, estque ex eo elegantiarum genere, quas sæpius oblitterarunt librarii, nedum eas alicubi de suo addiderint.

710. κατεπαύλαισεν ἂν μὲν — Sic bene Kusterus in notis. Vulgo claudicante versu: κατεπαύλαισε μὲν ἂν.

712. περιτόξευσεν. Vulgo cum metri labe omissum, paragogicum.

718. τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ. *Est locus salubrosus. Non apparet enim, unde dativi illi, γέροντι & νέῳ pendean.* KUSTERUS. Bergleri explicatio, quam describere piget, longe est ineptissima, quod & ipse fatetur: proinde quum nihil melius sciret, versionem Frischlini retinuit, quamvis a verbis Comici alienam. Versio autem sic se habet: *Quin etiam hinc expellere oportet, & si fugiat quispiam, multare: atque istud juvenem a juvene, senem a sene perpeti.* Rem non nimis proclivem, planam me fecisse confido. Phrasis est concisa, in qua si suppressas voces, expressis cognatas, suppleas, sensum, & constructionis rationem manifestam habebis. ἢν Σύγη τις, *si quis reus agatur, χρὴ ζημιῶν, oportet eum multare*, sed ad hunc modum, τὸν γέροντα τὴν ζημίαν ἐπαύγοντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ ἐπαύγοντα τῷ νέῳ: vel, ut Comici ipsius verbis in Pl. 480. utar, τὸν γέροντα τὸ τίμημα τῆς δίκης ἐπιγράφοντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ. Non male me vertisse opinor: *Et judicio quidem malos persequi oportet deinceps: at, si quis agatur reus, multam irroget senex seni, juvenis autem juveni.*

723. ἀγοράνομοι erant magistratus, ad quos pertinebat rerum venalium cura. De his vide Menagium ad Laërtium VI. 90. Quando munus suum obibant in foro, scuticam gerebant. Schol. ἱμᾶντας, λώρους, φραγέλια. τὸ γὰρ παλαιὸν φραγελίαις ἔτυπτον οἱ λογισταὶ τοὺς τῆς ἀγορᾶς. Cur vero Dicæopolis agoranomos sui fori loris instruat ἐκ λεπρῶν, ad verbum ex *leprosis*, ejus rei diversas rationes excogitarunt veteres Critici, quorum expositiones admodum conturbavit, qui eas excerpserit. Sic autem transposita verba in ordinem reponi debent. λεπρῶν δὲ, οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ λέπειν, ὃ ἐστὶ τυάπειν. οἱ δὲ, ἀπὸ λεπρῶν πολίσματος τῆς Πελοποννήσου, οὗ καὶ ἐν Οἰνισι μέμνηται. (149)

τί οὐ τὸν Ἡλείον Λέπρεον οἰκίζετον;

καὶ Καλλίμαχος ἐν Ὑμνοῖς * (H. in Jovem 39.)

Καυκάνων πολίεθρον, ὃ Λέπρεον πεφάτισται.

οἱ δὲ, ἐκ λεπρῶν βοῶν, διὰ τὸ γὰ ἐκ λεπρῶν βοῶν δέρματα ἰσχυρὰ εἶναι· οἱ δὲ, ὅτι οἱ Μεγαρεῖς λεπροὶ τὸ σῶμα, πρὸς οὓς σπένδεται. ἄμεινον δὲ λέγειν, ὅτι τόπος ἔξω τοῦ ἁσίου Λεπρὸς καλούμενος, ἔνθα τὰ βουρσεῖα ἦν. Ceterum nomen græcum ἀγορανόμος jure Latii donavit Plautus, qui eo utitur cum alibi, tum Capt. IV. 2. 43.

Eugepe! edictiones ædilitias hic habet quidem;

mirumque adeo est, ni hunc fecere sibi Ætoli Agoranonum.

726. φατικνός. Adlusio ad verbum φαίνειν.

732. αἱ χ' εὔροιτε. Sic ex indole linguæ legendum: *Si forte possitis alicubi invenire*. Vulgo εὔρητε.

739. φασῶ φέρεν. Sic ex dialecto scribi debuit, ut infra 788. vulgo etiam τράφεν.

742. οἰκαδῖς. Sic tres codd. & primariæ editt. Vulgo οἰκαδες. Illud retinuerunt novitii editores in v. 779.

743. τὰ πρᾶτα πειρασεῖσθε τᾶς λιμοῦ. Ridiculus esset, si quis contenderet, eundem horum sensum futurum esse, si, omisso articulo, legeretur πρᾶτα πειρασεῖσθε τᾶς λιμοῦ. Vide not. ad Ran. 421.

747. χοιρίων μυθήρικῶν, quos Latini *porcos sacres* appellant. Plaut. Men. II. 2. 15.

Adolescens, quibus hic pretiis porci veneunt
sacres sinceri? —

Idem Rud. IV. 6. initio: — adorna, ut rem divinam faciam —
Laribus familiaribus. — Sunt domi agni & porci sacres.

748. καριξῶ γα. Minus bene vulgo γε. Illud e dialecto reponi debuit.

751. αἰεῖ. Obliteratum a librariis idiotismum revocare debebam, αἰεῖς. Sic Lyf. 1267. Φιλία δ' αἰεῖς εὖπορος εἴη.

753. οἱ Μεγαρεῖς. Sic recte B. Vulgo Μεγαρεῖς.

754. Sic in impressis legebatur hic versus:

ἀλλὰ γὰρ ὅκα μὲν γὰρ τηνόφεν ἐμπορευόμεν.

In B. superne inter μὲν & γὰρ repositum ἐγών. In A. C. non com-
parent voces ἀλλὰ γάρ. Prior habet, ὅκα μὲν ἐγὼν τινόθεν ἐμφορεύο-
μαι; alter vocem etiam ἐγὼν omittit. Ex his variis lectionibus sin-
ceram venustamque erui:

ὅκα μὲν ἐγὼν γὰρ τινόθεν ἐμφορεύομαι.

755. τῇ πόλει. Saltem oportuisset τῇ.

757. σὰ μὲν; Sic divisim in membr. & in margine cod. B.
cujus in contextu est τί μὲν. In C. σὰ μὲν. Auctor Etymol. M. p.
157. l. 48. σὰ, ὅ ἐστι Μεγαρικὸν, δηλοῦν τὸ τινα. Vulgo conjunctim
σαμὲν; Schol. σαμὲν δὲ, ἀντὶ τοῦ τί μὲν; τί γὰρ ἄλλο καταλείπεται
ἢ τοῦτο;

758. τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σῖτος ὤνιος; Omnia hæc in A. B.
Dicæopolidi tributa. In impressis τί δ' ἄλλο Megarenfi continuatur.

762. ἐσθάλητε. Sic tres codd. Vulgo ἐσθαλεῖτε.

766. ὡς παχεῖα καὶ καλαί. Sic A. C. recte, ut etiam Corinthus
de Dial. Dorica hunc versum citat §. LXIII. ubi acute observabat
Kœnius singularem numerum præferendum esse, quum e v. seq. &
769. manifestum sit Megarensem alteram filiam post alteram Dicæo-
polidi ostendere. In impressis est ὡς παχεῖαι καὶ καλαί.

771. Perpetuus est in hoc diverbio lusus ex ambiguitate nomi-
nis χοῖρος, quod *porcum* significat, & *puerum muliebre*. Posteriore
significatu occurrit apud Comicum sæpe, ut Thefm. 289. 538. Conc.
724. alibi. Eadem ambiguitas in latina versione servari poterat. Testis
est Varro, cujus adponam locum e L. II. de Re Rust. pag. 73. edit.
H. Stephani. « Ab suillo enim genere pecoris immolandi initium
» primum sumtum videtur: cujus vestigia, quod initiis Cereris porci
» immolantur, & quod initiis Pacis fœdus cum feritur, porcus oc-
» ciditur; & quod nuptiarum initio antiqui reges ac sublimes viri in
» Hetruria in conjunctione nuptiali, nova nupta & novus maritus
» primum porcum immolant. Prisci quoque Latini & etiam Græci in
» Italia idem fecitasse videntur. Nam & nostræ mulieres, maxime nu-
» trices, naturam, qua feminæ sunt, in virginibus appellant *porcum*, &
» græce χοῖρεν: significantes esse dignum insigni nuptiarum.»

772. *περὶ θυμιτῶν ἀλῶν*. Sic optime Kusterus in notis: hancque lectionem in textum recepit Berglerus optimo jure. Antea legebatur *θυμιτιδῶν*, pessumdato metro. In codd. est *θυματιδῶν*. Emendationem confirmat ipse Comicus infra 1099.

ἄλλας θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμυα.

A *θύμος* fit *θυμίτης*, secunda longa. Sincera forma apud Suidam proficit, ubi male proposita vox ex allato exemplo emendari debebat. Sic enim apud eum, manifesta menda, legitur: *Θυμιτίδων ἀλῶν. εἶον μετὰ θύμου τετραμμένων. Αριστοφάνης· περιδόν μοι περὶ θυμίτων ἀλῶν.*

774. *καὶ τὸν Διοκλέα*. Per Dioclem heroem jurabant Megarenses, cujus in honorem festum agebant, *τὰ Διοκλεία*. Hujus meminit Theocritus in fine Idyll. XII.

775. *τὸ δέ* — Vulgo *σύ δέ*. Mox altero abhinc versu Kusterus edidit *φάνει δὴ τὸ* — ubi codd. & primariae editt. habent *δὴ σύ*. — *ἤμενοι*. In tribus codd. scriptum *εἵμενοι*, quod ob illorum consensum recipi debebat. *εἶμεν, ἤμεν, εἵμενοι, ἤμενοι*, formae sunt infinitivi communis *εἶναι*, quibus promiscue utuntur Dorici poetae.

777. *χοιρίον*. Perperam vulgo, pessumdato metro, *χοιριδίον*. Diminutivum *χοιρίον* exstat supra 740. 747. & obsceno sensu Vesp. 1353. Emendationem praeceperat Orvillius ad Charit. p. 239.

778. *σιγᾶς*. Editori nescio cui debetur Dorica forma non male, ut videtur, reposita. Tres codd. & primariae editt. habent *σιγῆς*. Sed neutrum sincerum est, nec *σιγᾶς*, nec *σιγῆς*. Quin postremum hoc, quod habent libri omnes veteres, ad genuinam scripturam propius accedit, quam repraesentat Corinthus de Dial. Dor. §. XLI. *οὐ χρῆσθαι σιγῇν*. Infinitivus Doricus *σιγῆν*, non ita frequenter obviis, librariorum sefellit. Eadem forma est in Lyf. v. 171. *πλαδδῆν*. 1077. *ὀρεῖν*. & in hac ipsa fabula v. 734. *πεινῆν*.

782. *κύσθες* idem significat quod *χοῖρος*. Sed hoc, ut e Varro-nis modo citatis verbis colligi potest, proprie puellarum est: illud autem adularum feminarum, quas aliquamdiu jam exercuit Veneris palæstra. Idcirco Comicus in Ran. 430. Calliam dicit, non *χοῖρον*, sed

κύσθου λεοντὴν νομισμαχεῖν ἐνημμένον.

Hanc tamen differentiam non religiose observant, & alibi promiscue fere adhibentur hæc nomina.

784. αὐτηί. Sic tres codd. Vulgo αὐτήι.

790. τωτωῶ. Vulgo ταυτωῶ. In A. B. τωτοῦ. Sincerum & ad dialecti normam exactum est, quod dedimus.

791. κἀναχνοανθῇ τᾷ τριχί. Vulgo κἀναχνοανθῇ γ' ἐν τριχί. In tribus codd. κἀναχνοανθῇ τριχί. Ob oculos habuisse videtur librarius κἀναχνοανθῇ τῇ τριχί. Articulum hausit similis sonus præcedentis syllabæ. Sed scriptum oportuerat τᾷ.

792. Observes θύειν prima brevi, sed in Megarensis ore. Nam Attici eam syllabam semper producant.

794. μόνα γα. Vulgo μόνα γε. In distinctione, quam meliorem reddidimus, nobis consentiunt codd. B. C.

796. ἀν τὸν ὀδελόν. In B. ἐς τὸν —

798. Vulgo sic legitur hic versus, numeris fœde corruptis :

ναὶ τὸν Ποτεῖδαν ἀν, κἀνευ γα τῷ πατρός.

Veram lectionem exhibet cod. B.

ναὶ τὸν Ποτεῖδᾶ, κἀν ἄνευ γα τῷ πατρός.

Vulgatum Ποτεῖδαν retineri debuit. In membr. scriptum ναὶ τὸν Ποτεῖδα κἀνευ γα τῷ πατρός. Sic etiam in C. nisi quod pro ποτεῖδα habet ποσιδα.

799. πάνθ' ἃ κἀν διδῶς. Vulgo ἃ καὶ διδῶς.

800. ἐρώτη. Glossa in membr. ἐρώτησαν. Forma imperativi Dorica verborum in αω. Vide ad Lyf. 990.

801. Vox κοὶ triplicata est in codd. omnibus, ut metrum flagitat. Geminant eam tantum impressi. In istis τρώγοις ἀν ἐρέεινδους; nequitia est, & jocus facetus ex ambiguitate nominis ἐρέεινδος, quod penem etiam significat, qua potestate occurrit Ran. 545.

803. Sic vulgo legitur hic versus :

τί δαί σῦκα τρώγοις αὐτὸς ἄν; — κοὶ, καί.

Possumdatum est metrum, & sententia ineptissima. Prius vidit Kusterus, alterum ne subodoratus quidem est. Sic enim ille: *Metri ænorem interpellat vocula δαί: qua deleta & versus recte se habebit,*

nec sensui quidquam decedet. Immo, ô bone, sensus nullus erit nisi infulsissimus. Nam primo quidem nulla *ficuum* mentio hic fieri potest. Jam significaverat puella se *caricas* lubentissime comeduram. Curnam quæreretur Dicæopolis, num *ficus* etiam comederet? Fac tamen eum ita rogasse: postquam rursus puella significavit, se *ficus* etiam comeduram, qui dicere possit ille? ὥς ὅξυ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατον. Nonne est istuc absurdum? Postea vellem mihi dici, utra puella hoc rogetur. Eane, quæ præcedenti versu jam responderat? Si una & eadem semper rogatur & respondet, cur mox κεκράγατον dicit Dicæopolis, quum debuisset κείραγε? Denique quorsum refertur, & quid sibi vult αὐτός? Solœcum est: debuisset enim esse αὐτά. Non animadverit Kusterus Dicæopolidem nomen χῆρες, quo ille *porcellam* intelligit, semper feminino genere efferre: iridemque Megarensē, nisi tribus in locis, ubi manifesto *cunnum* intelligit; nempe v. 771. 773. & 792. Quid multa? locus depravatissimus est. Puellam alteram post alteram percontatur Dicæopolis. Postquam prior ad quæstionem illam τί δαί; Φιδάλευς ἰσχάδας τρώγαι; ἄν; respondit, alteram puellam, quam editores nondum distinxerant, rogat:

τί δαί σύ; καὶ τρώγαι; ἂν αὐτάς;

Quæ postquam etiam comedendarum illarum cupiditatem significavit, jure & ex rei veritate Dicæopolis ait:

ὥς ὅξυ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατον.

Vere πρὸς τὰς ἰσχάδας, quarum proxime præcessit mentio; vere κεκράγατον, quia clamaverat utraque puella. Venustatem hujus loci codd. ope restitui, quorum sigillatim scripturam exhibebo:

A. τί δαί σῦκα τρώγαι; ἂν αὐτός;

B. τί δαί σύ κατρώγαι; αὐτός ἄν;

C. τί δαί σύ κατατρώγαι; ἂν αὐτός;

Si in vulgata lectione præter versus labem nihil offenderet, quam facile esset, mutato δαί in δέ, quorum alterum in alterius locum sæpe illatum videtur, metrum resarcire!

τί δέ σῦκα τρώγαι; αὐτός ἄν; — κοί, κοί.

Quæ medicina Kusteriana longe esset melior. Hisque jam scriptis,

demum animadverto sic excusum esse in primariis editt. duabus, quas sequuntur utraque Veneta, Basileensis prior & Parisina. τί δαὶ e Francini editione in Frobenianam migravit, & inde in alias. Sed absurdum hoc esse, satis, opinor, ad liquidum perduxī. αὐτὰς scriptum oportuit: nempe τὰς Φιδέλης ἰσχυάδας, & in puellæ responsione priori loco καὶ, μονοσυλλάβως, non καί.

804. ὡς ὁξὺ πρὸς τὰς ἰσχυάδας κεκράγατον. Hæc secum mirabundus ait Dicæopolis. Male vulgo, tanquam si puellas alloqueretur, κεκράγατε.

808. Τραγασαῖα. Allusio ad verbum τραγεῖν. Tres codd. sine elisione χαῖα; ὡς —

810. τάνδε μίαν ἀνελόμεν, quippe qui fame urgebatur: vel laret hic obscenior aliquis jocus. In tribus codd. neglecto dorisino, ἀνελόμεν.

813. τὸ μὲν ἕτερον — τὸ δ' ἄτερον. Sic quidem libri omnes, sed male. ἄτερος Atticis idem est quod ὁ ἕτερος, quod exemplis ostendi in nota ad Vesp. 841. At Dorienſibus ἄτερος simpliciter est ἕτερος. Formam hanc illustrat Kœnius ad Corinthum de Dial. Dor. §. CXVII. Nullus video cur dorismus in duorum continuorum versuum altero servatus fuerit, in altero neglectus, nisi quod sic imperitis librariis libuerit. Scribi debuit:

τὸ μὲν ἄτερον τούτων, σκοροῶν τροπικλίδος·

τὸ δ' ἄτερον —

816. Εἰμὴ ἔμπολαῖς. Sic excudi debuit. Vulgo mendosissime Εἰμὲ ἔμπολαῖς. Vocativi Εἰμῆ, vel Dorice Εἰμῆ, ultima elidi non potest. ἔμ' valet ἔμμα, ἔμματος, quod quid sit si nescias, consule lexica, & videbis quam ab hoc loco sit alienum. In B. scriptum Εἰμῆ ἔμπολαῖς.

817. ἐμαυτῶ. Male vulgo ἐμαυτοῦ.

819. τείνον ἐγώ. Vulgo τείνον γ' ἐγώ. Insertam particulam nesciunt A. C.

820. ἔκει. Sic A. C. Vulgo ἔκει.

824. φαντάζμαι ὑπό του. Id est, ὑπό τινος, a nescio quo.

In A. C. posita Dicæopolidis persona ante *τίς ὁ φαίνων*. In B. *ὑπὸ τοῦ*, ut in impressis, Dicæopolidi tributa fuere primum, sed postea ad aliorum instar emendata fuit personarum notatio. — ὦ *γοργανόμοι*. In B. ὦ *ἀγοργανόμοι*, sine elisione. In duobus aliis *ἐσθιν; ἀγοργανόμος*, vel *ἀγοργανόμοι*. Vulgo οἱ δ' *ἀγοργανόμοι*. Recte autem in A. B. ista ædiliū compellatio Dicæopolidi continuatur. In C. vox unica *ἀγοργανόμοι* Megarensi tributa. Similis est in personarum distinctione editionum variatio.

826. *τί δὴ μαθῶν*. Sic saltem edere debebant: nam pravum est, quod vulgo legitur *τιῇ μαθῶν*. Sed alius hīc est librariorum error. Scriptum oportuit *τί δὴ παθῶν* — In hac formula *μαθῶν* proflus e Comici textu expulsum velim. — *φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος*. Locus latine exprimi non potest, qui consistit in ambiguitate verbi *φαίνειν*, deferre, & lucere.

828. *εἰ μὴ ἔρωσε*. Sic scriptum in tribus codd. Mallem fere *εἰ μὴ γ' ἐτέρωσε*.

833. *πολυπραγμοσύνης οὖν*. Male vulgo οὖν. Hīc particula illa valet οὖν. Concisa formula est, quam sic supplere possis: *πολυπραγμοσύνης οὖν ἔνεκεν εἰρήσθω*.

834. *κἄνις, καὶ ἄνις*. Hoc autem ex dialecto est pro ἄνευ.

835. Typothetæ corrige errorem: *παίειν ἐφ' ἅλιν τὰν μάδδαν*. Vide ad Eq. 707. Schol. *ἐσθίειν μετὰ τῶν ἁλῶν τὸν ἄρτον, διὰ τὸ ἀπορεῖν προσηγόν*. Ut *εἰδεῖν*, quo vitur Noster Pac. 25. ita *παίειν* significat *συντόνως ἐσθίειν*: & generatim adhibetur hoc verbum *ἐπὶ πᾶν ὅτι οὖν συντόνως τις παίει*, ut observat Schol. ad Chori verba supra 686. *ἐς τάχος παίει*. — Perite & optimo jure Doricam formam *μάδδαν* e v. 732. ubi eam exhibent libri omnes scripti & impressi, huc revocavit editor e recentioribus nescio quis. Male in codd. & in primariis edit. habetur *μάζαν*, quod Transilvanus fungus reposuit, hac confirmatum nota. *Ita omnes Edd. pristinae, non μάδδαν, quod quidem Doricum est; sed nihil temere mutandum*. Cur vero, ὁ dulcissime, editiones veteres non adis, nisi ut pravas ex iis lectiones revoces: eisque non uteris, ubi earum ope menda sustolli poterat?

Nihil adnotasti ad v. 803. cujus tamen e *Farreana* tua metrum saltem redintegrare poteras. μάζαν certo certius est hic Comicum non reliquisse : errore librariorum invecum fuit.

836. ἀνθραπος, & v. seq. ἀνθρ vulgo carent articulo.

842. ὑποψανῶν. Schol. προσήλθεις τῇ ὀψανίᾳ. εἰσι γὰρ πολλοὶ διὰ μικρᾶς προσθήκης ὠνούμενοι.

843. ἐξομόρεται τὴν εὐρυπρωκλίαν σοι. Schol. ἐναποψήσεται, ἐναπομάξει. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀνέξη τῆς κιναιδείας Πρέπιδος. Perperam in membr. pro σοι scriptum σου. Euripides Bac. 340.

μηδ' ἐξομόρεξῃ μαρίαν τὴν σὴν ἐμοί.

849. κεκαρμένος μοιχόν. Schol. μοιχός, εἶδος καὶ ὄνομα κουρᾶς ἀπρεπούς κιναιδιώδους. Eadem forte, vel adfinis tonsura erat, quam κῆπον appellabant. Hesychius: κῆπος, εἶδος κουρᾶς, ἣν εἰ θρυπλίμενοι ἐκείροντο, ὡς ἐπίπαν ἐν μιᾷ μαχαίρᾳ. Idem: μιᾷ μαχαίρᾳ. τὴν λεγομένην κῆπον κουρὰν μιᾷ μαχαίρᾳ ἐκείροντο. Photii Lex. Mf. ab Hesychii interprete citatum: μίαν μαχαίραν, τὴν ψαλίδα. Δριστοφάνης. Cratinus autem, de quo hic agitur, diversus fuit a Comico poëta.

853. Τραχασαίου. Allusio ad τραῦγον, *hircum*. Perperam in A. C. ὄζων κακῶν.

855. Λυσίστρατός τ' ἐν τῇ ᾠγῇ. Sic B. C. nisi quod τᾠγῇ, ut semper, habent. Vulgo omisso articulo, & claudio versu, Λυσίστρατός τ' ἐν ᾠγῇ. Populus Atticæ, Χόλκεργος, de quo vide Meursium.

860. ἴτλω Ηρακλῆς. In unam syllabam coalescunt ω η. Sic etiam η ω in hoc Æschyli versu, Prom. 634.

μή μου προκήδου μάσσον ἢ ὡς ἐμοὶ γλυκύ.

866. Χαιριδῆς, Attica forma a Χαιριδεύς. Male vulgo Χαιριδεῖς. Chæridis, pravi tibicinis Thebani, discipuli, cujus meminit v. 16.

867. νεὶ τὸν Ιόλαον. Bæoticæ dialecti idiotismum servarunt membran. in quibus scriptum νεῖ τὸν — Vulgo νή. Bæotii η in ει vertebant. Sic Θεῖται pro Θεῖται. Dialectorum discrimina parum curabant librarii, quod observavimus supra ad v. 835. Paullo supra pro Θεῖται, scriptum est in B. Θεῖται, & mox Θεῖται. Eustathius ad Odyss. pag. 1442. lin. 49. δι' ἑδους Βαιωτοῖς μηδέποτε τῷ η χρησθῆναι

ἐπὶ τῆς οἰκείας δυνάμεως, ἀλλ' ἐκασίτε εἰς εἰ δίφθογον μετατιθέναι.

867. ἐπιχαρίτως γ' ἂν — Vulgo prava collocatione, ἐπιχαρίτως ἂν γ' — In tribus codicibus particula ἂν omīssa. Subauditur ἀπέλκοντο, repetendum a proximo participio ἀπολούμενοι.

868. φυτῶντες. In membr. φυστῶντες, neglecto dialecti idiotismo, quem duo alii juxta impressos exhibent.

869. τάνθεια τᾶς γλάχωνος. Sic optime B. In A. C. τάνθεια, omīssa in omnibus copula, quam inepte præpositam exhibent impressi. — ἀπέκλιξαν. Huc respexit Hesychius, apud quem male scriptum ἀπέκνειξαν, ἀποπεσεῖν φυστῶντες ἐποίησαν. Simmias Rhodius in *Ono*:
τὸ μὲν θεῶν ἐριδόας Ερμᾶς ἐκίξε κᾶρυξ.

χαμαί. In membr. χαμούς. Forte est e dialecto χαμοῦς, adverbium genitivi forma, a χαμὸς *humus*: χαμούς *humī*. Hoc alii viderint.

870. τῶν ἐγὼ φέρω. Articulus præpositivus τῶν hic positus pro ὧν, quod exemplum obmoveri non debet iis quæ dixi ad Conc. 275. Est enim hoc in Bæotii ore.

873. ὅς' ἐστὶν ἀγαθά. Sic membr. Duo alii, ut vulgo, ὅς' ἐστ' ἂν ἀγαθά, quod non minus bonum est. Vide ad Pl. 885. Eq. 1131. Si e librorum numero æstimanda sit lectio, hæc utique retinenda erat. Alteram ut faciliorem prætuli. Vulgata forte doctior videbitur, quam ut librariis tribui debuerit.

875. κολοιῶς, τροχίλως, κολύμβως. Doricam formam reposui, quam in istis nominibus obliteraverant stolidi librarii, licet eam mox ferverint in ἐχίνως, αἰελούρως.

877. Suidas: ὀρνιθίας χειμῶν παρὰ Ἀριστοφάνει. ὁ σφοδρὸς χειμῶν, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα διαφθείρεται. καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας, ὁ αὐτὸς, ἦτοι ψυχρὸς, ὁ ἐπὶ γῆν τὰ ὄρνεα σφραγνύς ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πνοῆς.

879. Vulgo sic legitur hic versus:

σκάλωπας, ἐχίνως, αἰλούρως, πυκλίδας.

Quibus verbis nullam inesse jambici metri formam Kufferus quidem animadvertit, sed nullibi se turpius, quam hic, dedit. En ejus notam: *Metrum manifesto luxatum est, quod integritati suæ restituetur, si transpositis duabus vocibus versus ita legatur:*

σκάλωπας,

σκάλωπας, αἰλούρας, ἐρίνας, πυλίδας.

Ceterum ad hunc locum videtur respexisse Etymologus v. Σκάλωπ, ubi scribitur σκάλωπας per o: sed quam lectionem ratio versus hic non patitur. Itane, ô bone? at vero patiturne ratio linguæ, ut σκάλωπας scribatur per ω? Recte Etymologus: σκάλωπ, ὁ σπάλαξ λέγεται παρ' Ἀθηναίων· καὶ λέγει Νικοκλῆς σκάλωπας, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει. Suidas itidem: σκάλωπας, μύας τινάς, οὓς φασὲν ἀσπάλακας. Hesychius: σκάλωπ, ἀσπάλαξ, ἔωεν γεωφύχον, τυφλόν. Nullibi exstat σκάλωπας, nisi in mendosa Aristophanis editione, quam alias res plerumque agens, & nulla adhibita crisi expressisti. Potius quam conjiciendo te cruciaries, quidni primarias illas consulebas editiones, quarum ad fidem tuam te recensuisse jactitas? Septem primæ sinceram lectionem exhibent:

σκάλωπας, ἐρίνας, αἰλούρας, πυλίδας.

Eadem est signate exarata in tribus codd. nisi quod A. C. habent πυλίδας. Primus in hunc versum mendam intulit Frobenius, αἰλούρας in αἰλούρας mutando: alii deinceps corruptelam tetriorem fecere. Quid vero de Bergleri stoliditate dicas, qui sicco pede hunc locum transgressus est? Satis diligenter Kusteri textum ad Farrei editionem contulisse videtur, nec eum latuit diversa hujus versus scriptura. Sed quid profunt libri veteres, scripti, impressi, nisi quis sciat eis uti? Nonne de his etiam vere dici potest, quod Terentius de Fortunæ bonis?

Atque hæc perinde sunt ut illius animus, qui ea possidet.

Vide omnino Piersonum ad Mœridis observationem: αἰέλουρος, Ἀθηναῖος· αἰέλουρος, Ἑλληνικός. Quod in egregia nota ait eruditus Bata-vus, magnam esse in nostro versu lectionum diversitatem, αἰλούρας, αἰαλούρας, αἰελούρας, id e Dawesio tanquam verum imprudens adsumsit. Ostendi unanimem esse veterum librorum consensum: nec pro variis lectionibus obtrudi debent typographorum errores. In Aldina scholiorum editione σκάλωπας recte excusum, cujus vice Frä-cinus σκάλωπας dedit, licet in textu σκάλωπας exhibuisset. Est hoc etiam nihil aliud, quam typographica menda, quæ per alias

scholiorum editiones propagata fuit, demumque corrumpendo textui anſam dedit.

880. ἐνύδρας. Male vulgo ἐνύδρους.

883. πρέσβειρα πεντήκοινα Κωπαίδων κοράν. Parodia verſus Æſchylī in *Armorum Iudicio*, quem proferit Scholiaſtes:

δέσποινα πεντήκοινα Νηρήδων χοροῦ.

884. κῆπιχαρίτλα. Plene καὶ ἐπιχαρίτλα. Auctor Etymol. M. p. 367. l. 19. ἐπιχαρίτλα, ἀντὶ τοῦ ἐπιχαρίζου, Βοιωτικῶς, παρὰ Ἀριſτοφάνει. Imperativus verbi ἐπιχαρίζομαι Dorienſibus eſt ἐπιχαρίτλω. ω in α mutatur, quod Æoliis ſolemne eſt, ἐπιχαρίτλα. Sic ſupra 888. φυſάντες pro φυſώντες, & apud Theocritum ἐπάξα, pro ἐπάξω.

καὶ σύριγξ εὐρώτι παλύνεται, ἂν ποτ' ἐπάξα.

Mox v. 913. ἦρα, pro ἦρω.

In membr. aliter ſcriptum & diſtinctum: ἔκθαδι τῶνδε. κῆπιχαρίτλα — quod vero proximum eſt. Scripſerat Comicus, ἔκθαδι τῶνδε. Scilicet σπυριδίου. δεικνικῶς. Vel ἔκθαδι τῶνδε, nempe σπυρίδας. In Pac. 1005.

καὶ Κωπαίδων ἐλθεῖν σπυρίδας.

Sed verum eſt prius τῶνδε in genitivo.

886. τραγωδικαῖς. Perperam in membr. τραγωδικαῖς.

889. τὴν ἀρίστην. Confer Lyf. 700. ubi anguillam Copaidem mulier παῖδα χρεσλήν καὶ γαπηδὴν appellat. Hunc verſum citat Athenæus p. 299. B. ubi pro ἀρίστην habet κρατίστην, & ſic ex eo Euſtathius p. 1240. l. 19.

893. μηδὲ γὰρ θανάων πλε — Parodia ex Euripidis Alceſtide, ubi v. 374. Admetus uxori hæc ait:

μηδὲ γὰρ θανάων ποτε

σοῦ χωρὶς εἶην, τῆς μόνης πιſτῆς ἐμοί.

ἐντέλευτλανωμένης. Athenæus p. 300. B. ὅτι δ' ἦσθιον τὰς ἐλχέλεις καὶ μετὰ τεύτλων ἐνγυλίξαντες, πολὺ μὲν ἐπὶ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Κωμικοῖς. Horum χρεῖσεις aliquot proferit, inter quas hæc eſt Eubuli in Ione:

αἱ τε λιμνοσώματαί

Βοιώτῃαι παρῆσαν ἐλχέλεις θεαί,

τεύτλ' ἀμπερχόμεναι.

895. *παῖ γενήσεται*; Sic scribendum e dialecto. *παῖ* pro *πῆ*, ut supra v. 867. *νὲ* pro *νῆ*. In membr. scriptum *παῖ*.

898. *ἰώνγα*. Vulgo *ἰώνγα*. In membr. *ἰώνγε*. Bæoticum est *ἰώνγα*. Corinna Bæotia in fragmento quod exhibent Excerpta Vossiana ex Apollonii Dyscoli Grammatica: *μέμφομαι δὲ καὶ λιγυρεὴν Μυρτίδα ἰώνγα, ὅτι βάνα φούσα ἔβα Πινδάρῳ ποτ' ἔριν*.

899. *ἐνθένδ' ἐκείτ'*. Sic bene distinctæ voces in C. Male vulgo *ἐνθένδε κείτ'*. — *ἄξεις ἰών*. Sic duo codd. ut impressi. At in B. diversa lectio est haud inuenta. Atheniensis sermo definit in *ἄξεις*. Tum Bæotius infit: *ἰώ; ὅ τι γ' ἔστ' Αῑθάναις* —

905. *νὲ τὰ σιῶ*. Hoc rursus e membr. in quibus *νὲ*. Vulgo *νῆ*.

910. *τῶδ' ἐμοῦς*. Vulgo *τῶδ' ἐμέ*, quod valet *mei mea*, & infulsum est. *τοῦδε* adhibetur *δεικτικῶς* pro hujus hominis, id est, *mei*. Si pronomen addatur, personale esse debet, non possessivum. *ἐμοῦς* ex dialecto est, quod quum quid esset librarii ignorarent, imperite mutarunt in *ἐμέ*. Paulo plus sapere sibi visus est librarius cod. C. qui scripsit *τῶδ' ἐμέ*. Ad quaestionem *τίνας ἐστὶ τὰ φορτία*; respondere debuit, *τοῦδε, ὃν ὄρας, ἐμοῦ*. Vel concise & ex usu suo loquendi *τῶδ' ἐμοῦς*: quo refertur id quod proximo versu regerit Sycophanta *ἐγὼ τάλυν ὀδὶ*. Sic enim scriptum est in tribus codd. Vulgo *ταίνυν γ' ὀδὶ*.

911. *Θείδαθεν*. Sic etiam hic in membr. recte scriptum. Supra 862. dant *Θείαθεν*, ut C. qui hic habet *Θήδαθεν*, ut B. Mira in observandis dialectorum proprietatibus libroriorum negligentia.

912. *τί δαὶ κακὸν παθάν*. Sic excudi debuit, ut in apographo scripseram, quod male expressit typotheta.

913. *πόλεμον ἤρα*. Sic perspicue membran. & hæc est genuina lectio. Vulgo *ἤρω*. Vide not. ad v. 884.

916. *πολεμίων εἰσάγεις*. Particulam *γε* inferunt A. B.

917. *θῆγα διὰ θρυαλλίδας*. In A. C. media præpositio omissa est cum versus labe. Eam exhibet B. Sitne a Comici manu, an ab aliquo librario inserta fuerit fulciendo versui, non decernam. Profecto plus salis haberet hic locus, si legeretur:

ἔπειτα φαίνεις δῆτα τὰς θρυαλλίδας;

Sic, ut solet, luderet in ambiguitate verbi φαίνειν, qui locus latine non potest exprimi. *Itane vero φαίνεις ellychnia, quorum ipsorum τὸ φαίνειν proprium est?* τὰς excidere potuit propter affinitatem præcedentis syllabæ.

922. δι' ὕδρορῶας. Sic more antiquo scriptum in B. Vulgo ὕδρορῶας. Geminatio illa literæ ρ, quæ hodie in vocibus compositis ubique fere obtinet, recentioris ævi commentum est. Veteres literam illam in scriptura non geminabant; sed pro duplici habebatur, asperiusque pronuntiabatur, sicubi præcedens vocalis producenda esset.

924. σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς. Certissima est eademque elegantissima Pierfoni emendatio, quem vide ad Mœridem p. 266. Vulgo σελαγοῖντ' ἂν αἱ νῆς. Ionicum νῆς in Attico sermone locum non habet. ναῦς plurale adhibent Attici solummodo in accusativo: pluralis nominativus est νῆες, quem etiam si metrum admisisset, non tamen repetiisset Comicus. Quanta enim, quæso, esset ista sermonis invenustitas? εἴπερ ἄπαξ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ, σελαγοῖντ' ἂν αἱ νῆες. Saltem dixisset σελαγοῖντ' ἂν αὐταί. Depravatum est ΑΙΝΗΥΣ ex ΕΥΘΥΣ, quod adverbium in textu olim fuisse, liquido ostendit veteris Grammatici interpretatio. εἰ ἂν ἄψῃται, φησὶ, μόνον, ΕΥΘΥΣ καίονται — ΣΕΛΑΓΟΙΝΤ' ΑΝ. αἱ νῆες δηλονότι. Quis animum inducat, postrema illa verba supplendæ sententiæ additurum eum fuisse, si legisset in textu σελαγοῖντ' ἂν αἱ νῆς?

926. μαρτύρομαι. Quia quum postrema verba diceret, percussit eum Dicæopolis.

927. φέρω. Sic in B. ex emendatione vulgato φέρω superscripta: recte. Non enim Dicæopolis, sed Bœotius sycophantam in humeros sublaturus erat. Priora autem verba δός μοι φόρυτον, ad famulum quempiam in scena adstantem dicit. Observandum tamen in B. præfixam fuisse huic versui personam Bœotii, cui si cum sequente tribuatur, bene se habebit φερῶ. Sed quæ mox Chorus ait suadent, ut bini illi versus Dicæopolidi continuentur, ut & quæ dicit ipse Dicæopolis infra v. 952. Et hoc agnovisse videtur illius codicis librarius;

nam duplici litura personam induxit : quamque versui 929. præposuerat personam Δικ. mutavit in Χερ. prioris scripturæ vestigiis etiamnum existentibus.

928. ἵνα μὴ καταγῇ φερούμενος. Sic scriptum oportuit. Male vulgo & pessumdato metro φερούμενος. Media in καταγῇ longa est. Noster in versu ex incerta comœdia (Fragm. XVI.)

ἵνα μὴ καταγῇς τὸ σκάφιον, πληγὴς ξύλῳ.

Infra 944. in dimetro jambico :

οὐκ ἂν καταγείη ποτ', εἰ —

930. Hic versus & sequens perperam vulgo in unum conjuncti sunt. Sic etiam versus 933. & 934.

933. πυροβάγες. In B. περιβάγες, quod depravatam est ex πυροβάγες. Vide Pollucem & interpretes VII. 164. Auctor Etymol. M. p. 697. πυροβάγες. ὁ ἦχος τῶν κεραμικῶν σκευῶν ἐν τῷ πυρὶ κατεαγόντων, ἀπὸ τοῦ πυρὸς καὶ ῥήγνυμι.

945. Hic versus perperam vulgo in duos divisus. Senarium autem istum cum duobus præcedentibus dimetris citatum video a nupero Sophoclis explanatore ad Philoc. 648. ubi solito suo more nugatur. Sic ille : *Cum enim versus omnes sint jambici, necesse est, si vera sit scriptura, aut κατεαγείη scribatur, aut καταγείη secundam quasi ex crasi producat.* Si καταγείη, ὁ bone, vera sit scriptura, minime necesse est, ut κατεαγείη scribatur. Nam ex eo quod καταγείη verum sit, necessario consequitur κατεαγείη falsum esse. Hoc primum. Deinde tuum κατεαγείη barbarum est. Audis Thomam Magistrum. καταγῆναι, καὶ κατεαγέναι, καὶ κατέξει. οὐ κατεαγῆναι, οὐδὲ κατεάξει. Βάβδρα γὰρ ἀμώστερα. Nihil verius, Aoristorum verbi ῥήγνυμι augmentum η solvitur in εα, quod in solo indicativo locum habere potest. In aliis enim modis, in quibus aoristi non augentur, augmenti, quod nullum est, solutio fieri non potest. Itaque græca dicitur κατεάγην, καταγείην, καταγῶ, καταγῆναι, καταγῆς. Barbara sunt κατεαγείην, κατεαγῶ, κατεαγῆναι, κατεαγῆς. Sicubi formæ illæ occurrunt, librariorum imperitiæ tribui debent. Miror sane Taylorum, virum eruditum, Thomæ oblocutum fuisse ad Lysiam,

p. 157. edit. Reiskii, ubi quæ e Comico nostro profert exempla, nihil ad rem faciunt. Nam κατεύγει in indicativo dici & κατέαξε, nec Thomas negat, nec quispiam alius: sed aoristum primum activum, & aoristum secundum passivum non augeri extra indicativum contendit, quod verum est. Ut Thomæ fides elevaretur, adferendum erat exemplum aliquod ex Attico poeta, ejus decreto contrarium, quod a nemine adhuc factum fuisse existimo. Nam solutæ orationis auctores nihil moror, quorum in scriptis tam libere grassati sunt librarii. Jam vero si in optativo καταγείη nullum est augmentum, si nulla solutio, qui possit in eo esse *crasis*? Secunda in καταγείη ex indole sua longa est, quod ostendi ad versum 928. Sed age, cetera præclare illius notæ expendamus. *An autem ἀγῆ pro ἔαγῆ dici possit, merito dubitat Cl. Musgrave. Nondum enim exemplum certum reperi. Quamquam in Æschyli S. Th. ex ἐάλων legitur: ὦν ἀλῶ πέρας, quod analogia ex ἔαγον daret ἀγῆ. Nescio ubi Musgravius dubitare se professus fuerit, an ex indicativo ἔαγῃ, vel Homérico ἄγῃ, rite deducatur subjunctivus ἀγῆ. Quin potius eum crediderim dubitasse, an subjunctivum ἔαγῆ græcitas agnoscat, qui sane nullibi reperitur. Ut verbi ἀλίσσεμαι aoristus in indicativo est ἐάλων, in aliis vero modis, amisso augmento, & proinde augmenti solutione, ἀλείην: ἀλῶ, ἀλῆς, ἀλῆ: ἀλῶναι, ἀλεύς: non vero ἐαλείην, ἐαλῶ, ἐαλῶναι, ἐαλεύς: sic ἔαγῃν, ἀγείην, ἀγῶ, ἀγῆναι, ἀγείς. Hæccine Musgravius ignorasse? Væ tibi, si manes præstantissimi viri læseris. Mirum sane, subjunctivum ἀλῆ apud Æschylum occurrere! Ecquis vero eo non usus est? Comicus supra 662. καὶ μὴ ποθ' ἀλῶ δαίς. Ran. 594. ἢν δὲ παρελθῆν ἀλῆς. Pl. 481. ἐάν γ' ἀλῆς. & alibi compluries. Quid autem tibi vis cum tuo semibarbaro sermone? Quod analogia ex ἔαγον daret ἀγῆ. Non ita Græcum Professore loqui decet: non satis accuratum hoc est. Aoristus secundus activus verbi ἄγωμι nullus est. Si esset, ab ἔαγον formaretur ἀγῃ, ut ab ἔτυπον, τύπη. Ab aoristo passivo ἔαγην formatur ἀγῆ, ut ab ἐτύπων, τυπή. Viden? Professor es linguæ græcæ, & tibi quærendus est aliquis, qui te rudimenta linguæ illius doceat.*

947. *Θερίδδεν*. Male vulgo *Θερίδδεν*. Vide supra ad v. 739.

954. Hujus versus loco in impressis leguntur hæc verba :

ὑπόκουπτε τὰν τύλαν, ὦ Ισμήνιχε.

Nescio an ea pro versu habuerint interpretes, quorum altum hic silentium. In B. scriptum :

Ἰθι δὴ ὑπόκουπτε τὰν τύλαν, Ισμήνιχε.

Pro δὴ scriptum oportuit δὴθ', quod reposui.

956. Hic & duo sequentes versus, qui Bæotio vulgo continuantur, recte in B. Dicæopolidi tributi sunt.

970. *ὑπαὶ πλερύγων νιχλῶν καὶ κοψίχων*. Schol. *μιμῶται τὸ μέλος*. Verba sunt per parodiam translata e noto quopiam cantico. Male Scholiastes *ὑπαὶ* hic accipit pro *μετά*.

971. Chori sermo seu canticum constat XVII. versibus, præonicis omnibus, præter ultimum, qui tetrameter est trochaicus. Hic male vulgo medios inter præonicos locatur, quorum systema claudere debet, ut sequentem Dicæopolidis ῥῆσιν, itidem e præonicis versibus constantem, tetrameter trochaicus concludit.

973. *οἱ ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολῶν*. Versus est pentameter, & sic scriptus est in B. In duobus aliis, ut in impressis, deest pes primus *οἱ ἔχει* : at codd. omnes habent *σπεισάμενος*, quæ scriptura, male duas priores voces abesse, argumento est. Absque iis enim nec sententia nec constructio constat, quæ cum iis est elegantissima : *εἶδες τὸν ἄνδρα, οἷα σπεισάμενος ἔχει διεμπολῶν ἐμπορικὰ χρήματα*. Vulgo legitur *σπεισάμενον*.

975. *χλιαρὰ* prima longa. Vide ad Lys. 386.

976. Hic & sequens versus, quos hoc, quo eos exhibui, loco a poeta positos fuisse, orationis series & res ipsa clamat, nescio quo librariorum errore ad finem systematis rejecti fuere, unde non aliter fieri potuit, quin oriretur magna absurditas. Hoc non animadverterunt belli interpretes, quibus ni metrorum confusio, saltem hiatus in sententia luxationem indicare poterat. Ridiculus est Berglerus cum sua parenthesi. Nec solum transpositi fuere hi versus, sed etiam sæde corrupti. Sic vulgo leguntur :

τῶδ' ἐπὶ τὸ δαῖπνον ἄμα, καὶ μεγάλα γε φρονεῖ.

τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δαῖγμα, τὰ πλερὰ πρὸ τῶν θυρῶν.

In B. C. priori versu pro τῶδ' scriptum est τὰδ', quod e scholiis Aldinae editionis reposuit Berglerus, non persentiscens, pro ea quae erat rei metricae peritia, versum sic pessumdari, cuius primus pes praeron primus esse debet, vel saltem pes ἰσόχρονος. Pro γε in B. est δὴ: in C. neutra, nec ulla alia existat particula. At sinceram ex omni parte lectionem exhibent membr. in quibus sic scriptus & interpunctus est versus:

τῶδ' ἐπὶ τὸ δαῖπνον. ἄμα καὶ μεγάλα δὴ φρονεῖ.

In altero versu consentiunt impressis codd. sed sunt omnes mendosi. Versus est pentameter incipiens a cretico, ut v. 973. Excidit pronomen demonstrativum τὰδε, quod vidisse mediocris laus est; sed certissima est emendatio:

τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δαῖγμα, τὰδε τὰ πλερὰ πρὸ τῶν θυρῶν.

Nunc postquam duo illi versus in suam sedem repositi sunt, vide quam apte sententiae cohaereant partes, quam tota venusta sit, quae quam scabra, hiulca, & absurda antea fuerit, si e Graecis non satis percipis, legas modo Bergleri versionem.

981. *ξυγκατακλινείς*. Sic B. cum Attica litera.

984. *προκαλουμένους*. In A. B. male *προσκαλουμένους*. Pejus in C. *προσκαλουμένον*, juxta vulgatum *προκαλουμένου*. Sincerum est *προκαλουμένους* in accusativo plurali, ut paullo ante *ἔχοντας*. ὅς ἐπικωμάσας ἐφ' ἡμᾶς πάντ' ἀγαθὰ ἔχοντας, ἐργάσατο πάντα κακὰ, καὶ προσέτι πολλάνους προκαλουμένους αὐτὸν, καὶ λέγοντας αὐτῷ ὧδε· Πῖνε —

997. *ἡμερίδος ὄσχον*. Inepte vulgo *ὄρχον*, quum praecesserit *ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι*. Istud *ὄρχον* in hoc versu nullus agnoscit codex. Omnes habent *ἡμερίδος κλάδον*, versu jugulato. Glossema nisi deprehendissem, genuinae vocis in sedem inductum, pro librariorum more, stipes fuisset. Conjectura non minus quam in superioribus felici, poetae manum restituo, *ἡμερίδος ὄσχον*. Emendationem hanc laudabunt alii: immo, ni falsa opinione auguror, eruditi omnes. Est vero aliquis, cui certo scio probatum eam non iri. Nam licet ineptum sit

ῥεχος, etiamfi κλάδος metrum perimat, alterutrum retineri debuisse inquiet, quia utrumque nritur veterum librorum fide: meum autem ῥεχος, quod a vulgato unica tantum literula differt, nihil aliud tueri quam sententiæ, venustatis & metri rationem, quas res esse nullius momenti. Et ista a stultis Diariorum lectoribus, quorum vilissima est annona, maximo plausu excipientur.

1000. λεῶ. Sic tres codd. & primariae editt. Male Kusterus λεῶς. — τοὺς χεῶς. Sic A. B. Vulgo τὰς χοῶς.

1002. ἀπὸν Κτησιφῶντος. Facete pro grandi utre. Erat enim Ctesipho obesus & ventriosus. De bibendi certamine in Choum festo vide Meursium Gr. Fer. in Ανθεστήρια.

1012. ὀπλωμένος ἴδητε. Sic codd. omnes. Perperam vulgo ἴδῃτ'. Versus est dimeter catalect. ut 1010. & sequentium complures.

1017. αὐτῷ διακονεῖται. Sic bene A. C. Vulgo αὐτῷ γε διακονεῖται. Istud γε non habet B. in contextu: superne repositum fuit a secunda manu. Abesse debet. Est enim hic quoque versus dimeter catalect. In διακονεῖται secunda longa est, cuius rei ignoratio sciolum impulit ut γε inferciret. Vide not. ad Pl. 1170.

1019. Est hic versus iisdem verbis in Nub. 1263. Ultimam ejus partem male Berglerus vertit: *Ad te ipsum convertere jam*. Plautus Rud. IV. 3. 88. *Tu abi tacitus tuam viam, κατὰ σεαυτὸν τρέπον.*

1023. πόθεν; — ἀπὸ Φυλῆς. Sic tres codd. In impressis πόθεν γ'; Male sedulus nescio quis particulam inferfit, hoc fulcro metrum indigere ratus. Prima in Φυλῇ longa est. Pl. 1146.

μὴ μνηστιακῆς, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.

Est autem Φυλῇ pagus Atticæ, de quo vide Meursium.

1025. ὥπερ μ' ἐτρεφέτην, scilicet τῷ βοε, quos memoravit v.

1022. Sic recte scriptum in B. C. Inepte vulgo ὥσπερ. In membr. ὥσπερ μ' ἐτρεφέτην. Facete autem ἐν πᾶσι βολίταις pro ἐν πᾶσι ἀγαθοῖς.

1032. πρὸς τοὺς Πιττάλου. Supple οἴκους, vel μαθητάς. Pittalus autem ille medicinam Athenis faciebat.

1035. οὐδ' ἂν σιγιδικινέξ. Id est οὐδὲ βανίδα, οὐδὲ ἐλάχιστον μέγεος σοι δοίην ἄν.

1037. ἀνεύρηκεν. Vulgo corruptis numeris ἀνεύρηκε.

1040. κατ'άχει σὺ — Sic tres codd. & veteres editi. Kusterus nescio unde, sed male, κατ'άχει. Illud etiam e Farreana revocare poterat Berglerus.

1049. Vulgo sic legitur hic versus:

ἔπειμψε τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα.

Articulum abesse non patitur Atticisismi indoles. Proinde melior est ad loquendi normam lectio codd. A. B. ταυτὶ τὰ κρέα. Sed peccat illa in metrum, quod factum rectum foret, si legeretur ταῦτα τὰ κρέα. Sed scaber sic esset versus, cujus molliores & poeta dignos numeros reddas, si singulas voces in suam sedem reponas:

ἔπειμψέ τίς σοι τὰ κρέα ταῦτα νυμφίος.

1050. καλῶς γε ποιῶν, ὅστις ἦν. Sic optime A. B. In C. καλῶς ποιῶν, ὅστις ἦν, deficiente syllaba. In hanc lectionem incidisse videtur Aldus, fulciendoque versui e conjectura dedisse, καλῶς ποιῶν, ὅστις περ ἦν.

1053. ἐς τὸνδ' ἀλάδασιν. Suidas in ἀλαδασιοθήκῃς hunc versum citat, & præfert ἐς τὸν ἀλάδασιν, ut perspicue scriptum est in A. C. Formam hanc reponere debebam. Nihil verius est Thomæ M. observatione: ἀλάδασιν ὄγχα τοῦ ρ, Ἀττικαί· μετὰ δὲ τοῦ ρ, Ἑλληνες. Qui eam impugnant, futili utuntur argumento. Nam quod ἀλάδασιν in exemplaribus quæ veriamus Atticorum Scriptorum reperiatur, id minime probat, eos formam illam frequentasse; id solum ostendit eam librariis altera notiore magisque familiarem fuisse. Thomæ opponitur hic Comici versus, in quo tamen duo codd. præter Suidam, Atticam formam adfirmant. Opponitur ei etiam alius versus in Lyfistrata 947. ubi ἀλάδασιν vulgo, & in hac etiam editione, legitur. Sed male. Testor in Regio cod. MMDCXVII. liquido scriptum esse ἀλάδασιν, quod & reponendum. Vide Mauffacum ad Harpocrationem in ἀλαδασιοθήκῃ. Eustathius, quem ille laudat, p. 1161. l. 27. εἰπὶ λέξεις ἐπέκεινται παθεῖναι τοῦ ρ, διὰ τραχύτητις ἐπιτελεσθῆναι τὴν σενῶς — ὁμοιοπαθεῖς δὲ καὶ τὸ ἀλάδασιν, ἡ μυροθήκη. παρὰ γὰρ

Μενάνδρῳ ἄνευ τοῦ ἔκτ' Αἴλιον Διονύσιον. καὶ παρ' Ἀθηναίῳ δὲ κείται
 Αλέξιδος τό·

οὐ γὰρ ἐμυρίζετ' ἐξ ἀλαβάστρου.

Stultum esset arbitrari, testimonia tam diserta & præcisa convelli posse
 librariorum libidine. In hoc autem nostro versu legendum, flagi-
 tante sententia, ἐς τόνδ' ἀλαβάστρον, scilicet δεικτικῶς, in hunc, quem
 tibi porrigo, alabastrum, non vero, ut est in aliis libris, ἐς τὸν
 ἀλαβάστρον. Recte vertit Berglerus ex vi sententiæ in hunc alabastrum:
 sed ut græca fideliter sua redderet, debebat, in alabastrum.

1068. ἐς τοὺς χοῆς. Excudi debuit χοῆς, ut Nub. 1238. ἐξ χοῆς
 χωρήσεται. Accusativus singularis, qui sæpius occurrit, est χοῶ, con-
 tractum ex χοεῶ, a recto χοεύς: accusativus pluralis χοεῶς, χοῶς.
 Nescio quid Dawesio persuadere potuerit scribendum esse χοης. Supra
 v. 1000. excudi etiam debuit τοὺς χοῶς πίνειν. Χόες nomen est festi,
 cujus accusativus Χόας occurrit v. 961. 1076.

1072. ἀμφὶ χαλκοφάλαρα. Duæ sunt voces, male vulgo in
 unam coalitæ.

1082. βούλει μάχεσθαι Γηρύονη τετραπύλῳ. Hæc dicens ostendit
 Lamacho τετραπεριβλήδα, id est locustam, a quatuor alis ita dictam,
 ad quam vocem alludit voce τετραπύλῳ, quam ponit pro τετρασπαμά-
 τῳ aut τετρακεφάλῳ, quasi Geryon quadricorpor aut quadriceps fuerit,
 quem alias perhibent fuisse tricorporeum aut tricipitem: simul respicit
 ad πύλον in Lamachi galea. Hæc Berglerus e scholiis. Ceterum apud
 Suidam hunc versum citantem perperam legitur, βούλει διαμάχεσθαι.
 Est hoc ex librariorum libidine, simplicia pro compositis, & com-
 posita pro simplicibus identidem supponentium.

1086. τὴν κίσπιν. Sic tres codd. In impressis, ut & apud Sui-
 dam in χοῶ, τὴν κίσπιν, quod perinde est. Hanc formam metri ra-
 tio respuit mox v. 1098. quam hic admittit, per se alioqui probam.
 Infra 1138.

τὸ δαῖπνον, ὧ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κίσπιδος.

1093. Ἀρμόδιον hic positum pro festivo convivio, cujus sub finem
 cani solebant scolia: simulque adludit ad notissimum Harmodii scolion,

φίλταθ' Αρμίδι', οὐτι που τέθνηκας. Nullum hic agnosco hyperbaton : ὀρχηστρίδες καλαί, αἵ εἰσι τὰ φίλτατα τοῦ δαίπνου.

1097. Schol. γύλιος, σπυριδῶδες πλέγμα, ἐν ᾧ τὰς τριφάς ἔχουσιν οἱ σφρατίζονται ἐξάδιζον ἐπὶ πόλεμον. Perperam apud Hesychium legitur, γύλιον, ἀγρίον πλεχθόν. Vera scriptura per unicum λ adstruitur hoc Comici versu, infra 1137.

ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γύλιον αἶσω λαδῶν.

1101. Θρίον ταρίχους εἴτε δεῦρο, παῖ, σαπρῶ. Sic optime A. B. In C. inverso vocum ordine, εἴτε παῖ σαπρῶ δεῦρο. Impressorum lectio mendosa & inconcinna est : Θρίον ταρίχους εἴτε σαπρῶ δεῦρό μοι. Qui metrum vacillare non animadverterunt, profodia imperiti fuere. Primam in σαπρῶ nunquam produxisset Comicus.

1102. καὶ μοι σὺ δὴ, παῖ, Θρίον· ὁπλήσω δ' ἐκεῖ. Sic rursus optime codd. A. B. Rursus in C. transversis vocibus, καὶ μοι δὴ σὺ παῖ — In impressis vero mendosissime : καὶ μοι δὲ ὃ σὺ, παῖ, Θρίον· ὁπλήσω δ' ἐκεῖ. Prudenter facere sibi visi sunt, quod Θρίον excudi curarent παραξύνως. Sed accentus, quomodocunque scribatur, syllabæ quantitatem non mutat. ΘPION primam semper producit, Eq. 954.

δήμου βροῖου Θρίον ἐξωπλημένον.

Conc. 707. in anapæstis :

ὕμῃς δὲ τέως Θρίᾳ λαδόντας.

Versus labem vidit Kusterus, sed conjiciendo a scopo aberravit. Vocem σὺ, quam codd. omnes retinent, debebat.

1105. ἡ σφρουθὸς hic manifesto τὴν σφρουθοναμήλον notat. Hesychius : σφρουθός. ὁ καλαφρός, καὶ λάργος. Λίτικοι δὲ, τὰς σφρουθοναμήλους. Omitti ad hanc glossam poterat Fulleri nescio cujus observatio. Liquido patet ex hoc Comici loco, Atticos σφρουθοναμήλους simpliciter vocasse σφρουθούς : tum imperfecta & decurtata non esse Hesychii verba, ostendunt ista Eustathii ad Odyss. p. 1411. l. 11. εἶδασιν δὲ οἱ τοιοῦτοι καὶ ἐπερίαις σφρουθούς, οὐ μικράς ἐκείνας, ἀλλ' ἀληθῶς μεγάλας, ὡς δηλαῖ τὸ μεγάλας σφρουθούς, ὧν γινώσκεις ἦν καὶ τῷ Κωμικῷ· ἐλέγοντο δὲ αὐταί, καὶ Λιδικαὶ σφρουθῶναι, καὶ σφρουθοὶ δὲ καλαμόνους. Confer not. ad Aves 874. qua in versu σφρουθός etiam

ἡρουδοκάμηλον notat, absque adjuncto Μεγάλη, quod ad præcedens substantivum non pertinet.

IIII. Hesychius: τριχέβρω. θηρίδιον, κατεσθίων τοὺς λόφους τῶν περικεφαλαίων. — ἀλλ' ἢ significat *sane, profecto*. ἀλλ' ἢ interrogativum est, & valet *num?* Vide Valckenarium ad Hippol. 932.

IIII2. μίμαρυν. Hoc me nolente & imprudente e prioribus editt. remansit. Excudi debuit μίμαρυν, ut in tribus codd. scriptum est. Hesychius: μίμαρυν. κοιλία καὶ ἔντερα τοῦ ἱερείου μεθ' αἵματος σκευαζόμενα. μάλιστα δὲ καὶ ἐπὶ λαγῶν αὐτῇ ἐχρῶντο· ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ ὕς. ὁ δὲ Φερεκράτης παίζειν καὶ ἐπὶ ἔνου φησί. Pollucis codices eandem scripturam cum υ in ultima syllaba tuentur, VI. 56. μίμαρυν δὲ, κοιλία καὶ ἔντερα μετὰ αἵματος ἐσκευασμένα, μάλιστα δὲ λαγῶν. Gallice appellari possit *le civet*.

IIII2I. καὶ σὺ, παῖ, ταῦδ' ἀντέχιν. Hæc dicens veru famulo porrigit, infixas carnes extracturus. Ita Scholiastes. Aliud quid tamen possit intelligi.

IIII29. ἐνορῶ γέροντα. Sic B. C. In membr. ὄρῶ.

IIII30. γέρον κλάειν κλεῖν. Sic optime B. Vulgo ineptissime, post γέρον posita maxima distinctione, κλεῖν legitur. Dixerat Lamachus se in polita & nitida superficie clypei senem videre timiditatis causam dicturum. Huic Dicæopolis in placentam, tanquam in speculum, intuens refert: *Ego etiam hîc video senis imaginem, plorare jubentis Lamachum*. Facetum hoc est: at vide quam insulsum sit in Bergleri versione: *Et hîc apparet senis imago. Plorare jubeo Lamachum*. Absque codicis ope hic locus facile sanari poterat. Quod dedimus, id ipsum conjectura adsecutus fuerat Reiskius.

IIII46. τοὶ δὲ ῥιγῶν καὶ προφυλάττειν. Sic optime membr. Sic etiam B. nisi quod ῥιγῶν habet, quod perinde est. Hoc quoque voluit librarius cod. C. qui scripsit τοὶ δὲ ῥιγῶν καὶ πρ — Pessime in impressis, τοὶ δὲ ῥιγῶντι προφυλάττειν. De Dorica forma ῥιγῶν Atticis etiam usurpata vide not. ad Av. 935. Mirari subit Dawesum, de proprietate literæ ρ agentem Miscell. Crit. p. 160. hunc versum, prout vulgo legitur, citasse, nec animadvertisse ultimam in ῥιγῶντι contra

canonem, quem ipse fixit, male produci ante literas πρ. Alio laborabat hic versiculus incommodo, a quo studiose, & quantum potis est fieri, cavere solet Comicus, ne cæsura in dimetris anapæsticis post secundum pedem sit.

1147. Sic legitur hic locus in libris, quos vidi, omnibus.

τῷ δὲ καθεύδειν μετὰ παιδίσκης
ῥαισιτάτης,
ἀνατρίβοντά τε τὸ δεινόν.

His si sensus inest aliquis, est sane ineptissimus. Rem æstimes ex Bergleri accuratissima versione: *Ille dormiet cum puella pulcherrima, quæ ei fricabit illud membrum.* Itane? cum puella concumbet, nec puellam subiget, nec viri patrabit opus, & contentus erit, sibi *membrum illud* si perfricetur? Stultum mehercle nebulonem! Ut appareat, quod Chorus vult ostendere, quam diversa sit illorum conditio, necesse est, contrarias hic duas res sibi opponi, ut supra in illis versibus:

τῷ μὲν πίνειν στεφανωσάμενον·
σοὶ δὲ ῥιγοῦν καὶ προφυλάττειν.

Quænam autem magis sunt contraria, quam alterum, ut Comici verbis utar, βνεῖν, alterum vero δέφεισθαι? Vide Conc. 705. Ran. 541. ubi eadem est oppositio. Jussis itaque plorare librariis omnibus, editoribus, criticastris, confidenter repono:

τῷ δὲ καθεύδειν μετὰ παιδίσκης
ῥαισιτάτης·
σοὶ δ', ἀνατρίβειν γε τὸ δεινόν.

Vulgo male scribunt τῷ δὲ, novam partitionem inchoantes, cui deest membrum alterum. Oportet τῷ δὲ, huic, cui opponitur in altero exinde versu σοὶ δέ. Sæpius sic δὲ infertur, absente in priori membro correlativa particula μὲν. In unica hac voce diversum quid e codd. enotavi. Pro τῷ δὲ in C. scriptum est ἄδδ. In ceteris, ut duo alii, cum impressis concinit. τὸ δεινόν quid valeat, per se satis intelligitur. Veteris critici commentaria ad hunc locum descripsit Suidas in hac nota: εὐθυρρήμων, εὐθυλόγος, ἐτυμολόγος. καὶ ῥῆμα εὐθυρρήμων, ὅτε

λέγει Αριστοφάνης ΤΟ ΔΕΙΝΑ, τὸ ῥηθισόμενον ἀηδὲς ἐκφεύγει εὐθέως λέγειν, ἵνα μὴ εὐθυρήμονήσῃ. Vide Hemsterhusium ad Pl. p. 405. & nos ad Lyf. 921.

1150. Φακάδος. In B. Φεκάδος, uti scriptum est etiam hoc nomen in Schol. ad Nub. 1018.

1151. τὸν μελέων ποιητήν. Sic bene tres codd. Impressi, τὸν μελέων τὸν ποιητήν: inepte repetito articulo, cum versus etiam labe. Trimeter est choriambicus catalect. ut v. 1163. in antistrophe:

τὸν ξυγγραφεῖ | τὸν μελέων | ποιητήν.
καὶ δ' ἕτερον | νυκτερινὸν | γένετο.

Similes sunt versus 1155. & 1167. quorum prior male vulgo habitus. Vocis Ἀθήναια prima syllaba ad præcedentem versum pertinet, At bene in impressis est ἀπέλυσ', præ quo sperni debuit trium codd. lectio ἀπέλυσεν.

1156. ὅν ποτέ γ' ἐπίδοιμι τευδίδης. Vulgo ὅν γ' ἔτ' ἐπίδοιμι. In codd. ὅν ἔτ' ἔω — Mendose, ut ex antistrophici versus collatione liquet.

1168. ὁ δ' αὖ. Vulgo ἐ δέ. Sæpiissime commutari δ' αὖ & δέ, observavi ad Vesp. 735. quod pueris etiam notum. Ut metra concinerent, illud præferri debuit:

ὅν ποτέ γ' ἐ | πίδοιμι τευ | δίδης
μαϊνόμενος | ὁ δ' αὖ λίδεν | βαλεῖν.

λίδεν βαλεῖν. Sic etiam A. C. In B. λαβεῖν.

1170. σπέλεθον. Nescio qua incogitantia hoc admiserim, repositum quidem in codd. A. C. Sed vera est, quam reponi velim, cod. B. & impressorum scriptura πέλεθον, extrito σ, quæ litera metrum huius versus pessumdat. Est enim senarius iambicus.

1171. ἐπαῖξιεν δ' ἔχων. Sic A. B. Male vulgo ἐπαῖξιε δ' ἔχων, numeris non congruentibus.

1175. ἐν χυτρίῳ. Sic optime Dawesius Misc. Crit. pag. 204. Vulgo, claudicante versu, ἐν χυτρίῳ. Occurrit apud Comicum χυτρίδιον supra 463. Conc. 745. Pac. 202. χυτρίον vero nullibi. Boni commatis vox esse videtur. Ut enim χαιρίον & χαιρίδιον, sic χυτρίον

& χυτρίδιον : nec affirmare aſum vocem eſſe nihili. Sed nihilo minus certum eſt eam hīc a Comico adhibitam non fuiſſe , quia nuſpīam ille primam in χύτρα producit.

1177. ἔρι' οἰσυνηρά. Sincera lectio , quam qui primus e recenſioribus editoribus repoſuit , eum ſatis pro merito laudare nequeo. Conjecturam , ſi modo ita appellari debet , ipſa enim re certiffima emendatio eſt , præter Scholiaſtam , adfirmare poſſit Pollux VI. 28. ἐριςπῶλαι , ἐριςπωλεῖν , ἔρια οἰσυνηρά Αριſτοφάνης. Suidas : οἰσύπη , ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων. οἰσυνηρὸς , ῥυπαρὸς. ἔρια οἰσυνηρά , ῥύπου περιχρωμένα. At codices omnes , editiones itidem omnes ab Aldina uſque ad Frobenianam habent ἔργ' οἰσυνηρά. An temeritatis reus agetur , qui ſine ullius codicis auctoritate mendam illam e Comici textu ſuſtulit? An ſtoliditatis damnabuntur inſequentes editores , qui ſurtim ſuppoſitam lectionem probarunt , prioremque , quam unicam agnoſcunt veteres libri , non revocarunt? *Quorſum* , inquiet aliquis , *inepta hæc quaſtio*? Ineptane , ais? Audi & judica. In Apollonii Rhodii Argonauticorum I. v. 1132. legebatur olim :

πολλὰ δὲ τήν γε λιτῆσιν ἀποστέψαι ΕΡΩΛΑΣ

Αἰσωνίδης γυνάξεται —

Vocem nihili ἐργώλας ablegavi , ſinceramque poëtæ manum reſtitui , ΕΡΙΩΛΑΣ. Sic legendum eſſe uno ore clamaverunt eruditi omnes. Crimini tamen mihi datum fuit , quod putida menda poëtam illum inquinari diutius non ſiverim. En Ariſtarchi noſtratis iudicium in *ERUDITORUM DIARIO ad menſem Majum 1781*. Henri Eſtienne avoit remarqué pareillement qu'il falloit lire ἐριωλὰς , mais il s'étoit bien gardé d'inſérer cette leçon dans le texte. Placide quieſcant H. Stephani manes , cujus e laudibus nihil detractum volo. Sed illi duplices agenda erant partes ; Bibliopolæ , & Critici. Quum librum quempiam prælo ſuo ſubjiciebat , omnis ei removenda erat mora , ut nundinas præverteret. Ex hac præſertim , aliisque cauſis , factum eſt , ut ejus editiones non ita ſint emendatæ , ut futuræ fuiſſent , ſi optimo inque primis erudito viro plus fuiſſet otii. Librum plerumque typis deſcriptum operis ſuis exprimendum dabat , contentus in

notis

notis ea corrigere, quæ mendosa ei viderentur. Sed hac nostra ætate, qua Criticæ lux tanto splendore effulsit, pro insigni bardo habendus fuisset, qui in Apollonii textu ἐργῶλης reliquisset, ludibriumque debuisset eruditis, quotquot sunt, omnibus. Sciendum est in recentium Græcorum pronuntiatione magnam esse soni adfinitatem inter literas ι & γ. Eadem observatur in Germanorum sermone. Nomen *metzger*, quod eis *lanionem* significat, ita a politissimis quibusque pronuntiatur, ut qui in eorum literis non fuerit eruditus facile credat scribi debere *metzier*. Sed istud obiter. Ex hac literarum adfinitate sæpissime contigit, ut ι & γ invicem permūtarentur. Vide quæ in hanc rem notarunt Hesychnii interpretes ad glossam Καλλιγένειαν, & hæc summi Hemsterhusii perpende verba ad Lucianum T. I. p. 287.

„Causa corruptelæ proxima recentioribus literarum γ & ι pronuntia-
 „tio, quo mendi genere vix dici potest, quot adhuc veterum loca
 „laborent; ut in *Hesychnio*, παῖν, ἀσφαλές, βέβαιον pro πείνιον.
 „λαῖα, ἐλέθρια pro λαίγια. ἦγε & ἦτε, ἀγῶν & αἰῶν in membranis
 „sæpe commutata. ΕΡΓΩΛΑΣ *NULLIUS PRETII VOCABULUM* in
 „Apollon. Rh. I. 1132. pro ΕΡΙΩΛΑΣ, quod usurpat ipse IV. 1778.
 „Sed exemplis parco.” Hactenus vir post renatas literas græce do-
 ctissimus. Non tamen ista *PUTEANUM* permovebunt, ut agnoscat
 optimo jure ἐργῶλης Apollonio restitutum a me fuisse. Et forte nimis
 calidum fuit, nec satis meditatam Hemsterhusii effatum. Bis apud
 Comicum occurrit vox ἐργῶλῃ diversa potestate. Primo Eq. v. 511,
 ubi propria significatione adhibetur: tum Vesp. 1148. ubi facete se-
 nex Heliastes filio, qui ei lanam e molli lana, quam Ecbatanis tex-
 tam fuisse ajebat, & ἐρίων τάλαντον ῥαδίας καταπεποιμέναι, induere
 volebat, respondet, lanam illam non κουνάην, sed ἐριώλην, *lani-
 perdam*, ut lepide reddidit Florens, appellari debere. Ibi ἐριώλην
 adhibet, tanquam si vox esset composita ab ἐρίον & ὄλυναι, pro ἐρίου
 ἀπώλειαν. Quidni, obsecro, pari licentia fingere potuit Comicus
 vel noster, vel alius, vel quivis scriptor, cui urbano esse licuit,
 nomen ἐργῶλη, quo signate notaretur sinistrum aliquod scriptum,
 cujus auctor operam ludos fecisset & chartam? Judicium illud, quod

modo dicebam de Apollonii editione in *ERUDITORUM DIARIO* si quis ἐργώλην appellare velit, hoc ego vocabulum contra doctissimos Hemsterhusii discipulos tuebor, & maximi pretii esse contendam.

1181. καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος. Supra v. 574. inelamatus a Choro Lamachus ait:

τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;

Quis Gorgonem excitavit e theca? id est, *quis me adigit ut clypeum e theca educam?* Bene se illic habet verbum ἐξήγειρε, quod inde huc male retractum videtur. Aliud enim quid sententia flagitat, ἐξήραξεν, *effregit*, vel similis potestatis verbum. Putida est Scholiastæ ad hunc versum nota.

1194. Hic & sequens versiculus in unum contributi sic exstant in A. C.

ἐκεῖνο δ' αἰακλὸν οἰμωκλὸν ἂν γένοιτό μοι.

In B. ἐκεῖνο δ' οὖν αἰακτὸν οἰμωκτὸν γένοιτ' ἂν μοι.

Elegans est vulgata lectio, quæ si emendatori accepta referenda sit, venustum hominem sapit. Sed laborat prior versiculus, in brevem syllabam desinens, quam non adjuvat sequens versus. Scribendum:

ἐκεῖνο δ' οὖν αἰακλὸν ἂν γ',

οἰμωκλὸν ἂν γένοιτό μοι.

1199. τῶν τιθίαν. Comina hic poni debuit. Pender genitivus a suppresso admirandi adverbio ὦ.

1201. Vulgo: τὸ περιπεταστὸν καὶ ἐπιμανδαλωτὸν ἂν. Istud ἂν in fine non unus agnoscit cod. Omnes syllaba defectum versum exhibent. Scribo αὖ. Quid significet τὸ περιπεταστὸν, ipsa vis verbi declarat. ἐπιμανδαλωτὸν autem est εἶδος φιλήματος ἐρωτικῷ, ἐν ᾧ δει ἀλλήλων τὴν γλῶτταν τοὺς καταφιλοῦντας λείχειν. Hinc μανδαλωτὸν appellatur quodcunque est molle & suavissimum. Mnesilochus in Thefm.

131. de Agathonis cantu: ὡς ἡδὺ τὸ μέλος —

καὶ θηλυδριῶδες, καὶ κατεγλωττισμένον,

καὶ μανδαλωτόν.

1202. Vulgo sic legitur hic versus:

τὸν γὰρ χοῦν νῦν πρῶτος ἐκπέπωκά γε.

Voculæ νῦν & γε non comparent in A. C. In B. sola est νῦν : quam minio subducta lineola eximendam esse indicat. Ineptis his fulcris, a mala manu additis, versus non indiget, qui asynartetus est ex monometro jambico & dimetro trochaico brachycatal.

1209. κυεῖς. Perperam A. B. κυεῖς.

1210. Versus asynartetus e dimetro jambico & dimetro trochaico brachycatal. ut sunt in Vesp. XXV. continui a 248. Vulgo duo sunt versus:

τάλῃς ἐγὼ τῆς ἐν μάχῃ
νῦν ξυμβολῆς βαρείας.

Voculam νῦν non agnoscunt A. C. In tribus codd. unus versus est.

1211. ξυμβολῆς ἐπράξατο. Ludit in ambiguitate vocis, quæ *conflictum*, & *symbolas* significat, id est, pecunias quæ conjectabantur ab iis qui communi sumtu erant una cœnaturi. Nefas autem fuisset symbolam ab aliquo exigere qui ad solemne convivium, qualia in festis agitabantur, fuisset invitatus. Lepidi extant hanc in rem Eubuli Comici versus in Excerptis Grotii p. 655.

ὁ πρῶτος εὐρὼν τὰλλότρια δεῖπνεν ἀνὴρ,
δημοτικός ἦν τις, ὡς ἔοικε, τοὺς τρόπους·
ὅστις δ' ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον
καλέσας, ἔπειτα συμβολῆς ἐπράξατο,
φυγὰς γένετο μηδὲν οἴκοθεν λαβῶν.

1215. προσλάβειτ' ὦ φίλοι. Et mox προσλάβειτ' ὦ φίλοι. Sic codd. recte. In impressis utrobique προσλάβειτέ μ', quod in hoc tantum versu solus C. agnoscit. Dimetri sunt cretici.

1221. καὶ σκοτιδινῶ. Facetissime. Vulgo autem insulsissime σκοτιδινῶ. Perierat lepidus jocus, nisi opem tulisset cod. C. in quo perspicue scriptum id quod reposui. In membr. bini Dicæopolidis versus omissi sunt librarii errore, cujus causa cuivis in oculos incidit. Sic supra omisit versus 1097. 1107. 1119. 1135. 1137. & 1138. 1142.

1222. ἐς τὸν Πιττάλου. Supple εἶκον. Vesp. 1432. παράτρεχ' εἰς τὸν Πιττάλου. Nempe δώματα. Supra 1032. κλαῖε πρὸς τοὺς Πιττάλου. Scilicet οἴκους vel μαθηγὰς. Vide Markland ad Lysiam p. 392.

1226. ὄδυρτή. Vulgo ὀδύρτα. Prius habet Suidas, & Kustero præferendum merito videbatur. λόγῃ ὄδυρτή, τουτέστι θρήνον ἐμπαιούσῃ καὶ ὀδυρόν.

1227. Τήνελλα vox est ab Archilocho ficta ad imitationem ci-tharæ soni, qua ille hymnum in Herculem inchoavit:

Τήνελλα καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεις,
αὐτός τε καὶ Ἰόλαος, αἰχματὰ δύο, Τήνελλα.

Vide Scholiastem Pindari, & Erasmus Schmidium ad initium Olymp. IX.

1228 ᾧ πρέσβυ. Sic A. C. bene. In B. omissus est hic versus, qui in impressis claudicat, deficiente vocandi adverbio ᾧ. Infelix est Kusteri conjectura, cui reponi posse videbatur:

Τήνελλα δῆτ', εἴπερ καλεῖ, σὺ πρέσβυ, καλλίνικος.

1230. ᾧ γεννάδα. Sic tres codd. Mirum est per omnes editiones propagatam fuisse ineptissimam lectionem, quam metrum damnat, & inprimis sententia, ᾧ ἀγεννάδα. Quod ratio verum esse evincit, id reponere debebat Kusterus, nec priorum editorum mancipium esse. Nam haud facile credam portentum illud in cod. Vaticano-Palatino conspici, cujus collatione parum, ut videtur, fideli usus est. Quippe, ni me fallit memoria, perpauca in notis ex illo codice protulit. In B. scriptum γὺν γ' ᾧ — Hic γὺν valet οὖν & nihilominus longum est, ut alibi sæpiissime.

FINIS NOTARUM IN ACHARNENSES.

ADDENDA Notis in Equites.

V. 331. Numerorum depravationem in vulgata hujus versus scriptura Kufferum fugisse arbitrabar Postea vero deprehendi, nescio quo illius vel operarum errore in notas ad *Acharenenses* translatam fuisse notam, quam ad hunc *Equitum* versum scripserat, ubi conjicit legendum esse:

ἐν πανουργίᾳ, θράσει τε, καὶ κοῤῥακικεύματιν.

Et sic quidem profecto constant numeri: sed venustior est nostra lectio, quam præterea codices adfirmant.

1377. Phæacis, de quo hic agitur, meminit Plutarchus in Alcibiadis vita p. 16. De eo Eupolis Comicus dixerat:

καλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν.

In seq. v. *ἑνεργηλὶκὸς* exhibent tres codd. quod ni verum est, saltem ad verum proxime accedit. Legendum enim censeo *ἑνεργηλὶκὸς*, 2 *ἑνεργῶ*. Quod vero Suidas habet *συνεργηλὶκὸς*, id nauci non est.

ADDENDA Notis in Acharenenses.

V. 62. Nimis quam hebes fui, qui in lectionum hujus versus varietate veram Comici manum non deprehenderim. Quid, malum, sibi vult vel γὰρ, vel ὥς, vel ἐγὼ, otiosæ perinde voculæ, nihil ad sententiam, nihil ad leporem conferentes, & versus solummodo statumen? Scripserat Comicus:

ἄχθομαι τοῖς πρέσβεισι,

καὶ τοῖς ταῦσι, τοῖς τ' ἀλαζονεύμασι.

Vim addit orationi articuli repetitio, quo præterea non satis bene destituitur prius substantivum, quum eum duo posteriora adjunctum habeant.

78. Quod primo conjeceram poetam scripsisse, reposueramque

& reliquissē in textu , nisi plus quam par erat codicibus me addixissē , id nunc sincerum & genuinum esse video :

τοὺς πλεῖστα δύναμένους φαγεῖν τε καὶ πιεῖν.

Est sane hoc longe elegantius. Simplex verbum φαγεῖν melius copulatur cum simplici πιεῖν , quam compositum. Postea inest in repetitione particularum TE KAI vis & lepos quidam. Legato dicenti φαγεῖν TE KAI πιεῖν , regerit Dicæopolis λαικασιᾶς TE KAI κάλα-
πύγονας. Istud TE agnoscit maxima pars librorum : compositum vero καὶ φαγεῖν librarii libidini debetur. Vide not. ad Av. 1094. & ad hanc fabulam 1082.

318. Ad hunc versum siluerant interpretes , credebamque me primum mendam , qua fœdatus erat , animadvertisse : sed fefellit me opinio. Forte enim deprehendi *CLARISSIMUM PROFESSOREM REGIUM* non latuisse numerorum depravationem , quos in nota ad Sophoclis Trach. 731. ad hunc modum restituit :

ὕπὲρ ἐπιζήνου θελήσω τὴν ἔχων κεφαλὴν λέγειν.

Mira est profecto illa verborum structura τὴν ἔχων κεφαλὴν , pro τὴν κεφαλὴν ἔχων , vel ἔχων τὴν κεφαλὴν. Illius vellem exemplum saltem unicum protulisset. Equidem nullum aliud habeo , quo emendationem istam adstruam , quam hoc e Comico nostrate : *d'amour mou-
rir me font , belle marquise , vos beaux yeux.*

1000. Masculinum articulum τοὺς ut hic tuentur duo codd. sic infra v. 1068. libri omnes scripti & impressi. Utroque in loco scribendum τοὺς χοᾶς. Procul dubio librarii errore in Ammonio , qui versum hunc citat p. 148. legitur :

ἀκούετε λέως κατὰ τὰ πάτρια τῆς χοᾶς.

ubi nescio quam bene Valckenarius emendet τὰς χοᾶς , ex Phavorino notum esse observans , vocem χοεὺς οὐ μόνον ἀρσενικῶς , ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς usurpari. Quod si ex unico hoc loco probatur , ruit argumentum : nam codices obnituntur.

IN PACEM.

Collata fuit hæc fabula ad Mss. codices duos, quorum præmissus syllabus notis in Vespas. Argumentum in neutro exstat.

V. 3. καὶ μήποτε αὐτῆς μάζαν ἡδῶ φαγοῖς. Iussus alter ab altero vernula sterco adferre scarabæo, quod ille μάζαν facete appellat, officium istud hic execratus priori ait: *Utinam tu nunquam suaviorẽ hac mazam comedas!* Perierat lepos omnis, prava scriptura φαγοῖς pro φαγοῖς. Frequentissimus hic librariorum error est, maxime in versuum fine.

4. ἐξ ὀνίδων. Suidas: ὀνίδες, τὰ τῶν ὄνων ἀποσπαιτήματα.

5. ἢν νῦν γ' ἤφερες. Sic A. Vulgo νῦν δ' — Est autem ἤφερες pro ἔφερες, ut ἡμεῶν, ἡδυνάμην, aliaque similia. Berglero scribendum videbatur νῦν δὲ ἔφερες, quod æque bonum sit, ni melius.

7. περικυλίσας. Sic scribi debuit. In B. περικυλίσας: in A. περικυλίσας. Vulgo περικυλίσας.

17. οὐ γὰρ ἐγὼ αἶψά τ' εἰμὶ ὑπερέχων τῆς ἀντλίας. Ista sic interpretatur Hemsterhusius ad Lucianum T. I. p. 109. *Ego enim tantum offarum subigendo non valeo, quantum ad istum scarabæum implendum sit futis.* ratus scilicet nomine ἀντλίαν ipsum scarabæum notari. Sed quis unquam laboravit, ut sentinam impleret? solent navigantes nam exhaurire. Non ista mihi videtur metaphoræ ratio: melius, meo iudicio, Scholiastes: οὐ δύναμαι ἀντέχειν καὶ περιγίνεσθαι τῆς ὑπὸν. — καὶ ἀντλίαν τὸ ἡγεῖν λέγει, ἐν ᾗ ἐφύρα. V. seq. vulgo legitur αὐτὴν ἄρ' αἶσω. In B. αὐτὴν γὰρ αἶσω, unde dedi αὐτὴν γ' ἄρ' — Nunc vero legendum esse video αὐτὸν γ' ἄρ', hoc sensu: *ipsum itaque scarabæum una cum sentina abreptum intro feram.* Nam composito προσλαβὼν indicat duas res intro ferendas se sumpturum, tametsi unicæ in vulgata lectione mentio. αὐτὴν libarius scripsit pro αὐτὸ quia ad ἀντλίαν referri pronomen credidit. Istud autem αὐτὸν ostendit,

cur poeta γ' ἄρ', non ἄρ', scripserit. Hæc dicens famulus scarabæum & vas stercore asinino plenum e scena domum infert, postea reversus cum confervo fabulatur.

25. Φαύλως ἐρείδει. *Il l'avale sans façons*, φαύλως significat facile, ut Lyf. 566. Thesm. 711. & alibi apud Comicum sæpe. Φαύλως Φέρειν, leviter ferre, parvi facere. Φαῦλον πρᾶγμα, levīs momenti negotium, res nihili, Lyf. 14. Mimnermus apud Stobæum p. 423. Florilegii Grotii:

ὅποῖα δὲ φιλοῦσιν ἱατροὶ λέγειν
τὰ Φαῦλα μείζω, καὶ τὰ δαίν' ὑπέρφθοβα,
πυργοῦντες αὐτούς.

ἐρείδειν autem, ut πατεῖν, Acharn. 835. valet συντόνως ἐσθίειν. Porco φαύλως ἐρείδοντι opponitur scarabæus βρενθύμενος, id est θρυπλούμενος, *delicias faciens, male tangens dente superbo*.

32. Ἔως σαυτὸν ἂν λάθῃς διαρραγείς. Sic optime Dawesius. Vulgo foeda cum scabie: τέως, ἔως σαυτὸν λάθῃς διαρραγείς. Nusquam apud Comicum occurrit ἔως cum subjunctivo sine ἂν. Parum me movet Priscianus, apud quem in edit. H. Putschii p. 1206. leguntur ista: *Attici τέως ἔως, quomodo & nostri interea dum*, Aristophanes Εἰρήνη:

μὴ παύσαις μήποτ' ἐσθίαν
τέως ἔως σαυτὸν λάθῃς διαρραγείς.

Virgil. in III. Georgicor.

Sed fugit interea, fugit irreparabile tempus,
singula dum capti circumvectamur amore.

Quid enim inde colligas, nisi mendam inveteratam esse, & jam ante Priscianum natam? Tum libri suspecta est fides: namque in Aldina edit. fol. 241. recto elumbis ille versus non legitur, immo ne mentio quidem ulla est particularum τέως ἔως.

40. Distinctæ personæ ad fidem codd. Vulgo, posito interrogationis signo in fine præced. versus hic & seqq. duo alteri famulo continuantur. Notum est singulis deis singula animalia a veteribus

attributa fuisse, quæ eorum ἀγάλματια vocabantur. Hoc designare videtur vernula nomine προσβολή, quia animal deo προσβάλλεται, vel, ut est in Av. 563. προσνέμεται.

προσνέμασθαι δὲ προπύλως

τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων, ὃς ἀν' ἀρμόζῃ καθ' ἑκάστον.

Scarabæum autem dicit Jovis Fulgeratoris esse ἄγαλμα, seu προσβολήν, quia, ut fulmine nihil nocentius, ita hoc animali, cui spurcissimum pabulum præbere cogitur, nihil novit intolerabilius. Aliter hunc locum interpretatur P. Burmannus in Dissertatione de Jove Fulgeratore cap. VI.

44. τόδε πρῶγμα, τί; Quid hoc rei est? Perperam vulgo τὰ δὲ — Præc. v. pro ἥδη in Kusteri editione excusum fuit εἶδη, operarum errore.

48. τὴν σπατίλῃν ἐστίει. Hoc de Cleone, qui mortuus erat, quando exhibita fuit hæc fabula, Jonicus homo dicere non potest. Legendum videtur ἥσκειν. Suidas: σπατίλη, ἡ τῶν ἀνδράπων κόπρος· καὶ τὰ μικρὰ δέγματα, τὰ ἐκβαλλόμενα ὑπὸ τῶν σκυτέων. σπατίλη γὰρ τὸ δέγμα, πρὸς τὸ σπᾶσθαι. σκαλοφάγος δὲ ὁ Κλέων, ἐπεὶ βυρσοδέψης ἦν, καὶ μετὰ κόπρου τὰς βύρσας εἰργάζοντο.

52. καὶ τοῖς ὑπερίετοις ἀνδράσιν φράσω. Sic optime A. Vulgo ὑπὲρ τούτοις ἀνδράσι. Ad loquendi normam oportuisset ὑπὲρ τούτους. In ἀνδράσι ultima brevis sequente tenui cum liquida numeros innumeros reddit.

59. μὴ κόρει τὴν Εὐλάδα. Sic quidem libri nostri: sed mendose. Scriptum oportuit μὴ ἠκόρει. Vide Eustathii locum, quem protulimus ad Nub. 44.

60. ἔα, ἔα. Has voces, quæ vulgo famulo continuantur, Trygæo tribuo.

63. λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκίσας. Sic bene duo codd. Solius B. in margine adscripta impressorum mendosa lectio σεαυτοῦ. Supra v. 32.

ἵως σεαυτὸν ἀν' ἁλῆος διαβράχεις.

Nub. 242. πέθην δ' ὑπόχρεως σκαυτὸν ἔλαθες γένόμενος ;

Notissima phrasis, nec aliud quid magis obvium, ut mirer editores mendam non deprehendisse. σεαυτοῦ cum πόλεις conjunxit Berglerus : *evertes imprudens urbes tuas.*

67. πρὸς αὐτόν. Sic bene A. Vulgo πρὸς αὐτόν.

73. Αἰτναῖον. Schol. ὑπερμεγέθη. μέγιστον γὰρ ὄρος ἡ Αἴτνη.

82. κάνθων. Sic scarabæum appellat, nomine, quod proprie *aspinum* significat, unde deductum κάνθαρος, quia scarabæum ex asinino stercore nasci, naturæ rerum imperitum vulgus credebatur.

114. Versus sunt dactylici.

118. εἴ τι φιλεῖς με. Sic optime in B. ut legendum esse monuerat Dawesius. Vulgo ὅτι φιλεῖς με : sine sensu.

120. πάπαν. Sic duo codd. Male vulgo πάπαν. Eadem menda erat in Conc. 645. & alibi, si bene memini.

121. ἀργυρίου μηδὲ ψακκῆς. *Argenti ne ramenta quidem ; ne pulvisculus quidem.* ψεκᾶς minutissimum quodvis significat. Incertus auctor Epigr. (Anal. T. III. p. 158.) —

ἶσον ἐπὶ ψαφαρὴν ἀντλεῖν ἄλλα, καὶ πρὸ Λιθυσσῆς

ψάμμου ἀριθμητὴν ἀριθῶσαι ψεκᾶδα,

ἴσου καὶ παιδῶν σφίγγειν πόθον.

133. αἶστοῦ. Attice. Vulgo αἰστοῦ.

134. ὡς ἠκυλίνδων. Vulgo ὡς ἠκυλίνδων.

137. Vulgo legitur :

ἀλλ', ὦ μέλεα, μοι σιτίων διπλῶν ἔδει.

Vertit Berglerus : *At, ô misellæ, duplici cibo mihi opus fuisset.* Bene quidem ex vi sententiæ. Sed non ita sonant Græca : in illis est : *duplici cibo mihi opus erat.* Quis, nisi κολυκύνταις λεημῶν, non videt, particulam ἂν hic requiri, quam utique reposuisssem, etiam si nullus adstipulatus fuisset codex ? Sed medicina mea non indiget Comicus. In utroque Regio liquido scriptum ὦ μέλε' ἂν μοι : unde edidi :

ἀλλ', ὦ μέλε, ἂν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει.

Scribi debuit ὦ μέλε. Vide not. ad Lyf. 56. & Bentleium ad Menandri

fragm. p. 59. Unam e filiabus, eam quæ cum eo sermonem miscet, adloquitur Trygæus.

142. πηδάλιον. Schol. τὸ αἰδοῖον δαίνυνσι παίζων.

143. Ναξιουρήτης κἀνθαρος. Jocus in ambiguitate significationis. Schol. πλοῖα ἢν οὕτω λεγόμενα, κἀνθαροι, ἐν Νάξῳ γινόμενα τῇ νήτρ. Athenæus p. 473. ΚΑΝΘΑΡΟΣ. ὅτι μὲν πλοίου ὄνομα καινόν. ὅτι δὲ καὶ ποτήριόν τι οὕτω καλεῖται. Post plurima alia harum significationum exempla, versus e Menandri Nauclero profert in hunc modum a Bentleio emendatos :

ἦκει λιπὼν Αἰγαῖον ἀλμυρὸν βάρθος
Θεόφιλος ἡμῖν, ὦ Στράτων. ὡς εἰς καλὸν
τὸν υἱὸν εὐτυχοῦντα καὶ σεσωσμένον
πρῶτος λέγω σοι, τὸν τε χρυσοῦν κἀνθαρὸν.

ΣΤΡ. ποῖον; Οἱ. τὸ πλοῖον. οὐδὲ γ' εἴσθαις, ἄθλια;

ΣΤΡ. τὴν ναῦν σεσωσθαι μοι λέγεις; Οἱ. ἔγωγε μὴν
τὴν ναῦν ἐκείνην, ἣν ἐποίησ' ὁ Καλλικλῆς
καλούμενος, Εὐφράνωρ δ' ἐκυδέρενα Θούριος.

Turpi vitio laborabat hic versus, quod miror a nemine correctum fuisse, adeo proclive erat reponere τὸ δὲ πλοῖον ἔσθαι, pro τὸ πλοῖον δ' ἔσθαι.

145. Erant in Piræo tres portus, quorum unus a Cantharo heroë appellatus. Vide Meursii Piræum cap. III.

147. Vide not. ad Acharn. 411.

163. ἀπό θ' ἡμερινῶν σίτῳ πάντων. Perperam libri, jugulato metro, σιτίων. Pejus adhuc in B. σιτίων ἀπάντων.

165. ἐν Πειραιεῖ. Sic recte A. Vulgo Πειραιεῖ.

166. ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς. οὐ καταρύξεις. Sic bini codd. At editt. omnes antiquæ habent, ἀπολεῖς. οὐ καταρύξεις. semel tantum posito verbo, quod geminandum esse vidit Florens. Ab eo monitus Kusterus feliciter hunc locum restituit.

171. ἡ πόλις ἡ Χίων. Allusio ad proverbium Χίος ἀποπατῶν, cujus originem & vim explicant parœmiographi. καμωδῶ δὲ Χίους, ὡς εὐρυπράκτους ἔντας, καὶ ἐταίμους πρὸς τὰ ἀποπατεῖν.

180. πόθεν βροτοῦ με προτέβαλ' — Subauditur ὅσμη, vel φωνή.

187. ἐμοί; μιαιώτατος. Sic bene distinctum in utroque cod. posito post ἐμοί interrogationis signo.

188. Vulgo legitur:

οὔτοι, μὰ τὴν γῆν, ἔσσεθ' ὡς οὐκ ἀποθανεῖ.

Poëtis Atticis verbo ne ἔσται quidem, nedum ἔσεται uti permisum est. Verba sunt Dawesii, optime reponentis ἔσθ' ὅπως, ut supra v. 102. οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσω. infra 306. Pl. 18. 51. 139. 871. Nub. 802. 1181. & passim.

193. δειλακρίων. Blanda miserentis compellatio. Vide ad Av. 143. — ὦ γλίσχω. Male vulgo hæc verba Mercurio continuantur, quæ tum sententiæ jussu, tum ex auctoritate Suidæ in Trygæi partes trans tuli. Sic ille: Αἰσιθεφάνης, Εἰρήνη· ὦ γλίσχω, ὅρῃς ὡς οὐκέτ' εἶναι σοι δοκῶ μιαιώτατος. ἀντὶ τοῦ, ἐπιθυμῆα. παρὰ τὸ γλίχσθαι.

196. ὅτι οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς ἵέναι τῶν θεῶν. Perperam vulgo ὅτ' ἐνδὲ, & εἶναι pro ἵέναι.

202. καμφορεΐδια. Perperam vulgo καμφορίδια. In vulgatis etiam libris ἀμφορεΐδια recte excusum legitur Conc. 1119. Vide Dawesium Miscell. Crit. p. 214.

210. τοῦ δ' οὐνεχ' — Perperam vulgo εἶνεχ'. Vide not. ad Pl. 329.

219. ἢν ἔχωμεν τὴν Πύλον. Si Pylum retineamus. Id est, iterum atque iterum venient, quamdiu Pylum retinebimus. Contra manifestum verborum sensum verterat Berglerus: *etiamsi Pylum habeamus.*

219. Hic versus insulse vulgo Mercurio continuatur, qui dicere debuisset ὑμεῖς, ut Florenti legendum videbatur, qui non animadvertit sic jam excusum esse in Venetis edit. sed sine auctoritate, & ex mera Zanetti conjectura. Bene se habet codd. scriptura, modo reponatur persona, quæ male omissa fuerat.

225. ἐνεφάρησε. Me nolente & imprudente sic excusum fuit. Repone veram scripturam, quæ est in libris omnibus, ἐπεφάρησε.

239. Vulgo legitur:

ἔσαν κακὸν καὶ τοῦ πολέμου καὶ τοῦ βλέμματος.

Redundat syllaba. In A. posterius καὶ omissum, & sic constant numeri: sed sententia nulla est. Lego:

ἔσόν κακὸν δὴ τοῦ Πολέμου καὶ βλέμματος.

241. ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν. Supplendum videtur, ἐσλῶς, βεβηκῶς, vel simile quid.

242. Πρασιαὶ, urbs Laconicæ ditionis in Peloponneso. Ejus præ aliis meminit, quia alludit ad πρᾶσον, quod in moretum immisceri solebat. Πόλεμος autem hic moretum confecturus inducitur: ideo mortarium in scenam effert, quo simulans se aliquid injicere, urbes & regiones nominat.

251. διακναισθήσεται. Harpocratio hunc versum citans in Κεῖσι, sive eum memoria fefellerit, sive pravum codicem secutus fuerit, habet διαλυμαίνεται.

253. In binis codd. sic scriptus est hic versus:

οὗτος, παραινῶ σοι μέλειτι χρῆσθαι θατέρῳ.

Redundat syllaba. In impressis pronomen σοι abest. At locum hic habere non potest θατέρῳ, altero, tanquam si de duobus definitis sermo esset: oportet ἐτέρῳ, absolute, alio. Scribendum itaque:

οὗτος, παραινῶ σοι μέλειτι χρῆσθαι τέρῳ.

258. In moretum allia immisceri solebant. Pugno percussus famulus herum facere percontatur, num moreto destinata allia in pugnum indiderit.

261. οἴκον παρ' Αθηναίους σὺ μεταβρέξει ταχύ; Pronomen σὺ, quod in libris omnibus excidit, metri ratio prorsus flagitat. In B. scriptum παρ' Αθηναίων.

271. εὖ γ', ὦ πότνια δέσποινα Αθηναία, ποῖαν. Sic recte collocare voces in A. quæ absque codicis ope facile in ordinem reponi poterant. Vulgo fœdissima cum metri labe: εὖ γ', ὦ δέσποινα πότνι Αθηναία.

278. νῦν ἐσλὴν εὐξασθαι καλόν. Schol. Apollon. Rh. ad I. 918, λέγονται γὰρ οἱ αὐτόθι μυηθέντες ἐπακούεσθαι εἰς ἣ ἂν εὐξωνται, ὡς Δριτοφάνης φησίν.

ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνει
μεινυμένος, νῦν ἐστὶν εὐχασθαι καλόν.

δοκοῦσι γὰρ μάλλον σώζεσθαι οἱ τὰ μυστήρια εἰδότες. Vide Th. Guterlethi Dissertat. de Mysteriis Deorum Cabirorum cap. X.

281. ἀπόλαλε τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀλετρεῖδανος. Brasidam innuit, qui periit ad Amphipolim in eodem prælio, quo Cleo occisus fuit, an. 3. Olymp. LXXXIX. qui erat belli decimus. Vide Thucyd. L. V. cap. 10.

287. ἀπόφερε τὰ σκεύη. Mendose in libris ἀπόφερε, quod quid sit, vel significare possit, ego cum ignorantissimis scio. Simplicis φέρω nulla significatio hic locum habere possit. Vertit Berglerus: *abluere hæc vasa*. Quod imprudens retinui. Nihil erat, quod ablui necesse esset. Moretum, quod miscuerat Πέλεμος, quodque jam conterendum erat, sane projici nolebat. Mortarium itaque non poterat ablui. Ista domum intro ferri jubet, & servari, donec pistillum fecerit. Verti debuit: *cape rursus hæc vasa, eaque intro aufer*. Sic Simo initio Andriæ: *Vos isthæc intro auferte*.

299. ἄμας, *ligones*. Vide Salmasium ad Hist. Aug. p. 337.

313. Vulgo sic legitur hic versus:

εὐλαδεῖσθ' ἐκείνον τὸν Κέρδερον καὶ δεδίστεθε.

Quidvis est hoc potius, quam tetrameter trochaicus. In B. scriptum est, imperfecto versu: εὐλαδεῖτῃς νῦν ἐκείνον τὸν Κέρδερον. Excidit vox, quæ facile e glossemate vulgatæ lectionis eruitur. En molliter fluentem versum, ipsamque Comici manum:

εὐλαδεῖσθε νῦν, ἐκείνον δεδίοτες τὸν Κέρδερον.

Frustra hunc locum tentaverat Florens, cui reponi posse videbatur:

εὐλαδεῖσθ' ἐκεῖνο, καὶ τὸν Κέρδερον δεδίστετε.

Exemplis quidem defendi possit δεδίστετε, sed non ex Atticis scriptoribus, quibus δεδίστεσθαι vel δεδισκεσθαι, terrere, timorem injicere, non vero *timere* significat. Noster in Lys. 563.

ἕτερος δ' αὖ Θεῶν πέλτην σείαν κακόντιον, ὥσπερ ὁ Τηρεὺς,

ἐδεδίσκητο τὴν ἰσχυρόσωπον, καὶ τὰς δρυπέσεις καλέσινε.

Moeris: δεδιγμένοις, Αἰῶνας κερεῖαν, Ἑλληνικῶς. ad quem locum

Pierſonus hujus verſus meminit , & propoſita etiam ſua conjectura , Florentis illa paulo meliore , nec tamen vera , malle ſe ait a melioribus libris medicinam exſpectare. Sic autem elegantiffimo viro venerat in mentem :

εὐλαδεῖσθ' ἐκεῖνο νῦν , τὸν Κέρδερόν τε δίδετε.

In illis emendationibus pronomen ἐκεῖνο quorſum ſpectet nescio. Florens refert ad τὸ κήρυγμα , quod minime procedit. εὐλαδεῖσθαι verbum eſt neutrum , ſignificans *cavere*. Scubi apud Atticos cum accuſativo conſtructum occurrit , nomen eſt rei male & damnosæ , contra quam adhibenda cautio. Sic Lyf. 1215. εὐλαδεῖσθαι τὴν κῆρυγμα. At ſupra dicebat Chorus in verſu , unde iſtud τὸ κήρυγμα repetunt :

ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος.

Non ergo Trygæus illi dixerit , εὐλαδεῖσθε ἐκεῖνο τὸ κήρυγμα. Hic vere neutralis obtinet ſignificatio , εὐλαδεῖσθε , *prenez garde à vous* , φυλάττεσθε. Mæris : εὐλαδεῖσθαι , ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι , ὡς Δημοσθένους ἐν Φιλιππηκοῖς , Αἰσικῶς · εὐλαβεῖσθαι , ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι , Ελληνικῶς.

317. Voces ἰού , ἰού , quæ vulgo Choro continuantur , Trygæo contributæ ſunt in binis codd.

319. ξυνταράξει. Vulgo συνταράξει.

323. διαφθείρετε. Sic bini codd. & primariæ edit. Menda edit. Fracini , in Frobenianam recepta , διαφθείρετε , per alias deinceps propagata fuit , nemine reclamante. In Farreana διαφθείρετε vidit Berglerus , nec animadvertit alterum in ſermonis & metri legem offendere.

Atque hæc perinde ſunt ut illius animus , qui ea poſſidet.

Vide ad Acharn. 879.

327. ἢν ἰδού. Vide ad Eq. 26. Sic in A. ſcriptum eſt. In B. ἢν ἰδού.

328. ἑλκύσαι. Verbum ſaltationis proprium. Nub. 540. εὐδὲ κόρδαχ' ἑλκυσεν , nec cordacem ſaltavit.

331. τουτογί , νῆ — In B. τοῦτο γέ νῆ — quod e noſtra leſtione depravatum eſt. In A. τοῦτο νῆ — Vulgo τουτοδὶ , νῆ —

333. Non male legeretur ὥςτε μὴ λυπεῖν μ' ἔτι.

334. μοί 'στ' ἀναβραχίως ἔχον. Vulgo μ' ἔστ'. In B. pro τι est τοι. Ordo est: ἀλλὰ μοι ἔστιν ἀναβραχίως ἔχον καὶ εἶψαι τι τὸ ἀρίστερον σκέλος.

339. Hic & sequens versiculus, ut eos exhibui, ita digesti & scripti sunt in B. Vulgo particula γάρ omissa.

346. Hic versus tetrameter trochaicus esse debet, & suis nunc incedit pedibus. Vulgo soluti sunt numeri, quum sic legatur:

εἰ γάρ μοι γένοιτ' ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν ποτέ.

In B. εἰ γάρ γένοιτ' ἰδεῖν με ταύτην —

347. πολλά γὰρ ἀνεσχόμην. Versus est dimeter pæonicus, ut sunt quinque alii in hoc Chori cantico, nempe 351. 2. 4. 7. 9. quod qui percepit, statim animadvertit vitium vulgatæ scripturæ, πολλά γὰρ ἠνεσχόμην. In v. 351. male inserta particula γε metrum itidem pessumdat. Eam non agnoscit cod. B. in quo scriptum, ut edidimus,

ἀλλ' ἀπαλὸν ἂν μ' ἴδοις.

Pessime in A. ἀπαλὸν γ' ἂν μ' ἴδῃς.

363. οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλικίων. Id est πάντ' ἀγαθὰ. Ad historiam adludit quam refert Scholiastes, & ex eo Suidas: ἐπὶ πονηρίᾳ ἐτεθρεύθητο ὁ Κιλικίων, ὃς προὔδωκε Μίλητον Πριηνεῦσι. πυθτανομένων δὲ τινων πολλάκις αὐτοῦ, τί μέλλει πειεῖν, ἔλεγε ΠΑΝΤΑ ΤΑΓΑΘΑ. καὶ ἔστι παροιμία· πάντ' ἀγαθὰ, ὡς ἔφη Κιλικίων. Vide Hesychium in Κιλικίων & in Δημοκλεῖδαι. In A. ut apud Hesychium scriptum Κιλικίων, melius notato accentu, quam vulgo.

365. Ερμῆς γὰρ ὦν, κληρῶ ποιήσεις οἶδ' ὅ τι. Male vulgo conjunctim ὅτι. Quum sortibus ducendis sis præses, scio quid factururus sis. Id est: spero propitium te mihi futurum esse. Schol. παίζει πρὸς τὸν Ερμῆν. ἐπειδὴ, ὅταν πολλοὺς κατεδίκαζον οἱ Ἀθηναῖοι ἀποθανεῖν, οὐκ εἰς μίαν ἡμέραν πάντες ἐφανεύοντο, ἀλλ' ἕκαστος ἐκληροῦτο καθημέραν, καὶ τῷ κληρωθέντι θάνατος ἐπῆει. καθημέραν οὖν εἰς μόνος ἐτελεύτα. ἔστι γὰρ ὅτε μετεμελοῦντο, καὶ τοὺς λοιποὺς ἔταζον. ἐπεὶ οὖν οἱ κληροὶ Ερμοῦ, παίζων τοῦτο λέγει.

367. οὐδὲν ἡμιπόνημα, ὡς ἀπολούμενος. Jocus in militiam, tanquam si ea esset certissimus pereundi modus. Milites & nautæ in expeditionem

expeditionem profecturi viatica sibi comparabant : quem morem equos etiam observasse facete narrat Chorus in Equit. 599.

370. Jocus est in ambiguitate verbi ἐπιτέτρεψαι, *contritus es*, quo Mercurius significat eum jam periisse : at obsceno sensu id accipiens Trygæus, respondet : *Ego vero, quem subigi & pædicari ais, quomodo non sensi me tanto bono affici?*

373. ἅπασ' ἀνάσκη' ἢ ἀποθανεῖν. Sic bene scriptum in B. Vulgo ἀνάσκη γ' ἀποθανεῖν. Eadem observatur scripturæ varietas in formulis πολλή γ' ἀνάσκη : πολλή ἢ ἀνάσκη : de quibus vide quæ notavi ad Euripidis Medeam 1012.

375. δεῖ γὰρ μνηθῆναι. Credebant enim melius post mortem sibi futurum, si in vita Cereris mysteriis initiati fuissent : quod discrete ait Chorus Initiatorum in Ran. 454.

μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος
καὶ Φέστος ἰλαρόν ἐστιν,
ὅσαι μεμυήμεθ', εὐ-
σεδῇ τε διήγομεν τρόπον
περὶ τε τοὺς ξένους,
καὶ τοὺς ἰδιώτας.

382. Observes Ερμίδιον antepenultima longa, ut & infra 924. Α Σωκρατίτης fit Σωκρατίδιον antepenultima brevi. Quanam analogia Ερμίδιον ab Ερμῆς ejusdem syllabæ quantitatem variet, vellem declarasset Dawesius, ubi de diminutivorum forma in ἰδιον agit.

383. τί πάσχει, ὧ' ἄνδρες : Sic in A. Vulgo ἄνδρες.

384. μὴ σιωπᾷτ'. εἰ δὲ μὴ, λακήσεται, scilicet ὁ Ερμῆς, qui paulo ante, v. 381. dixerat λακήσομαι. Hic etiam active significat. Male vertentem Berglerum imprudens secutus sum. Verti debuit : *ὁ perdit, ne parcite precibus : sin minus, consilium nostrum clamore denuntiabit ille.* Seq. v. cum μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς supplendum etiam λακήσης.

388. Non differunt ab impressis codd. in hujus versus scriptura, quæ mendosa est, ut e corruptis numeris liquet. Versus est, seu

potius esse debet, tetrameter trochaicus, quem vides in quinto pede claudicare. Legi possit:

τοῦτο μὴ φαῦλον νομίζων τουτοῖ τῷ πράγματι.

suppressa scilicet præpositione ἐν, quæ pro glossa adscripta mendæ originem dedisse videtur: sed mallet,

καίνο μὴ φαῦλον νομίζων τουτοῖ τῷ πράγματι.

390. Vulgo sic legitur hic versus, numeris fœdissime corruptis:

μὴ γένη παλίσκοτός τις ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν γε.

In B. vocula *τις* & *γε* non comparent, quas a mala manu infertas fuisse, nemo non statim videt. Invenustus fuit homo, qui talem scabiem Comico affricuit. Compellatio ὦ νᾶξ a Choro repetita, quia jam erat in præcedenti versu, imprudens omisit librarius: eam si reponas, inque suum ordinem voces, elegantissimum habebis octonarium:

ἡμῖν ἀντιβολοῦσιν, ὦ νᾶξ, μὴ γένη παλίσκοτος.

392. χάριται φιλανθρώποταί. In B. χάριται ὦ φιλ— Vulgo χάρις ὦ φιλ— Inutilis interjectio glossema est, & ejici debuit.

399. δέσποτ', ἀγαλοῦμεν αἰί. Sic recte A. ut editt. omnes veteres. In B. ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς αἰί. Nescio unde istud ἡμεῖς in Kusteri editionem venerit, anne e Vat. cod. an ex Euripidis Scholiasta ad Medeam 1034. Undecunque sit, est a mala manu. Pæonicus hic versiculus dimeter est, ut reliqui omnes in hoc cantico pæonici.

409. ἵνα τί δὲ τοῦτο δρᾷτον. Sic bene scriptum in A. ut Aldus edidit. In B. ἵνα τι δὴ, quam mendosam lectionem imperite inexit Ant. Fracinus. In Bern. Juntæ editione, salvo quidem metro, sed prava vocum collocatione, ἵνα δὲ τί τοῦτο —

414. παρεκλέπτετην, in tertia duali, ut sensus flagitat. Inepte vulgo παρεκλέπτετον. In utroque cod. verbum est in tertia plurali, syllaba deficiente, παρέκλεπτον.

415. ὑφ' ἀρματωλίας. Paronomasia pro ὑφ' ἀμαρτωλίας. Schol. δέον εἰπεῖν, ὑπὸ ἀμαρτίας, ἀντὶ τοῦ ἀμαρτάνοιες, εἶπεν ὑφ' ἀμαρτωλίας· ἀντὶ τοῦ, φειδόμενοι τῶν ἀρμάτων αὐτῶν· ἄλλως. τῆς τῶν ἀρμάτων ἡνιοχείας. Confer finem parabasis Nubium.

420. *μυστήρι* Ἐρμῆ. Sic codd. & vet. editt. non interposita distinctione. Ἐρμῆ est in tertio casu: nec mirum, si quod subscribi debuit, non est in primariis editt. quum perpetuo in codd. omittatur.

432. ἔργῳ φιαλεύμεν. Scribe cum Eustathio ἔργῳ φιαλεύμεν. Vide not. ad Vesp. 1348. — τοῖσιν θεοῖς. Sic bene A. quod absque codice etiam reponi poterat. Vulgo, claudicante versu, τοῖσι θεοῖς.

436. πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν. Perperam in A. πᾶσι καλῶν κἀγαθῶν. Vide ad Thesm. 351.

437. χῶσις προθύμως ξυλλάβῃ. Sic bini codd. Vulgo χ' ὅσις προθύμως ξυλλάβῃ. Per Atticam crasin καὶ ὅσις coalescit in χῶσις, ut καὶ ὁ in χῶ, καὶ ὅπως in χῶπως, aliaque hujus generis multa. Male infra 672. divisim excusum fuit χῶς τις, quod leve vitium e prioribus editt. remansit. Sic καὶ ὅσον coalescit in χῶσον, quod reponendum in Thesm. 747.

σχεδὸν τοσούτο, χῶσεν ἐκ Διονυσίων.

Eadem, qua hic, menda, Kusterus ediderat χ' ὅσον. Ego vero male e veteribus libris καὶ ὅσον.

443. Hesychius: ὀλέκρανα, αἱ πήχεις, τὰ ἐπὶ τῶν ἀγκυλῶν ὀστέα. καὶ ὀλέκρανες, τὰ αὐτά.

447. δορυξός. Sic in edit. Bern. Juntae, & apud Suidam est, qui hunc versum citat in δορυξός. Vulgo δορυξός, quæ forma rarior occurrit v. 1213. sed ex metri necessitate; ut minus mirer damnatam eam fuisse auctori Etymologici M. p. 283. δορυξός, ἐκ τοῦ δόρυ καὶ τοῦ ξίω. οὐδεὶς δὲ λέγει Ἑλλήνων δόρυξος, ἀλλὰ δορυξός. καὶ κατὰ συγγραφήν, δόρυξος· ἔστι δὲ τόπος, ὅπου ξύονται τὰ δέρεα.

448. ἴν' ἐμπολῇ. Sic scriptum in A. & fuerit a themate ἐμπελῶ, quod agnoscit quidem Henr. Stephanus in Thesauro: sed illud vereor ut sit sincerum. ἐμπολλάω est apud Comicum Thesm. 452. Vesp.

444. Sophoclem, Antig. 1037.

κερδαίνει', ἐμπολάτε τὸν πρὸς Σάρδειν
ἡλεκτρον.

Trachin. 93.

καὶ γὰρ ὑστέρω τό γ' εὖ
πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολά.

Formam, quam imprudens hic recepi, nescio an in poetis Atticis occurrat. Reponenda itaque cod. B. & impressorum lectio ἢ ἐμπολῶ.

450. κῆν τις μὴ ξυλλάξῃ. Solœce vulgo, καὶ τις μὴ ξυλλάξῃ.

451. Vide not. ad Nub. 7.

455. τοῖνον, ἰή. Sic B. omissa quæ vulgo inferitur particula.

458. Perperam in A. ὑπότεινε δὲ δὴ πᾶς. — τοῖσιν κάλως. Sic bene primariae editt. Nescio cur Kustero placuerit κάλοις. Est hoc quidem in binis codd. sed præferri debuit Attica forma. In Ran. 121. ἀπὸ κάλῳ, non κάλου. Eq. 756. πάντα κάλων ἐξίέναι.

465. οὐ ξυλλήψεσθ' ; οἱ ὄγκους. Sic optime B. Dimeter est anapæsticus. Male in A. ut in primariis editt. οὐχὶ ξυλλήψεσθ' ; In recentioribus vèro pessime οὐχὶ οὐ ξυλλήψεσθ' ; — Suidas : ὄγκους, ὑψυχνεῖν, καὶ ὄγκους περιδύλλεσθαι, σεμνύνεσθαι. οἱ ὄγκους. ἀντὶ τοῦ, οἷα ἐπερεΐδεσθε μὲν τῷ σχοιρίῳ, προσποιούμενοι ἔλκειν, οὐχ ἔλκετε δέ. ἢ, τὸν ὄγκον περιδύλλεσθε, καὶ ἀλαζονεύεσθε, καὶ ὑπερηφανεύεσθε.

479. Optime hunc locum interpretatus est Palmerius, per eos qui ἔχονται τοῦ ξύλου intelligens ξυλουργούς, qui aratra, ligones, rastros, & alia pacis & arationis instrumenta faciebant, & ideo pacem expetebant, quia eorum artes in pace magis expetita & lucrosa. At χαλκούς, qui arma fabricabat, pacem impedire volebat, ne suum lucrum cessaret : & ea expositio firmatur ex iis quæ satis facete ipsi artifices & fabri Athenienses in extrema fabula loquuntur.

481. Μεγαρῆς. Perperam in B. Μεγαρεῖς hic & infra 500.

484. ὧ' ἄνδρες. Sic A. Vulgo ἄνδρες.

491. μικρὸν κινῶμέν γ'. — οὐ δεινόν. Dimeter est anapæsticus, ut strophicus versus 464. Hinc liquido patet mendosam esse vulgatam scripturam μικρὸν γε κινῶμεν.

493. Choro perperam vulgo continuatur.

496. Sic in impressis legitur hic versus absque ullo sensu :

ὡς κακόν, εἴ τινες εἰσὶν ἐν ἡμῖν.

In B. scriptum est : ὡς κακόν οἱ τινες εἰσὶν ἐν ὑμῖν. Quod quid sibi veller diu quaerivi. Latentem in ea scriptura veram lectionem tandem deprehendi. Voces male divisit librarius, quum scribere debuisset :

ὡς κακόναι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.

In A. etiam, ut in primariis editt. est ὡμῖν; sed male. Verum est ἡμῖν, quod ex Fracini editione in novissimas manavit: at ille mendosissime dederat: ὡς κακὸν εἴτινες ἐν εἰσὶν ἡμῖν. Emendationem meam postea confirmatam reperi Suidæ testimonio, qui sic etiam apud Comicum legebat, & hunc versum protulit in κακόναι. Integram notam adponam: κακόναι. ἐχθροὶ, καὶ κακὸν νοῦν ἔχοντες πρὸς τὸ πρᾶγμα. Αἰσφοφάνης.

ὡς κακόναι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.

καὶ αὖθις: κακόναι φωραθέντα σὺν γυναικὶ καὶ τέκνῳ τούτου ἐλαθῆναι. Exempli illius apud Comicum sedes Kusterum latuit, qui postea Suidæ loco non usus est ad Comici emendationem. Singularis κακόνος apud Hesychium prostat. Apud Lysiam plus semel occurrit κακόναι. Pæne gemellus est locus p. 682. edit. Reiskii: εἰ δέ τινες κακόναι ἐγένοντο εἰς τὰ ὑμέτερα πράγματα. Pag. 603. ubi legebatur olim ὡς κακοὶ ὄντες τῷ πλήθει, vere & eleganter emendavit Marklandus, ὡς κακόναι ὄντες, quod sincerum esse ostendit oppositum in eadem periodo εὔναι ὄντες τῷ πλήθει. Ceterum hic versus bene vulgo tribuitur Choro, cui continuari non debebant duo sequentes.

498. τῆς εἰρήνης, σπᾶτ' ἀνδρείως. Dimeter anapæsticus, ut strophicus versus 471. Hinc liquet mendosissimam esse vulgatam lectionem σπᾶτ' ἀνδρικόως. Nihil in metris intelligebant librarii, nec illis peritiores multo fuere, quos ad hunc diem nactus fuerat Comicus noster editores. Promiscue adhibentur ἀνδρικόως & ἀνδρείως. Nihil referre arbitratus librarius alterumne pro altero poneretur, quod sibi in calamum venit, scripsit; ut v. 491. μικρόν γε κινουμέν, pro μικρόν κινουμέν γ', quæ ad sensum perinde sunt, sed metrorum si spectes rationem, toto cælo differunt. ἀνδρείως occurrit infra 732. Ran. 372. Thesm. 656. & alibi compluries. In Vespis roganti filio:

σεαυτοῦ ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς

ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικότατον;

Pater respondet v. 1200.

ἐκεῖν', ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν.

Vides ἀνδρικώτατον & ἀνδρείότατον promiscue sumi : sed ea sedes permutare, aut alterutrum eorum bis adhiberi, non pateretur metri lex.

507. Ingeniosum est hujus loci acumen, quo submonet Athenienses ut maritimarum opum studio se applicent, quod identidem eis suadere solebat Themistocles.

508. λαβώμεθ'. Sic recte in B. Perperam in impressis, metro reclamante, λαβώμεσθ'.

509. χωρεῖ γε δὴ τὸ πρᾶγμα. Sic bene in A. ut est in primariis editt. In B. χωρεῖ γε τὸ — syllaba deficiente. Quod vulgo legitur χωρεῖ γέ τοι τὸ — ex Ant. Fracini editione manavit.

511. οἱ τοι γεωργοί. Sic B. In A. ἴδ' οἱ γεωργοί. Vulgo νῦν οἱ γεωργοί, quod ex editoris nescio cujus conjectura est : nam primariae tres editt. habent, metro vacillante, οἱ γεωργοί.

513. καὶ μὴν ὁμοῦ ὄσιν ἥδε. Scilicet ἡ Εἰρήνη, quam e fovea extrahebant. Sic optime scriptum est in B. Vulgo καὶ μὴν ὁμοῦ ὄσιν, ἥδ' ἐβγύς. Acute vidit doctissimus Toupius Cur. nov. in Suidam p. 110. depravatam esse lectionem, in qua vox ἐβγύς nihil aliud est quam interpretamentum alterius ὁμοῦ, quod e margine vel interlineari glossa in textum se intrusit. Emendabat itaque ad nostram lectionem quam proxime :

καὶ μὴν ὁμοῦ ὄσιν ἥδε.

518. Hic versus & sequens dimetri sunt jambici, ut is qui praecessit : horum in vulgata lectione metrum non agnoscas.

523. Opora & Theoria cum Pace ex antro educebantur. Mulierculæ autem erant meretricum more ornatae.

529. κρημνοξυρηνμίας. ἀντὶ τοῦ ἀπειρίας. δριμύα γὰρ καὶ ἀνδής ἡ τοιαύτη ἐρυγή. ἀπὸ τῶν κρημνύων οὖν καὶ τῆς ἐξυτήτος καὶ τῆς ἐρυγῆς συντέθεικε τὴν λέξιν. ταῦτα γὰρ εἰώθασι νομίζειν εἰς τὸν πόλεμον. διὸ καὶ ὁ γύλιος ἐκ τούτου δυτάδης. ἢ καὶ ὅτι ἐπιπολὺ ἐγκαλυπτόμενος ὁ γύλιος ἐκ διαφόρων ὄψων τε καὶ ζωμῶν, ὁξίδος σύμμικτόν τινα ὁσμὴν ὀδῶδε. Hæc Suidas e veteribus in Comicum scholiis. A sententia alienum est participium ἐγκαλυπτόμενος : aliud quid auctor scripserat.

536. εἰς ἰωνόν. Impressorum omnium menda εἰς ἰωνόν codd. non

flagitabat opem. Hi autem longe diversam lectionem exhibent eis ἀγρόν, quod huc retractum videtur e v. 552.

542. κυάθοις. Vide ad Lyf. 444.

547. ξιφουργοῦ κεινοῦ. Sic in binis codd. & in primariis editis. Nescio qua libidine in novitiis excusum fuerit ἐκεινοῦ elisa prima.

549. ἐσκιμάλιτε, ἐφύξριτε, ἢ κατεδακίλυσε. σκιμαλίσαι γάρ ἐστι κυρίως, τὸ, τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὀρνέου βαλεῖν. οὐ μόνον δὲ τοῦτο· ἀλλὰ καὶ ὅταν, βουλόμενοι ἐφυξίσαι τινὰ, τὸν μέσον δάκτυλον ἐντρίνοντες, δείξωσιν αὐτῷ. Vide ad Acharn. 444.

552. εἰς ἀγρόν. Sic A. Vulgo mendose εἰς ἀγρόν, ut supra 536. εἰς ἰωνόν. In B. præpositio plane omissa.

557. ἄσμενός σ' ἰδῶν. Sic optime A. In B. pronomen exhaustæ præcedens litera, ἄσμενος ἰδῶν, claudicante versu, cui ineptum fulcrum suppositum in impressis, ἄσμενός γ' ἰδῶν.

567. αἶ τε θρίνακες διασπρίξουσιν πρὸς τὸν ἥλιον. Inepte verterat Berglerus : & *ventilabra refulgent ad solem*. Quis fando audivit, aut vidit unquam fulgentia ventilabra? Tum quis ventilabri usus ad vitium & ficuum conferendos ordines? θρίνακες sunt τρίαιναι, *tridentes rastri*, seu *ligones* : idem fere quod δίκελλαι. Mox τριαινῶν τῇ διέλλῃ. Vide Hesychium in θρίναξ. τριαινῶν est terram vertere, τὸ ἄνω κάτω ποιεῖν. Pro *diruere, evertere*, utitur Euripides in Bac. 344.

θάκους τοῦδ', ἢ ὡς οἰωνοσκοπεῖ,

μοχλοῖς τριαινῶν κἀνὰ τρεῖς ἔμπαλιν,

ἄνω κάτω τὰ πάντα συχέας ὁμοῦ.

573. ὑμῖν. Sic A. Vulgo ἡμῖν.

574. τῶν τε παλασιῶν ἐκείνων. Sic bini codd. recte. Ita apud Hesychium e literarum serie excudi debuit, ubi nunc legitur : παλάσια, (scr. παλάσια) τὰ συσκευασμένα σῦκα. καὶ διὰ τοῦ θ, πλάθια (scr. παλάθια) καὶ παλάθη. Photius ad hanc glossam citatus : παλάσια, τὰ συσκευασμένα σῦκα, παλάθην λέγουσι, καὶ παλαθίδα. εἰς δὲ ἐξ ἰσχυάδων ἢ σῦκων νεκομμένοι βῶλοι πλινθοειδεῖς. Male in impressis παλασιῶν.

578. Hic versus & sequentes male vulgo digesti sunt.

583. ἡμῖν ultima brevi, sic flagitante metro trochaico. Perperam vulgo ἡμῖν. V. præc. legi mallet *χαῖρε, χαῖρ', ὦ φιλότῃ γ', ὤς.* Nec aliter credo Comicum scripsisse: nam ultima nominis *φιλότῃ* elidi non potest.

595. ἀγχοῖσιν. Sic recte A. Male vulgo omissum, & paragogicum. Versus est dimeter trochaicus.

599. Vulgo legitur *τάλλα θ' ὅσ' ἐστὶ φυτά.* qui versus dactylicus est, ut quartus hujus cantici. Sed quum præcedant duo pæonici, facillimumque sit hunc versum ad idem metrum redigere, prætuli:

τάλλα θ' ὅσα γ' ἐστὶ φυτά.

Nec dubito, quin quartus etiam syllaba defectus sit: requiri enim videtur in eo pronomen, & multo melius omnia procederent, si legeretur:

χαῖρε, χαῖρ', ὦ φιλότῃ γ', ὤς

ἀσμένοισιν ἡμῖν ἦλθες.

σῶ γὰρ ἐδάμηνεν πόθῳ,

δαίμονά σε βουλόμενοι

εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι.

Quinque sunt dimetri acatalecti, quorum duo primi trochaici, medius jonicus a majore, duo ultimi pæonici sunt.

600. προσγελάσσονται σε λαβόντ' ἄσμενα. Sic bene A. & primariæ editt. In B. προσγελάσεται, quod imperite invexit Ant. Fracinus, & ex Frobeniana in alias novitias manavit, reclamante nemine. Et sane miror editores illos, qui textui scholia subjecerunt, labem non animadvertisse. Nam diserte ait Scholiastes versum esse dimetrum anapæsticum acatalectum: & talis est revera, nisi malis choriambicum trimetrum catal. eum appellare. Sed ad utrumvis metri genus referas, omnino legi debet *προσγελάσσονται.*

615. ὑπερπύσμων. Sic cum apostropho elisum augmentum indicantē scriptum in B.

616. ἡκηκόη. Attice. Vulgo ἡκηκόειν.

617. πρὶν γε νυνί. Irrepit ex oscitantia, quum fabulam iterum descripsi, menda quæ diligentiam meam fugit, quum folia corrigerem. Repone, ut est in libris omnibus, *πλὴν γε —*

627. οὐδὲν αἰτίαν περ ἀνδρῶν. Sic ad metri normam legendum. Mendose in libris omnibus, οὐδὲν αἰτίαν ἀνδρῶν γε. In B. plane omissa ultima particula, mutilo versu.

628. Suidas : κορώνεως, ὡς φιδάλεως. ἔστι δὲ εἶδος συκῆς. ταύτην δὲ καὶ κοράκιον λέγουσιν· ὁ γὰρ καρπὸς αὐτῆς κόρακι ἐοικε κατὰ τὸ χρώμα.

629. ἢν ἐγὼ φύτευσα καὶ ξεθρεψάμην. Quis non videt sic legi debere? Mendosa est librorum omnium lectio, ἢν ἐγὼ φυτεύσας ἐξεθρεψάμην. Claudicat versus in quinto pede. Emendationem præceperat Dawesius, confirmatam Euripidis versu in Medea 1349.

οὐ παῖδας, οὓς ἔφυσα καὶ ξεθρεψάμην.

630. νῆ Δί', ὦ μέλ', ἐνδίκως δῆτ', εἴ γε καὶ μοῦ, τὸν λίθον — Hic rursus versus turpiter in libris omnibus claudicat, in quibus ἐνδίκως δῆτά γ', ἐπεὶ καὶ μοῦ — dactylo quintam sedem tenente. In B. sic scriptus est :

νῆ Δί', ὦ μέλε' ἐνδίκως δῆτ', ἐπεὶ καὶ μοῦ λίθον.

Ad numeros quidem male : sed bene, immo optime factum, quod articulum τὸν omiserit : est enim longe ineptissimum, eumque, si sapuissem, in Morboniam amandissem. En, ni fallor, veram Comici manum :

νῆ Δί', ὦ μέλ', ἐνδίκως δῆτ', εἴγε δὲ καὶ μοῦ, λίθον
ἐμβαλόντες, ἐξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.

635. ἔβλεπεν. Perperam vulgo ἔβλεπε.

637. Suidas : δικροῖς, διφυέσι ξύλοις, δικρανίοις. Ἀριστοφάνης· δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασι. τὴν Εἰρήνην λέγων. ἔδει δὲ εἰπεῖν ξύλοις, καὶ εἶπε κεκράγμασι· ἐπειδὴ οἱ ῥήτορες δημογοροῦντες, τῇ κερκυγῇ ἔπειθον μὴ ποιῆσαι εἰρήνην.

643. ἄτλα διαδάλοι τις αὐτῇ. Mendose vulgo ἄτλ' ἂν διαδάλοι. Facete autem verbo διαδάλοι usus est pro παρὰδάλοι.

648. βυρσοπώλης. Vulgo inepte ὁ βυρσοπώλης. Articulum, quem versus respuit, non agnoscit A. Et l'auteur de toutes ces manœuvres étoit un corroyeur. Non vero, ut Berglerus, coriarius ille, LE corroyeur.

650. Vulgo sic legitur hic versus, numeris foedissime corruptis :
οὐ γὰρ ἡμέτερός τις ἔτ' ἔσ' ἐκείνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός.

In codd. vero sic scriptus est. In A.

οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔσ' ἐκείνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός.

In B. οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔσται κείνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός

Non alia mendarum foecundior causa quam vocum transpositio : singulis in suam sedem repositis, sponte enascitur venustus tetrameter :

οὐ γὰρ ἔσ' ἐκείνος ἀνὴρ ἡμέτερος ἔτ', ἀλλὰ σός.

669. ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν. Facete : id est, coriarius Cleo rempublicam tum regebat.

675. ψυχὴν ἄριστος. Sic bene A. In B. ψυχὴν τ' ἄριστος, quod depravatum e vulgato ψυχὴν γ' ἄριστος. Istud γε inficetum est : mox aptum est in πλὴν γ' ὅτι.

676. οὐκ ἦν ἄρ', ὥσπερ φησὶν εἶναι, τοῦ πατρός. Sic quidem libri, sed manifesta menda, quam me reliquisse piget. Legendum οὐπερ φησὶν εἶναι. In B. ὅπερ, male pro οὐπερ, quod quum metro repugnaret, a sciolo mutatum fuit in ὥσπερ. Notissimus clypei abjector Cleonymus, in quem facetus hic est jocus e similitudine vocum peritus ἀποδολιμαῖος & ὑποδολιμαῖος.

682. τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις; Bona hæc lectio Ant. Fracino debetur. In B. ποῖ abest. In A. ut in primariis editt. τὴν κεφαλὴν σου περιάγεις.

689. γενησόμεθα. Sic A. Vulgo γενησόμεσθα.

695. ὅ τι πράττει. Sic recte in B. In A. πράττειν. Vulgo ὅ τι πράττοι.

699. ἐπὶ ῥιπός. Sic optime in B. ut & apud scriptores omnes, qui proverbialem hunc versum laudarunt. Suidas : σαπρός, καὶ ἐπὶ τοῦ παλαιῦ. Σιμωνίδης γέρων ὦν καὶ σαπρός κέρδους ἔηκετι καὶ ἐπὶ ῥιπὸς πλέει. Casaubonus ad Athenæum XIV. 21. Paulisper inque moralis sententiæ formam immutatum senarium hunc profert Plutarchus de *Pythiæ Oraculis* p. 405. B.

θεοῦ θέλοντος καὶ ἐπὶ ῥιπὸς πλέεις.

Et sic emendate legitur in Excerptis Grotii pag. 933. Insulsiissime

vulgo apud Comicum ἐπὶ τῆς ῥιπός. Vide not. ad Plut. 1065.

700. τί δαί; Κερκτίνος. Sic optime scriptum in B. quod absque eo facile reponi poterat. Vulgo mendose τί δέ; tanquam si δὲ produci posset ante tenuem & liquidam. Vide quæ notavimus ad Thefm. 169. — ἐστίν; vivitne? estne adhuc in vivis? Vide not. ad Euripidis Hecubam 312.

703. ὄρων. Sic bene A. Vulgo ἰδών. In eodem cod. bene v. seq. scriptum πόσ' ἄτ'. Perperam vulgo spiritu aspero notatur postrema vocula.

711. τῆς Οπώρας κατελάσας. In Conc. 1082.

ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;

715. ᾧ μακαρία Βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας. Fœda in omnibus libris menda, sed quæ facillime poterat elui. ᾧ μακαρία σὺ Βουλὴ τῆς — spondeo quartam sedem tenente.

716. ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν. Quia in triduum supplicationes decerni solebant.

717. κατέδει. Sic bene scriptum in B. Perperam vulgo κατέδη. Vide not. ad Conc. 595.

724. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμφοσίαν σιτήσεται. Schol. ἀμφοσίαν ἀντὶ τοῦ, τὴν κόπρον. Nec apud deos manenti scarabæo suavius quidquam dari poterat, juxta illud, quod dixit famulus initio fabulæ:

ἐτέραν δὲς παίδες ἡταιρηκότος.

τετριμμένης γὰρ φησιν ἐπιθυμεῖν.

725. θάρρει. Sic scribi debuit. Male vulgo θάρσει, quod Tragicis relinquendum.

728. ἐστυκότες. Perperam in A. ἐσθηκότες. Frequens ista permutatio. Vide ad Thefm. 158.

733. ἢν ἔχωμεν ὁδὸν, λόγον εἴπωμεν, χάσα τε νοῦς αὐτὸς ἔχει γε. Sic plane scriptum in A. Vulgo λόγων reclamante metro, omissaque in fine versus particula γε. Depravatissima in B. lectio, ἢν ἔχωμεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν, ἔσα τε νοῦς ἔχει. Nomen ὁδὸν eleganter adhibent Græci pro modo & ratione cujuscunque rei, ut observat Kusterus ad ista in Equit. 1015.

Φράζου, Ερεχθείδη, λογίων ὁδὸν —

Sed ibi quum versum hunc *Pacis* laudaret, animadvertere poterat numeris eum solutum esse, proinde falsam esse lectionem, nec in eo λόγων ὁδὸν eodem modo construi posse, quo in *Equitum* versu λογίων ὁδὸν. Valet istud ἢν ἔχομεν ὁδὸν, qua ratione possumus, vel qua ratione solemus. Jam vero quid sibi vult Florens? Neque vero λόγων, qui est jambus, turbare debet. Nam magister Hephæstion testatur apud *Tragicos & Comicos jambum inter anapæstos locum habere*. Dixerit ergo etiam magister ille in eodem anapæstico versu locum habere jambum & molossū. Ad istum modum versum dimetire:

ἢν εχο | μεν ὁδον | λογων | ειπαμεν | χάσα τε | νους αυ | τος εχει.

Mallet dixisset anapæsticum metrum omnes pedes admittere, quod musicæ rudibus per esset commodum.

744. ἢν ὁ σύνδουλός σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς, εἴτ' ἀνέροιτο. Sic optime Dawesius. Manifesto vitio laborat versus in libris, nisi Hephæstio dixerit etiam apud *Tragicos & Comicos trochæum inter anapæstos locum habere*. Sic enim vulgo legitur:

ἢν ὁ σύνδουλός σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς ἐπανέροιτο.

Nihil apud Comicum frequentius occurrit, quam εἴτα sic inter participium & verbum positum, qua de structura videndus Kœnius ad Corinthum de Dial. Att. §. LXXIV. Distinctionem in hoc versu male posuit typosetha.

752. Recitati jam fuerant hi versus in *Vesparum* parabasi, unde huc eos transtulit Comicus.

756. οἰμωζομένων. Perperam in A. οἰμωζομένων, ut vulgo legabatur in Vesp. 1033.

760. ὦν οὔνεκα. Perperam vulgo εἴνεκα.

761. ἀποδοῦναι μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκός. Sic recte in B. collocatæ voces, quas transpositas impressi exhibent cum versus labe, εἰκός ὑμᾶς. In A. idem binarum vocum ordo; sed alioqui male mulcatus versus: ἀποδοῦναι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκός δὴ, καὶ μνήμονας εἴναι.

764. Perperam vulgo hic versus in duos divisus.

783. ἀντιβολῇ μετὰ τῶν
παίδων χορεύσαι.

Sic scripti & distincti hi versus in codd. recte. Vulgatum ἀντιβολῇ
folæcum est.

789. γυλιούχενας. Suidas: τοὺς μακροτραχήλους. Sic figura ma-
gis erant ridicula, si exiguam staturam longum exciperet collum.

790. Hesychius: σφυράδες, τὰ διαχωρήματα τῶν αἰγῶν καὶ προ-
βάτων· εἰ δὲ, σφυράδας. Vide Pierfonum ad Mœrin in σχινδαλμός.

797. Versus sunt Stesichori in Orestia:

τοιάδε χρὲ Χαρίτων
δαμώματα καλλιχομαῖν ὕμνεῖν,
Φρύγιον μέλος ἔξευρόνθ', ἄεθρῶς
ἦρος ἐπερχομένον.

Hesychius: δαμώματα, κοινώματα, δημοσιώματα. Carmina quæ pu-
blice cantantur.

800. ἡρινά. Sic bene scriptum in binis codd. Neutrum est plu-
rale adverbialiter adhibitum. Perperam vulgo & metro reclamante
ἡρινᾶ, quod cum φωνῇ tanquam epitheton conjungunt. Ordo est:
ὅταν μὲν ἡρινὰ χελιδὼν ἐξομένη, κελιδῶ φωνῇ. Ut hic ἡρινὰ verno tem-
pore, sive in Antipatri Sidonii Epigr. XXVI. ὀρθρινὰ sub auroram
significat, quod vocabulum gemella menda in vulgatis anthologiæ libris
invaferat: legebatur enim ὀρθρινᾶ. Integrum epigramma proponam:

Κερκίδα, τὰν ὀρθρινὰ, χελιδονίδαν ἅμα φωνᾶ,
μελοποιμένην, ἰσίων Παλλάδος αἰκυόνα,
τόν τε καρηθαρέοντα πολυροῖβδην ἄτρακτον,
κλωστήρα σπρεπτῆς εὐδρομον ἀρπεδόνας,
καὶ πῆνας, καὶ τύνδε φιληλάκατον καλαθίσκον,
στάμονος ἀσκητοῦ καὶ τολύπας φύλακα,
παῖς ἀγαθοῦ Τελέσιλλα Διοκλῆος, ἃ φιλοεργός,
εἰροκόμων Κούρα θήκατο δεσπότηδι.

Κούρα εἰροκόμων δεσπότης est Minerva. Male in Analectis nostris ex-
cufum fuit κούρα.

820 τὸ σκέλη, ut mox quinto abhinc versu & Thesm. 24. Vulgo minus bene hîc legitur τὰ σκέλη.

830. ξυνέλεγον. Sic libri. Non minus apte quadraret activa forma ξυνέλεγον. Acharn. 378.

ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια.

Dithyrambicos autem poëtas hîc irridet Comicus, cumque istis conferri debent quæ dicit Cinesias in *Anibus*.

835. De Ionis Chii memoria optime meritus est Criticorum princeps Rich. Bentleius in Epist. ad Jo. Millium. Fecerat Ion dithyrambum cujus initium a Scholiasta & Suida in διθυραμβοδιδάσκαλοι prolatum :

αἴοῖν ἀμεροφόταν ἀστέρα μείναμεν,

Αελίου λευκοπλέγυγα προδόμεν.

Inde Comici jocus.

847. Vulgo sic legitur hic versus :

πόθεν δ' ἔλαβες ταῦτα σύ; — πόθεν; ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Inepta lectio. Quid sibi vult ταῦτα? *has res, negotia ista? ces choses là*. En unquam duas mulieres designans sic aliquis locutus est? Scripserat Comicus :

πόθεν δ' ἔλαβες ταῦτα; — πόθεν; ἐκ τῶν οὐρανῶν.

ταῦτα dualis est, ultima longa. Undenam vero *has accepisti mulierculas?* Quum accentum male notasset incautus librarius, metrum vacillare animadvertens sciolus fulcrum inferlit σὺ, quod ille sibi habeat: nos eo non indigemus.

855. λείχεν; ἄρ' αὐτῇ καὶ κανῶ σπεναστέον; Ridiculum in modum depravata est hæc lectio. Quid enim, obsecro, *canistris* usus est Oporæ, cui Trygæus nec panem, nec mazam, nec aliud quicquam apponendum esse dixerat, quia ambrosiam apud superos *lingere* solita, mortales cibos fastidit? Quis unquam conjectura ariolari potuit, cur famulus quærat, an ei *canistra* parare debeat? Nonne hic versus pro insulsiſſimo haberi debuit? Non aliter eum exhibent A. & princeps editio. In secunda excusum, καὶ κανῶ σπεναστέον, sic conjunctim, ut procul dubio scriptum reperit in codice quo usus est

Bern. Junta. In B. scriptum, ἄρ' αὐτῇ καναδὲ σκευασίεν; Demum Ant. Fracinus edidit, ἄρ' αὐτῇ καὶ καναδὲ σκευασίεν; quam ineptissimam lectionem receperunt Veneti, & tanto probavit opere Berglerus, ut eam in versione expresserit. *Lingere, inquis? ergo ei hinc etiam paranda erit.* Ambrosia scilicet. Scitum profecto coquum, qui ambrosiam etiam parare potuerit! Sunt ista omnia nihil aliud quam librariorum alucinationes, perinde spernendæ. Serus quidem, sed non falsus acuminis fuisse mihi videor, qui veræ lectionis vestigia tandemprehenderim, falsumque Comico reddiderim jocum, ex illo genere, quo maxime delectatur. Est autem nequissimus. Quo Trygæus usus fuerat verbo λείχειν, id alio sensu accipit famulus, nempe pro *medios lambere viros*: ideoque percontatur, an mulieri pelvim parare debeat, in quam τὴν ἀπόπυσσιν δρότον, immundum exspuat rorem, & sumta aqua spurcitiem oris abluat. Repone confidenter:

λείχειν; ἄρ' αὐτῇ καὶ λεκάνην σκευασίεν;

Sensui hujus versus declarando pæne suffecerit Martialis distichon, quod exhibuimus ad Ran. 1308.

856. Vulgo legitur perquam inficete:

εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρέσ-
βυτης, ὅσα γ' ὦδ' ἰδεῖν,
τανῦν τὰδε πράττει.

Particulam γε in primo versiculo insertam non agnoscit A. Reliquas sordes ipsi purgavimus. Ordo est: ὁ πρεσβυτης ὅδε, ὅσα γ' ἔστ' ἰδεῖν, εὐδαιμονικῶς τανῦν πράττει.

869. σησαμοῦς. Sic legendum: non, ut vulgo, σησαμῇ. In A. scriptum σησάμοις.

874. ὑποπεπωκότες. Sic bene A. quod e Scholiastæ expositione in textum merito revocavit Berglerus. In aliis libris est ὑποπεπιωκότες, quæ sæpissime permutari observavi ad Lys. 395. Conc. 140.

876. πρωκλοπεντελιδά. Quia *Brauronia* quinto quoque anno agitabantur. Vide Mearsum in Græcia Feriata.

879. Locus paulo obscurior, Berglero neutiquam intellectus.

Conspecta Theoria, famulus libidine inflammatus, ne rumpatur tenigine, manu utitur amica. Inde facile omnia explicantur.

885. Vide secundam parabasin *Equitum* v. 1274.

890. ἀνάρρησις vocabatur secundus *Apaturiorum* dies. Sed obscena in his est allusio ad τὴν τοῦ σπέρματος ῥύσιν.

891. τοῦ πλάνου ὑμῖν καλόν. Sic bene A. omissa particula ὥς, quæ vulgo, metro reclamante, inferitur. ἐπλάνιον coquinam significat. Sed impudentissimus iste obscenas interea partes Theoriæ monstrat. Propterea dixit κενάπνιε. Nam pars illa tanquam fumo nigra est, διὰ τὰς τρίχας. E notis Florentis.

892. Monui ad Pl. 815. versum hunc sic legendum esse:

διὰ ταῦτα καὶ κενάπνιεν ἄρ' ἐνταῦθα γάρ.

Secunda in κενάπνιεν brevis est: proinde claudicat versus ex illa scriptura.

900. ἡνίκα γε. Sic bene A. In B. ἡνίκα δὴ, reclamante metro: vulgo ἡνίκα δὲ contra loquendi usum.

906. ἴδ', ὥς προθύμως. Perperam vulgo ἴθ' ὥς προθύμως. In B. scriptum, θείας ὥς — glossa scilicet pro genuina lectione, quam reposuimus. Nihil est in superioribus, quod facile non intelligatur e notis in præcedentes fabulas. τέτραποδὸν ἐπλάναι schema innuit, de quo ad Lyf. 231. & ad Eq. 1386. κέλης in re venerea quid sit, declaratum in nota ad Lyf. 60. Faceta in metaphora pergens, ἄρματα v. 901. dicit pro σώματα. Explicatur προσκινῆσται e *Lyfistratæ* v. 227.

κακῶς παρῆξω, καὶ χεὶρ προσκινῆσομαι.

Denique languentis penis post rem peractam imago postremis versibus depingitur.

907. Prytanum avaritiam carpit, ut qui gratis petitorem nullum in Senatummitterent, induciarum forensium nomen prætexentes. Vulgo enim dicebant: ἐνεχειρία εἶσιν, οὐ δυνάμεθα εἰσάγειν. Etsi non tam amarent ἐνεχειρίαν, quam τοὺς ἔχοντας τὴν ἐν ταῖς χερσίν. Verba sunt Sam. Petiti ad Leg. Att. p. 273. Alludit etiam ad ὑπέχειν τὴν χεῖρα, quod προτείνειν dixit in *Thefm.* 937.

ὦ Πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἥνπερ Φιλεῖς
κοίλῃν προτείνειν, ἀργύριον ἢν τις διδῷ.

918. Hic & sequens versiculus in unum vulgo conjuncti sunt, omisso nomine Τρυγᾶϊς. Ut eos exhibui, sic scripti & digesti sunt in B. Metri autem ratio requirit, ut scribatur:

Τρυγᾶϊς ᾠθμονεύς ἐγώ.

Prima enim in Ἀθμονεύς corripitur. Dicitur autem per crasin Atticam ᾠθμονεύς pro ὁ Ἀθμονεύς, ut ὤρχων, ὠττικός, ὠπαιτῶν. Vide ad Nub. 1247. Hujusmodi occurrunt infinita. Sic vero scribi in senario ex metrica ratione minime necesse erat, & optime constat metrum in vulgata lectione:

πολλῶν | γὰρ ὦ | μιν ἄξ | ιος Ἀθ | μονεύς | ἐγώ.

Alibi occupatum animum habebat Dawesius, quando numeros illos vitii damnavit. Quod autem pro ἄξιος reponat αἷτιος, ut in Acharn. v. 633. id non ita hic probo, ut in altero loco. Illic sententia ex ipsa colligitur, Chorum significare velle, poetam suum Atheniensibus bonorum multorum causam extitisse:

Φοβὸν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν αἷτιος ὑμῖν ὁ ποιητής.

Hic vero πολλῶν ἄξιος sententiæ satis aptum est, ut locum rueri possit: nec video cur πολλῶν ἄξιος, ut πολλοῦ ἄξιος, græce non dicatur. Hoc forte observo in Lysiae orat. contra Theomnestum initio: νυνὶ δὲ αἰσχρὸν μοι εἶναι δοκεῖ, περὶ τοῦ πατρὸς, οὕτω πολλοῦ ἀξίου γεγεννημένου καὶ ὑμῖν καὶ τῇ πόλει, μὴ τιμωρήσασθαι τὸν ταῦτ' εἰρηκότα. In πολλῶν ἄξιος ellipsis est substantivi τιμῶν, vel similis alius. Verti itaque hic debuit: Optime enim de vobis promeritus sum ille ego Trygæus Athmonensis.

923. Vide Suidam in χύτραις ἰδρυτέον.

926. Βοῖ — βοηθεῖν. Jocus e paronomasia. Sunt apud Romanum Comicum talia innumera: sed apud eum non memini exemplum legere, quod ad hunc verum laudat Berglerus, *pernis perniciēs veniet*. Nescio an ille Plauti locum mendæ suspectum habuerit, volueritque emendare, quod moniturus fuisse pro suo more videtur. Est ergo μνημονιὸν ἀμάρτημα. Leguntur in Captivis IV. 3. hi versus:

Quanta pernis pestis veniet ! quanta labes larido !
 quanta sumini absumedo ! quanta callo calamitas !
 quanta laniis lassitudo ! quanta porcinariis !

Simile est istud in Men. IV. 2. 46. *palla pallorem incutit.*

929. τί δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν. Legendum mihi videtur τῷ δὴ, id est τίνι δὴ — Istud τί male repetitum e v. 925. Post scriptam hanc notam, aliud in Fracini editione quærens, forte animadverto eum sic edidisse, τῷ δὴ — & ex eo Frobenium, ita ut mirer bonam illam lectionem in Kusterianam non immigrasse.

932. ἴν', εἰ τῇ ἐκκλησίᾳ ὡς χρηὶ πολεμεῖν λέγοι τις — Sic scripserat Comicus. Ex interlineari glossa irrepsit in textum ἐν, & εἰ, quo sententia carere non potest, extruxit. Inepta est vulgata lectio :

ἐπίτηδες γ', ἴν' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ

ὡς χρηὶ πολεμεῖν λέγει τις.

Nihil frequentius ellipsi ista præpositionis ἐν. Perinde est λέγειν τῷ δήμῳ & ἐν τῷ δήμῳ, λέγειν τῇ ἐκκλησίᾳ & ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Repone vero versus fulcrum, quod nescio quo casu excidit, ἐπίτηδες γ', ἴν' —

942. θύραισι. Vide not. ad Thesm. 69.

947. Post hunc versum in codd. meis & in primariis editt. lacuna est usque ad v. 1012. Qui deerant versus LXIV. primus ex integriori codice protulit in lucem Ant. Fracinus.

951. Sunt hi versus omnes jambici, quorum labem Fracinus non animadvertit. Turpiter hicce claudicat; scribe :

ὡς, Χαῖρις ἦν ὑμᾶς ἰδῆ.

Secundus abhinc in metricam legem peccat, quum in pyrrichium desinat. Scribe :

ἦς, κατὰ τοῦτ' εὖ οἶδ' ἐγώ,

φυσῶντι —

957. ἐπιδέξια, una voce. Vide Valckenarium ad Hippol. 1360. Male Fracinus, & ex eo reliqui, divisim ἐπὶ δεξιά.

959. τὸ δαδίον. In Fracini editione δαδίον, depravatum ex δαλίον. Vulgatissimum est, quod alibi observavi, proclivem lapsum in permutatione literarum Δ. Λ. multis mendis ortum dedisse. Suidas

veram hujus loci lectionem adfirmat. δαλίον. οὕτως οἱ Κωμικοὶ δια-
του λ. Φέρε δὴ τὸ δαλίον τὸδ' ἐμβάλλω. ἰδούκουν γὰρ καθαίρειν ἀποβά-
πτοντες τοῦ πυρός. οἱ δὲ δαδίον γράφουσι. Erudita est ad illum Suidæ
locum Kusteri nota. Hefychius: δαλίον. δαλόν. ἐν ταῖς ἱεροποιαῖς εἰά-
θασι τὸν δαλόν ἐμβάλλειν εἰς τὴν χέρνιθα, καὶ περιβράννιν τὸν βωμόν.
Hujus moris mentio est apud Comicum in Lys. 1129.

οἱ μὲν ἐκ χέρνιθος

βωμούς περιβράννοντες —

Et apud Euripidem Hercule Fur. 930.

μέλλων δὲ δαλόν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν,

εἰς χέρνιθ' ὡς βούλειεν, Αλκμήνης τόκος.

965. Jocus est in ambiguitate significationis. κριθὴ enim, ut
ἐρέεινθος, virile membrum notat. Suidas: κριθὴ, τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰ-
δοῖον· τὸ δὲ γυναικεῖον, μύρτον. καὶ κριθῆδιον ὑπεκκριτικῶς. Pro μύρτον
in scholiis a Fracino editis est βύσσαν. Vide Hefychium in βύσσης.

966. εἰς ἐσπέραν. Hic, ut Conc. 1047. edere debebam εἰς ἐσπέραν.

968. Nescio cur recentiores editores a Fracino desciverint,
cujus lectionem revocavimus, mutata tamen interpunctione, quam
ille pessime statuerat. Adludit ad sacrificiorum ritum, in quibus præ-
co clamabat τίς τῇδε; Respondebat vero sacris operantium turba,
πολλοὶ κἀγαθοί. Ideo Trygæus dicit:

τίς τῇδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κἀγαθοί;

At in Kusteri editione Trygæo tribuuntur hæc verba sensu cassa: τίς
τῇδε ποῦ ποτ' εἰσὶ; huicque famulus respondet, πολλοὶ κἀγαθοί.

969. τοῖσι φέρε δῶ. Fracinus τοῖσσι. Scribendum τούτοις. Nam
articulum εἰ loco pronominis demonstrativi non adhibent Comici.
Vide ad Plutum 44.

971. ἡμῶν καταχεύοντων ὕδωρ τεσσυτονί. Sensus paulo obscurior.
Vult Scholiastes Trygæum cum famulis Chori personis aqua perfu-
disse ridiculi causa. καταχεῖ δὲ αὐτῶν (τῶν χορευτῶν) ὕδωρ ἐπὶ γέ-
λωτι, πρὸς οὐδενὶ ἐτίμῃ. Qua in explicatione præter ipsam explicatio-
nem nihil est ridiculi. Non enim quæ præcedunt ad χορευτὰς refe-
runtur, sed ad ipsos spectatores. καταχεῖν ὕδωρ metaphorice idem

significat, quod πλύνειν Acharn. 381. Epul. IV. πλυνόν ποιεῖν, Pl. 1061. id est λαιδορεῖν.

981. Quod meretricum hīc describitur artificium, id mulieribus laudi vertitur in Thesm. 797.

καὶν ἐκ θυρίδος παρακύνωμεν, ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεῖσθαι.
καὶν αἰσχυνθεῖς ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ
αὐθις παρακύνωσαν ἰδεῖν τὸ κακόν.

Piget monere ὃ παραγωγicum quoties ad metri præscriptum addiderim.

990. Ex hoc loco manifesto liquet prodiiisse hoc drama anno belli XIII. id est Olymp. XC. an. I. Archonte Astyphilo. In σοῦ τρυχώμεθα subauditur πόθῳ. *E notis Palmerii.*

991. κοροκορυαῖς. βοᾶς, ταραχαῖς, θορύβους. Lyf. 490.

οἱ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,

αἰεὶ τινα κοροκορυγὴν ἐκύνων.

ἀντὶ τοῦ, ταραχαῖς ἐκύνουν.

992. In *Lyfistrata* 554.

οἶμαί περ Λυσιστράχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἑλλήσι καλεῖσθαι.

1014. τὰς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας. Id est, ut Acharn. 894. dixit, τὰς ἐντετευτλανωμένας.

1018. τὸν οἶν. Sic duo codd. & primariae edit. e quibus a Berglero bene revocatum fuit. In Frobeniana τὸν ὄν, typothetae, ut videtur, errore. Nomina ista permutata fuerant etiam in Av. 566.

1029. Multa in horum versuum vulgata lectione scabies:

ἐστὶ χρεῶν τὸν γε σοφῆ δόκιμον

φρενὶ καὶ πορίμῳ τῇ τόλμῃ.

Ineptum est γε in priori versiculo: ineptior adhuc articulus τῇ in altero. Absolute πορίμῳ τόλμῃ dicere debuit Comicus, ut σοφῇ φρενί. Horum uni non magis articulus adjungi debuit, quam alteri. Imperitum Grammaticum hæc redolent, ad præceptam animo formam metra redigentem. Sunt vero versiculi isti jambici, sic optime scripti & digesti in B.

χρεῶν ἐστὶ τὸν σοφῆ δόκιμον

φρενί, πορίμῳ τε τόλμῃ.

χρεῶν in unam syllabam coalescit.

1031. τὸν Στιλβίδην. Fuit Stilbides haruspex celebris, quem Athenienses ad expeditionem Siculam secum duxerunt. Illius meminit etiam Eupolis in versibus a Scholiasta prolatis:

τίν' οὖν μετέλθω δῆτά σοι τῶν μάντεων;

πότερος ἀμείνων ἀμφοτέρων; ἢ Στιλβίδης;

Dixerat paulo ante Trygæus: *Nonne tibi videor, ut peritus haruspex, cremia ponere?* Nunc vero in eodem persistens joco ait: *Incensi ligni fumus haruspicem lædit.* Sed pro *haruspice* Stilbidem nominat. Nulla hic allusio ad *στίλβειν splendere*, quod esset perpol quam frigidum.

1037. In binis codd. male οὐχὶ μὴ παύσει ποτ' ἂν ζήλωτος —

1055. ποιῶ καλῶς; interrogative. In B. interrogationis signum est, quod & hic poni debuit.

1060. Ut hic, aliisque in impressis omnibus, ita etiam in binis codd. distinctæ sunt personæ pessimum ad modum. Eas e manifesta loci sententia in ordinem optime restituit in versione Berglerus, quod serius animadverti, tumque primum, quum ejus versione usum, textu jam typis descripto. Sic igitur locus hic constituendus est:

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἢ γλῶττια χωρὶς τέμνεται.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μεμνήμεθα.

ἀλλ' εἴτθ' ὃ δρᾷσιν;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἢν φράσης.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὴ διαλέγου

νῶν μηδέν· Εἰρήνη γὰρ ἱερὰ θύομεν.

In binis codd. scriptum ἱερᾷ, non, ut vulgo, ἱερᾶ. *Sancta Pa sacra facimus.*

1066. αἰεῖτ', βοῖ. Sic optime scriptum in A. Vulgo αἰεῖτ', αἰεῖτ'. pessumdato, ob redundantem syllabam, versu.

1067. ἀλωπεκιδεύσι. Sic bini codd. & priscae editt. recte. Nescio

unde in recentiores venerit ἀλωπεκίδεσσι. Sincera forma est ἀλωπεκιδεύς, ut πελαργιδεύς Av. 1356. περιστεριδεύς apud Suidam in Χαιριδείῃς. Vide Valckenarium in Annotat. ad Theocriti Adoniaz. 121.

1077. ἕως ἡ — Sic scriptum oportuit, non, ut vulgo, ὡς ἡ. Nullibi ὡς adhibetur pro ἕως, dum, donec, quamdiu. Apud Homerum Il. ο'. 539.

ἕως δ' τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἥλωτο νίκην.

Eodem modo heroicis priscis poetis ἕως ἡ pes erat spondeus, coactis in unam duabus primis syllabis.

1081. διακυνιάσαι. Hesychius: διακληρώσασθαι. καυνός γάρ, δ κληρός. Vide Interpp. ad mendosam glossam διακυνικανιάσαι.

1082. σπεισασμένους. Me nolente & imprudente sic excusum fuit. Repone, ut est in libris omnibus, σπεισασμένοις.

1097. Versus sunt Homeri ex Iliadis ι'. 63. 64.

1099. μήπως σε δόλω φρένας ἐξαπατήσας ἵκλινος μάρψῃ. Male hæc vertit Berglerus: *Ne dolo aliquo mentem tuam decipiens TE milvius prehendat.* Nempe constructionem sic instituebat: μήπως σε ἵκλινος μάρψῃ, φρένας ἐξαπατήσας δόλω. At vero ordo est: μήπως σε ἐξαπατήσας φρένας δόλω ἵκλινος μάρψῃ — Quid? τὰ σπλάγχνα, de quibus est sermo. Prodigiousum, si milvus Trygæum unguibus prehensum abrepturus fuisset. ἐξαπατήσας σε φρένας est pro ἐξαπατήσας σου φρένας. Elegantis hujus constructionis exempla apud quosvis poetas obvia. Noster Av. 497.

— καὶ λωπρόδότης παίει ῥοπαλῶ με τὸ νῶτον.

985.

— χρὴ τύπῃν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξύ.

Ach. 1029. ὑπάλειψον εἰρήνῃ με τῷ ὀφθαλμῷ ταχύ.

Vide quæ notavimus ad Æschyli S. Th. 836. Ceterum post μάρψῃ punctum, quod est signum absolutæ sententiæ, poni non debuit. Imperfectus enim est Hieroclis sermo, quem percussus his vocibus ἵκλινος μάρψῃ Trygæus abrumpit. In versione etiam nomen *extra* poni non debuit. Vide ne dolo aliquo mentem tuam decipiens milvus, corripiat — *TR.* *Istuc tu cave.*

III9. παῖ, παῖε, παῖε τὸν Βάκιν. Sic optime Dawesius. Excidit in libris omnibus prima hujus versus syllaba.

II22. τουτονὶ eundem haruspicem notat, ipsum Hieroclem. Nescio quid Berglerus de alio sacerdote Hieroclem comitante somniverit, fretus loco in *Ranis* pessime ab interpretibus accepto, aliisque aliarum fabularum locis, in quibus compellantur famuli, *quos nemo antea putasset adfuisse*. Nimirum quia personæ mutæ sunt, eorum in personarum syllabo mentio facta non fuit; sed per se satis intelligitur eos in scena adfuisse. Hic vero nullus alius est in scena sacrificus præter Hieroclem, qui prodierat pellibus aliquot involutus, quas nempe e sacris quibus eodem die præfuisse fingitur, abstulerat, juxta morem ad Thesim. 758. & Pl. II85. observatum.

II32. μετ' ἀνδρῶν ἐταίρων. Sic bini codd. recte, & ad sensum, & ad metrum, ut ex collatione antistrophici versus II64. liquet. Perperam vulgo ἐτέρων.

II33. Vulgo legitur οὐκ ἔστι τῶν ξύλων, ἅτ' ἂν ᾗ — sine ullo sensu. Pejus in A. si quid pejus esse potest, οὐκ ἔασω τῶν ξύλων. Manifesta sinceræ lectionis vestigia. ΣΥΤΚΕΑΣ ab imperito librario mutatum fuit in ΟΥΚ ΕΑΣ. Certum est scripsisse Comicum vel ἐσκεῖας vel συσκεῖας. Hoc, quod prætuli, ad depravatam lectionem propius accedit. *Comburens ligna aridissima*. De hoc participio vide Pier-sonum ad Mœrin p. 231. ἐσκεῖας, esset *in camino urens*. Hoc fere adsecutum fuisse Berglerum video, qui conjecit ἐκκεῖας. Vim verbi διέλκειν explicat Toupius ad Suidam III. 285.

II38. χάμα τὴν Θρητταν κινῶν. Versus hic trochaicus est, vel esse debet, dimeter catalect. ut antistrophicus II70. At vero claudicat, spondeo tertiam sedem tenente, siquidem prima in κινῶν longa est. Eadem hunc versum invasit corruptela, quam primus observavi in Ran. 543. ubi pro κινῶν ὀρχηστρίδ', statui reponendum esse φιλῶν ὀρχηστρίδ'. Nec me illius emendationis admodum pœnitet. Certum est enim φιλεῖν eo quo dixi sensu a Græcis usurpatum fuisse. Sic Latini etiam *amare* adhibent. In Plauti *Rudente* II. 6. 7. percontanti Sceparnionem lenoni quam facie essent mulierculæ, quas

in fano Veneris sedere dixerat, responderet ille :

Scitula.

vel ego AMARE utramvis possim, si probe appotus siem.

Quin vero φιλῶν hic etiam reponam obstat codicis B. scriptura, ad quam olim non adverteram, quamque nunc primum deprehendo. Liquido exhibet τὴν Θραῦτιαν κυνῶν. Quum sapissime librarius illius codicis literas ι & υ commutarit, quod & plerisque omnibus sole-mne est, haud affirmarim in *Ranarum* loco, ubi distincte κυνῶν scrip-sit, scribere etiam κυνῶν eum debuisse; ut nec satis scio an ex errore hic κυνῶν scripserit, quum ob oculos habuisset κυνῶν. Utut ista sunt, certum est κυνῶν hic metrum respuere, κυνῶν vero, osculans, & metro & sententiæ apprime convenire. Alibi etiam verba illa com-mutata vidimus. In *Acharn.* 1209. ubi bene vulgo legitur, adstipu-lante eodem codice :

τί με σὺ κυνεῖς; — τί με σὺ δάκνεις;

alii duo Regii habent κινεῖς, quod pravum esse, sententia, maxime vero metrum ostendit. Est enim versus ille dimeter jambicus, cu-jus in secundam sedem spondeus recipi non potest. Legendum itaque hoc in loco :

χᾶμα τὴν Θραῦτιαν κυνῶν.

Nec reluctabor, si quis in *Ranarum* supradicto versu pro κυνῶν vel φιλῶν, reponendum censeat κυνῶν, e quo probabilius est vulgatum ortum fuisse, quam e glossa, ut alioquin haud inepte conjeceram.

1140. ἔσθ' ἥδιον. Sic recte in B. Vulgo claudicante versu, ἔστιν ἥδιον. — ἢ τυχεῖν ἐσπαρμένα, nimirum τὰ σπέρματα, quod perinde est ac si dixisset ἢ ἐσπαρῆθαι μὲν ἥδιον. Nullam causam video cur Mark-landus ad *Iphigeniam* A. 254. legerit ἢ ὑτυχεῖν, pro ἢ εὐτυχεῖν.

1142. τηνικῶτα. Sic ad metri legem scriptum oportuit. Vulgo τηνικᾶδε. Illud rursus occurrit 338. & infra 1171. 1176. Pejus in A. εἰπέ μοι τί δ' ἂν τηνικᾶδε —

1148. παρδακὸν, δίνυχρον. Ita Scholiastes & Hesychius.

1164. τὸ γὰρ φίτυ πρῶτον φύει. Scholiastes legisse videtur πρῶ-μεν, quod exstat in Vesp. 264. τῶν καρπίμων ἅτλα μὴ ὅτι πρῶμα.

Istud πρῶτον pro scripturæ compendio accepit librarius codicis A. pleneque scripsit πατρῶον.

1171. Sententia cum hoc versu non absolvitur : quod sequitur μάλλον refertur ad v. 1161. ἦδεμαι δικαιοσύνην τῆς ἀμείλου μάλλον, ἢ προσδίδωμι ταξίαρχον. Perperam hujus versus in fine punctum vulgo positum ; sed quod longe ineptius est, titulus cubitum longis literis excusus sententiam interfecat, ejusque nexum lectorem non finit animadvertere.

1173. Φοινικὶδ' ὀξείαν πάνυ. Berglerus vertit : *rubram galeam acutam admodum*. Quam concinnum sit hoc & elegans, viderit Burmannus. Ego absurdum esse aio. Φοινικὶς nunquam *galeam* significavit. Vide Pl. 731. 735. ubi Pluti caput *galea* non erat involutus. Neque Periclidas Lacon, quum ad aram federet ὡχρὸς ἐν Φοινικίδι, (Lys. 1140.) *galeam* habebat in capite. Φοινικὶς hic, ut in *Lyfistratæ* loco, militare sagum, seu chlamydem significat, quæ plerumque apud alias gentes, apud Lacedæmonios semper, punicea erat. ὀξείαν autem neutiquam significat *acutam*. Ad colorem refertur, vividumque, saturum & intentiorem notat. Vide Salmasium ad Hist. Aug. p. 398.

1175. μάχεσθαι ἔχοντα. Sic melius scribitur, quam, ut vulgo, μάχεσθ' ἔχοντα.

1176. βάμμα χειμερινικόν. Vulgo Κυζικηνικόν, frigide & inepte. Perierat facetus jocus, quem ingeniosè restituit acutus Britannus, Jer. Markland ad Euripides Suppl. 1181. Probe jam intelligitur quam ridiculus sit Berglerus cum sua *galea*, quam hic etiam ingeminat. Si cui forte e subito metu profluat alvus, fœda tinctura infici possit ejus chlamys, non vero *galea*. At superest in hoc versu menda. Legendum αὐτὴ βέβαια, scilicet ἡ Φοινικὶς, quam prius dicebat ille εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν, at postquam conspecto hoste pugnare oportet, αὐτὴ βέβαια βάμμα χειμερινικόν. Sic totus locus verti debuit : *Odiosum centurionem tres cristas habentem, puniceamque chlamydem coloris intensissimæ, quam ille tincturæ esse ait SARDIANICÆ ; sin forte pugnandum sit ei ista amictō chlamyde, tunc illa tingitur tinctura MERDIANICA.*

1184. ἴθει κακὸν βλέπων ὁπὸν. Sic optime A. Vulgo solæce, & repugnante metro τὸ κακόν. Est autem κακὸν ὁπὸν βλέπειν idem quod βλέπειν κάπυ, βλέπειν κάρδαιμα, aliaque hujus generis apud Comicum frequentia. Vide ad Acharn. 254.

1193. ταυρή. Parepigraphe est ad hunc versum : περιεφαλαίαν δίδωσιν, ἵνα τοῖς λόφοις ἀπομάτῃ τὴν τρέπεζαν.

1198. ὅσ', quanta. Vulgo ἔς, qui.

1201. Vulgo legitur claudicante versu :

νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ.

Nullibi præterquam hoc in versu, & in Pluti 1019. occurrit apud Comicum nomen δραχμή, priori longa. Manifestum est librariorum culpa syllabam excidisse. Dawesius Misc. Crit. p. 203. conjecerat :

νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐγὼ ἔμπολῶ.

Probabilius mihi videtur id quod reposui :

νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν αὐτ' ἐμπολῶ.

αὐτὰ, id est τὰ δρέπανα. Personne n'auroit voulu d'une faux pour un morceau de pain, & maintenant je LES vends un louis.

1204. In A. sic scriptus & distinctus hic versus :

καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει προῖκα. καὶ ταυτὶ δέχου.

Eadem est in B. scriptura, sed sine interpunctione. Perperam vulgo :

καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει. προῖκα γὰρ ταυτὶ δέχου.

In Aldina punctum non ante, sed post προῖκα positum, unde pro-num erat colligere γὰρ male scriptum fuisse pro καί.

1205. ἀφ' ὧν γὰρ — Sic bene uterque cod. Perperam vulgo γ' ἄρ' —

1213. τοῦ δορυξοῦ κεινοῦ. Sic in binis codd. scriptum, ut est in primariis edit. In recentioribus κεινοῦ, ut supra v. 547.

1215. ὅ τι δίδωμ' ; αἰσχύνομαι. Sic bene scriptum & distinctum in utroque cod.

1216. ὅτι τὸ σφήκωμ πολὺν ἔχει πόνον. Quis dubitet numerosam illam compositionem a poëta esse? Vulgo ὅτι τὸ σφήκωμ ἔχει πόνον πολὺν.

1217. δοίην ἂν αὐτοῖν. Sic in A. In B. αὐτόν. Vulgo αὐτῶν.

1222. Perperam vulgo interpunctus est hic versus. Accusativi τὰ λόφω pendent a verbo περιάμην.

1230. παραθέντι τρεῖς λίθους. Lapillis usos fuisse veteres abstergendis natibus, postquam alvum exonerassent, ostendit etiam hic *Pluti* locus, v. 817.

ἀπυφώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,
ἀλλὰ σκερδίσις ὑπὸ τρυφῆς ἐκείστοτε.

Proverbium ad hunc locum profert Scholiastes:

τρεῖς εἰσὶν ἱκανοὶ πρωκλὸν ἐκμάξαι λίθοι,
ἂν ὡσι τραχεῖς· ἂν δὲ λείοι, τέτταρες.

Post verba τρεῖς λίθους plene in A. distinctum. Tunc post οὐ δεξιῶς positum interrogationis signum: ut locum hunc interpungi debere intellexit Berglerus, quod ostendit ejus versio.

1232. θαλαμίαι ὅσαι vocabantur in inferiore navi foramina, per quæ exferebantur remi. θαλαμίαις autem per jocum appellat thoracis laterum aperturas, per quas exferuntur brachia, occasionem captans Trierarchorum avaritiam perstringendi, qui navium aliquot foramina obturare solebant, ut remigum stipendia lucrifacerent.

1233. καὶ τῷδ' — Duæ tantum illæ voculæ Trygæo tribuendæ erant: sermonem ejus abruptit loricarius, quærens: ἄμ' ἄμφοῖν δῆτ'; Vulgo vocula ἄμ' Trygæo male continuatur.

1240. τί δ' ἐγὼν ἄρα τῇ σάλπιγι τῷδε χρησόμεαι; Sic A. Vulgo τί δ' ἄρα τῇ —

1242. μόλυδον. Sic A. & mox quarto versu. Vulgo μόλυδον. Nescio cur Dawesius ἐσχέας mutari voluerit in ἐσχέων. Debat ergo etiam seq. v. pro ἐνθεῖς reponere ἐντιθεῖς.

1244. τῶν κατακλῶν κοτιάδων. Quid hoc nomine intelligendum sit præter Scholiastam docent Athenæus initio libri XV. Pollux VI. 109. & Meursius in *Græcia Ludibunda* voce κοτιαεισμός.

1250. ὥς μ' ἀπώλεσας, ut me perdidisti! Male vulgo ἔς — Sic Nub. 1265. ὦ Παλλὰς, ὥς μ' ἀπώλεσας.

1255. αἶμοι, ὦ κρηνοποῖ' — Excudi debuit, ut emendate scriptum est in A. αἶμ', ὦ κρηνοποῖ' — Illud e prioribus editt. me imprudente remansit.

1258. *τοιαντασί*. Operarum errore in Frobeniana excusum *τοιαντασί*, quod in Kusterianam migravit.

1260. *ὦ δορυξέ*. Per metrum liceret legere *δορυξόε* : & forte sic scripserat Comicus. Vide supra ad v. 447.

1264. *ὑξιζόμεθα*. Sic recte A. Vulgo, reclamante metro, *ὑξιζόμεσθα*, quæ menda sine codicis ope sustolli poterat.

1267. *μοι δοκεῖ*. Sic codd. & primariæ editt. Nescio cujus libidine in recentioribus *μοι δοκεῖ*. Vide supra ad 1213.

1270. Initium est versus iste

νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι,

Epigonorum, non, ut ait Scholiastes, Antimachi; sed longe antiquioris poetæ, Homeri scilicet ipsius, vel saltem Homeridarum aliqujus. Antimachus Colophonius, quem Platone priorem ætate fuisse ait Suidas, *Thebaidem* fecit, quæ si Athenis, quum Comicus non fabulas suas docebat, nota fuit, non tamen ita erat pervulgata, & tanti habita, ut eam pueri etiam discerent. *Epigonorum* vero quisquis fuerit auctor, ex Herodoto constat antiquissimum fuisse. Bene autem poeta ille secundi belli Thebani duces, eorum, qui in priore bello occubuerant, filios, *ὁπλοτέρους* appellat, eo sensu, quo nomen istud apud Homerum occurrit frequentissime, id est *νέους καὶ ὅπλα αἰεὶν δυνάμενους*. Quia vero ab *armis*, *ὅπλοις*, ducta est vox illa, eam Trygæus abominatur. Scholiastes: *παρὰ τὸ ὅπλον παίζει*. Facetum hoc est & comicum. Frustra Dawesius optimam lectionem sollicitat, reponendumque statuit *ὁπλοφόρων* & *ὁπλοφόρους*, quod, ut mollissime dicam, nimis quam frigidum est. Sane antiquus poematis auctor, ex quo hic versus desumptus est, *Epigonorum* historiam exordiens, *ὁπλοφόρων* eos non indigetasset nomine, quo nec a prioribus ducibus, qui etiam *ὁπλοφόροι* erant, nec a quibusvis aliis beliatoribus distincti fuissent. Versum illum tanquam ex Homeri *Epigonis* profert auctor certaminis Homeri & Hesiodi, edit. Th. Robinson p. 243.

1272. *εἰρήνης εὐσης*. Perperam vulgo inferitur particula *γε*.

1273. Versus quos cantat puer sunt omnes ex Homero expressi.
In Iliadis δ'. legitur v. 446.

οἱ δ' ὅτε δὴ β' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
σὺν β' ἔβαλον βινύς, σὺν δ' ἔλχαι, καὶ μέντ' ἀνδρῶν
χαλκιοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλίεσσαι
ἔπληντ' ἀλλήλησι, πηλὺς δ' ὄρουμαγδὺς ἐρώρει.

Hi versus toridem verbis repetuntur Iliadis θ'. 60. Forte Aristophanis ætate alterutro in loco ad eum modum, quo hic leguntur, contracti erant.

1281. καὶ ἄτ' ἥδιστα πάτασθαι. Sic optime A. Vulgo μάτασθαι.
Homericum est, quod reposuimus.

1284. εἶεν· ἐκόμεσθαι τοῦ πολέμου, κατ' ἥστιον. Sic liquido scriptum in A. Editt. omnes, præter novissimam, habent κατήστιον. Mendam sustulit Berglerus, sine libri veteris ope, quæ minime erat necessaria. Sic ille: κατ' ἥστιον. Ita emendo. Omnes, quas vidi, κατήστιον. Certissimam esse emendationem evincit, non codicis quæ nunc accedit auctoritas, sed res ipsa, sensus & metrum. Ita scribendum esse monuerat etiam Dawesius. Qui solito acutius hic vidit, turpiter lippivit Berglerus ad Avium 825. Sed bonam ibi lectionem reposuerat Kusterus, cui obloquendi fere nullam occasionem negligit Transilvanus: & veterem lectionem procul dubio hic revocasset, si mendam prior sustulisset Kusterus.

1285. ταῦτ' ἄδε. Perperam in B. ut in primariis editt. ταυλάδε. In A. ταυλά δέ. Zanettus e facili conjectura edidit ταῦτ' ἄδε, emendata ad metri legem, & ex vi sententiæ, scriptura, ut reponendum esse vidit etiam Dawesius, & ex Farreana sua, cui falso gloriam hujus emendationis tribuit, reposuit Berglerus. — κεκορημένοι, pro vulgato κεκορημένοι, ex analogia scribendum esse monuit Dawesius.

1286. πεπασμένοι. Scilicet τῆς ἐδωδῆς, quod manifestum est. Sic libri omnes. Florentis conjecturam maximo Dawesius probavit opere, & adstruere conatus est, πεπασμένοι, quam ego, licet ingeniosam, nec recepi, nec vellem recepisse. Minime necesse est ut

semper argutus sit poëta noster: ubi argutias captavit, eas contenti-
simus, si probe intelligamus, quod plerisque interpretibus, licet a
veteri Scholiaste monitis, hic non contigit. Acumen non pensavit
Dawesius, quod est in ambiguo sensu verbi *θωρήσσεσθαι*, significan-
tis *armari*, *thoracem induere*, *καθοπλίσασθαι*, & *inebriari*, ἐμπί-
πλῃσθαι οἴνου. Vide Etymol. M. p. 460. Ex hac ambiguitate petitus
lepidus jocus in Ach. 1135. ubi quum Lamachus sibi thoracem af-
ferri jussisset, dixissetque:

ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.

congiunt Dicaëopolis sibi dari jubet, aitque:

ἐν τῷδε πρὸς τοὺς ξυμπαίτας θωρήξομαι.

Hic vero puer quum dixisset heroas facto edendi fine, *θωρήξασθαι*,
intelligit Trygæus majoribus eos sese poculis invitasse, ideoque addit
ἄσμενοι, εἶμαι. — In impressis omnibus deest ultimus pes hujus
versus. Reponendum esse conjecerunt alii οὕτως, alii εἶεν, vel ὦ τὰν,
quorum omnium nullum verum est. Bini codd. optime ἄσμενοι, οἶ-
μαι. Vide autem quam longe evagati fuerint interpretes, ut quæ-
rerent, quod erat ipsis ἐν ποσὶ, sub oculis positum, quodque habe-
bant in manu. Non interpretationem solum nostram, sed lectionem
etiam exhibet vetus Scholiastes, cujus verba in recentioribus editt.
a typosetis male fuere distracta. Scripserat ille, ut est in primariis
editt. Ἀσμενοι οἶμαι.] πρὸς τὸ πεπωαυμένοι, οὐ πρὸς τὸ θωρήσσοντο. εἰ
μὴ ὅτι ὁμωνύμως θωρήσσεσθαι ἔλεγον καὶ πίνειν, παρὰ τὸν θάλακκα,
ὅτι αὐτῷ τὸ ὕγρον λέγεται εἶναι. Vocem textus οἶμαι, in Critici in-
terpretationem transtulerunt. Vere autem ἄσμενοι ad θωρήσσοντο refer-
tur, quod primo negatum, agnoscit postea Criticus, modo θωρήσ-
σοντο accipiat pro εἰπινεν, quo sensu id revera accipit Trygæus. Be-
ne Berglerus: ἄσμενοι propterea dicit, quia præcedens θωρήσσοντο pro
INEBRIARI, ut in Acharn. v. 1135.

1291. εἰ σὺ μὲν ἦσθα. Vulgo εἰ σὺ μὴ ἦς, mutilo versu. In A.
εἰ σὺ μὴ ἦσθα. Perperam μὲν pro μὴ dedi: negatio hic omnino esse
debet. Quin recipi debuit elegans & certa Dawesii emendatio: εἰ σὺ
μὴ εἴης. *Mirabar, ni tu esses.*

1297. οὐ πράγματ' ἔσται. Perperam vulgo ἄσεις. Vide ad Vespas 1228.

1298. Distichon est Archilochi, quod exstat apud Strabonem, Plutarchum, Sextum Empiricum. In pentametro male vulgo legitur ἐντὸς, tanquam si adverbium esset. Scribi debuit ἔντες, quod nomen in singulari parum usitatum: plurale ἔντεα apud quosvis Poëtas frequens.

1300. ὦ πόσθων. Photius ab Hesychii interprete citatus: πόσθων, κυρίως λέγεται παιδάριον. οὕτως γὰρ ὑποκοριζόμενοι ἔλεγον, ἀπὸ τοῦ αἰδοῦ. πόσθιον γὰρ τοῦτο καλοῦσιν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν παιδαριώδη καὶ ἄφρονα, κατὰ μεταφοράν.

1301. ψυχὴν δ' ἐξισάωσα. Initium est sequentis Archilochi distichi:

ψυχὴν δ' ἐξισάωσα φυγών. ἀλλ' ἀσπίς ἐκείνη
ἐρρέτω, ἧς αὐτίς κλήσεμαι οὐ κακίω.

Apud Sextum p. 181. edit. Jo. Alb. Fabricii aliter legitur hexametri initium:

αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος. ἀσπίς —

— κατήσχυνας δὲ — In B. ut vulgo, κατήσχυνάς τε, & huic particulæ alia superscripta γε. Neutra hic locum habet. Cum præcedente versu definit hæc fabula in A.

1306. Perperam vulgo hic versus in duos divisus est.

1307. ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετε. Dimeter est jambicus, ultimo pede claudicans, quum in pyrrichium desinat. Sinceram lectionem exhibent codex & primariæ editi, e quibus reponi debet:

ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον.

ἐμβάλλετε in minori Batava anni 1624. primum reperio, forte e Porti prava emendatione.

1308. σμώχετ'. Sic cod. & Suidas, cujus locum mox proferam. Vulgo σμήχετ'.

1309. οὐδὲ γάρ, ὦ πόνηροι. Dimeter jambicus catalecticis, in primo pede claudicans, qui trochæus est. οὐδὲν scribendum esse monuerat Florens, cui obtemperare debebam. Et sic est apud Suidam

ἰν σμῶχετε, ubi hi versus proferuntur. σμῶχετε, ἀντὶ τοῦ μαστᾶσθε. Αἰσίοφάνης. ἀνδρικῶς ἐμδάλλεσθε, καὶ σμῶχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθειν. οὐδὲν γάρ, ὧ πόνηροι, λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστίν, ἢν μή τι καὶ μασσῶνται. Nec minus quam metrum sermonis ratio οὐδὲν flagitat: nihil enim præcessit, ad quod referatur οὐδέ. Oportet vel absolute οὐ γὰρ ἔργον ἐστὶ, vel οὐδὲν γάρ ἔργον ἐστὶ. Utriusque formulæ exempla passim apud Comicum obvia. *Lyf. 424. ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστάναι.* *Plut. 1154. οὐκ ἔργον ἐστ' οὐδὲν στροφῶν.* *Lyf. 614. οὐκ ἔτ' ἔργον ἐστᾶτεύδην.* *Av. 1308. οὐκ ἔτ' ἔργον ἐστάναι.*

1310. Hic versus perperam vulgo in duos divisus est, quorum prior sic habet:

λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστίν.

Scilicet dimeter est hypercatal. quo metri genere nuspiam utitur Comicus in regularibus systematibus, quale est hocce. Unus in cod. versus est: sed perperam plene scriptum ἐστίν, cujus ultima elidi debebat.

1320. καῖπειτ' εὐχαμένους τοῖσι θεοῖς. Dimeter anapæsticus. E libarii libidine legitur vulgo, jugulato versu, ἐπευχαμένους. Vide not. ad *Acharn. 78.* in Addendis.

1321. τοῖς Ἑλλήσιν. Perperam vulgo omissum v paragogicum, quia ultima brevis produci non potest vi tenuis & liquidæ initio sequentis versus.

1330. χῶπως. Sic bene cod. & primariæ edit. Perperam in recentioribus χ' ὅπως. Vide supra ad v. 437.

1341. οἱ προστεταγμένοι. Vulgo adduntur hæ voces, οἱ χορευταὶ ἀναλαβόντες. In codice inter lineas scriptæ illæ sunt minio, tanquam glossa, seu παρεπιγραφή. Quum in alio quopiam codice lateri adscriptæ fuissent, inde facile in textum se intruserunt. Eas delevi, multoque melius facturum me fuisse opinor, si priores illas etiam οἱ προστεταγμένοι ejecissem: nullus enim dubito, quin ad παρεπιγραφὴν quoque pertineant, quæ sic olim concepta fuisse videtur: οἱ προστεταγμένοι τῶν χορευτῶν ἀναλαβόντες τὸν Τρυγαῖον φέρουσιν. Sane verba illa οἱ προστεταγμένοι, illi quibus mandatum hoc est, sive cum

Dawesio

Dawefio legas, *οἱ προτεταγμένοι*, & quocunque modo interpreteris, inepta sunt. Optime vero absque iis procedit sententia: *ἀλλ' ἀράμενοι φέρωμεν τὸν νυμφῖον, ὃν ἔδρες*. In codice sic scripti sunt isti versus:

ἀλλ' ἀράμενοι φέρω-

μεν οἱ προτεταγμένοι.

Prioris ad latus, tanquam si versiculus etiam esset, ad textum perti-
nens, scriptum primo fuerat: *ἀντὶ ξεύγους οἴνουσιν αὐτήν*. Lituram
induxit librarius, eademque illa verba minio superscripsit priori
versiculo: posteriori superscripta altera, quam dixi, glossa: *οἱ χο-*
ρευταὶ ἀναλαβόντες. Manifestum est in fine hujus dramatis plurimos
excidisse versus. Depravata illa verba *ἀντὶ ξεύγους οἴνουσιν αὐτήν*, re-
cte olim scripta cohæsisse videntur cum quatuor illis versiculis 1356-9.
quos in nonnullis exemplaribus non comparuisse testatur Scholiastes;
tamen si eos non minus a Comico esse quam reliquos omnes arbitror.
Sed ante & post illos nunc hiat sententia. Codex quem adhibuit Ant.
Fracinus integrior fuit nostris, illisque quos nacti fuerant Aldus &
Bern. Junta. Forte delitescit alicubi codex alius melioris adhuc notæ,
qui, si aliquando e tenebris eruatur, locum hunc redintegrabit. In-
terea nihil immutare volui, nec Dawefii crisin sequi. Quum tamen
maximam partem jambicum esse videatur choricum hoc systema,
versus ad hunc modum melius digeri poterant:

1329. *δεῦρ', ὦ γύναι, εἰς ἀγρόν,*

1333. *ὦ τρισημικάρ', ὡς δικαί-*

ως τὰ γὰρ ἄ νῦν ἔχεις.

Dimetri sunt brachycatal.

1343. Post hunc versum lacuna est in cod. vacuo relicto spatio
semipaginæ, id est sex vel septem versuum. Alias, sententiis non
cohærentibus, res ipsa clamat quædam intercidisse.

FINIS NOTARUM IN PACEM.

ADDENDA Notis in Pacem.

118. εἴ τι Φιλεῖς με. Certissimam lectionem, codicis fide nixam, Dawesius multis exemplis confirmavit. Hinc adstrui possit ejusdem acutissimi viri emendatio in Eq. v. 1275. quam, ut minus necessariam, admittendam non duxi. Sed e memoria citasse videtur versum in Thesm. 936. quem ad eundem modum corrigit, non habita ratione eorum, quæ sequuntur, quorumque sensus ab illo versu pendet:

ὦ Πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἥνπερ Φιλεῖς
καίλην προτείνεν, ἀργύριον ἥν τις δίδῃ,
χάρισαι βραχὺ τι μοι.

Ineptum esset ibi legere εἴπερ Φιλεῖς, qua ratione tota corrumperetur sententia. Ceterum ὅστις & εἴ τις, ὅ τι & εἴ τι sæpe ab imperitis festinantibusque librariis commutata fuere. In Lysia Orat. c. Eratosthenem p. 398. ubi mendose legitur: ἀνάξειθι οὖν μοι καὶ ἀποκρίναι, εἴ τι ἂν σε ἐρωτῶ. videt quicumque græci sermonis usum habet, oratorem scripssisse, ὅ τι ἂν σε ἐρωτῶ.

513. Hemsterhusii meminisse debebam, qui diu ante Toupium, Luciani T. I. p. 443. hunc locum emendaverat, accuratiusque tractaverat, prolata etiam e Vat. cod. nostra lectione.

640. ὡς φρονεῖ τὰ Βρασιδίου. Ad loquendi normam oportet ὡς φρονεῖ — & sic liquido scriptum est in B.

916. Hic verius justo longior est, in quo pes totus redundat. In A. vox νέου omissa: in B. voculæ τί δὴτ' omissæ, sententia affirmativa, absque interrogationis signo in fine. Verum hoc est & sincerum. Repone itaque:

Φήσεις, ἐπειδὴν ἐκπίης οἶνον νέου λεπαστήν.

ADDENDA ET EMENDANDA IN FRAGMENTIS.

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ. I. Apud Athenæum pro γε male est δέ. In ceteris, quæ optime habent, nihil immutavi. Casaubonus, non perspecta venustate interjectionis τὸ δέῃν, versum hunc pervertebat, reponens: καὶ μὴν ἐς τὸ δεῖπνον ἀγκυρώλια σοι τέτλ' ἔρα ἤψαται τακερά.

ΑΜΦΙΑΡΑΟΣ. II. Vide Hesychium & interpretes in διακίχλιν. Postrema verba licet nemini vitii suspecta fuerint, nec prorsus ineptum sensum fundant: efficit hoc bonam incantationem; nullus tamen dubito, quin depravata sint, scripseritque Comicus, τελέει δ' ἀγαθὴν ἐπαμειβήν. Bonam rependit gratiam. Quippe senex, cui multum diuque agitati lumbi fuerint, ad opus venereum tandem parator factus, præstitam a muliercula operam pulchro remuneratur munere.

XIX. Ἰατῶ. παρὰ τὸ ἰᾶσθαι. Ὡς δὲ Ἀριστοβάνης, καὶ Ἀμφιάρκου θυγατέρα εἶναι Ἰατῶ. Hesychius. Comici versum ipsum, quo respexit Grammaticus, profert Scholiastes ad *Plutum* 701. emendatus & illustratus ab Hemsterhusio, cui extra dubium positum videtur, versum illum ex ipsa *Amphiarao* fabula decerptum esse. προσῆκε τῷ Ἀσκληπιοῦ ἡ Ἰατὴ παρὰ τὴν ἰᾶσιν ἀνομασμένη. ἀλλὰ καὶ θυγατέρα τοῦ Ἀμφιαράου αὐτὴν εἶπεν ἐν ἐκείνοις.

ἀλλ', ὦ θυγάτερ, ἔλεξέ τοι σοὶ πρεμμένης.

ΑΝΑΓΥΡΟΣ. XI. Lenior adhibenda erat medicina:

ἐν δὲ τῆς ἐμῆς γε χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν.

Tetrameter est trochaicus omnibus numeris absolutus.

XVI. Exstant hi versus apud Pollucem IX. 72. Corrige hypothetæ errorem, aliumque librariorum. Oportet enim διαδέχου, genitivus pretii. Id ipsum facio dioboli pretio. Antipater in Epigr. VI,

δραχμῆς Εὐρώπην τὴν Ατθίδα, μήτε Φοειθεῖς
μηδένα, μήτ' ἄλλως ἀντιλέγουσαν ἔχε.

BABYLONIOI. XV. Huic fabulæ nomen fuit a servis Babylo-
niis molitoribus, qui inducebantur ora notis compuncti. Vide Sam.
Petiti Miscellan. I. 3. Hos quum Bacchus, cujus præcipuæ erant
partes, videret, vel quivis alius, exclamabat: *Samiorumne video
populum? quam multis notis compuncti sunt!* false adludens ad
Periclis crudelitatem erga Samios, quos sex ante annis prælio vice-
rat, quorumque captivos inustis notis signaverat. Rem narrat Plu-
tarchus in Periclis vita, p. 367. ubi versum hunc profert & illu-
strat, quem ridicule vertit interpres: *Samii periti literis quam
plurimum.*

ΒΟΗΘΟΙ. Laudatur a veteri Scholiasta ad Acharn. 3. Aristo-
menis Fabula Βοηθοί, unde mutilus versus profertur, quem integrum
citatur Macrobius Saturn. V. 20. Aristomeni itidem tributum, sed in
dramatis titulo mendose exscriptus: *Aristomenes ἐν Μύθοις,*

ἐνδον γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἀνδρῶν γὰργαρεα.

Scripseritne Comicus uterque fabulam eodem titulo? non opinor.
E solo Prisciano tribuitur Aristophani, quod in libroriorum errorem
conferendum est, ad literarum compendia non satis advertentium,
unde sæpe contigit, ut nomina illa *Ἀριστοφάνης Ἀριστομένης* confunde-
rentur. Vide Pollucis interpretem ad VII. 211. Ex eodem errore tri-
buta fuerat Comico nostro alia fabula ΓΟΗΤΕΣ, quam Aristome-
nis esse constat. Prisciano ipsi p. 1202. citatur *Aristomenes Βοηθοίς.*

αὐτοὶ γὰρ ἦδη τοὺς Πρωτάνεις προσήλθομεν.

Eximatur itaque fabula hæc ΒΟΗΘΟΙ e catalogo dramatum Aristo-
phanis.

ΓΕΩΡΓΟΙ. XIX. ΣΗΡΑΓΓΙΟΝ. χωρίον τι τοῦ Πειραιέως οὕτως
ἐκαλεῖτο. μεμνημένοι δ' αὐτοῦ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς.

ΓΗΡΑΣ. I. De hujus fabulæ argumento videndus Casaubonus
ad Athenæum p. 209. Primum fragmentum male constitutum esse
iam metrum, quam sententia arguit. Interloquuntur mulier panes
vendens *ἀγοστῆς*, & recoctus senex. Illa, cujus mercimonium

diripiebatur, quum injuriam expostularet, diceretque panes sibi periisse illius generis, quos *θεμους* appellabant, qui in secundis mensis apponebantur, senex respondebat: *Num vero deliras? in furno coctos dic, eosque non admodum candidos.* Secundus versus totus est senis: male eum duabus personis diviseram. Sic legendum est:

Γ. *τευτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα;* Α. *θεμους, ὧ τέκνον.*

Γ. *ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς; κριδανίτας γ', οὐ πάνυ λευκούς.*

XII. Jo. Toupii, viri eruditissimi & admirandi acuminis, emendationem in controversiam non vocassem, si ipsum Nicandri Scholiastem consulissem; sed tum non erat ad manum. Ad Poëtæ versum in Theriacis 295. in serpentis hæmorrhoi descriptione,

μέσσω ὅγ' ἐκ νότου βαιὸν πλὸν αἶν' ὀκέλκει.

Scholiastes hæc adnotat: *βαιὸν δὲ πλὸν, νῦν τὴν ὁδὸν τὴν πεζὴν, τὴν πορείαν. οὕτω γὰρ καὶ Αντίμαχος εἶπε,*

ταῖσι δ' ἀν' ὕληντα διὰ πλὸν ἐρχόμεναισιν.

ὡς δὲ καὶ Αριστοφάνης ἐν τῷ Γέρμ, γυναῖκα ποιήσας ἐπὶ ζεύγους ὕων ὀχουμένην, παρήγει τινὰ ἐβάντα αὐτῆς, ἢ καὶ ἐρεθίζουσα φησὶ πρὸς αὐτόν.

ἀποπλευσίον

ἐπὶ νυμφίον ἐσλιν, ὧ γαμοῦμαι τήμερον.

Vides Aristophanis *χεῖσιν* idcirco adductam, ut ostenderetur *πλεῖν* navigare, *πλὸν* navigationem, de pedestri etiam itinere a poetis adhiberi. Itaque de veritate hujus lectionis non ambigendum est.

ΓΗΡΥΤΑΔΗΣ. XV. Misere depravatum est hoc fragmentum. *ἐκασταπόσιν* vox est nihili & plane barbara. Si præter integritatem metri nihil esset quod desideraretur, proclive erat pro *τεῦτ'* reponere *τεδ'*. Videndus Salmasius in Plin. Exercit. p. 446. ubi emendat:

πόλος

*τεῦτ' ἐσλιν ἐκαστάτω δὲ, ποσὴν ἥλιος
τέτραπται;*

XXIX. ὧ δύσθεον μίσσημα.

Electræ verba sunt apud Sophoclem v. 289. ad quæ Scholiastes:
καὶ ταῦτα Αριστοφάνης παρῴδηκεν ἐν Γηρυτᾷ.

ΔΑΙΤΑΑΗΣ. I. Cum auctore Etymol. M. sentit Orion Thebanus de significatione hujus nominis. En notam ex illius Etymologico, quam mecum communicavit familiaris meus eruditus LARCHERUS. Δαιταλεύς. δαῖς δαιτός δαιτεύς. καὶ μέλανος μελανεύς· λέοντος λεαντεύς. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ, δαιτεύς δαιταλεύς. καὶ Δαιταλεῖς, δῖαμα Ἀριστοφάνους. Επειδὴ ἐν ἱερῷ Ἡρακλέους δειπνοῦντες καὶ ἀναστάντες, χοροὶ ἐγένοντο. Sintne postrema ista verba ex ipso dramate excerpta, an ad argumentum pertineant, in medio relinquam.

III. » Πρὸς ταῦτα σὺ λέξον Ὀμηρε γλώτῃ τίνι καλεῖσι κόρυκα. » Eundem Comici locum innuit Pollux II. 109. sed immutata verba proficiens. ἀλλὰ τὰς παικτικὰς φωνάς, γλώτῃς ἐκάλουν, ὡς Ἀριστοφάνης· Πρὸς ταῦτα λέξον Ὀμήρου γλώτῃ τί καλεῖται κόρυμβος. Saniora hæc sunt quidem, non ita tamen, ut ad numeros revocari queant.

ΔΡΑΜΑΤΑ. XI. Apud Pollucem scriptum ὁμοιότατα κάθευδ', quod manu levissima emendandum erat, mutato solum accentu, ὁμοιότατα καθεῦδ' — Vide not. ad Thesm. 479.

ΗΡΩΕΣ. XVI. — κατὰ τῆς Διίτρεφους τετραπέζης. Schol. ad Av. 799. Finis est tetrametri jambici.

ΘΕΣΜΟΦ. B. III. ἐλεφαντίνος, *eburneus*, sive ad animal pertinet, penultimam corripit. Vide Pl. 815. Eq. 1169. Elephantinum falsamentum Cratetem, & post eum Aristophanem appellasse credo, quod ex urbe Ægypti Elephantine adportaretur, aut cujus conficiendi ratio primum illic inventa fuisset, unde nomen ei inditum. Gentile est Ελεφαντίνος penultima longa. Eadem observari potest profodia in Crateris χρήσει, eodem loco ab Athenæo prolata, cujus initium numeris integrum est:

σκυτίνη ποτ' ἐν χύτρῃ
τάριχος Ελεφαντίνου ἦψε ποντιάς —

Postrema autem verba, quæ hic aliorum exemplo tanquam Aristophanis protuli, sintne revera illius, an Athenæi, mihi non liquet.

V. φάσκαλος. Nomen Latini retinent. Vide Gesneri Thesaurum in *Pasceolus*.

VIII. In primo hujus fragmenti versu pro *λίτρον* scribendum *λίτρον*. Vide not. ad Ran. 712.

NΗΣΟΙ. I. In hujus fragmenti v. 7. inepte legitur *πηνιδίους*. Nihil verius Salmasii emendatione in Plin. Exercit. p. 316. a. D. quæ nondum prolata fuerat, quum Grotius Florilegium suum adornaret, ut ex incomparabilis viri nota intelligere est. Inveterata est in Stobæi codd. menda. Repone:

ὄψω τε χρῆσθαι, σπινιδίους τε καὶ κίχλαις.

Pollux. VI. 52. *κίχλαι, κόσσυφοι, σπινίδια, ἀλελγυόνες, &c.* His versibus apud Stobæum subjuncti sunt Comici nostri duo versus e Pace, 520. I. quorum alter melius illic legitur, numeris concinnioribus:

πόθεν λάβοιμ' ἂν ῥῆμα μυριάμφορον;

σπίνος, cujus diminutivum est *σπινίδιον*, nomen est aviculæ, quod occurrit Av. 1079. Pac. 1149. Gallis appellatur *pinçon*.

ΟΛΚΑΔΕΣ. XI. Hujus loci meminisse debebam in nota ad Vespas 676. quem ad versum Pollux respexisse non videtur, siquidem *ῥεγκας οἶνου* diferte ex Holcadibus citat.

XXII. *Ερασιπλῆς. κυρίως ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων, καὶ τὴν φορὰν, ἣν εὐάστου μνηὸς ἔδει καλαδαλλεῖν, εἰσφέρειν. Αἰριστοφάνης Ολκάσιν.*

πρώην ἐρασιπλῆς ἐσλίων ἤψησ' ἔτνος.

Lexicon Ms. Bibliothecæ Regiæ MMDCLXIX. e quo notam hanc excerptit, mihiq; familiariter submisit vir optimus & perquam eruditus LARCHERUS. Male in cod. scriptum *ἐσλίων ἔψησα. ἐσλίην τινα, convivio excipere aliquem*: Lyf. 1058. Nub. 1213. 1360. *ἐσλίην κόρακας, pascere corvos*: Thesm. 942.

ΠΕΛΑΠΤΟΙ. VIII. Insignis fatuus fuit Desid. Erasmus, quem doctas agentem nugas vide in Adagiorum opere, alioquin haud illaudato, Chil. II. cent. VI. 21. in proverbio *Canere ad Myrtum*. Non minus ineptiunt veteres Critici cum alibi, tum in scholiorum loco, unde prolatum fuit hoc fragmentum, & ad Nub. 1364. Ista longe melius intellexit P. Burmannus, cujus doctam & elegantem præfationem serius, quam oportuerat, legi. Monet ibi peritissimus ille

græcarum venustatum iudex *Μυρρίνην* scribendum cum litera majori; nomen enim esse celebris apud Græcos meretricis. Estque certo certius in isto *Pelargorum* loco ejusdem illius meretricis Comicum meminisse. Nam in scholiis ad *Pluti* v. 149. ubi recensentur nobiles aliquot Corinthiæ meretrices, pro mendoso *Πυρρίνη*, verum nomen restituit Hemsterhusius *Μυρρίνη*. Ergo ubicunque occurrit convivantium mentio *πρὸς μυρρίνην* canentium, intelligendum est eos meretricem illam accubuisse, & illi cantilenam cantasse. Si mihi prius innotuisset egregia illa observatio, Bergleri correxissem versionem in *Nubium* loco modo citato:

ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν, ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
τῶν Αἰσχύλου λέξαι τι μοι.

Ad eum locum Scholiastes: οἱ τε γὰρ ἄδοντες ἐν ταῖς συμπύσσις ἐκ παλαιῶς τινος παραδόσεως κλῶνα δάφνης ἢ μυρρίνης λαβόντες ἄδουσιν. Sunt ibi meretricum nomina *Δάφνη* & *Μυρρίνη*. Per κλῶνα autem intelligere possis, quod Philocleo in *Vespis* 1377. appellat ὅζον τῆς δαδὸς ἐξέχοντα.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ. I. Male digesti sunt hi anapæsti, in quibus nihil omnino deest. Sunt e dimetris, & quidem, ut videtur systematis clausula:

εἰκὸς δῆπου πρῶτον ἀπάντων
ἴφθα Φῦναι,
καὶ τὰς κραναὰς ἀνακλήφας.

F. Suida petenda erat vera hujus *χρήσεως* scriptura, unde emendandus est Athenæus, apud quem utroque in loco ejiciendæ glossematicæ voces εἰθ' ἐξῆς, & in posteriore scribendum: ἔτι τε *Ἀριστοφάνης* ἐν *Φοινίσσαις* οὕτως ἔχει· Εἰκὸς δῆπου — ut supra. In sensu hujus fragmenti exponendo egregie nugatur Burmannus præfationis p. 30. ubi insuper suæ in metris peritiæ specimen prodit, versus sic disponendo:

τὸ πρῶτον πάντων ἴφθα Φῦναι,
εἰθ' ἐξῆς τὰς κραναὰς ἀνακλήφας.

Male fecit, quod non addiderit cujusnam metri essent isti versus.

IN FRAGMENTIS EX INCERTIS COMŒDIIS.

LXXIX. αἰνεῖτ' ἄν. Sic in Polluce scriptum oportuisse, miror non animadvertisse interpretem, qui e conjectura reposuit αἰνεῖτ' ἄν, pro αἰνεῖτε. Ceterum quæ Pollux de significatione nominis *μολγός* habet, aut nullam, aut valde exiguum lucem fœnerantur Equitum loco, v. 963. quem ipse nescio an aliis melius interpretatus fuerim. Dubium non est, quin ad quædam illis temporibus nota oracula adludat Comicus. Sed fuerintne in eis voces *μολγός* & *ψωλός*, & quo sensu accipiendæ venerint, vix est ut hodie decerni possit.

CVI. Nemini auctor fuerim, ut ex hoc loco auctoritatem arceffat composito verbo *κατανέδολεῖν*, cujus exemplum ubi exstaret ignorabat Henr. Stephanus. Ex Etymologico enotatum fuit a veteris Lexici auctore, sed mendosa in Comici *χρήσει* scriptura decepto. Oportuit κατ' ἀντιδολεῖτον. Frequens menda, quam sæpius observavi in notis.

CIX. Ut melius constet metrum, legendum:

οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλλοπι προτεοικέναι.

Nam *εοικέναι* apud Comicum occurrit, ubi altera forma Atticis adamata, *εἰκέναι*, metro reluctatur. Vide not. ad Nub. 185. At in senariis rarissime, si modo unquam, vocalis brevis vi tenuis & liquidæ producitur. Nec in exemplum trahi debet senarius in superiori fragmento, de quo alibi agam. In Etymologico, quod centies contigisse observavi, verbum simplex pro composito a festinante librario scriptum fuit.

CXXXIV. Comici versus ab Eustathio prolatus tetrameter est anapæsticus, qui mea aut typothetæ culpa claudicat, vocula omiſſa. Repone, ut apud Eustathium legitur:

σπαρίς οὐ μικρά, καὶ κωρυκίς, ἥ καὶ τοὺς μάτλοντας ἐγείρει.

CXLI. Ωμην δ' ἔγωγε τὸν Κυκλοδῶρον κατιέναι.

Schol. ad Eq. 137. ubi perperam ἐγὼ pro ἔγωγε, turpiter in duobus pedibus claudicante versu.

CXLII. Καὶ σύ γε κρηθισπῶλα Εὐκράτες στυπαῖ.

Idem ibid. 254. ubi male σύ pro σύγε, labante versu.

CXLIII. Κενέθρεια. τὰ νεκρимаῖα κρέα οὕτω καλοῦνται, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης· Οὐκ ἔσθ' ὃ κενέθρειον ὅταν θύῃς τι, καλεῖ με. καὶ ἡ ἀγορὰ δέ, ὅπου πωλεῖται τὰ τοιαῦτα, κενέθρεια καλεῖται.

Erotianus in Lexico Hippocrat. Aristophanis fragmenti pars latet in scholiis ad Av. 538. Sic autem cum Adr. Heringa Observatt. cap. 20. legi potest.

οὐκ ἔσθω κενέθρει· ὁπόταν δὲ θύῃς τι, καλεῖ με.

Pars est tetrametri anapaestici.

CXLIV. Ενδὺς τὸ γυναικεῖον τοῦ χιτῶνιον.

Eustathius p. 1166. l. 52.

CXLV. Εγὼ δ' ὑπερῶ τὸν ὄρκιον.

ἐντὶ τοῦ προεῶ. Praeibo verba jurisjurandi. Ammonius in ὑπάγειν, emendatus a Valckenario Animadv. p. 218.

Kusterus ad *Acharnensium* v. 554. observavit vocem νίγλαροι occurrere in fragmento Aristophanis apud Plutarchum *de Musica* p. 1142. sed fallitur ille, aut ego. Qui tanquam Aristophanis laudantur ibi versus, illius non sunt, sed Pherecratis, superioribusque hujus poetæ adhærerent, ni librariorum culpa, qui partem illam Plutarchi operum miris modis corruperunt, locus esset luxatus. Eum totum proponam, sicque ne illis quidem versibus Aristophani falso adscriptis carebit hæc nostra farrago.

Τὸ παλαιὸν συμθεσθῆναι τοὺς αὐλητὰς παρὰ τῶν ποιητῶν λαμβάνειν τοὺς μισθοὺς, παραγανίζουσης δηλονέτι τῆς ποιήσεως, τῶν δ' αὐλητῶν ὑπηρετούντων τοῖς διδασκαλαῖς. ὕπερον δὲ καὶ τοῦτο διεφθάρη, ὡς καὶ Φερεκράτην τὸν Καμικὸν εἰσαγαγεῖν τὴν Μουσικὴν ἐν γυναικείῳ σχήματι, ὅλην καθημισμένην τὸ σῶμα· ποιεῖ δὲ τὴν Δικαιοσύνην διαπυρνασμένην τὴν αἰτίαν τῆς λώβης, καὶ τὴν Μουσικὴν λέγουσαν.

Λέξω μὲν οὐκ ἄκουσα. σοί τε γὰρ κλύειν,
 ἔμοί τε λέξαι θυμὸς ἡδονὴν ἔχει.
 ἔμοι γὰρ ἦρξε τῶν κακῶν Μελανιππίδης
 ἐν τοῖσι πρώτοις, ὅς λαδὼν ἀνῆκέ με,
 χαλαρωτέρην τ' ἐποίησε χορδαῖς δώδεκα.
 ἀλλ' οὖν ὅμως οὗτος μὲν ἦν ἀποχρῶν ἀνὴρ
 ἔμοιγε πρὸς τὰ νῦν κακά —

Κινητίας γὰρ ὁ κατάρτος Αττικὸς,
 ἑξαρμονίους καμπὰς ποίῳν ἐν ταῖς στροφαῖς,
 ἡπολάλεκε μ' οὕτως, ὥστε τῆς ποιήσεως
 τῶν διθυράμβων, καθάπερ ἐν ταῖς ἀσπίσιν,
 ἀριστέρ' αὐτοῦ φαίνεται τὰ δεξιά.
 ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις. ὁμὸς οὕτως ἦν ὅμως.
 Φρύνης δ' ἴδιον στροβίλον ἐμβολῶν τινα,
 κάμπων με καὶ στρέφων, ὅλην διέφθορεν,
 ἐν πέντε χορδαῖς δώδεχ' ἀρμονίας ἔχων.
 ἀλλ' οὖν ἔμοιγε χ' οὗτος ἦν ἀποχρῶν ἀνὴρ.
 εἰ γὰρ τι καξήμαρτεν, αὐθις ἀνέλαθεν.
 εἰ δὲ Τιμόθεός μ', ὦ φιλτάτη, κατορώρυχε,
 καὶ διακέναικ' αἵσχισθα. ΔΙ. ποῖος οὗτος;
 Τιμόθεός ἐστι; ΜΟΥ. Μιλήσιός τις πυρρίδας.
 κακά μοι παρέσχεν. οὗτος ἀπανίας, οὗς λέγω,
 παρελήλυθεν, ἄγων ἐκτραπέλους μυρμηκίας.
 κἂν ἐντύχοι περ μοι βαδιζούσῃ μόνῃ,
 ἀπέλυσε, κἂνέλυσε χορδαῖς δώδεκα·
 ἑξαρμονίους ὑπερβολαίους τε ἀνοσίους
 καὶ νυγάρους, ὥστε τε τὰς βραβείων ὅλην
 κάμπων με κατεμέστωσε.

ἡ δὲ Μουσικὴ λέγει ταῦτα. καὶ Ἀριστοφάνης ὁ Κωμικὸς μνημονεύει Φίλου
 ξένου, καὶ φησιν ὅτι εἰς τοὺς κυκλίους χορούς μέλη εἰσπνέειν κατὰ. καὶ ἄλλοι
 δὲ κωμικοὶ ποιοῖ ἑδείξαν τὴν ἀγοπίαν τῶν μετὰ ταῦτα τὴν μουσικὴν κατὰ
 κωμικαλικάτων.

Horum versuum tres ultimi sunt ii, quos Comico nostro adscribere librarii. Nimis quam manifestum est depravatos eos esse. Quænam possit eorum esse constructio, non video, nisi ad hunc modum legantur:

ἐξαρμοῖς, ὑπερβολαίοις, ἐνοσίοις
 με νυλάροις, ὥσπερ γε τὰς ῥαφάνους ὅλην
 κάμπτων, κατεμέστωσε.

Præterea Pherecratis versum 13. sic personis dividendum & legendum esse opinor:

ΔΙ. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις ὦμόν αὐτῶς. ΜΟΥ. ἦν γ' ὅμως.

Vel sic forte melius:

ΔΙ. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις. ΜΟΥ. τλητὸς οὗτος ἦν ὅμως.

At contrario modo Aristarcho falso adscribitur, quod ex Aristophane enotatum servavit Hesychius:

ΕΠΙ ΦΑΛΗΝΙΟΥ. Τὸν Αλκιβιάδην φησὶν ὁ Αριστοφάνης ἐπὶ Φαληνίου γεγενῆσθαι, σκώπτων παρὰ τὸν Φάλιτα. ἐπ' ἀνάσχυντ' αὖ γὰρ Φάλης.

Quam multos pepererit errores mos librariorum e festinatione nomina propria literarum compendiis exarantium, nemini notum. In plerisque Comici nostri fabulis politici argumenti, offerri se debuit occasio Alcibiadis perstringendi; estque iste in eam jocus falsus & facetus, foccum redolens, non Grammatici styum.

FINIS FRAGMENTORUM.

SUPPLEMENTUM
EMENDATIONUM IN OMNES
ARISTOPHANIS
RELIQUIAS
CUM VARIIS LECTIONIBUS
E MS. COD. BIBLIOTHECÆ REGIÆ
QUI ANTEA COLLATUS NON FUERAT
IN
RANAS, PLUTUM ET NUBES.

IN LYSISTRATAM.

V. 16. χαλεπή τῆς γυναικῶν ἕξις. Sic quidem scripti veteres : nec tamen ideo recipi debuit hæc lectio , quam ut nunc respuem , penitus demum perspecta comici sermonis indoles suadet. Scripserat Poëta noster : χαλεπή τοι γυναικῶν ἡ ἕξις.

Sic Pac. 1181. αὐρίον γ' ἔσθ' ἡ ἕξις.

109. ὀκλαδάκλυτον. Non memini aliter legere in Aug. cod. At veram scripturam esse credo ὀκλαδάκλυτον.

152. στυόντ' ἂν ἄνδρες. Hic rursus nugæ egisse me video. Omnino scribendum στυόντ' ἂν ὦνδρες. Hanc aliasque similes crases negligere solemnis est librariorum mos. Ubi ὦγών ponendum erat , vel αὐτός , vel ὦνδρ , illi ἄγών , αὐτός , ἄνδρ frequentant. Peccato in ultima voce vereor ne sæpius , quam oportuerat , pepercerim : quod , vineta ipse mea cædens , ingenue profitebor. οἱ α in ω coalescunt. Strattis apud Athenæum p. 323. B.

τίς δ' ἔστιν ἡ σφύρακινα ; Φησὶν ἄτερος ,

κέσσαν μὲν ὑμεῖς ὦττικοὶ κυκλήτητες.

Quod autem apud Comicum exempla occurrant oppido pauca omitti in similibus articuli , id metri necessitate semper contigisse deprehendas , ut in super. v. δέλτα παρατετιμμέναι. Regulariter enim scribere debuit τὸ δέλτα , ut supra τὴν βληχῶ , & Thesm. 538. 540. Conc. 724. τὸν χυῖρον. Eadem necessitate Conc. 624. τρύπημα sine articulo legitur.

237. ξυνεπόμενθ' ὑμεῖς — Corrige typothetæ errorem.

259. Στυμμόδαρ'. Aberrasse credo in hujus nominis scriptura librarium. Reponenda videtur forma , quæ occurrit Vesp. 233. Ach.

273. Στυμμόδαρ'.

278. Censui legendum esse τρέων' ἔχων πάνυ σμικρὸν. Sic emendanti mihi nondum satis constiterat de profodia nominis μικρός , cujus

apud Comicum nostrum prima semper longa est, quod, præter observata ad Pl. 147. evincunt exempla in indice enotata. Scribendum itaque:

τρίβων ἔχων σμικρὸν πᾶν.

Nec obstat alia, quam sæpe inculcavi, lex metrica, ultimam in dimetris non esse indifferentem, sed, si brevis sit, metro longam requirente, adjuvari eam debere consonantibus sequentem versum inchoantibus. Id enim in regularibus systematibus modo locum habet; non vero in iis, quæ ex diversi generis metris commixta sunt.

285. τετραπύλοι. Sic apud Æschylum S. Th. 503. in senario ἀρχιπύλοις.

296. Ridicula erga veteres libros superstitione pravam lectionem bonæ nescio cujus emendationi prætuli. Reponendum δεινὸς & προσπειῶν, ut jam ediderat Gelenius. Signate δάκνειν de fumo dicitur, non vero de igne. Pl. 822. ὁ καπνὸς ἔδανε τὰ βλέφαρά μου. Pac. 610. τῷ καπνῷ πάντας Ἕλληνας δακρῦσαι.

436. Male hunc locum vertit Berglerus, quem incaute secutus sum: *quamvis publicus sit minister*. Nihil tale in Græcis. Reddendum potius erat: *quum sit publicus minister*. Sed ne is quidem verus est sensus. δημόσιος hic summi contemptus est appellatio, tantumdem valens ac κάθαρμα, vel φαρμακὸς, qua significatione occurrit Eq. 1136. Verterim: *Per Dianam juro, flebit, si mihi primorem manum admoverit scelus*.

441. ποῦ ὅτιν ἕτερος τεξότης; ubi est alius sagittarius? Sic bene Berglerus, a quo hic temere descivi. ἕτερος apud Comicum nostrum nunquam aliud valet, quam ἄλλος. Ubi de duobus sermo est, & alter significari debet, tum ἕτερος comitem sibi adjungit articulum, ὁ ἕτερος, vel ὁ ἄτερος. Nec causæ erat quidquam cur Kusterus in indice observaret ἕτερον pro ἄλλων usurpari. Id enim perpetuum est, ut nullibi ἕτερον nude sine articulo reperias, quando e duobus alter significatur. Ran. 1415. τὸν ἕτερον λαδὼν ἄπει. Nub. 114. τούτοις τὸν ἕτερον τοῖν λόγοις. Eq. 174. τὸν δ' ἕτερον εἰς Χαλκηδὼνα. Ach. 117. τοῖν μὲν εὐνούχων τὸν ἕτερον τουτοῖ ἐγώδω. Thefm. 227. τὴν ἡμίμετραν σὴν ἑτέρων ψιλὴν ἔχων.

549. Dixi ad hunc versum genitivos pendere a suppresso nomine *θυγατέρες*. Plena locutio occurrit apud Æschyl. S. Th. 794.

θαρσύνετε, παῖδες μητέρων τετραχήμεναι.

Est autem *μητριδίων* a recto *μητρίδιον*, non vero, ut inepte tradit Scholiastes, a *μητρίδι*, unde Kusterus in indicem retulit *μητρίδιαι ἀκαλῆσαι*, quod reliquissē nollem. A *μήτηρ* formatur diminutivum *μητρίδιον*, ut a *πατήρ*, *πατρίδιον*.

559. καὶ μὲν τότε — Typothetæ errore μὲν expressum fuit. Illud est in libris omnibus, etiam scriptis, ut & esse debet.

634. αὐτὸς γὰρ μοι γίνεταί. Sic quidem libri omnes, sed manifesta corruptela, ob spondeum in quinta octonarii sede. Metri labem non persensisse videtur Berglerus, qui solius sententiæ ductu αὐτὸ suavit. Florens meras egit nugas. Menda est in γὰρ, ratiocinativa particula, cui nullus est hic locus. Legendum αὐτὸς οὖν μοι γίνεταί. Nisi forte quis putet γὰρ subnatum esse ex ἄρ', qua gratia legere etiam possit, αὐτὸς ἄρ' μοι γίνεταί. Quod ad sententiam adinet, vide not. ad Nub. 1483.

647. παῖς καλὴ, σχοῦς ἰσχυάδων ὀρμαδόν. Libri omnes pro σχοῦς' habent ἔχουσ'. Dicere debebam, ingrati hiatus vitandi gratia ἔχουσ' me in σχοῦς' mutasse, de metri autem præscripto filere, quod minime observavi. Quod enim pro versu dedi, versus non est, ne trochaicus quidem, quippe qui desinat in duas breves; nec, si pro tali haberi posset, in hoc canticum rite intereretur, cujus constructio non alios admittit trochaicos, quam dimetros & tetrametros. Versus esse debet tetrameter pæonicus, quod manifesto ostendunt tres integri pedes, secundo duobus temporibus defecto. Facile erat frequens librariorum peccatum hic deprehendere, quorum culpa excidit præpositio verbi compositi. Scripserat Comicus:

παῖς καλὴ, περιέχουσ' ἰσχυάδων ὀρμαδόν.

Agnoſcis jam sua iſſimos pæonicos numeros. περιέχουσα autem præcise dictum valet ἔχουσα περὶ τὸν τράχηλον.

709. Male distinctus est hic versus. Excudi debuit:

ποιεῖ μ' ἄθυμον, περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.

id est καὶ περιπατεῖν ἄνω κάτω. Recte in Regio B. post ἄθυμον positum est comma.

742. ὦ πότνι' Εἰλείθυι' — Claudicat versus. Prima in πότνιος nusquam apud Comicum producitur, nec salva prosodiæ lege produci potest. Scribendum sine elisione, ὦ πότνια Εἰλείθυι' —

816. Nondum satis exæquatus est hic versus antithetico suo. Scribendum: κακὰ πονηροῖς ἀνδράσιν. Trimetri sunt pæonici, quos sic dimeriare:

κουκετι κα | ἦλθ' οἰκάδ' | ὑπο μισους.

μενος κακὰ | πονηροῖς | ἀνδράσιν.

Monuerunt rei metricæ magistri pedem, cui nomen *Antibacchio*, melicis carminibus parum esse congruentem, ἀνεπιτήδειον πρὸς μελοποιίαν. Est tamen apud Comicum haud infrequens. Observari potuit supra v. 542.

οὔτε τὰ γο | νάτα κοπος ἔ' | λοι μου κα | ματῆρος.

893. Medæ apud Euripidem v. 1361. Jason hæc dicit:

καὐτῇ γε λυπῇ, καὶ κακῶν κοινωνὸς εἶ.

1053. Hujus versiculi corrupti sunt numeri. Scriptum oportuit:

τρεῖς, ὡς ἔσω πόλλ' ἔσλιν.

Dimeter est jambicus: ut autem transpositæ sunt duæ voces, nihil plane est. Pæonici sunt hujus cantici plerique versiculi: haud abs re fuerit advertere, ubi Comicus pro licentia in melicis concessa a prosodiæ legibus recesserit. Prima in ἔτνος producitur v. 1060. itidem ἦν κεκλείσεται, v. 1071. Versiculos istos sic dimeriare:

κῆσλιν ετ | νος τι και.

ισως δ' ἦ | θυρα κεκ | λεισεται.

Prior creticus est: alter bacchius.

1096. τὸ ἔσθος ἐμβαλόμεθα. Vellem reperisse ἀναβαλόμεθα, quod proprium est amiciendi verbum, vel saltem ἐπιβαλόμεθα. Utrumvis vulgato melius videri possit, nisi forte idiotismus hic est Laconici sermonis.

1108. Aug. codici fidem derogare debebam, in quo perspicuo

errore huic versui præfixus est index mutatæ personæ. Quatuor isti versus recte in impressis Choro continuati erant.

1117. ἡμῶν ἄνδρες. Hic, ut v. 152. omnino requiritur articulus. Scribendum ἡμῶν ἄνδρες.

1171. λυσσάνιε. Scribendum λισσάνιε, & verti debuit, *ô dulcissime*. Vide Hesychium in hac voce.

1174. πρᾶτα. Scribe e dialecto πρᾶτα, ut in Ach. 743.

1190. χερσίων. Sincerum esse arbitror χερσίδων.

1192. Hic & sequens versiculus sic melius distinguuntur:

πᾶσι παρέχειν Φέρειν
τοῖς παισὶν, ὅπῳ τὸν τε θύγατρη.

Prior est dimeter pæonicus; alter dimeter jambicus.

1202. Numeris caret hic versus, cui contribuenda est præcedentis ultima syllaba, ad hunc modum:

ᾠψεται δ' οὐδέν, σκοπῶν, εἰ μὴ
τις ὑμῶν ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.

Jam pro versu nullo habes trimetrum pæonicum.

1242. Ista Legatus dicit puero tibicini, qui eum e convivio exeuntem comitatus fuerat; unde liquet vocem πολυχαιδίας non esse nomen proprium, sed blandam compellationem, qua utebantur Lacones. Nimis ineptum est, quod hoc nomine Atheniensem virum induxi. Reponenda sunt omnino personarum nomina ad eum quem dixi modum in nota ad v. 1086.

1243. διπιδιάξω γε. Scribe e dialecto γα.

1256. Nulla profecto erat causa, cur insertum, idque eleganter, in hoc versu verbum οἶω ejicerem; abundat hic, ut v. 156. Nec deerunt fortasse, quibus minus probabitur, idem verbum οἶω in v. 998. mutatum a me fuisse in οἶα: meque etiam nunc conjecturæ illius pœnitet, quæ me primum melioris sensus specie deluserat. Non satis adtenderam ad venustum usum verborum dubitandi, οἶμαι, δοκέω, νομίζω, εὐοκίμαι, quæ apud quosvis scriptores, præsertim vero Atticos, sic adhibentur, etiam quum quis de re certa, & quam maxime compertam habet, loquitur. οἶατι centies ita apud

Comicum occurrit. Verbi δοκέω frequentissimus est Xenophonti usus. Vide Hutchinsonum ad K. II. præfationis ultima verba: ὅσα οὖν καὶ ἐπυθόμεθα καὶ ᾗσθησθαι δοκοῦμεν περὶ αὐτοῦ, ταῦτα πειρασόμεθα διγυῆσθαι. E tribus istis exemplis verbi εἶω mediæ sententiæ interjecti, quæ Laconum sermo in hac fabula exhibet, pronum est colligere fuisse hunc idiotismum illis perquam familiarem.

1304. Quam e veteribus edit. revocavi lectionem, vereor ut exemplis adstrui possit. τὰ ὅσα vox nihili esse videtur, cujus frustra patrociniū susceperim. Sincerum est ὦ εἶα, quod tuentur ambo Regii, quodque tam frequens est apud Comicum. κουφὰ neutrum plurale adverbii præstat usum: πάλλων activum participium neutraliter adhibetur, ut mox infra ἀμπαλλόντι. Nihil hic erat impediti.

IN THESMOPHORIAZUSAS.

V. 122. διενύματα. Emendationem hanc adstruunt Doctorum Virorum observata ad Hesychii glossam: διανεύει, σιγέφει, κυκλεῖ.

255. Attica litera negligi non debuit. Scribe ξύζωσεν, & versu 302. ξύνωδον.

292. Melior scriptura est, ποῦ καθίζωμαι ἢ καλῶ. Sic Lyf. 758. κοιμᾶσθαι ἢ πέλει, ut Eq. 751. παρεῖναι ἢ τὴν Πινύκα.

295. εὐφημία ὦσιν. Sic excusum oportuit, quod monui ad Av. 959.

312. εὐχόμεσθα, quod refertur ad Præconissæ εὔχεσθε, primus edidit Barth. Zanetti, & sic est in cod. Pravum est quod aliæ editiones habent ex principe δεχόμεσθα.

340. Male positum comma post ὑποδαλλομένης dele.

403. ἀνὴρ ἐρωτᾷ. Salva linguæ indole articulus abesse non potest. Librarii socordia, quam tetigi supra ad Lyf. 152. obliterated fuit. Scribe ἀνὴρ. Simile versu abhinc secundo peccatum manifesto arguebat metri lex, cui ut satisfaceret, necesse fuit reponere ἀδελφός,

ita ut bonis viris, qui putant Comicos licenter articulos omisisse, non magis illic tricandi copia sit, quam ad v. 30. & 95. Hic loci argumento metricæ legis niti non possumus; nec tamen minus certum est definite dictum oportuisse ὁ ἀνὴρ, ut paulo supra τοὺς ἄνδρας. Eandem ob causam mox v. 409. scriptum oportuit ᾧ ἄνδρες, & rursus v. 446. ἐμοὶ γὰρ ᾧ ἄνδρ' ἀπέθανεν. Vide not. ad Conc. 243.

447. μάλιστα, i. e. μετὰ πόνου. Sed scribendum Attice μόγης, ut Lys. 328. Gregorius de Dial. Att. §. XXII. τὸ μάλιστα μόγης ἐκφέρεισιν.

465. ὕβρεως perperam scriptum fuit. Oportuit ὕβρεος, ut Pl. 1044. Atticam illam terminationem quopiam obtrudebant imperiti librarii, nulla habita metricæ legis ratione. Vide ad Vesp. 1282. 1458.

481. Hunc versum citat Eustathius ad Odyss. p. 1746. l. 4. ubi male pro ἐλθῶν legitur ἔλκων.

489. κύεδ' ἐχομένη τῆς δάφνης. Idem opilionis status, cui caprarius apud Theocritum ait:

ἢ οὐ μέμνατ' ὅτ' ἐγὼν τὸ κατήλατα, καὶ τὸ σισαρώς
εὖ ποτε κισλίσδεν, καὶ τὰς δρυὸς εἶχεο τήνας.

499. ὡς ἡ γυνή — id est, ex loquentis mente, ut mulier quædam. Sed importunus hic est articulus, & a mala manu. Scribendum ὡς καὶ γυνή, ut infra v. 560. absolute γυνή, omisso τις, mulier quædam. Litera η facile cum nota compendiarie vocolæ καὶ confunditur.

632. Quam huic versui medelam feci, eadem summus Bentleius Menandri restituit senarium, Emend. LV. p. 26.

ἢ ταῖς ἀνάγκαις, ἢ τὸ τρίτον ἔθει τινί.

ulī articulus itidem exciderat, metrumque fulserat Grotius inserta particula γε.

669. Meliores erunt anapæstici numeri, si scribatur:

τοῖς ἄλλοισίν γ' ἔσται πᾶσιν.

vel ἔσται πᾶσιν τοῖς ἄλλοισιν.

Prius genuinum videtur.

709. κοῦπω μέντοι γε πέπαυμαι. Hinc litem Grammaticorum dirimas, de qua postremum auctorem Doctr. Particul. vide p. 699.

En aliud e Platone exemplum initio librorum de Republica. καὶ λέγουσι μὲν τι, οὐ μέντοι γε ὅσον οἴονται. Sic est etiam in veteri scripto libro.

742. ἥνεσθας σὺ; Scribe ἥνεσθες, ut congruat cum præcedente ἥνεσθον. Sic concordare fecimus εἴπες, εἰπὼν in Conc. v. 191.

777. ἔσχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ. Scribe, ut vitetur hiatus, χρῆν, quod tantumdem valet ac χρὴ. Supra 724. χρῆν est etiam temporis præsentis.

898. Omni mendæ suspicione vacat hic versus, qui tertius, ni fallor, est in universis Comici nostri reliquiis senarius, ubi vocalis brevis ante tenuem & liquidam producat. Aliter metro aptari non poterat nomen proprium Κριτύλλα.

922. Versus in nota citatus est Æschyli, sub cujus nomine legitur emendate in notis ad Nub. 1128.

δεινοὶ πλέκειν τοὶ μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

928. Perquam inepte versus hic mulieri tribuitur. Versum 924. secum loquens effatur Euripides. Ejus verba excipit Mnesilochus solus: *Abibis tu quidem; at ego quid faciam infelix?* Eum gener bono animo esse jubet, pollicitus se ei non defuturum, quamdiu suppetent doli, quorum struendi callidissimus est artifex. Sermonem hunc mulier non exaudit, quæ postquam procedentem in scenam Prytanin conspexit, ad eum se converterat. Mnesilochus vero, ut par est, Euripidi respondet: *Istud quidem bene promittis; at vide ut doctiorem comminiscaris dolum: namque hic funiculus, quem modo demisisti, nihil eduxit.* Hæc mulier dicere non potest, quæ personatum Menelaum, quicum collocuta est, ignorat qui sit, nec liquido perpexit istius hominis consilium. Probabile est in codice, quem habuit B. Junta, perinde ac in August. interloquendi vices personarum nominibus distinetas non fuisse, sed lineola: unde factum, ut magno cum actionis scenicæ detrimento, & contra decorum, mulieri adscriptus fuerit hic versus, quem plane liquet in Mnesilochi partes transcribendum esse.

1139. ἄζυγα κέρν. Corrige. typothetæ errorem.

1155. αἰτούμεθ'. Reponenda sincera lectio, quam exhibent editt. antiquæ, ἀντόμεθ'. Typothetæ errore in Frobeniana primum excusum fuit αἰτόμεθ', quod per subsequentes propagatum, demum prava emendatione mutatum fuit in αἰτούμεθ'. Genuinum tamen in Scaligeri excerptis enotatum fuerat. Somniculosè Kusteri fidem hic secutus sum.

1205. Græca ut distinguenda sint, in notis declaravi: Latine autem illa sic reddi debuerunt: *Tu autem vide, ut, quum extemplo solutus fueris, strenue fugias, cursuque contendas ad liberos & uxorem domum.*

IN RANAS.

Codicis, quem demum contuli, non mihi est animus varietates omnes persequi. Quæ sunt alicujus momenti delibabo, easque præsertim enotabo, quibus textus adhuc emendari, vel receptæ jam emendationes confirmari possint.

Præfixum est Fabulæ absque auctoris titulo argumentum, quod in impressis Thomæ Magistri inscriptum est nomine. Mutilum illud edidit Aldus: lacuna e nostro codice sic supplenda est: εἶτα ὡς Ηρακλῆς εἰσελθὼν, καὶ μετὰ πολλῶν τούτῳ συμβάντων, παραγίνεται πρὸς Πλούτωνα, καὶ ὅτε χάριν ἤκειν εἰπὼν, ἔσχεν ὑπακούοντα Πλούτωνα, εὐχ' ἵν' Εὐριπίδην ἀναγᾶγῃ, ἀλλ' ἵν' ἀγωνισαμένων . . . Vides causam omissionis: a priore Πλούτωνα ad posterius aberravit librarii oculus.

V. 4. χολή. Sic liquido scriptum in cod.

8. τάνάφορον Latine haud male *furcam*, vel *furcillam*, appellaveris. Plautus Cas. II. 8.

Sine modo rus veniat: ego remittam ad te virum cum furca in urbem, tanquam carbonarium.

15. σκευεφορεῖς. Cod. σκευεφορεῖς superscripta optima glossa

τοῖς. Scholion marginale : καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς κωμικοὶ εἰσὶ ποιηταὶ, συνεπὶ εὐφρονῶντας εἰσάγοντες ἐν ταῖς κωμῳδαῖς καὶ αἰσχροὺς ποιοῦντας.

40. ὁ παῖς. Glossa, ὁ παῖ. Vide not. ad Pl. 1099.

41. νῆ Δία, male cod. μὰ Δία, quod notandum.

46. κροκωτῶ. Gl. γυναικεῖω ἐνδύματι ἐκ ματάξης.

51. κῆτ' ἔγωγ' ἐξηγρέμην. Istis præfixa in cod. Herculis persona. Glossa postremæ voci imposita ἐξ ὕπνου. Schol. marg. τὸ ἐξηγρέμην λέγει, δεικνὺς αὐτὸν, ὅτι ὀνείρατα φθέσγεται.

77. Hunc versum sic exhibet cod.

μέλεις ἀνάγειν, ἔπερ γ' ἐκείθεν δεῖ σ' ἄγειν.

Eadem est scriptura cod. B. quam utique præferendam censeo, ob molliores numeros.

86. Ξενοκλῆς. Sic liquido scriptum in cod. ut emendavi, juxta certissimum profodiae canonem.

102. γλῶσσαν ἐπιερκήσασαν ἰδίᾳ τῆς Φρενός. Linguam, quæ juravit seorsum a mente. Hoc dicere debuit, ad sententiam versus Euripidei, quem deridet; nec forte jocum captavit dicendo *pejervit*, ut vertunt, pro *juravit*. Compositum hoc non plus valet, quam simplex, abundante præpositione: sicque in vulgi sermone accipiebatur Solonis aro, ut constat e lege, quam profert Lysias c. Theomnestum, p. 359. ἐπεστυᾶν δ' ἐπιερκήσαντα τὸν Απώλλω. Ceterum in cod. scriptum ἐπιερκήσασαν ἄνευ τῆς Φρενός. Sic etiam est in meo. Glossa in locum genuinæ vocis illata fuit. Hoc manifestum est e membranarum collatione, quæ in contextus serie exhibent ἰδίᾳ, superscripta glossa ἄνευ.

145. βόρβορον παχύν. Cod. ut tres alii Regii, juxta impressos, πολύν, quæ lectio plurium codicum fide nixa mutari forte non debebat.

170. τινες ἐκφέρουσι. Hic etiam cod. verbum simplex exhibet. Vellem in aliquo reperisse τένδε τὸν νεκρόν.

183. κᾶσιν γ' ὁ X. In cod. κᾶσιν ὁ X. quod magis placet.

188. σχήσειν. Gl. ἐλλοιμενίσειν.

195. *μανθάνεις*; Hoc verbum Baccho tribuit etiam hic cod. suppleta per glossam sententia, ὃ λέγει.

218. *ταῖς ἑρμῆσι Χύτρησι*. Hic cod. magis adhuc Jonice, τῆς ἑρμῆς Χύτρησι.

290. Cod. *ποτὲ μὲν — ποτὲ δ' αὖ γυνή*.

293. Recte cod. *τοῖνυ ἐσσί*. In sequentibus interloquendi vices personis divisæ plane ut in meo textu. Verba *σάφ' ἔσθι* Xanthiae continuata. Liquido scriptum *καλεῖς — κατερεῖς*.

304. Divisim olim in quibusdam libris legebatur ἡ γέλοχος, unde ineptus nescio quis Græculus mulierem commentus est, cui nomen *Γελόχῃ* fuisse tradidit. Interpretationem illam, quæ in scholiis margini codicis adscriptis exstat, merito deridet Scholiastes edirus.

306. Omissus hic versus in cod.

307. *ὡς ὠχρίασ'*. Sic recte cod. ut e Vatic. Kusterus edidit.

321. *τοῖνυ ἀγειν*. Sic etiam hic cod.

344. Cod. *φέγγεται*, cum gl. *καταλάμπεται*. Notata in marg. varia lectio, quam mendosam esse ostendimus: γρ. *φλέγγεται*. Sequentes versus cod. exhibet, ut eos edidi, nisi quod *τιμῆς* v. 349. habet pro *τιμᾶς*.

350. *λαμπαδί φλέγων*. Cod. haud deterius *λαμπαῖσι*.

355. Cod. ἡ γνώμην μὴ καθαρεύοι.

366. *ὑπάδαν*. Bonam hanc lectionem exhibet etiam cod.

432. In cod. scriptum *Πλούτων*, servato eleganti Atticismo.

Repone:

ἔχειτ' ἂν οὖν φράσαι νῶν

Πλούτων, ὅπου ἴθαδ' οἰκεῖ;

Nihil magis usitatum Græcis scriptoribus, quam verbis *dicendi*, *cogitandi*, *sentiendi*, accusativum subungere personæ vel rei, quæ subiectum est sequentis verbi. Atticismum id schema appello, quia Atticis fuit valde adamatum: nam Homero, Pindaro, & optimis quibusque fuit frequentatum. Sic *Iliad.* β'. 409.

ἦδε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεόν, ὡς ἔπαυεῖτο.

Exempla quævis Comici pagina offert. *Nub.* 145. ἀνῆστε ψύλλαν.

ὑπόστους ἀλλοίτο τοὺς αὐτῆς πόδας. Conc. 1125. Φράσατέ μοι τὸν δεσπότην, ὅπου ἔστι. Lys. 769. λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει, pro λέγ' ἡμῖν ὅ τι λέγει αὐτός. Latinis Comicis nihil eadem constructione frequentius. Sic Plautus Rud. *eam veretur, ne perierit*: pro *veretur, ne ea perierit*.

437. αἶρε' ἄν. Sic etiam hic cod. cum glossa λάβοις ἄν.

440. Huic versui præfixa in cod. nota χορός. Versui 448. præfixa nota ἡμίχορος, eique Semichoro continuantur usque ad finem omnia, ut in mea editione. Præterea in penultimo cantici versu cod. habet, ut est etiam in membr. *περὶ τε τοὺς ξένους*, quæ sincera lectio est. Legendi sunt isti versiculi, ut eos exhibui in nota ad Pac. 375. Græculo, qui metra declaravit, quum libuisset canticum hoc in strophen & antistrophen dividere, is articulum qui obstabat deturbavit, licet hic salva linguæ indole non magis abesse possit, quam in Eq. v. 1074.

483. πρόσθου. Hoc verbum codd. omnes Baccho tribuunt, recte. Istud dicens famuli manum spongiam tenentem arripit, sibi que ad culum adducit. Sed nescio an in forma verbi peccatum a librariis non sit. Xanthias hoc si diceret, bonum esset *πρόσθου, admove tibi*. Quum autem sit Bacchi, dicere debuisset videtur forma activa *πρόσθες*. Sequentia famuli verba, *ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν*, declarant veteres magistri, *ἐνθα τὴν χεῖρά μου προσήγαγες, ἡγουν περὶ τὸν πρωκτόν*.

502. Cod. hic quoque αἶρωμαι.

519. ταῖς ἀνλητρίσι. Unam tibicinam memoraverat famula, saltatrices vero complures, quarum ad mentionem gestire occæpit Xanthias: *πῶς λέγεις; ὀρχηστρίδες*; Cur modo audita tam cito concurbat? Longe melior, & procul dubio vera est codicis, quem nunc versamus, lectio: *φράσον πρώτιστα ταῖς ὀρχηστρίσι*.

541. οὐ γὰρ ἂν γέλοιον ἦν. Sic liquido cod. ut emendandum esse ostendi. Secundo autem exinde versu mendosum exhibet *κινῶν*, superscripta cum glossa *συνουσιάζων*. Certum est a poëta hoc non esse. Vide not. ad Pac. 1138. Participio *ἀνατετραμμένος* superscripta glossa, *ἀνακκεκλημένος καὶ ἐξηλωμένος*.

560. Cod. ὃν οὗτος αὐτοῖς ταλάροις κατήσθιε, absorpto a præcedenti syllaba articulo.

562. κἀμυκᾶτό γε. Cod. κἀπεμυκᾶτό γε. Gl. ut in meo ἔπε-
ξρμήσατο. Compositum illud an alibi occurrat, nescio: hic per me-
tri legem locum non habet, quum prima in μυκᾶμαι producat.

565. ἡ Δία, τάλαινα. Hæc etiam in cod. Xanthiæ tribuuntur: quæ sequuntur in eodem versu, cauponæ.

578. Cod. perspicue ἐκπαινιῖται. Diphthongo ει superscriptum η, alterius lectionis index. Glossa, μετὰ τιμαφίας λάῳσι. Idem in marg. scholion, quod jam edidi.

584. Scriptum in textu θυμῷ. Superne vero a recentiori manu θυμοῖ.

588. Archedemi illius, cui cognomen fuit Γλάμων, sive ob oculorum vitium, sive alia de causa, meminit Lyfias in Oratione contra Juniorem Alcibiadem, p. 536.

594. Scriptum in cod. ὥπερ εἰκάζει σεαυτὸν. Male divisit voces librarius: ob oculos habebat εἰκάζεις ἑαυτὸν, quod optimum est & elegans. Pronomen ἐαυτοῦ secundæ etiam personæ servit, ut nobis sæpius fuit observatum.

611. Claudicat hic versus in quarto pede, qui pyrrichio constat. Legi possit:

κλέπλοντα προσέτι τᾷλλότρια; — μάλ' ὑπερφυᾶ.

Sed quia videmus nihil tam frequens esse apud Comicum, quam καὶ μάλα, illudque καὶ sæpe a librariis omissum fuisse, quod deprehendimus in v. 745. & 751. hic etiam a poeta scriptum fuisse opinor:

κλέπλοντα πρὸς τᾷλλότρια; καὶ μάλ' ὑπερφυᾶ.

Minus est probabile librarium notissimum προσέτι in reconditiis πρὸς mutasse. Futilia sunt, meritoque a nobis ommissa, quæ Kusterus de emendatione hujus versus indici suo inferuit in voce μάλα.

625. Quæ pro hoc versu latina dedi obscura sunt & pæne inepta: nec meliora dederat Berglerus. Verti debuit: *Ne, quæso, mihi eum mutilaveris; sed, proinde ut dixi, abductum torque.* Hic est Græcorum sensus, quem optime declarat vetus glossa:

μὴ δὴτ' ἐμειγε πηρώσης αὐτόν, ἀλλ' ἀπαγαγὼν αὐτόν, οὕτως ὡς ἔφη βασιάνει.

637. Ἰδῶς. Scribe ἰδῆς, quod e membr. recipere debebam. Sic est etiam in cod. quem nunc verso.

644. Ad veram lectionem proxime accedit cod. a nobis in eo tantum discrepans, quod ἀποκινήσαντ' habet: glossa, ἐκτραπέντα τοῦ καθεστηκότος.

653. ἰσπέας ὄρω. Sic etiam hic codex.

656. Cod. βαδισίεν ἄρ' —

687. Scribe Antica cum litera ξυμπαραινῖν, ut & codd. omnes habent & impressi, præter editionem a Burmanno curatam, quæ mihi fraudi fuit.

692. μηδέν εἶν' ἐν τῇ πόλει. Prava scriptura hæc est. Plene in cod. εἶναι ἐν. Scribe εἶναι ἢ τῇ πόλει. Male etiam infra v. 794. excudi passus sum διαγωνιῖσθ' ἔφασκε, pro διαγωνιῖσθαι ἔφασκε. Diphthongi ante vocalem brevem rarissime eliduntur.

730. Scholion Mf. προτελεῖν, τὸ ὑερίζειν Ἀττικοὶ φασίν.

743. ὅμως. Quod pro imperfecto aoristum dederim, id non sine auctoritate factum. In meo cod. perspicue scriptum αἰμῶξε, quod monitum oportebat.

745. μάλα γ' ἐποπτεύειν δοκῶ. Sic quidem in duobus codd. scriptum esse video; sed perperam, & e librarii conjectura. In membr. & in cod. cui nunc conferendo operam do, scriptum est μάλ' ἐποπτεύειν δοκῶ. Omissum hic fuit καί, ut mox v. 751. ubi repositum fuit e membr. Quomodo hæc exhibeat cod. C. non recorder: penes me jamdudum desit esse.

751. Perperam cod. hunc versum exhibet:

ὅταν λαλῶσι; — μάλα πλεῖν ἢ μαίνομαι.

Vides καί hic etiam male omissum fuisse, ut in C. Sinceram optimamque lectionem dederunt membranæ, ad quem modum similes aliis in locis librariorum errores corrigendi sunt.

752. ἐγώ, μὰ Δί' ἂν — Prave ista sunt distincta, prave etiam latine conversa. Excudi debuit: ἐγώ; μὰ Δί', ἂν — Refertur

μὰ

μὰ Δία ad id quod tacite negatur. Elliptica est phrasis, ad hunc modum supplenda: οὐ μὰ Δία χαίρω μόνον, ἀλλὰ καὶ, ἔταν δεῶ τοῦ-
 71, ἐκμαινέμαι. Verterim: *Egone? non gaudeo modo, quando hoc facio: sed mehercle semen etiam emittere mihi videor.*

763. ξυντέχνων, quod nulla auctoritate reposueram, exhibet postremus hic cod. Attica litera.

771. ἔτε δὲ κατῆλθ' Εὐριπίδης. Sic etiam hic cod.

800. πλαίτια ξύμπληκτα. Sic liquido scriptum in cod. quod reponendum esse jam statuimus.

807. Cod. Αθηναίοισι ξυνέβαινον Αἰσχύλος.

809. λῆρὲν τε τᾶλλ' ἠγείτο, τοῦ γινῶναι περὶ φύσεις ποιητῶν. Ad-
 verbii vice hic est τὰ ἄλλα, & valet *præterea*. λῆρὲν ἠγείτο αὐτοὺς,
 nempe τοὺς Αθηναίους, περὶ τοῦ γινῶναι — Non satis accurata est ver-
 sio, quæ sic corrigenda: *præterea nihil nisi nugas eos cense-
 bat in dignoscendis poetarum ingeniis.* Salte Atheniensibus exprobrat
 prava iudicia, quibus sæpe optimæ exigebantur fabulæ, concessa
 deterioribus palma, quod & ipse cum alias expertus est, tum ma-
 xime quando *Nubes* docuit.

830. μεθείμην. Sic etiam hic cod.

846. χαλωποιόν. Corrige typothetæ errorem.

857. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει. Cod. οὐ θέμις.

874. ὑπάστατε. Perperam cod. sed vero propius ἐπᾶστατε, ut
 est in meo. ὑπὸ in compositione sæpe tantumdem valet ac πρὸ. Vi-
 de primarii viri notas & animadv. ad Ammonium in ὑπάγειν.
 Sic Reiskius ὑπολαβὼν accipit in Æschinis Or. c. Timarchum p. 51.

958. καὶ ὑποτοπεῖσθαι. Sic divisim etiam hic cod. Gl. ὑπο-
 νοεῖν, εἴαν τις εἰς αὐτοὺς τεχνάσθαι, quæ expositio iisdem verbis in
 vulgatis scholiis legitur.

963. Κύνους. Sic excudi debuit majori litera.

989. Hos versiculos sic exhibet codex.

τέως δ' ἄεελτερώταται

κεχηνότες Μαρμακούθαι

Μελιτίδαι καθῆντο.

Estque hæc lectio maximam partem optima. Tribus in locis, ubi eodem versus citat Suidas, ἀειτερώτατοι præfert. Superlativo, præter alia, favet aurium iudicium.

992. λεύσσει; cod. perspicue.

992. Hic cod. etiam ἐλαῶν. Licet hic οἷσι recte exhibeat cum ὅπως μὴ constructum, paulo infra, quæ imperitorum librariorum est inconstantia, habet ἀντιλέξης, plane solœce.

1008. Pro χρεὶ cod. habet δεῖ, quæ verba sapissime commutantur.

1009. νουθεσίας. Vocem hanc, tanquam minus Atticam, damnat Thomas M. Sed frustra est.

1018. Hic versus totus cum sequente Euripidi tributus est in cod. alter autem sic scriptus est, ut in Oxon. & Vatic.

καὶ τὸ τί δράσας αὐτοῖς αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδαξας;

1028. Cod. ἥνικ' ἤκουσα περὶ Δαρείου τεθνεώτος. Optimam lectionem ἥνικ' ἀπηγγέλη, unicus dedit codex.

1035. Recte voces in hoc cod. collocatæ: ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχε. Sed v. paragodicum metri lex requirit.

1047. Coniunctim scriptum in cod. κατενέβαλε.

1050. Eadem codicis huius scriptura est, quæ ceterorum, quam in textu representavimus. Seq. v. male habet πίνειν.

1059. τὰ γε ῥήματα. Istud γε, quod primi editores jam intrudere, est a mala manu, & expungendum. Non est in cod. quem nunc verso, & animadvertere debebam particulam illam non unum agnoscere codicem e tribus, quos ante excusum textum adhibui. Nullus dubito, quin absit etiam in C. cujus rursus adeundi facultas mihi amplius non suppetit. Satis sit in quatuor codd. qui nunc ad manum sunt, illam non comparere: omnes habent ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τίλειν. Addatur hoc exemplum iis quæ enotavi ad Pl. 1065.

1076. Cod. tria verba in infinitivo exhibet, ἀντιλέγειν, ἐλαύνειν, πλεῖν, superscripta primo glossa ἀνέπεισιν αὐτούς. Sincera est ista lectio: sed e proximo repetendum, νῦν δ' οὐκ ἐπίστανται ἄλλοι, ἢ ἀντιλέγειν — Inficeta est hoc loco transitio a plurium numero ad

singularem. *Nunc autem nihil nisi obloqui, remosque non amplius agere, & huc illuc navigare temere.*

1106. ἀναδέρσθην. Cod. ad verum proxime, ut ceteri, ἀναδέρσεν. Sed librario bene sit quod integram descripserit glossam, e qua suspicatus fueram verbum προφέρετε in duorum codd. textum irrepisse. Sic illa se habet: ἀνακαλύπτετε, καὶ εἰς τὸ μέσον προφέρετε.

1161. Scriptus in cod. hic versus, ut eum exhibet textus noster.

1180. λέγ'· οὐ γὰρ μιν ἐστίν· ἀλλ' ἀκουσίᾳ. Perperam in cod. ἀκουσίῃον, neglecto eleganti Atticismo. Subobscurus est hic locus, in quo plenum ad sensum aliquid deficit. Salebram transiluit Berglerus. Ego quod maxime probabile videbatur in versione expressi. Sed aliter sententiam supplet glossa codicis: οὐ γὰρ μούσῃ πρὶν ἀκούσαι γινῶναι. Non enim mihi fas est judicare prius quam audierim. μούσῃ accepto pro μοι ἐστίν.

1184. Plane eadem cod. scriptura, quam e membr. enotavimus.

1209. Hunc versum cum seq. cod. Baccho tribuit, ut impressi, & C.

1258. μέμψεται ποτε. Sic etiam hic cod. ut tres alii.

1296. Male interpunctus hic locus. Sic excudi oportuit:

τί τὸ φλαττόθρατ τοῦτ' ἐστίν; ἐν Μακραθῶνι, ἢ
πόθεν ξυνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη;

1300. λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν — Sic etiam cod.

1302. σκολιῶν Μελίτου, Καρικῶν αὐλημάτων. Sic etiam quintus hic cod. omisso importuno καί.

1331. κελκινεφαῖς, & δύσλκνον in seq. v. agnoscit etiam hic cod.

1333. Cod. nec πρόσπολον, nec πρόπολον agnoscit, sed πρόμοσλον, qua voce nescio an augeri debeant lexicæ. Adposita glossa, πρόδρομον, καὶ θανότου σημαντικόν.

1346. ἔτυχεν. Cod. ἐτύχων, iidemque v. 1355. bis ἔβαινον. v. 1350. ἀποδοίμην ἄν, pro ἀποδοίμην.

1369. τυροπωλῆσαι τέχνην. Sic optime hic cod. etiam, omisso articulo. Gl. ἐριοπωλιτικῶς ζυγῆσαι.

1378. παρίστασθην. Corrige hypothetæ errorem.

1374. *μὰ τὸν*. Scholion in margine cod. *δέον εἰπεῖν μὰ τὸν Δία, μὰ τὸν εἶπε μόνον, καὶ ἔστι τοῦτο εὐλαβείας ἴδιον, τὸ πεποιημένως καὶ ἐλλειπτικῶς τοῦ ὅρκου ἄπλεσθαι*. Simile exemplum est in Philodemi festivo Epigr. VIII.

*πέντε δίδωσιν ἑνὸς τῇ δαίνα ὁ δαίνα τάλαντα,
καὶ βινεῖ Φρίστων, καὶ, μὰ τὸν, οὐδὲ καλὴν.*

1381. *ἐχόμεθα*. Huic verbo, ut & supra voci ἰδοῦ, & vocibus *ἦν ἰδοῦ* v. 1390. præfixa in cod. duplex persona simul loquentium Æschyli & Euripidis.

1397. *ζῆτει τι τῶν*. Nisi ita scriptum sit in C. quod observasse non memini, lectionem hanc nullus agnoscit cod. In membr. mendose *ζητεῖτε τῶν*. In B. *ζῆτει τῶν* claudicante versu. Demum in quinto cod. reperio *ζῆτει γε τῶν*, quod sincerum esse videtur.

1400. Hunc versum, veterumque ad eum Criticorum observata illustrat Dan. Souterius in libello de Tabula lusoria & aleatoribus, p. 49.

1405. Cod. *δύ' ἄρματ' εἰσῆνεκε*.

1408. Hic cod. ut B. habet, *τὰ παῖδιά, χ' ἢ γυνή, χῶ Κη-Φισοφῶν*.

1411. Male hic cod. *ἄνδρες φίλοι*, quod in alio nullo repereram.

1418. *τοῦ χάριν*. Adscripta in cod. Plutonis persona.

1420. *ὁπότερος οὖν ἂν* — Sic etiam in hoc cod.

1424. In hoc cod. ut in membr. tributa hæc percontatio Æschylo. Melius, ut mihi videtur in B. adscripta Euripidis persona.

1431. Spurious versum, quem e textu ejeci, habet hic cod.

1440. Sic scriptus est hic versus in cod.

εἰ ναυμαχοῖεν, κατέχοντές τ' ὀξέδας.

1442. Cod. ut libri omnes ceteri, *ἐγὼ μὲν οἶδα*, unde satis liquet constituendum esse hunc locum, ut in notis declaravi.

1448. Hic cod. etiam *ἴσως σωθείημεν ἂν*.

1466. Hic cod. ut C. *εὖ γε πλὴν ὁ* —

1480. *πρὶν ἀποπλεῖν*. Sic etiam postremum inspectus cod. Vide not. ad fragmentum XII. Senectutis.

1482. Minus eleganter etiam hic cod. *μακάριος ἀνὴρ ἔχων*. In Pl. 782. *ὡς χαλεπὸν εἶσιν οἱ φίλοι*. Conc. 236. *χρήματα περιζεῖν εὐποροῦνται γυνή*. Et sic passim, adeo ut mirer librariorum hic lapsos fuisse.

Periit codicis folium, quod quinque ultimos fabulæ versus continebat.

I N P L U T U M.

Integra non exstat in codice hæc fabula, nec quod ejus superest ab eadem scriptum est manu. Scilicet in unum volumen compactæ fuerunt complurium mutilorum codicum reliquiæ. Versus Pluti habentur ibi tantum 787. in trium aut quatuor diversorum codicum collatis foliis. Octo prima continent versus ab initio 239. eleganti manu, nec forte una eademque, scriptos, sed parum emendate, in quibus post v. 87. personæ amplius non sunt notatæ, nec ullæ vocibus superscriptæ glossæ. Sex sequentia folia, e recentiore codice decerpta, quantum ex charta & literarum formis colligere est, partem fabulæ continent a v. 179. usque ad 355. in iis sunt glossæ, adscriptæque personæ. Demum a v. 355. incipit antiquioris peritiorisque manus scriptura, qua exarata Ranæ & pars Nubium. Lacuna est post v. 615. usque ad 769. a quo incipit trium quæ supersunt foliorum primum, quibus continetur pars fabulæ, usque ad v. 941. Reliqua desiderantur.

V. 44. τῷ. Superscripta in cod. glossa *τίμι*.

48. Inania sunt haud secus ac cassa nux, quæ ad hunc versum adnotavi. Neutiquam sollicitari debuit codicum omnium lectio *δαδονοτιή καὶ τυφλῷ γινῶναι δεκεῖ τοῖθ*. Optima est, modo divisim scribatur *δῆλον ὅτι* — Græce perinde dicitur *τυφλὸς δεκεῖ γινῶναι*, & *τυφλῷ δεκεῖ γινῶναι*, ut perinde dicitur *δεκῶ μοι ποιεῖν*, & *δεκεῖ μοι ποιεῖν*. Quod autem *δεκεῖ* temere damnaverim, id festinationi imputari velim, qua me illas notas scribere oportuit. Nullum enim aliud ver-

bum Comico ipsi magis frequentatur: nec illud dubitationem infert: immo eo uti solent, quum de re maxime certa loquuntur. Sic Bacchus in Ran. v. 1420. ait:

ὁπότερος οὖν ἂν τῇ πόλει παραινέσειν
μέλλει τι χρηστὸν, τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ.

id est, ἄξω, *abducere mihi decretum est*. Praxagora in Conc. v. 170. ait:

αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ' ἕνεκα μοι λέξειν δοκῶ.

id est, λέξω, *constitutum est mihi verba facere*. Exempla passim obvia. Similem quem erraveram errorem correxi ad Lys. 1256.

§1. εἰς τοῦτο ῥέπει. Sic etiam hic codex.

98. Sperabam varietatem aliquam lectionis in hoc versu me reperturum in codice, quem postremo consului: sed ab aliis nihil discrepat. Tenendum est igitur, genuinum id esse, in quod consentiunt libri omnes. Nec minus tamen cema est prosodiæ regula, quam statuit Dawesius: eam nedum labefactent contraria exempla paucissima, eo ipso, quod paucissima sunt, iis stabilitur. Similem poëtæ nostri lapsum observare est in versu perperitæ comœdiæ, Fragm. CVIII.

ἵτινα παντόφθαλμον ἄρπαγα τρέφω.

Sed folius Etymologici fide nititur hoc exemplum. In Thesmoph. observavi versum 898.

εἰμὶ Κριτύλλα γ' Ἀντιθέω Γαργητόθεν.

Præter hos tres nullum alium recorder senarium ineluctabili hujusmodi labe vitiatum. Hæc si in senariis sibi indulgit Comicus, quidni in dimetris jambico systemati subjectis potuerit secundam in ἀποπνευγίης producere? Factum hoc in Eq. v. 940. ubi versus optime digesti sunt, ad ritum perpetuo observatum, nec quidquam mutari debet. Haud tamen mihi Dawesianæ conjecturæ venit in mentem, quin doleam nullum ei codicem adstipulari, simulque Orvillii mirer, seu potius rideam fastidium. Nullus enim est in tota hac fabula senarius, quem pro suo libentius agnitusset poëta, quam istum,

πολλοῦ γὰρ αὐτοῦς οὐκ ὅπωπ' ἐγὼ χρένου.

Nec magis cothurnum affectat, quam iste in Lyf. 1225. qui est in Atheniensis ore:

οὕτω τοιοῦτον ξυμπέσιον ὅπως ἐγώ.

147. ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον. Sic optime hic cod. ut ex meo legendum esse ostendi.

159. Scriptum in cod. τῇ μοχθηρίᾳ. Voluit igitur:

ὄνομά τι περιπέτλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

Perinde dicitur περιπέτλειν τὴν μοχθηρίαν ὀνόματι, & περιπέτλειν ὄνομα τῇ μοχθηρίᾳ. Immo equidem reconditius hoc & elegantius iudico.

170. Reponendum omnino ὁ μέγας δὲ βασιλεὺς, & v. seq. ἡ ἑκκλησία. Posterius hoc sic recte exhibent cum alibi impressi, tum Conc. 84. 387. Ad prius quod adtinet, vide loca in indice enotata.

178. In hoc etiam libro, ut in aliis omnibus, scriptum, ἡ ξυμμαχία δ' οὐχὶ διὰ σέ —

179. Persona huic versui præfixa in cod. Χρεμ. & sequentia verba ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος famulo tributa.

203. δειλότατόν ἐσθ' ὁ Πλούτος, ut in Ran. 1482. μακρότερόν γ' ἀνὴρ ἔχων ξύνεσιν. Ut in illo loco plerique peccarunt librarii, itidem in hoc Pluti versu lapsus est librarius codicis, quem nunc verso. Scripsit enim ille δειλότατός ἐσθ' ὁ πλούτος.

253. ταυτὸν θύμον φαγόντες. Cave Kustero fidem habeas ταυτοὶ accipienti pro τὸν αὐτόν. Ex hoc enim versu in indicem suum retulit ταυτὸς, quæ vox est plane barbara. ταυτὸν valet τὸ αὐτό. Ut τοσοῦτον & τοσοῦτο in neutro dicitur, sic ταυτὸν & ταυτό. Vide Nub. 674. Av. 400. Duplici autem genere effertur ὁ θύμος & τὸ θύμον.

286. πλουσίαις. Cod. πλουσίους, minus eleganter, nec tamen contra syntaxis legem. Quod Kusterus in Μίδας facere volebat, fecit librarius ille in πλουσίαις, duo scilicet nomina ad eundem casum revocando, quod minime necesse est.

328. Cod. etiam ἄρεν, & v. seq. οὔνεκα.

340. Cod. θαυμασθὸν ὅπως.

380. Hic versus & sequens plane in cod. scripti, ut eos edidi: καὶ μὴν φίλως γ' ἂν μοι δοκεῖς — absente in altero γε. Adverbio φι-

λως superscripta glossa, εἰρωνικῶς τοῦτο. Participio ἀναλάσας, οἶκοθεν. Verbo λογίσασθαι, λογαριάσαι ἡμῖν.

392. Dawesii emendationem adfirmat hic cod. in quo scriptum τὸ Πλούτων; πῦον; sed librarii est allucinatio.

427. Cod. λευθόπωλιν.

445. δεινότατον. Cod. δειλότατον, quod altero haud deterius videri possit. Gallice: nous ferons l'action du monde la plus lache, si—

468. τοπρωτον αὐτή. Cod. hic etiam αὐτοῦ. Glossa, ἐνταῦθα, ἢ τὸ τούτου καὶ τὸ αὐτοῦ ἐκ τοῦ παραλλήλου.

485. Glossa: ταχέως πείσεθε τοῦτο, ἡττηθέντες· ἢ ταχέως ποιήσετε τοῦτο πρὸς με ἡττηθεῖσαν. πρῶτῳ γὰρ καὶ τὸ ποιῶ καὶ τὸ πάσχω. Vera est prior explicatio.

514. Pro sincero σκυλοδεψεῖν hic cod. etiam glossema habet βυρσοδεψεῖν: & v. 528. οὗτ' ἐν τάπησι.

559. ιδέαν. Gl. μερῆν. Thomas M. σημείωσαι δέ, ὡς οὐδεὶς τῶν δοκιμωτάτων ιδέαν ἐπὶ ἀνθρώπου λέγει, ἀλλὰ εἶδος καὶ ἔψιν. Ex hoc Comici exemplo falsi arguitur.

567. τῶν ἐν. Sic etiam est in hoc cod.

586. In hoc etiam cod. hic & infra v. 592. scriptum: κοτίνω στεφάνω. Glossa, ἐλαίνω.

765. Etiam si potuisset scribere poëta εὐαγγελία σε κριδανωτῶν ὀρμηθῶ, nollem tamen ideo præpositionem expungi. Quin vulgatam lectionem sinceram puto. ἐν apud Atticos etiam sic ex abundanti positum occurrit. Vide Luciani Interpretem T. I. p. 835. Noster in Av. 1735. ξυνοκίμισαν ἐν τειρεῖ ὑμεναίῳ, ubi præpositio abesse possit sine sententiæ detrimento. Ejusd. fabulæ v. 906. abundat etiam in istis κλήσον τεαῖς ἐν ὕμνων ῥοδαῖς. Alia exempla suppedirabit index.

777. οὐδὲν ὁ τλήμων. Sic etiam scriptum fuit in hoc codice a prima manu. Ab emendatore postmodo brevis ο in longam ω mutata fuit, ut legendum esse dixi. Nullibi apud Comicum ante τλήμων brevis vocalis producitur. Recte in Pace 723.

πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθαδ' ἔξει σιτία;

779. ἀλλ' αὖ τὰ πάντα. Sic recte Hemsterhusius e Bentleii emendatione. Male in codd. scriptum ἀλλ' αὐτὰ πάντα.

800. ὡς Δεξίνικος οὐτοσί. Sic liquido in hoc etiam cod. scriptum, superducta nomini lineola, proprium esse indicante, cum eadem glossa, quam ex alio codice protulimus.

813. τοὺς σαφρούς. Cod. σαθρούς. Has voces sæpissime commutari notum est.

824. Interlocutores hujus scenæ notati sunt in codice Justus & Chremylus, ut apud nos. Minus bonum est, quod versui 860. Chremyli, 863. Carionis præfixa sit persona. Versui 864. adscripta persona ἕτερος τυκοφάντης, ut etiam est in B. & in meo. Melius ceteri codd. unicum Sycophantam agnoscunt.

826. Ut supra male duas voces δῆλον ὅτι in unam conjunxerant v. 48. hic contrario modo peccarunt, ex una duas perperam facientes. Longe melius in meo codice scriptum δηλονότι. Nimirum, ut videris, e bonorum numero es.

853. πολυφώρη. Glossa, πολλὰ πλατῖω, πολλὰ κακὰ φέροντι.

855. Dubium non est, quin scripserit poeta, ὅ τι πέπονθεν ὠνδρωπος κακόν.

873. Verba δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ tribuit hic cod. Justo, ut fecit etiam Bern. Junta. Recte in Aldina & in altera Juntina, quam curavit Ant. Fracinus, continuantur famulo, ut in quatuor primum inspectis codd. Nescio cur in priore Basileensi inserta fuerit Justī persona, unde recepta fuit in duas Venetas. Altera Basileensis, hac in re, ut in aliis fere omnibus, Fracini editionem refert. Operarum culpa aliquid turbatum fuit in Hemsterhusii super hac re nota.

878. In hoc etiam cod. scriptum ὁ θεὸς ἔσθ' οὐτοσί, εἰ τοὺς —

882. Aliter hunc versum exhibet cod. numeris concinnioribus:
ἐχθεὶς δ' ἔχοντά σ' εἶδον ἐγὼ τριζώνιον.

885. Huic versui, ut & 889. præfixa in cod. Carionis persona,

892. Scriptum in cod. μηδενός γ' ἐμπεπλησμένος. Sic est etiam in membr. nec aliter in C. scriptum esse opinor. Non temere inserta compareret illa particula γε. Scripserat Comicus:

διαρραγείης, μηδενός γ' ἐμπλήμενος.

Librarius hic, ut sæpe alias, ἐμπλήμενος mutavit in ἐμπεπλησμένος.
Vide not. ad Conc. 56.

901. Quæ ab hoc versu Chremylo tribuimus, in cod. Justo adscripta sunt.

912. Cod. εὐεργετῆν, ᾧ — omisso pronomine.

997. ὑπειπούσης nihil aliud significat, quam προειπούσης, eandem potestatem habente in hoc composito præpositione, quam in ὑπάδειν, Ran. 874. nec ullam aliam significationem sententia admittit. Ineptam interpretationem retinuimus, & subindicassē. Verum debebat: & prædixissē ad vesperam me venturam.

I N C O N C I O N A N T E S.

V. 224. Parasitus in Plauti Menæchmis IV. 1. roganti mulieri, quid sibi cum marito sit agendum, respondet:

Idem quod semper, male habeas.

362. Prima in ἀχράς corripitur, & corripì etiam debet in derivato Αχραδούσιος. Vix credo licentiam hic obtinere posse, quæ in nominibus propriis conceditur: proinde scribendum censuerim:

νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,

ὅστις ποτ' ἔσθ' ἀνδρωπὸς, Ἀχραδούσιος.

ordine sic instituendo: νῦν μὲν γὰρ οὗτος ὁ Αχραδούσιος, ὅστις ποτ' ἔσθ' ἀνδρωπὸς, βεβαλάνωκε τὴν θύραν.

369. Claudicat hic versus, eodemque modo emendandus est, ac Lysf. 742. ᾧ πότνια Εἰλείθυι' —

391. ἀλεκτρῶν. Articulus abesse non potest: scriptum omnino oportuit ὠλεκτρῶν.

420. Scribi etiam potuit, ἣν δ' ἀποκλείτη τῇ θύρᾳ, ut in Solonis lege apud Lysiam, p. 359. ὅστις δὲ ἀπέλλα τῇ θύρᾳ, & in Vesp. 775.

οὐδείς τ' ἀποκλείσει Θεσμοθέτης τῇ κισκλίδι.

sed quod dedimus probabilius est.

838. Præstabat scribere ἐπιννησμένοι, & μοχ νεννησμένοι, ut Nub. 1203.

1020. ἀναι. Alia hujus adverbii exempla vide in aureo Ruhnkenii commentario ad Timæi Lexicon. πάσσαλος eadem, qua hic adhibetur, significatione occurrit in Automedontis Epigr. III.

1034. στεφάνην recte Kusterus accipit de corona, quæ mortuis imponebatur: vide supra v. 539. Notissimus est hic funerum ritus. At in iis quis fuerit *cribri* usus, nescio an quispiam tradiderit. Nec tamen idcirco depravata esse Græculi verba crediderim. Voci στεφάνην notam adposuit εἶδος κοσκίνου, quia meminerat illud nomen eo sensu alicubi legissè. Sic accipi possit apud Oppianum ἀλ. δ'. 500.

περιπλήθοντα δὲ πάντα

πυρρόντες στεφάνη λευκαίνεται ἔνδον ἀλώης.

Sed hoc nihil ad poetam nostrum facit, coævusque scriptores Atticos, quorum haud scio an apud ullum nomen στεφάνη *cribrum* significans occurrat.

1081. Lege cum Atticisimi, tum euphoniæ gratia, ταῖς δὲ σοι ποιητέον.

1121. ἀπέπλετο. Scribendum ἀπέπλετο.

IN NUBES.

Deest in codice initium Fabulæ, usque ad v. 251. qui primus ibi comparet.

V. 40. In hujus versus interpretatione latina irrepsit, meane, an typoshetæ culpa, barbarismus. Excudi debuit *recasurum*. Excidere hoc mihi potuit præ festinatione, ut in notis aliquoties *inferci* barbare scripsi, pro *infracti*: quo verbo usus sum sæpicule, quia nulum aliud ad vim Gallici vocabuli accedit propius, *UNE FOUR-*

RURE. Quam venuste id adhiberi possit, sciunt, qui Acta Eruditiorum nostratium legunt.

260. παιπάλῃ. Gl. λεπτολόγως.

272. Scriptura codicis est: χρυσέαις ἀρύεσθε προχέουσιν. Glossa postremæ voci superscripta, ἀργείοις.

274. τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσται. Cod. Φανεῖται, cum gl. παραγενόμεναι.

287. Cod. μαρμαρέουσιν ἀνγῆς, omissa præpositione. Inde lucrifacere possimus formam Ionicam μαρμαρέουσιν.

296. Cod. recte τρυγοδαίμονες. Schol. marg. οἱ ἄλλοι κωμικοί. οὔτοι γὰρ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτῶν ἀνθρώπους εἰσῆγον χέζοντάς τε καὶ ἕτερα αἰσχροῦ ποιοῦντας. λέγει δὲ δι' Εὐπολιν καὶ Κρατῖνον, καὶ τοὺς ἄλλους. τρυγοδαίμονας δὲ τούτους καλεῖ, διότι πάντες οἱ κωμικοὶ τρυγὰ ἀνηλείφοντο.

310. παντοδαπαῖς ἐν ὥραις. Sic etiam hic cod.

316. ἀνδράσιν ἀργαῖς. Gl. τοῖς φιλοσόφοις καὶ ποιηταῖς, αἱ μὴδὲν ἄλλο μεταχειρίζονται, ἢ περὶ λόγων σχολάζουσιν.

317. γνώμην. Gl. ἐνδυμήματα. διάλεξιν, εὐπορίαν εἰς τὸ διαλέγεσθαι. τερατείαν, παραδοξολογίαν. περίλεξιν, εὐπορίαν καὶ περιττότητα λόγων. κροῦσιν, ποικιλίαν καὶ σφροδαῖς λόγων, δι' ὧν τοὺς διαλεγομένους σοφίζόμεθα, καὶ ἀπατῶμεν.

319. πεπότηται. Gl. μετέωρος γέγονε.

324. Male hic cod. etiam, ἡσύχως αὐτάς.

326. In cod. scriptum: παρὰ τὴν εἰσόδον. — ἤδη νυνὶ μόλις ὄρω.

330. ἡγούμεν καὶ καπνὸν εἶναι. Sic liquido cod. ut ex alio Regio B. edidi. (corrigere typosetæ errorem, cuius culpa prave excusum fuit ἡγοῦμεν.) Nec ad vocem καπνὸν glossa ulla est adposita, nec ullum diversæ lectionis indicium: quo magis miror, undenam oriri potuerit illa ceterorum codd. σκιά.

331. Codicis scriptura est: οὐ γὰρ, μὰ Δί', ἀλλ' ἴσθ' ὅτι — glossa, γίνωσκει. Præstat vulgata lectio.

336. Cod. ἐκατοντακοφάλα. Sic etiam est in meo, & in B. perperam.

344. Hic etiam cod. male, αὐται δὲ γε ρίνας ἔχουσιν, & seq. v. αὐτῇ ἂν σ' ἔρωμαι.

348. Plane hunc versum exhibet cod. ut eum edidimus, nisi quod ibi κατὰ scriptum sine elisione, quod librariis solemne est.

356. τῶν ὦ — sic etiam hic cod.

357. Cod. ῥήξατε φωνὴν καὶ μοιγ' ὦ —

358. Cod. χαῖρ', ὦ πρεσβῦτα παλαιγενές, θηρατὰ —

362. τῷ ὀφθαλμῷ παραδίδωμι. Gl. ἰδίῳ ἐστὶ τῶν ἀλαζόνων τὸ μὴ ἔχειν αἰεὶ τὸ βλέμμα ἐπὶ ταυτοῦ, ἀλλ' ἄνω καὶ κάτω κινεῖν, καὶ νῦν μὲν ἐνταῦθα, νῦν δ' ἄλλοσε μεταφέρειν.

364. καὶ σεμνόν — Cod. καὶ τερπνόν.

372. τοῦτο γέ ται τῷ νυνὶ λόγῳ — Sic liquido cod. ut edidimus.

374. Scriptura codicis est: φράσον, τοῦθ' ὅ με ποιεῖ —

382. Codex hic etiam perperam οὐδέσω. At recte habet περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς. Schema est, quod vocant ἐν διὰ δυοῖν, ut Pl. 334. τῇ βαδίσσει καὶ τῷ τάχει, pro τῷ τάχει τῆς βαδίσσεως.

384. ἐμπιπλούσας εἰς ἀλήλῃας. Haud deterior, immo venustior est, ob variatam constructionem, codicis scriptura, quam in B. jam repertam, reponere poteram, ἐμπιπλούσας ἀλλήλαισιν. Vulgatum e v. 378. repetitum est.

387. καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτήν. Transpositæ in cod. voces contra commatum anapæsticorum legem, καὶ κλόνος αὐτήν ἐξαίφνης. Frequens librariorum error, editoribus sæpe non animadversus.

392. Nobis consentit in scriptura hujus versus cod. veteribus autem impressis in v. 390.

394. ταῦτ' ἄρα. Cod. ταῦτ' οὖν, quod perinde est.

395. Cod. πόθεν αὖ φέρεται;

396. ζῶντας. Gl. τοὺς πλουσίους. περιφλύει, ἐξ ἐπιπολῆς καίει.

402. τί παθών; Sic etiam cod. ut libri alii omnes. Sed superne ab eadem manu positum, sive emendatio sit, sive varia lectio, μαθών. Hoc pro illo sæpissime intrusum, pravæ Græculorum interpretationi ortum debere videtur.

412. Eadem vocum in cod. collocatio, quæ in nostro textu. Præfixa itidem Chori persona.

416. μήτε βιγῶν. Sic etiam hic cod. bene, ut edidimus.

417. ἀνοήτων. Gl. ἀφροδισίαν, καὶ πάντων τῶν ἐν μαφίας γινωμένων.

423. Distincte & perspicue sic scriptus est hic versus in codice :
ἀλλ' ὅτι δῆτ' εὐ νομιεῖς εἶναι θεὸν οὐδένα πλὴν ἅπερ ἡμεῖς.

424. τὴν γλῶτταν. Gl. τὴν στωμυλίαν.

429. Nec in hoc versu, nec in 435. particulam γε post τοῖνυς agnoscit codex.

434. σρεψιδικῆσαι. Gl. διὰ σρεφῆς καὶ ποιικιλίας λόγων τὸ δίκαιον διαφθεῖραι.

439. Pejus adhuc ac vulgo cod. νῦν οὖν χεῖσθων ἀληθῶς ὁ τι βούλονται. Est autem χεῖσθων tertia dualis imperativi, qua in passiva forma uuntur Attici pro tertia plurali χεῖσθωσαν. Vide Thomam M. & primarium in his literis virum, P. Wesselingium, Observatt. p. 50. ubi Scholiastem ad hunc versum redarguit.

442. Scriptum in cod. ἀσπὸν δέριεν, & superscriptum ab eadem manu δαίρειν.

452. εἴ με λέγουσιν. Cod. εἴ με καλοῦσιν.

484. Vide quot diversis modis hic versus a librariis depravatus fuerit. In postremo hoc codice jam reperio : εἰ μὲν γὰρ ὠφεύληται τι μοι, μνήμαν πάνυ.

540. κέρδαχ'. Gl. τὸν λεγόμενον ἰδιωτικῶς κασιδὸν λέγει. τὸ δὲ εἴλκυσεν ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ θεάτρῳ εἰσέγαγε νόει. Eandem hanc glossam ex alio codice jam cum scripturæ mendis protuleram. Perperam illa verbum εἴλκυειν interpretatur, quod saltationis proprium est. Vide Pac. 328.

550. Cod. κοῦκ ἑσαῦτις ἐπεπῆδης' —

552. κολετρώσ'. Gl. ὁ φασιν ἰδιωτικῶς κλιττοκουπουῖν.

553. τὸν Μαρικῶν. Titulus est Fabulæ, quam Eupolis in Hyperbolum fecit, ut in Cleonem Comicus noster Equites. Id autem nominis per se quid significet, tradit Hesychius in hac glossa : μαρικῶν, κίναιδεν· εἰ δὲ, ὑποκρίσκειν παιδίου ἄρρενος βαρβαρικόν.

571. ἰππονῶμαν, gl. τὸν ἵππους κινουῦντα ἥλιον.

589. ἐπὶ τὸ βέλτιον. Male cod. ἐπὶ τὸ βέλτιστον. Proclivis librariorum lapsus in commutandis superlativis & comparativis.

604. Optimum est σελαγεῖ, nec mutandum. Id enim ipsum est, quod volebam, quodque a Scholiasta deceptus, imprudens haud noscitavi; scilicet secunda perf. formæ passivæ, non vero tertia activæ, quæ si apud alios quosdam occurrit, Comico nostro non fuit usitata. Supra v. 286. ἀνάματον αἰθέρος ἕμμα σελαγεῖται. Ach. 924. αἱ νῆες σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς.

634. οἱ κόρεις. Gl. ὅς ὃν πιέζεμαι ἐπὶ τούτου καθήμενος.

639. Scholion margini codicis mei adscriptum: ἀκούσας περὶ μέτρων ὁ Στρεψιάδης, τὸ δημοτικὸν μέτρον, ᾧ μετροῦσι τὰ σπέρματα, σκαιῶς ὑπέληφεν, διὸ Περί μέτρων, Φητίν, ἔγωγε. καὶ ἐκ τούτου διά-
 ξάλλει τὸν Σωκράτην, ὅτι τὰ μὴ οἰκεῖα τῇ τέχνῃ ἐπαγγέλλεται διδάσκειν. οὔτε γὰρ ποιητὴς ἦν, οὔτε μουσικοποιός.

641. Cod. κάλλιστον μέτρων, male.

642. πρότερα & πρότερον sæpe commutarunt librarii, in hoc propensiores, cujus rei exemplum vide ad Av. 1244. Sic πρότερον pro πρότερα scriptum in cod. quem nunc verso, in v. 658.

655. ἀγρεῖος. Sic etiam distincte & emendate cod. superscripta glossa ἄγροικος, quæ in C. genuinæ vocis locum invaserat.

656. τί δέ; cod. τί δαί; Est hoc etiam in membr. & in C. & recipi debuit.

688. οὐκ ἄρρ' ἐν ὑμῖν ἐστίν; Sic etiam hic cod. Glossa, οὐκ ἄρρ' ἐν ταῦτα ὑμεῖς ἠγείσθε;

702. πυκνώσας. Gl. συναγαγὼν πάντα τὸν νοῦν σου.

728. εὐρητέος. Cod. ἐξευρητέος. Eadem in membr. est menda. Vide quam licenter & quam imperite circa præpositiones versam fuerint librarii.

732. Cod. μὰ τὸν Απόλλω γ', εὐ μὲν οὖν, perperam. Eadem versus clausula occurrit Av. 438. & alibi.

748. Cod. εἰπὲ δὴ νῦν μοι τετί. sic notato accentu, & absque ullo mutatae personæ indicio.

754. ἀνατέλλοι. Sic etiam cod. V. seq. habet οὐκ ἂν γ' ἀποδείκνυται — ὅτι τὴν δὴ.

757. Cod. ἀλλ' ἕτερον οὖν σοι —

758. πεντατάλαντος. Cod. hic & infra πεντατάλαντος, quæ scriptura haud deterior est. Eam agnoscit etiam cod. meus in v. 774.

761. ἴλαε. Male etiam hic cod. εἶλε, cum glossa, σίρειφε.

767. ταύτην ἔωρας. Perperam hic etiam cod. ἑώρακας.

773. διαγέγραπται. Gl. ἀπὴλειπται, ἡφάνισται.

783. ἄπειρ'. Cod. ἄπειλ', manifestum glossema.

786. Cod. hic etiam, ἑπεὶ τί νῦν πρῶτον — Jam vero mihi de genuina lectione constat : scripserat Comicus :

ἑπεὶ τί νῦν δὴ πρῶτον ἐδιδάσκου; λέγε.

Librariorum culpa in quatuor Regiis δὴ excidit. Valet autem νῦν δὴ, auctore Hesychio, idem quod ἄρτι, dudum, modo. Occurrit cum aliis locis in indice notatis, tum Lys. 327. Estque istuc id ipsum, quod sententia flagitat. Verti debuit : *Nam dic mihi, quid erat primum, quod modo docebaris?*

799. εἰσώματεϊ γάρ — Refertur istud γάρ ad suppressam sententiæ partem, quam supplet glossa : ναί, ἄκων ἐπιτρέπω.

811. Perperam hic locus distinctus est. Sic interpungi debuit :

σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένον,

καὶ Φανερώς ἐπηρμένον,

γνούς, ἀπολάψεις ὅτι πλείστον δύνασαι,

ταχέως * φιλεῖ —

Ordo est enim σὺ δὲ ταχέως ἀπολάψεις ὅτι πλείστον δύνασαι ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένον, καὶ Φανερώς ἐπηρμένον, γνούς οὕτως ἔχοντα αὐτόν. Quæ sequuntur rationem reddunt, cur id celeriter fieri debeat : istudque ταχέως in versione suo loco exprimi debuit. *Tu vero hominis attoniti, & palam spe elati cognito ingenio, cum attonde, quam plurimum potes, & quam celerrime. Solent enim fere hujusmodi res immutarier.* Fraudi mihi fuit editio Bergleriana, in qua mutata fuit distinctio. Illam autem, quam supra posui, exhibent codd. omnes, idque admodum perspicue, & juxta campse locum interpretatur

prætatur Scholiastes. In postremo hoc etiam cod. scriptum ἀπολάψεις.

Glossa : ἐκπεπληγμένου, ἐξεσηκώτος καὶ ἄγαν προθυμουμένου. ἐπηρμένον, μετεώρου καὶ ἐτοίμου πᾶν ποιήσειν ὃ ἂν κελεύῃς. ἀπολάψεις, ἀποκέρδησον. Scholion : οἱ λέγοντες τὸ γνούς, ἀντὶ τοῦ αἰσθῆσιν λαβῶν, ἵνα τὴν γενικὴν συντάξωσι, ληροῦσιν. ἔστι γὰρ αὕτη ἡ γενικὴ πρὸς τὸ ἀπολάψεις, οὕτω· σὺ δὲ ἀπολάψεις καὶ ἀποκέρδησον ταχέως ὅτι πλείστον δύνασαι ἀνδρὲς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερώς ἐπηρμένου. εἴτα ὑπερον ἐπαγούης τὸ γνούς, ἀντὶ τοῦ, οὕτως ἔχοντα αὐτὸν νοήσας. ἔστι δὲ τὸ ἀπολάψεις ἐνταῦθα ἀντὶ προστακτικοῦ. δέκνυνται γὰρ ἐκ τῆς κατασκευῆς, ὅτι τοῦτο αἱ Νεφέλαι αὐτῷ ἐπιτάτλουσιν.

855. Cod. ἐπελανθανόμην ἂν εὐθύς ὑπὸ πλήθους τῶν ἐτῶν.

857. καταπεφρόντικα. Gl. τοῖς φροντισταῖς ἀφῆκα.

878. In codice meo & in membr. scriptum παιδάριον ὃν τυννοῦτονί. In eo quem nunc postremum adhibeo, παιδάριον ὃν τυννοῦτοί. In B. παιδάριον τυννοῦτοί, omisso participio. Quid in C. reperiatur, observare non memini; verum probabile est in eo participium esse neutrum. Quod ex impressis retinui, ὢν, ab emendatore esse videtur: nec tamen necessaria erat illa emendatio. Hic enim utrovis genere participium illud perinde efferri potest. At genuinum est τυννοῦτοί, quod præfert etiam Vat. Cod. τυννοῦτον & τυννοῦτο in neutro dicunt Attici poëtae, ut ταυρὸν & ταυρὸ, τοσοῦτον, τοσοῦτο. In istis ὡς paragogicum est, poëtisque maximè, ubi producta syllaba opus est, commodum est, solutæ etiam orationibus scriptoribus ob euphoniā. Sed τυννοῦτον accusativus est singularis masculini generis, nec video, cur id in neutro perpetuo adhibuerint, nam sæpe occurrit, quum nulli usui esse possit, quem non æque præstet altera forma τυννοῦτοί. Proinde lectionem illam, ut meliorem recipiendam esse censeo, παιδάριον ὃν τυννοῦτοί.

884. Hic versus in contextus serie, suo loco & totidem literis scriptus legitur in cod. ut eum exhibui.

886. μαθήσεται. Gl. γνώσεται ὄντινα δεῖ μαθεῖν.

891. ὅποι. Cod. ὅπη. Sic supra 858. πῇ τέτροφα. Meus etiam

hic & B. præferunt ὅπη. Sunt autem ista verba ex Euripidis Telepho desumpta, unde locum profert Scholiastes:

Ἰθ' ὅποι χεῖρ' ἔξεις · οὐκ ἀπολούμαι
τῆς σῆς Ελένης οὔνεκα.

Pronomen σῆς male omissum fuit in Musgravii editione.

897. διὰ τουτουσί. Schol. διαβάλλει τοὺς Αθηναίους, ὡς ἀδικίᾳ χαίροντας, τὸ δὲ δίκαιον παρορῶντας.

947. Comma in fine hujus versus poni debuit, non punctum.

965. κριμνώδη. Gl. ψυχρότατα, quæ interpretatio ad κριμνώδη refertur, & hanc veram esse lectionem censeo.

976. Eodem modo hunc versum exhibet cod. ac ceteri Regii.

991. μισεῖν ἀγοράν. Gl. ἐνταῦθα γὰρ οἱ πανούργοι διατρέβουσιν. βαλανεῖων ἀπέχεσθαι. Gl. πάντῃ γὰρ οἱ πόρνοι λουτροῖς ἐχρῶντο.

993. Hic etiam cod. θωκῶν, & v. seq. κακουργεῖν.

995. Codicis scriptura hæc est: ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλεις ἄγαλμ' ἀναπλάσσειν. Verba τῆς αἰδοῦς ἄγαλμ' glossa exponit: ἡ αἰδῶ περιφραστικῶς. postque τύπον ἐργάσεσθαι. His abunde confirmatur nostra lectio.

996. Cod. εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάγειν. Gl. εἰ αὐτόν.

1005. ἀποθρέξεις. Cod. ἀποθρέξῃ, forma media, quam in futuris adamant Attici.

1007. σμίλακος etiam in hoc cod. scriptum.

1025. Copulam habet hic cod.

1028. Scriptura codicis: εὐδαίμανες δ' ἦσαν ἅρ' οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ τῶν προτέρων, omisissis vocibus ἡνίκ' ἦς, quas ignorant etiam membr. & meus.

1035. ὑπερβαλεῖ agnoscit hic cod. in quo scriptum ὑπερβαλῆ. Quippe ubique in eo Attica terminatio εἰ pro η oblitterata est.

1036. καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπιγύμνη. Sic liquido, ne uno quidem desiderato apice, scriptum legitur in cod. quod ita emendate nullus alius exhibuerat.

1046. Cod. δειλὸν ποιῇ τὸν ἄνδρα. Gl. μαλακίας γὰρ αἴτιον.

1047. Concinnius in hoc cod. εὐθὺς γὰρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν —

In vocum collocatione ceteri non consentiunt codd. Namque in membr. scriptum: εὐθύς γὰρ σε μέσον λαβὼν ἔχω γ' ἄφουκτον.

1065. Cod. ὑπερβολὸς δ' οὐκ ἐκ τῶν λύχνων.

1067. τὴν Θέτιν δ' — Cod. τὴν Θέτιν γ' ἔγρημε.

1083. πειθόμενος. Cod. πειθόμενος. Similem in hoc codice, aliisque quibus usus sum, errorem sæpissime deprehendi, nec eum observare, ubicunque obviam fuit, utile duxi. At mihi persuasum est, multis in locis, ubi utramque formam metrum admittit, sinceram scripturam imperita librariorum audacia immutatam fuisse.

1101. ἡγήμεθ' ὧ κινούμενοι. Sic etiam hic cod. Participio superscripta gl. συνουσιαζόμενοι. Sequentia Justo Oratori continuata a librario cod. Postmodo recentior manus v. 1102. atramento præfixit notam φειδ. Prior librarius personas ubique notavit minio.

1105. τί δῆτα; πότερον τοῦτον — Melius hic cod. πότερα, quod recipiendum. Seq. v. cod. a prima manu τὸ λέγειν, sed emendatum σοι.

1113. Duo versiculi in hoc cod. Phidippidæ continuati, hac scriptura: χώρει νῦν. οἶμαι δέ σοι —

1124. αἶ τ' ἄμπελοι. Comma positum in cod. post illa verba, ut etiam in B. & in meo, in quo sequenti verbo ἀποκεκόφονται superscripta glossa ἀφ' ἡμῶν.

1153. Cod. καὶ παρῶσι, ut vulgo, male.

1156. τὰρχαῖα. In scriptura & in glossa consentit hic codex cum meo.

1162. ἐχθροῖς ἀνιάρως. Cod. ἐχθροῖς βλάβῃ, quod non minus bonum est. In meo voci ἀνιάρως superscriptum interpretamentum βλαβερός, quod alteri illi convenit apprime. Nempe glossator docere voluit substantivum βλάβῃ positum esse pro adjectivo βλαβερός. Vix dubito, quin genuina illa lectio sit. ἐχθροῖς ἀνιάρωι legitur in Pl. 561. ubi secunda in ἀνιάρωι corripitur, quæ juxta metricum Scholiastem hic produci deberet. Sed in metrorum enarratione persæpe augatur. Versus hic melius erit dimeter jambicus.

1181. Eadem in hoc codice lectio, quæ in ceteris.

1199. Hic cod. etiam ὅπως τάχιστα. Schol. in margine : τοῦτο οὕτω συντάξεις· ὅπως τάχιστα ὑφελείατο καὶ λάβοιεν τὰ πρυτανεῖα, διὰ τοῦτο προϋτένθουσιν καὶ προύλαβον ἡμέρᾳ μιᾷ. δοκοῦσι γὰρ μοι παθεῖν, ὅπερ οἱ προθέονται. ἐποίησε δὲ τὴν σύνταξιν ἄσαφῇ τῷ προτάξει τὴν κατασκευὴν.

1203. Hic etiam cod. νενησμένοι.

1225. Strepriadis verba in codice scripta & distincta plane ut ea edidimus, cum glossa e codice meo jam prolata.

1227. In fine hujus versus scripserat librarius voces τὸ χρέος, tanquam ad textum pertinentes : postmodo erasæ fuerunt, ita tamen ut vestigia adhuc appareant. Sequens versus autem sic scriptus est :
 μὰ Δί', εὐ δῆτ' εὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο.

1246. ἀποδώσειν μοι δοκεῖ. In cod. scriptum, ἀποδώσειν σοι δοκεῖ μοι.

1247. Cod. ὑπαίτων.

1250. Scriptus in cod. hic versus, ut eum edidimus.

1254. ἄπειμι, καὶ τοῦτ' ἴσθ' ὅτι. (corrigere typothetæ errorem, qui male excudit τοῦθ') Sic primo scriptum erat in cod. unde, erasis aliquot calami ductibus, factum fuit καὶ τοι γ' ἴσθ'.

1285. Optime in hoc etiam cod. distinctum, ut in membr.
 ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τὰ γυγυρίου —

1299. Scriptura cod. ἄξεις. ἐπεὶ ἀλῶ. Gl. συντρέψω.

1301. Cod. ἔμελλον ἄρα σε κινήσειν ἐγώ. concinna vocum dispositione. Sed σε inter lineas a secunda manu additum. Scriptum primo fuerat ἄρα κινήσειν σ' ἐγώ. Litera σ erasa fuit.

1325. E vulgaribus libris remansit hîc, quod factum nollem, prava lectio, ἀμυνχτέ γ' ἐμοί, quam ex antiquis agnoscit nullus sive calamo, sive typis descriptus. In membr. scriptum admodum perspicue, ἀμυνάθετέ μοι. In meo levi cum menda ἀμυνάθατε. Sic etiam primo scriptum fuerat in eo quem nunc verſo ; sed alterum & emendatrix manus in ε mutavit. Glossa βοηθήσατε. Sinceram lectionem primariae edit. exhibent, typothetarum ignorantia paullisper obscuratam. Nempe vocem male diviserunt ἀμυνάθε τέ μοι.

Recte tamen expressam eam video in minore Batava anni 1624. quo magis miror Kusterum invexisse ἀμύναι γ' ἐμοί, quæ sane nauci non est emendatio. Id tamen, Farreano licet abnuente oraculo, retinuit Berglerus: sed errorem Kusterus in indice agnovit. Vide Hesychii interpretem ad glossam, ἀμυνάειν, ἀμύνειν, βοηθεῖν.

1347. Pejus adhuc ac vulgo cod. εἰ μὴ τῷ πέποιθ' —

1354. Φράσω. ἐπειδή. In unam syllabam coalescunt ω ε. Excudi etiam potuit ut in plurimis est edit. Φράσω. ἔπειδ' —

1367. ἀξούστατον. Sic, ut edidimus, in codice scriptum.

1371. Perperam etiam hic cod. ἦσεν Εὐρ —

1373. Cod. καὶ γὰρ δ' οὐκ ἐτ' ἐξηνεσχόμην.

1375. Cod. ἡριόμοιθ'. Secundæ syllabæ superscriptum ab alia manu ει. In præc. v. pro κατ' ἐντεῦθεν, quod metrum flagitat, in quatuor codd. scriptum καὶ ντεῦθεν. In solo C. sinceram lectionem reperi.

1379. ἐνδίκως γάρ. Postremo inspectus cod. ut & meus & B. ἐν δίκῃ γ' ἄν. Non male γ' ἄν. Subauditur enim τυφθείης.

1382. πειν ἐπέσχω. Cod. meus παρέσχω, e glossmate. Scholion: οὐ μόνον ἐπέχω τὸ καλύω, ἀλλὰ καὶ τὸ δίδωμι. ὥσπερ γὰρ οὐδὲν ἕτερον ἐστὶ τὸ παρέχω, τὸ δίδωμι, ἢ παρὰ σοι ἔχω τι, οὕτω καὶ ἐπέχω ἀντὶ τοῦ ἐπί σοι ἔχω τι. ἢ γὰρ παρὰ καὶ ἢ ἐπὶ τυλεσθήμαντά εἰσιν. Postremo inspectus cod. ut ceteri omnes, habet εἴποις.

1385. Pro composito cod. simplex habet ἄλχαν, & in seq. v. copulam etiam omittit.

1396. Veram hujus versiculi lectionem certissima emendatione restitui. At in præcedente mallem λάβειμ' ἂν οὐκ, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἐρεξίνθην. Sic enim solet negatio geminari.

1407. ἴσπων τρέφειν τέθριππον. Sic etiam hic cod.

1408. μέτειμι. Glossa, μετελεύσομαι.

1412. Codicis scriptura: τύπλειν τ', ἐπειδήπερ τοῦτ' ἐστὶν εὐνοῖαν τὸ τύπλειν.

1415. Voces τῇ δὲ in cod. non comparent.

1418. Scriptura codicis : εἰκὸς δὲ μάλιστα τοὺς γέροντας, ἢ τοὺς νεωτέρους τι κλάειν.

1431. Cod. κατὰ ξύλου καθίζεις.

1442. Codicis scriptura : πῶς δὴ; δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ὠφελήσεις. Et sic quidem ex emendatione : nam primo scriptum fuerat ὠφελήσεις.

1443. In cod. τυπήσω. τί φῆς σύ; omiffis duabus voculis, quæ repeti debebant. Librariis solemne hoc esse ostendi. Hinc etiam liquet, vocem δῆτα, quæ antea legebatur, nihil aliud esse quam scioli στοιχῆν.

1456. Eadem hujus versus scriptura quæ in C. D. Glossa ad τέτε, ὅτε τὴν ἀρχὴν προσήλθον ὑμῖν.

1458. ἐκαστοθ' ὅταν τινά. Sic tres codd. In eo quem nunc verso, ut in B. ἐκαστοθ' ἂν τιν' οὖν.

1462. ὦ μοι. Sic etiam hic cod.

1464. ὅπως — ἔλθ' — Ordo est : νῦν οὖν, ὃ φίλτατε, μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθ', ὅπως ἀπολεῖς Χαιρεφῶνα καὶ Σωκράτην. Vides particulam ὅπως etiam ut finale significantem, quandoque cum futuro indicativi constructui. Sic Ran. 1120. ἐπὶ τοὺς προλόγους τρέψομαι, ὅπως βασιναῖω. Vesp. 528. Eodemque modo quin ἵνα construaturs legitime, nulla est dubitandi ratio. Bonam quam dedi lectionem, solus e codd. quos adhibui, meus agnoscit juxta Aldinam edit. In tribus aliis scriptum est : ἀπολεῖς μετ' ἐμοῦ ἐλθὼν, οἷ σε — In B. ut in edit. Bern. Junta, ἀπολεῖς μετ' ἐμοῦ γ' ἐλθὼν, οἷ σε — Juxta has lectiones ὅπως penderet a suppresso verbo ποιήσων, aut simili. Sed eas falsas esse metri ratio, cui adversantur, ostendit.

1468. καταιδέσθητι Πατρῶν Δία. Vacillat metrum. Nullibi apud Comicum occurrit πατρώος prima producta. Scribendum iavitis etiam codicibus : καταιδέσθητι γε Πατρῶν Δία. & sic venustas etiam huic loco accedit, ex repetitione particulæ γε in seq. versu : ἰδοὺ γε Δία Πατρῶν.

1470. Scriptus est hic versus in cod. plane, ut eum exhibuimus, nisi quod post tertium ἔστιν fulcrum omisit librarius, οὐκ ἔστιν, ἐπεὶ —

1477. διὰ Σωκράτην. Sic etiam in hoc cod. scriptum.

1487. κ᾿παιτ' ἐπαναδύς. In cod. omīssa præpositione, κ᾿παιτ' ἀναδύς.

1489. Versus hic in B. plane omīssus est. In postremo & in meo loco suo motus est, & ante versum 1488. positus. Recte collocati sunt in membr. & in C. duo illi versus, eo, quem exhibuimus, ordine. Perperam in postremo cod. pro ἐμδαλῆς scriptum ἐμδαλλοῖς.

1492. Cod. καὶ σφρόδρ' εἰς' ἀλαζόνες.

1500. μὴ προδῶ. Gl. θραυσθεῖσα.

1506. Cod. τί γὰρ μαθόνθ' ὑδρίζετον εἰς τοὺς θεούς;

1507. ἐσκοπεῖτε τὰς ἑδρας. Gl. στήριξις. Ceteri codd. habent τὴν ἑδραν, quo refertur glossa in meo τὴν στήριξιν. Numerum pluralem prætulerim.

I N A V E S.

V. 24. μὰ Δία mendosum est. In affirmatione Comicus nunquam adhibet μὰ. Particulas illas μὰ & νῆ a librariis sæpissime fuisse commutatas, observavi pluribus in locis, dudumque in hoc supplemento ad Ran. 41. Invitis etiam codd. legendum.

οὐ ταυτὰ κρώζει, νῆ Δία, νῦν τε καὶ τότε.

eo, quem versio nostra exprimit, sensu. Fefellit interpolatorem negatio versus initio, quicum μὰ Δία conjungebat, contra sententiam, quæ ita perspicua est, ut in codd. etiam B. C. post οὐ sic accentu notatum, distinctionem posuerint librarii, de sermonis proprietate alioqui parum solliciti.

147. ἔωθεν. Hæc est constans codd. omnium lectio, quam exhibuerunt primi editores, Aldus & Bern. Junta. Inapte Ant. Fracinus invexit ἔσωθεν, quod plane nihili est. Istam depravationem qui amplexi sunt, non persensere venustatem illius ἔωθεν, quod

Græce tantumdem valet, ac in vernaculo nostro sermone *un beau matin*. ἵνα ἡ Σαλαμινία ἀνακύψεται ἔωθεν ἄγουσα κλητῆρα τινά. *Ou par un beau matin on verra arriver la Salamine portant un huissier chargé d'assignations.*

167. ἢν ἔρη. Pressius & ad Græca propius, nec minus eleganter verti poterat: *en illic apud nos de inconstantibus illis, quos volitare dicimus; si quæras* —

368. ξυσγενές. Sic libri omnes: nec ulla causa est cur mutetur. Tamen quia forma contracta Atticis usitatioꝛ, cui metrum hic non reluctatur, suspicari quis possit scripsisse poetam ξυσγενῆ.

514. ὃ δὲ δεινότατόν ἐστιν ἀπάντων. Imprudens non animadverti metrum labascere, quod rite suffultum est in A. inserta particula γε. Scribe ad codicis fidem, quæ hic alioqui requirenda non est, ὃ δὲ δεινότατόν γ' ἐστιν ἀπάντων.

538. Scribendum κενεζερίων, ita flagitante metro. Infinitis in nominibus desinentibus in εῖος, εῖα, εῖον, Attici s. diphthongi eximunt; sed tum quod remanet breve est, ut in ἱερίᾳ, βάνχιος, ὀπλάνιον, ὀρνίθιος. Proinde κενεζερίων, cujus usus, ubi correptam syllabam metri lex flagitat, hic pro κενεζερίαν stare non potest.

565. Vocem πυροῦς in duobus continuis versibus repeti, longe est ineptissimum, ubi singulis diis singulæ contribuuntur aves, quarum unicuique diversum quid offerendum est. In alterutro versu vocem illam πυροῦς ab oscitante librario pro sincera alia ex altero versu repetitam fuisse, statim quivis deprehendere potest. Aio in priorem versum male eam intrusam fuisse. φαλαγίδι avi, quam Bæonius in Ach. 875. e sua dialecto φαλαγίδα appellat, quid apud nos Gallos sit nominis, haud ego dixero. Adeat naturæ peritos qui id scire volet. Sed quia Veneri consociatur, lascivam esse oportet, cui proinde nihil magis offerri convenit, quam κριθάς, *hordea*, quia id nomen ambiguae significationis est, unde more suo jocum captat Comicus, gratam Veneri mentulam innuens. Præterea in alimentis avibus præbendis sic junguntur κριθαὶ & πυροί, cum alibi, tum mox v. 621. Vapulent ergo librarii, & quamvis ringatur, si quis illorum

patronus exorietur : tu vero, candide lector, meo periculo reponere :

ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ, κριθὰς ὄρνιδι φαληρείδι θύειν.

Est aliud quid in hoc versu facerem, quod interpretibus ne suboluit quidem. Neptuno sacrum sit ove, Herculi bove, Jovi ariete. Quid ita? Nullane victima Veneris aram imbuet? *Si quis Veneri immolet.* Quid? Id ipsum quo secreta celebrantur orgia, cujusque significatio latet in sequenti κριθὰς. Ne credas alius cujusvis hostiæ poetam hic meminisse. Ego nihil præterea mutari velim, tamen si facilis ratio est, qua omnia examussim exæquentur, & sibi congruant. Necesse non est verbum θύειν utroque in membro adesse, ut nec repetitur versu abhinc secundo. Proinde legere possis :

ἢν Ἀφροδίτῃ χοῖρον, κριθὰς ὄρνιδι φαληρείδι θύειν.

Sed nec ipse hoc valde probo, & jure quis objiceret :

ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τῇ Ἀφροδίτῃ θύεται.

689. τοῖς αἰθεραίοις. Corrige typosethæ errorem.

799. Φύλαρχος. Minus bene redditum in versione *Tribus præfectus*. Munus militare hic notat id nomen. Verti debuit : *creatus est Equitum Tribunus, deinde Magister, deinde* — Φύλαρχοι Athenis appellabantur equestrium turmarum præfecti, quæ decem erant, una ex qualibet tribu. Vide Pollucem I. 128. & VIII. 94.

1052. καὶ γράφω σε μυρίας δραχμὰς. Nescio an bene sit hoc græcum. Exemplum desidero. Genuinum esse opinor καὶ γράφομαι σε. Græce dicitur γράφομαι σε μυρίας δραχμὰς, vel γράφω σοι μυρίας δραχμὰς. Scribere potuit Comicus : ἀπολῶ σε καὶ γράφω δραχμὰς σοι. μυρίας. Sed probabilius est γράφομαι in γράφω mutatum fuisse librarii temeritate.

1078. ἢν δὲ ζῶντα ἀγάγῃ. Durus est hiatus, cujus nullibi similem apud Comicum reperias. Reponere audacter ζῶντ' ἀναγάγῃ.

1115. ὥσπερ ἀνδριάντες ὡς ὑμῶν ὅς ἂν μὴ μήνην ἔχῃ. Fæde corruptum est hujus versus metrum. Nihil variant codd. nisi quod in membr. pro ἔχῃ scriptum est ἔχοι, frequenti harum terminationum, maxime in versuum fine, permutatione. Librarii culpa perspicue hic palam est. Poëtæ manum non male restituere mihi videor, legendo :

ὥσπερ ἀνδριάντες. ὑμῶν δ' ἦν τις οὐ μὴν ἔχῃ.

1131. Fractis foedum in modum pedibus incedit hic versus, cujus in secunda sede spondeus est. *ἐκατοντάργυιον* fere dant libri omnes, quod tamen est mendosissimum. Metricarum etiam legum imperitis, ex ipsa vocabuli significatione, id statim subolere possit. Vides enim in nuntii hujus narratione, ut omnia in magnitudinem sunt exaggerata. Urbem quam praedicat, Babylone aut Ecbatanis minorem credi nolit. Jam vero quis adeo ineptus sit, ut tantae urbis mœnium ambitum centum tantum ulnarum esse dicat? Miserrimi cujusvis pagi ambitus amplior est. Pro *ulnis* pone *jugera*, & sic satis apte omnia congruent:

ἐκατοντάργυιον. ὦ Πόσειδον, τοῦ μᾶκρους.

Si soli metro consultum vellem, id perfacile fieri posset. Nam duo codd. B. C. habent *ἐκατοντάργυιον. ὦ Π.* unde proclive est senarium concinnare suis absolutum numeris, exemto vocandi adverbio:

ἐκατοντάργυιον. Πόσειδον, τοῦ μᾶκρους.

Sed mihi non placet exigua ulnarum mensura. Emendatione, quam primo loco posui, vix quicquam certius esse opinor.

1218. Hic versus totidem verbis exstat supra 192. Neutro in loco infirmitas videtur. Vide not. ad Ach. 436.

1328. *πάνν γὰρ βραδύς τις ἐστίν, ὥσπερ ὄνος.* Sic scriptus est hic versus in membr. ut eum exhibent impressi. At longe melius duo alii codd. *τις* omittunt, quod quia plerumque sic abundans occurrit post adjectiva nomina, haud sine quadam venustate, multum sapere sibi visus est librarius, qui id de suo inferfit. Sed isti elegantiae non hic est locus: metrum enim pessum dat illa vocula. Observes velim in hoc cum Choro diverbio, versus omnes esse jambicos, nec ullum ultra dimetrum assurgere. Est vero hic versus etiam dimeter, ut 1325. aliique. Repone itaque, ut est in B. C.

πάνν γὰρ βραδύς ἐστίν, ὥσπερ ὄνος.

1538. *ἦπερ κεραμεύει.* Sic scriptum in C. Membr. vero & B. habent *ταμιεύει*, quod in Var. etiam codice repertum Kustero praeplacuit. Vulgarum ego retinendum esse duxi, & sincerum puto. Sane est *κωμ-*

κώτερον. Verbum hoc proximo substantivo aptum est, quod sufficit: si aliis minus convenire videtur, alia verba eis cognatiora subintelligenda sunt. Notissima est figura, quam illustravit Orvillius abunde in Commentario ad Charitonem p. 395. Non minus recte & facete Basilea dicitur & *fulmen* & *consilia* & *leges*, aliaque κεραμεύειν, quam Cephalus ille in Conc. 253. civitatem.

ἀλλὰ καὶ τὰ τευδλία

κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.

ταμιεύειν a sciolo arcessitum fuit c v. 1542. Jocus est in paronomasia κεραυνὸν κεραμεύειν.

I N V E S P A S.

V. 8. Mendosissime hic versus expressus, partim mea, partim hypothetæ culpa est. Excudi debuit:

ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς, ἔτερόν, ἢ κορυβαντιῶς;

In interrogatione semper est ἔτερόν. Proinde scribendum ἀλλ' ἢ, *num,* & interrogationis signum in fine sententiæ poni debuit. Ad has minutias editores non magis quam librarios adtendisse haud mirum est: bene ramen Berglerus verterat, a quo discessisse nollem: *Numquid insanis, aut Corybantum more furere incipis?*

129. Berglero venerat in mentem ad hunc versum respexisse Eustathium in Commentario ad Iliad. p. 811. l. 40. καὶ κλέπταις δὲ ἦσαν ἑκτεντεῖδες τινές. Κόροις; οὖν τοιαύτας ἔχων, ἀνεβήχματο κλεπτικῶς διὰ τῶν τοίχων. Proinde apud Comicum legendum esse credebar:

ὃ δ', ὥσπερ εἰ Κόροις, αὐτῷ πατρίλους

ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον · εἴτ' ἐξήλθετο.

Emendationem illam, quam egregiam appellat Burmannus in præfatione ad Aristophanem Bergleri p. 7. seu potius conjecturam, auctor ipse postmodo futilem esse agnovit, cujus in notis ad Vespas ne

verbo quidem meminit. Comicus si alicubi Corœbum nominavit, eum non tanquam *furem*, sed tanquam *insanum* traduxit. Suidas e Scholiaste ad Ran. 1021. Κόροιδοις, μακρός τις μετρῶν τὰ κύματα. ὁ Βουταλίων, καὶ Κόροιδοις, καὶ Μελιτίδης ἐπὶ μαρίᾳ διεστῆληντο. Αἰσίοφάνης. Infani illius Corœbi, cujus nomen cuivis stulto designando in proverbium cessit, meminit Lucianus cum alibi, tum in *Philopseude* pag. 32. ubi in scholiis de eo narratur ridicula historia, ut mulier, quam post nuptias nondum attigerat, eum induxit ut mariti fungeretur officio, quod de Margite refert Eustathius in extremo Commentario ad Odyss. κ'. Si ista ætate fur insignis fuisset *Coræbus* appellatus, cujus hic meminisse voluisset Comicus, nomen absque articulo non extulisset. Dixisset ὁ Κόροιδοις, ut v. 1178. ὁ Καρδοπίων. Maneat itaque κολοίος, cujus similitudo non attingit verbum ἐνέκρουεν, sed ἐξήλλετο, hac sententia: ὁ δὲ ἐξήκούσας αὐτῷ πατρίᾳλους εἰς τὸν τοῦτον, ἐξήλλετο, ὥσπερ κολοίος.

152. πίεζε νῦν σφόδρα. Sic in duobus codd. scriptum. In principibus edit. erat πίεζε νῦν σφόδρα. Tragicis usitatum νῦν, Comicis non item. Ant. Fracinus edidit πίεζε νῦν σφόδρα.

162. ἔκφερέ με. Sic quidem codd. sed, ut opinor, perversè. Aliena est ab hoc loco significatio verbi ἔκφέρειν. Dixerat supra Philocleo:

τί δράσεται; οὐκ ἐκφρήσεται, ὃ μισαρώτατοι;

hic vero procul dubio scripserat Comicus:

ἴθι, ἀντιβιβάω σ', ἔκφρει με, μὴ διαρρήγῃ.

Scriptit forte librarius quispiam ἔκφρει, unde inversis literis factum fuit ἔκφερε.

260. Græcorum sensus pessime in versione redditus. ἡμερῶν τετραέρων τὸ πλεῖστον, valet quatuor ad summum abhinc diebus. Qui in lucernis putres concresecunt fungi pluviam impendentem indicant; sed nemo unquam ex eis conjecturam fecit, quot continuos dies imber decisurus sit. Verti proinde debuit: & mirum, ni quatuor ad summum cis dies necesse fuerit Jovem pluere.

351. In fine hujus versus signum interrogationis poni debuit.

384. Satis probabile est verbum ἔσται olim in hoc versu fuisse, & librarii negligentia excidisse. Redigit mihi in memoriam hic error alium similem in Lyfistrata versum toto pede defectum, ad quem oblitus sum conjecturam meam proponere, non ita certam quidem, nec tamen forte contemnendam. Est illius fabulæ 1109. ubi legi possit: ἀγανὴν, γλαφυρὴν, πολὺπαιρον.

418. Manifesto vitio laborat hujus versiculi metrum. Tetrameter est pæonicus e solis creticis constans, ut & sequens: unde liquet 1° mendosam esse codicis B. lectionem, ὧ πόντα, καὶ — 2° versum in tertio pede claudicare, qui dactylus est. Haud proclive est divinare, quid poëta reliquerit: forte καὶ Θεῶρον Θεοισχυρία. Versus 428. & sequens sunt etiam tetrametri pæonici.

476. Perperam digesti sunt hi duo versus. Uterque pæonicus est: prior, ut præcedens, trimeter: posterior, dimeter. Proinde sic divisos eos oportuit:

κράσπεδα σπυρμάτων, τὴν δ' ὑπὸ
νὺν ἄκουρον τρέφων.

Versus 465. ut antea legebatur, erat etiam trimeter pæonicus. Non reluctabor, si quis veterem scripturam retineri malit.

487. Hunc versum pessum dedit librariorum imperita temeritas. Scripserat procul dubio poëta:

ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδι κατασφάλλῃ.

Versum dimetire, & tetrametrum pæonicum esse deprehendes suis absolutum numeris. Tetrametri pæonici catalectici nulli sunt, si bene memini, apud Comicum.

526. Philocleonem alloquitur Chorus. Vel pronomen σε subauditur; vel, quod probabilius mihi videtur, scriptum oportuit:

νῦν σε, τὸν ἐκ Δημετρίου.

Enimvero nullus est hic locus particulæ adversativæ δέ. In cod. B. scriptum νῦν δὲ, quod ad sententiam præstaret longe, & esset optimum: sed metrum scripturam illam non admittit.

529. Quo diligentius hunc locum considero, eo minus excogitare possum quid lepidi aut faceti sit in hac parenthesi. Tam absurde

Chori ῥῆσις intercisa est, ut animum inducere nequeam, sincerum esse & ex poetæ sententia istum, quem habemus, versuum ordinem. Grassatus hic fuit veteris alicujus librarii stupor, haud secus ac in Acharnensium loco, ubi versus in ordinem restitui, quod & hic etiam facere debueram. Tales versuum trajectiones in libris quos nunc habemus, occurrunt permultæ: nec contra rationem istas ineptias tueri potest codicum numerus. Nam si centum etiam sint, non plus in centum illis est auctoritatis, quam in antiquiore unico, in quo menda jam pridem inoluerat, & a quo posteriores derivati sunt. Ridiculus est Gruterus, vir doctus alioquin, sed erga codices suos male religiosus, quum versus in Plautinis fabulis manifeste transpositos in suum locum reponi ægre patitur, *ob pervicacem omnis æνὶ codicum consensum*. Jam vero, ut e diverticulo in viam revertar, hos versus sic in posterum legi velim:

ΧΟΡΟΣ.

νῦν σε, τὸν ἐκ θεμετέρου
 γυμνασίου, λέγειν τι δεῖ
 καινόν, ὅπως φανήσῃ
 μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
 τένδε λέγειν. ὅρῳ γὰρ ὡς
 σοὶ μέγας ἔστ' ἀγών,
 καὶ περὶ τῶν ἀπάντων,
 εἴπερ, ὃ μὴ γένοιτο, νῦν
 οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἐνεβιάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.

ΧΟΡΟΣ.

ἀτὰρ φανῇ ποῖός τις ἂν,
 ἢν ταῦτα παρακελεύῃ.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν ὅς' ἂν λέξῃ γ', ἀπλῶς μνημόσυνα γράψομαι γὰρ.

Cupisne jam scire, qui contigerit, ut tres isti versus loco suo moti fuerint? facilis conjectura est. Eos supinus quis omiserat librarius:

animadverso deinde errore, in margine illos reposuit, e regione novem priorum versiculorum Chori, quia ibi erat amplius marginis spatium. Alius librarius, qui postmodo codicem illum descripsit, non animadverso forte signo, quod versuum illorum sedem indicabat, aut quia signum nullum fuerat adscriptum, eos textui inseruit, post versiculum, quem proxime contingebat horum primus, nulla sententiæ, quam probabile est eum ne quidem adsequi potuisse, habita ratione. Et quod hujusmodi bardis temere libuerit, nobis erit hodie recte sentiendi norma! Rem autem proinde se habere, ut dico, liquet etiam ex ipso metrorum genere. Animadvertite Philocleonis qui proxime antecedit versum, trochaicum, ut superiores, esse: novem Chori versiculos choriambicos esse; tum a versu ἐνεκάτω incipere jambicos, qui sunt quinque continui.

642. καὶ σὺ οὐκ ἐν αὐτοῦ. Sic etiam bini codices. Florenti auctulandum non est ista mutanti.

643. Turpiter claudicat hic versus, cujus in sexta sede spondeus est: nam σκύτη priorem semper producit. Transpositæ fuerunt duæ voces, quibus in ordinem suum repositis, recto talo versus incedit:

ἢ μὴν ἐγὼ σε τήμερον σκύτη βλέπειν ποιήτω.

Hæc & similia si quis criminetur me animadvertere debuisse, antequam textus excuderetur, culpam me in me commeruisse ingenue fatebor. Sed istæ mendæ prioribus editoribus ne suboluerant quidem, easque serius etiam deprehendisse satius est, quam intactas præterisse.

662. κατένασθε. Syncope, pro κατενάσθητε.

748. μεθίστᾳς τὸν τρόπον. Sic bini etiam codd. Nec ulla causa est, cur hæc lectio mutetur. Infra 1451. μετέσθι ξηρῶν τρόπων. At ibi aoristus μετέσθι neutralem significationem habet: μεθίστᾳς autem, participium præsentis active significat, & proinde cum accusativo rite construitur. In Equit. 398. οὐ μεθίσθῃσι τοῦ χρώματος Attice dictum, subaudito τι, vel οὐδέν.

825. ὡς καίθημι ἐγὼ πάλαι. Prava scriptura. Excudi debuit κάθημαι ὡς, ut supra 538. γράψομαι ὡς.

875. Undecunque veniant spuriae voces πρὸς πύλας, perspicio jam nihil omnino hic deesse. Sed perperam distincti sunt hi versus, quos in posterum sic excudi velim :

ὦ δέσποτ' ἀνάξ, γείτον Αἰγυῖ
 τοῦ 'μοῦ προθύρου,
 δέξαι τελετὴν καινὴν, ὦ 'νάξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν·
 παῦσέν τ' αὐτοῦ ταῦτ' ἐπὶ τὸ λίαν σφρυγνὸν καὶ πρίνινον ἦθος,
 ἀντὶ σιραίου, μέλιτος σμικρὸν τῷ θυμῷ παρὰ μίξας·
 ἥδη δ' εἶναι ταῖς ἀνθρώποις
 ἥπιον αὐτὸν,
 τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μάλλον
 τῶν γραψαμένων,
 καὶ πιδαικρύνειν —

916. Operarum errore, aut nescio qua mea negligentia, excusum fuit προδᾶλαι, contra constructionis legem, & librorum omnium fidem, quod sane nolui. Reponendum προδᾶλλῃ.

984. πεπλησμένος hic quoque e glossemate est. Res palam perspicua est in B. ubi scriptum ἐμπεπλησμένος, quod purum putum est glossema genuinae vocis Comico usitatae, ἐμπλήμενος. Postquam illud in textum se intrusit, metro consulens alius librarius importunam refecuit syllabam. Hic locus e v. 1127. restitui debuit, ad quem vide quæ notavimus. Simile librariorum flagitium modo deprehendimus in Pluti versu 892.

1223. Depravata est hujus versus scriptura, cui emendandæ nihil opis præstant codd. Post eum in B. sequitur v. 1227. tribus intermediis omissis, & vacuo reliquæ paginae spatio. Ad senarii mensuram versum exæquare tentabat Florens, recisis duabus voculis, quarum altera ὡς sententia carere non potest. Si conjecturis in re obscura indulgere liceret, mallet, extra versum posito ἄλλῃθις;

ὡς οὐ δέδεξεται Διακρίων οὐδὲ εἷς.

Sed jocum, qui hic latet, nec satis ipse capio. Rem non expediunt veteres critici, quorum nota non indigebamus ad cognoscendam antiquam Attici populi divisionem in Diacrios, Paralos & Pediaeos. Vide Meursii Pisistratum cap. III.

1286. ἀπεδειρόμην. Monstrum lectionis, quod procurari debuerat, imprudens in textu reliqui. Revocanda hic, ut aliis in locis, sincera forma ἀπεδαιρόμην. Vide not. ad Nub. 442.

1326. ἄνεχε, πάρεχε. Mihi satis probabile est, scripsisse poetam ἄναχε, πάρεχε, ut Av. 1720.

1361. δεται vox est Homerica, qua bis utitur poeta in pulcherrima similitudine leonis, quem a caula abigunt rustici:

ὁ δὲ κρείων ἐρατίζων
 ἰθύει· ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίοι αἰσσοῦσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καιόμεναι τε δεται, τὰς τε τρεῖς, ἐσσύμενός περ.

1386. τηροῦ, cave, ut φυλάττου. Rarius occurrit forma hujus verbi passiva in neutrali significatione, cujus unicum hoc exemplum non satis idoneum affert H. Stephanus in Thesauro. Hic enim poeta, ut Pac. 146. scribere potuisset τήρει. At in hujus fabulæ v. 372. non aliam quam passivam formam admittit metri lex, nec adeo depravationis ulla suspicio esse possit:

ἀλλὰ τηρώμεσθ', ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.

I N E Q U I T E S.

V. 9. ἵνα ut finale significans, cum futuro indicativi non minus recte construitur quam ὅπως. Eadem est utriusque particulae constructionis ratio. Vide notam supra ad N. 1464. Hoc autem si quis concedere nolit, quia nullum aliud forte exemplum τῆς ἵνα sic constructae apud Comicum occurrat, qui minus idcirco sincera videri debeat lectio, quam admisimus? Nihil enim obstat, quin ἵνα hic pro adverbio loci ubi accipiat.

89. In accentu & in distinctione male rem gessit typotheta: excudere debuit:

ἄληθες, οὗτος; κερυνοχυτρολήραμον εἶ.

Similiter peccavit in Vesp. v. 1223. ubi oportebat ἄλλῃθες; ὡς —
Sed totus ille versus emendationis indigebat, quam modo tentavimus;
feliciterne, an secus, alii viderint.

572. εἴτ' ἤρνοῦντο μὴ πεπλωμέναι. Excidit, ut opinor, librario-
rum incuria vocula. Scripserat suo more Comicus: εἴτ' ἤρνοῦντο μὴ
οὐ πεπλωμέναι. Sic Ran. 695.

κοῦδ' ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν.

Carbonarii Acharnenses v. 319. τί φειδόμεσθα τῶν λίθων,

μὴ οὐ καταξάινειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς Φοινικίδα;

Et sic passim Attici poëtae. Sophocles initio Œdipi T. δυσάλγῃος γὰρ εἴν
εἶν, τριάνδε μὴ οὐ κατοικκίειρων πόλιν.

668. In membr. sic scriptus est hic versus:

ἦν' ἄτθ' ὁ κήρυξ οὐκ Λακεδαιμόνος λέγειν πάλιν.

Eadem est lectio cod. B. nisi quod in eo pro λέγειν est λέγει. Jam
olim aliquid hic turbatum fuit. Suspicio poëtam scripsisse:

ἦν', ἄτθ' ὁ κήρυξ οὐκ Λακεδαιμόνος φέρει,

πύθῃσθ'· ἀφ' ἧλαι γὰρ περὶ σπονδῶν λέγων.

1028. Consimilis jocus est in Plauti Asinaria II. 2. in fine:

Nimis vellem habere perticam, — qui verberarem

asinos, si forte occæperint clamare hinc ex crumina.

I N A C H A R N E N S E S.

V. 71. Retineri hic debuit vulgata scriptura σφόδρα γὰρ —
Valet istud γὰρ nimirum, & ironicum est. Sic occurrit sæpissime,
ad suppressa quædam referendum, e sententia facillime supplenda,
ut hic: Optima causa est cur queraris; nam longe melior erat mea
conditio, quum —

125. τοῦτο δ' ἄτ' οὐκ ἀσχένη; formula desperationis. Terentius
Phorm. IV. 4. 5.

Ad restim mi quidē res redit planissime.

Demopho apud Euripidem in Heraclid. 247. καὶ τὰδ' αἰσχρόνῃς πέλας.
Alia exempla videas in Bergleri notis.

158. Optima est, quam dedimus, hujus versus lectio. Sed illi
omnis fere decedit venustas, prava personarum distinctione. Vocula
τίς; quæ versum claudit, in Theori partes transferenda est, sic:

τίς τῶν Οδομάντων τὸ πέος ἀποτέθρακε;

ΘΕΩΡΟΣ.

τίς;

τούτοις ἐὰν δραχμαὶς δύο τις μισθὸν διδῶ, —

Istud τίς; cum indignatione proferendum, & tantumdem valet ac
Quid id tu quæris? Gallice diceremus: Belle demande!

255.

καὶ κοιήσεται γαλῆς

σοῦ μηδὲν ἥττον βδεῖν, ἐπειδὴν ὄφθρες ἤ.

Librorum reverentia lectionem hanc retinui, quod factum nollem:
est enim longe absurdissima. Manifesto flagitat sententia, ἐκποιήσεται
γαλῆς πολὺ ἥττον σου βδεῖν. Scripserat Comicus:

καὶ κοιήσεται γαλῆς

σε μηδὲν ἥττον βδεῖν —

A sciolo mutata fuit lectio, sine ullo ad sententiam respectu, ob
istam, ut opinor, rationem. Rarissime apud Comicum, si modo
alicubi, senarii initio occurrit pronomen σε. Illud sic positum semel
observare memini in anapæstico tetrametro Equit. 781. Inde men-
dam hic fuisse ratus librarius constructionem mutavit, pessum dato
sensu. Initio senariorum σε apud Tragicos satis frequens est, nec
ulla est ratio, cur illam positionem refugerint jambi comici. Verè
debuit, & te ita curabit, ut sub lucis exortum non minus, quam
mustela, vicias.

351. ἐπετίλησεν. Sic tres codd. ut veteres impressi. Operarum,
ut videtur, errore, a quo tam difficile cavere est, in Kusteri edi-
tione excusum fuit ἐπετίλησεν, quod illum fugit: nam ex hoc loco
in indicem suum retulit verbum ἐπιτίλῃν, apud Comicum non obvium.

406. καλεῖ σε Χοχίδης. Sic tres codd. Vellem dedisse unum
καλεῖ σ' ὁ Χοχίδης.

580. τί δ' εἶπας ἡμᾶς; Hic etiam legi debet τί δ' εἶπες ἡμᾶς; Vide supra ad Thefm. 742.

754. Retentum forte quis malit ἐμπορευόμεαν, quod mea quidem causa reponat, cui magis id probabitur. Equidem Atticis proprium esse arbitror illius compositi usum simplicis vice. Supra v. 480. Di-cæopolis Euripidem irridens ait: ὦ θύμ', ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα. Apud Sophoclem plus semel occurrit ἐμπορος pro ὁδοιπόρος, ut Œd. Col. 25.

παῖς γὰρ τις ἦν δα τοῦτον ἡμῖν ἐμπόρων.

Sic illis ἐμπορεύεσθαι idem est quod πορεύεσθαι. Sed in Megarensis sermone minus id placet, ne augmenti omissionem memorem, quod tamen haud injuria requiri potest.

860. ἴτω Ηρακλῆς. De hac Thebanorum jurandi formula præclara legas a Valckenario collata ad Euripidis Phœn. 1671.

987. Duo pæonica systemata sic trochaico tetrametro clauduntur in secunda Vesparum Parabasi, v. 1283. & 1291.

1032. κλαῖε. Ad Atticisimi normam & ex Comici usu excudi debuit κλαῖε.

IN P A C E M.

V. 5. νῦν γ' ἤφες. Lectio est mendosissima: quod ut illam approbarem dixi, ἄρρητον ἄμεινον. Unice vera est Bergleri emendatio, quam recipere debebam. Eodem librarii errore scriptum fuit δ' ἤφες, ac toties apud alios poëtas, & apud Nostrum etiam, Vesp. 665. δ' ἤπειτα, pro δὴ ἤπειτα. Ad eum modum hic scribi debuit δὴ ἤφες, ut Acharn. 137. μὴ ἤφες. Vesp. 86. εἰ δὴ ἐπιθυμεῖ εἰδέναι. Similia exempla passim obvia, quorum nullius mihi tum in mentem venisse nunc miror. Valet autem νῦν δὴ, quod modo monui ad Nub. 786. idem quod ἀρτίως. Suidas: νῦν δὴ, ἀρτίως, ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν. Vide Grævium ad Luciani Solocestam p. 123.

214. καὶ τῷ σιῷ. Ne tirones quidem monendi videntur, jurandi particula καὶ Dorienfes uti eadem potestate, qua ceteris Græcis est νή. Nec quia versu abhinc quinto Mercurius ait Athenienfes dixisse νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, ideo Lacones dicere debuerunt νὴ τῷ σιῷ. Audivi Germanum quemdam literatum Henrici Hoogeveeni opus DE PARTICULIS, vilioribus commissum chartis, popularibus suis nuper propinasse. Si sapuit, totum paragraphum IX. Sect. I. Cap. XXXI. omiserit. Non enim hic νὴ τῷ σιῷ legendum, non magis quam Vesp. 1438. νὴ τὰν κόραν, aut Acharn. 730. νὴ τὸν Φίλιον, & 742 νὴ τὸν Ερμῶν, ne alia memorem exempla, quæ suppeditabit index. Multoque minus, quia id plane contra usum loquendi, & particulæ potestatem esset, μὰ τῷ σιῷ.

317. ἰοὺ, ἰοὺ. Interjectiones illæ tam sunt dolentium & indignantium, quam exultantium. Haud itaque mirer, eas librariorum alios Trygæo tribuisse, alios autem Choro. Postremum hoc verum esse nunc comperio e v. 345. Proinde eas Choro reddi velim. Ad istas enim Chori exclamations, quibus lætitiā suā significat, respiciunt Trygæi verba infra: ἔξισται τόθ' ὅμῃν ἰοὺ, ἰοὺ κεκραγένοι.

447. Quod in nota ad hunc versum scripsi, *rariorem formam δορυξός* occurrere v. 1213. ex metri necessitate, falsum est. Nam quod illic legitur δορυξοῦ, id ipsum est a recto δορυξόος, contracte nimirum pro δορυξόου.

448. ὦ ἐμπολῆ. Sinceram hanc lectionem, quam temere mutaveram, adstruunt Piersono observata ad Mœridis glossam: ἐμπολήσαντες, Ἀττικῶς ὠνητάμενοι, Ἐλληνικῶς.

531. τραγῳδῶν. Hic forte melius legeretur τραγῳδῶν. Mirum enim, ni artis suæ mentionem tam opportuno loco fecisset poeta; nec opus erat tragædorum meminisse, quum postea nominentur præstantissimi illius temporis duo.

547. πέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ κεινοῦ. Satin' verum est, quod paulo infra Chorus ait? πῶλ' ἔ' ἡμῶς λανθάνει. Putida in hoc versu menda nimis diu me latuit. Nam præterquam quod illum sic excudi passus sum, ex eo etiam in nota ad Vesp. 712. πέπαρδεν laudavi

simplex adhibitum pro composito *καταπέπαρδεν*. Atqui ΠΕΠΑΡΔΕ vox græca non est. Thema est *πέρδομαι*: nam activa forma præsens apud Comicum non occurrit: præteritum medium *πέπαρδα*, quod occurrit supra 335. & Nub. 392. plusquamperf. *ἐπεπόρδεν*, Vesp. 1305. aor. 2. *ἔπαρδον*. futur. 2. med. *παρδήτομαι*. Composita sunt *καταπέπαρδα* & *κατέπαρδον*. Barbarum est ΠΕΠΑΡΔΑ. Dura provincia est codices plures conferre, maxime si quis, ut mihi invito contigit, laborem hunc solus, nullo adjuvante, subeat. Prava lectio in impressis omnibus recepta, si forte in codice reperiatur, quem primum adhibeas, nec tibi de corruptela suspicio oborta fuerit, alium codicem vel inspicere negligas, vel, siquid diversi in eo fuerit, vix eo animum advertas. Ita mihi evenit locum hunc tractanti. Impressorum omnium lectio est *πέπαρδεν*, & sic liquido scriptum in A. In mentem mihi non venit, vocem illam ad grammaticos canones exigere, nec memini, quid tum senserim de alterius codicis lectione, eamne animadverterim, an pro mera habuerim scripturæ menda. Postquam vero notæ meæ in hanc fabulam jamdudum impressæ erant, quum eam forte relegerem, ut mihi monstrum illud verbi in oculos incurrit, atque obstupui, veritusque fui, ne culpam in me admisissem. Continuo codices rursus adii, & in B. hanc scripturam reperi *καταπέπαρδεν ἄρτι*. Est illud *καταπέπαρδεν* eodem nomine, quo simplex, vitiosum, & præterea duabus supervacuis syllabis versum onerat: sed ex eo sponte sua enascitur genuina & sincera lectio, quæ omnino reponenda est:

κατέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ κεινοῦ.

Sic Vesp. 618.

βρωμισάμενος τοῦ σοῦ οἴνου μέγα καὶ σπράτιον κατέπαρδεν.

Item in Pluto v. 618.

καὶ τῆς Πενίας καταπαρδεῖν.

847. *ταῦτα*, dualis feminini generis, ut Acharn. 527. *πόρνα*.

916. *Φήσεις, ἐπειδὴν ἐκπίης οἴνου νέου λεπαστήν*. In duabus primariis editt. legitur hic versus, ut scriptus est in A.

Φήσεις τί δῆτ', ἐπειδὴν ἐκπίης οἴνου λεπαστήν;

mendose, quia spondeus est in sexta sede. Ant. Fracinus vocem *νίον* e codice inferuit; recte quidem: nam in ea vis major est sententiæ: sed spurias voces, quæ ejiciendæ erant, male retinuit. Lectionem ab eo investam exhibent novissimæ editiones, juxta quam versus iusto longior est, toto pede extra numerum excurrente. Vera est ea, quam in cod. B. serius quam par fuerat animadversam, reponimus. Nec tamen codices excutiendi erant, ut ex illis erueretur hæc lectio. Si vel Kusterus vel ego editiones diligentius inspexissemus, campse, plane ut hic proposita est, reperissemus in Frobeniana & in binis minoribus Batavis. Scilicet vidit Gelenius, qui sic e conjectura emendavit, voculas *τί δ' ἦτ'* a malæ manu huc revocatas fuisse e v. 863. Eadem sententia sic affirmative sine interrogatione expressa est Equit. 1388.

967. *δώσουσιν αὐταῖς ἄνδρες*. Legendum *ῥῆνδρες*, ut congruat cum præcedenti *αἱ γυναῖκες*.

1112. Scribendum hic, ut supra 1076. *πρὶν κεν λύκος οἷν ὕμναισι*. Sic liquido scriptum est in B. cum levi tamen in accentu mendæ, *πρὶν κέν* — Satis temere, ne gravius dicam, auctor *Doctrinæ Particularum* p. 1099. Devarium reprehendit, vere asserentem *πρὶν ἂν* cum subjunctivo semper construi; quod ille ut falsum esse evincat, priorem illum adducit Comici versum, in quo *ὕμναισι* optativum esse ait. Nescio quibus græcæ linguæ rudimentis optimus ille vir eruditus fuerit: at ego, qui Clenardi Institutionibus, Caninii Hellenismo, Welleri Grammatica usus sum, ubique vidi subjunctivi verborum in *έω*, seu tertiæ conjugationis contractorum, secundam & tertiam singularem contrahi in *αι*. *χρυσός, χρυσῶς, χρυσόη, χρυσῶ*. Proinde *ὕμναισιν, ὕμναισι*. Aliud itaque exemplum quærat, quo Devarium, virum græcæ doctissimum, erroris arguat.

1158. *τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα*. Versiculus hic est & esse debet dimeter trochaicus catalecticus, ut & ultimus alterius epirrhematis, quicum hunc congruere necesse est. Kusterus istud si animadvertisset, nunquam venisset illi in mentem, depravatam esse lectionem, scribendumque *τὰ ῥήματα*. Vide, si tanti est, illius indicem in *ῥήματα*.

1256. ἀλλὰ τί — His verbis mallet præponi Hastarii personam. Ad illum enim directæ præcedentia Trygæi verba, quibus par est ipsum aliquid regerere. Alioquin diceret mox Trygæus μά-
θης & ἀποδάσκει, tametsi tertiæ illæ personæ ad indefinitum τις pos-
sunt referri.

TAGENISTARUM versus, Fragg. XII. duobus claudicat pe-
dibus. Scriptum oportuit:

τὸ δ' ἔτνος γ' ἐν ταῖς κυλίχλαις τοῦτ' ἐρμὸν, καὶ τοῦτο παφλάζον.

In primo pede tribrachys erat. τοῦτο, quod metri lex flagitat, est
etiam in veteri Pollucis codice.

FINIS SUPPLEMENTI EMENDATIONUM.

ARGENTORATI die XV. Martii MDCCLXXXIII.

INDEX

Verborum, nominum priorum, phrasium, & præcipuarum particularum, IN ARISTOPHANEM.

AB.

- Ἀετός**, A 482. 809.
ἀελλίτες, Θ 290. Εκ. 768. N 1201.
ἀεΐωνος βίος, Π 969.
ἄευστον ἀργύριον, A 174.
ἄευστος λίμνη, B 138.
ἀγαθὰ, bona, divitiæ. πάντ' ἀγαθὰ τῷδε πορίζεται, A 978. ἔχοντες πάντ' ἀγαθὰ, omnibus bonis affluentes. A 982. ἀγαθὰ πολλὰ γένοιτό' σοι, Εκ. 1067. ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν κοπιᾶν, O 734. ἀγαθὰ pro lautiore cibo & potu. Latini res bonas vocant. Εκ. 839. 1140. Σ 1304. A 873. Εἰ. 423.
Ἀγάθων, Tragicus poëta, Θ 29. & passim in primo fabulæ actu. B 83.
ἀγάλλειν, Θ 128. Εἰ. 399.
ἀγάλλεσθαι, Εἰ. 1298.
ἀγαλμα Αἰδοῦς, N 995. ἀγάλμας, N 306.
ἀγαμαι cum genitivo, A 488.
Ἀγαμέμνων, O 509.
ἄγαν, adverbium, ultima semper longa, N 199. 1120.
ἀγανκλῆιν, Σ 287. 1003.
ἀγανός, Σ 1467. A 1109.
ἀγανόφρων, O 1321.

ΑΓ.

- ἀγανάτερον βλέπειν**, A 886.
ἀγαπᾶν, acquiescere, Σ 684.
ἀγαπητὴ παῖς, A 702. Θ 761.
ἀγασός, ἀγαθός, Lacon. A 1301.
ἀγγελίαν ἀγγέλλειν, A 1083.
ἀγγέλλειν, Π 268. 641. A 1070. 1084.
ἀγγελος, Π 632. O 1119.
ἄγος πάσχησθον, A 936.
ἄγε, age. adverbialiter. Εἰ. 358. 508.
ἄγε δὴ, Π 56. Εἰ. 431. 922. 956.
 O 685.
ἄγε νυν, Εἰ. 851. I 1011.
ἀγέειος, imberbis, I 1373.
ἀγενής, Εἰ. 748.
Ἀγῆνωρ, nom. propr. B 1226.
ἀγίζειν εἰς σάκκον, Π 681.
ἄγιος, O 522.
ἀγκάλη, B 704.
Ἀγκυλίαν, nom. propr. Σ 1397.
ἀγκυλοχείλης, I 197. 204.
ἀγκυλοῦσθαι, O 1180.
ἀγκυρίζειν, I 264.
Ἀγκυρος, Θ 533. Vide notas.
ἀγλαῶς, A 640.
ἀγλῖθες, A 763. Σ 680.
ἀγνεύειν, A 1182.
ἀγνός, ὤτος, B 926. Εκ. 640.

ἀγομαι, φέρομαι, N 241.
 ἀγορά, Π 787. N 1003. 1055. &
 passim. ἐξ ἀγορᾶς εἶναι, I 181.
 ἀγορεύειν, emere. Π 984. A 625. in
 foro versari. A 633. A 720. pro
 διαβουλεύεσθαι, I 1373. 1374.
 mercari. A 750.
 ἀγοραῖος, B 1015. I 218. ἀγοραία
 σκώμματα, Eι. 750.
 Αγοράκριτος, nom. propr. I 1157.
 ἀγορανόμος, Σ 1407. A 723. ubi vi-
 de notam. 824. 968.
 ἀγορεύω, dico. Π 102. N 1456. pro
 concione verba facio. Θ 379. Eκ.
 130. A 45.
 ἀγορητής, N 1057.
 ἀγροῖος, rusticus. Θ 160. N 655.
 ἄγριος, N 349. ἄγριος μεχλεύης,
 N 368. ἄγρια λάχανα, Π 298. Θ
 456. ἄγρια κακὰ ὄρεᾶν, Θ 455.
 ἀγροποιός, B 837.
 ἀγροῦσθαι, γλῶσσαι ἡγρίωται, B
 398. ἀγροῦσθαι ἐπ' ἀλλήλοις, Eι.
 620.
 ἀγρίως, Σ 705.
 ἀγροῖκος, Π 705. N 47. 628. 646.
 1457. ἀγροῖκος βίος, N 43. ἄγροϊ-
 κος ὄρεγν, I 41.
 ἀγροικότερον μέλος, A 674.
 εἰγροίκως, Σ 1320.
 ἀγροιώτης, Θ 58.
 ἀγρός, Π 224. O 579. ubi vide not.
 ἀγροτέα, epithetum Dianæ. Θ 116.
 A 1262. I 660.
 ἀγρυπνία, A 27. 761.
 ἀγυιὰ, O 1233. I 1320.
 ἀγυιεύς, Θ 489. Σ 875.
 ἀγυμνασία, B 1088.

Αγύρριος, nom. propr. Π 176.
 ubi vide notas. Eκ. 102. 184.
 ἄλχειν, B 468. I 775. Eκ. 638. O
 1348. 1352. 1575. 1578. Σ 1039.
 ἄλχειν ταῦρεν, A 81.
 ἄλχιστεία, O 1661.
 ἄλχονη, A 125.
 ἄλχουσα, A 48. ubi vide notas.
 ἀγών, ἀγῶνα ποιεῖν, B 785. ἀγῶνα
 κρίνειν, B 873.
 ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι, A 481. ἀγῶν
 χωρεῖ πρὸς ἕξγον, B 884. νῦν ἀγῶν
 μέγας, Eι. 276. ἀγῶν σκῆψιν οὐκ
 ἐσδέχεται, A 392. ἀγῶνές μουσικοὶ
 καὶ γυμναῖοι, Π 1163.
 ἀγωνίζεσθαι, I 688.
 ἀγώνισμα, B 284.
 ἀδάπανος, Eι. 594.
 Αδείμαντος, nom. propr. B 1513.
 ἄδειν, de gallo dicitur. Σ 100. 817.
 O 489. 495.
 ἄδειπνος, A 1155.
 ἀδεκάτευτος, I 301.
 ἀδελφιδῆ, N 47.
 ἀδεῶς, Σ 359.
 Αδης. εἰς Α.δου, B 69. 118. Α.δῆς
 διακρινεῖ, Σ 763.
 ἄδικος. ἄδικα ἔργα, Θ 716.
 ἀδικῶ, I 730. Π 459. ἀδικούμενος,
 Π 457. ἀδικεῖν, neutraliter. A
 1147. 1148. ἀδικεῖμενος. Bæotice,
 pro ἡδικημένος, ni scribendum sit
 ἀδικεῖμενος, pro ἀδικήμενος, ab
 ἀδίκημι.
 Αδμήτου λόγος, Σ 1238. Πελ. 8.
 ἄδολεσχης, N 1485.
 ἄδολεσχία, N 1480.
 ἄδολος, O 632. ἄδολος εἰρήνη, A 169.

ΑΔ.

ἀδρεῖς πόλεμος, Β 1099.
 ἀδύνατος λέγειν, Ν 1077.
 ἄδυστον, Ι 1016.
 Ἀδώνια, Εἰ. 420.
 Ἀδωνιασμός, Α 389.
 Ἀδωνις, Α 393. 396.
 αἰεὶ ἐκασίτε, Ν 1458. οὐκ αἰεὶ κατέ-
 δονται, non pergunt comedere. Sic
 nos Galli: ne mangeront pas tou-
 jours, Ο 590.
 αἰέσω, Α 1243. in Laconis fermone.
 ἄελπις, Α 256.
 αἰένου νεφέλαι, Ν 275. αἰένου κύμα-
 τα, Β 1309.
 αἰέριος, Ο 1389. Ν 337.
 αἰεροδατῶ, Ν 225. 1503.
 αἰεροδόντες, Ο 1385.
 αἰετονηχεῖς, Ν 337.
 αἰερόφαιτος, Β 1292.
 αἰετός, Attice pro αἰετός, Α 694.
 Σ 15. Ο 653. & passim. αἰετός,
 templi, Ο 1110.
 αἰζημῖος, Π 272.
 αἰζυξ κέρη, Θ 1139.
 αἰθόδιος νόμος, Β 683.
 αἰήρ, Ν 264. Ο 694. & passim.
 αἰθαλάττωτος, Β 204.
 Αἰθάμης, nom. propr. Ν 257.
 αἰθάναιος, prima brevi semper, nisi
 ex licentia in anapaests & melicis
 concessa, Β 629. Ο 683. 1224. Α 53.
 αἰθάρη, Π 694. αἰθαίρης χύτρα, Π
 673. 683.
 αἰθέμιστες, Εἰ. 1097.
 ἄθεος, Π 491. 496. ἄθειοι πρόποι,
 Θ 671. ἄθεά ἔργα, Θ 721.
 ἄθλων παιδίον, Α 881.
 Ἀθηναία, Ο 1653. Ἀθήνη Πολιεύ-

ΑΙ.

χος, Ν 602. Ἀθηναίη τῆς πόλεως
 μετέβυστα, Ι 763. Ἀθηναία Πελοιάς,
 Ο 328. γλαυκῶπις, ἤρυστόλοχος,
 Θ 318. Χαλκίσιμος, Α 1300. 1321.
 Vide in Παλλάς.
 Ἀθήνηαι ἱεραὶ, Ι 1037. ἱοστέφανοι, Ι
 1323. 1329. ἀρχαῖαι, Ι 1323. 1327.
 λιπαραὶ, Ι 1329. Α 639. κρονακαί,
 Ο 123. εὐδαίμονες, Ι 159. ubi vi-
 de notam.
 Ἀθηνάριοι, Ν 413. 609. Β 807. Ι 563.
 811. 832. Ἀθηναῖοι καλοὶ, Α 144.
 ταχύδουλοι, Α 630. μετάδουλοι,
 Α 632. ἱοστέφανοι, Α 637. ἐπὶ τῶν
 δικῶν ἄδοντες, Ο 41.
 αἰλητής, Π 585.
 αἰλίος, Π 118. 266. 825. αἰλιώτε-
 ρος, Α 420. 422. αἰλιώτατος, Π
 654. Β 1187. Α 384.
 αἰλιάως πράττειν, Α 1255. αἰλιάως
 διακείμενος, Π 80.
 Αθμονεύς, nomen gentile. Εἰ. 190.
 919.
 αἰθεῖν, Ν 731. Θ 607. prima fem-
 per brevi. Vide in διαθεῖν.
 αἰθρός, Ν 965. Ο 529. Σ 1334. Α
 26. Εἰ. 1006.
 αἰθρη, Fr. 129. Vide not. ad Α. 26.
 αἰθυμός, Α 709.
 αἰθῶς πληγῶν, Ν 1413.
 αἰακίος, Α 1194.
 αἰεῖ, interjectio. Ν 102. 829. Σ
 973. Ι 891. αἰεῖ βῶ, Εἰ. 1066.
 Αἰγῆος, Β 665.
 Αἰγείδης, Ι 1067.
 αἰγιαλός, Σ 110.
 αἰγίδος ἡνίοχος. Sic Pallas dicitur.
 Ν 602.

αἰγίδαλλος, avis. O 888.
 Αἶγνα, B 363. Σ 122. A 653.
 αἰγυπιάζειν, © 922.
 αἰγυπῖος πλινθοφόρος, O 1133.
 Αἰγυπῖοι, Π 178. B 1406. Ει. 1253.
 Αἰγυπῖος, © 856. N 1130. O 504.
 nom. propr. viri, B 1206.
 αἰδοῖα, N 978. παίδων θεῖσθαι,
 Σ 578.
 Αἶδος κυνῆ, A 390.
 αἰδῶς ἐν ὀφθαλμοῖς, Σ 447.
 αἰέλουρος, A 879. ubi vide not.
 αἰὲν ἔοντες, id est dei. O 688. αἰῆς,
 Dor. pro αἰεὶ, A 1267. A 751.
 vide not.
 αἰετὸς, I 1087. O 515. 979. ἐν νε-
 φέλαις, I 1013. O 978.
 αἰθέριον νέφος, O 776.
 αἰθέριος δῖνος, N 380.
 αἰθεροδόμα πετεινὰ, O 1393.
 αἰθῆρ, pro αἴθρ, N 570. αἰθῆρ λαμ-
 πρὸς, N 265. νήνεμος, © 43. 51.
 οἰκησις Διὸς, © 272. Διὸς δαμά-
 τιον, B 100. 311. αἰθέρες ὅμμα,
 N 285.
 αἰθὺς, © 246.
 αἰθερὶ νήνεμος, O 778.
 αἰθρία, Π 1129. penult. brevi. N
 371. penult. longa. αἰτρία in Scy-
 thæ barbaro fermone. © 1001.
 αἰκιάζειν, © 869. I 43.
 αἰκία, Εκ. 663. αἰκίαν βλέπειν, O
 1671.
 αἶμα ταύρειον, I 83.
 αἱματοπάτης, I 198. 208.
 αἱματοσλήνης, B 471.
 αἱματοῦσθαι, B 476.
 αἰμύλα ῥήματα, I 687.

αἰμύλαι ἀλώπεκες, A 1269.
 αἰνιγμός, B 61.
 αἰνίττεσθαι, O 970. I 196. 1085.
 αἶξ, Π 294. N 71.
 Αἰζωνεύς, nomen gentile, Σ 895.
 αἰέλος, B 248.
 Αἶολος, nom. propr. B 863.
 αἶρω, fero, © 255. Ει. 1. 1227. αἶρειν
 τινα, laudibus extollere, B 378. αἶ-
 ρομαί τι, onus portandum in hu-
 meros sustollo, B 32. 437. 502.
 596. Σ 1440. A 953.
 αἶρεσθαι πόλεμον καὶ μάχην τινι, A
 913. αἶρεσθαι δόρυ ἐπ' ἀλλήλοισι,
 A 50.
 αἶρειν τινα κλέπταντα, I 829. δῶρων
 καὶ κλοπῆς, N 591.
 αἶρεῖσθαι σφατηγόν, N 582. Σ 668.
 αἶρετώτερος, I 84.
 Αἴσιμος, nom. propr. Εκ. 208.
 Αἰσχινάδης, nom. propr. Ει. 1154.
 Αἰσχίνης, O 823. Σ 1220. ὁ Σελαρ-
 τίου, Σ 459. ὁ Σέλλου, Σ 1243.
 αἴσχιον, Π 590. αἴσχις, Σ 787.
 αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, N 992.
 αἰσχροκερδής, I 623.
 Αἰσχύλος, A 188. © 134. B passim.
 N 1365. 1366. O 807. A 10.
 αἰσχύνεσθαι, Π. 158. 981. 988. 1077.
 αἰσχύνομαί σε, © 903.
 αἰσχύνομαι ταῖς ἀμαρτίαις, I 1355.
 αἰσχύνη, Εκ. 484.
 αἰσωπικός λόγος, Σ 1259.
 Αἴσωπος, Σ 1401. 1446. οὐδ' Αἴσω-
 πον πεπώτηκας, O 471.
 Αἰσώπου λόγοι, O 651. Ει. 129. γε-
 λοῖον, Σ 566.
 αἰτεῖν, Π 156. 158. 240. αἰτεῖσθαι,
 N 1137.

ΑΙ.

αἰτία ἀγαθῶν, Π 469.
 αἰτίξειν ἄρτον, Εἰ. 120.
 αἴτιος πάντων, Π 182. ἀγαθῶν, Π
 547. 828. πολλῶν ἀγαθῶν, Α 641.
 Αἴτνα, Ο 926.
 Αἴτναϊος κάνθαρος, Εἰ. 73.
 Αἰτωλοί, Ι 79.
 αἰώ, audio, Ν 1166. prima longa.
 Item, intelligo. θεῶν νόον οὐκ αἰών-
 7ες, Εἰ. 1064.
 ἀκαδημία, Ν 1005.
 ἀκαλανθῖς, avis nomen per jocum
 Dianæ tributum, Ο 871. canis
 nomen, Εἰ. 1078.
 ἀκαλήφη, Α 549. Σ 884. Ι 422.
 Φοιν. Ι.
 ἀκαμάτος, Ν 285.
 ἀκανθα, Β 667. Σ 969.
 ἀκαρῆς, Σ 701.
 ἀκαρῆ διαλιπεῖν, Ν 496. οὐδ' ἀκαρῆ,
 Ο 1649. Σ 541.
 ἀκαρῆς χρόνος, Π 244.
 ἀκατάβλητος λόγος, Ν 1229.
 ἄκατον παραβάλλεσθαι, Ι 762.
 ἀκερματία, Αιολ. 7.
 Ἀκέστωρ, nomen propr. Σ 1221. ubi
 vide not.
 ἀκίδας ἐξαιρεῖν, Εἰ. 443.
 ἀκίνητοι φρένες, Β 899.
 ἀκλεῆς, Ο 944. ἀκλεῆς ὄνομα, Α 853.
 ἀκμή καιροῦ, Π 256. ἀκμαί τῶν νέων,
 Εκ. 720.
 ἀκολασταίνειν, Ο 1227.
 ἀκόλαστος, Ν 1348. ἀκόλαστος τοῦς
 τρόπους, Π 1049.
 ἀκόλαστον ἄσμα, Α 398.
 ἀκολουθεῖν κατόπιν τινός, Π 13.
 757.

ΑΛ.

ἀκόλουθος, pedisequus, Ο 73. Εκ.
 593. Εἰ. 730.
 ἀκόντιον, Α 563. Εἰ. 553.
 ἀκόρητος, Ν 44.
 ἀκούειν τινα, id est περὶ τινός, Θ 164.
 ἀκούετε λεφ, Α 1000.
 ἄκουρος ὑπήνη, Σ 477.
 ἄκρα. περὶ ἄκραν κόμπειν, Α 96.
 ἀκρατὲς στόμα, Β 838.
 ἀκρατίζεσθαι, Π 295. Fr. 36.
 ἀκρατος οἶνος, Ι 85. 87. 105. 354. Α 75.
 ἀκράχολος, Ι 41. Fr. 133.
 ἀκριβής, Ν 130. ἀκριβοῦν, Εκ. 162.
 274. Β 1483. ἀκριβοῶς, Ν 100.
 secunda semper longa.
 ἀκριδές, Α 1116. 1117.
 ἀκροῦσθαι τῶν κρείττωνων, Ο 1228.
 τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροώμην, Εκ. 91.
 ἀκρόπολις, Α 176. 179. 263. 483.
 ἀκλίνας, Ν 572. Κύννης ἀκλίνας, Σ
 1032. Εἰ. 755. ἀκλίνας ἀπολάμ-
 πουςι, Ο 1009. ἀκλίνων σέλας, Ο
 1711.
 ἀκωδώνιστος, Α 485.
 ἀλάδαστος, Α 1053. ubi vide not.
 ἀλάδωρος, Ο 1395.
 ἀλαζονεία, Ι 290. 903. Β 919.
 ἀλαζονεύεσθαι, Β 280. Ο 825.
 ἀλαζόνευμα, Α 63. 87.
 ἀλαζών, Β 909. Ν 102.
 ἀλαλαί, ἡ παιῶν, Ο 1763. Α 1291.
 ἀλαλαῖν, Ο 953.
 ἀλαῶσθαι, Ο 942.
 ἀλγεῖν, Π 23. ἀλγεῖν τὸν ὦμον, Α 254.
 ἄλγησις, Θ 147.
 ἄλγιστον, Σ 1117.
 ἄλγος, Π 1034.
 ἄλδω. χθὼν καρπούς ἀλδομένην, Ν 282.

ἀλέα, calor, Εκ. 541. ἀλεαίνειν, calefieri, Εκ. 540.
 ἀλεῖν, molere. γυνάϊκ' ἀλοῦσαν, N 1358. pro συντρίβειν, κινεῖν, N 1299. ubi vide not.
 ἀλείφειν τῷ πόδε, Σ 608.
 ἀλείφεισθαι, N 836. 977.
 ἀλεκτρύαινα, N 666. 851.
 ἀλεκτρῶν, mas, N 4. 661. 663. Σ 100. ἀλεκτρῶνος καιλῖα, Σ 794. gallina, N 662. in not.
 ἀλέειωρ, N 666. 851.
 Ἀλέξανδρος, Priami filius, O 1104.
 ἀλεξίκακος, N 1372. Σ 1043. ἀλεξίκακος Ερμῆς, Ei. 422.
 ἄλες, A 760. ἄλες θυμίται, A 772. 1099. ἄλσιν πᾶσι, Ei. 1074.
 ἄλσι διασμήχειν, N 1237. ἄλῶν χόνδροι, A 521.
 ἀλετρίανος, Ei. 259. 265. 269. 282.
 ἀλετρίς, A 643.
 ἀλεωρή βελῶν, Σ 615.
 ἀληθες, adverbium ironice interrogandi, B 840. ubi vide not. O 174. 1606. & passim.
 ἀληθής, Π 252. 289.
 ἀλιμέτος, O 891.
 ἀλιμέδων, Neptuni epitheton, Θ 323.
 ἀλίμενος, O 1400.
 Ἀλιμουῖς, pagus Att. O 496.
 ἀλινδῆθραι ἐπῶν, B 904.
 ἄλις, Ταγην. 1.
 ἀλίσκομαι, aor. 2. per omnes modos. Vide not. ad A 945.
 ἀλιτήρει τῆς θεῶ, I 445.
 ἀλιτρία, A 907.
 Ἀλκαῖος, Θ 162.
 Ἀλκιδιάδης, B 1422. Σ 44. 46.

ἄλκιμοι Μιλήσιοι, Π 1002. 1075.
 ἄλκιμοι ἐν χοροῖς, Σ 1060.
 ἀλκυονίδες ἡμέραι, O 1594.
 ἀλκυῶν, O 251. B 1309.
 ἀλλὰ, immo, Θ 260. saltem, Θ 424. N 1364. 1369. ἀλλὰ γοῦν, saltem, at saltem, Θ 250. ἀλλὰ καὶ, quin etiam. Θ 259. ἀλλὰ γὰρ, Θ 384. ἀλλ' οὐ γὰρ, Θ 531. ἀλλ' ὅμως, N 1363. A 402. ἀλλ' οὐδὲ, ne quidem, N 1396. ἀλλὰ, igitur, age igitur, quare age, Π 539. Θ 216. 598. 924. Ei. 426. 510. ἀλλ' ἦ, num? ἀλλ' ἦ, profecto, sane, A 749. 928. A 1111. ubi vide not. ἀλλ' ἦ. nisi, Ei. 476. Σ 984.
 ἀλλανθωπυλεῖν, I 1242. 1246. 1398.
 ἀλλανθωπώλης, I 143. & passim in eadem fabula.
 ἀλλᾶς, ἀλλᾶντος, I 161. A 146.
 ἄλλη, alio, Εκ. 913.
 ἀλλόκοτον, Σ 47. ἀλλόκοτος νόστος, Σ 71.
 ἄλλως, frustra, I 11. Ei. 1113.
 ἄλλως τε, alioqui, Θ 290.
 ἄλμη, Σ 1515.
 ἀλοᾶν μητέρα, matrem verberare, B 149. pro πλανᾶν, Θ 2.
 ἀλοκίζειν, Σ 850.
 ἄλοξ pro αὐλαξ, O 234.
 Ἀλόπη, nom. propr. O 559.
 ἄλωπος, ὁ, ἡ, A 736. 737.
 ἀλουργίς κατάπαστος, I 967.
 ἄλουτος, I 1061. A 280. 881. ἄλουτος λίμνη, O 1554.
 ἄλοχος, A 1286. B 1050.
 ἄλσος, τὸ, Θ 1149.
 ἀλύειν, Σ 111.
 ἀλυκός, Neptuni epitheton, A 403.
 Ἀλφειὸν πνέων, O 1121.

ἀλφίτα, Π 219. 628. Ν 106. & passim. ὠφελεῖν πρὸς τ' ἀλφίτα, Ν 648. μετρεῖν τ' ἀλφίτα, Ι 1009. ἀλφίτων ἀπορεῖν, Ει. 636.

ἀλφिताμοιδῆς, Ν 640. Εκ. 424. Ο 491. ἀλφιτόπωλις σίον, Εκ. 686.

ἀλῶ, ἀλῶς, ἀλῶ, aor. 2. verbi ἀλίσκομαι, Α 662. Ει. 1234. Β 594.

Π 481. Σ 898. Εκ. 287. ἀλῶναι,

Θ 790. ἀλούς, Ν 1079. Σ 1177.

ἀλωπεκιδεύς, Ει. 1067.

ἀλωπεκίζειν, Σ 1241.

ἀλωπέκιον, Ι 1076. 1078.

ἀλώπηξ, Ο 652. Ει. 1190.

ἀλώτομαι, passive, condemnabor, Σ 893.

Αμαζόνες, Α 678.

ἀμαθής, Ν 135. Ι 193. ἀμαθέσιζον καὶ σαφίσζον, Β 1445.

ἀμαθῶς, Α 1117.

ἀμαλδύνεσθαι, Ει. 380.

ἀμαρ ἄερος ἀλλότριον, Ι 392.

ἄμαξα, Π 1014.

ἀμαξίς, Ν 864. 880.

ἀμαξοεργός, Ι 464.

ἀμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ, Π 961.

ἀμαρυγή, Ο 925.

ἄμα τῷ λύχνῳ, Σ 246.

ἄμαρτύριος, Ο 685.

ἄμαχος, Α 253 ἀμαχώτερος, Α 1014.

ἀμδατε, Dor. pro ἀνάεητε, Α 732.

ἀμειροσία, Ι 1095. Α 196. ἀμειροσίαν σιτεῖσθαι, Ει. 724. λείχειν, Ει. 854.

ἀμειρόσια μέλη, Ο 749. ἀμειρόσια

Χάριτες, Ο 1320.

ἄμειροτος, Ο 1749.

ἀμέγαρτος, Θ 1049.

Αμευφίας, Β 14.

ἀμέλγειν τοὺς ξένους, Ι 326.

ἀμελεῖν, Π 516. Ν 989. ἀμέλει, Α 172. Α368. & passim adverbialiter,

ἀμεννός, Ο 686.

ἄμ' ἐμοί, Β 512.

ἀμεις, Dor. pro ἡμεῖς, Α 1162. ἀμὶν pro ἡμῖν, Α 1081.

ἀμὲ, pro ἡμαῖς, Α 1099. ἄμμε, Α 1265.

ἀμέτρητος, Ν 264.

ἄμη, Ο 1145. Ει. 299. 426.

ἀμηνέπη, Α 608.

ἄμης, ἦος, Π 999.

ἀμνηχανία, Ο 475.

ἀμήχανος, Β 1429. Ι 759.

ἄμιλλα, Ι 556.

ἀμιλλᾶσθαι, Ει. 950.

ἀμῖς, Β 544. Σ 807. 935.

Αμμων, Jupiter, Ο 618. 716.

ἄμνοι τοὺς τρόπους, Ει. 935.

ἀμνοκῶν, Ι 261.

ἀμόργονον χιτῶνιον, Α 150.

ἀμοργίς, ἴδης, Α 735. 737.

ἄμουτος, Θ 159. Σ 1074.

ἀμπαλλειν, Α 1310. Β 1358.

ἀμπέλια κεκομμένα, Α 512.

ἀμπελὶς, Α 995. avis quædam, Ο 304.

ἄμπελος, Ν 1119. 1124. Σ 1291. Α 183.

ἀμπελουργός, Ει. 190.

ἀμπέχεσθαι, indutum esse vestibus, Π 897. Α 1024.

ἀμπίσχην, Α 1156. Σ 1153. Β 1063.

ἀμπισχεῖσθαι, Ο 1090. ἀμπίσχεσθαι, Εκ. 332. 540. Σ 1150.

ἀμπλάμενος, Dor. pro ἀναπλάμενος, Α 106.

AM.

Ἀμύκλαι, urbs, A 1299.
 ἄμυλος, ἡ, Ei. 1195. A 1092.
 ἀμυνάσθαι, N 1323. ubi vide not.
 ἀμύνειν, Π 256. Σ 197. ἀμύνειν φί-
 λους, Εκ. 573. τῇ πόλει, I 577.
 τῷ δήμῳ, I 790. ἀμύνεσθαι, I 244.
 N 1428.
 Ἀμύνιας, nom. propr. N 31. 686. &
 sæpe in eadem fabula, Σ 74. 1267.
 ἀμύνιας θυμός, I 570.
 ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ἐστὶ, A 661.
 Ἀμύνων, nom. propr. Εκ. 365.
 ἄμυστις, A 1229.
 ἀμφήκης γλῶττι, N 1160.
 ἀμφιδρόμια, A 757.
 ἀμφιέννυμι, Π 936. ἡμφιεσμένος, Σ
 1172. Εκ. 879. 1057. © 91.
 ἀμφιθαλὲς Ἐρως, O 1737.
 Ἀμφίθεος, nom. propr. A 46. 47. 129.
 ἀμφιλάλοισ χεῖλεσι, B 679.
 ἀμφιμάσχαλος, I 882.
 ἀμφίπολοι, B 1338.
 ἀμφιτιτιθεῖσιν, O 235.
 Ἀμφίων, O 1247.
 ἀμφορεῖδιον, Ei. 202. Εκ. 1119.
 ἀμφορεὺς, Π 807. ἀμφορῆς νενησμέ-
 νοι, N 1203.
 ἀμώμητος, Ei. 1299.
 ἡμωσγέπως, © 429.
 ἄν, εἰάν, ἤν, si, cum subjunctivo
 construuntur, © 693.
 ἄν eleganter geminatur, © 196. B
 572. 581. N 1396. A 218.
 ἄν potentiale cum præf. indicativi,
 Π 885. I 1131. A 873. Cum fut.
 indicativi, N 465. 1157.
 ἄν potentiale a librariis male omif-
 sum, A 301. © 593. B 81. 488.

AN.

541. 866. 1195. Π 374. 511. Εκ.
 82. 255. 484. 772. 857. O 956. Σ
 709. 1431. Ei. 137.
 ἄν potentiale male verbo adhærens
 tanquam præpositio, Π 453. Εκ.
 57. A 384. 912. Σ 269.
 ἄν, a librariis mutatum in ἄν, A
 1056. © 344.
 ἀναβάδην, A 399. 410. ἀναβάδην ἀνα-
 παύομαι, Π 1123.
 ἀναβαίνειν, I 149.
 ἀναβάλλομαι, differo, Εκ. 983. N
 1139. *reicio vestem*, Εκ. 97. in-
 dno, Σ 1132. 1135. 1152.
 ἀναβάλλομαι, de canentibus, Ei.
 1269.
 ἀναβαιοῦν, B 177.
 ἀναβλέπειν, Π 95. 117. 126. *suspice-
 re, sursum cernere*, Π 676. N 346.
 ἀναβοᾶν, Π 639.
 ἀναβολή, *exordium*, O 1385. 1386.
 Ei. 830.
 ἀναβορβορεύειν, Εκ. 433.
 ἀνάβραστα κρέα, B 553.
 ἀναβράττειν κρέα, B 510. A 1005.
 Ei. 1197.
 ἀνάγειν ἐπὶ σκέλος, O 383.
 ἀνάγεσθαι, *e portu solvere*, A 607.
 ἀναγεῦσαι, N 523.
 ἀναγιγνώσκω, ἀναγνώσομαι, *lego,
 legam*, B 52. I 118. 1011.
 ἀνάσκη με πείζει, N 437. ἀνάσκη μοι
 'στὶ, Εκ. 1006. 1029.
 ἀναγνώσκειν, *agnoscere*, B. 557.
 ἀναγρεύω, N 945.
 Ἀνάγυρος, nom. propr. A 68.
 Ἀναγυροῦντόθεν, A 67.

ἀναδεδῆν τινα εὐαγγέλια, Π 764. τοῦς
νικῶντας, Π 589.
ἀναδέρεσθαι, Β 1106.
ἀναδιδάσκω, Π 563.
ἀναδύεσθαι, *refugere*, Β 860.
ἀναίδεια, Ν 1236. I 409.
ἀναιδής. λόγοι ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι,
I 384. ἀναιδεύεσθαι, I 397.
ἀναισχυντία, Θ 702.
ἀναισχυντος, Ν 909. Β 465. Θ 531.
Α 490.
ἀνακάπτειν, Ο 579.
ἀνακεραννύναι οἶνον, Β 511.
ἀνακείσθαι. τὰδε πάντα ἐπὶ σοι ἀνά-
κειται, Ο 637.
ἀνακηρύττειν, Π 585.
ἀνακαγχυλιάζω, Σ 589.
ἀνακοινοῦν τινί τι, Α 1177. ἀνακοι-
νοῦσθαι, Ν 470.
ἀνακολπίζειν, Θ 1174. *ubi vide not.*
ἀνακράζειν, Εκ. 431. Θ 511. Σ 1311.
ἐξ ἑνὸς στόματος, I 670.
Ανακρέων, Θ 161.
ἀνακροτεῖν, I 651. Σ 1314. ἀνακρο-
τεῖν τῷ χεῖρι, Π 739.
ἀνακροῦεσθαι πρῦμναν, Σ 399.
ἀνακυκλῆν, Π 302. 309. Α 671.
ἀνακύπτειν, Β 1068.
ἀναλδής, Σ 1045.
ἀναλίσκειν μάτην, Θ 1131. ἔπη πολ-
λά, Α 467. ἀναλίσκοντα τῶν σαι-
τοῦ, I 913. ἀναλῶν, Π 248. ἀνα-
λώσας, Π 381. ἀναλῶν οὐκ ἐφίξεις,
I 915.
ἀναμασᾶσθαι, Σ 783.
ἀναμώττεσθαι, Ν 676.
ἀναμένω, *expecto*, Β 175. Π 1100.
Σ 775. Ει. 728.

ἀναμεσολῶν, Β 1084.
ἀναμετρεῖσθαι γῆν, Ν 203.
ἀναμιμνήσκεισθαι, Εκ. 552.
ἀνανεύειν, Α 126.
ἀνάξ Απολλων, Π 438. ἀνάξ Ηρα-
κλεῖς, Α 94. ἀνάξ δέσποτα, Π
748. Ν 264. Σ 875.
ἀναπαιδεύειν, I 1099.
ἀνάπασις, I 504. Ει. 735. Ο 684.
Anapæst. tetram. cæsuram non ha-
bent post quartum pedem, Β 369.
1019. Π 582. 583. I 1324. Ο 481.
600. Α 645. Anapæsti solutos
amant pedes, Εκ. 518.
In anapæsticis tetram. syllaba cata-
lectica anapæsto semper subji-
tur, Θ 56. Σ 349.
Pes anapæstus in paribus locis se-
narii comici versum quandoque
modulatiorem facit, Β 286. 772.
1475.
Anapæstus post tribrachyn versum
minus modulatum facit, Θ 730.
ἀνάπαυλα, Β 113. 185. 195.
ἀναπαύεσθαι, Π 695.
ἀναπείθω, Ν 96. I 68. 473. ἀναπεί-
θειν τινα χρημασι, Ει. 622. ἀνα-
πείθεσθαι, Π 507. ἀναπεπεισμέ-
νος, Σ 101. τὴν σὴν γνώμην ἀνα-
πείσας, Ο 460.
ἀναπείρειν κίχλας, Α 1007.
ἀναπειρηγία χαλύνωσις, Ν 875.
ἀναπηγνύειν, Εκ. 843.
ἀναπηδᾶν, Β 566.
ἀναπνοή, Ν 627.
ἀναπνέωντος, I 357.
ἀναπτεροῦν τινα λόγοις, Ο 1449.
ἀναπτεροῦν πᾶν τὸ σῶμα, Α 669.

ἀναπλεροῦσθαι, O 433. 1439.

1445.

ἀνάεροςτος, N 908.

ἀναρπάζειν ὄνυξι, Σ 17.

ἀναρρήγνυειν ἔπη, I 626.

ἀναρρήχασθαι εἰς τὸν οὐρανόν, Εἰ. 70.

ἀναρρυσίς, Εἰ. 890.

ἀνασελγαίνεσθαι, Σ 61.

ἀνάσιμος, Εἰ. 940.

ἀνασκοπεῖσθαι, Εἰ. 827.

ἀνασπᾶν τὴν χεῖρα, Π 691. τὸ μέτω-

πον, I 631. τοὺς ῥύπους, Λ 1199.

ἀνασπᾶσιν ποιεῖν τινα, Σ 382.

ἀνασσα ὀργίων, B 385. ἀνασσα πρά-
γους, καὶ βουλευματος, *dux et*
auctor consilii, Λ 706.

ἀναστέλλεσθαι τὰ χιτῶνια, Εἰ. 268.

ἀνασχέσθαι. ἠνεσχόμην, N 1363.

1373. I 537. A 709.

ἀνασχετός, Π 419. 898. I 1305. A

618. δρᾶν οὐκ ἀνασχετά, Εἰ. 1179.

ἀνατεῖ, *imprune*, Εἰ. 1020.

ἀνατείνειν τῷ χεῖρι, O 622. τῷ σκέλει,

O 1254.

ἀνατέλλειν, *oriri*, N 754.

ἀνατιθέναι, *dedicare, consecrare*, I

849. Π 844. 1089. *imponere*. ἀνα-

τιθέναι τινα ἐπὶ κρημνόν, Π 69.

ἀναθεῖναι ἄχθος, I 1056. ἀναθεῖ-

ναι τιτιν πράγμα, *negocium alicui*

committere, N 1453.

ἀνατλάς, Εἰ. 1035.

ἀνατρίβειν τὸ δεῖνα, A 1149.

ἀνάττω, Π 723.

ἀνατυβάζειν, I 311.

ἀναφλάῃ, ΑμΦ. 6. ἀναπεφλασμένος,

i. c. σλυόμενος, Λ 1099.

ἀναφλύσιος, B 427. Εἰ. 979.

ἀναφοβεῖν, *terrevere*, Σ 670.

ἀνάφορον, Φοιν. 4.

ἀναχαίνειν, I 641.

ἀναχνοαίνεσθαι, A 791.

ἀναχορεύειν, Θ 994.

ἀναχωρεῖν εἰς τοῦπισθεν, Π 1208.

ἀνδράγαθία, Π 191.

ἀνδραποδιστής, Π 521. 522. Θ 818.

I 1030.

ἀνδράρια μοχθηρά, A 517.

ἀνδρείως, Εἰ. 498. *ubi vide not.*

ἀνδρεοσίρια, Θ 392.

ἀνδρικῶς, Θ 1204. I 599. Σ 153.

450. ἀνδρικώτερον, Σ 1090. ἀνδρι-

κώτατος, Σ 1077. 1199. ἀνδρικώ-

τατα, I 81.

ἀνδρισί, Εἰ. 149.

ἀνδρεοδάκτυλος, B 1264.

Ανδροκλῆς, *nom. propr.* Σ 1187.

Ανδρομέδα, B 53. Θ 1012. 1070.

ἀνδρῶν, ὦνος, Εἰ. 676.

ἀνεγείρειν μολπήν, B 370.

ἄνειν, Σ 369. *ubi vide not.*

ἀνεῖναι τῆς βοῆς, Εἰ. 318.

ἀνεκός, Σ 18.

ἀνελεύθερος, Π 591.

ἀνελισσομένη γλῶσσα, B 827.

ἀνεμος ξηρός, N 404. ἀνέμων πνοιαί,

O 1396.

ἀνεμώκης δίνη, O 697.

ἀνέρομαι, *interrogo*, Εἰ. 57. N 144.

Εἰ. 695. 745.

ἀνερπύζειν εἰς ἀγρόν, Εἰ. 586.

ἀνέρχεσθαι κάτωθεν, O 1562.

ἀνερωτᾶν, Π 499.

ἀνεσθίηκει, Π 738.

ἀνέστιος, I 1268. Εἰ. 1097.

ἀνέχειν ὄργια, Θ 948. ἄνεχε, πάρεχε,

Σ 1326.

ἀνηθον, © 486. N 982.

ἀνήρ, pro aliquis, N 1214. item eo sensu quo gallice dicimus, par le vous deviendrez un homme, N 823. I 1255. ἀνὴρ primam quoque producit, Σ 269.

ἀνθράπισθαι πλευμένων, B 474.

ἀνθεῖν, N 897. 962. I 530.

ἀνθειν, ἄνθος, A 869.

ἀνθεμον, A 992.

ἀνθεμάδης, B 449.

ἀνθηρὸς λειμῶν, O 1093. ἀνθηρὸν δάπεδον, B 351.

ἄνθος ἔπεστι τοῖς λόγοις, N 1027.

ἀνθοσμίας οἶνος, Π 807. B 1150.

ἀνθοφόρον ἄλσος, B 441.

ἀνθρακεύειν τινα πυρὶ, A 340.

ἀνθρακιά, I 780.

ἀνθρακίζειν, Ei. 1136.

ἀνθραξ, N 97. A 34. 213. 332. ἀνθρακες Παρναῖσις, A 348.

ἀνθρήνη, N 947.

ἀνθρήνιον, Σ 1080. 1107.

ἀνθρωπάριον, Π 416.

ἀνθρωπείως φράζειν, B 1058.

ἀνθρώπινοι λόγοι, Σ 1179.

ἀνθρωπίσκος, Ei. 751.

ἀνδ' ὦν, Π 434.

ἀνιᾶν, Π 538. Ei. 764. A 593. I 349.

ἀνικρὸς, Π 561. ἀνικρὸς ἐχθροῖς,

N 1162.

ἀνίδρυτος, A 809.

ἀνίππος, N 125.

ἀνίπισθαι. ἀναπτόμενος, O 1384.

Vide not. ad O 48. 90. 1206.

ἄνις, ἄνευ, A 834.

ἀνότης, τὰ, i. e. ἀφροδίσις, N 417.

ἀνοίγω. ἀνέφξάς με φθάσας, Π 1102.

ἀνοικίζεσθαι, O 1351. Ei. 207.

ἀνοικοδομεῖν καινὰς πλίνθοις, Ei. 100.

ἀνοικίος, © 1022.

ἀνοργίαστῃ ἱερᾷ, A 898.

ἀνοργαλίζειν, I 1344.

ἀνόσιος, Π 415. ἀνόσιος γάμος, B 850.

ἀνταγορεύειν, B 1072.

ἀνταμείβεσθαι τινα, © 722.

ἀνταποκλίνειν, A 326.

ἀνταποπαρθεῖν, N 293.

ἀνταρκεῖν, I 540.

ἀνταυγῆς κόραι, © 902.

ἀντεικάζειν, Σ 1311.

ἀντειπεῖν ὑπὲρ τινος, © 545.

ἀντεκκλέπειν, A 527.

ἀντερασίης, I 733.

ἀντευποιεῖν, Π 1029.

ἀντέχεσθαι τινος, A 1121. τῶν θυρῶν, A 161. τῶν πατρῶν χρημάτων, O 1658.

ἀντιδραίνειν, B 202.

ἀντιδάλχειν, I 767.

ἀντιδολῶ, Π 103. 444. N 110. I 109.

ἀντιγραφῇ, N 472.

ἀντιδιδάσκειν, Σ 1410.

ἀντιδιπεῖν, N 776.

Ἀντίθεος, nom. propr. © 898.

ἀντικνήμιον, Π 784. B 126. I 907.

A 219.

ἀντικρυς, procrisus, omniino, Π 134.

328. 384. O 962. © 442. ταυτὰ

ἀντικρυς ἐμοὶ πέπονθας, Εκ. 339.

ἀντιλαλίζειν, Ei. 613.

ἀντιλαμβάνεσθαι, Ei. 485. τοῦ θρόνου, B 777. 787. τῆς φλογός, © 242.

Ἀντιλέων, I 1044.

AN.

ἀντιλογικός, N 1173.
 Ἀντίλοχος, Εκ. 392.
 ἀντιμανθάνειν, Σ 1453.
 Ἀντίμαχος, nom. propr. N 1022.
 A 1150.
 ἀντιμεθιστάσθαι, Θ 362.
 ἀντίμιμος, Θ 17.
 ἀντίον, τὸ, Θ 822.
 ἀντίπαλος, B 365. 1027. Ei. 739.
 ἀντισπαῖν, Ei. 492.
 ἀντισπασμός, A 967.
 ἀντίτεχνος, B 816.
 ἀντιτιμαρβεῖσθαι, Ei. 134. 626.
 ἀντιτύπλιν, N 1424.
 ἀντιφερίζειν, I 813. 818.
 Ἀντιφῶν, nom. propr. Σ 1270. 1301.
 ἀντιχειροτονεῖν, Εκ. 423.
 ἀντιφάλλειν, O 218.
 ἀντλία, I 434. Ei. 17. 18.
 ἄντομαι, Θ 977. 1155. ubi e vett.
 editt. legendum ἀντόμεθ', pro
 quo male irrepsit αἰτούμεθ'.
 ἀντονομάζειν, Θ 55.
 ἀνταδός, Θ 1059.
 ἀντωμοσία, Σ 544. 1041.
 ἀνύειν, B 649. participium ἀνύσας
 cum imperativo junctum, valet
 cito, celeriter, Π 229. 349. 648.
 974. N 181. 506. 1253. I 71. 119.
 A 570. Σ 202. 398. 847. 1159.
 ἄνυε, ἄνυσον, cum participio iti-
 dem redditur per cito, celeriter,
 Π 413. O 241. Σ 1168.
 ἀνύεσθαι τι, consequi aliquid, Π 196.
 ἀνυπεύθυνος, Σ 587.
 ἀνυπόδοτος, N 103. 363.
 ἀνύτω, Attice pro ἀνύω, Π 607.
 ἄνω καὶ κάτω, I 866. A 21. A 709,

ΑΠ.

ubi excudi debuit: ποιεῖ μ' ἄθυ-
 μον, περιπαλεῖν τ' ἄνω κάτω.
 ἀνώνυμος ὁσμή, O 1715.
 ἀνώνυμος πατρίς, gloria patria,
 Θ 859. ἀνώνυμον ὄνομα, obscurum
 nomen, A 854.
 ἀξία, ας, ἢ. εἰ τῆς ἀξίας ἐτύχανε,
 si pro merito tractareris, O 1223.
 ἀξιος πέπλου, I 566.
 ἀξιος. τί σοι ζῆν ἄξιον; N 1074.
 ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν, εἰ μὴ — O 548.
 ἀξίον ἐστί, convenit, par est, I
 616. ἄξιον Εἰλάδι, A 8. τῇ πόλει,
 A 205. παντός ἐστιν ἄξιον, O 797.
 ἀξίος εἰμι πληγὰς λαβεῖν, Εκ.
 324. ἄξιος, de re vilis pretii, I
 645. 672. Σ 491.
 ἀξιόχρεως, Εκ. 1065.
 ἀξύνετος, O 457.
 αἰῶς, Ei. 836. 837.
 ἄπαγε τὸν ἵππον, N 32. σεαυτὸν ἐκ-
 ποδῶν, B 853. ἄπαγ' ἐς μακρῖαν,
 I 1151. ἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὁσφύας,
 Ei. 1053.
 ἀπαγορεύειν, A 169.
 ἀπάσχειν, cruciare, agritudine ad-
 ficere, Σ 686. suffocare, N 1385.
 Ei. 796. ἀπάσχεσθαι, suspendere
 se, N 780. suffocari tadio, vel
 dolore, N 988.
 ἀπαιθριάζειν, O 1502.
 ἀπαιόλη, N 1150.
 ἀπαιόλημα, N 729.
 ἀπαίρω, ἀπέρχομαι, A 539. Εκ. 818.
 ἀπαλλάττειν τινὰ τινος, facere, ut ali-
 quis ab aliquo abscedat, Εκ. 1046.
 ἀπαλλάττειν τινὰ πόνων, Ei. 920.
 τῆς ὀφθαλμίας, Π 115. ἀπαλλάττειν

ΑΠ.

ἀνικελῶς τὸ μετόρχμεν, Εἰ. 568.
ἀπαλλάττεσθαι, *abire, discedere*, Σ
484. Π 66. Ν 1194. ἀξήμιον
ἀπαλλάττεσθαι, *impune abire*, Π
271. ἀπαλλάττεσθαι πραγμάτων,
Εἰ. 293. κακῶν, Εἰ. 303. Α 201.
δυσκίλου βίου, Π 263. πονηρῶν
τρόπων, Σ 504. ἀπαλαυνέτες
σκωμμάτων, *missa facientes*, Π 316.
ἀπαλὸν μηρίον, Εκ. 902. ἀπαλὸς,
Θ 192.
ἀπαμύνειν τὰς μυίας, Σ 597.
ἀπανδρακίζειν, Β 506.
ἀπανθεῖν, Εκ. 1121.
ἀπαντῆν εἰς τόπον, Α 13.
ἀπαξάπαντες, Π 111. 206. Θ 515.
550.
ἀπαράτιλος, Α 279.
ἀπαργματα, Εἰ. 1056.
ἀπάργει, Π 388.
ἀπαρυσίον, Ι 921.
ἀπαρχὰς θύειν, Β 1241.
ἀπαρχεσθαι, Α 244. Εἰ. 1056.
ἀπασίον ἄγειν, *jejunare*, Ν 621.
Απατούριμα, Θ 558. Α 146.
ἀπαυδῆν, Β 369. Ι 1072.
ἀπέδεσθαι, Ο 26. ἀπεδήδοκε, Β 984.
ἀπειλεῖν, Π 88.
ἀπειμι, *abibo*, Π 70. ἄπιμεν, *abibi-*
mus, Σ 255.
ἀπειπεῖν, Εἰ. 306. Α 778.
ἀπειρολεχὴς, Θ 119.
ἀπέμιξαν, Α 869.
ἀπελάω, *pro* ἀπελαύνω. *Inde* ἀπή-
λαον, Α 1001.
ἀπελῶσι, *futurum Att.* *pro* ἀπελά-
σουσι, Εκ. 688. *vide not. ad B*
202. 298.

ΑΗ.

ἀπεμπολῶμενοι, Α 374.
ἀπέραντον, Ν 3. 393.
ἀπερεῖν, *animum despondere*, Α 165.
ἀπεριλάλητος, Β 839.
ἀπεριμερίμνος, Ν 136.
ἀπέβρειν, *abire. ἄπερρε, i in malam*
rem, Εἰ. 1294. Ν 783. Εκ. 169.
ἀπερυθριῆν, Ν 1216.
ἀπεύχεσθαι, Θ 714.
ἀπέχειν τὴν ῥίνα ἀπὸ καύκης, Εἰ. 162.
ἀπεχθάνεσθαι, Π 910.
ἀπέχθεσθαι τινι, Α 699.
ἀπεψαλημένος, Α 1136. Α 161. Εἰ.
903.
ἀπηθεῖν, *percolare*, Β 943.
ἀπηλιχσίης, Ο 110.
ἀπηνής, Ν 974.
ἀπέσθε, *abite*, Σ 458.
ἀπιστεῖν, Β 1447.
ἀπιστία, Α 770.
ἀπίστος, Β 1443. 1444.
ἀπληγίς, *Ανγκ. II.*
ἀπλοῖ τρέποι, Π 1158. ἀπλῶ λόγῳ,
Α 1152.
ἀπλῶς, Α 873. Σ 538.
ἄπλουτοι ὄρχεις, Εἰ. 758. Σ 1035.
ἀποδάλλειν τὴν οὐρίαν, Εκ. 811.
ἀποδιβάζειν, Σ 1163.
ἀποδελέπειν εἰς τὸν ἀγρόν, Α 32.
ἀποδελέπεσθαι, Εκ. 726.
ἀποδελίττειν, Ο 498.
ἀποδολιμαῖος τῶν ὅπλων, Εἰ. 678.
ἀποδόσκεισθαι καρπὸν, Ο 1066.
ἀποδαίρειν, *verberibus caedere*, Σ
1286. *ubi mendose ἀπεδειρόμην.*
Vide in δαίρω.
ἀποδείκνυμι, *reddo, efficio*, Π 210.
μοχθηροτάτους ἀπέδειξας, Β 1011,

ΑΤΙ.

ἀποδέρειν, Α 739. 740. 953.
 ἀποδημεῖν, Β 48. Ν 371. τοῦς παρῶν
 ἀποδημεῖ, Ι 1120.
 ἀποδιδόναι, reddere, Β 270. Θ 748.
 Ν 1246.
 ἀποδίδοσθαι, vendere, Β 1235. Α
 817. 830. Ι 394. Σ 169. 172. Ει.
 1205. 1237. 1259. Ο 17.
 ἀποδιδράσκειν, aufugere, Α 719. Θ
 711. Β 468. Σ 1310.
 ἀποδιώκειν ἑαυτὸν ἐκ τῆς οἰκίας, Ν
 1296.
 ἀποδύειν, Ο 712. Εκ. 668. 670.
 ἀποδύεσθαι, Π 930. Β 715. ἀποδύε-
 σθαι τὰς ἐμβάδας, Σ 1158. vestes
 exuere, Β 641. ἀπέδυθι, exue,
 Θ 214. 731.
 ἀποθνήσκειν. ἀποθανεῖσθον, Ι 284.
 ἀποθράσσειν, Α 158.
 ἀποθραύεσθαι τῆς εὐκλείας, Ν 997.
 ἀμοιμάζω, Εκ. 392.
 ἀποίχομαι, Β 83.
 ἀποκαθαίρειν, Ει. 1218.
 ἀποκαλεῖν, promulgare, Ο 1263.
 ἀποκείρεσθαι, Ν 836.
 ἀποκινδυνεύειν, Β 1108.
 ἀπόκινος, Ι 20. Δραμ. 3.
 ἀποκλάεσθαι πενίαν, Σ 564.
 ἀποκλείειν τινα ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν,
 Σ 601. τὴν πόλιν μαχλαῖς, Α 487.
 ἀποκλείεσθαι τῶν πυλῶν, Α 423.
 ἀποκλείειν τινα, excludere, Σ 775.
 ἀποκλείειν τὰς θύρας, Σ 334. fed
 suspecta est lectio.
 ἀποκλύζειν ὄνειρον, Β 1340.
 ἀποκοναίνειν, Σ 681. Εκ. 1087.
 ἀποκόνισμα, Ει. 791.
 ἀποκοιμᾶσθαι, Σ 213.

ΑΠ.

ἀποκόπτειν, Ν 1125.
 ἀποκρινούμαι, Ν 1245. ἀπόκρηναι,
 imp. Π 902. Ν 345. Β 1008. ἀπο-
 κρίνεσθαι οὐδὲ γρὺ, Π 17.
 ἀποκρούεσθαι. Particip. ἀποκεκρουσ-
 μένος, Α 459.
 ἀποκρύψας μηδὲν, Π 343.
 ἀπολάττω, Ν 811.
 ἀπολαύειν, Ο 1358. ἀγαθόν τινος,
 Εκ. 426. Θ 1008. Π 236. Ν 1231.
 ἀπολείπεσθαι τοῦ σκῶπτεν, Ι 525.
 ἀπολέπειν, Ο 673.
 ἀπολιθάζεις, Ο 1467.
 ἀπολιγαίνειν, Α 968.
 ἀπολισθαίνω, delabor, Α 678.
 ἀπολιταργεῖς, Ν 1253.
 ἀπόλλυμι. ἀπόλωλα τῷ φθαλμῷ, Α
 1027. ἀπολωλεκῶς ἄπαντα, Π
 357. Futur. ἀπολῶ, Π 65. 68.
 ἀπολοῦμαι, Ν 792. κἀκιστ' ἀπο-
 λούμεν, Β 579. Α 151. 476. ἀπο-
 λούμενοι κακῶς, Α 865. κἀκιστ'
 ἀπολούμενε, Α 924. κακῶς ἀπο-
 λούμενον, Α 952. κακῶς ἀπόλοις,
 Ο 85.
 Απόλλων, Π 81. Β 659. Ο 516. ἀπο-
 τρώπαιος, Π 359. 854. Σ 161. Λύ-
 κιος, Ι 1240. ἱατρός, Ο 584.
 χρυσολύρας, Θ 315. εὐλύρας, Θ
 969. μαντιῖος, Ο 722. ἐκείεργος,
 Θ 972. φορμικῆς, Β 232. ὁ Ἀμύ-
 κλαις σιός, Α 1299.
 ἀπολαγείσθαι, Σ 778. 816.
 ἀπολοῦν, Attice pro ἀπολούειν. Inde
 ἀπέλου, Σ 118.
 ἀπολύειν, absolvere, Σ 988. 992. 1000.
 ἀπομάττεσθαι Αχιλλῶν, Ι 819.
 ἀπομαξαμένη φρήν, Β 1040.

ΑΠ.

ὁπομερμηρίσαι, Σ 5.

ἀπὸ σμικροῦς δαπάνης, *modico sume-
tu*, I 538. ἀπὸ σμικροῦ, *idem*,
Π 377. ἀπὸ μικρῶν θωπευμαλίων,
I 788.

ἀπομνύναι τοὺς θεοὺς, I 424. N
1232. ἀπομώμοκα, A 903.

ἀπομόρξισθαι, A 695. 706. ἀπο-
μορχθεῖς τὴν ὄργην, Σ 560.

ἀπονίζειν, Σ 608.

ἀπονίπτεσθαι, Σ 1217. O 1163.

ἀπονίπτερον ἐκχεῖν, A 616.

ἀπονουχίζειν, I 709.

ἀποξευρεῖν, Θ 215. 1043.

ἀποπατεῖν, Π 1184. Εκ. 354. ἰμο-
νιὰν ἀποπατεῖν, Εκ. 351. ἀποπα-
τητέον, Εκ. 326.

ἀπόπατος, A 81.

ὁποπειρᾶσθαι τῆς γνώμης, N 477.

ἀποπειρᾶσθαι τινος, B 648.

ἀποπελεκᾶν, O 1156.

ἀποπέμπειν τινὰ, Π 12. N 1244.

ἀποπερδεῖν, Π 699. B 10. Σ 394.
I 639.

ἀποπήγνυμι, B 126.

ἀποπλεῖν, ἀπέχεσθαι, *de pedestri
itinere*, B 1480. Γήρα, 12.

ἀπόπληκτος τὰς γνώσεις, Σ 948.

ἀποπλίσσεσθαι, A 218.

ἀποπονίγειν, Σ 1039. 1134. I 893.
N 1389. 1504.

ἀποπονεῖν, Θ 245.

ἀποπλίεσθαι, ἀποπλίμενος, O 90. Εκ.
1121. *ubi legendum ἀπέπλετο*.

ἀποπλίειν τι, Εἰ. 528.

ἀπόπλυτος δρόμος, I 1285.

ἀποπυθαρίζειν, I 697.

ἀποπυτίζειν, A 205.

ΑΠ.

ἀπορεῖν, Εκ. 664. ἀπορεῖν τινος, Π
531.

ἀπορεία, B 1465. σοφῶν ἀνδρῶν, B 806.

ἀπορος, N 629. τὸ ἄπορον, N 703.

ἀπορα πράγματι, Σ 1474.

ἀπόρρητον, I 648. τὰπόρρητα, B
362. I 282.

ἀπορρώξ Εφινύων, A 812.

ἀποσθενύνειν τὸν λύχον, Π 668.

ἀποσειεσθαι λύπας, B 346. τὸ γῆ-
ρας, A 670.

ἀποσεμνύνεσθαι, B 703. 833.

ἀποσκληῖναι, Σ 160.

ἀποσοδεῖν, O 1032. 1258. Σ 460.

τοὺς ῥήτορας, I 60. ἀποσοδεῖσαι

τὸν γέλαν, B 45.

ἀποσπαῖν ἀπὸ τοῦ φρονεῖν, B 962.

ἀποσπαδεῖν, O 8.

ἀποσπαστεῖν φίλων, O 312.

ἀποσπλάξιν θομάτιον, A 1084.

ἀποσπτερεῖν, Π 373. N 487. 1072.

1305. ἀποσπτερεῖν τὰ χεῖματα, N

1464. τινὰ τινός, O 1605.

ἀποσπρηκτικὸς νοῦς, N 728. 747.

ἀποσπρηκτικὸς γνώμη, N 730.

ἀποσπληγίζεσθαι, I 580.

ἀποσπρέφεσθαι τινα, Εἰ. 683.

ἀποσπυκάζειν, I 259.

ἀποσφάττειν, A 327.

ἀποσχίζειν τινὰ τοῦ λόγου, N 1408.

ἀποτειχίζειν, O 1576.

ἀποτίλλειν, A 578. Εκ. 724.

ἀποτίνειν, Π 1059. ἀργύριον, Σ 1255.

1424. οἶνου χοῦ, Εκ. 45.

ἀποτίνεσθαι, *ulcisci, punire*, Θ 685.

ἀποτρέχειν, Θ 1203. 1214. N 1005.

ἀπότροπον πῦρ, Εκ. 792.

ἀποφραγεῖν τὰ κήλαια, I 497.

ΑΠ.

ἀποφάνειν, B 845. *argumentis demonstrare*, Π 468. 547. A 314.
 ἀποφθίνασθαι, N 368.
 ἀπόφερε, A 1054. ἀπόφερ' ἐς κόρα-
 κας, Eι. 1221.
 ἀποφρύγειν δίκην, N 167. 1151. Σ 579.
 ἀπόφρευξις, Σ 558. 562. 645. ἀπό-
 φρευξις δίκης, N 874.
 ἀποχαλᾶν τὴν φροντίδα, N 762.
 ἀποχειροτονεῖν, Eι. 667.
 ἀποχειροῦσθαι, Eι. 1013.
 ἀποχερᾶν, *sufficere*, Π 484. ἀπόχη, N 1603.
 ἀποχωρεῖν, A 456. Eκ. 890.
 ἀποψάσθαι, Π 817. B 490. I 572.
 Eι. 1231. πρὸς τὴν κεφαλὴν τινος, I 910.
 ἀποψιλοῦν τὸν χοῖρον, Θ 538. ἀπο-
 ψιλοῦσθαι τῷ λύχνῳ, A 827.
 ἀππαπαί, Σ 235. ἀππαπαί, Σ 309.
 ἀππαγμοσύνη, N 1007.
 ἀπράγμων, I 263. ἀπράγμων τόπος, O 44.
 ἀπρσοδόκητος, A 352.
 ἀπτεσθαι φρενῶν, I 1237. ἔργου, Eκ. 581.
 ἀπτεσθαι, *accendi*. Inde ἡμμέρος, Π 301.
 ἀπτήνες, O 687.
 ἀπύλωτον σλόμα, B 838.
 ἀπύω, *latro*, I 1023.
 ἀπωθεῖν. ἀπωσάμεσθαι, Σ 1085.
 ἀπωθεῖσθαι δόμων, A 450.
 ἀπωθεν, Π 674.
 ἀπώλεσα εἰς τὸ δέον, N 859.
 ἀπωτέρω, N 771.
 ἀρ, poetica particula in senariis locum non habet. Θ 248.

ΑΡ.

ἄρα, particula interrogandi, Θ r. 8. 260. 263. & passim in omnibus fabulis.
 ἄρα, *igitur*, Θ 166. Σ 664. Hoc sensu occurrit etiam ἄρα, Σ 839. O 91. & passim.
 ἄρα γε, *an, num?* Π 546. 641.
 ἀρεῖσθαι, Θ 350.
 ἀρέτλειν τὴν θυραν, Eκ. 977.
 ἀργαλέος, N 451. ἀργαλέον πρῶγμα, Π 1. ἀργαλέα λύπη, Θ 788. ἀργαλέας ἀγειν νύκτας, A 764. ἀργαλειώτατος, I 978. ἀργαλέον (εἰπεῖν), *difficile dictu*, Σ 1279.
 Αργεῖος, Eκ. 201. Αργεῖοι, Eι. 475. I 466.
 ἀργέλοφος, Σ 672.
 ἀργῆς κεραυνός, O 1747.
 ἀργός, ὁ, ἡ, N 53. Eκ. 880. B 1498.
 Αργος, *urbs*, Π 601. I 813. B 1208.
 Αργώ, *navis*. Αργοῦς σκάφος, B 1382.
 ἀργυρίδιον, Τριφ. 4.
 ἀργύριον, Π 154. 156. 158. N 756. 1249. τὰ ἀργύρια, O 600.
 ἀργυρολόγος ναῦς, I 1071.
 ἀρδεῖν νῶν οἴνω, I 96.
 ἄρδην, Θ 274.
 ἀρέσκειν, *cum accusativo personæ*, Π 353.
 ἀρήγειν, *opritulari*, Θ 696. Π 476.
 Αρης. δρεῖμα ἄρεος μεσλόν, B 1021.
 ἄρεος νεοτρός, O 835. *ubi vide not.* βλέπειν Αρην, Π 328.
 Αρίγνωτος, *nom. propr.* I 1278.
 ἀριζήλωτος, I 1329.
 ἀριθμεῖν, I 570. *ubi vulgata lectio optima est.*

ἀριθμός,

ἀριθμὸς, *pro homine nullius pretii*,
N 1203.
Ἀριστείδης, I 1325.
Ἀριστογέτων, A 633.
ἀριστοκρατεῖσθαι, O 125.
Ἀριστομάχη, Θ 806.
ἄριστον, *prandium*, *prima longa & in derivatis*, N 416. ἀρίστων, I 815. ἀρίσσειν, *prandium dare*, *prandio excipere*, O 659. I 538.
ἄριστος ψυχὴν, N 1048.
Ἀρίστωλος, *nom. propr.* II 314.
Εκ. 647.
Ἀριφρόνης, Εκ. 129. Σ 1280. I 1281.
ΕΙ. 883.
Ἀρκαδία, I 798. 801.
ἄρκλος Βραχυράνιοις, A 645.
ἄρκυς, *relia*, A 790.
ἄρμα, B 1403. ΕΙ. 901. ἄρμα ἐλαύνειν, N 69.
ἄρμαμαξα, A 70.
ἄρματωλία, ΕΙ. 415.
Ἀρμόδιος, Σ 1225. I 786. A 980.
1093. Εκ. 682.
ἀρμόζειν. ἀρμόζει μοι τὸ πρᾶγμα, Σ 872. τὰ ὑποδήματα, Θ 263.
ἄρμονίαν ἐντείνασθαι, N 968. ἀρμόνιαι διαχάσκουσai, I 533.
ἀρμόττεσθαι τὴν λύραν, I 989.
ἄρνακίδες, N 730.
ἄρνεῖσθαι, II 893.
ἄροτος, B 1034.
ἄρουραία θεός, B 840.
ἄρουρα πατήριος, B 1533.
ἄρπάζω, I 802. 1202. ἄρπάσσομαι,
Εκ. 866.
ἄρπαλέως, A 331.
ἄρπαξ, I 137. τῶν δημοσίων, N 351.

Ἀρπυια, ΕΙ. 811.
ἀρρήκτως ἔχειν, A 182.
ἄρρην, N 659. 682. ἄρρην παιδίον,
Εκ. 594.
ἀρρηφορεῖν, A 642.
ἄρριχος, ἦ, O 1309.
ἄρς. ἀρὸς φωνή, Σ 572. ἄρνα μέλαιναν, B 847.
ἄρσιν βοή, Θ 125.
Ἀρταμις, Dor. A 1262. Ἀρταμίτιον, A 1251. *pro Αρτεμις & Αρλεμίσιον.*
Ἀρτεμις, B 1274. 1359. ἀκαλανθίς, O 871. Κολαινίς, 872. ἀγροτέρα. ἀπειρελεχής. τοξοφόρος, Θ 970.
Ταυροπόλος, A 447. σφρακλόνος, Lacon. *pro* θηροκλόνος, A 1262. πολυώνυμος, θηροφόνος, Θ 320. κυναγός, A 1272.
Ἀρτεμισία, *nom. propr.* A 675.
Ἀρτέμων, *nom. propr.* A 850.
ἄρτι, A 71. Εκ. 40. 552. O 922. ΕΙ. 670. 679. ἀρτίως, *modo*, B 433. N 1149. A 1170. Σ II. 13. 744. 836. O 81. *jam nunc*, N 726.
ἀρτιάζειν, II 816.
ἀρτοπώλιον, B 112.
ἀρτοπῶλις, B 858. Σ 238.
ἀρύδακτος, I 1094.
ἀρύσλιχος, Σ 855.
ἀρύταινα, *Fragm.* 77.
ἀρχαῖκα φρονεῖν, N 821.
ἀρχαῖον, τὸ, *sors*, N 1156.
ἀρχαῖος, μωρός, *stultus*, N 984. 1357. 1469. II 323.
Ἀρχέδημος, *nom. propr.* B 417. 588.
ἄρχειν. Ζεὺς ἄρχει τῶν θεῶν, II 130. ἡμέρα ἀρχουσα πολλῶν αἰγῶν,
ΕΙ. 435.

ἀρχέλιος, I 164.

Ἀρχέννομος, nom. propr. B 1507.

Ἀρχεπτόλεμος, nom. propr. I 794.

ἀρχὴ νέα, Σ 885. ἀρχὴν ἀρχεῖν, Σ 557. 619. ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστὶ,

Εκ. 587.

ἀρχιδιδόν, O 1111.

ἀρχιτεκλονεῖν, Δαιδαλ. 6.

Ἀρχων, summus magistratus Athenis, Σ 304. 1108. 1441.

ἀρωγή, B 1265. 1277.

ἀρώματα, pro ἀροτριάσματα, Ει. 1158. ubi metri ratio ἀρώματα non admittit.

ἀρωραῖοι μύες, A 762. pro ἀρουραῖοι, Dor.

ἀσалаμίνιος, B 204.

Ἀσάνα, Iacon. pro Ἀθήνη, A 1300.

Ἀσᾶνοι, pro Ἀθῆναι, A 980. Ἀσαναῖοι, A 170. 1244. 1250.

ἄσθεσις βοή, Ει. 1287.

ἄσβολος, Θ 245.

ἀσελγῶς, immodice, supra modum, Π 560.

ἀσθενής, Π 258.

Ἀσιᾶς, i. e. lyra, vel cithara, Θ 120.

ἄσκαλαδωτής, N 170.

ἄσκάντης, N 633.

ἄσκαρδάμνυλος, I 292.

ἄσκειν μηδὲν ὑγιές, Π 50. τὸν ἐπιχάριον τρέπον, Π 47. λαλιάν, N 931.

ἄσκειπτον, Εκ. 258.

ἄσκητινὸν νόσημα, A 1085.

ἄσικιδιον, Εκ. 306.

Ἀσκήσιος, Π 411. 621. 636. 640.

Σ 123.

ἄσκης, A 549. 1230. Θ 733. ἄσκη

δαίρειν, N 442. ἄσκης Κτησίφωντος, A 1002.

ἄσκαλιόζω, Π 1129.

ἄσκαμα, A 97. B 364.

Ἀσκάνδας, nom. propr. Σ 1191. 1383.

ἄσματοκάμπης, N 333.

ἄσμενος, Ει. 583. 600. 1286.

ἄσσομαι, futurum verbi ἔδω. Ἀσiva forma ἔσω non utitur Comicus. Σ 1228. A 980. Ει. 1267.

ἄσπάζομαι, Π 324. 752. 1042. N 1145. Σ 607. O 1377.

Ἀσπασία, nom. propr. A 527.

ἄσπιδασπιδής, Σ 592.

ἄσπης, Π 450. N 989. B 928. I 846. A 58. 539.

ἄσπης ὀμφαλέεσσα, Ει. 1274. ἄσπιδά ἀποδάλλειν, Σ 19. 23.

ἄσπον, I 1306.

ἄσπιδιμητος, O 169.

ἄσπιδόν, Π 1150. B 5. 901. N 204. 1064.

ἄσπιδαντι, Εκ. 464.

ἄσπεροπή, O 1746. 1748.

ἄσπῆ, Θ 541.

ἄσπῆς διατρέχων, Ει. 538.

ἄσπῆς, O 32. 34. A 638. A 508.

ἄσπεράγαλος, Σ 295.

ἄσπραπῆ, N 583. βλέπειν ἄσπραπῆς, A 566.

ἄσπραπιφορεῖν, Ει. 722.

ἄσπεράπειν, Σ 625. A 531.

ἄσπρατεία, I 443. Ει. 526.

ἄσπεράτευτος, Σ 1117.

ἄσπερομεῖν, N 194.

ἄσπερονομία, N 201.

ἄσπυ, ἄσπερος, A 35. N 47.

αὐθάτης, N 1367.
 Ατφάλειος, Neptuni epithet. A 682.
 ἀταταί, ἀτλαταί, exclamatio dolentis, Θ 223.
 ἀτατλαταί, Θ 1005.
 ἀταυρώτη, Α 217.
 ἀτεσλός δαίμων, Θ 1047.
 ἀτέμματος, Ο 170.
 ἀτενής, Σ 730.
 ἀτεράμων, Σ 730. Α 181.
 ἄτερος, Attice ὁ ἕτερος, Σ 138. 841.
 Doribus est simpliciter ἕτερος, Α 813.
 ἀτερχαῖς, media semper brevi, Π 109. 362. N 408. 425. 1174. B 106. O 605. 820.
 ἀτηρότατον κακὸν, Σ 1299.
 ἄτιμος, B 692. O 766. ἄτιμον ἔργον, O 166.
 ἀτοπία, B 1372. A 349.
 ἄτοπος πόθος, ingens desiderium, Εκ. 956.
 ἄτρακλος, Α 568. 571. λίνου μεσλός, B 1347.
 ἀτραυτοὶ μύρμηκες, Θ 100.
 ἀτραυτός, N 76. O 22. B 123.
 ἀτρέμας, ἀτρέμας ἔχειν, Θ 230. B 339. N 261. 743. O 1200. 1244. 1572.
 Ατρεὺς, B 1269.
 ἀτρέγματος ἄλς, Σ 1521. λίμνη, O 1338.
 ἄτλα & ἄτλα saepe confusa, B 173. 925.
 ἀτλαγᾶς, O 249. 297. 761. Σ 257. Α 875.
 ἀτλαατλατά, vox latantis, Α 1198.
 ἀτλαπατλατά, vox dolentis, Α 1190.

Ατλική, Attica regio, O 1704.
 Ατλική adjective, i. e. βραδύνουσα, Α 56.
 Ατλικίαν, Ει. 214. Ατλικωνμός, Ει. 215. diminutiva ab Ατλικός.
 αὐταχεῖν, N 427.
 αὐ, αὐ, vox canum, Σ 903.
 αὐ, contra, Α 903. item, I 207. rursus, Θ 703. αὐθις αὐ, Θ 552. 862. B 304. 1077. 1234. Α 854. O 59. 789. 792. 796. αὐθις αὐτε, O 1326. αὐ πάλιν, O 434. αὐ πάλιν αὐθις, N 975.
 Αὐαίνου λίθος, B 194.
 αὐγή. ὑπ' αὐγᾶς, Θ 500.
 αὐθαδία, Θ 704.
 αὐθαδικός, Α 1116.
 αὐθαδόσσημας, B 837.
 αὐθαδῶς, B 1020.
 αὐθήμερον, Θ 813. Α 114. Α 522.
 αὐλαξ, Θ 782. αἰθέρος αὐλακος τέμνειν, O 1400.
 αὐλεία θύρα, janua vestibuli, Ει. 982.
 αὐλή, Σ 131.
 αὐλήματα Κρητὰ, B 1302.
 αὐλητής, Α 862.
 αὐλητρίς, B 513. Σ 1219. Α 551.
 αὐλίον, τὸ, Α 721.
 αὐλός, Α 752. αὐλῶν πνοή, B 154. 313.
 αὐλῶν, ὤνος, O 243.
 αὐξάνεσθαι. ἠύξανόμην ἀκούων, Σ 638.
 αὐος, senio confectus, Α 385.
 αὐρα μετάτροπος, Ει. 945.
 αὐτεῖν, Α 717.
 αὐτίκα, exempli gratia; ac primo quidem; atque ut inde ordiar,

ΑΥ.

Θ 151. Ο 166. 378. 574. 1000.
 Π 130. *αὐτίκα* δὴ μόλις, Π 942.
αὐτοδαξ ὠργισμένος, Α 687. ὁ *αὐτο-*
δαξ τρόπος, Ει. 607.
αὐτόκομος λοφιά, Β 822.
αὐτοὶ ἐσμὲν, *soli sumus*, Α 504. Θ
 472.
αὐτοκράτωρ, Ει. 359. *αὐτοκράτορες*
πρέσβεις, Α 1010. Ο 1595.
αὐτόματος, Π 1190. Σ 1282. *αὐ-*
τόματα ἀγαθὰ, Α 978.
Αὐτομένης, nom. propr. Σ 1275.
αὐτομολεῖν, Π 1150. Ι 26. Ει. 451.
αὐτόπρεμος, Β 902.
αὐτὸς, ἰρσεῖς κατ' ἐξοχὴν, Ν 219.
αὐτότατος, ἰρσιष्ठίμους, Π 83.
αὐτόσε, ἰλλυς, Α 873.
αὐτόφωρον. ἐπ' αὐτοφώρῳ εἰλημέ-
 νος, Π 455.
αὐτόχειρ, Α 269. Ο 1135.
αὐτόχθονες, Α 1082. Σ 1076.
αὐτόχημα, Ι 78.
αὐχὴν, Α 681. *αὐχένα* παρασχεῖν,
 Α 492. *Φιμοῦν* ξύλῳ, Ν 592.
αὐχμεῖν, Π 84. Ν 442. 920.
ἀφαιρεῖν, Β 518. 657. 941. Α 36.
 1028. Ει. 561. Π 22.
ἀφαιρεῖσθαι, Θ 844. 935. Β 526.
 586. 600. *ἀφηρεῖται* τὸν στέφανον,
 Ν 625.
ἀφάλλομαι, Ν 147.
ἀφανὴς πλοῦτος, Εκ. 602.
ἀφανίζω, Π 741. Ν 759. *ἀφανίζειν*
Μούσας, Ν 972.
ἀφασία, Θ 904.
ἀφατος, Α 198. 1148. Ο 422.
ἀφαναίνω. *ἀφανανθίσσομαι* διψεῖ,
 Εκ. 146.

ΑΧ.

ἀφάυνει, Ι 394. *ἀφάυνει* φασήλους.
 Ει. 1144.
ἀφεκία, Attice pro *ἀφεκίῳ*, Α 122.
ἀφελὲς πεδίον, Ι 527.
ἀφεύειν, Θ 216. 236. 590. τὴν
ἐπανθοῦσαν τρίχα, Εκ. 13.
ἀφίπειν, Ι 1321. 1336.
ἄφθιτον γένος μακάρων, Ο 702.
ἄφθιτα μῆδεσθαι, Ο 689.
ἄφθονα πάντα παρέχειν, Εκ. 690.
ἀφίημι, *amitto*, *relinquo*, Α 157.
omitto, Εκ. 745. *remitto debi-*
tum, *condono*, Ν 1139. 1426.
ἄφικται, Π 265.
ἀφιστάναι, *ad defectionem impel-*
lere, Ι 238.
ἀφοδὸσπλαγχνος, Β 496.
ἄφοδος φρενὴν, Ο 1376.
ἄφοδος, Εκ. 1059.
ἀφορμῶσθαι, Ν 607.
ἀφραδία, Ει. 1064.
ἄφραυλος, *incautus*, Θ 581.
ἀφρήτωρ, Ει. 1097.
Αφροδίτη, Α 792. 794. Α 208. Κυ-
προγένεια, Α 551. Παφία, Α 556.
Κυθήρων καὶ Πάφου μεδέευστα,
 Α 833. *Αφροδίτης* τρώποι, Εκ. 8.
οὐδὲν ἐπὶ σοι τῆς Αφροδίτης,
 Β 1045.
ἀφρός, Α 1257.
ἀφύαι, Ι 645. 649. 666. 672. Σ
 496. *Φαληγεαὶ*, Ο 76. 77. Α 901.
 902. *ἀφύων* τιμὴν περιάπτειν,
 Α 640.
ἀφύη, Ταρην. Ι.
ἄφυκλος, Ν 1047. *ἄφυκτοι* λόγοι,
 Ι 757.
ἄφωτος, Ν 1320.

AX.

Ἀχαιά, Ceres, A 709.
ἀχάλινον στόμα, B 838.
ἀχάνη, A 108. 109.
ἄχαρις βίος, O 156.
ἀχάριστος, Σ 451.
Αχαρνειδης, A 322.
Αχαρνικός, A 180. 329. *Αχαρνική*,
 ☉ 563.
Αχερόντιος σκόπελος, B 471.
ἀχέτας, cicada, O 1095. *Ει.* 1159.
ἀχηνία, ἀπορία, *Αμφ.* 13.
ἄχθομαι, Π 234. 899. B 1481. N
 865. A 62. 1100. *Εκ.* 174. ἄχθε-
 σθαι ὑπὲρ τινος, A 10.
ἄχθος, I 1056.
Αχιλλεὺς κριθαί, I 819.
Αχιλλεύς, B 912. 992. 1264. 1400.
ἄχνη, Σ 92.
ἄχος, B 1353.
Αχρεοδούσιος, nom. gentile, *Εκ.* 362.
ἄχρας, *Εκ.* 355.
ἄχυρα τῶν ἀσπῶν, A 508.
ἄχυρῶν, ὦνος, Σ 1310.
ἀψάλακτος, A 275.
ἄψηκτος κόσμος, A 657.
ἀψήφιστος, Σ 752.
ἀψίδες ἐπῶν, ☉ 53.
ἄψυχος ψυχή, B 1334.
αἰωρία, A 23.
αἰωρεὶ νυκτῶν, *Εκ.* 741.
 Accusativus personæ pro genitivo,
 cum accusativo rei, *Ει.* 1099.
 Adjectivum neutrum singulare,
 cum substantivo mascul. aut fe-
 min. etiam plurali, per ellipsin
 nominis *χρήμα*, B 1452. *Εκ.* 236.
 Π 782. & passim.
 Articulus præpositivus nunquam

BA.

vice pronominis οὗτος vel αὐτός,
 nec vice relativi ὃς apud Co-
 micum occurrit, Π 44. *Εκ.* 275.
Ει. 968.
 Aspiratio nominis in articulum
 transit, quando fit crasis articuli
 & nominis: *θῶπλα*, *θεοῦδατος*,
θῆμιτυ, *θῆμέτερον*, O 449. A
 370. 1116. 137.
 Augmentum omittitur in verbis a
 duplici consonante incipienti-
 bus, A 291. *ἐστρατευμένος*, *ἐστω-*
μυλμένος, *ἐπλεωμένος*, *περιπλισ-*
μένος, B 1113. 1160. 1388. A 507.
 Augentur verba quædam composita
 tam a medio, quam a præpositio-
 ne: *καθεῦδεν*, *καθῆτο* & similia,
 ☉ 479. O 495.

B.

Βαβυλ. *Ει.* 243. A 1078. O 272. 610.
βαβαιάξ, B 63. A 64. 1141. *Ει.* 248.
Βαβυλων, O 552.
βαδῶν, A 535. *ἡγεῖσθαι βαδῶν*, A 254.
βαδίξεν, Π 227. 278. *βαδῶν βαδί-*
ξεν, O 42. futur. *βαδιοῦμαι*, *Εκ.*
 625. 853. Π 495. *βαδιοίμην*, Π 90.
βαδίτις, Π 334. Σ 1171.
βαδιστικός, B 128.
βάθος, pro ὕψος, O 1715.
βαθύς ὕψους, Σ 216. *βαθύ τῆς ἡλι-*
κίας, N 514.
βαῖς, parvus, N 1013. A 2.
βακίξεν, *Ει.* 1072.
βάκις, I 123. 124. 1003. 1004. O
 962. 970. *Ει.* 1070. 1119.
βακίημον πτωχικὸν, A 448.
βακίηρα, Π 272. *Εκ.* 74. 150.

276. 543. 546. Σ 33. 1296. Α 682.
 Βάκχαι, Α 1312. Ν 605.
 Βακχέδακχος, Ι 408.
 Βακχεῖος, Α 1283. Βακχεῖος ἀναξ,
 Β 1259. δισπότης κισσοφόρος, Θ
 988. Βακχεῖον, τὸ, Α 1. γλάτης
 Βακχεῖα, τὰ, Β 357.
 Βάκχιον νᾶμα, Εκ. 14.
 Βαλανεῖον, Π 535. 616. 952. Β 1279.
 Α 574. Ν 837. 991. 1054. Ι 1401.
 Βαλανεύειν, Α 337. βαλανεύειν ἐκυ-
 τῷ, Ει. 1103.
 Βαλανεύς, Π 955. Β 710. Ι 1403.
 Βάλανος, glans, Α 410. 413. pessu-
 lus, Σ 155. 200.
 Βαλανοῦν, pessulum obdere janua, Ο
 1159. Δαναί. 8. metaphorice de
 obstructione alvi, Εκ. 361. 370.
 Βαλάντιον, Ι 707. 1197. Ο 157.
 Βαλαντιντόμος, Β 772.
 Βαλεις. ἀπὸ βαλεῖδαν, Σ 548. ἄφες
 ἀπὸ βαλεῖδαν, Ι 1159.
 Βάλλειν. Futur. Att. βαλλήσω, Σ
 222. βάλλειν ψόγω, Θ 895.
 Βάλλ' ἐς πόρακας, Θ 1079. Π 782.
 Σ 835.
 Βάμμα Σαρδιανικόν, Α 112. Ει. 1174.
 χεζικηνικόν, Ει. 1176.
 Βάπτεσθαι βατραχείοις, Ι 523.
 Βαπτὸς ὄρεϊς, Ο 287. βαπτὰ ἰμά-
 τια, Π 530.
 Βάραθρον, Β 574. Π 431. 1109. Ν
 1450. Ι 1362.
 Βάραρος, Β 724. Ν 492. Ο 199.
 Α 77. 107. οἱ βάραροι θεοί, Ο
 1520. βαρεβαράτατος, Ο 1573.
 Βάρεϊτος, Θ 137.

βαρέως φέρεῖν τι, Θ 385. Β 803. Εκ.
 174. Σ 114.
 Βαρυαχῆς Ωκεανός, Ν 278.
 βαρύδρομος πόντος, Ν 284. βαρύ-
 δρομος Μοῦσα αὐλῶν, Ν 313.
 βαρυδαίμων, Εκ. 1102.
 βαρυδαμιονεῖν, Ι 558.
 βαρύνεται τὸ σιέλος, Α 220.
 βαρύπληθμος, Β 1397.
 βασιανίζειν, Β 616. 618. 625. 802.
 1121. Εκ. 523. 748. Σ 547. Α
 110. 647.
 βασιανίστρια, Β 826.
 Βάσανος, Θ 800. βάσανον δοῦναι,
 Θ 801.
 Βασίλεικ, τὰ, Α 80.
 Βασιλεία, Ο 1536. 1537. 1634. 1687.
 1730.
 βασιλεία καρποφόρος, Ceres, Β 382.
 βασιλείος σιῶν, Εκ. 685.
 βασιλεὺς (κατ' ἐξοχήν), Rex Persa-
 rum, Ι 478. Α 647. βασιλεὺς ὁ
 μέγας, idem, Π 170. Α 65. Ο
 486.
 Βάσις χορείας, Θ 968.
 Βάσκανος, Π 571. Ι 103.
 Βάσκας, nomen avis, Ο 885.
 Βάσκειν, pro βαίνειν, Θ 783.
 Βασιλάζειν, pro δοκιμάζειν, explorare,
 Θ 437.
 Βατὶς, nomen piscis, Σ 510.
 Βατιδοσκόπος, Ει. 811.
 Βατραχείον, genus coloris, Ι 523.
 Βατραχίς, Ι 1406.
 Βάτλος, nom. propr. Βάτλου σίλ-
 φιον, Π 925.
 Βαύζειν, Θ 173. 895.
 βδεῖν, Ει. 151. δριμύτερον γαλήνης,

- Π 693. μηδὲν ἦττον γαλήης, Α 255.
 βδεῖν λιθανωτὸν, Π 703.
 βδελύττεσθαι, Π 700. I 252. 1288.
 Α 586. 599. βδελύττεσθαι τὰς γυναικάς, Α 794.
 βδελυρὸς, Π 993. 1069. Ν 446. I 193. βδελυρώτερος, I 134.
 βδύχειν, Α 354. I 224.
 βέβαιος φίλος, Π 836. βέβαια φίλη, Α 1017.
 βέβαιετέλινος, Ν 398.
 Βεβροφόντης, Β 1051. Α 427.
 Βελονοπάλης, nom. propr. Π 175.
 βέλος Διὸς, *fulmen Jovis*, Ο 1714.
 βελτίων, Π 105. 558. 576. 595. 1149. & passim.
 βέλτιστον γεγενῆσθαι περὶ τινα, I 765.
 ὦ βέλτιστε, Π 1172.
 βεμεικίζῃν, Ο 1465.
 βεμεικίζειν, Σ 1517.
 βέμειξ, Ο 1461. 1462. Σ 1531.
 βένθος, Β 667.
 Βερέσχετος, I 635.
 βῆμα, τὸ, *tribunal*, Π 382. Εκ. 677. *passus*, I 77.
 βῆτα, *litera*, Εκ. 684.
 βήττειν, *tussire*, Εκ. 56.
 βία. πρὸς βίαν, Α 163. Β 1457. Α 73.
 βιάζομαι, Π 1092. Θ 890.
 βιβλίον, Ο 974. 976. 1037. 1288. Β 1114.
 βινεῖν, Β 740. Εκ. 228. 525. 1090. Ο 560. Α 1052. Θ 35. 50. 206.
 βινέσκειν, I 1242.
 βινητιῶν, Α 715.
 βιοθρέμων, Ν 570.
 βίος, *facultates, opes*, Π 34. *vi-*
ctus, Π 534. βίον πορίσσαι τινί,

- Σ 706. ἀφαιρεῖν τινας τὸν βίον, Εκ.
 563. βίος γενναῖος, Σ 506.
 βιότιον, Π 1165.
 βίωτος, Εκ. 594.
 βιωτὸς βίος, Π 197.
 βλακικῶς διακονεῖν, Ο 1323.
 βλασφάτειν, Α 384. *Vide not. ad Π 453.* Ν 1124. Ο 696. βλασφάτειν ἀπὸ τινος βούλευμα, Α 406.
 βλαυτίον, I 889.
 βλέμμα, Π 367. μαλακὸν, Π 1022.
 βλέπειν cum variis substantivis, aut infinitivis per cognata adverbia reddendis, Ο 1169. 1671. Α 254. Ει. 1184.
 βλέπος Αττικὸν, Ν 1176.
 βλεφαρίς, Εκ. 402. βλεφαρίδες, I 373.
 βλέφαρον, Π 721. 730. 736. 822. Β 1441.
 βληχᾶσθαι, Π 293. 297. Σ 570. Ει. 535.
 βληχῶ, Α 89.
 βληχωνίας κυκεῶν, Ει. 712.
 βλιμάζειν, Ο 530. βλιμάζομεν, *Lacon. pro βλιμάζομεν*, Α 1164. *ubi vide not.*
 βλιτομάμας, Ν 1001.
 βλίττειν, I 794. Α 475.
 βοᾶν, Π 275. βοᾶν τὸν δεσπότην, Ο 60. βοᾶσθαι τὰν ὑπέρτατον βοᾶν, Ν 1154. τὸ πρᾶγμ' αὐτὸ βοᾶ, Σ 921.
 βόεια ῥήματα, Β 924.
 βοή, *res clamore digna*, Π 637.
 βοὴν σήσασθαι, Θ 696.
 βοηδρομεῖν, Σ 433.
 βοηθεῖν τοῖς νόμοις, Π 914. τοῖς ἀδικουμένοις, Π 1026.

Βοιδάριον, O 585. Βαΐουλ. 20.
 βοΐδιον, A 1036.
 Βοιατία, regio, A 160. gentile,
 A 86.
 Βοιωτίδιον, A 872.
 Βοιάτιον ἄδειν, A 14. Βοιάτιος, A
 1077.
 Βοιωταί, O 189. I 479. A 873.
 Βολδός, N 188. Εκ. 1092.
 Βολίτινος, B 295.
 Βόλιτος, I 658. A 1026.
 Βομβάξ, Θ 45. Βομβαλοβομβάξ,
 Θ 48.
 Βομβάυλιος, A 866.
 Βομβεῖν, Π 538.
 Βομβυλίδες, Σ 107.
 Βορά, Θ 1033. κυνός βορά, I 416.
 Βόρδαρος, B 145. 273. Σ 259. I 866.
 Βορβορόθυμος ἀπειλή, Ει. 753.
 Βορβοροστράξις, I 309.
 Βορέας, O 1399. Σ 1124. A 922.
 Βόρειον, Σ 265.
 Βορός, Ει. 38.
 Βόσκειν, N 331. I 256. 1258. Σ
 313. βόσκεισθαι μύτα, O 1099.
 Βόσκημα, B 892. βοσκήματα, pe-
 cudes, A 811.
 Βόσφυχος, N 536. Εκ. 955.
 Βοτά, pecudes, N 1427.
 Βοτρυόδωρος Ειρήνη, Ει. 520.
 Βότρως, B 1321. Σ 449. βότρως τρώ-
 γειν, I 1077.
 Βουβωνιά, A 987. Σ 277. Βουβω-
 νιά, τῶ νεφρῶ, B 1280.
 Βουδυτεῖν, Π 819.
 Βαύδυτος ἐσχάρα, O 1232.
 Βουκέφαλος, Αναγ. 5.
 Βουκολαῖν, Σ 10. βοῦκον, Εκ. 81. Ει.
 153.

Βουλεία, *munus senatorium*, Θ 809.
 Βουλευμάτιον, I 100.
 Βουλευτήριον, I 395.
 Βουλευτής, senator, Θ 808.
 Βουλευτικόν, τὸ, O 794.
 Βουλευώ, senator sum, Εκ. 444.
 Βουλεύεσθαι χρηστόν τι, I 86.
 Βουλῇ, Π 949. I 629. 642. Ει. 872.
 & passim.
 Βούλημα, Π 493.
 Βουλιμίαν, Π 873.
 Βουλόμαχος, -Ει. 1293.
 Βούλομαι. οἶδεν τί βούλεται πτωχὸς
 χειριτῶν, Εκ. 368. ἦν τε βούλη
 γ', ἦν τε μὴ, A 939. Εκ. 981. τί
 βουλόμεναι κατέλαβον, quo consilio
 occurrunt, A 480. 487. fut. βου-
 λήσομαι, Π 290. 319.
 Βουλυός, O 1500.
 Βούνομος, B 1383.
 Βούπαις, Σ 1206.
 Βούπαλος, nom. propr. A 361.
 Βούτομον, nomen herbæ, O 662.
 Βουφόνια, N 985.
 Βραδύνειν, Εκ. 493. 1140. Σ 230.
 Βραδύς, B 1091. N 129. O 1336.
 Βρασίδας, nom. propr. Σ 475. Ει. 640.
 Βραχυρῶν, pagus Att. Ει. 874. Βραυ-
 ρῶνια, A 645.
 Βραχέα. πυθέσθαι τινός, N 482.
 Βράχιστον τοῦ λόγου, A 715.
 Βραχίων, Εκ. 267.
 Βρέμεσθαι, Θ 998.
 Βρενθύεσθαι, A 887. Ει. 26. N 362.
 Βρέτας, A 262. I 31. 32.
 Βριμάσθαι, I 855.
 Βρόμιος, Bacchi epitheton, Θ 991.
 Βρομία χάρις, N 311.
 Βροντᾶν,

βροντᾶν, N 374. 580. A 531. τὸ δι-
 καστήριον βροντᾶ, Σ 624.
 βροντῇ, N 394. χθονία, O 1745.
 μυκηταμένη, N 292.
 βροντητικέραυνος, N 265.
 βροτοί, I 601. Eι. 236.
 βρόχος, O 527.
 βρύειν μελίτταις, N 45. σιέφανον
 βρύοντα μύρων, B 329.
 βρύκειν, A 301. 367. O 26. Eι. 1315.
 βρύκειν, I 1126.
 βρύν, N 1382.
 βρυχᾶσθαι, B 823.
 βρωμᾶσθαι, rudere, Σ 618.
 βύειν. χυτρίδιον σφοδρίῳ βεδυσμένον,
 A 463. παίδιον κηρίῳ βεδυσμένον,
 O 506. βύειν τὸ στόμα χερσίῳ,
 Eι. 645.
 βυζάντιον, N 249. Σ 236.
 βυθός, B 247. I 607. 609.
 βύσσα, I 104. 369. βύσσης ἕζειν, I
 892. Σ 38. βυσσῶν ὁσμή, Eι. 753.
 βυσσαίετος, I 197. 203.
 βυσίνη, I 59. 449.
 βυρσοδεφεῖν, Π 167.
 βυρσοδέφης, N 581. I 44.
 βυρσοπαφλαγών, I 47.
 βυρσοπώλης, I 136. 740. 852. Eι.
 270. 648.
 βύσμα, Αμφ. 4. Ηρ. 2.
 βωμολόχευμα, I 902. Eι. 748.
 βωμολοχεύεσθαι, N 969.
 βωμολόχος, N 910. B 1085. 1521.
 I 1358. βωμολόχον τι, I 1194.
 βωμολόχοις ἔπεισι χαίρειν, B 358.
 βωμός, Π 660. 679 περίθι τὸν βω-
 μὸν ἐπιδέξαι, Eι. 957. βωμοὺς
 περιβαίνειν, A 1130. οὐ βωμός,

οὐ πίστις, οὐδ' ἄρκος μένει, A
 308.
 βωσάτω, pro βωησάτω, Eι. 1155.
 βωσθεῖν, O 274. A 959. Eι. 1146.
 τοὺς δημότας, A 685.

Γ α, Dor. pro γε, A 82. 105. 1243.
 & passim, A 748. 860.
 γάλα ὀρνίθων, O 733. 1673. Σ 508.
 Κωλακρέτου, Σ 724.
 γαλαάτης, N 173. 174.
 γαλῇ, mistela, Π 693. A 255. O
 559. Σ 363. 1182. 1185. Eι. 795.
 Εκ. 924. εἰ διᾶξειν γαλῇ, Εκ. 792.
 ἐκ κυμάτων γαλῇν ὀρεῶ, B 304.
 γαμεῖν, N 42. 46. 49. 1063. O 412.
 γῆμαι γάμον, O 1724.
 γαμήλιον λέχος, O 1758. O 1122.
 γαμήλιος παιὼν, O 1034.
 γαμικὴ χλανίς, O 1693.
 γάμος. μύρον οὐκ ὄξον γάμων, A
 943. γάμος ἀνόσιος, B 850.
 γαμφιλή, I 198.
 γαμφός, N 337.
 γαμφώνυξ, O 359. γαμφώνυχες
 τρέποι, O 1306.
 γάνος ἀμπέλου, B 1320.
 γανοῦσθαι. ἐγανώθην, A 7.
 γάννυμα, Σ 612.
 Γανυμήδης, Eι. 724.
 γάρ aliquando significat scilicet,
 nimirum: ut A 379. Π 273. 376.
 442. O 471. A 598. 607. Aliquan-
 do, igitur, & sic semper in in-
 terrogatione, ut Π 403. N 1179.
 A 594. Εκ. 786. O 74. 102. 1525.
 A 489. Non redundat in ἄλλῃ

γάρ, sed valent istæ particulae
at enim, Π 425. ubi nugatur
 Scholiaſtes, A 463. © 531. 954.
 A 40. 175. 738. Σ 1114.
 γάργαλος, © 133. Γηρυτ. 22.
 Γαργυλιόθεν, e *Gargetto*, qui pa-
 gus est Att. © 898.
 γαστρίδιον, N 392.
 γαστρίζειν, I 273. 454. Σ 1529.
 γάστρις, *gulosus*, © 816. O 1604.
 γαστρώδης, Π 560.
 γάστρων, B 200.
 γαῦλος, O 598. 602.
 γαῦρος, B 282.
 γέγῳσα, *nata*, A 641.
 γεινιῶ, *vicinus sum*, Εκ. 327.
 γείτων. ἢ ἐκ τῶν γειτόνων, Π 435.
 τὴν ἐταῖραν ἐκ τῶν γειτόνων, A 701.
 Γέλα, *urbs Siciliae*, A 606.
 γελᾶν aliquando cūm dativo con-
 ſruitur, ut ἐγέλασα ψολοκομ-
 πταῖς, I 696. ὅσις οὖν τούτοις
 γελᾷ, N 560. aliquando additur
 prapof. ἐπὶ, ut ἐφ' οἷς γελῶσιν
 οἱ θεώμενοι, B 2.
 γέλοιος, seu γελῖος, Π 697. B 6.
 541. N 1241. O 99. A 1058. γε-
 λοιότερος, O 802.
 γέλως Μεγάροθεν κεκλημμένος, Σ 57.
 πρᾶγμα εἰς γέλων τρέφαι, Σ 1260.
 ἀποσοῶσαι τὸν γέλων, B 45. γέ-
 λωτα ὀφλισκάνειν, N 1035.
 γένεαι ἀνδρῶν, O 609.
 γένεϊᾶν, Εκ. 145.
 γένειον καὶ κέρατα, O 902.
 Γενετυλλίς, A 2. N 52. Γενετυλλίδες,
 © 130.
 Gēnitivus pretii, Π 519. N 876.

A 812. 1055. Αναγ. 16.
 γέννα θηρῶν, O 1063.
 γεννάδας, B 179. 640. 738. Εκ. 304.
 I 240.
 γενναῖον βούλημα, Π 493.
 γενναιοπρεπῶς, Ei. 988.
 γεννικώτατον κρέας, I 457.
 γένος, υος, A 1257. γένος ξουθῆ, O
 214. 744. πολυφάγος, O 1065.
 γεραίος, *senex*, A 419. γεραύτερος,
natu major, senior, I 1004. 1301.
 Εκ. 473. A 1126. γεραίτατος, A 286.
 γεραίρειν φωνῇ, *cantu celebrare*, ©
 961.
 Γεραίσιος, *Neptuni epithet.* I 561.
 γέρανος, O 1137. κρώζουσα, O 710.
 γέρας πατρώων, B 1146. 1148.
 γέρας προφέρειν, © 113.
 Γέρης, nom. propr. Εκ. 932. A 605.
 γερονταγωγεῖν, I 1099.
 γέροντιον, N 790. I 42. A 993.
 γέρων, Π 258. N 129. δις-παιδες
 οἱ γέροντες, N 1417.
 γερωσία, Dor. pro γερουσία, A 980.
 γέ τοι, Π 424. Σ 934. 1146.
 γεύεσθαι τῆς θύρας, B 462.
 γεῦμα, A 187.
 γεωμετρεῖν, O 995.
 γεωμετρία, N 202.
 γεωργεῖν πολλήν, Εκ. 592. suband.
 γῆν.
 γεωργικὸς λεῶς, Ei. 921. γεωργικὰ
 σκεύη, Ei. 552.
 γεωργός, Ei. 551. Π 903.
 γηγενής, N 853. γηγενὲς φύσημα,
 B 825.
 γῆδιον, Ei. 570.
 γήθρον, Aiol. 3.

ΓΗ.

γῆθω. γέγηθα, I 1317. Ei. 335.

Θ 510.

γῆν πρὸ γῆς διώκειν, A 235.

γῆρας, Σ 441. ἀφίκεσθαι εἰς γῆρας,

O 606. τὸ γῆρας ἐκδύς, Ei. 336.

ἐκκοκκίῳ τὸ γῆρας, A 364. ἀπο-

σεῖσθαι τὸ γῆρας, A 670.

γηροδοσκεῖν, A 678.

γηρύειν, Ei. 805.

γῆρυν μαλθ' αὖτις ἰέναι, O 233.

Γηρυόνης, A 1082.

γῆς πέδον, N 573.

γῆτειον, ἀμπελόπρασον. εἶδος βοτάνης

παρεοικὸς πρῶτον, B 622. Σ

496. 498. I 677.

γίγαρτα, τὰ, Ei. 634.

γίγνεσθαι. τούτων γενοῦ μοι, N 107.

γίγναι pro γενῆσαι, I 177. Vide

not. ad B 52.

γιγνώσκω. Vide not. eandem. γνώ-

σκει, N 536. 842. ἔγνων ἡγή-

μένος, I 658.

γλάμων, B 588. Εκ. 254. 398.

Γλάνις, nom. propr. I 1004. 1035:

1097.

Γλαυκέτης, nom. propr. Ei. 1008.

Θ 1033.

γλαυκή ἄλς, B 666. γλαυκή λίμνη,

O 1339.

γλαῦξ, I 1093. O 516. Σ 1086.

γλαῦν Ἀθήναζε, O 301. γλαῦ-

κας Λαυριωτικαί, O 1106.

γλαυκὸν κύμα, Θ 45.

γλαφυράτατος, O 1272.

γλαχῶ, A 874. γλάχων, A 861. 869.

γλίχεσθαι, ἐπιθυμεῖν, Γεωργ. 7.

γλίσχρος, A 452. γλισχρότατα,

Ei. 482.

ΓΝ.

γλίσχρων, Ei. 193.

γλοιός, N 449.

γλυκερός, Θ 1192.

Γλύκη, nom. propr. B 1344.

γλυκύθυμος Ερως, A 551. ὕπνος,

N 706.

γλυκύτερον, O 1342.

γλυκύτατος, Εκ. 1046. A 462. 467.

A 872.

Γλύκων, nom. propr. Εκ. 985.

Glossa pro voce authentica, B 874.

Εκ. 1073. N 1319. A 997. &

passim in notis.

γλώττι βαιά, N 1013. εὖπορος,

I 637. λίσπη, B 826. ἐπιτορκή-

σασα ἰδίᾳ τῆς Φρενός, B 102. ἡ

γλώττι ὁμῶς μοκε, B 1471. Θ 276.

γλώττι χωρὶς τέμνεται, O 1705.

Ei. 1060. τῷ κήρυκι τέμνεται, Π

1110. γλώττι διερίξεν καὶ τευ-

γῶν, O 1697.

γλωττοποιεῖν, Σ 1283.

γλωττοστροφεῖν, N 792.

γνάθος, N 1109. 1324. γνάθον πα-

τάσσειν, B 149. A 635. 657.

θένειν, A 821. ἐπάγειν, Σ 370.

μεσλήν χαλκῶν ἔχειν, Εκ. 818.

τάς γνάθους ἀλγεῖν, Ei. 237.

διοιγνύειν; Εκ. 852. ἀμφοῖν ταῖν

γνάθοιν σμῶχειν, Ei. 1308.

γναφεύς, Atticum; non γναφεύς,

Σ 1126. Εκ. 415. γναφεύω, Π

166. ubi vide not.

γνήσιος, O 1650. 1654. 1662.

γνώμη. ὁπότ' αὖτε τὴν γνώμην ἔχεις;

utrum sentis? N 157. γνώμη Παν-

δελέτειος, N 924. μεγάλη, N 169.

433. B 1059. γνώμην ἐμήν, π' α

sententia, ut mihi videtur, Σ 983. Ει. 232. Εκ. 349. γνώμην προσέχειν, Εκ. 600. γνώμην ἐαυτοῦ ἀναπεΐθειν, *animum inducere*, Ο 460. γνώμη βουλευεῖν τι, Ο 637.
 γνωμίδιον, Ν 321. Ι 100.
 γνωμοτυπεῖν, Θ 55.
 γνωμοτυπικὸς, Ι 1379.
 γνωμοτούποι μέμναι, Ν 952. ἀνδρες, Β 877.
 γνωσσιμαχεῖν, Ο 555.
 γοᾶσθαι, Θ 1036.
 γογγύλη, Θ 1185. μεμαγμένη, Ει. 28.
 γογγυλεῖν, Θ 56.
 γομφίος, *dens molaris*, Π 1059.
 Β 572. Ει. 34. *dens clavis*, Θ 423.
 γομφοπαγῇ ῥήματα, Β 824.
 γοναί, Εκ. 3.
 γονεῖς, Ν. 994.
 γόνιμος ποιητής, Β 96. 98.
 γόνυ. πάλλεται γόνυ, Β 345. ὑπολύεται γόνατα, Α 216. κόπος αἰρεῖ τὰ γόνατα, Α 542. πρὸς τῶν γονάτων ἀντιδοῶ σε, Α 414.
 Γόργασκος, *nom. propr.* Α 1131.
 Γοργίης, *nom. propr.* Σ 421. Ο 1701.
 γοργολόφος, ὁ, Α 567. γοργολόφα, ἡ, Ι 1181.
 γοργόνωτος κύκλος ἀσπίδος, Α 1124.
 γοργός, Ει. 565.
 Γοργών, Α 574. 1181. Ει. 561. Α 560. Γοργόνα πάλλειν, Α 965. ἐπιγράφεσθαι, Α 1095. Γοργόνες ὀλοφάγοι, Ει. 810. Τιθράσιαι, Β 477. Γοργόνος κέρα, Θ 1101.
 γραῖα, *anus*, Θ 1024.
 γράδιον *trifyllabum*, Θ 1194. Π 674. 688. 1095. Εκ. 949. 1000.

γραῖδιον, Π 536.
 γράμμοι. ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γραμμασι, Π 1167. τὸ γράμμα λαχεῖν, Π 277. λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι, Π 972. εἰδῶς ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνῇ, Εκ. 683. ὅτω τὸ γράμμα μὴ ἔελκυσθῇ, Εκ. 687. γράμματα ἐκλήκειν, Ν 772.
 γραμματεῖον, Ν 19.
 γραμματεῦεν, Θ 374.
 γραμματεὺς, Θ 432. Β 1084. Ν 770.
 γραμμὴ, *pro βελβίς*, Α 483.
 γρασοῦσαι, Ει. 812.
 γραῦς, Α 797. 826. Θ 896. *spuma, quæ ferventi aquæ supernatat*, Π 1206.
 γράφεσθαι, *dicam scribere, accusare*, Σ 894. 907. Ει. 107. ὁ γραψάμενος, *actor, accusator*, Σ 880. γράφω σε μυρίας δραχμας, Ο 1052. *suspecta lectio*.
 γραφεὺς, Εκ. 995.
 γραφή, εἰπάγειν γραφήν, Σ 842. φεύγειν γραφάς ἐκατονταλάντους, Ι 442. ἐμβάλλειν τινα εἰς γραφάς, Α 679. γραφήν γράφεσθαι, Ν 1481.
 γρηγορεῖν, Εκ. 32. τὸ πῦρ ἐγρηγορεν, Α 306.
 γρῖφος, Σ 20.
 γρύ, Π 17.
 γρύζειν, Β 913. Π 454. 598. Ν 963. Σ 374. 741. Ει. 97. γρυλὸν, Α 656.
 γρυλίζειν, Π 307. Α 746.
 γρυπαίετος, Β 929.
 Γρύτλος, *nom. propr.* Ι 877.
 γύαι, Ο 230. 996.

ΓΥ.

γύαλα, τὰ, Θ 110.
 γυλικύχην, Ει. 789.
 γύλιος, Α 1097. 1137. Ει. 527.
 γυμνάδδομαι, Lacon. pro γυμνάζο-
 μαι, Α 82.
 γυμνάσιον, Ν 417. 1002. Ο 140.
 γυμναστικῶς, Σ 1212.
 γυμνικοὶ ἀγῶνες, Π 1163.
 γυμνός, Π 244. Ει. 686.
 γυναικεῖον φῦλον, Θ 786. γυναικεῖα
 δράματα, Θ 151.
 γυναικίζειν, Θ 268.
 γυναικίτις, Θ 863.
 γυναικομανεῖν, Θ 576.
 γυναικόφωνος, Θ 192.
 γυναικωνῆτις, Θ 414.
 γύννις, δ, Θ 136.
 γυπάριον, Ι 793.
 γύεγαθος, Δαιτ. 25.
 γύψ, Ο 891.
 γῶν, Dor. pro γοῦν, Α 155.
 γωνία, Σ 910.
 γωνιασμοὶ ἐπῶν, Β 956.

Δ.

Δᾶ, Dor. pro γῆ, Α 198.
 δαὶ particula adverbatiua sapere oc-
 currit cum τί, πῶς, Β 558.
 1454. Π 905. Ν 1266. Σ 1212.
 Α 764. 912. & passim.
 δαιμόνιος. ᾧ δαιμόνιε, Β 44. 175. Ν
 38. 1138. Σ 962. 998. ᾧ δαιμόνι
 ἀνδρῶν, Β 835. Εκ. 564. 784. ᾧ
 δαιμονία, Α 883. 945.
 δαιμονίως, valde, Π 675. Ν 76.
 Ει. 541.
 δαίμων, Π 81. 123. δαίμων ἀγαθός,
 Ι 85. 106. Ει. 300. Σ 525. κατὰ

ΔΑ.

δαίμονα, Ο 544. δαίμων Πράμιος;
 Ι 107. δαίμων μοίρας, Θ 1047.
 δαίμων, *Fortuna*, Π 7. 853. Ν 1264.
 δαίνυσθαι κρέα, Ει. 1280.
 δάϊος, Β 1022. δάϊος ὄρμη, Ν 335.
 δαΐα ὁδός, Β 897.
 δαίρω, δέρω, τύπλω, Ν 442. ubi
 vide not.
 δαῖς, δαιτός, Ει. 779.
 δακτεῖα, τὰ, Ο 1069.
 δάκνειν, Ι 496. δάκνω γ' ἑμαυτὸν,
 Β 43. ἔτοιμός εἰμι δάκνειν, Β 860.
 δάκνειν τὴν καρδίαν, Σ 374. ἔσα
 δέδηνκαί καρδίαν, Α 1. ψήφω δα-
 κεῖν, Α 376. δακῶν τὸν θυμὸν,
 Ν 1369. δάκνεσθαι ὑπὸ κονίας τὰς
 ὀφρῦς, Α 18. δάκνεσθαι ὑπὸ τῆς
 δαπάνης, Ν 12. οὐ δάκνει σε τοῦ-
 το, non te huius rei cura angit,
 Σ 253. δάκνειν de fumo vel igne,
 oculos mordente, Π 822. Α 298.
 δακρύειν, Σ 978. Ει. 611. ἀποδα-
 κρύειν, Σ 983.
 δακτυλίδιον, *digitulus*, Α 417.
 δακτύλιος, Π 884. 1036. 1037. Ι
 947. 951.
 δάκτυλος, Ι 874. Σ 95. 1165. κατὰ
 δάκτυλον, genus rythmi, Ν 651.
 652.
 δαλίον, Ει. 959. ubi vide not.
 δάμας, Θ 912.
 δαμάσθαι πόθω τινός, Ει. 584.
 Δάματες, Π 872. ubi vide not.
 δαμώματα, Ει. 798.
 δανείζω, Θ 842. Ει. 374. δανείστα-
 σθαι, Ν 1306. 1463. δανείζεσθαι,
 Ν 756.
 δανότατα ξύλα, Ει. 1134.

ΔΑ.

δαπανᾶσθαι, Π 588.
 δαπάνη, Ν 13. 52. δαπάναι ἰμα-
 τίων, Π 530. ἀπὸ συμικρᾶς δα-
 πάνης, Ι 538.
 δάπεδον γῆς, Β 515. ἀνθρον, ἔλειον,
 Β 351.
 δάπις, τάπης, Π 528. Εκ. 840.
 Σ 676. Δανχι. Ι.
 Δαρδανίς, Σ 1371.
 δαρδάπῳ, Ν 711. δαρδάπει με
 πόθος, Β 66.
 Δαρεικός, Εκ. 602.
 Δαρεῖος, Β 1028. Ο 484.
 δᾶς, δαδός, Π 1041. 1052. Ν 543.
 612. 1494. Εκ. 978. 1150. © 238.
 δᾶς ἡμμένη, Ν 1490. Π 1194.
 δᾶς καίεται, Σ 1372. δᾶδες, Π
 425. δᾶδας Φέρειν, Εἰ. 1317.
 δάσκη ὄρη, © 997.
 δασύνεσθαι, *birsutum fieri*, Εκ. 66.
 δασυπυκνέθριξ, Α 389.
 δασυπῶγων, © 33.
 δατύς, © 160.
 δασύτερος λόχμις, Εκ. 61.
 Δάτιδος μέλος, Εἰ. 288.
 Dativus personæ, pro genitivo cum
 substantivo χάριν: σοι, pro σοῦ
 χάριν, Α 1277. Β 615. Εκ. 226.
 724.
 Dativus pro genitivo: schema Co-
 lophonium, Α 1299. © 1054.
 δ' αὖ & δε sæpe commutata, Α 563.
 vide not. ad Ο 579. Σ 735. Α
 1168. δ' αὖ infinitis in locis
 occurrit, ut Ο 504. 582. 616.
 993. & passim.
 δάσκη, Π 1114. Πυθική, Π 213.
 δάφνη ἐσπεφανωμένος, Εἰ. 1044.

ΔΕ.

δε pro γάρ, Ο 584. 1027. & sic sæpe
 usurpatum videri possit.
 δε δὴ, Α 372. Π 264. Ο 415.
 δεδίσκωμαι, *terreo*: non vero signi-
 ficat *metuo*, Εἰ. 313.
 δέημα δεῖσθαι τινος, Α 1059.
 δεῖ, *liga*, *constringe*, a δέω, Α 434.
 δεῖ, *opus est*, cum accusativo per-
 sonæ, Α 605.
 δεῖγμα τῶν δικῶν, Ι 979. τοῦ βίου,
 Α 977.
 δεῖδω. δέδιθι, Σ 373. Ι 230. δέδιασι,
 Ι 224. δέιστας, Σ 1036. δέδοικα,
 Π 199. 354. ὅπως μὴ τεύξωμαι,
 Ι 112. ὅπως γενήσωμαι, Π 200.
 δέιλαιος, penultima correpta, Π
 850. Σ 165. & sic sæpe.
 δέιλακτρα, Π 973.
 δειλακρίων, Ο 143. Εἰ. 193.
 δειλία, Π 207. Α 1129.
 δειλός, Α 664. δειλότατος, Π 123.
 203. Ν 354. ᾧ δειλότατον σὺ θη-
 ρίον, Π 439. Ο 87.
 δεῖμα. ἀφελεῖν τὰ δέσματα, Β 688.
 δειματοῦν, *terrere*, Β 144.
 δεῖνα, ὅ, Β 918. ἡ, © 625.
 τὸ δεῖνα, pro τὸ αἰδοῖον, Α 1149.
 τὸ δεῖνα, *interjectio*, *perii*, *ma-*
lum, Α 921. ubi vide not. & sic
 occurrit sæpe, ut Ο 648. Σ 524.
 Αἰολ. Ι.
 δεινὴ καὶ σοφὴ, Εκ. 245.
 δεινός. δεινός τὴν τέχνην, Εκ. 364.
 δεινός λέγειν, Α 429. φαγεῖν, Ν
 243. δεινὰ δοῦν, Π 455. δεινότατα
 δοῦν, Π 429. δεινότατον ἔργον,
 Π 445. δεινότατα πάντων πραγ-
 μάτων, Π 1112. δεινότατα θηρία,

ΔΕ.

Β 143. δεινὰ κέκραγεν, Ν 389.
 βλέπειν τὸ δεινόν, Β 593. οὐχὶ
 δεινὰ ταῦτα; Β 610. ταῦτα δῆτ'
 οὐ δεινὰ; Σ 417. οὐ δεινόν ἐστιν;
 Ο 27. δεινότατα ἔργων δέδρακεν
 ἐμὲ, Σ 908. δεινὰ νῶ δέδρακεν,
 Ο 13. δεινὴ ὁσμὴ, Εἰ. 753. δεινό-
 τатон σφόδρα, Β 880. δεινὸς εἰς τὰ
 πάντα, Β 968. δεινὰ κατηγόρηκεν,
 Β 996. δεινὰ ποιεῖν, Β 1093. Ν
 388. 583. πάσχειν, Ν 610. δεινὸν
 ἀφ' ἑλέλκειν τι, Α 1070.
 δεινόν γε, aliquando verti potest
 mirum est, ut Ο 1269.
 δειπνεῖν, Β 1478.
 δειπνητικῶς, Α 1016.
 δεῖπνον κατὰ μῆν' ἀσποπέμπειν, Π
 596.
 δεῖσθαι. ἦν σου τι δεηθῶ, Σ 292.
 πυθέσθαι παρ' ἐκείνου δεόμενος, Ο
 47. δεόμενους εἰς κόρακας ἐλθεῖν, Ο
 27. δεῖται λέξις σοι τι, cupit ali-
 quid dicere.
 δεκάμηνους, Εἰ. 1224. 1235.
 δεκάπαλαι, Ι 1154.
 δεκάπουρον στιχεῖον, Εκ. 652.
 δεκάτη παιδαρίου, Ο 494. δεκάτην
 θῦειν, Ο 922.
 δέλτα, pudendum muliebri, Α 151.
 δέλτοι πινάκων, Θ 778.
 δελφάκιον, Θ 237. Α 1061.
 δελφακουμένη, Α 786.
 Δελφίδες Βάκχαι, Ν 605.
 Δελφίς φίλαυλος, Β 1317. Δελφίνων
 μεδῶν, Neptunus, Ι 560. Δελ-
 φῖνας μεταωρίζεσθαι; Ι 762.
 Δελφοί, Ο 618. 716. Σ 159. 1446.
 δεινδοκίμοι κορυφαὶ ὄρεων, Ν 280.

ΔΕ.

δένδρος, τὸ, unde δένδρεσι, Ο 1066.
 δεινδοτομεῖν τὰ νῶτα, Εἰ. 747.
 δεξιὰν ἐμβάλλειν τινί, Β 754. 789.
 ἐκ δεξιᾶς, Ι 639.
 Δεξιθεός, nom. propr. Α 14.
 Δεξίνικας, nom. propr. Π 800.
 δεξιὸς, Ν 428. 834. 1111. δεξιοὶ καὶ
 χρηστοί, Π 387. δεξιὸς πρὸς ἀν-
 δρός ἐστι, Β 540. δεξιὸς θεατῆς,
 Ν 521. ποιητῆς, Β 71. δεξιόν τι,
 Ν 757. Ι 96. δεξιώτατος ἀνδρῶν,
 Ι 753. δεξιώτατα, Ν 148. δεξιώ-
 τατα εἰπεῖν, Εκ. 159.
 δεξιὸς opponitur τῷ σκαιῷ, Σ 1265.
 δεξιότης, Β 1009. Ι 719.
 δεξιοῦσθαι, Π 753.
 δέον. εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα, Ν 859.
 δέον, absolute, pro quum oporteat,
 Ν 988.
 δέος, timor. δέει ἀποκλείειν τινά,
 Ο 85. ὑπὸ τοῦ δέους, prae timore,
 Α 350. 581. οὐχὶ δέος μὴ, non
 timendum est ne, Εκ. 650.
 δέπας, Εἰ. 1093.
 δέρειν, Β 619. Σ 485. Ι 370. κύνα
 δέρειν δεδαρμένην, Α 158.
 δέρεσθαι φόνισα, Β 1336.
 Δερκέτης, nom. propr. Α 1028.
 Δερκύλος, nom. propr. Σ 78.
 δέρμα, Ι 27. 29. δέρμα βοός, Ι 316.
 δέσποινα, Π 644. 738. Ν 356.
 δεσπότης, Θ 42.
 δεσπότης, Π 2. 67. ὦ δεσπότη ἄναξ,
 Σ 875.
 δεσπότης τῆς δυνάμεως, compros pa-
 tentia, Π 201.
 δευρὶ Attice pro δεῦρο, Εκ. 1074. 1084.
 δευρὶ καὶ τις ἐκείν' αὖ, Β 1077.

ΔΕ.

δεῦρ' αἰεῖ, pro ἔως δεῦρο, Α 1135.
 δεῦρο, Π 265. 281. Α 1053. τὰ τῆ-
 δε καὶ τὰ δεῦρο, © 666.

δευτεριάζειν, Εκ. 634.

δευτερος σοφία, Β 1519.

δέφεσθαι, Εκ. 709. I 24. 29. Ει. 290.

δῆ. καὶ δῆ, © 214. Π 227. & passim.

δῆ perperam scriptum pro δῆτ',

Β 911. Α 954.

δῆ δέ, Εκ. 195. 315. 827. Σ 121. &
 passim.

δῆγμα συκοφάντου, Π 885.

Δήλιος, Apollinis epithet. Ν 596.

δῆλομαι, Α 136. ubi vide not.

δηλονοτιή, Π 48.

Δῆλος, insula, © 316. Β 659.

δῆλος. δῆλός ἐστιν ὅτι, Π 333. Ει.

1048.

δῆλοῦν, Π 269.

δημαγωγεῖν, Β 419. Ν 1093.

δημαγωγία, I 191.

δημαγωγικός, I 217.

δημακίδιον, I 823.

δήμαρχος, Ν 37.

δημηγορεῖν, Εκ. III. I 956.

Δημήτηρ, Β 886. Α 47. μὰ τὴν Δῆ-

μητέρα, Π 64. 364. Ν 121. νῆ τὴν

Δῆμητέρα, Β 1067. Δήμητρος κό-

ρη, Β 337. Δήμητρα καρποφόρον,

Β 382. Δήμητερ ἀγνῶν ὀργίων

ἄνασσα, Β 384. πολυτίμητε, © 286.

Δημητρία, nom. propr. Ν 684.

δημίδιον, I 726. 1199.

δημίζειν, Σ 699.

δημιόπρατα, Σ 659. I 103.

δήμιος, Εκ. 81.

δημιουργός, Α 407. I 650. Ει. 297.

δημιουργικῶς, Ει. 429.

ΔΙ.

δημοκρατεῖσθαι, Εκ. 945. Α 642.

δημοκρατία, Π 949. Ο 1570. Α 618.

δημοκρατικόν, Β 952.

δημοπίθηκος, Β 1085.

Δῆμος, nom. propr. Σ 98.

δῆμος βόειος, pingue bubulum, Σ

40. I 954.

δημοσιεύειν, Α 1030.

δημόσιος, Α 436. δημοσίους τρέφειν,

I 1136.

δημότης, Π 254. 322. Α 685. δη-

μότης ὄμιλος, Ει. 920.

δημοτικός, Ο 1584. δημοτικὴ γνώ-

μη, Εκ. 631. δημοτικώτατοι λό-

γοι, Εκ. 411.

δῆοῦν τὴν χώραν, vastare regionem,

Α 1146.

Διῶ, οὖς, Ceres, Π 515.

δῆπου, Π 261. 491. 519. 582. &

passim.

δῆπουθεν, Π 140. Ο 187. Σ 296.

δῆτα, Π 44. 374. 483. © 613. ἄρα

δῆτα, Σ 463. μὴ δῆτα, ne quiesco,

Π 937. © 540. 751. οὐ δῆτα,

Π 1070. Ο 1391. οὐκ οὖν δῆτα,

I 810. 878. πῶς δῆτα, Ν 79.

διὰ cum accusativo aliquando per

significat, Π 93. 130. 131. 145.

160. Εκ. 603. 741. Α 489. Ο

1546. 1752.

διαβαίνειν, Α 60. Σ 688. I 77.

διαβάλλειν, Π 204. I 64. 711. de-

cipere, © 1214. Ο 1648.

διαβάσκειν, Ο 486.

διαδέχτης, Ν 178. Ο 1003.

διαβολή, I 7. 491.

διαβολώτατος, I 45.

διαγαλινίζειν, I 646.

διάγειν

διάγειν τὸν βίον, Ν 464. Εκ. 240.
 εὐσεβῆ πρόπον, Β 457.
 διαγινώσκω, Π 91. 578. 579. I
 518. ubi praepositio abundat.
 Διαγύρας, Β 320. Μήλιος, Ο 1073.
 διαγράφειν, *delere*, Α 676. διαγέ-
 γραπταί δίκη, Ν 774.
 διαγρυπνεῖν, Β 931.
 διαγωνίζεσθαι περὶ τῆς τέχνης πρὸς
 τινά, Β 793.
 διαδρασιπολίτης, Β 1014.
 διαδιδράσκειν, Α 601.
 διαδύεσθαι, *elabi*, Σ 281. 396.
 διαδύναι, Σ 352. διέδους, Θ 712.
 διαδύς, Σ 212.
 διαζῆν, Π 906. Ο 1434.
 διαζητεῖν. λόγοι εὖ διεζητημένοι, Θ
 439.
 διαθήκη, Σ 584. 589. διαθήκην δια-
 τίθεσθαι τινὶ, Ο 439.
 διαθερεῖν, Ν 326. ubi vide not. 700.
 Θ 658. I 543.
 διαιρεῖν, Β 1100. Ν 742.
 δίαίτα, Β 114. Εκ. 673. ἐμμένειν τῇ
 διαίτῃ, *stare arbitrio*, Σ 524.
 διακαυνιάσαι, Ει. 1081.
 διακείρεσθαι. τὰ σπενύξια διακεκαυ-
 μένος, Σ 1313.
 διακεῖσθαι, Π 500. Ν 961. διακεῖ-
 σθαι ἀθλίως, Π 80.
 διακεκαυμένον λύχνω, Α 453.
 διακενῆς, Σ 929.
 διακερματίζειν Σ 789.
 διακικλίζω, Αμφ. 2.
 διακινήθεις τῷ σώματι, Σ 688.
 διακλᾶσθαι. διεκλῶντ' Ἰωνικῶς, Θ
 163.
 διακναίειν, Β 1228. πόθος διακναί-

σας ἔχει με, Εκ. 957. διακναίε-
 σθαι, *conteri, perdi*, Ει. 251.
 διακεκνατισμένος τὸ χεῶμα, Ν 120.
 διακονέω, Α 1017.
 διακονικός, Π 1170.
 διάκονος, Εκ. 1116. Ο 73. 74. 1253.
 διακορεῖν, Θ 480.
 διακορορυγεῖν, Ν 387.
 διακράζειν, Ο 307. διακράζειν τινὶ,
clanoribus certare cum aliquo,
 I 1403.
 διακρίνω, I 748. 749. Αἰδῆς διακρι-
 νεῖ τοῦτο, Σ 763.
 διάκριος, Σ 1223.
 διακρύπτειν, Εκ. 930.
 διαλακεῖν, Ν 410.
 διαλάμπει ἡ ἡμέρα, Π 744.
 διαλέγειν, ἀνακαθαίρειν, Α 720.
 διαλέγεσθαι, *de concubitu*, Π 1082.
 Εκ. 890.
 διαλείχειν, I 1034. τὰς χύτρας, Σ
 904.
 διαλελημμένος, Εκ. 1090.
 διάλεξις, Ν 317.
 διαλεπτολογεῖσθαι, Ν 1496.
 διάλεπτος, Ν 161.
 διαλλαγή, Α 984. 1101. 1114. Ο
 1532. Σ 472. Α 989.
 διαλλάττειν, Σ 1394. 1395. 1421. Ο
 1601. 1640. 1683. διαλλάττειν τι-
 νὰ τινὶ, Α 628.
 διαλύειν τὸν πόλεμον, Α 569.
 διαλυμαίνεσθαι, Β 1062. διαλυμαί-
 νεται με ἕμερος, Β 59. διαλυμαί-
 νεσθαι τὸ νόμισμα τῶν κοτυλῶν,
 Θ 348. τινὰ ταῖς κοτύλαις, Π 436.
 διαλφιστόω, Ν 669.
 διαμάττειν, Ο 463. I 1105.

διαμάχεσθαι, Π 448. περί τινος,
I 337.

διάμετρος, Β 801.

διαμυρίζειν, Ο 669. 706. 1254.

διαμυχανᾶσθαι, I 917.

διαμυνέσθαι, Θ 100.

διαμυλαίνειν, Σ 1315.

διανέμειν, Π 510.

διανοεῖσθαι, Εκ. 769. Ει. 362. Ο
1421.

διαξάινειν, Α 578.

διαξιφίζεσθαι τινι, I 781.

διαπαλαίειν, I 573.

διαπατλαλεύεσθαι, I 371.

διαπεινᾶν, Α 751.

διαπετάννυμι, Α 732. 733.

διαπίπτειν πανταχῇ, I 695.

διαπλέκειν, Ο 754.

διαπράττειν, Π 217. I 93.

διαπρίω. διαπρισθεῖν, I 768. δια-
πρίεσθαι δίχα, Ει. 1262.

διαπλάσθαι, de navi, Β 1382.

διαρρῖν, Σ 1156. διερρυσκότα χεῖλη,
Ν 873.

διαρρήννυμι. διαρρήσσομαι, Β 255.

I 340. διαρραγείης, Π 279. 892.

Ο 2. διαρραγῶ, Σ 162. Εκ. 803.

διαρραγῆναι, Β 955. I 341. διαρ-
ραγείς, Ει. 32.

διατίπτειν ὅμμα πάνταχῇ, Θ 665.

διαταλακωνίζειν, Σ 1169.

Διάσια, Ν 408. 864.

διασκανδίζειν, I 19.

διασκεδάζειν. Futur. διασκεδῶ, Ο
1053.

διασκέπτεσθαι. τοῦτον διέσκεμμαι,
Β 836. εἰοικε πάντα διεσκέφθαι
καλῶς, Θ 687.

διασμήχεσθαι ἀλσι, Ν 1237.

διασοφίζεσθαι, Ο 1619.

διασποδεῖν, Εκ. 939.

διασπίνδεσθαι, Αιολ. ΙΙ. πρὸς τὸν ἥλιον,
Ει. 567.

διὰ στόμα ἔχειν τι, Α 855.

διαστέφεσθαι, Ο 177. I 175. Α 15.

διασφηκοῦσθαι, Σ 1072.

διασώζειν, Β 1517.

διατεινίζειν, I 818.

διατέμνειν, I 768.

διατήκειν κηρὸν, Ν 149.

διατίνθαλέος, Σ 329.

διτιτράννειν, Θ 18.

διατρέχοντες ἀσπίδες, Ει. 838.

διατρέξιν, morari, cunctari, Π
413. 622. Β 462. Ν 199. Εκ. 790.

1151. I 515. 541.

διατρέξῃ, Α 193. occupatio, Π 923.

Β 1498. Ν 1055.

διατρεπτικὸν μύρον, Α 943.

διατρώγειν, Ο 655. Σ 164. 367.

διάττειν, Εκ. 792.

διάνυλος, Ο 292.

διαφανῆς λίθος, Ν 767. διαφανῆ χι-
τῶνια, Α 48.

διαφθείρειν, Α 331.

διαφορεῖν, I 294. Ο 338. 355.

διαφρῶ, Ο 193.

διαχάσκειν, I 533.

διαχρᾶσθαι, pro χρᾶσθαι, vacante
praepositione, Εκ. 609.

διαψαίρειν, Ο 1717.

διδάσκαλος, Π 797. Α 628. I 1235.
Β 1055.

διδάσκειν, fabulas docere, Β 1026.

χρησὶά διδάσκειν, Β 687. 1035. τὸ

πνηρὸν μὴ διδάσκειν, Β 1054.

διδάσκεισθαι, *se ipsum, vel alterum docendum alicui tradere*, N 127.

1338.

δίδυμος, A 1281.

δίεμι. δίει, *transibis*, A 845. τὸ δρᾶμα διήει, B 920.

διεμωρόζενος, Ei. 623.

διεκπερᾶν, Π 283.

διέλκειν, διακπίνειν, *certare inero*, Ei. 1131 διέλκειν τὸ πένος, Θ 648.

διελκύειν, διακπίνειν, Γεωργ. 2. διελκύειν διὰ δακτυλίου, Π 1036.

διέμενος, *perfundens*, Π 720.

διεμπολᾶν, A 973.

διεντέρευμα, N 166.

διερίδестαι τῇ βακχηρίᾳ, Εκ. 150.

διερὸς, N 337. διερά μέλη, O 213.

διέρχεσθαι μακράν ὁδὸν, I 621.

διεσπλεκαμένη, Π 1082.

δίθρονον κράτος, B 1285.

διθυραμοδοιδάσκαλος, Ei. 829.

διθύραμχοι, O 1388.

Διῦπλοεια, Ei. 420.

διῦπλεσθαι. διέπλετο, Σ 1086.

διῦπλάνειν τὸν δῆμον, Σ 41.

Διῦτρέφης, nom. propr. O 798. 1442. Ηρ. 16.

δικάζειν, Π 277. N 620. δικάζειν δίκας, Σ 414. 801. δικάζεσθαι τινι, N 1141.

δικαίον, *iusta conditio*, O 1598. 1599.

δικαίος, Π 219. 475. περὶ τὴν πόλιν,

Π 568. δικαία μέμφεις, Π 10.

δικαία καὶ δίκαια, N 99. I 256. A

373. ἐκ τοῦ δικαίου, O 1435. δι-

καίος εἰμι, *dignus sum*, aut *jus*

habeo aliquid facere, Π 1030. N

1283. 1434.

δικαίως καὶ δικῶς, Π 233.

δικανικὰ ῥημάτια, Ei. 534.

δικαστήριον, Σ 803.

δικαστήριον, Θ 78. Σ 624. I 308.

τὰ δικαστήρια συζητεῖν, I 1317.

δικαστής, Π 916. N 208. I 1359.

δίκαλα, ἡ, Ei. 570.

δίκη. δίκην δοῦναί τινι, Π 433. 947.

N 699. Σ 453. I 710. ἀποφεί-

γειν, Π 1181. N 167. 1151. εἰ-

σάγειν, Σ 826. N 782. καταγι-

γνώσκειν, I 1360. καλεῖν, Σ 825.

1441. νικᾶν, Σ 581. I 93. ἀπο-

στρέφειν, N 776. δίκην μακράν

λέγειν, Σ 777. δίκην ὀφλισκάνειν

τινι, Εκ. 655. δίκας ὀφλισκάνειν,

N 34. δικάζειν, Σ 414. 801. δίκην

γράφεσθαι, N 770. δίκη πεντε-

τάλαντος, N 774. πρὶν δίκην κα-

λεῖσθαι, N 780. δίκη ἐπιγράφειν

τίμημα, Π 480. δίκην ἐξ ὅσους

φαγεῖν, Σ 1367. διορίσασθαι τὴν

δίκην, A 364. καταπίνειν δίκας,

O 1429.

δικίδιον, N 1109. I 347. δικίδιον σμι-

κρόν, Σ 511.

δικοῦρραφεῖν, N 1483. O 1435.

δίκερος, feu δικερὸς, Ei. 636.

δίκλυσον, O 528. Σ 131. 164. κρόμ-

μυα ἐν δίκλυσιν, A 550. περιστρεφ-

δεδεμέναι ἐν δίκλυσιν, O 1083.

Δίκλυννα, Σ 368. B 1359.

Dimetrorum in regularibus syste-

matibus ultima syllaba non est

indifferens, B 984. I 443.

δίνη. δίνειν ἀνεμῶνεις, O 697.

δῖνος αἰθέριος, N 380.

διογενεῖς θεοὶ, O 1263.

δίδως, Θ 658. Εκ. 693. δίδον αἰ-
 τεῖσθαι, Ο 189.
 δίοιδα, Ν 168.
 διείχεσθαι, *perire*, Θ 609. Εκ. 393.
 Διοκλῆς, Α 774.
 διολισθεῖν τοὺς χεῖρας, Ν 434.
 διόλυσθαι, Α 1192.
 Διόμεικ, Β 651.
 διομεικαλῶν, Α 605.
 Διονύσια, Θ 747. Α 195. 202. 250.
 Ει. 530.
 Διονύσιος, Π 550.
 Διόνυσος, Β 300. & *passim*. Ν 108.
 κωμασθῆς, Ν 606. εὐῖος, Θ 990.
 Σεμέλης παῖς, Θ 991. θύρσοις
 καὶ νεβρῶν δόρατις καθάπλος, Β
 1211. Διόνυσον ὀμνύναι, Σ 1046.
 Διοπέθης, *nom. propr.* Ι 1085. Σ
 380. Ο 988.
 διόπτης, Α 435.
 διορίζεσθαι, Α 364.
 διορύττειν, Σ 350. τοὺς τοίχους, Π
 565. τὸν προκλῆν, Ν 714.
 διορχεισθαι, Σ 1481. 1499.
 διόσημία, Α 171.
 Διὸς Κόρινθος, Β 439. Εκ. 828.
 Διόσκοροι, Εκ. 1069. Ει. 285.
 διπλάσιος, *secunda brevi*, Ο 55.
 διπλασίως, Ο 1578.
 διπλῇ χορείᾳ, Θ 982.
 διποδίζειν, Α 1243.
 διπολιώδης, Ν 984.
 δίπυροι λαμπάδες, Β 1361.
 Διτύλας, *nomen famuli*, Β 608.
 διφθέρα, Σ 444. διφθέραν ἐνημμένους,
 Εκ. 80. Ν 72.
 δίφορος συκῇ, Εκ. 708.
 διφρεύειν αἰθέρος νῶτα, Θ 1067.
 διφρίσκος, Ν 31.

δίφορος, Ο 1552. Ι 1164.
 διφοροφόρος, Εκ. 734.
 διφοροφορεῖν, Ο 1552.
 δίχα, Ει. 1262.
 διχόθεν μισθοφορεῖν, Ει. 477.
 διχοίνικον, Ν 640.
 διψῆν, Ν 441.
 δίψος, τὸ, Εκ. 146. Ι 534.
 διωκάτω, Ν 1482. Σ 1203.
 διώκειν, Ι 246. 251. 969. διώκειν τι-
 να λαιδορίας, Σ 1207. διώκεσθαι
 τινα δειλίας, Ι 368.
 διώκων, ὁ, *actor*, Σ 902.
 Diphthongi eliduntur, Θ 217. 594.
 916. Β 692. Ν 988.
 δμῶες, Α 887. 1174.
 δοθιῆν, Σ 1172.
 δοίδυξ, Π 711. Σ 938. Ι 984. Ει.
 288. 295. Αιολος. 10.
 δοκεῖν. δεδόκησαι, *videris*, Σ 726.
 οἱ δεδογμένοι νόμοι, Εκ. 763. τὰ
 δόξαντα, Εκ. 553. δοκεῖν, προσποι-
 εῖσθαι, *faire semblant*, Π 837.
 ubi vide not. Α 179. Ι 1146.
 δοκησίσοφος, Ει. 44.
 δοκιμάζειν παῖδας, Σ 578.
 δοκός, ἡ, Σ 201.
 δολερός, Ο 451.
 δόλιος Ερμῆς, Π 1157. δολία κερδᾶ,
 Ι 1068. δόλια ψυχὰι, δόλια φρέ-
 νες, Ει. 1068.
 δόλος λαθραῖος, Β 1143.
 δολοῦν, Ι 1067. 1081.
 δόνεξ ὑπολύριος, Β 233.
 δονεῖν, *prima brevi*, quæ in *dineiv*
 longa est. ἔρως με δονεῖ, Εκ. 954.
 αἰθὴρ δονεῖται, Ο 1183. vide not.
 ad Θ 324.

ΔΟ.

δοξάζειν, Ει. 119.

δοράτιον, Ει. 553.

Dorica forma futuri medii Atticis
poëtis usitata, B 1221.

δορπησιός, Σ 103.

δόρυπος, I 52.

δόρυ, A 1118. 1120. αἵρεσθαι δόρυ,
Α 50. δορί, A 1188. δορός, A
1193. ξὺν δορί, ξὺν ἀσπίδι, Σ
1081. Ει. 357.

δορυξόος, δορυξοῦς, Ει. 447. 549.
1213. 1260. ubi male δορυξέ pro
δορυξόε.

δορυφόρος, I 448.

δουλόριον, Θ 537.

δουλικός, B 543.

δούριος ἵππος, O 1128.

δοχμή, I 318.

Δράκης, nom. propr. Εκ. 293.

Δρακοντίδης, nom. propr. Σ 157.

Δράκυλλος, nom. propr. A 612.

δράκων, I 198. 206.

δράμα, B 920. 947. 1021. A 415.

δραμῆν δρόμον περὶ ψυχῆς, Σ 376.

δράμων, Π 222. Σ 832.

δραῖν, Π 4. 57. 87. τούναντίον, Π
14. πολλά πανοῦργα, I 823. δραῖν
τινά τι, Π 868. Σ 598. δεινότατα
ἔργων δεδρακέ με, Σ 908. οὐδὲν
δράσεις, nihil efficies, frustra eris,
Εκ. 704. δραῖν πυρρὸν τι, aliquid
rubrum cucare, Εκ. 1061. Impe-
rativus δραῖ, Εκ. 470. O 1163.

δραπέτης, prima longa, A 1187.
εὐλιγμένος, O 760.

δρασεῖν, Ει. 62. Σ 168.

Δρασιπώιδης, nom. propr. Σ 185.

δραχμή, Π 884. B 173. N 612.

ΔΥ.

A 66. Ει. 1263. prima semper
correpta. Vide not. ad Π 1019.
Ει. 1201.

δρέπανον, B 576. Ει. 1200.

δρεπανουργός, Ει. 548.

δρέπειν λειμῶνα Μουσῶν, B 1300.

δριμύς, I 808. δριμύς πρέσβυς, O
255. κόνδυλος, Ει. 257. δικαστής,
Ει. 349. βλέπειν δριμύ, B 562.
δριμύτερον, Π 693. δριμύτατος, Σ
277. δριμύτατος καπνός, Σ 146.

δρομαῖον ὁμαῖν πόδα, B 478.

δρόμος, N 25. 28. Σ 376.

δρυσσερός, Π 298. N 277. 338.

δρυσίζεσθαι, B 1312.

δρόσος, N 330. 978. δρόσος ἀπό πλυ-
σιος, I 1285. δρόσος pro aqua,
B 1339.

δρυκολάπτης, O 480. 979.

δρυονόνα ὄρη, Θ 114.

δρυόχοι, Θ 52.

δρυπέτης, Α 564.

δρυς, N 402. I 528.

δρύφακλος, Σ 386. 552. 830. 1675.

δρῶ pro δράσω, Σ 457. B 130. N 694.

δύναμις. τί δύναται τοῦτο; quid hoc
sibi vult? Π 842.

δύνκτος λέγειν, I 350. ποιεῖν, Π 186.

δύο usurpant Attici, nunquam δύο,
B 1405. Π 441. N 483. 1060.

Σ 928. I 133.

δύομαι, Σ 148.

δυσσάμερις, B 1287.

δυσάρεστος ἀνὴρ, Εκ. 180.

δυσθούλια, N 587.

δυστάργαλις, Αναγ. 6.

δυσγενής, B 1219.

δυσδαίμων, I 1249.

ΔΥ.

δυτικάθαρτος, Ει. 1250.
 δυτικολαίνω, Ν 36. Α 887.
 δυκολία, Σ 106.
 δυκολόκαμψιος, Ν 971.
 δυκολόκοιτος, Ν 420.
 δύκολος, Σ 942. δύσκολος βίος, Π 263. δύσκολον γερόντιον, Ι 42.
 δυκολώτερος, Σ 1105. δυκολώτατος χρήσις, Ν 240.
 δυσκήτως ἔχειν, Β 1433.
 δυσμαθής, Ν 646.
 δύσμορος, Ο 7.
 δυσπινής, Α 426.
 δύσποτος, Α 419.
 δύστηνος, Ο 354. δύστηνος ὄνειρος, Β 1332.
 δυστοκεῖν, Β 1423.
 δυστυχεῖν, Β 1449.
 δυσφορεῖν, Θ 73. Β 922.
 δωδεκαμήχανος, Β 1327.
 Δωδώνη, Ο 716.
 δωμάτιον, *conclave*, Α 160. δωμάτιον Διός, Β 100. 311.
 δῶρα κρείττω τῶν Αλεξάνδρου, Ο 1104.
 δωρισί, Ι 989.
 δωροδοκεῖν, Ο 510. 513. Σ 669. Ι 66. 802. 834.
 δωροδοκησι, Ι 996.
 δωροδόκος, Ι 403.
 Δωροὶ συγκοπέδιλε, *initium cantici*, Ι 529.

Ε.

Εα, *interjectio*, Θ 1105. Ο 1495.
 Ει. 60.
 εα *terminatio accusativi in unam syllabam coalescit*, Β 76.
 ἔαν. ἔασον, Εκ. 1059. ἔω, ἔα, in unam syllabam coalescunt, Α 734.

ΕΓ.

ἐα ὕτ', ἔα ὕτὸν, Α 945. Β 1243.
 ἔδα, Ν 30.
 Εξρος ποταμός, Ο 774.
 ἐγίγνεται, *licet, facultas est*, Β 690.
 ἐγλωττολόγοι, Ο 1695. 1702.
 ἐγλωττιστοπεῖν, Ι 782.
 ἐγρέφεισθαι, Ι 1371. εἰς τοὺς πλουσίους, Ι 926.
 ἐγυᾶσθαι, Π 1202.
 ἐγυητὰς κατασιῆσαι, Εκ. 1064.
 ἐγυτάτω τοῦ γένους, Ο 1665.
 ἐγκαθαμύρζειν αὐχένα εἰς τείρημένον ξύλον, Α 681.
 ἐγκαδέξασθαι, Β 1523. Θ 184.
 ἐγκαθῆσθαι, Θ 600. 688. Σ 1114. Α 343.
 ἐκαθίζεσθαι, Εκ. 23. 98.
 ἐκαλύπτειν, Β 911. ἐκαλύπτεισθαι, Π 714. Θ 500. Ν 11. ἐκαλύψασθαι, Π 707. Ν 735.
 ἐκάνναξον, Ι 105.
 ἐκάπτεν, Σ 791.
 ἐκατακείμενος, Π 742.
 ἐκατακλίνειν, Π 621. Ο 122.
 ἐκατακρούειν, *de saltantibus dicitur*, Β 331.
 ἐκαταμινύειν, Α 581.
 ἐκεῖσθαι τι, Α 309.
 ἐκεκορδουλημένος, Ν 10.
 ἐκεντρεῖς, Σ 427. 1073.
 ἐκέφαλος. σσεισθαι τὸν ἐκέφαλον, Ν 1276. ἐκεφάλου θρέω θύο, Β 134.
 ἐκέχοδα, Β 479. Σ 626.
 ἐκοιτυρεῖσθαι, Ν 48.
 ἐκοληθάξεν, Ι 265.
 ἐκονεῖν, Π 255. Εκ. 489. Ο 1324. Σ 240. Α 1088.

ΕΓ.

ἔκοναζεν, Lacon. pro ἔκονεῖν, Α 1311.
 ἔκροζεν, Π 428.
 ἔκρούεν, de saltantibus, Β 374.
 ἔκρούπιω, Ο 1608.
 ἔκρυφιδζεν, Ι 822.
 ἔκυκασθαι, Α 939.
 ἔκυκλεῖν, Σ 699.
 ἔκυκλον, genus vestis muliebris,
 Α 113. 1162. Θ 261. 499. Εκ. 536.
 ἔκυκλοῦν, Σ 395.
 ἔκυπτεν. ἔκεκυφώς, Β 425. ἔκεκυ-
 φότες, Ν 191. ἔκυψας κάτω,
 Β 804. ἔκυψασα, Θ 790.
 ἔκωμιεν, Ν 1205.
 ἔγρεσθαι, Σ 774.
 ἔχαινεῖν, Α 221. Σ 1006. 1349.
 ἔχαινεῖν τῇ πύλει, Ι 1313. οὐ
 ζῶντος ἑμοῦ ἔχανοῦνται, Α 272.
 ἔχανων, Ν 1436.
 ἔχασκεν, Σ 721.
 ἔχεῖν. ἔχεν, Ι 118. 121. ἔχεάμε-
 νος, Σ 906.
 ἔχειρεῖν, Π 717. Ν 476. Α 365.
 ἔχειρητῆς κακίων ἔργων, Ο 257.
 ἔχλειον, Α 1043.
 ἔχελις, ἔχελεως, Ν 559. Ι 864.
 Α 880. Α 36.
 ἔχελυς, Α 702. Σ 510. Α 889.
 ἔχυτρίζειν, Σ 289.
 ἔχωρεῖσθε, Ι 577.
 ἔγωγε, Π 147. 270. & passim. Pro
 affirmatione *ita*, vel *sic*, Ν 826.
 ἐγὼ δ' ἄρα male scriptum pro ἔ-
 γωγ', Α 739. Εκ. 173. 728. Σ
 1188.
 ἐγῶδα, Θ 502. Εκ. 797.
 ἐγὼ εἰ, pes jambus, Σ 1224.
 ἐγῶμαι, Θ 442.

Εἰ.

ἐγώνγα Dor. pro ἔγωγε, Α 986.
 990. Α 754. 764.
 ἔδομαι, κατέδομαι, temporis futuri,
 Εκ. 595. Ν 121. Ο 26. 588. Ει.
 717. ἐδοκαῶς, Ι 362.
 ἔδρα, Ι 1405. ἔδρας καταλαβεῖν, Εκ.
 21. 86. οὐκ ἔστι Βούλης ἔδρα, Θ
 79. ἔδρα τυμωμένης, Θ 889. σι-
 λήνης ἔδρα, Ν 1507.
 εἰ cum imperfecto vel aoristo indi-
 cat. præcedente vel sequente in
 altero membro ejusdem temporis
 & modi verbo cum particula ἄν,
 Β 1374. Π 583. Εκ. 140. 191.
 219. 407. 423. Ν 1056. Ο 1223.
 Vide not. ad Α 149.
 εἰ cum optativo præcedente aut se-
 quente in altero membro verbo
 optativo cum particula ἄν, Α
 111. Β 533. 585. Π 1037. Εκ.
 791. 794. Ν 870. Ο 163. 197.
 Σ 1405. Α 1196.
 εἰ cum fut. indicat. posito in al-
 tero membro verbo optativo cum
 particula ἄν, Εκ. 162.
 εἰ cum subjunctivo non construi-
 tur, Β 594. Π 216. Σ 190.
 εἰ terminatio 2. perf. passivæ locum
 habet tantum in indicativo, Α
 194. 939.
 εἴ τις & ὅστις sæpe commutata,
 Ει. 118.
 εἶα, interjectio, Π 292. 316. Εκ.
 459. & passim.
 εἰδέα, Θ 436.
 εἰδέναι. οὐ ται γ', ὥστε καὶ με γ' εἰ-
 δέναι, non quod sciam, Θ 34. Ν
 1252.

ΕΙ.

εἰδωλον, O 1393. εἰδωλον τῆς ἡθης, N 976.
 εἶν, interjactio, © 407. B 607.
 ubi vide not. Ei. 877.
 εἴθε, *utinam*. εἴθ' ἐξῆν, Εκ. 938.
 εἴθε λάθοιμι, Εκ. 947.
 εἰκάδες, N 17.
 εἰκάζειν. ἥκασα, N 350. I 1076.
 Σ 1308. ἥκασμεθα, O 807.
 εἰκελόνειρος, O 687.
 εἴμεναι Dor. pro εἶναι, A 775. ubi vide not.
 εἶκεν, *similis est*, O 1298. εἰκέναι, N 185. εἰκῶς, O 697.
 εἰκός, B 900. A 703. εἰκότα, A 692.
 εἰκῶν, εἰκόνος, B 906.
 εἰκῶ, εἰκοῦς, N 559.
 Εἰλείθυια, A 742. Εκ. 369.
 εἶλη, Σ 772.
 εἰλίσσειν, B 1314. 1348.
 εἶμι, *ibo*, Π 605. O 1690. A 484.
 εἶναι. οὐκέτ' εἶμ' ἐγὼ, A 1185. οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῦ, *sui non est compo-*
ros, Σ 642. οὐδὲν εἶμ' ἄρα, *nullus sum*, Σ 997. οὐδὲν εἶ, Εκ. 144. εἶναι μετὰ γυναικὸς, *consuetudinem habere cum muliere*, Π 1081.
 εἴνεκα Atticis poëtis inusitatum: ubi producta prima opus est, adhibent οὐνεκα, A 74. Π 329. Εκ. 659. Ei. 210.
 εἴξασι, *similes sunt*, N 341. 343. *videntur*, O 96. 383. εἴξεις, *similis eris*, N 1001.
 εἰπέ μοι, cum verbo plurali, directo ad plures sermone, adverbialiter, Ei. 383. O 366. A 328.

ΕΙ.

εἰπεῖν τινα Φλαῦρον, N 834. εἰπεῖν τινα κακὰ πολλὰ, A 649.
 εἶργειν, Σ 334. 384.
 εἶργειν, A 330. O 1082. 1085.
 εἶρεσιῶνη, Π 1054. Σ 399. I 728.
 εἶρηναῖος, I 805.
 εἶρηνη, A 32. 39. 652. & passim. εἶρηνην ἄγειν τινί, O 386. εἶρηνην ἄδολον ἄγειν, A 169. εἶρηνη Φιλέροτος, © 1147. λυσιμάχη, Ei. 992. δέσποισα χορῶν, γάμων, Ei. 976. εἶρων, N 449.
 εἶρωνεύεσθαι, O 1211.
 εἶρωνικῶς, Σ 174.
 εἰς & ἐπὶ commutata, B 620. 1381.
 εἰσάγειν, Εκ. 983. N 1149. A 11. ἀδίκημα, Σ 840. τὸν υἱὸν εἰς τοὺς Φράτορας, O 1669.
 εἰσαίρομαι, εἰσφέρωμαι, B 518.
 εἰσάττω, N 543. 996.
 εἰσθάλλειν, Ei. 746. νοήματα εἰς τὰς κιθαρὰς, Σ 1056.
 εἰσδιάξεσθαι, O 32.
 εἰσβολή, ἐσβολή, B 956. 1104. I 597. 857. A 1075.
 εἰσδύς, Π 204.
 εἰσελθὼν, Π 237. 242.
 εἰσεκκύειν εἰς τὸ βουλευτήριον, A 379.
 εἰσέρρειν. εἰσηήρηκας, © 1075. εἰσηήρησεν, I 4.
 εἰσηγεῖσθαι, *introducere*, O 647.
 εἰσιῶν, Π 234.
 εἰσπλέω, © 877.
 εἰσκηρύττειν, A 135.
 εἰσκομίζειν. ἐσκεκόμισμαι, *intuli*, Σ 616.
 εἰσκυκλεῖν, © 265. Σ 1475.
 εἰσκυλλεῖν εἰς πράγματα, © 651. 767.
 εἰσομοι,

εἶσμαι, *sciam*, N 1144. Σ 1224.
 Α 332. Α 1114. εἶσει, *scies*, Π
 647. εἰσόμεθα, Ο 53.
 εἰσφέρειν, Α 651. εἰσενεμάτω, Π
 228. εἰσενέτω, Α 650.
 εἰσφοιτᾶν, Ι 1033.
 εἰσφορὰ, Ι 924. εἰσφορὰς ἀντισφεί-
 ρειν, Α 654.
 εἰσφρῶ. εἰσφρήσμεν, Σ 892. vide
 not. ad O 193.
 εἶσω εἰσιέναι, Π 231. 1088.
 εἶτα in interrogatione absurditatem
 dicti vel facti arguit, B 76. Εκ.
 132. 335. 529. 535. Α 1024. 1026.
 Π 45. 79. N 347. 1214.
 εἶτα abundans inter participium &
 verbum, Ει. 745. ubi vide no-
 tam, & ad Α 654.
 ἐκάργος, Apollinis epithet. Θ 972.
 ἐκαστοτε, Π 818. 980.
 Εκάταιον, Εκάτειον, B 366. Σ 804.
 Α 64.
 Εκάτη, Α 700. Π 594. Φωσφόρος,
 Θ 858. Α 443. διπύρους ἀνέχου-
 σα λαμπάδας, B 1361. νῆ τὴν
 Εκάτην, Π 764. μὰ τὴν Εκάτην,
 Π 1070.
 ἑκατι, Α 306. Ει. 699.
 ἐκατοσκέφαλος, Dorice, N 336.
 ἐκατοσκέφαλος, B 473.
 ἐκατονάλαντος γραφὴ, Ι 442.
 ἐκατοντόργυιον μῆκος, Ο 1131. fu-
 specta lectio.
 ἐκατοστή, Σ 658.
 ἐκδαίνειν. εὐτυχῶς ἐκδέθηκε τὸ πρᾶγ-
 μα, Εκ. 505.
 ἐκδάλλειν, Π 430. 463. 464. Θ 401.
 τὴν ἔνδεσιν, Ι 404.

ἐκδάλλεσθαι, *exigi*, de poëta, cum
 jus fabulæ populo non proban-
 tur, Ι 525.
 Εκδάταναι, Σ 1143. Ι 1089. Α 64,
 613.
 ἐκδιδάξαι, Ο 660. 662.
 ἐκδολεῖσθαι, Ει. 1123.
 ἐκρίγνεται, *licet*, Ι 851.
 ἔκγονος, Ι 786.
 ἐκγράφεσθαι, B 151. Ο 982.
 ἐκδέρειν, Σ 450.
 ἐκδικάζειν, Ι 50.
 ἐκδιδράσκειν, Σ 126.
 ἐκδύεσθαι, *erepere*, *exire*, Σ 141.
 ἐκδύναι, Σ 351.
 ἐκδύεσθαι, *se exuere vestibus*, Α 662.
 686. 920. 925.
 ἐκείνος, κατ' ἐξοχήν, ut αὐτός, N 195.
 ἐκχειρία, Ει. 908.
 ἐκζώπυρῆν τὸν πόλεμον, Ει. 310.
 ἐκκαλᾶσθαι, Σ 381. 609.
 ἐκκαλύπτειν, Ο 1503.
 ἐκκαυλίζειν, Ι 825.
 ἐκκενοῦν, B 1070.
 ἐκκλησία, Π 171. 330. 725. 950.
 Ι 76. κυρία, Α 19. λέλυται, Εκ.
 377. πληρουμένη, Εκ. 89. ἐκκλη-
 σίαν ποιῆν, Ι 746. Α 169. λύειν,
 Α 173. ἐκκλησίαι, *concio*, ῥήτρα,
 Ο 1030.
 ἐκκλησιάζειν, Θ 84. 90. Ο 1027.
 Σ 32.
 ἐκκοδάλικεύεσθαι, Ι 270.
 ἐκκοκκίζειν, Α 364. 448. Α 1179.
 Ει. 63.
 ἐκκόπτειν τὸν ὀφθαλμόν, Ο 1613.
 Α 92. ἐκκόπτεσθαι τοὺς ὀφθαλ-
 μούς, Ο 343. N 24.

ἐκκίρειν, τὴν κόρην ἀφαρεῖσθαι, Θ
 760. *everttere*, Εἰ. 59.
 ἐκυκυλεῖσθαι, Θ 96. Α 408. 409.
 ἐκυκλίνδειν, Εἰ. 134.
 ἐκκύπτειν, Εκ. 1052.
 ἐκκυφεῖν, *clamoribus obtundere*, I
 312.
 ἐκλαγχάνειν, Θ 1071.
 ἐκλακλίζειν, Σ 1492. 1525.
 ἐκλάμπειν, Ο 1712.
 ἐκλάπτειν, Α 1229. ἐκλάπτεσθαι ζω-
 μόν, Εἰ. 885.
 ἐκλύνειν ἵππους, Εἰ. 1283.
 ἔκμαγμα, Θ 514.
 ἐκμαίνειν τινα, Εκ. 965.
 ἐκμανθάνειν, Εκ. 244.
 ἐκμαίνεσθαι, *seminis fluxu pollui*,
 Β 753.
 ἐκμοχλεύειν, Α 430.
 ἐκνομίως, Π 981. ἐκνομιώτατα, Π
 992.
 ἐκπειροῦσθαι τινός τι, *percontari ali-*
quid ex aliquo, I 1234.
 ἐκπερδίκισαι, Ο 768.
 ἐκπετάννυμι, I 1347.
 ἐκπετήσιμος, Ο 1355.
 ἐκπηγνίζεσθαι, Β 578.
 ἐκπνέειν, I 700. τὴν ψυχὴν, Ν 712.
futur. ἐκπίομαι, Α 199.
 ἐκπίπτειν, Π 244. I 532. Εκ. 906.
 ἐκπλήττειν, Β 144. Π 673.
 ἐκπλύνειν, Π 1062. 1064. τὴν οἰσπώ-
 τιν, Α 575.
 ἐκποδῶν, Β 853. Σ 949. 1325. I
 957. 1151. Εκ. 134. 507. Εἰ. 1264.
 Α 240. 305.
 ἐκποκίζειν τὰς ποκάδας, Θ 567.
 ἐκπορίζειν, Α 421. Σ 365. 859. 1113.

ἐκπλήσεται, *evolabit*, Σ 208.
 ἐκπυνθάνεσθαι, Π 60.
 ἐκπώματα, Εκ. 447. Σ 677. Α 74.
 ἐκροδίζειν, Α 576.
 ἐκροφεῖν, I 360.
 ἐκσεῖν, Α 344.
 ἐκτεκλεύειν, Α 1028.
 ἐκτεδάννυμι, I 795.
 ἐκτρέφειν, Ν 554. τὰ βλέφαρα, Π
 721. τοὺς τρόπους, Ν 88.
 ἐκτεῦς, Εκ. 547.
 ἐκλήκειν, Ν 772.
 ἐκλήθεναι, Β 1190. Ν 531.
 ἐκλίνειν, Εκ. 656. 663.
 ἐκλοξεύεσθαι, Π 34.
 ἔκλωπος, Ο 1474.
 ἐκλωχηνλίζειν, Α 705. ἐκλωχηνλίζε-
 σθαι, Π 70. Ν 1501.
 ἐκλέπεσθαι, Π 837.
 ἐκλέφειν, Β 1432. Ν 532. 1380.
 ἐκλωπῇ, Β 113.
 ἐκλωπᾶν, *furtim exire*, Εκ. 337.
 ἐκλώγεσθαι, Σ 155.
 ἐκλυφλοῦν, Β 1195. Π 301.
 ἐκφείρειν νεκρὸν, Β 170. ἐκφερόμενοι,
 Β 168. ἐξενήνοχας, Εκ. 754.
 ἐκφθείρεσθαι, *egredi*, Εἰ. 72.
 ἐκφλέγειν, Εἰ. 608.
 ἐκφορᾶ, Π 1008. 1138. Εκ. 926.
 οὐδεμί' ἐκφορᾶ λόγον, Θ 472.
 ἐκφρῶ, vel ἐκφρεύω, Σ 125. 156.
 162. ubi pro ἔκφερε legendum
videtur ἔκφρεε.
 ἐκφροντίζειν, Ν 695. 697.
 ἐκφυσᾶν πόλεμον, Εἰ. 610.
 ἐκχεῖν, *effutire*, Θ 554. ἐξεχύθην,
in letitiam effusus fui, Σ 1469.
 πύργων ἐξεχέοντο, Εἰ. 1287.

ΕΛ.

ἐλαία, Atticum, non ἐλαία, B 988.

995. O 617. Σ 450.

ἐλαιολόγος, Σ 712.

ἐλαῖς, A 998.

ἐλασσᾶς, avis, O 886.

ἐλασίβρυντα ἔπη, I 626.

ἐλατήρ, genus placentæ, I 1182.

A 246.

ἐλατῆρες ἵππων, I 1266.

ἐλαύνειν ἄρμα, N 69. ἵππους, N

1272. ναῦς, I 1182. τὸν δρόμον,

N 25. 28. 29. ὄρχον, A 995. γυ-

ναῖκα, Εκ. 39. ἐλαύνειν, remi-

gare, B 205. οὔτε θέομεν, οὔτ'

ἐλαύνομεν, Εκ. 109. ἐλᾶς, futu-

rum, B 203. N 1298. ἐλᾶτε,

I 243.

Ελάφιον, nom. propr. Θ 1172.

ἐλαφος, N 354.

ἐλαφρῶς, A 218.

ἐλαίρειν, I 793.

ἐλαῖς, avis, O 302. 885.

ἐλεγος, O 217.

ἐλέσχειν, B 857. 960. 961. I 1232.

Π 574. ἐλέσχειν πρᾶγμα, Εκ. 485.

ἐλέσχος. ἐλέσχον ποιεῖν, B 784. ἐλέσ-

χους πάντας προσφέρειν, A 484.

ἐλεεῖν. I 531. ἐλέησον, Ει. 400.

ἡλέηται, A 706.

ἐλεεινός. ἐλεεινὴ ἐσθῆς, A 413.

ἐλεεινῶς, Θ 1063.

ἐλεινός, B 1063.

ἐλειος, B 352. O 243.

ἐλελελεῦ, O 364.

ἐλελίξεσθαι, O 213.

Ελένη, A 155. Θ 850. 909.

ἐλεὼν, τὸ, mensa coquinaria, I

152. 169.

ΕΛ.

ἐλεφάντινος, Θεσμοθ. II. 3 in notis.

ἐλεφαντόδετος Φέρεινξ, O 218.

ἐλθὼν aliquando redundat apud At-

ticos, ut N 89. 815. Σ 789.

Θ 481.

ἐλύνειν, Θ 598.

ἐλίξ βότρυς, B 1321. κισσοῦ, Θ

1000.

ἐλκειν πάσας προφάσεις, A 726.

ἐλκειν, N 1218. ἐλκεσθαι, in jus

trahi, N 1004. ἐλκεσθαι τῶν ὀβ-

χιπέδων, I 772. ἐλκειν, bibere,

I 107.

ἐλκύδριον, I 907.

ἐλκύειν, de saltantibus dicitur,

Ει. 328.

Ελλάνιος Ζεὺς, I 1253.

Ελλάς, Π 463. A 531. & passim.

ἐλλέβορος, Σ 1489.

ἐλλείπειν οὐδέν, A 673. ἐλλείπειν,

deficere, Π 859.

Ελληνες, Π 584. 878. N 413. Ελλη-

νες καὶ βάρβαροι, B 724. Ελλη-

νων νόμῳ, A 773.

Ellipsis nominum δόμος, οἶκος, ναός.

A 407. Θ 89. 795. Π 84. A 1222.

Ellipsis participii ὄρων, I 783.

Ellipsis praepositionis ἐν cum loco-

rum nominibus, A 1299. Θ 806.

I 781. Ει. 932.

Ellipsis praepositionis σύν. B 560.

Σ 170. Ει. 1288. I 3. 7.

ἐλπὶς λεπίη, I 1244. ἐλπιδ' ἀγαθὴν

ἔχειν, Π 212. τὰς ἐλπίδας προ-

διδόναι, N 1500.

ἐλπίζειν etiam de malo dicitur, ut

O 956.

ἐλπεῖν Lacon. pro ἐλθεῖν, Α 105.

118. 1081.

Ελύμνιον, nomen loci, Ει. 1126.

ἐλυτρον τοῦ δόρατος, Α 1120.

ἐμδα, pro ἐμδαθι, Β 377. Εκ. 478.

ἐμβάδια. Π 847. 941. Σ 600.

ἐμδάλλειν, de remigantibus, Β 206.

Ι 602. ἐμδάλλειν οἰκίαν, Α 511.

ἐμδάλλειν τινὶ χεῖρα, Σ 554. δε-

ξιάν, Β 754. 789.

ἐμβάπτειν εἰς τὸν κηρὸν, Ν 150.

ἐμδάς, Π 759. Εκ. 314. 342. 633.

850. Ν 719. 858. Σ 103. 274.

447. 1158. Ι 321. 870. 872.

ἐμβραχυ, Θ 390. Σ 1120.

ἐμβρόντητος, Εκ. 793.

ἐμβύειν, obturare, Σ 128.

ἐμμέλεια λόγων, Β 897. ἐμμέλεια
κονδύλου, Σ 1503.

ἐμμελέσμερον, Εκ. 807.

ἐμός αὐτοῦ βίος, Attice pro ἐμοῦ
αὐτοῦ, Π 33. sic Α 93. τὸν σὸν
τοῦ πρέσβεως.

ἐμοῦς, Baotice pro ἐμοῦ. Α 910.

ἐμπαίζειν τοῖς χοροῖς, Θ 975.

ἐμπεδόω, Α 211. 233.

ἐμπειρία, Εκ. 115.

ἐμπείρω, infigo, ἐμπεπαρημένον κρέας,
Α 796.

ἐμπήγνυμι. ἐμπέπηγε, passive, Α
1226.

ἐμπιεῖν, Ει. 1156.

ἐμπίμπλημι, Α 235. Σ 603. 911.

1304. ἐμπίμπλη pro ἐμπίμπληθι,

Ο 1310. οὐκ ἂν ἐμπλήμην, Α 236.

ἐμπλήμενος, Εκ. 56. Σ 424. 1127.

Ι 935.

ἐμπίμπλημι, Α 311. 322. Θ 749.

Β 859. Ν 399. 1484. Α 918.

ἐμπίπτειν τινὶ, in caput alicuius in-
cidere, Π 180. ἐμπίπτει λόγος
περὶ τινος, Α 858.

ἐμπίς, Ν 157. 160. 165. ἐμπίδες
ὀξύστομοι, Ο 244. ἐμπίς Τρικε-
ρυσία, Α 1032.

ἐμπνεῖν, spirare, Θ 926.

ἐμποδίζειν, Ο 965. ἰσχυάδας, Ι 755.

ἐμποδῶν, Σ 247. Ει. 473. ἐμποδῶν
γίνεσθαι τινι, Ει. 315.

ἐμποιεῖσθαι, Ο 1301.

ἐμπολαῖος, Π 1155. Α 816.

ἐμπολᾶν, Θ 452. Σ 444. Ει. 367.

448. 563. 1201.

ἐμπολὴ, Α 930.

ἐμπορευτέα, eundum est, Α 480.

ἐμπορία, Ο 718. κερδαλέα, Ο 594.

ἐμπορικά χρήματα, Α 973.

ἐμπορος, Π 521. 904. 1179.

Εμπουσα, Β 293. 305. Εκ. 1056.

ἐμπερήθειν, Α 269. Θ 749. ἐμπε-
περησμένη ἤς, Σ 36.

ἐμπυρεύειν, Ει. 1137.

ἐμφανής, Σ 733.

ἐμφανῶς, Α 312.

ἐμφερής, Ν 502. ἐμφερέστατος, Σ
1103.

ἐμφυσᾶν. ἀύλητρίς ἐνεφύσησε, Σ
1219.

ἐμφορδειοῦσθαι, Ο 861.

ἐν praepositio quandoque abundat,

Π 765. Ι 394. 705. Α 986. 1026.

ἐν ἀνδράσι, inter viros, in catu
viroorum, Σ 1185.

ἐναγώνιος, Π 1161.

ἐναλλαξ ἴσχειν τῷ πόδε, Ν 983.

ἐνάλλεσθαι, Β 39. Σ 1305.

EN.

ἐναντίον, I 342. μαρτύρων, Εκ. 448.
 451. τοῦ παιδίου, Α 907.
 ἐναντιοῦσθαί τι, O 385. ταῖς δια-
 λαγαῖς, Ει. 1049.
 ἐναποπατεῖν, Ει. 1228.
 ἐναποτίσαι χρήματα, O 38.
 ἐνάπτω, *committo, coagmento*. θώ-
 ρακος κύτος ἐνημμένον κάλλιπτα,
 Ει. 1225.
 ἐναργής, Σ 50.
 ἐναργῶς, I 1173.
 ἐνασπιδούσθαι, Α 368.
 ἔνδεκα, οἱ, *undecimviri*, Σ 1108.
 ἐνδιατρίβειν τοῖς ἀρχαίοις ἥθεσι,
 Εκ. 585.
 ἐνδιδόναι ἑαυτὸν τι, *alicujus pote-
 stati se permittere*, Π 781. ἐνδοῦ-
 ναι λαβὴν, Α 672. I 847. ἐνδιδό-
 ναι μαλακὸν, Π 438.
 ἐνδίῳς, N 1379.
 ἔνδοθεν, Π 228. 964. N 1164. Θ
 794. Σ 833. 861. Α 805.
 ἐνδύεσθαι, Θ 253. ἐνδύεσθαι τόλμη-
 μα, Εκ. 288.
 ἐνέβλαιν, I 970. Θ 742. B 1299.
 ἐνεργέω. ἐνήργε, Σ 913.
 ἐνεχυράζεσθαι, Εκ. 567. N 35. 241.
 ἐνέχυρον, Π 451. Εκ. 755.
 ἔνη. παρῆναι εἰς ἔνην, Α 172. ἔνην
 ἔλθεῖν, Εκ. 796. ἔνη καὶ νέα,
dies ultimus mensis, N 1134.
 1178. 1197. 1222.
 ἐνημμένος, *accensus*, Ει. 1031.
 ἐνημμένος, *indutus*, Εκ. 80. N 72.
 O 1250.
 ἐνθ' ἃ αὐτοῦ, Σ 765. Π 1187.
 ἐνθαδὶ, Π 54. Α 1010. Εκ. 885.
 ubi vide not.
 ἔνθεσις, I 404.

EN.

ἐνθου, I 51.
 ἐνθρυλίζειν τινὶ, Θ 341.
 ἐνικυτοὶ παλαιοὶ, B 348.
 ἐννεοστρεῦειν, O 1108.
 ἐννύχια φροντίδες, I 1290.
 ἐνόπλιος. κατ' ἐνόπλιον, *genus
 rhythmi*, N 651.
 ἐνόρχις παῖς, I 1385. ἀνήρ, Α 661.
 σέρφρος, O 569.
 ἐνριγοῦν. ἐνερρίγωτα, Π 846.
 ἐνσκευάζειν, Α 1096. ἐνσκευάζεσθαι,
 Α 384. 436.
 ἐντρίάζειν, Σ 702.
 ἐντρίαλίζειν, Α 1034.
 ἐντρήσασθαι πρᾶγμα τι, Α 268.
 ἐνταυθαῖ, Α 4. 568. 570. Θ 225.
 B 273. Π 225. 608.
 ἐντεθριμῶσθαι, Α 663.
 ἐντείνεσθαι τὴν ἀρμονίαν, N 968.
 ἐντελής μιτρός, I 1367.
 ἔντερον, N 160. ἔντερα, I 1184.
 Α 367. B 476.
 ἐντερονεία, I 1185.
 ἐντετοκυῖα νόσος, Σ 651.
 ἐντευθενὶ, O 10. Ει. 922.
 ἐντευτλανοῦν, Α 894.
 ἐντιθέω, I 717.
 ἐντιλᾶν, Α 351.
 ἔντονος, Α 666.
 ἔντραγε, *imperativ. ab ἐντρέγων*,
 I 51. Σ 612.
 ἐντρέξεσθαι, Εκ. 732. 904. Α 149.
 ἐντριωνίζειν, I 1189.
 ἐντυλίττειν, Π 692. N 987.
 ἐντύθειν, Σ 459.
 Ενωχλῖος, Ει. 457.
 ἐνυβρίζειν, Θ 719.
 ἐνύπμιον ἰδεῖν, Σ 25.

ἐξ ἐμοῦ, *e domo mea*, Εἰ. 1149.
 ἐξαίτωνίζειν, Εκ. 259.
 ἐξαίρειν, Α 1133. χορείαν, Θ 981.
 ἐξαίφνης, Π 353. Ν 352. 387.
 ἐξακέσεις νόσων, Β 1033.
 ἐξαλέασθαι, Ι 1080.
 ἐξάλειπτον, Α 1063.
 ἐξαλείφειν, Ι 877. Εἰ. 1181.
 ἐξαλείειν, ἐγκυλίσειν, Ν 32. 33.
 ἐξαμαῶν, Α 367.
 ἐξαμαρτάνειν, Π 915. Ν 1402. Σ 515.
 ἐξαμεδῶσαι Φρολίδῃ, Ν 137. 139.
 ἐξαμπεύειν, Α 289.
 ἐξανδρούμενος, Ι 1241.
 ἐξανέχεσθαι. οὐκ ἐξηνέσχετο ὄρων,
 Εἰ. 702.
 ἐξανθίζεσθαι, Α 43.
 ἐξαπατύλλειν, Ι 1144. Α 657.
 ἐξαπίνης, Π 336. 339.
 ἐξάπειν, Σ 379.
 ἐξαράττειν, Θ 704. Ν 1373. Ι 641.
 Α 1181. ubi vide not.
 ἐξαρκεῖν, Ι 524.
 ἐξαρκούντως, Β 377.
 ἐξαρηνητικός, Ν 1172.
 ἐξαργος, Π 241. Ν 1230.
 ἐξαρωπάζειν, Ι 708. Εἰ. 6. Σ 837.
 ubi vide not.
 ἐξαργῶν. Εἰ. 470. ἐξηρητημένος πώ-
 γωνα, Εκ. 494.
 ἐξαρχῆς, Π 221. 866. 1113. Β 591.
 ἐξάττειν, Π 733. Β 567.
 ἐξαυδᾶν δεινὸν μέλος, Α 1183.
 ἐξαυτομολῶ, Ν 1104.
 ἐξεγείρεσθαι, Β 51.
 ἐξεγρήγορε, Ο 1413.
 ἐξέδεσθαι τοῦψον, Ι 1032.
 ἐξεδήδοκε, Σ 925.

ἐξεδρος χάρα, Ο 275.
 ἐξεκάζω. ἐξηκασμένος, Ι 230.
 ἐξεμι, *exibo*, Ι 760. ἔξει, *pro*
 ἔξειθι, Ν 633.
 ἐξείργειν θύραζε, Α 825.
 ἐξελᾶν, *futurum*, Σ 1230. *item*
 ἐξελῶ, Ν 123. 802. Ι 365. &
passim. ἐξεληκαῶς, Ν 828.
 ἐξελέσκειν, Β 960. Ν 1062.
 ἐξελκύνειν, Εἰ. 315. 506.
 ἐξεμεῖν, Β 11. Ι 1148. Α 6. 586.
 ἐξεπαίρειν τινὰ, Α 623.
 ἐξεπίτηδες, Π 916.
 ἐξεπίσπασθαι τι, Σ 1249.
 ἐξεργᾶν, Σ 993. Α 341.
 ἐξερημοῦσθαι, Εἰ. 647.
 ἐξέρπειν, Ν 710. Ι 607.
 ἐξετάζειν, Θ 437.
 ἐξέτης, *sexennis*, Ν 862.
 ἐξεύρημα σοφόν, Εκ. 577.
 ἐξέχει εἴλη, Σ 771.
 Εξηκισλίδης, *nom. propr.* Ο 11.
 764. 1527.
 ἐξηπεροπεύειν, Α 840.
 ἐξιδίειν εἰς θοιμάτιον, Ο 791.
 ἐξιμνεῖσθαι, Β 1176.
 ἐξιπαῦν, Α 291.
 ἐξίστασθαι τοῖς χοροῖς, Β 354. 370.
 ἐξίστω, *imperativus*, Α 617.
 ἐξιτῶσαι, Β 688.
 ἐξμέδιμος, Εἰ. 631.
 ἔξοδον αὐλεῖν, Σ 582.
 ἔξοδος, *expeditio bellica*, Ν 579.
 Εἰ. 1181. χαλεπὴ γυναικῶν ἔξο-
 δος, Α 16.
 ἐξοικίζεσθαι, Εἰ. 197. 203.
 ἐξολισθαίνειν, Εκ. 286. Εἰ. 141. τὰς
 διαβολὰς, Ι 491.

ἐξέλθωμι, ἐξελῶ, Π 418. 879. ἐξο-
 λείν, Σ 1229. Ν 1136. ἐξολῶν,
 I 143. ἐξολέσειεν, Α 1153. Π 592.
 ἐξόλωλας, Ει. 366. ἐξολωλότες
 ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, Ει. 483.
 ἐξορμηκτοῦσθαι, Π 635.
 ἐξορμέξασθαι, Α 843.
 ἐξορμᾶν κοῦφον πῶδα, Θ 659.
 ἐξωλίσειεν ζῶον, Π 443. κακὸν,
 Εκ. 1053. 1070.
 ἐξώλης ἀπόλοιτο, Ει. 1072.
 ἐξωμίζειν τὸν βραχίονα, Εκ. 267.
 ἐξωμῖς, Α 662. 1021. Σ 444. Αἰολ. II.
 ἐξωμοσία, Εκ. 1026.
 ἐξώπιος, Θ 881. 884.
 ἐρετίζειν, Α 1079.
 ἐπαγλαίζειν, Εκ. 575.
 ἐπαίειν, Ν 650. Σ 516.
 ἐπαινω, Lacon. pro ἐπαινέω, Α 198.
 ἐπαινέειν, Π 745. I 460. 595. οὐκ
 ἐπαινῶ ἤκουσαν ἄρτι, Α 70. ad-
 sentior, approbo, Ο 1616. benefici
 oblati gratiam facio, Β 508.
 ἐπαίρειν τινα, impellere, Ν 42.
 1457. Β 1041. Ο 1657. ἔπαιρε
 σαυτὸν, Α 937. Σ 996. ἐπαίρο-
 μι, crigor, Α 937.
 ἐπαλξίς, Α 72.
 ἐπαναδραίνειν, I 169.
 ἐπαναδράλλεσθαι τὰ ἱμάτια, Εκ. 276.
 ἐπαναδοᾶν, Π 292.
 ἐπαναδράζειν, Π 525. 533. 799.
 ἐπαναγορεύεσθαι, Ο 1072.
 ἐπαναίρεσθαι, surgere, I 784.
 ἐπανακρούεσθαι, Ο 648.
 ἐπαναμένειν, Ν 803. 843. Εκ. 790.
 ἐπαναπηδᾶν, Ν 1375.
 ἐπαναπτήρεσθαι, I 152.

ἐπαναφυσᾶν, Θ 1175.
 ἐπανέρομαι, interrogo, Β 435.
 ἐπανθεῖν, Ν 978. 1174. ἐπανθοῦσι
 ποικαὶ τρίχες, Σ 1065. ἐπανθεῖ
 τοῖς μήλοις τὸ τρυφερόν, Εκ. 903.
 ἐπανθοῦσα θρίξ, Εκ. 13.
 ἐπανθρακίδες, Α 670.
 ἐπανίστασθαι τι, Ο 1584. ἐπανά-
 στω, imperativus, Π 539.
 ἐπανορθοῦν, Α 529.
 ἐπαπεδύεσθαι πράγματι τι, Α 615.
 ἐπαρηγεῖν, Σ 402.
 ἐπαρκεῖν τοῖς δευμένοις, Π 830.
 ἐπασκεῖν σοφίαν, Ν 1025.
 ἐπάρτειν, Α 1171.
 ἐπαυχεῖν, Ο 628.
 ἐπαφαινομαι, unde ἐπαφαινό-
 θην, Β 1089.
 ἐπαχθῆ ῥήματα, Β 940.
 ἐπεικράπειν, I 493.
 ἐπειγέσθαι, Α 1070.
 ἐπεὶ pro nam, Α 258. Ν 688. Β
 660.
 ἐπεὶ οὐ, pes jambus, Α 273.
 ἐπειθόμεν, ἐπειθόμεν commutantur
 sepiissime, Εκ. 772. Ο 1011. Σ
 749. 1027.
 ἐπεισπαίω, Π 805.
 ἐπεισπηδᾶν, I 363.
 ἐπειτα aliquando interrogat, Π
 1148. Ν 226. 1249. Θ 637. &
 commodi reddi potest per itane?
 Interdum significat tamen, ut
 Θ 884. Ο 29. Α 126. 498. In-
 terdum reddi potest per atqui,
 ut Π 938.
 ἐπεκροφῆν, I 701.
 ἐπεντείνειν ἀνδρικότερον, Ει. 514.

ΕΠ.

- ἐπεξείναι, Β 1118.
 ἐπερείδεσθαι, Β 1102. ταῖς βακτη-
 ρίαις, Εκ. 277.
 ἐπερήσονται, *interrogabo*, Α 98. ἐπε-
 ρησόμενος, Π 32.
 ἐπέρχεσθαι τι σαφῶς τιμῇ, *aliquid
 clare alicui exponere*, I 618.
 ἐπέρχεσθαι πάντα, *omnia oratio-
 ne persequi*, Σ 636.
 ἔπεσθαι τιμῇ, Π 308. μετὰ τῶς,
 Π 823.
 ἐπέτειος τὴν φύσιν, I 518.
 ἐπεύχεσθαι θεοῖς, Σ 388.
 ἐπέχειν, *ori admoovere*, Ει. 1167.
præbere: πιεῖν ἐπέσχεον, Ν 1382.
 ἐπέχειν ταῖς ἀρχαῖς, Α 490. ἐπί-
 σχές, Β 851. I 847. τοῦ τόκου,
 Α 742. τοῦ δρόμου, Ο 1200.
 ἐπήκοος, Θ 1157.
 ἐπί. ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου, Ο 154.
*νικᾶν ἐπὶ κριταῖς πᾶσι καὶ θεα-
 ταῖς*, Ο 445. ἐπὶ ταῖς οἰκίαις,
in domibus, Σ 801. ἐπὶ κώπῃν
 ἵζειν, Β 199. Cum accusativo in-
 terdum significat *propter vel cau-
 sa*: ut κατῆλθον ἐπὶ ποιητὴν, Β
 1418. ἐπὶ τί πάρεσσι; *cujus rei
 gratia adestis?* Α 1101. ἐφ' ὃ τι
 ἡμᾶς ξυγκαλεῖς, Α 22. Vide etiam
 Α 481.
 ἐπικλεῖν, Ν 1299.
 ἐπιβάλλειν τινὶ χειρᾶς, Α 440. σύμ-
 βολον, Ο 1215. ἐσθῆτα, Εκ. 536.
 ἐπιβατεύειν τινὶ, Β 48.
 ἐπιβολή, *multa*, Σ 769.
 ἐπιβουλεύειν, Π 570. ΙΙΙΙ.
 ἐπιβρέμεσθαι, Β 680.
 ἐπιβύειν τὸ σῆμα, Π 379.

ΕΜ.

- Επιγένης, nom. propr. Εκ. 931.
 ἐπιγίγνεσθαι, I 136.
 ἐπιγλωττῖσθαι, Α 37.
 Επίγονος, nom. propr. Εκ. 167.
 ἐπιγράφεσθαι, Α 1095. προστάτην
 ἱαντῶ, Ει. 684.
 Επιδάυρος, Β 364.
 ἐπιδαικνύναι, Σ 881.
 ἐπιδεικνύναι, *ostendere*, Α 765.
 ἐπιδεικνυσθαι, *artis suæ specimen
 publice edere*, Β 771.
 ἐπιδείξις. εἰς ἐπίδειξιν ἔρχεσθαι τιμῇ,
 Ν 269.
 ἐπιδειπνεῖν, I 1140.
 ἐπιδέξια, τὰ, Ο 1493. περίθι τὸν
 βωμόν ἐπιδέξια, Ει. 957.
 ἐπίδεσμος, Σ 1440.
 ἐπίδηλός ἐστι κλέπτων, Εκ. 661.
 ἐπιδημεῖν, Θ 40.
 ἐπιδήμιος πόλεμος, Ει. 1098.
 ἐπιδιάρρηκῆναι, I 701.
 ἐπιεικῶς ἐξεπίστασθαι τι, Σ 1249.
 ἐπιζειν, Α 321. Θ 468.
 ἐπιθαυμάζειν τὸν διδάσκαλον, Ν 1147.
 ἐπιθήκη, Σ 1391.
 ἐπιθύειν, Π 1116.
 ἐπιθυμεῖν σοφίας, Ν 412. κόρης,
 Εκ. 611. 618.
 ἐπιμαθίζεσθαι, Π 185.
 ἐπιμαθῆσθαι, Β 1046.
 ἐπικεῖσθαι, I 252.
 ἐπικεύειν, Ει. 1317.
 Επιμεχοδῶς, Ο 68.
 ἐπιμηρυκέσθαι τιμῇ, Θ 336. ΙΙΙ63.
 ἐπίκλυτος, Β 683.
 ἐπίκληρος παῖς, Ο 1653. Σ 583.
 589.
 ἐπίκλητος, Ει. 1266.

ἐπικλίνειν

ἐπικλίνειν τὴν θύραν, *claudere januam*, Εκ. 420.
 ἐπικλινῆς, Α 575.
 ἐπικλιντρεν, Εκ. 907. Αναγ. 16.
 ἐπικνῶν, Ο 533. 1582. 1586.
 ἐπιποικυλόσθια, Θ 1059.
 ἐπίπουρος, Ι 1319.
 Ἐπίπουρος, nom. propr. Εκ. 644.
 Ἐπιπράτης, nom. propr. Εκ. 71.
 ἐπιπράζειν, Ι 1051.
 ἐπιπυπείν, Ο 780. τοῖς ποσὶ, Εκ. 483.
 ἐπιπωμάζειν, Α 982.
 ἐπίπωπος, Α 231.
 ἐπιλαμβάνεσθαι τινος, Α 596.
 ἐπιλανθάνεσθαι, Π 466. Ν 855.
 ἐπιλελήσμεν, Σ 605.
 ἐπιλέγειν, Ι 418.
 ἐπιλείπειν, *deficere*, Π 554. τὸ πένος τοὺς πρεσβύτας ἐπιλείπει, Εκ. 620.
 ἐπιλήσμων, Ν 129. 485. 629.
 ἐπιμαίνεσθαι πράγματι τινι, Σ 1469.
 ἐπιμαχδλωτὸς, Α 1201.
 ἐπιμαχτύρομαι, Ν 495. Σ 1437.
 ἐπιμελητής, Π 907.
 ἐπιμύειν, Σ 934.
 ἐπιμενασμένος, Εκ. 838.
 ἐπινεύειν, Α 115.
 ἐπινίκιον, Εκ. 1181.
 ἐπίνοια, Π 45. ἀσπειράτη, Ι 539.
 γνώμης, Εκ. 574. ἐπινοίας θαυμαστίας ἐξευρίσκειν, Ι 1322. καινὴν ἐπίνοιαν ζητεῖν, Σ 346. λοιδορεῖν οἶνον εἰς ἐπίνοιαν, Ι 90. τίν' ἔχοντες ἐπίνοιαν ἔμολον; Ο 405.
 τίς ἢ ἐπίνοιά σου; Ει. 127. ἐπίσλασθαι τὴν ἐπίνοιαν, Εκ. 589.

ἐπίζητον, *mensa coquinarum*, Α 318. 355. 358. 365. 366.
 ἐπ' ὀλίγου εἶχετο, Α 31.
 ἐπισηκεῖν, Β 102. Ν 402. Εκ. 1160. Ο 1609. Ι 298. 428.
 ἐπίσημος, Ν 397. 400. Β 275. ἐπίσημον ὄργανον ὁμόσαι, Β 150.
 ἐπιούσα ἐλπίς, Θ 870. ἡμέρα, Εκ. 105.
 ἐπίπασις, Ι 103. 1089.
 ἐπιπέτομαι, Ο 48. 1471.
 ἐπιπηδᾶν κειμένῳ, Ν 550. ἀγρίῳ τινὶ, Σ 705.
 ἐπιπίνειν, Ι 354.
 ἐπιπολής, Π 1207.
 ἐπίπωνος, Β 1370.
 ἐπύρειν, Ν 1294.
 ἐπύρρζειν, Σ 705.
 ἐπισίζειν, Σ 704.
 ἐπισισοπεῖν, Ι 1173. 1186.
 ἐπίσιηπος, Ο 1022.
 ἐπιστηνύιον ξυνάγειν, Β 823.
 ἐπισμῇ, Θ 389.
 ἐπίσπασμα, Ο 1432. Σ 959.
 ἐπισπαιεῖν, Θ 373.
 ἐπισπιάτης, Εκ. 10. *olla*, Ο 436.
 ἐπισπείλαιν, *mandare*, Ν 608.
 ἐπιστομίζειν, Ι 845.
 ἐπιστρατεύειν τινὶ, Ο 1522. ἐπιστρατεύεσθαι, Σ 11. 1124.
 ἐπιστρεφάει βούνομοι, Β 1383.
 ἐπιτηδεύς, Εκ. 79. Ει. 1228. 1254.
 ἐπίτηδες, Εκ. 116. Σ 391. Ι 893. 1135. 1184. Ει. 142.
 ἐπιτηδεύειν τι, Ν 1015. Β 1069.
 ἐπίτιμος, Β 702.
 ἐπιτρέπειν, Π 915. 1078. Ν 799.
 ἐπιτρέπειν τινὶ, *arbitrio alicujus*

permittere, Εκ. 179. Σ 521. Α 1115.

ἐπιτερίζειν, *perdere*, Ν 243. 438.

Β 571. Π 120. *enecare*, Β 1018.

verberibus contundere, Ν 1376.

τυπλιόμενον ἐπιτερίζῃναι, Ν 972.

1407. *ἐπιτερίζῃν*, Α 1022. *ἐπι-*

τρίεσθαι, *perdi*, Π 351. 1119.

Εκ. 1068. Ει. 369. Α 1090. *ἐπι-*

τρίεῖν πόθῳ, Α 888.

ἐπιτετριμμένος, Α 876.

ἐπίτριπτος, Π 275. 619. Α 557.

ἐπιτροσπύειν τὸν δῆμον, Ι 212. 426.

949.

ἐπιτυγχάνειν τινὶ, *in aliquem inci-*

dere, Ν 195. 535. *ἐπιτυγχάνειν*

τινός, Π 245.

ἐπιτύφθεσθαι, Α 221.

ἐπίφθονον, Ι 1274.

ἐπιφορεῖν, Ει. 167. 225.

ἐπιφυλλίδες, Β 92.

ἐπιχαίρειν, Ει. 1015.

ἐπιχαλκεύειν, Ν 422.

ἐπίχαλκος ἄσπις, Σ 18.

ἐπιχαρίτλια, *imperativus*, *Bæotice*

pro ἐπιχαρίζου, Α 884.

ἐπιχαίριτως, Α 867.

ἐπιχέζειν. *Futurum ἐπιχεσθῆμαι*,

Α 440. 441. Εκ. 640.

ἐπιχειλής, Ι 814.

ἐπίχειρα, τὰ, Σ 581.

ἐπιχωρεῖν, Εκ. 890.

ἐπιχώριος τρόπος, Π 47. *ἐπιχώριον*,

Π 342. Ν 1173. Α 523. 832.

ἐπίψεκάζειν, Ει. 1141.

ἔποιμος, Ο 1307.

ἐπολολύζειν, Ο 783. Ι 616.

ἐπομβρία, Ν 1120.

ἐπόμνυμι, Ν 1227. *ἐπόμνυμαι*, Π 725.

ἐποποιῖ, Ο 58.

ἐποπιεύειν, Β 745. 1143. *ἐποπιεύων*

πατρῷα κρότη, Β 1126. 1138.

ἔπος, Π. 268. Ι 39. *ἔπος ταραξικάρ-*

διον, Α 315. *ἔπος πρὸς ἔπος ἐρείδε-*

σθαι, Ν 1375. οὐδὲν πρὸς ἔπος, *te-*

mere, Εκ. 751. *versus*, Θ 412.

verbum, i. e. *proverbium*, Ο 507.

ἐπουρίζειν, *secundo vento provehi*,

Θ 1226.

ἔποχος, *equo insidens*, Α 677.

ἔποψ, Α 771. Ο 47. & *passim in*

eadem fabula.

ἐπιλαδόειος θυμός, Β 1017.

Επὶ ἐπὶ Θήεας, *Drama Æschyli*,

Β 1021.

ἐπλέτης, Β 418. *ἐπλέτις*, Θ 480.

ἐπύλλιον, Β 942. Α 398. *ἐπύλλια*

Εὐριπίδου, Ει. 532.

ἐπώδυνον τραῦμα, Α 1205.

ἐπάζειν, *κράζειν*, *de avibus*, Ο 266.

ἐπωνυμία, Π 1164.

ἔραμαι, *amo*, Σ 751.

ἐρᾶν, Β 957. Π 179. *ἐρᾶν* *Φιγυῖν*,

Ο 76. Α 146. *τοῦ δικάζειν*, Σ 89.

ἀνεῦσαι, Π 1009. *ταλαιπώρων*

πραγμάτων, Ο 135. *κοινῶν*, Ο 143.

ἐρανιστής, Ολκ. 22.

ἐραννός, *atrabilis*, Α 1297.

ἔρανος, Α 651. Α 615. *παππῶος*,

Α 653.

Ερασινίδης, Β 1196.

ἐρασιλής, Ν 976. Π 154. Ι 732.

ἐράσιης *πραγμάτων*, i. e. *πολυ-*

πράγμων, Ει. 191. *πονηρῶν* *πραγ-*

μάτων, Ν 1459. *τοῦ ποιεῖν*, Π 254.

χώρας *τινός*, Ο 1279.

EP.

ἐργάζεσθαι τινα καινόν, Π 73. 465.
 αἰσχισία ἐργάζεσθαι τινα, Σ 787.
 αἰσχισίαν ἔργον, Β 1474. ἐργάζε-
 σθαι ἔργον, Π 445. Ο 1430. ἐρ-
 γάσασθαι πολλά χρήματα, πα-
 gnas opes acquirere, I 840. τοιοῦ-
 τον ἐμοὶ ἔργον ἔσ' ἐργασμένον,
 I 844. ἐργάσασθαι δεινόν τι ἔργον,
 Α 128. σχέτλιον ἔργον ἐργασμέ-
 νος, Ο 1175. τὸ χρημ' ἐργάζεται,
 Εκ. 148.

ἐργασία γῆς, Β 1034.

Εργασίων, nom. propr. Σ 1201.

ἐργαστήριον, I 744.

ἐργάτης, Α 611. ἐργάτης λεώς, Ει.
 632.

ἔργον οὐδέν ἐστι σιροφῶν, Π 1154.
 οὐδέν ἔργον ἐστίναι, Α 424. οὐδέν
 ἔργον ἐστι λευκῶν οὐδόντων, Ει. 1309.
 ubi vide not. οὐκέτ' ἔργον ἐστὶ κα-
 θεύδειν, Α 614. οὐ δόλου νῦν ἔρ-
 γον, nunc non est opus dolo, Π
 1158. ἐμὸν ἔργον ἐστίν, Θ 1172.
 σὸν ἔργον, Α 381. Ν 1494.

ἔρδειν τέχνην, Σ 1431.

ἐρέεινθος, Εκ. 45. 606. Ν 1396. Ει.
 1136. membrum virile, Β 545.
 Α 801.

ἐρεῶδιφῶν, Ν 192.

ἔρεδος, τὸ, Ο 693. 694.

ἐρεθίζειν, Α 475. ζῶων ἡρεθισμένον,
 Σ 1104. ἐρεθιζόμενος φέψαλος
 οὐρία ῥιπίδι, Α 668.

ἐρεθίσματα, Ν 312.

ἐρεῖδειν εἰς τινα, Ν 558. κατὰ τι-
 νος, I 627. κρημνοῦς, I 628. ὄρ-
 μαθοῦς μελῶν, Β 914. vorare,
 Ει. 25. 31. pro βινεῖν, Θ 488.

EP.

Εκ. 616. ἔπος πρὸς ἔπος ἐρεῖδε-
 σθαι, Ν 1375.

ἐρεῖκειν, ΑμΦ. 7.

ἐρεῖν, I 476. ζῶν θεῶ δ' εἰρήσεται,
 Π 114.

ἐρέπτεσθαι, I 1294.

ἔρεσθαι τινα, percontari de aliquo,
 Ο 167.

ἐρέτης, I 542. Σ 1097.

ἐρέφειν πρὸς αἰτὸν, Ο 1110.

Ερεχθείδης, I 1015. 1030.

Ερεχθεύς, I 1022.

ἐρήμας τρυγᾶν, Σ 634. Εκ. 885.

ἐρημία, Α 787. Σκυθῶν, Α 704.
 λύχων, Ο 1484.

ἔρημος, Π 447.

ἐριδρεμέτας, Β 814.

Ερινύς, Π 423. Ερινύων ἀπορρώξ,
 Α 812.

ἔριον, Α 571. Ν 50. τὰ ἔρια, τάρια,
 Β 1387. Εκ. 215. ἔρια πεπλιμέ-
 ναι, Ν 343. οὐλα, Β 1067. Μιλή-
 σια, Α 729. οἰσυνηρά, Α 1177.

ἐρίων τάλαντον καλαπίνειν, Σ 1147.
 ἐριοπωλικῶς, Β 1386.

Εριούνιος, Β 1144.

ἐρίτιμοι τρίποδες, I 1016.

ἐριωλή, I 511. Σ 1148. Vide not.
 ad Α 1177.

ἔρκος, Ο 528.

ἔρμη, ατος, Ο 1429.

Ερμῆς, Ν 1234. Ο 572. Στεροφαῖος,
 Π 1153. Εμπολαῖος, Π 1155.

Α 816. Δόλιος, Π 1157. Θ 1202.

Ηγεμόνιος, Π 1159. Εναγώνιος,

Π 1161. Αλεξίκακος, Ει. 422.

Χρόνιος, Β 1126. 1145. Εριούνιος,

Β 1144. Αγοραῖος, I 297. Νόμιος,

EP.

- Θ 977. ὦ δέσποτ' Ερμῆ, Ει. 385.
 ὦ φίλ' Ερμῆ, Ν 1478.
 Ερμίδιον, Ει. 382. 924.
 Ερμιππος, nom. propr. Ν 557.
 ἐρμιοκοπίδαι, Α 1094.
 ἔρνος Κύπριδος, Εκ. 973. Λατοῦς,
 i. e. Diana, Θ 321.
 ἔρομαι, *interrogo*, Ν 345 ἑρήσομαι,
interrogabo, Ν 1409.
 ἔρπειν, Σ 552. ὁ πόλεμος ἐρπέτω,
 Α 129. I 673.
 ἐρπετά, Ο 1069.
 ἐρπύζειν θύραζε, Σ 272.
 ἔρπυλλον, Ει. 168.
 ἔρρειν, *ire*, *abire*, Α 336. ἐρήσετε,
abibitis, Α 1240. Σ 1329. οὐκ
 ἐς κόρακας ἐρήσετε; Ει. 500. ἥρ-
 ῃσε, Β 1192.
 ἐρρώνως, Π 546.
 ἐρυθρόπους, avis, Ο 303.
 ἐρυθρός, Ν 539. Α 787. Ερυθραί
 θάλαττα, Ο 145. I 1088.
 ἐρυμινά δώματα, Θ 871.
 Ερυξίς, nom. propr. Β 934.
 ἔρχεσθαι, aliquando significat *ire*,
abire, ut Θ 485.
 ἐρώδιος, avis, Ο 886. 1142.
 Ερως, *Cupido*, *Amor*, Ο 574. 696.
 700. Α 991. ἀμφιθαλὴς χρυσό-
 πτερος, Ο 1737.
 ἐς magis Atticum quam εἰς, Α 1.
 972.
 ἐσαῦθις, Εκ. 983.
 ἐσέρρειν, Σ 147. Vide εἰσέρρειν.
 ἐσθίειν, Ει. 14. 31. ἑαυτὸν, *dolore se*
macerare, Σ 287.
 ἐς κόρακας. Sic Attici semper; nun-
 quam εἰς κόρακας, Π 394. Β 187.

ET.

607. Ν 646. Ο 28. Σ 852. 982.
 Ει. 19. ἔρβ' ἐς κόρακας, Π 604.
 βλάχ' ἐς κόρακας, Π 782. Ν 133.
 ἐς κόρακας οἴχεσθαι, Σ 51. παῦ'
 ἐς κόρακας, Α 864. ἐξελῶ σ' ἐς
 κόρακας, Ν 123. ἐς κόρακας ἀπο-
 Φθείρεσθαι, Ν 789. ἐς κόρακας
 βαδίζειν, Ει. 117. ἐς κόρακας ἐρ-
 ῆσετε, Ει. 500.
 ἐσμὸς, *examen arum*, Σ 1107. ἐσ-
 μὸς γυναικῶν, Α 353.
 ἐσπῆδῶν, I 545.
 ἔσσυτο, Θ 126.
 ἐσλάναι, *stare*, Ο 1308. Ει. 896.
 ἐσλήξω, *stabo*, Α 634.
 Εσλία, Π 795. Σ 844. ἀφ' Εστίας
 ἄρχεσθαι, Σ 846. εὐχεσθαι τῇ
 Εσλίᾳ, Ο 864.
 ἐσλιᾶν τινα, *convivio excipere ali-*
quem, Ολκ. 22. τέτλιγας, Ν 1360.
 ἐσλιᾶν γάμους, *celebrare nuptias*,
 Ο 132. ἐσλιᾶσθαι, Ν 1354. ἐσλιᾶ-
 σθαι ἐνύπνιον, Σ 1218.
 ἐσλιούχος, Ο 865.
 ἐσχάρα, Α 888. Σ 938. Ο 1232.
 Αιολ. 10. τὰς ἐσχάρας κυκᾶν, *de*
cunilingo, I 1286.
 ἐταῖραι Κορίνθιοι, Π 149.
 ἐταιρεῖν. παῖς ἡταιρικῶς, Ει. 11.
 ἐταῖρος, Π 303. 310.
 ἐτεόν, *quaeso*, *sodes*, *amabo*, fem-
 per est in interrogatione, I 32.
 733. Ν 35. 93. 820. 1502. Σ 8.
 184. 836. Α 322. 609. Εκ. 376.
 ἕτερος pro ἄλλος, Ει. 11. 15. 253.
 I 949. 952. Α 422. Ν 34.
 ἐτερότροπον κακὸν, Θ 724.
 ἐτέρωσε, Α 828.

ΕΤ.

ἐτήτυμος, Ει. 119.
 ἐτνήρευσις, Α 245.
 ἔτνος, Β 62. 506. Α 246. Ο 78.
 Εκ. 845. ἔτνος πίσινον, Ι 1171.
 ἔτοιμος δρᾶν τι, Ν 807.
 ἔτυμος φάτις, Ει. 114. ἐτύμως, Ει.
 118.
 εὐαγγελία ἀναδῆσαι τινα, Π 765.
 στεφανοῦν, Ι 647. εὐαγγελικ θύειν,
 Ι 656.
 εὐαγγελίζεσθαι, Ι 643.
 εὐάγνητος, Ν 277.
 Εὐαθλος, nom. pr. Σ 592. Α 710.
 εὐαί, exclamatio, Α 1294. Εκ. 1180.
 Εὐαίαν, nom. propr. Εκ. 408.
 εὐανδρος γῆ, Ν 300.
 εὐανθής, Β 373. Ν 1002.
 Εὐβοικ, Ν 211. Σ 715.
 Εὐβούλη, nom. propr. Θ 808.
 εὐβουλία, Ο 1539. Α 1008.
 εὐβουλότερος, Ει. 689.
 εὐγερως αἰοῖσθαι, Β 213.
 εὐγλωτλία, Ι 837.
 εὐγλωτλος, Ν 445.
 Εὐδαμος, nom. propr. Π 884.
 εὐδαιμονεῖν, Β 1217. 1417. Α 457.
 Ι 94. 151.
 εὐδαιμονικῶς, Ει. 856.
 εὐδαιμόνως, Π 802.
 εὐδαίμων, Β 1182. 1195.
 εὐ δρᾶν τινα, Ν 615.
 εὐδροστος τόπος, Ο 245.
 εὐεργετεῖν, Π 835. 912.
 Εὐεργίδης, nom. propr. Σ 234.
 εὐερος, Ο 121.
 εὐζωρος, Εκ. 137. 227.
 εὐηθικῶς, Εκ. 521.
 εὐήμερον πρόσωπον, Ο 1322.

ΕΥ.

εὐθαλεῖς καρποί, Ο 1062.
 εὐθὺ cum verbis motus & genitive
 personæ aut rei, Ι 254. Ο 1421.
 Ει. 68. 77. 301. 819. Γηρυτ. 26.
 Εὐθυμένης Ἀρχών, Α 67.
 εὐθύνειν ἡνίας, Ο 1738.
 εὐθύνη. δοῦναι εὐθύνας, Ει. 1187.
 εὐθύνης ἀπολῦσαι τινα, Σ 571.
 εὐθύς, statim, Π 238. Α 924. Ει.
 217. εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς, Ει. 84.
 Εὐΐος, Θ 990. 994.
 εὐ ἴσθ' ὅτι, Π 183. Ει. 373.
 εὐ καὶ μικρῶς, Ι 800.
 εὐκέλαδος, Ν 312.
 εὐκλεια, Ν 997.
 εὐκολος, Β 82. 359.
 Εὐκράτης, nom. pr. Α 103. Ι 254.
 εὐκλαῖα εὐχαί, Ο 1060.
 εὐκυκλος χορεία, Θ 968.
 εὐλόγειν, Ο 376.
 εὐλαδεῖσθαι, φυλάττεσθαι, Ει. 313.
 Α 955. Ι 253. Α 1277. εὐλαδεῖ
 σθαι τὴν κύνα, Α 1215.
 εὐλογεῖν, Εκ. 454. Ι 565. Α 372.
 ἄξιός εὐλογεῖσθαι, Ι 596.
 εὐλογία, laus, Ει. 738.
 εὐλύβας, Apollinis epithet. Θ 969.
 εὐλύβοι Μοῦσαι, Β 229.
 εὐμεγέθης, Π 543.
 εὐμενής, Π 636.
 εὐμήχανος, Ι 759.
 εὐμουτοι τιμαί, Θ 112.
 εὐνή, lectus, Εκ. 958. 966. Ι 605.
 ἔρπειν ἐξ εὐνῆς, Σ 552.
 εὐνοεῖν τινι, Ν 1410. 1411.
 εὐνοικ, Π 785.
 εὐνομία, Ο 1540.

εὐνοῦς ὦν τινι, Π 25. εὐνούσματος,
 I 874.
 εὐνοῦχος, A 117. 121.
 εὐοδία, B 1528.
 εὐοί, exclamatio, A 1294. Εκ. 1180.
 εὐοπλος, A 592.
 εὐορκος, Π 61.
 εὐ παθεῖν ὑπό τινος, Π 1029.
 εὐπαιδία, Σ 1512.
 εὐπαις, Π 639.
 εὐπάλμοι ὕμνοι, I 530.
 εὐπαράγωγος, I 1115.
 εὐπέταλος, Θ 1000.
 Εὐπολις, N 553.
 εὐπορος, Π 532. εὐπορος γλώττια,
 I 637. εὐπορώτατος, Σ 1112.
 εὐπορώτατος πορίζειν χρήματα,
 Εκ. 236.
 εὐ πράττειν, Π 490. 783.
 εὐπρεπῆς νεανίας, Εκ. 427. εὐπρε-
 πῆς ἰδεῖν, Θ 192.
 εὐπρόσωπος, Π 976. B 410. Θ 191.
 Ει. 617.
 εὐπρεπὸς γυνή, N 800.
 εὐράξ πατάξ, O 1258.
 εὐρησιεπής, N 447.
 Εὐριπίδης, *secunda semper longa*,
 B 67. 80. 771. & passim. N 1371.
 1377. I 18. A 368. Θ 4. 77. &
 passim. A 394. & deinceps. Ει.
 147. 532. Σ 61. 1414.
 Εὐριπίδης, *diversus a Tragico poë-*
ta, Εκ. 825. 826. 829.
 Εὐριπίδιον, A 404. 475.
 εὐρυθμος, Θ 985. Π 759.
 Εὐρυκλῆς, *nom. propr.* Σ. 1019.
 εὐρυπρωκλία, Σ 1070. A 843.

εὐρύπρωκλος, Θ 200. N 1084. 1085.
 1090. 1099. A 716.
 εὐρυτέρως ἔχειν, A 419.
 Εὐρώτας, *fluvius*, A 1302. 1309.
 εὐρωτιῶν, N 44.
 εὐσκοπος, Εκ. 2.
 εὐσποροι ἀγρῶν γύαι, O 230.
 εὐστέφανοι θυσίαι, N 308.
 εὐστέρα, I 1236.
 εὐσχημένως, Σ 1210.
 εὐσωματεῖν, N 799.
 εὐτακλος, Σ 424. εὐτακλος πόλις,
 O 829.
 εὐτάκτως βαδίζειν, N 964.
 εὐ τὰι, B 1480.
 εὐτονος, A 674.
 εὐτόνως, Π 1095.
 εὐ τοῦτ' ἴσθι, Π 216.
 εὐτρέπελος λόγος, Σ 469.
 εὐτρεπίζειν, Π 626.
 εὐτυχῆς, I 151.
 εὐτυχῶς, I 101.
 εὐφημεῖν, Π 758. N 263. 297. A
 237. Ει. 96. 434. 1316.
 εὐφημία "σῖω, O 959. Θ 295.
 Εὐφήμιος, *nom. propr.* Σ 599.
 εὐφημος, Θ 39. εὐφημον σῖομα,
 O 1719.
 Εὐφορίδης, *nom. propr.* A 612.
 εὐφραίνεσθαι, A 591. A 5.
 εὐφωτος, Εκ. 713.
 Εὐχαριδης, *nom. propr.* Σ 680.
 εὐχὴν ποιεῖσθαι κατὰ τινος, I 661.
 εὐχολή, Ει. 1276.
 εὐχροεῖν, A 80.
 εὐχρως, *bono colore præditus*, A
 205. Θ 644. I 1171.
 εὐώδεις κῆποι, O 1067.

ΕΥ.

εὐωχεῖν, Σ 341. εὐωχεῖσθαι, Α 1224.

Π 614. Εκ. 664. 717. Σ 1306.

εὐωχία, Α 1009. μακάρων εὐωχία,

Β 85.

ἐφάπτεσθαι, Π 728.

ἐφελος, Β 792.

ἐφέπειν, Θ 675.

ἐφερπύζειν, Π 675.

Εφεσος, Ν 598.

ἐφέσπετο, Σ 1278.

ἐφεσπάναι, Σ 955.

ἐφημέριος, Ο 687. ἐφήμερος, Ν 223.

ἐφισθα, Α 132.

ἐφθάν κρείας, Ι 1178.

ἐφιάλλω, unde futurum ἐφιαλῶ,

Σ 1348. Ει. 432.

ἐφοδεύειν, Ο 1160.

ἐφώδιον, Π 1024. Α 53.

ἐφολκός, Σ 268.

Εφουδίων, nom. pr. Σ 1191. 1383.

ἐφ' ᾧ cum infinitivo, Π 1000. 1141.

Θ 1162.

ἔχει οὕτως, sic se res habet, Π 110.

ἔχειν, neutraliter, Β 704. Εκ. 531.

ἔχειν κοσμίως, Θ 854. κατὰ χώ-

ραν, Β 793. ὡς ἔχω, Α 376.

610. Εκ. 533.

ἔχειν pro δύνασθαι, Θ 554. Β 1231.

Εκ. 333.

ἔχω cum participio, Θ 706. Εκ.

355.

ἔχων saepe abundat, Θ 473.

ἔχοντες, divites, Π 596. Ι 1295.

ἔχεσθαι cum genitivo, prehendere,

retinere: Π 101. Α 445. Ει. 863.

Σ 1343.

ἐχθαίρειν, Β 1425.

ἐχθίων, Ο 370.

ΖΕ.

ἐχθροδοπός, Α 227

ἔχθρα. δι' ἔχθρας γενέσθαι τινί, Β
1412.

ἐχθρός. ἀπ' ἐχθρῶν μανθάνειν, Ο
375. 382.

ἔχιδνα, Β 473.

ἐχῖνος, Α 879. Ει. 1086. 1114. Σ
1436. 1437.

Εχινούς, nomen loci, Α 1169.

ἔψειν, Ι 745. Β 505. Εκ. 845. Σ
239. ἐψοίμην, Ι 770. λίθον ἔψεις,
Σ 280.

ἐψητός, Σ 679.

ἔωθεν, Θ 375. 494. Π 1121. Ν 1195.
Ο 147. Α 278.

ἔωθινός, Θ 2. Α 20.

ἔωρας, ἑώρακας commutata, Θ 32.

ἔως, aurora. ἐξ ἔω, Εκ. 85. πρὸς
ἔω, Εκ. 312.

ἔως, donec, dum, cum subjuncti-
vo nunquam construitur sine
particula ἄν, Ει. 32.

Ζ.

Ζάθροι ποταμοί, Ν 283. ζάθραι
μολπαι, Β 383.

Ζακύνθιοι, Α 394.

Ζάν pro Ζεύς, Ο 570.

ζευγάριον, Ο 582.

ζευγνύναι κἀνθαρων, Ει. 128. Πηγά-
σου Περδόν, Ει. 135.

ζεύγος ἐμβάδων, Ι 872.

Ζεύς, Ν 827. 1470. ᾧ Ζεῦ καὶ
θεοί, Π 1. ᾧ Ζεῦ βασιλεῦ, Ν 2.

153. Σ 625. Ζεύς Σωτήρ, Π 877.

1175. 1186. 1189. Β 738. 1433.

Πατρώος, Ν 1468. Ομόγνιος, Β

750. Αγεραίος, Ι 410. 500. Ελλά-

ZH.

- νιος, I 1253. μεγαλάνυμος, © 315.
 παφικρατής, © 368. διόπτης καὶ
 κατόπτης, A 435. Καταιβάτης,
 Ei. 42. κεραυνοβρόντης, Ei. 376.
 θεῶν τύραννος, N 564. Ζήνα pro
 Δία, A 717. Ζηνός pro Διός, O
 1740. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιῇ; quæ-
 nam est celi tempestas? O 1501.
 ζηλότυπος, Π 1016.
 ζηλοῦν. ζηλῶ σε τῆς εὐδουλίας, A
 1008. τῆς εὐτυχίας, Σ 1450. τῆς
 παιδείσεως, © 175. τῆς εὐγλωτ-
 τίας, I 837. ζηλοῦντες, N 1210.
 ζηλωτός, Σ 451. ζηλωτότατος βίος,
 N 463.
 ζημία, Π 1124. A 737.
 ζημιοῦν, A 717.
 ζῆν, B 1082. 1477. ζῆν ἀπὸ τινος,
 Ei. 850. ζῆν ἐκ ταυτοῦ, Εκ. 591.
 τῶν κοράκων πονηρίᾳ, © 868.
 ζητεῖν pro conari, studere, Π 573.
 590.
 ζύγιος, sc. ἵππος, N 122.
 ζυγόν, τὸ, *lorum calcei, corrigia*,
 A 417.
 ζυγωθρίζειν, N 745.
 ζωμεύματα, I 279.
 ζωμίδιον, N 389.
 ζωμός, N 386. I 357. 360. 1174.
 Ei. 716. 885.
 ζωνίον, A 72.
 ζωπυρεῖν, A 682.

H.

- Ἡ interrogativum, an? N 248.
 ἦ pro ἦν, evam, A 643. Π 77. I
 1339. O 1363. Σ 1091.
 η cum sequente vocali aut diph-

HA.

- thongo in unam syllabam coa-
 lescit: A 128. B 695. © 288.
 476. A 458. 769. N 1084.
 ἡδᾶν, B 1055. Σ 357.
 ἡδῆ, N 976. Σ 236. ἐφ' ἡδῆς, I
 524. ἀπολαύσαι τῆς ἡδῆς, A 591.
 ἡδυλιᾶν, B 516.
 ἡγεῖσθαι τι, O 675. τοῖς τυφλοῖς,
 Π 15. τοῖς προεατίοις, Π 299.
 ἡγέλοχος, nom. propr. B 303.
 ἡγεμονεύειν ὁδόν, Ei. 1093.
 ἡγεμόνιος, Π 1159.
 ἡδεῖν, 3. persona, Σ 558. 635.
 Ei. 1182.
 ἡδεσθαι, Π 288. Ei. 291. ἡδεσθαι
 τι, I 623. 653. ἡδομαι cum par-
 ticipio, Εκ. 1009. Ei. 1127. 1161.
 A 635. N 1171. O 325.
 ἡδέως ζῆν, Π 262.
 ἡδῆ, N 386. 766. Εκ. 316. μετὰ
 τοῦτ' ἡδῆ, © 655. ὡς τάχιςτ' ἡδῆ,
 © 662. cum futuro, δεῖξει τ'
 ἡδῆ, © 673. ἡδῆ ποτε, N 346.
 Σ 222.
 ἡδῆ, ἡδῆς, ἡδησθᾶ, ἡδῆ, © 554.
 Εκ. 551. N 329. O 511. A 35.
 ἡδίων, Ei. 3. 1140.
 ἡδονή, N 1072. αἰσχροὶ ἡδοναί,
 I 1284. ὕφ' ἡδονῆς, Π 289.
 ἡδ' ὅς, A 514. Σ 795.
 ἡδυμελής, O 659.
 ἡδυσμα, Σ 496. 499. I 678.
 ἡθαῖς, ἀδος, Εκ. 151. O 271.
 ἡκιστά, Π 203. ἡκιστά πάντων, Π
 440.
 Ηλεῖος, O 149.
 Ηλεκίρα, N 534.
 ἡλεκίροι, I 532.

ἡλιάζω,

ἡλιάζω, Α 380. ἡλιάζεσθαι, Σ 772.

I 799.

Ηλιαία, I 897.

ἡλιασλής, Ο 109. Σ 206. 891. 1340.

I 255.

ἡλιαστικός ὁ βολός, Ν 863.

ἡλίβατος θρόνος, Ο 1732.

ἡλιθιάζω, I 1124.

ἡλίθιος, Θ 290. Β 917. Ν 872. Ο

523. Α. 443. ἡλιθιώτατος, Εκ.

765.

ἡλικιώτης, Ν 1006.

ἡλίκος, Β 55.

ἡλιξ, Σ 245. Α 236.

ἡλιομανής, Ο 1096. ubi vide not.

ἡλιος, Ν 584. 1280. ἐπειδὴν ἡλιος

τραπή, Εκ. 416.

ἡλύγη, Α 684.

ἤμεν pro ἤειμεν, Π 639. Εκ. 490.

ἤμεν, Dor. pro εἶναι, Α 741. 771.

ἡ μὴν, Π 608. Σ. 277. 643. 1332.

ἡμέρα. μεθ' ἡμέραν, Π 930. ἡμέρα

ἐξέλαμψεν, Ει. 304. ἡ νῦν ἡμέρα,

Ει. 435. ἡμερῶν τριῶν, per tres

dies, Ει. 716.

ἡμερινός, Ει. 163.

ἡμερίς, Α 997.

ἡμεροσκόπος, Α 849. Ο 1174.

ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, pro κέρ-

δη ἐμῶν τῶν σοφῶν, Ν 1202. Vi-

de ἐμός αὐτοῦ βίος.

ἡμί, Φημί, Β 37. Ν 1145.

ἡμιδιπλοῖδιον, Εκ. 318.

ἡμιεκλίον, Ν 643. 645.

ἡμίθεος, Β 1060.

ἡμιθνής, Ν 504.

ἡμικάκως, Θ 449.

ἡμίσραιρα, Θ 227.

ἡμῖν, ὑμῖν, ultima correpta ;

Α 124. Π 286. Ει. 390. 583.

ἡμῖν. οὐδ' εἰς ἡμῖν, Θ 452.

ἡμιτύβειν, Π 729.

ἡμιωβολιαῖον, Β 554.

ἦν pro ἦσαν, Α 1260.

ἦν, ἦνι, ἦν ἰδοῦ, I 26.

ἦνία, Ο 1738. ἦνία τῆς πόλεως ;

Εκ. 466. τῆς Πηνυκός, I 1109.

ἦνία Λακωνικαί, lora, quibus so-

leae Λακωνικαί appellata adstringe-

bantur, Εκ. 508.

ἦνικα, Π 107. 248. Ν 607. 618.

622. Ο 714. Ει. 1159.

ἦνισχεῖν Μουσῶν στόματα, Σ 1022.

ἦνισχος, Ει. 904. ἦνισχος αἰγίδος,

Pallas, Ν 602.

ἦνσει, Laconice pro ἦνθει, Α 1257.

ἦν τε βούλησθ', ἦν τε μὴ, Π 638.

Vide in βούλομαι.

ἦν τι πάθω, si moriar, Εκ. 1105.

ἦνυσθρον, I 356. 1179.

ἦπειρος, Α 534.

ἦπικλεῖν, Α 1164.

ἦπίαλος, Σ 1038.

ἦπιος, Σ 879. Ει. 934.

ἦπου, Θ 63. Π 700. 832. 970. Σ

725.

ἦρα, Baotice pro ἦρω, Α 913.

Ἡρα, Ο 1633. 1731. 1741. Τελεία,

Θ 973.

Ἡράκλεια, τὰ, Herculis festum,

Β 651. Ἡράκλεια λουβρά, Ν 1051.

Ἡρακλεῖδαι Παμφίλου, Π 385.

Ἡράκλεις, vocativus, Ο 1574. 1586.

Π 374. 417. Ν 184. ὦ νὰξ Ἡρά-

κλεις, Α 94. ὦ πολυτίμηθ' Ἡρά-

κλεις, Α 807.

Ἡρακλέους ἔργον ἔχειν, Σ 1030.

Ει. 752.

Ἡρακλῆς, Β 282. Ν 1050. Ο 567.
νῆ τὸν Ἡρακλέα, Θ 26. Ἡρακλῆς
ξενίζεται, Λ 928. Ἡρακλῆς τὸ
δεῖπνον ἐξαπατῶμενος, Σ 60.

ἡρέμα, Β 315. Ει. 82.

ἡρινός, Ο 683. 714. ἡρινά, neutrum
plur. pro adverbio, Ει. 800.

ἡρῶναι, Ν 315.

ἡρῶν, Σ 819.

ἡς, terminatio Ionica dativi plu-
ralis, Β 1211. Ο 659. Ι 1327.

Ἡσίοδος, Β 1033.

ἥσυχα, Ν 324.

ἥσυχῃ, Π 692. 735.

ἥσυχία. καθ' ἥσυχίαν, Λ 1224.
ἥσυχίαν ἔχειν, Π 921. ἄγειν, Β
321.

ἥσυχος. ἔχ' ἥσυχος, Π 127. Ν 1244.
μέν' ἥσυχος, Θ 925. Ο 1199.
ἥσυχον ἔαν τινα, Σ 190.

ἡτέρα, ἡ ἑτέρα, Λ 85. 90. 736.

ἡτρον τῆς χύτρας, Θ 509.

ἡτλᾶσθαι, Π 482. Ι 1230. ἡτλᾶσθαι
τινος, Ο 70.

ἡτλητέα, Λ 450.

ἡτλων κέρδους, Π 363. ἔρωτος, Ν
1081. ἡτλων τινός, Π 944. ἡτλων
λόγος, Ν 113. 893. 1038.

Ἡφαιστος, Π 661.

ἡχεῖν, Ν 164.

Ἡχῶ, Θ 996. 1059. Ο 215.

Θ.

Θάσος, Β 1515. 1522. Ν 993.

Θαλάμαξ, Β 1074.

Θαλαμία (ὄπη), Ει. 1232. Θαλα-
μία (κώπαι), Α 553.

Θάλαττῃ, Ν 1290. Ο 146. ἄγειν
ἐπὶ θαλάτταν, Π 656. θαλάττη
λούμενος, Π 658.

Θαλαττοκοπεῖν, Ι 830.

Θαλαρὰ δάκρυα, Ι 1271.

Θαλῆς, Ν 180. Ο 1009.

Θαλίαι, Ο 733. Ν 309. Θαλίαι μα-
κάρων, Ει. 780.

Θαλλός, Εκ. 743.

Θαλλοφόρος, Σ 544.

Θάλλπειν, Ο 1092. Θάλλπειν τινα
λόγοις, Ι 210.

Θάλλπος μεσημερινόν, Ο 1096.

Θαμά, Ο 234.

Θάμβος αἰρεῖ τινα, Ο 781.

Θαμινά, Π 292.

Θάμνος, Ο 614. Ει. 1298.

Θάνατος οὐ δώρων ἔρα, Β 1392. βα-
ρύτατον κακῶν, Β 1394. τῷ θα-
νάτῳ μέλημα, Εκ. 905.

Θάπτειν, Ο 396. τῷδ' ἐστὶ μηδὲ τα-
φῆναι, Εκ. 592. καταλείπειν μή-
δὲ ταφῆναι, Π 556.

Θάρρει, Π 328. 452. 1091.

Θάρρειν πρὸς ἑαυτὸν, *animum colli-
gere*, Εκ. 1060.

Θᾶσθε, Dor. pro θεᾶσθε, Α 770.

Θάσιος οἶνος, Π 1021. Θάσιον στα-
μνῖν, Λ 196. ἀμφορείδιον, Εκ.
1119. Θασία, sub. ἄλμη, Α 671.

Θατέρῳ, τῷ ἐτέρῳ, Εκ. 498. tibi
subauditur ὀφθαλμῷ.

Θαῦμά μ' ἐλάμβανε, Ο 511. Θαῦμα
οὐδὲν, *nihil mirum*, Π 99.

Θαυμαστός, Β 207. Π 340. Σ 13.

Θαψίνη γυνή, Σ 1413.

Θεαγένης, nom. propr. Α. 63. Ο
822. 1127. 1295. Ει. 928. Σ 1183.
Θέμα, Ο 1716.

ΘΕ.

θεᾷσθαι. τεθεᾷσθαι, Θ 797. imperativus θεῶ, B 131. A 262. οἱ θεώμενοι, *spectatores*, B 1475. N 518. Π 798.

θεατής, O 753. δεξιός, I 228.

Θείδαν, Θείδανι, Baotice, A 862. 868. 911.

Θείκελος, pro Θεοείκελος, A 1252.

Θεῖν, *currere*, Π 259. A 564. futurum Θεύσομαι, I 485. Θεύσονται δρόμῳ, O 205.

Θεῖος. κατὰ Θεῖον, I 147.

Θεῖος, *avunculus*, O 1648. N 124.

Θεμέλιος λίθος, O 1137.

Θέμις. οὐ Θέμις, N 140. καὶ Θέμις, καὶ μὴ Θέμις ἐστὶ, N 295.

Θεμιστοκλῆς, I 84. 812. 813. 818. 884.

Θένειν, B 855. I 640. A 564. Σ 1384.

O 54. 1613. Θένειν τὴν γνάθον, A 821.

Θέσγνις, Θ 170. A 11. 140.

Θεόδωρος, A 605.

Θεομιστής, O 1548.

Θεονόη, Θ 897.

Θεός. ἐμὲ νομίζεις ἂν Θεόν, I 1338.

οἱ δώδεκα Θεοὶ, O 95. μὰ τοὺς δώδεκα Θεοὺς, I 235.

Θεοσεβής, Π 28. O 897.

Θεόσεπλος, N 292.

Θεοσεχθρία, Σ 418.

Θεοφιλής ἐορτή, B 443.

Θεραπεύειν, I 59. 1261.

Θεράπων, Π 3. 5. O 516. Θεράπων ὀτηρὸς, O 910.

Θέρεσθαι, Π 953.

Θερίδδεν, Lacon. pro Θερίζειν, A 947.

Θερίζειν, O 506. Π 515.

ΘΗ.

Θερμαίνειν σπλάγγνοι κάτω, B 844.

Θερμίδουλος πρωκτός, A 119.

Θερμός ἀνὴρ, Σ 918. Θερμὸν ἔργον, Π 415.

Θέρος ἀλλότριον αἶμα, I 392.

Θέσεις γιγνόμεναι τῇ νομηνίᾳ, N 1191.

Θέσθαι τινὶ ὄνομα, N 65. 67. O 810. 817. 923.

Θεσμοθέτης, Εκ. 290. Σ 775. 935.

Θεσμός ἀρχαῖος, O 331.

Θεσμοφόριον, τὸ, Θ 278. 880. Θεσμοφόρια, τὰ, Θ 182. Εκ. 223. O 1519. ἡ μέση τῶν Θεσμοφορίων, Θ 80. 375.

Θεσμοφόροι, αἱ, Ceres & Proserpina, Θ 282. 297. 1156. ἐν, ἐκ Θεσμοφόρειν Θ 83. Εκ. 443.

Θέσπιος, O 977.

Θέσπιν, Σ 1479.

Θεσπιωδεῖν ἐκ τριπόδος, Π 9.

Θέσφατον, I 1233. 1248. Εἰ. 1073.

Θέτις, N 1067.

Θετλαλή φαρμακίς, N 749.

Θετλαλία, Π 521.

Θετλαλοὶ, Σ 1273. A 1152.

Θεωρία, Σ 1005. Εἰ. 523. 713. 871.

Θέωρος, nom. propr. N 400. Σ 42. 418. 599. 1220. 1236. I 608. A 134. 155.

Θηδαῖαι, B 1023.

Θήγειν ὀδόντας, B 815. Θάγειν ὀδόντα, A 1256.

Θήλεια, N 662. 671. Θήλεια φρήν, A 708. Θήλεια ὀνόματα, N 682.

Θηλυδραΐδης, Θ 131.

Θηλύφρων, Εκ. 110.

Θηραμένης, B 540. 967.

ΘΗ.

θηραῖσθαι τὰς ἐρχέλει, I 864.
 θηρατῆς λόγων, N 358.
 θῆρες, O 1064.
 θηρευτικά κύνες, II 157.
 θηροφόνος, Dianæ epithet. Θ 320.
 θηταυρός, O 599. 601.
 Θησεῖον, *Thesei templum*, I 1312.
 τὰ Θησεῖα, *Thesei festum*, II 627.
 Θησεύς, B 142.
 θίασος, Θ 41. B 156.
 θιασώτης, B 327.
 θῖνα ταράττειν, Σ 696. θῖν' αἰλὸς
 ἀτρυνέταιο, Σ 1521.
 θλίβειν, Ei. 1239. A 314.
 θνήσκω. τεθνήξει, Σ 654. A 590.
 τεθνήξων, A 325. τὸ τρυβλίον τέ-
 θνηκέ μοι, B 985. τεθνάναι, B
 1012. τεθνεώς, B 1028. τεθνη-
 κώς, B 67.
 θοαὶ ἵπποι, B 1233. I 1266. θοαὶ
 τριήρεις, I 554.
 θορυβεῖν, Εκ. 431. I 666.
 θορυδητικόν, I 1380.
 θόρυδος ληναίτης, I 547. στρατιω-
 τῶν, A 546.
 Θουκυδίδης, Σ 947. A 703. 708.
 Θούμαντις, nom. propr. I 1268.
 Θουριόμαντις, N 332.
 Θούριος, B 1289. I 757.
 Θουφάνης, nom. propr. I 1103.
 Θούφραστος, Σ 1302. 1314. 1316.
 Θραῖκες, A 153. 155.
 Θράκη, A 136. 138. 602. Σ 289.
 1369. Ei. 283. A 103. O 1369.
 θρανέσθαι, I 369.
 θρανίον, B 121.
 θρανίτης λεώς, A 162.

ΘΥ.

θυάνος, II 545.
 θυάσος, A 318. I 331. 637.
 Θρασύδουλος, II 550. Εκ. 203. 356.
 θρασύνεσθαι, B 846.
 Θραῦτα, Θ 280. 293. Σ 828. A
 273. Ei. 1138.
 θραύειν ψυχὴν τινος, O 466.
 θραυσάντυγες, N 1264.
 θρέμμα ἀναιδὲς, A 369. Χαρίτων
 θρέμμα, Εκ. 973.
 θρετλανελὸς, II 290. 296.
 θρέττε, I 17.
 Θρηναία χελιδὼν, B 681.
 θρηνεῖν, N 1260. De flebili Iulci-
 niae cantu, O 211.
 θρήνος, B 1303.
 θρίσκος, Θ 58. 60.
 Θρηῖθεν, e Thria, pago Attico,
 O 645.
 θρίναξ, ἡ, Ei. 567.
 θρίξ. ἄξιον τριχὸς, de re nullius
 pretii, B 614.
 θρεῖν ἐφευφάλου, B 134. τριχέους,
 A 1101. δήμου βοείου, I 954.
 θρεῖα διφύρου συκῆς, Εκ. 707. τοῦ
 τριβανος, Σ 1312. θρεῖων ψόφος,
 Σ 436.
 θρεῖος, ὁ. τοὺς θρεῖους παριέναι, I 440.
 θριπήδεσσι σφραγίδια, Θ 427.
 θρεῖν, B 1276.
 θρένος, B 765. 769. 777. ἡλίσσατος,
 O 1732.
 θρυαλλίς, N 59. 585. Σ 251. A
 826. 874. 916.
 θρυαλεῖν, I 348.
 θρύπτεσθαι, I 1163.
 θυεῖα, II 719. B 124. N 676. Σ 924.
 Ei. 228. 230. 235. 238. Aiol. 12.

ΘΥ.

Θυείδιον, Π 710.
 Θύειν, Π 133. 143. Θύειν ψαιστόν,
 Π 138. κριθάς, Ο 565. πυρούς,
 Ο 566. μελιτούτλας, Ο 567. άπαρ-
 χάς, Β 1241. δεκάτην, Ο 922.
 εύαγγελία, Ι 656. χοῖρον Αφροδίτη,
 Α 792. Θύειν, *interficere*, sine
respectu ad sacra, Α 1062.
 Θύελλα περιμάινουσα, Ν 336.
 Θυέστεια βόκη, Α 433.
 Θυηλή, Ο 1520.
 Θυηπόλος, Ει. 1124.
 Θυλάκιον, Β 1203. Σ 314.
 Θύλακος, Π 763. Εκ. 382. 733.
 820. Ο 533. Σ 1087. Ι 370.
 Θυλήματα, Ει. 1040.
 Θύμα, Ο 901.
 Θυμαίνειν, Ν 610. 1478.
 Θυμάλωψ, Θ 729. Α 321.
 Θυμβρεπίδειπνος, Ν 421.
 Θυμβροφάγον βλέπειν, Α 254.
 Θυμιάματα, Ο 1716.
 Θυμίδιον, Σ 878.
 Θυμῖται ἄλεις, Α 772. 1099.
 Θυμοιτῖς σισύρα, Σ 1138.
 Θυμολέων, nom. propr. Β 1041.
 Θυμός, *thymus*, prima brevi, Π
 253. 283. Ει. 1169.
 Θυμός, *anymus*, prima longa, Α
 480. Θυμός άμυνίας, Ι 570. ὀξί-
 νης, Σ 1082.
 Θυμοσοφικώτατος, Σ 1280.
 Θυμόσοφος, Ν 877.
 Θυμοῦσθαι, Β 584.
 Θυμοῦσθαί τινι, Β 1006. Θ 518.
 Θυννάζειν, Σ 1087.
 Θυννεῖα, τὰ, Ι 354.
 Θυνγοσκοπεῖν, Ι 313.

ΙΑ.

Θύρα. βλάδιζειν ἐπὶ τὴν θύραν, Π 1007.
 Θύραν κούπειν, Β 460. Π 1097.
 ἀράττειν, Εκ. 977. πατάσσειν, Β
 38. κρούειν, Εκ. 990. λακίζειν,
 Ν 136. κνύειν, Θ 481. ἐπὶ θύ-
 ραισι, Εκ. 997. οὐκ ἴσχει ἡ θύ-
 ρα, Α 127. Θύρα, tropice pro
podice, Εκ. 316. 361. Θύραισι,
foris, foras, Α 353. Θ 69. 792.
 Εκ. 993. Σ 891. Ει. 942. 1023.
 Θύραζε, *foras, foris*, Β 752. Π 244.
 955. Ι 365. Α 359.
 Θύριον, Θ 26.
 Θυρίς, Θ 797. Σ 379.
 Θυροσκοπεῖν, Σ 1254.
 Θυροῦν Θύραις, Ο 613.
 Θυρσάδδω, Iacon. pro *θυρσάξω*, Α
 1313.
 Θυσία, Ει. 1052.
 Θύσιμος, Α 784.
 Θυτέον, Ο 1237.
 Θωπεῖα, Ι 890.
 Θωπεύειν, Ι 48. 1116. Α 635. 657.
 Θώπευμα, Σ 563.
 Θωπευματίον, Ι 788.
 Θωπικός, Α 1037.
 Θώραξ, Π 450. Σ 1194. 1195. Α
 1132. 1133. Θώρακος κύτος, Ει.
 1224.
 Θωρήσσεσθαι, Ει. 1286. Α 1134.
 1135.
 Θωρυκίων, Β 363. 381.

Ι.

Ιάκχειν, Ο 772.
 Ιακχος, Β 316. 342. 398.
 Ιαμβεῖον, Β 1133. 1204.
 Ιαμβός, Β 661.

IA.

Ἰακοναῦ, A 104.
 Ἰάκονες, A 106.
 Ἰαπετός, N 998.
 Ἰασώ, Π 701.
 ἱατρός, Π II. 406. Εκ. 363. O 584.
 ἱατροτέχνης, N 332.
 ἱατλαταί, B 649. N 707.
 ἱατλαταιαῖξ, I 1.
 ἱανοῖ, B 1029.
 ἱαχεῖν, B 216. I 1016.
 Ἰεῖς, O 1296.
 Ἰευκος, Θ 161.
 Ἰδα, B 1356.
 ἰδέα, N 547. ἰδέα ὕμνων, B 382.
 βουλῆματος, O 993. pro εἶδος,
 species corporis, Π 559.
 ἰδέα τῆς Φρενός, *seorsim a mente*,
 B 102.
 ἰδεῖν, *sudare*, Ei. 85. ἰδῆι ὁ πρω-
 κτός, B 237.
 ἰδιῶται θεοί, B 891.
 ἰδιώτης, *privatus*, I 776. Ei. 751.
 ἰδον, forma poetica, a scenicis non
 adhibetur, nisi in melicis, A
 759. 1099. Θ 909. B 356.
 ἰδού. Interdum adhibetur, quum
 stulte, vel inepte & intempesti-
 ve dictum aliquod reprehenditur
 & damnatur; ut I 87. 344. 703.
 Ei. 198. Εκ. 133. Θ 206. inter-
 dum valet: *Ecce factum est, quod*
jussisti; ut B 1378. 1390. Ei. 962.
 ἰδρῶν. Ei. 1283.
 ἰδρῶεν, ἰδρῶεσθαι, Π II53. II91.
 1198. Ei. 923. 1091.
 ἰδρῶς, A 696. bona sudore ὅ laborē
 parta, Εκ. 750.
 ἰεμαι prima brevi, nisi in tempo-

IK.

ribus quæ augmentur, Εκ. 346.
 I 674. 1395. Ei. 1296.
 ἱερακίσκος, O III2.
 ἱέραξ, O 303. 516. I 1052.
 ἱερεία, Θ 758.
 ἱερεῖον, *victima*, A 84. Π II15.
 1180. O 890.
 ἱερεὺς λήρων, N 359.
 ἱερόθυτος, O 1267.
 ἱεροκλῆς, Ei. 1046.
 ἱερομνημονεῖν, N 624.
 ἱερός. ἄνθρωπος ἱερός, B 652. τὰ
 ἱερά, *sacra*, Θ 629. Σ 831.
 ἱεροσυλεῖν, Σ 845.
 ἱερόσυλος, Π 30.
 ἱέρων, nom. *Præconis*, Εκ. 757.
 ἱερώνυμος, Εκ. 201. A 388.
 ἱζω, *sedeo*, B 199.
 ἰή, ἰή παιῶν, Ei. 453. 454. 455.
 Θ 311. O 1763. ἰή παιήων, A
 1291. ἰήϊε παιῶν, Σ 874.
 ἰήκοπος ἀρωγὰ, B 1265. 1277.
 ἰημι primam semper producit, A
 157. B 1462. Π 42. 45. O 946.
 infinitivus εἶναι, B 133.
 Ἰθακός, Σ 185.
 ἴθι, *age*. ἴθι δὴ, B 1283. ἴθι νῦν, *age*
ergo, B 494. Ei. 670. 706. 871. 937.
 ἰκανός, Π 483.
 ἰκετεύω, Θ 66. 751. B 745. N 696.
 Σ 555.
 ἰκέτην καθέζεσθαι ἐπὶ ταῖς βωμοῖς,
 A II39.
 ἰκετηρία, Π 383.
 ἰκμάς τῆς Φροντίδος, N 233.
 ἰκρίον, Θ 395.
 ἰκλινός, O 499. 502. 713. 865. 1624.
 Ei. 1100.

IK.

ἰκλῆς, ἰδοῖς, A 88α
 ἰλαος, Θ 1148.
 ἰλιγιῶ, A 581. 1218.
 ἰλῶς, Θ 846.
 Ἰχυριοί, O 1521.
 ἰμάς, Εκ. 785. ἰμάς κύνειος, Σ 231.
 ἰμᾶντες ἐκ λεπρῶν, A 724.
 ἰμάτιον, prima semper longa, Π 530. 540. N 179. Εκ. 535. 653. O 973. Θ 656. B 1061. θαιμάτιον, Π 881. 926. N 54. θαιμάτια, A 1093. Σ 408.
 ἰματίδιον, prima semper longa, Π 985. A 470. θαιματίδια, A 401.
 ἰμείρειν, N 435.
 ἴμερος, A 552. B 59.
 ἰμεριᾶν ἀποπατεῖν, Εκ. 351.
 ἰμενιστρέφειν μέλη, B 1297.
 Imperativi Dorici in η a verbis in ᾶ, A 990. A 800.
 ἴνα cum indicativo, B 919. in notis. Εκ. 152. 426. Σ 961. N 539.
 ἴνα cum optativo construitur, praecedente verbo temporis praeteriti; cum subjunctivo, praecedente verbo temporis praesentis vel futuri. A 488. B 24. 1064. O 73. 1524. I 880. 893. 1393. ἴνα τί; N 1162. Εκ. 719. Ει. 409.
 ἰνδάλκεσθαι, Σ 188.
 ἴνες ἄφθραν, Ει. 86.
 ἰνώ, Σ 1414. A 434.
 Ἰόλαος, A 867.
 ἰοσίεφανοι Αθῆναι, I 1323. 1329. A 637.
 ἰού ἰού, O 305. 1170. Π 276. 478. Ει. 317.
 Ἰούλιος, I 407.

III.

Ἰεφῶν, B 73. 78.
 ἰωνός, O 436. Σ 139. 837. Ει. 536. 841.
 ἴπος, Π 815.
 ἰποῦσθαι, premi, I 924.
 ἰππαγωγός, I 599.
 ἰππαζέσθαι, N 15.
 ἰππαλεκληρυῶν, B 932. 937. O 800. Ει. 1177.
 ἰππαπαί, I 602.
 ἰππαρχος, O 799.
 ἰππασία, A 1165.
 ἴππερος, N 74.
 ἴππευμα μακρὸν διάκειν, Θ 1066.
 ἰππηδόν, Ει. 81.
 ἰππηλατεῖν, O 1443.
 ἰππίας, A 618. Σ 502.
 ἰππική, N 27. 107. 1226. 1401.
 ἰππική νόσος, N 243. σιολή, Εκ. 846.
 ἰππικιάτατος, A 677.
 Ἰωπίος, Neptuni epith. N 83. I 551.
 ἰπποδοῦμονα ῥήματα, B 821.
 ἰππόδινος, B 429.
 ἰππόδαμος, I 327.
 ἰπποδρομία, Ει. 899.
 ἰπποκάνθαρος, Ει. 181.
 ἰπποκομῆν, Ει. 74.
 Ἰπποκράτης, Θ 273. N 1001.
 ἰπποκρημνα ῥήματα, B 929.
 ἰππόνικος, nom. propr. O 283.
 ἰππονώμας, Solis epithet. N 571.
 ἴσπος, Π 157. I 595. ἴσπους ἐλαύνειν, N 1272.
 ἰπποτοξότης, O 1179.
 Ἰππυλος, nom. propr. Σ 1301.
 ἰππάναξ, B 661.

IP.

Ιρις, O 575. 1204.
 ἴσασι, *sciunt*, Εκ. 251. O 600. ἴσθι,
scito, Π 962. σάφ' ἴσθι, B 918.
 ἰσθμια, τὰ, Ει. 879.
 ἰσθμός, Θ 647.
 ἰσμηνία, nom. propr. A 697.
 ἰσμηνίας, A 861.
 ἰσμήνιχος, A 954.
 ἴσος, prima semper brevi, Π 225.
 1132. ἴσον ἴσῳ φέρον, A 354. ἴσον
 ἴσῳ κειραμένος, Φίλων. καὶ ἴσαι
 γένωνται, sub. ψῆφοι, B 685.
 ἴσα pro ἴσον, O 1167. ἴσως, A
 993. N 1319.
 ἰστιάσαι, *appendere*, Σ 40. Ει. 1249.
 ἰστίον σαπρὸν, I 918. ἰστίσις ἄκροις
 χρῆσθαι, B 1000.
 ἰστιοῦράφες, Θ 935.
 ἰσίοτανα πηνίσματα, B 1315.
 ἰσχάς, ἄδος, Π 191. 677. 801.
 1122. I 755. A 802. 809.
 ἰσχάδιον, Π 798.
 ἰσχαδόπωλις, A 564.
 ἰσχειν, *impedimento esse, morari*,
 A 127. Ει. 949.
 ἰσχναίνειν, B 941.
 ἰσχνός, Π 561. A 469.
 ἰσχνέιν, O 488. 1607. Σ 357.
 ἰσχυρός, media longa, Π 946. A 591.
 ἰσχύς, A 591.
 ἰσωνία, Ει. 1227.
 ἴταμαι κύνες, B 1292.
 ἴτης, N 445.
 ἰτητέον, *eundum est*, N 131.
 ἰτρία, A 1092.
 ἴττω, Bæotice pro ἴστω, A 860.
 911.
 ἴτυς, O 212.

KA.

ἴυγξ. τῇ σῇ ληφθέντες ἴυγι, A 1110.
 ἴφουν, *olus agreste*, Θ 910. Φων. I.
 ἰχθυηρός πινυκίσκος, Π 814.
 ἰχθυολύμης, Ει. 814.
 ἰχθύς. παρὰ τοὺς ἰχθύς, ἐν τοῖς ἰχ.
 θύσι, de foro piscario, B 1068.
 Σ 789.
 ἰχνεύειν, I 808.
 ἰχνος, N 831.
 ἰώνγα, Bæotice pro ἔγωγε, A 897.
 ἰώ μοι, Σ 749.
 ἰωνιά, Ει. 577.
 ἰωνικός ἀνήρ, Ει. 46. ἰωγικὸν ῥῆμα,
 Ει. 930. μελύδριον. Εκ. 883. ἰω-
 νικῶς, Θ 163.
 ἰων ὁ Χίος, Ει. 835.

K.

Κα, Dorice pro ἀν, *producitur*,
 A 117. A 737.
 καδίσκος, Σ 321. 853.
 Κάδμος, B 1225.
 κάδος, Εκ. 1002. O 1032. 1053.
 A 549. Ει. 1202.
 κάεσθαι τὴν καρδίαν, A 9.
 καθαγίζειν, A 238. O 566.
 καθαίματουν βωμόν, Θ 695.
 καθαίρειν, Σ 118.
 καθαιρεῖν ἄχθος, B 10. τὴν σελήνην,
 N 750.
 καθαπλός, B 1212.
 καθαρεῖν γνώμη, B 355.
 κάδαγμα, Π 454. A 44.
 καθαρὸν, *verum, quod libere et*
aperte dicitur, Σ 1015.
 καθαρός. ἐν καθαῷ, *in loco puro*,
secreto, Εκ. 320. καθαρὸς Τίμων,
purus putus Timon, O 1549.
 καθαγής,

καθαρτής, Σ 1043.
καθαρώς γνῶναι τι, Σ 1045. καθαρώς λέγειν, Σ 631.
καθέζομαι. καθεδεῖ, Β 200. καθεδεῖται, Α 841. καθεδούνται, Εκ. 617. καθεδούμενος, Π 382.
καθείργειν, Σ 70. Ν 751.
κατέλκειν, *luncem libræ pondere suo deprimere*, Β 1398. κατέλκειν ναῦς, Α 544.
κατελκύειν, Ι 1315.
καθερπύζειν, Β 129. 485.
καθεστώτες νόμοι, Ν 1400.
καθεύδειν παρὰ γυναίκι, Εκ. 700. 1039.
καθεύδειν ἐπὶ ξύλου, *de gallinis dicitur*, Ν 1431.
καθέψειν ἀργύριον, Σ 795.
καθῆσθαι ἐπὶ ταῖς θύραις, Ν 469.
ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων, Α 633.
ἐπὶ τοῖς κουρτίοις, Π 338. optativus καθεῖμην, Α 149. Β 919.
καθίεναι πώγωνα, *barbam promittere*, Εκ. 100. κόμας, Θ 841.
γνώμας, Εκ. 397. πρόφασιν, Σ 174.
καθίζειν ἐπὶ κώπην, Β 197.
κατιμαῖν, Σ 379. 396.
καθίστασθαι. καταπίόμενος, Σ 16.
καθεσθάναι ἐργητάς, Εκ. 1064. δικαστής, Π 917. καθίστασθαι νόμον, Εκ. 1041. καθίστασθαι ἐς τάρχαῖα, Ι 1387. φυλακαὶ καθεσθήκασι, *custodes statuti sunt*, Ο 1161. καθεσθηκός καὶ λείον πνεῦμα, Β 1003. imperativus καθίστη, Εκ. 743.
καθοσιούν βωμῶ, Π 661.
καθυβρίζειν, Ι 722. Α 631.

καθυπερακοντίζειν, Ο 825.
καὶ, *atque*, Εκ. 977.
καὶ δὴ, Θ 769. Ο 550. Π 227.
καὶ μὲν δὴ καὶ, Θ 805.
καὶ μὲν δὴπου καὶ, Θ 819.
καὶ μὴν, *atque*, Θ 1126. Π 93.
Καικίας, *ventus*, Ι 437.
Καινός, *locus in foro*, Σ 120.
καινοτομεῖν, Εκ. 584. Σ 876.
καιρός, Π 255. Εκ. 576.
κακὰ κακῶς, Ι 189.
κάκη, Ο 541.
κάκιστ' ἀπολούμενος, Π 456. 713.
κακκαδίζειν, *tutubare*, Α 761.
κακκαῖν, Ν 1384. 1390.
κάκη, ἡ, Εἰ. 162.
κακοδομιονᾶν, Π 372.
κακοδοιμονία, Π 501.
κακοδικίμων, Π 386. 416.
κακοεργεῖν περὶ τινα, Ν 994.
κακοήθης, Εἰ. 822. κακοηθέστερος, Εἰ. 823. κακοηθέστατον κλειδίον, Θ 422.
κακόνους, Εἰ. 671. κακόναι, Εἰ. 496.
κακορροθεῖν τινα, Θ 896. Α 577.
κακός. οὐ κακός ὑπουργεῖν, Εἰ. 430.
ἅπαν κακὸν, Α 909.
κάκοςμος, Εἰ. 38. 132.
κακουργεῖν, Ν 1175.
κακῶς λέγειν τινά, Θ 182. Α 503.
κακῶς παρέχειν, *maligne praeberet*, Α 227. κακῶς πράττειν, Π 29. 504. 861. κακῶς κακὸν ἀπολῶ, ἐξολῶ, Π 65. 418. 879.
καλαθίσκος, Α 535. 579. Θ 822.
κάλαθος, Ο 1325.
καλαμίνθη, Εκ. 648.
καλαμίσκος, Α 1034.

ΚΑ.

κάλαμος λευκός, N 1006.
 καλαμέφθορος, B 231.
 καλεῖν. καλεῖσθαι, in jus vocare,
 Σ 1416. 1445. N 1221. Εκ. 864.
 καλεῖσθαι τινα ὕβρεως, O 1046.
 καλεῖν θεόν, B 479.
 καλὴ καλῶς, Εκ. 730. A 253.
 κάλλαια, τὰ, I 497.
 Καλλίας, B 428. Εκ. 810. O 283.
 284.
 καλλιθέας αὐλός, O 682.
 Καλλιγένεια, nomen Dæ, Θ 299.
 καλλιπής, Θ 49. 60.
 καλλιρεῖσθαι, Π 1181.
 καλλίκομος, Ει. 798.
 Καλλίμαχος, Εκ. 809.
 καλλίνικος, O 1764. I 1254. A 1227.
 κάλιον, Π 938. O 63.
 καλλιπάρθενοι ῥοαί, Θ 855.
 Καλλιπιδής, nom. propr. N 64.
 καλλιπυργος, N 1024.
 κάλλιστα, blande recusandi formula,
 B 508.
 καλλιχορώγατος, B 451.
 καλλωπίζεσθαι, A 44. 219.
 Καλονίη, A 6.
 καλός, prima apud poëtas Atticos
 omnes semper correpta, Εκ. 70.
 625. 628. 630. Δῆμος καλός, Σ
 98. Αθηναῖοι καλοὶ, A 144. κα-
 λόν, commodum, opportunitum,
 conveniens, A 911. Ει. 292. νῦν
 ἐστὶν εὖξασθαι καλόν, Ει. 278. ἐν
 κελῷ, Θ 292. Εκ. 321.
 καλὸς ἀγαθός, N 101. 797. B 728.
 1236. I 185. 735.
 κάλπις, A 358. 370. 400. 539. B
 1339.

ΚΑ.

κάλυμμα, A 530. 532.
 κάλυξ, O 1065.
 καλυπτός φάρις, Θ 890.
 καλώδιον, Σ 379.
 κάλως, funis, Attice, non κάλος,
 Ει. 458. πάντα κάλων ἐξίεναι,
 proverbium, I 756.
 καλῶς ἔσαι, Π 1188. καλῶς ἔχει
 σοι, A 946. καλῶς, formula
 blande recusandi, B 512. 888.
 Καμαρίνα, A 606.
 καματηρός κόπος, A 542.
 κάμνειν, morbo laborare, Θ 405.
 defatigari, οὐ ποτ' ἂν κάμωμ'
 ὀρχουμένη, A 541. ἔκαμον τὰν
 τύλαν κακῶς, A 860.
 κάμπαι, αἱ, Ει. 904.
 κάμπειν καμπήν, N 969. ἀψίδας
 ἐπ' αὐτῶν, Θ 53. κάμπειν περὶ ἄκραν,
 A 96.
 καὶν δέη, B 265. Vide not. ad Π 216.
 κανηφάειν, A 646. 1194. Εκ. 732.
 κανηφάρος, ἡ, O 1551.
 κἀνθαρος, Σ 1448. Ει. 1. Ναξιουρ-
 γῆς κἀνθαρος, Ει. 143.
 Κανθάρον λιμὴν, Ει. 145. κἀνθαρος
 αἰετὸν μαιεύσεσθαι, proverbium,
 A 694.
 κανθήλιος, A 290. κανθήλια, τὰ,
 clitella, Σ 170.
 κἀνθαν, Σ 179. Ει. 82.
 κἀννα, Σ 394.
 Καννώνου ψήφισμα, Εκ. 1089.
 κανοῦν, τὸ, O 43. 850. 863. A 244.
 253. Ει. 948. 956.
 κανών, Θ 822. 825. mathematicum
 instrumentum, O 999. 1004.
 καπηλεῖον, A 427. Εκ. 154.

ΚΑ.

καπηλικῶς ἔχειν, Π 1063.
 καπηλῆς, Θ 347. Π 435. 1120.
 καπηλῆς, Θ 347. Ο 1292. ἀτπίδων,
 Ει. 447. ὄπλων, Ει. 1209.
 κάπων, ἡ, Σ 143.
 Καπνίας, nomen fictum, Σ 151.
 καπνίζειν, Ει. 872.
 καπνός, Ν 330. Α 275. δάκνων τὰ
 βλέφαρα, Π 822. πολέμου κα-
 πνός, Ει. 610. καπνοῦ πλεκάνη,
 Ο 1717.
 κάππος, litera, Εκ. 686.
 κάπρος, Α 202. 1255. Π 304. Σ
 1202.
 καπρώσα γραῦς, Π 1024. Εκ. 927.
 κάπτεν, Εκ. 687. Ο 245.
 κάρα, caput, Α 1218.
 καρδεσιεῖν εἰς τινα, Ι 663.
 κάρδαμαί, τὰ, Θ 616. Ν 234. 236.
 βλέπειν κάρδαμα, Σ 455.
 καρδαμίζειν, Θ 617.
 καρδαμογλύφος, Σ 1357.
 καρδία, Α 1. 12. ἐν τῇς καρδίας φι-
 λεῖν τινα, Ν 86.
 Καρδία, nomen urbis, Ο 1474. ubi
 locus est in ambigua significa-
 tione.
 καρδόπη, Ν 678. 1251.
 κάρδοπος, Ν 669. & deinceps, Β
 1159.
 Καρδοπίων, nom. propr. Σ 1178.
 Κάρ δούλος, Ο 764.
 Κᾶρες, Ο 292.
 Καρία, Ι 173.
 κάριδες, genus piscis, Σ 1522.
 Καρινὰ αὐλήματα, Β 1302.
 Κερίων, nomen famuli, prima lon-
 ga, Π 1099. ubi vide not.

ΚΑ:

Καρκίντης, Σ 1505.
 Καρκίνος, nom. propr. Ν 1261. Σ
 1501. 1512. Ει. 782. 864.
 καρκίνος, cancer, Ι 608. Ει. 1083.
 Σ 1507.
 καρφάλιμοι πόδες, Θ 956.
 κάρπιμος, Ει. 1154. τὰ κάρπιμα,
 Σ 264. οἱ κάρπιμοι τῶν ξένων,
 Ι 326.
 καρπός Διοῦς, Π 515.
 καρποῦσθαι, Α 837. τὴν Ελλάδα,
 Σ 520.
 καρποφόρος, Β 382.
 κάρτα, Α 544.
 καρτερός. καρτερά ψυχὴ, Α 393.
 καρτερόν καὶ μέγα, Β 1398. κα-
 τὰ τὸ καρτερόν, Α 622.
 καρυκοποιεῖν, Ι 343.
 κάρυον, Π 1056. Σ 58.
 Καρύστις, Α 1058. 1181.
 κάρφος, Σ 249. Ο 642. μηδὲ κάρ-
 φος κινεῖν, Α 474.
 καρχαρόδους, Ει. 754. Ι 1017.
 κασαλδοάζειν, Ι 355.
 κασαλδός, Εκ. 1106.
 κασαύριον, Ι 1285.
 κατίγνητος, Θ 900.
 Κάστωρ. καὶ τὸν Κάστωρα, Α 206.
 988.
 κάττα & κατὰ a librariis saepissime
 commutata, Θ 482. Β 958. 1440.
 Π 69. Εκ. 682. Ν 1076. Ο 825.
 Σ. 1162. Ι 716. Α 295. 486. Ει.
 1284. Fragm. 106.
 κατὰ cum accusativo aliquando
 valet propter: ut κατ' ἔχθραν,
 Ει. 133. κατὰ τὴν κνίσσαν εἰσελη-
 λυθεν, Ει. 1050. κατὰ τί; quare?

ΚΑ.

Εκ. 559. 604. N 239. Ει. 192.
κατάβα, pro κατάβηθι, B 35. Σ 979.
καταβάθην, A 411.
καταβαίνειν, A 409. καταβήσομαι,
Σ 981. κατάβηθι, A 873. κατα-
βάτον, A 884.
καταβαῖν, I 286. A 711.
καταβρέχεσθαι, N 267.
καταβροχθίζειν, O 503. I 357. 826.
κατάγελως, *irrisio*, A 76. κατάγε-
λως πλατὺς, A 1126. κατάγελων
παρασχεῖσθαι τινι, *alicui esse deri-
sui*, I 319.
καταγνῆσθαι, I 1308.
καταγιναρτίσαι, A 275.
καταγινώσκειν, καταμανθάνειν, I
46. δίκην, *causam dammare*, I
1360.
καταγλωττίζειν τινὸς ψευδῆ, A 380.
κατεγλωττισμένος, Θ 131. I 352.
καταγλωττίσματα, N 51.
κάταγμα, τὸ, A 583.
κατάγνυμι, *frango*, κατεάγη τῆς
κεφαλῆς, Σ 1428. κατέαξ' ἐχί-
νον, Σ 1436. κατέαγεν ἡ χύτρα,
Θ 403. κατέαξε τῆς κεφαλῆς,
A 1166. οὐκ ἂν καταγείη, A 944.
ἵνα μὴ καταγῇ, A 928. ὅπως ἂν
μὴ κατέαξη, A 931. κατεαγὼς,
Π 545. καταγνύμενος, Ει. 703.
καταγορεύειν, Σ 932. Ει. 107.
καταδακτυλικός, I 1381.
καταδαρδάνειν, Π 300. 527. N 38.
Εκ. 37. παρὰ τινι, Εκ. 628.
καταδεῖδω, Ει. 759.
καταδιαλλάττεσθαι, Σ 1284.
καταδύειν. καταδεδυκώς, Σ 140.
καταδύσαι ναῦς, B 49.

ΚΑ.

καταδαρδοκεῖν, Σ 1036. καταδαρ-
δοκῆσθαι, B 361.
καταιδάτης Ζεύς, Ει. 42.
καταιδεῖσθαι τινά, N 1468.
καταιθαλόω, O 1242. 1248. 1261.
καταίθειν, Θ 727. 730.
καταισχύνειν τινά, N 1220. O 1451.
κατακἀμπτεν στροφῆς, Θ 68.
κατακειλισμένος, Π 206.
κατακελεύειν, O 1273. B 207.
κατακλείς, εἶδος, Σ 154.
κατακλίνειν τινά, Π 411. 662.
παιδῶν, A 18. κατακλίνεσθαι, Σ
1208. 1210. 1211. A 904. 906.
κατακλινόμενοι ἐπὶ ταῖς πόταις,
Σ 1040. *futurum* κατακλινήσο-
μαι, I 98.
κατακνήθειν, I 771. Σ 965. Π 973.
κατακοιμᾶσθαι, Θ 46.
κατακράζεσθαι τινά, I 287.
κατακρήμνασθαι, N 377.
κατακράζειν τινά, I 1020.
κατακτὸς κόφραδος, Ει. 1244.
κατακωλύειν, A 1088.
καταλαλεῖν, B 752.
καταλαμβάνειν, A 242. 263. ἔδρας,
Εκ. 21. 86.
καταλέγειν σφραγίστας, A 1065.
καταλείπειν, Π 556. Ει. 200. 694.
κατάλειπλος μύρῳ, Ει. 862. σμύρην,
I 1332.
καταλεπτολογεῖν, B 828.
καταλείπειν, A 285.
καταληπτικός, I 1380.
κατάληψις, N 318.
καταλαγή πολέμου, O 1588.
κατάλογος. ἐντεθεῖς ἐν καταλόγῳ,
I 1369.

καταλεύεσθαι τὸν βίον, Ν 838.
καταλέγειν τι, Ει. 743. τὸν πόλεμον,
Α 112. τὸν δῆμον, Εκ. 453. τὴν
δημοκρατίαν, Π 948. σπάζειν, Β
359.
καταμελιτοῦν, Ο 224.
καταμιηλοῦν, Ι 1150.
καταμισθοφορεῖν, Ι 1352.
καταμύειν, Σ 92.
καταμυττωτεύω, Ει. 247.
κατανίφειν, Ν 965. Α 138.
καταντικρὺ τῶν Περστανέων, Εκ. 87.
καταντλεῖν τις, Σ 483.
καταξίλινειν εἰς Φαινικίδα, Α 320.
καταπαλίσκειν, Α 710.
κατάπασις, Ι 968. σφεδάνους, Ι 502.
καταπαύειν, Ι 99. τέφραν κατὰ τῆς
τραπέζης, Ν 177. καταπατρίμα-
νος, Ν 362.
καταπαύειν τὰς πόρναις, *facere ne
ulla amplius sint scorta*, Εκ. 718.
καταπελάσσεσθαι, Α 160.
καταπέρδειν τινός, Π 618. Σ 618.
καταπετάννυμι, Π 731.
καταπίνω, Β 1466. καταπεπωκώς,
Ο 1137. 1429.
καταπίπτειν ἀπὸ νου, Ν 1273.
καταπιπτοῦν, Εκ. 829. Ι 109.
καταπλάσσειν, Π 721. 724. κατα-
πεπλάσμενη ψιμυδίῳ, Εκ. 878.
καταπλάσσειν φάρμακον, Π 717.
καταπροδιδόναι, Σ 1044.
καταπροΐξομαι, Θ 566. Ν 1240. Σ
1366. 1396. Ι 435.
καταπύγων, Θ 200. Ν 529. 909.
Σ 84. 687. Ι 639. Α 79. κατα-
πυγωνέστερος, Α 776.
καταπυγούνη, Ν 1023.

καταπυρπολιῖσθαι, Θ 243.
καταρχίλης, ανίς, Ο 887.
καταρχῆσθαι τινι, Α 815. Β 746.
Ν 871. Σ 614.
κατάρκτος, Α 530. Θ 1048. Ει. 33.
κατάρδειν τινα, Α 658.
καταρῶν τὴν γῆν, Ο 582.
καταρῖν, Α 26. καταρῖναι, Ει. 71.
καταρῖναι, Ει. 146.
καταρῖναι. καταρῖναι ὁ πόλε-
μος, Ι 644. Α 528.
κατάρχειν λόγων, Α 638.
κατάρχεσθαι τοῦ ἱερίου, Ο 959.
καταστήπασθαι. καταστήσας, Π
1035.
κατασικελίζειν, Σ 911.
κατασικιδάζειν, Ο 536.
κατάσκιος λόφος, Α 965.
κατάσκηπος τῶν λόγων, Θ 588.
κατασπᾶν τινα τῶν τριχῶν, Α 725.
κατασπᾶν, *deglutire*, Ι 718.
κατασπαράττειν, Ι 728.
κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς,
Ι 1094.
κατασπέρχειν τινα δορ, Α 1188.
κατασποδεῖν πελέκει, Θ 560.
κατασπρίλιν, Θ 256.
κατασπῖναι. ὅταν ἡ λίμνη κατασπῇ,
quasi lo lacus est transmissus, Ι 865.
κατασπρίφειν τὴν πόλιν, Ι 274. κα-
τασπρίφισθαι τοὺς ἱκαντοὺς, Σ
1092.
κατασπινύλλεσθαι, Θ 461. κατασπιν-
υλλόμενος, Β 1160.
κατασπῖναι. ὑπὸ τοῦ ἄλλου κα-
τασπῖναι, *maiora continui*, Π
1034.
κατασπῖναι μισθόν, Ν 246. τί κα-

ΚΑ.

ταῦθ' οἱ τούτου, *quodnam pretium pro hoc solvam?* Εἰ. 1214.
κατακτιθέναι τῇ πόλει τὴν πεντα-
κισιοστὴν, Εκ. 1007. τι ἐς τὸ μέ-
σον, Εκ. 602.
κατατιλᾶν τινος, Β 366. Εκ. 330.
Ο 1054. κατατιλᾶσθαι, Ο 1117.
κατατοξεύω, Ν 944.
κατατριανκονουτίζιν, *vox comica*
licentia conficta, Ι 1391.
κατατρίβεισθαι, Εἰ. 355.
κατατρέφειν, Α 809.
καταφαναίν, Ι 361. Εἰ. 6.
καταφαναῶς, Ι 943.
καταφοδεῖσθαι, Β 1109.
καταφροντίζιν, Ν 857.
καταφρύγειν, Ν 396.
καταχέζειν, Ν 173. 174.
καταχέειν τινός τι, Ι 1091. Α 1040.
κατάχει, *effunde*, Α 1128. κα-
ταχεῖται γλυκύ τι κατὰ ταῖν κό-
ραιν, Σ 7.
καταχήνη, ἦ, Εκ. 631. Σ 575. 576.
καταχοῦν τινα λίθους, Α 295.
καταχερέμψασθαι τινος, Εἰ. 815.
καταχερυσσοῦν, *tropice*, *pro laudi-*
bis ornare, Εκ. 826.
κατάχυσμα, Π 768. 789. 794. Ο
535. 1637.
κατὰ χώρον ἔχειν, Π 367.
καταψᾶν, Εἰ. 75.
κατέδλακευμένως, Π 325.
κατεψχαίνεν ταῖς τύχαις τινός, Α
1197.
κατέδηδοκε, Σ 838.
κατέδομαι, *comedam*, Εκ. 595.
Εἰ. 717. 1117.
κατέδισθαι, Α 127.

ΚΑ.

κατελυσπᾶσθαι, Α 722.
κατεῖπειν, *pro simplici εἰπεῖν*, Εκ.
20. 657. 826. Π 86. Ν 155. 224.
κατεῖπειν τινος, Θ 340. Εἰ. 277.
κατελκύνειν γυναῖκος, Εκ. 1082.
Εἰ. 711.
κατέναισθε, *incolitis*, Σ 662.
κατεργάζεσθαι, Εκ. 247. Ι 933.
κατερείκειν, Σ 649.
κατερεύω, Σ 1151.
κατερέφισθαι, Σ 1294.
κατερυλλῶν χύτραι, Β 505.
κατερβῖννημένον τι λέγειν, Β 901.
κατερύκειν, Σ 601.
κατέρχομαι, Β 1128.
κατεροῶ, *dicam*, Ν 518.
κατεσθίειν, Εἰ. 627. τὰ κοινὰ, Ι 258.
κατευτρεπίζιν, Εκ. 510.
κατέχειν τῇ βοῇ, Εκ. 434. κατέχει
ἀλλήσι γῆς πέδον, *de Sole*, Ν 572.
κατέχων πέτρων Παρνασσίαν, *de*
Baccho, Ν 603.
κατηγορεῖν, Π 376. 917. 1039.
κατήλιψ, Β 566.
κατθανεῖν, Β 1477.
κατοικίζιν τινὰ, Εἰ. 205. πόλιν,
Ο 196.
κατόμνυμι, Β 305. Εκ. 158.
κατόναιο, Εκ. 917.
κατοξεία βοῇ, Σ 471.
κατόπιν, Π 13. 757. 1094. 1209.
Ο 1150. 1497. Ι 625.
κάτωπλον, Θ 140. Ν 752.
κατορθοῦν, Β 735. Π 350. Εκ. 172.
Εἰ. 939.
κατορύττειν, Θ 562. Π 238. Ο 394.
κατουρεῖν τινος, *permingere aliquem*,
Εκ. 832.

KA.

καΐλυμα, I 315. 869. Σ 1161.
 καΐλύματι, I 314.
 κάτω, id est apud Inferos, Ei.
 649. κατὰ τῆς γῆς κάτω, Π 238.
 κατακόρα ῥίπτεν τινά, Ei. 153.
 κρεμάσθαι, A 945.
 κατανάκη, δουλικὸν ἱμάτιον, A 1151.
 1155. Eκ. 724.
 καταφαγῶς, avis, O 288.
 καυλός, I 824. 894.
 καυνήκης, Σ 1137. 1149.
 Καύσθρια πεδία, A 68.
 καχάζειν, Eκ. 849.
 κάχρευ, N 1358. Σ 1306.
 κέαρ. τὸ κέαρ εὐφρανθῆναι, A 5.
 κεδλήπυρις, avis, O 303.
 Κεδριόνης, O 553.
 κεδρίς, ἴδος, Θ 486.
 κείμαι. κείσμαι πετῶν, Eκ. 962.
 N 126. εἰ κείμενοι νόμοι, Π 914.
 κειμένῳ ἐπιπιδᾶν, N 550.
 κείρεσθαι μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ, A
 849.
 κείρια, ἦ, O 816.
 κειρύλος, avis, O 299. 300.
 κενασμένος πικνουργίαις, I 685.
 κενλάνθομαι, Σ 930.
 κέκραγμα, Ei. 637.
 κενράκης, I 137. 304.
 κενραξιδάμας, Σ 596.
 Κεκοπίδης, I 1055.
 Κεκοπίς Φυλή, O 1407.
 Κέκρυψ, Π 773. N 301. Σ 438.
 κενρύφαλος, Θ 138. 257.
 κελιδεῖν, B 1527. De hirundine,
 B 683. Ei. 802. De marino flu-
 ctu, Θ 44. N 284.
 κελιάδημα, N 282.

KE.

κελαινοφάκης ὄρενα, B 1331.
 Κελεός, A 48. 55.
 κελευσίης, A 554.
 κέλης, A 60. Ei. 900.
 κελητίζειν, Θ 153. Σ 501.
 κενέδρεια, O 538. Fragm. 143.
 κενταυρικῶς, B 38.
 Κένταυρος, N 346. 350.
 κεντεῖν, N 947. 1300. Σ 226. 432.
 1113.
 κέντρον, N 1297. Σ 225. 406. 420.
 423. 1121.
 κέντρων, ὁ, N 450.
 κέπφος, Π 912. Ei. 1067.
 Κεραμειός, B 129. O 395. I 772.
 Pagi incolæ, Κεραμῆς, B 1093.
 κεραμεύειν, Eκ. 253. O 1538.
 κεραμεύς, O 490.
 κεραμική ῥύμη, Eκ. 4.
 κεραμῖς, Σ 206.
 κέραμος, N 1127. Σ 1295. A 902.
 905. 953.
 κεραμοῦς, unde κεραμῶν genitivus
 plur. A 200.
 κεραυνόμαι. κέρασον ἄκρατον, Eκ.
 1123. τὸν νοῦν, Ei. 1058. ἴσον
 ἴσω κεκραμένη κύλιξ, Π 1132.
 κεκραμένον τρεῖς καὶ δύο, I 1187.
 κέρας, cornu aciei, ἐλαύνειν πρὸς
 τὸ δεξιὸν κέρας, I 243. τὸ δεξιὸν
 κέρας ἐπ'άγειν, O 353.
 κεραυνόθρονος, Ei. 376.
 κεραυνός, Π 125. N 395. 403. τοῦ
 Διός, O 1538. ἀργῆς, O 1747.
 πλερέεις, O 576. πλεροφόρον Διός
 βέλος, O 1714. διατινθαλός, Σ
 329.
 Κερερίαι, B 187.

Κέρδιος, Β 111. 467. Ι 1030. Ει.

313.

κερδαίνειν, Π 520. Ν 1115. τί κερ-
δανῶ; Ν 259. πολεμοῦντες οὐ κερ-
δαίνομεν, Ο 1591.

κερδαλέα ἐμπορία, Ο 594.

κέρδος, Π 363. Ν 1064. 1202.

κερδῶ δολία, Ι 1068.

κερῖς, Β 1316. Ο 831.

κέρως, Θ 239. Α 785. Ει. 1054. Ι
909. κέρω σάινειν, Ι 1031.

Κερκυραῖα πλεῖα, Ο 1463.

κέρματα, Π 379. κέρματα μικρά,
Ο 1108.

κερδαίτας Πάν, Β 230.

κερουτιᾶν, Ι 1344.

κέρχνη, avis, Ο 304.

κερχνής, contracte, pro κερχνής,
Ο 589. 1181. 1335. 1454.

κέρρη, pisces, Ν 339.

κέρρης, pisces, Σ 790.

κεφαλαῖον ἔημα, Β 854.

κεφάλαιον τῆς βασιλείας, Ν 981.

κεφαλὴ μαινίδος, Β 984. σκερῶδου,
Σ 679. Π 718. σάμνου, Π 545.

κερίτεος, Θ 258. ἐς κεφαλὴν
σοι, Π 526. Ει. 1063. ἐς τὴν κε-

φαλὴν τὴν σὴν τρέψεται, Ν 40.
ἐς κεφαλὴν τρέψουσ' ἐμοί, Α 833.

ἐκ τῶν πεδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν, Π
650.

Κίφωλος, nom. propr. Εκ. 248.

κεχαρισμένως, Α 248.

Κιχνηαίων πόλις, Ι 1263.

κηδεμῶν, Σ 242. 731.

κηδεσθῆς, Θ 74. 210.

κηδόμεναι, curo, Ν 106. 1410. Α
1028.

κηδεσθῆναι, Σ 674.

Κηκείδης, nom. propr. Ν 985.

κημὸς, Σ 99. 754. 1339. κημὸς ψή-
φων, Θ 1031. κημὸν καταμηλοῦν,
Ι 1150.

κηπαύματα Χαρίτων, Ο 1101.

κηπος, Ο 1067.

κηρίον, Θ 506. Εκ. 742. 1035.

κηρὸς, Ν 149. 150. Σ 108.

κηροχυτεῖν, Θ 51.

κηρύκαινα, Εκ. 713.

κήρυξ, Ο 561. 843. Ι 668. Α 1083.

Α 983. ἡ γλῶττι τῷ κήρυκι τί-
μνεται, Π 1111.

κηρωτὴ, Α 1176.

κῆτος, Ν 556. κῆτος Γλαυκέτης,
Θ 1033.

Κηφεύς, Θ 1056. 1113.

κηφὴν, Σ 1114.

Κηφισόδημος, nom. propr. Α 705.

Κηφισοῦν, Β 944. 1408. 1452.

κηδὼν λευέσθαι. νομίσματα κηκίδη-
λευμένα, Β 721.

κηκιδήλια, Ο 158.

κηδῶτιον, Π 711.

κηδωτός, Ι 1000.

κηκίλις, Δαιταλ. 33.

κηκίλος, avis, Αμφ. 2.

κηθαροειδέτατος, Σ 1278.

κηθαρίζειν, Ν 1357. Σ 959. 989.

κηθαρίς, μάτηρ ὕμνων, Θ 124.

κηθαρισθῆς, Ι 992. ἐς κηθαριστοῦ,
Ν 964.

κηθαρωδικοὶ νόμοι, Β 1282.

Κηθαρώνιος ἡχώ, Θ 996.

κίκιννοι νεανίων, Σ 1069.

Κικυννῆς, Ν 210.

Κικυννόθεν, Ν 134.

κηκίδαντες,

ΚΙ.

καλλίσαντες, Α 1122.

Καλαπών, nom. propr. Ει. 363.

Κιμδερικόν, genus vestis, Α 45. 52.

Κιμωλία γῆ, Β 713.

Κίμων, Α 1144.

κινάδρᾱν, Π 294.

κίναδος, Ν 448. Ο 429.

κιναχύρα, Εκ. 730.

κινδυνεύειν, Σ 1021. Ι 1204. περὶ
τῆς ψυχῆς, Π 524.

κίνδυνος, Π 348.

κινεῖν, Α 68. Ι 364. κινεῖν δεινάς
Φρένας θεῶν, Ο 1238.

κινεῖν idem saepe significat quod
βινεῖν, ni forte pro hoc illud
a librariis male positum fuerit.
Β 148. Ν 1101. 1371. Ει. 341.

Vide not. ad Ι 877.

κινεῖν & κυεῖν commutata. Hoc
reponi debet Β 543. Ει. 1138.

Κινησίας, Α 838. 852.

Κινησίας, dithyrambicus poëta, Β
153. 1437. Εκ. 330. Ο 1377.

κινύρεσθαι, Ι 11.

Κῖος. οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος, Β 970.

Κίρκη, Π 302. 309.

κισσὸς εὐπέταλος, Θ 999.

κισσοφόρος Βάκχειος, Θ 988.

κίσση, Α 1184. Θ 284. Σ 529. Ι
1211. Α 1086. 1098. κίσση πλέα
σπονδῶν, Ει. 666.

κίσσις, ἰδος, Α 1138.

κίττα, avis, Ο 302. 1297.

κίττᾱν, Σ 349. κίττᾱν τῆς εἰρήνης,
Ει. 497.

κικήλη, Ν 339.

κίχλη, Ο 591. 1080. Α 961. 970.
1007. 1011.

ΚΛ.

κικλίζειν, Ν 983.

κικλισμός, Ν 1073.

κίων, Σ 105. Μεγακλήους κίονες,
Ν 815.

κλαδὶ, pro κλάδω, Α 632.

κλάδος, εὖς, τὸ, unde κλάδεσι, Ο
239.

κλάειν, Ν 1415. 1418. Β 654. κλάειν
μακρὰ τὴν κεφαλὴν, Π 612. futur.
κλαύσσομαι, Ν 58. κλαύτει, Π
572. Ει. 1277. κλαύσει μακρὰ,
Ει. 255. κλαύσεται, male ἔρσι erit,
Π 174. 425. κλάειν κελεύω, Α
1131. Ι 433. κλάειν σοι λέγω,
Π 62. κλάειν μεγάλα, Ο 341.
κεκλαύσεται, Ν 1436. κλαυσού-
μεθα, Ει. 1081.

κλασάζειν, Ι 166.

κλαύματα, Β 813. Ει. 249.

κλαυσίᾱν dicitur de janua crepan-
te, Π 1099.

κλαυσίμαχος, Ει. 1092.

Κλαίνετος, Ι 574.

Κλειγένης, Β 709.

Κλειδημίδης, Β 791.

κλειδίον, Θ 421. Αιολ. 8.

κλείειν, celebrare carmine, Ει. 778.

Κλεινίας. ὁ Κλεινίου, Alcibiades,
Α 716.

κλεινὸς, Π 772. Α 1184. κλεινότα-
τος, Ν 1025.

Κλεισθένης, Α 622. 1092. Θ 235.

634. 929. Β 48. 57. 422. Ν 355.

Ο 831. Σ 1187. Ι 1374. Α 118.

Κλειταγόρα, ἡ, Α 1237. Ν 684.

Κλειταγόρας, ὁ, Σ 1246.

Κλειτοφῶν, Β 967.

κλέμμα, Ι 1203.

ΚΛ.

Κλεόκριτος, Β 1437. Ο 876.
 Κλεομένης, Α 273.
 κλέος, Β 1035. οὐρανόμηκες, Ν 459.
 πέρρω κλέος ἦκει, Α 646.
 Κλεοφῶν, Θ 805. Β 678. 1504. 1532.
 κλέπτης, Σ 928. 953. Εἰ. 402.
 κλεπίστατος, Π 27.
 κλέπτον, pro κλεπτικόν. κλέπτον βλέ-
 πειν, Σ 900. κλέπτον τὸ χρῆμα
 τάνδρος, Σ 933.
 κλέπτω, Σ 554. Π 356. Ι 296. 1226.
 κλεψύδρα, Α 693. Σ 93. 857. Ο 1195.
 Κλεψύδρα, fons sic dictus, Α 913.
 Κλέων, Ν 549. 586. 591. Β 569.
 577. Α 6. 299. 377. 502. 659. Σ
 62. 197. 242. 342. 409. 596. 759.
 1220. 1285. Εἰ. 47.
 Κλεωνύμη, Ν 680.
 Κλεώνυμος, Ν 353. 400. 673. Ο 289.
 1475. Σ 19. 592. 822. Ι 958.
 1293. 1372. Α 88. 844. Εἰ. 446.
 673. 1295.
 κληῖδες, pro κλειῖδες, Θ 976.
 κληδοῦχος, Palladis epith. Θ 1142.
 κληῖζειν, i. e. ὑμνεῖν, Θ 117. Ο 905.
 921. 950. 1745.
 κληῖθρον, Α 264. κληῖθρα χαλᾶν,
 Σ 1484.
 κληῖμα, τὸ, Εκ. 1031.
 κληματὶς, Θ 728. 739.
 κληῖρες, Εἰ. 365.
 κληροῦν, Εκ. 682. κληροῦσθαι, Εκ.
 836. 999.
 κληρουχική γῆ, Ν 203.
 κληρωτήριον, Εκ. 681. Γρα, 8.
 κλητεῦειν, Ν 1218. Σ 1413.
 κλητήρ, Σ 189. 1408. 1416. 1445.
 Ο 147. νησιωτικὸς, Ο 1422.

ΚΟ.

κλιμάκιον, Εἰ. 69.
 κλίμαξ, Ν 1486. Ο 840. ἐν κλίμα-
 κι δῆσαι, Β 618.
 κλίνη, Εκ. 418. Α 1090.
 κλινίδιον, Α 916.
 κλινὶς, ἴδος, Θ 261.
 κλονεῖν, Ι 361.
 κλόνος, Ν 387.
 κλοπή, Ι 370. 444.
 κλύειν, Β 1173. Ι 813. κλύειν τι-
 νός, Ο 407. πέρα κλύειν, Ο 416.
 κλωός, pro κλοιός, Σ 897.
 Κλωπίδαι, Ι 79.
 κλωστήρ, Α 567. 571. Β 1349.
 κνεφαῖος, Α 327. Β 1349. Σ 124.
 κνέφος, τὸ, Εκ. 290.
 κνήμη, Π 275.
 κνησιᾶν, Εκ. 919.
 κνησμὸς, Π 974.
 κνίζειν, Β 1198. Σ 1286.
 κνίσσα, Α 1045. Εἰ. 1050. μηρίων,
 Ο 193. 1517.
 κνισσᾶν ἀγυῖας, Ο 1233. Ι 1320.
 κνίψ, κνιπός, Ο 590.
 κνύειν τὴν θύραν, Θ 484.
 κνυξίσθαι, Σ 977.
 κνῦμα, Εκ. 36.
 κνώδαλον, Α 477.
 κοάλεμος, Ι 198. 221.
 κοδαλικεύματα, Ι 332.
 κόδαλος, media longa, Β 104. 1015.
 Π 279. Ι 417. 450. 635.
 κόψχη σημείοις ἐποῦσα, Σ 585.
 κόθορνος, Β 47. 557. ἄψηλος, Α
 657.
 Κοθωκίδαι, Populus Atticae, Θ 620.
 κοίζειν, grunire, Α 746.
 κοικύλλειν, Θ 852.

κοῖλα καὶ δασέα, N 325.
 κοίλη δεξιὰ, Θ 937.
 κοιλία, Π 1169. I 160. ἀλεκτρυό-
 νος, Σ 794. υἷα, I 356.
 κοιλιοπώλης, I 200.
 κοιμᾶσθαι παρά τινι, Εκ. 723.
 κοινόν, τὸ, *res publica*, Εκ. 208.
 βίος ἐκ κοινοῦ, Εκ. 610.
 κοινοῦν τινι πρᾶγμα, N 197.
 κοινωεῖν τινι, Σ 692. O 653. Εκ.
 590.
 κοινωνία. τίς κατόπλου καὶ ξίφους
 κοινωνίας; Θ 140.
 κοίρανος, A 472.
 Κοισύρα, N 800. A 614.
 κόκκυς, B 1384. O 505.
 κοκκυΐζειν, B 1380. Εκ. 31.
 κόκκυξ, O 504. A 598.
 κολᾶ, futur. Att. pro κολάσθ. vel
 κολᾶς pro κολάσεις, I 456.
 κολάζω, N 7. 1107. 1405. Θ 454.
 Σ 927. κολασθεῖς τῇ γαστρὶ, Εκ.
 666.
 κολακεύειν, I 48.
 κολακώνυμος, Σ 592.
 κόλαξ, Σ 45. 1033. Ει. 756.
 κολετρεῖν, N 552.
 κόλιξ, B 576.
 κόλλαξος, genus placenta vel pa-
 nis, B 507. Ει. 1196.
 κολλᾶσθαι, I 463. 470.
 κολλικοφάγος, A 872.
 κολλομελεῖν, Θ 54.
 κόλλωπα ὀργῆς ἀνεῖναι, Σ 572.
 κόλλυρος, Ει. 1200.
 κολλύρα, Ει. 123.
 κολοιδόρχης, O 1212.
 κολοῖος, O 7. Σ 129. I 1020. A
 875.

κολόκυμα, I 692.
 κολοκύνταις λημῶν, N 327.
 κόλον, τὸ, I 455.
 κολοσυρτός, Π 536. Σ 666.
 κολούειν, Σ 244.
 κόλπος γυναικῶν, Ει. 536. κόλποι
 λειμώνων, B 373. O 1094. ἀπει-
 ρονες-Ερεῖδους, O 694. καταπνεῖν
 ἥμερον κατὰ τῶν κόλπων, A 552.
 κολυμβίς, avis, O 304.
 κόλυμβος, A 876.
 Κολωνός, pagus Attic. O 998.
 κομᾶν, *comam alere*, I 580. O 1282.
superbire, animo efferrī, Π 170.
 572. N 545. Σ 1317.
 κόμαρος, ἡ, O 620.
 κομαροφάγος, O 240.
 κόμη, I 1121. Θ 841. δοῦλος ἂν
 κόμην ἔχεις, O 911.
 κομηταμυνίας, Σ 466.
 κομήτης, *comatus*, N 348. 1100.
 κομιδῇ μὲν οὖν, Π 833. 834. 838.
 κομίζεσθαι τὴν βασιλείαν, O 549.
 κόμμα, Εκ. 817. πονηρόν, Π 862.
 957. κᾶκιστον, B 726. καινόν, B
 890.
 κομμώτρια, Εκ. 737.
 Comparativus auctus per pleona-
 smum, Εκ. 1131.
 Κομπασεύς, O 1126.
 κομπάσματα, B 940.
 κομπολακεῖν, B 961.
 κομπολάκκυθος, A 589. 1182.
 κομποφοκελορρήμων, B 839.
 κομψευριπικῶς, I 18.
 κομψοπρεπῆς μοῦσα, N 1030.
 κομψός, Σ 1317. B 967. κομψός
 ἐν ξυνουσίᾳ, N 649. κομψόν

ΚΟ.

νόημα, O 195. πράγμα, Θ 93.
 λῆμα, Θ 460.
 κομψῶς, A 1016.
 κόνδυλος, I 411. Σ 1503. Ei. 123.
 256. κονδύλοις ἀρμόττεσθαι, I 1236.
 κονδύλοις νουθετεῖν, Σ 254.
 κονία, A 470. B 712. A 18.
 κονίεσθαι, Εκ. 291. 1176.
 κονιορτός, I 245.
 κονίποδες, genus calceamenti, Εκ.
 848.
 Κονίσταλος, A 982.
 Κόννας, seu Κόννος, I 534. Κόν-
 νου ψῆφος, Σ 675.
 κοσπατίας, N 23. 438.
 κόπος, Π 321. B 1268. 1280. 1283.
 A 542.
 κοπραγωγὴν, Dor. A 1174.
 Κοπραῖος, nomen fictum, Εκ. 317.
 κόπρειος ἀνὴρ, I 899.
 κοπρολόγος, Σ 1184. Ei. 9.
 κόπρος, N 1431.
 κοπροφορεῖν, I 295.
 κοπρῶν, ὄνος, Θ 485. Ei. 99.
 κόπτειν, Εκ. 976. τὴν θύραν, Π
 1101. N 132.
 κόπτεσθαι, *cudi*, de nummis, B
 723. 726.
 κόπτεσθαι, *plangere*, A 396.
 κορακῖνος, A 560. I 1053.
 κόραξ, Σ 43. 47. O 861. Θ 868.
 κόρδαξ, N 540 555.
 κορένυσθαι. ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθαι,
 Ei. 1283. κεκορεσμένος, Ei. 1285.
 κόρη, A 593. Ei. 119. *Proserpina*,
 Θ 298. Δήμητρος κόρη, B 337.
 καὶ τὰν κόραν, *per Proserpinam*,
 Σ 1438. κόρη Κωπαῖς, *anguilla*,

ΚΟ.

A 883. κόρη ἐνάλλιοι, *Nymphæ
 marina*, Θ 325.
 κόρη, *puella oculi*, Π 635. Σ 7.
 κορίαννα, I 676. 682.
 κορίζεσθαι, N 68.
 Κορίνθιοι ἐταῖροι, Π 149.
 Κορίνθιοι, Θ 648. Εκ. 199. *Comi-
 ca licentia*, pro κόρεις, N 710.
 Κόρινθος, Π 173. 303. O 968. I
 604. Διὸς Κόρινθος, B 439. Εκ.
 828.
 κόριον, *puellula*, A 731.
 κόρις, *cimex*, Π 541. B 115. N
 634. 699.
 κορκορυγή, A 491. Ei. 991.
 κόρκορος, Σ 239.
 κορμός ἐλάας, A 255.
 Κορύδαντες, A 558. Εκ. 1069.
 κορυδαντιῶν, Σ 8.
 κορυδαντίζειν, Σ 119.
 κορυδός, avis, O 302. 472. 476.
 κορυθαίολος, B 818.
 κορυφαῖος, Π 953.
 κορυφή, N 270. 279.
 κορύννας, ἡ, genus *ficus*, Ei. 628.
 κορύνη, O 5. 609. 967. I 1051.
 κόσκινος, N 373.
 κοσκυλμάτια, I 49.
 κοσμεῖν τὴν πόλιν, I 568. κοσμήσας
 τραγικὸν λῆρον, B 1005.
 κόσμιος, Π 89. 565.
 κοσμιότης, Π 564.
 κοσμίως, Θ 573. 853. Π 671. 709.
 978.
 κόσμῳ διατιθέναι τι, O 1331.
 κότινος, Π 943. O 620. κατίνεν
 σίφανος, Π 586. 592.
 κατινοτράχος, O 240.

ΚΟ.

κοτύλη, Π 436. 737. © 348.
 κοτυληδών, Σ 1495.
 κοτυλίσκιον, Α 459.
 κοτταρίζειν, Ει. 343.
 κότταδος, Ν 1073. Ει. 1244.
 κουρείον, Π 338. Ο 1441.
 κουρίδιον λέχος, Ει. 844.
 κουροτρόφος γῆ, © 300.
 κοῦφος, Β 1396.
 κόφινος, Ο 1310.
 κοχώνη, Ι 424. 484.
 κόψιχος, avis, Ο 306. 806. 1081.
 Α 970.
 κορδαίνειν, Α 965. 967.
 κορδή, ficus, Ο 40. Ει. 627.
 κοράζειν δεινὰ, Ν 389. Ι 1018. κορά-
 ζειν πρὸς τοὺς οἰκέτας, Β 982.
 κεκράξομαι, Ι 285. Β 258. κορά-
 γον κεκράζεται, Ι 487. κέκραγα,
 Ι 863. ἐκεκράγεσαν, Ι 674. κέ-
 κραχθι, © 692. Σ 198. κεκραχῶς,
 Π 722. Ι 256.
 κραιπαλᾶν, Π 298.
 κραιπάλη, Σ 1255. Α 277.
 κραιπαλόκαμος λαῶν ὄχλος, Β 217.
 κραιμῶτατον σλόμα, Ι 539.
 Κραναιά, ἡ, Α 480. Κραναιά πόλις,
 Α 75. αἱ Κραναιαί, Ο 123.
 κραινοποιεῖν, Β 1018.
 κραινοποιός, Ει. 1255.
 κράνος, Β 1038. Α 584. 1103. Ει.
 1257.
 κράς, κρατός, caput, Β 329.
 κράσπεδα στεμμάτων, Σ 476.
 κρατεῖν, Π 184. Α 648. κρατεῖν τὸν
 ἐχθρὸν, Ο 419. τὰ πάντα, Ο
 1752. κρατεῖν τινα τῷ λόγῳ, Σ
 539. κρατεῖν τινός, Π 7.

ΚΡ.

κρατῆρ, Εκ. 677. 841. κρατῆρ καί-
 κων, Α 937.
 Κράτης, Ι 537.
 Κρατῆνος, Ι 526. Α 849. 1173. Εκ.
 700. ταυροφάγος, Β 357. Κρατί-
 νου κώδιον, Ι 400.
 κράτιστος, Π 230.
 κράτος, Β 1285. κράτος ἔχειν δα-
 μάτων, © 871.
 κρεάγρυ, Εκ. 1002. Σ 1155. Ι 772.
 κρεαδίον, Π 227. ubi tamen legen-
 dum λεδήτιον.
 κρέας, Ι 428. νεκρινόν, Π 1137.
 γεννικιώτατον, Ι 457. δεξιώτατον,
 Ι 421. κρέα ἀνάδραστα, Β 553.
 ἀπλημένα, Π 894. ὀρνίθειν, Ν
 339. κρέα βρῶν δαίνυθαι, Ει.
 1280. ναυμαχεῖν περὶ κρεῶν, Β 191.
 κρείττων λόγος, Ν 113. 883.
 κρεκιάδιον, Σ 1215.
 κρέκειν, Ο 772. κρέκειν αὐλόν, Ο
 682.
 κρεμάθρα, Ν 218. 869.
 κρεμᾶν τὸ νόημα, Ν 229. τοῖς ἀσπί-
 δας, Α 58. τὴν πανοπλίαν, Ο
 435. futurum κρεμῶ, Attice pro
 κρεμάτω, Π 312. κρεμῆσεται,
 pro κρεμασθήσεται, Α 279. Σ 808.
 κρεῖξ, κρεκός, avis, Ο 1138.
 κρημνοποιός, Ν 1367.
 κρημνός, Π 69. Ι 628.
 κρήνη, Α 328. Β 113. κρηνῶν τέσσα,
 Β 211.
 κρής, Dor. pro κρέας, Α 795.
 κρησέρα, ἡ, Εκ. 991.
 Κρήτες, Β 1356.
 Κρητική μοναχία, Β 849.
 Κρητικόν, genus vestis, © 730.

ΚΡ.

Κρητικῶς τὰ πόδε κινεῖν, Εκ. 1165.
 κριδανίτης, Α 1123. Γηρα Ι. κριδα-
 νίτης βοῦς, Α 87.
 κριδανός, Α 86. Σ 1153.
 κριδανωτός, Π 765.
 κριζειν. κερκινότες, Ο 1521.
 κρινδόν, Α 309.
 κριθῆ, Ο 506. 565. 621. Ει. 962.
 965. 1322. Ι 1101.
 κριδοτραγός, Ο 231.
 κριμινάδης, Ν 965.
 κρίνειν, Β 805. 1411. Π 48. Εκ.
 1155.
 κρίνεσθαι, *disceptare, certare*, Ν 66.
 κρίνεσι στεφανοῦν, Ν 911.
 κρίος, Π 820. Ν 661. 1356. Ο 568.
 κρίσις, Β 779. 785.
 κριταί, *Judices fabularum*, Εκ.
 1154. Ν 1115. Ο 445.
 Κρίτυλλα, nom. propr. Θ 898.
 κρίκη, Α 896. Θ 733. Σ 1144.
 κροκίεις, Θ 1044.
 κρόκος, Ν 51.
 κροκωτίδιον, Α 47. Εκ. 332.
 κροκωτός, *crocata, vestis muliebris*,
 Θ 138. 253. 945. Β 46. κροκω-
 τὸν ἡμφιεσμένη, Εκ. 879. Dici-
 tur etiam genere neutro κροκω-
 τὸν, unde pluralis κροκωτά, Α 44.
 κροκωτοφορεῖν, Α 219.
 κρόμμυον, Α 798. Π 167. Ι 600.
 Α 550. 1099. Ει. 1129. κρομμύων
 ὁσφραίνομαι, Β 654.
 κρομμυοξυρεγμία, Ει. 529.
 Κρονίδης, Σ 652.
 Κρονικαὶ λῆμαι, Π 581.
 κρόνιππος, Ν 1070.
 Κρονίαν ὄζειν, Ν 398.

ΚΤ.

Κρόνος, *Saturnus*, Ο 469. 586. Ι
 561. *pro stulto & fatuo*, Ν 929.
 Σ 1480.
 κρόταλον, Ν 260. 448.
 κρόταφος, Β 854.
 κρότος χειρῶν, Β 157.
 κρούειν τὴν θύραν, Εκ. 317. 990.
 κρουσίον, Εκ. 989.
 κρούμα, Θ 120. Εκ. 257.
 κρουνοχυτρολήθριον, Ι 89.
 κρουνός, Β 1005.
 κρουσιδημεῖν, Ι 859.
 κρούσις, Ν 318.
 κρουστικός, Ι 1379.
 κρύβδην, Σ 1018.
 κρυερός, Ο 951. 955. κρυερὸν πάθος,
 Α 1191.
 κρύπτειν τινά τι, Α 714. Π 26. Θ
 74. *ubi vide not.*
 κρωδύλος, Σ 1267.
 κρώζειν, Α 506. Π 369. Ο 2. 24.
 710.
 κτᾶσθαι, Εκ. 601. 603. Π 755. ὁ
 κεκλημένος, *berus*, Π 4. ἡ κεκλη-
 μένη, *hera*, Εκ. 1126.
 Κτητίκας, nom. propr. Α 839.
 Κτησιφῶν, Α 1002.
 κλυπεῖν, Α 1072. τοῖς ποσὶ, Εκ.
 545. κλυπεῖσθαι, Θ 995. Π 758.
 κλύπος ποδῶν, Α 1307. ἵππων, Ι 552.
 κύαθος, Α 1053. *cucurbitula*, Α
 444. Ει. 542.
 κυαμοτράξ, Ι 41.
 κύαμος, Α 537. 690. κυάμω λα-
 χεῖν, Ο 1022.
 κυανανυγής, Ο 1389.
 κυανέμβολος, Β 1318. Ι 554.
 κύδα, Θ 489. Ι 365.

ΚΤ.

Κυβέλη, O 876.
 κυβερνᾶν, I 544.
 κυβερνήτης, Θ 837.
 κυβεῖν, Εκ. 672.
 κύβος, B 1400. Π 243.
 Κυδαθηναίους, nomen gentile, Σ 895. 902.
 κυδοιδοπαῖν, N 616. Ει. 1152.
 Κυδοιμός, Ει. 255. κυδοιμόν ἐμβαλεῖν, A 573.
 κύδος ὁπάζειν, I 200.
 κυδῶνια τιθῆαι, A 1199.
 κύειν, ofculari, A 923. Θ 915. B 755. N 81. O 141. Ει. 709.
 κυεῖν, pragnatem esse, uterum gestare, A 745. 752. Θ 641.
 κυκᾶν, I 251. 692. τὴν Εὐαῖδα, Ει. 270. τὴν Βουλὴν, I 363. τὸν βόρ-
 ρον ἄνω καὶ κάτω, I 866. τὰς ἐσχάρας, I 1286. κορυφὴν, A 491. κυκᾶν καὶ ταράττειν πάντα, Ει. 320. κυκῶμαι, active, Ει. 1169. ὑπὸ τοξότου κυκώμενος, A 707. τᾶλλα τε πάντ' ἐκυκλήθη, A 489.
 κυκκᾶν, Θ 852.
 κυκκῶν βληχωνίης, Ει. 712.
 κύκκηθρον, Ει. 654.
 κυκκησίτεφρος, B 711.
 κυκλεῖν ἕμμε, Θ 958. πόδα, O 1379.
 κυκλιδιδάσκαλος, O 1403.
 κύκλιος χορὸς, B 366. N 333. κύκλια μέλη, O 918.
 κυκλοδορεῖν, A 381.
 Κυκλοδόρος, I 157.
 κύκλος ἱερὸς θεᾶς, B 440. ὀφθαλμῶν κύκλοι, Σ 432.

ΚΥ.

κύκλου βάθος, alta cali conuexa, O 1715.
 κυκλοτερής, O 1008.
 κύκλω τρέχειν, O 662. περισκοπεῖν, Εκ. 487.
 Κύκλωψ, Π 290. 296.
 κύκνος, O 869. κύκνου πολιώτερος, Σ 1064.
 Κύκνος, nom. propr. B 963.
 κυλίνδειν, I 1249. κυλίνδεσθαι, Σ 492. τὸ κεινὸν ὥσπερ Αἴσιμος κυλίνδεται, Εκ. 208.
 κύλιξ, A 938. Π 1132. A 195. φιλογησία, A 203.
 κυλίχην, Ταγην. 12.
 κυλίχιον, I 906.
 Κυλῆνη, I 1081.
 κυλὸς πούς, O 1379. κυλὴ χεῖρ, I 1083.
 κυλοιδιᾶν, A 472.
 κύμα οὖρον, I 433. ἐκ κυμάτων γαλῆν ὄρω, B 304. κυμάτων ἐξ αἰσάλας, B 704.
 κύμινδις, avis, O 1181.
 κυμνοπρίστis, Σ 1357.
 κυκλώπηξ, I 1067. 1073.
 κυνέη, galerus, N 268.
 κυνεῖν, A 1209. Ει. 1138. ubi vide not.
 κύνειος θάνατος, Σ 898. κύνεια ταῖς ὀνείσις μιγνύς, I 1399.
 κύνεις θηρευτικάι, Π 157.
 κυνῆ, galerus, vel galea, Σ 445. ἱερά, A 751. Αἰδός, A 390.
 κυνηγετεῖν, I 1382.
 κυνηδὸν, N 491. I 1033.
 Κυνθία πέτρα, N 596.
 κυνίδιον, Ει. 641. Σερίφιον, A 542.

κύνισκη, Β 1360.

Κύννα, nomen meretricis, I 765.

Σ 1032. Ει. 755.

κυνοκέφαλος, I 416.

κυνοκλόπος, Β 605.

κυνοκοπεῖν, I 289.

κύπειρος, Β 243.

Κύπρις, Εκ. 722. 965. Α 988. Θεά,

Α 1290. Δήλεια, Θ 205. Κύ-

πρίδος ἔρως, Εκ. 973.

Κυπρογένεια Αφροδίτη, Α 551.

κυπλάζω, Ν 509. Ει. 731. γυνή

περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπλισεν, Α 17.

κύπλειν, Θ 930. I 1354. ὁμός' εἴ-

μι κύψας, Εκ. 863. ἔθει κύψας,

Β 1091.

κύρβασια ὀρθή, Ο 487.

κύρβεις, Ν 448. πελαργῶν κύρβεις,

Ο 1354.

κυρηβάζειν, I 272.

κυρήβεια, I 254.

Κυρήνη, nomen meretricis, Θ 98.

Β 1328.

κυρία ἐκκλησία, Α 19.

κύριος, *maritus*, I 969. κύριος τοῦ

σώματος, Π 6.

κυρικανῶν, Θ 429.

κύρμα, Ο 430.

κυρώω. ταῦτα κυρώσεως, Θ 369.

κυρσάνιος, vox Laconica, Α 983.

1248.

κύσθος, Α 1158. Α 782. 789. κύσθου

λεοντῆ, Β 430.

κύστις, Ν 405.

κύτος θώρακος, Ει. 1224.

κύτταρος, Θ 516. Σ 1111. κύτρανοῦ

κύτταρος, Ει. 199.

κυφός, Π 266. Α 703.

κύφων, Π 476. 606.

κυψέλη ἐξμέδιμνος, Ει. 631.

κύων, ἡ, Α 158. 1215. Α 1160.

Π 157. μὰ τὸν κύνα, Σ 83.

κύων καρχαρόδους, I 1017. Κυ-

δαθηναίους, Σ 895. ἐς κυνὸς πυ-

γῆν ὀρεῖν, Εκ. 255. κυνὸς πρηνὶ

φυσῶν, Α 863.

κώδάρειον, Β 1203.

κώδιον, Β 1478. Π 166. I 400. Ει.

1122.

κώδων ἀκαλανθίς, Ει. 1078.

κωδωνίζειν, Β 79. 723.

κωδωνοφαλακρόπωλος, Β 963.

κωδωνοφορεῖν, Ο 842. 1160.

κώθων, I 600. φαεινός, Ει. 1094.

κωκύειν μακρὰ, Α 1222. Β 34.

Κωκυτός, Β 472.

κῶλα ἀμπαλλῶν, *pedes vibrare, ja-*

ctare, quod celeriter currentes

faciunt, Β 1358.

κωλακρέτης, Ο 1541. Σ 695. κω-

λακρέτου γάλα, Σ 724.

κωλῆ, Π 1128. *veretrum*, Ν 989.

1018. Vide not. ad Ο 560.

Κωλιάς, Α 2. Ν 52.

κωλύειν, Εκ. 862. Ο 463. I 972.

Ν 1449.

Κωμαρχίδης, Ει. 1142.

κωμαστίης Διόνυσος, Ν 606.

κωμήτης, *vicinus*, Ν 965.

κωμήτις, *vicina*, Α 5. Δραμ. 5.

κῶμος, ὁ, Θ 104. 988. Π 1040.

κωμωδεῖν, Π 557. Α 631. 655. κω-

μωδεῖσθαι, Β 368. Σ 1026.

κωμωδικὰ ἔπη, Σ 1047.

κωμωδοδιδασκαλία, I 516.

κωμωδοδιδάσκαλος, I 507. Ει. 737.

κωμωδοειχῶν,

ΚΩ.

καμωδολεγχῶν, Σ 1318.
 καμωδοποιητής, Ει. 734.
 κώνειον, Β 124. 1051.
 κώνωψ, Π 537. I 1038.
 Κωπαῖς, Α 880. 883. 962. Ει. 1005.
 κωπεύς, Α 422. κωπέες, *ligna remis faciendis apta*, Α 552.
 κώπη, Β 197. 199. Σ 1119. I 601.
 παραπέμπειν τινὰ ἐφ' ἑνδεκα κώ-
 πας, I 546.
 κωπίον, Β 269.
 κωρυκίς, *Fragm.* 134.
 κώρυκος, Α 1211.
 κωφός, Α 681.

Λ.

Λάβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους, Εκ. 920.
 λαβεῖν, λαθεῖν, *sæpe commutata*,
 Θ 419. 1016.
 λαβεῖσθαι cum genitivo, Σ 434.
 1342. Α 1214.
 λαβὴν δοῦναι, I 841. ἐνδοῦναι, I
 847. Α 672. παραδοῦναι, Ν 551.
 Λάβης, *nomen canis*, Σ 836. 937.
 λάβραξ, I 361.
 λαγαρός, Εκ. 1167.
 λαγαρεύεσθαι, Σ 674.
 λαγόνες, Β 1095. Σ 1193. λαγόνας
 σποδεῖν, Β 662.
 λαγχάνειν, Π 277. 972. τῷ κυάμῳ
 λαχῶν, Ο 1022. ἀρχίδιον λαχόν-
 τες, Ο 1111.
 λαγῶα, I 1193. Ει. 1150. 1196.
 Α 1006. 1110. ξῆν πᾶσι λαγῶοις,
 Σ 709. λαγῶα ἀναπηγνύασι,
 Εκ. 843.
 λαγῶδιον, Α 520.
 λαγωθηρᾶν, Α 789.

ΛΑ.

λαγῶς, Σ 1203. I 909. Α 878.
 λάζυσθαι, Α 209.
 λάδρα, Β 746. 1168. Θ 91. 184.
 cum genitivo, Σ 347.
 λαίθαργος, I 1068.
 λαϊνάζειν, Θ 57. I 167.
 λαϊκαστής, Α 79.
 λαϊκάστρια, Α 529. 537.
 λαϊμάττειν, Εκ. 1178.
 λαῖμα, τὸ, Ο 1563.
 λαίμῶς, Ο 1560.
 λαϊμότμητα ἄχη, Θ 1054.
 λαῖνος, Α 449.
 Λαῖς, Π 179.
 Λαισποδίας, Ο 1569.
 λαγκαταπύγων, Α 664.
 Λακεδαιμόνιοι, I 467. 1053. Α 52.
 356. 482. 509. 652.
 Λακεδαίμων, *urbs*, Ν 214. Ο 813.
 1012. *regio*, Α. 1144.
 λακεῖν, Π 39. ῥῆμα γενναῖον, Β 97.
 τί λέλακας; Α 410. *futurum λα-*
κήσομαι, Ει. 381. 384.
 λακέρυζα κορώνη, Ο 609.
 λακίδες πέπλων, *vestes lacerae*, Α 423.
 λακκόπρωκτος, Ν 1330.
 λάκκος ὕδατος, Εκ. 154.
 Λακρατίδης, *nom. propr.* Α 220.
 λακλίζειν, Α 799. Θ 509. Ν 136.
 Λάκων, Λάκωνες, Α 1139 1150.
 1295. I 743. Ει. 478. 701. αἰσχρο-
 κερδεῖς καὶ διερωτόξενοι, Ει. 623.
 Λακωνικός, Ει. 212. Α 628. Εκ. 356.
 Ν 186. Λακωνικὸν πνέων, Α 276.
 Λακωνικαί, *genus calceamenti*,
 Θ 142. Εκ. 74. 269. 345. 542.
 Σ 1159. 1163. Λακωνικαὶ ἡνῖαι,
 Εκ. 508. Λακωνικὰ κλειδιά, Θ 423.

λακωνομακεῖν, Ο 1281.
 λαλεῖν, Α 442. τί λαλεῖς; Θ 1083.
 λαλητῶν, Ι 1381.
 λαλιά, Ν 931. Β 1069.
 λαλίστερος, Β 91.
 λάλος, Ει. 653.
 Λαμαχίππων, Α 1207.
 Λάμαχος, Θ 841. Β 1039. Α 270.
 566. & deinceps Ει. 473. 1290.
 λαμβάνειν, Ι 439. κακόν, Ν 1310.
 Λαμία, Σ 1035. 1177. Ει. 758.
 Λαμίας, nom. propr. Εκ. 77.
 λαμπάδιον, Α 1177.
 λαμπάς, Α 316. 1217. Θ 655. 1153.
 Β 131. 340. 1087. 1098. Εκ. 50.
 ἱερά, Θ 101. Β 1525. λαμπάδα
 δραμεῖν, Σ 1203. λαμπάδες δι-
 πυροι, Β 1361. κόμμεναι, Θ 280.
 λάμπεσθαι, Β 293.
 Λαμπιτώ, Α 77. 998.
 λαμπρός, Π 144. Ι 760. Α 43.
 λαμπρύνεσθαι, Ι 556. τὰς κόρας,
 Π 635.
 Λάμπων, nom. propr. Ο 521. 988.
 λανθάνειν, Θ 419. 589. 600. 664.
 Εκ. 23. τοῦτό με λανθάνει, Π 169.
 Ει. 618. λανθάνειν cum partici-
 pio, Π 775. Ν 242. Ει. 32. 63.
 Ι 1044.
 λαρινός βοῦς, Ει. 925. λαρινὸν ἔπος,
 Ο 465.
 λαριίδιον, Α 340.
 λάρκος, Α 333. 351.
 λάρος, avis, Ν 591. Ο 567. Ι 956.
 Λάρτιος, Π 312.
 λαρυγίζειν, Ι 358.
 λάρυγξ, Β 575. Ι 1363.
 λάσκων, Ει. 893.

λασιεύχην, Β 822.
 λάσιος, Ν 349.
 λάσκειν, Α 1046. Ι 1018.
 Λᾶσος, nom. propr. Σ 1410.
 Λατώ, *Eutona*, Θ 118. 129. 321.
 λαῦρα, ἡ, Ει. 99. 158.
 Λαυριωτικαὶ γλαῦκες, Ο 1106.
 λαφυγμός, Ν 52.
 λάχνα, Π 298. Θ 456. ubi vide
 not.
 λαχανοπωλήτεια, Θ 387.
 λαχανοπωλῆς, Α 457. Σ 497.
 Λήχης, nom. propr. Σ 240.
 λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος, Α 231.
 λεῖξις, Αμφ. 18.
 λέγειν. ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατη-
 γόν, Α 593. κακῶς λέγειν τινα,
 Θ 85. 539. Α 503. οὐδὲν λέγεις,
negatis, Θ 634. Ν 781. οὐδὲν
 λέγειν εἰμὶ σὺ, Ο 986.
 λέγειν, *conspiciam*, Εκ. 132. Α 498.
 λέγειν γνώμην, Ι 654. γνώμας
 μεγάλας, Ν 433. δημότικωτά-
 τους λόγους, Εκ. 411.
 λειμῶν, Β 326. 344. 374. λειμῶν
 πολυῖδος ἀνθιμώδης, Β 449.
 Μουσῶν, Β 1300. ἀνθιμῶν, Ο 1093.
 λεῖος. λεῖον πνεῦμα, Β 1003.
 λεῖψανον, Σ 1066.
 Λειψύδριον, Α 665.
 λεκάνη, Ν 907. Ο 840. 1143. Σ
 600. Ει. 855. ubi vide not.
 λεκάνιον, Α 1110.
 λεκιθοπωλῆς, Π 427.
 λέκιθος, Α 562.
 λέμμα, τὸ, Ο 674.
 λεοντῆ, Β 46. 430. 496.
 λέπαδρον, Ι 768.

ΛΕ.

λεπτός, Π 1096. Σ 105.
 λεπτοσλή, genus poculi, Ει. 916.
 Λέπρεον Ηλείον, Ο 149. 151.
 λεπροί, Α 724.
 λεπτολογεῖν, Ν 320.
 λεπτολόγοι φρένες, Β 876.
 λεπτός. λεπτή κρήνη, Εκ. 539.
 λεπῶ λογιστά, Ο 517. λεπτότα-
 τοι λῆραι, Ν 359.
 λεπότης τῶν φρενῶν, Ν 153.
 λεσείζειν, Β 1308.
 λεσείζειν, Σ 1346.
 Λέσδιοι, Εκ. 920.
 λευκὴ ἡμφιεσμένη, Θ 341.
 λεύκη, Ν 1007.
 λευκόθριξ κριός, Ο 971.
 Λευκολόφος, nom. propr. Εκ. 645.
 Β 1513.
 λευκόλοφος τρυφάλεια, Β 1016.
 λευκὸν ἀμπεχεσθαι, Α 1024. τὸ
 λευκὸν εἶδέναι, Ι 1279.
 λευκοπληθὴς ἐκκλησία, Εκ. 387.
 λευκότροφα μύετα, Ο 1100.
 λεύσσειν, Β 992. Θ 1052.
 λέχος γαμήλιον, Ο 1758. κουρίδιον,
 Ει. 844.
 λέχος συμμίζει τῇ, Θ 891.
 λεχῶ, εὗς, Εκ. 530.
 Λεωγόρος, nom. pr. Ν 109. Σ 1269.
 λέων, Θ 514. Ι 1037. λέοντας σκύ-
 μνος, Β 1431. οἶκοι λέοντες, ἐν
 μάχῃ ὁ ἀλώπεκες, Ει. 1189.
 Λευόδας, Α 1254.
 λέως, Ι 224. λέως γεωργικός, Ει.
 921. ἀκούει λῆρ, Ο 448. Ει.
 551.
 Λεωτεροφίδης, nom. propr. Ο 1406.
 Λήδα, Leda, Α 1314.

ΛΙ.

ληδάριον, Ο 715. 915.
 Λήδης πεδίον, Β 186.
 ληκίσθαι, Θ 493.
 ληκύθιον, Β 1200. ληκύθιον ἀπώ-
 λασεν, Β 1208.
 λήκυθος, Θ 159. Π 810 Εκ. 538.
 744. 1032. 1101. ζυγγραφεῖν τοῖς
 νεκροῖς τὰς ληκύθους, Εκ. 996.
 λῆμα, τό, Θ 459. Β 463. 500. 602.
 Ν 457. 1350. λῆμα θούριον, Ι 757.
 ἔτοιμον, Ν 457. οὐκ ἄτολμον,
 Β 899.
 λημᾶν τὰς φρένας, Π 531. κολοκύν-
 ταις, Ν 327.
 λημκτιᾶν, Β 494.
 λήμη, Α 301. Π 581.
 Λήμιον πῦρ, Α 299. Λημνία ἄμ-
 πελος, Ει. 1162.
 Λήναιον. ὁ ἐπὶ Ληναίῳ ἀγῶν, Α 504.
 Λήναιοι χορηγεῖν, Α 1155.
 Ληνάτης θόρυβος, Ι 547.
 ληρεῖν, Θ 595. 622. Π 508. Ν 367.
 ληρεῖς ἔχων, Β 512. Ο 341. Α
 945.
 λῆρος, Β 809. Π 23. λῆρος ἐστὶ
 τῶν πρὸς Κινησίαν, Α 860. λῆ-
 ρος τραγικός, Β 1005. λῆροι λε-
 σέσονται, Ν 359. λῆρον ληρεῖν,
 Π 517. λῆρος, res vilissima ἔς nul-
 lus pretii, Π 589.
 λησίης, Ο 1427. Α 1077. 1188.
 Ληταίδης, Ι 1081.
 Λητῶ, Ο 870.
 λίσσανατος, Π 703. 1114. Β 871.
 888. Ν 426. Σ 96. 861.
 Λιεύη, Ο 710. 1136.
 Λιεύκον ὄρεον, Ο 65.
 λιγνὺς, Α 319. Θ 281. Ο 1241.

ΑΙ.

λιγύμυθος ἀηδών, Ο 1381.
 λίθος Αυαίνου, Β 194. διαφανής,
 Ν 767. ὁ ἐν τῇ Πνυκί λίθος, id
 est βῆμα, *suggestum*, Α 683. Ει.
 680. Εκ. 87. λίθον ἔψεις, pro-
 verb. Σ 280. λίθοι, *lapides*, i. e.
stiridi, Ν 1202. ξυλλέγεσθαι τῶν
 λίθων, Attice pro λίθους, Α 184.
 λίθοις ἀποψᾶσθαι, Π 817. λίθοις
 χῶσαι τινα, Α 295. λίθους ἐξε-
 ρᾶν χαμᾶζε, Α 341.
 λιθουργός, Ο 1134.
 Λικύμνικαι βολαί, Ο 1242.
 λιμὴν, Β 112. Ι 165. Κανθάρου
 λιμὴν, Ει. 145.
 Λίμναι, nomen loci, Β 216.
 λιμναῖος, Β 211. Ο 272.
 λίμνη, Β 193. Ι 865. γλαυκὴ λίμνη,
mare, Ο 1339.
 λιμός Dorienfibus generis est femi-
 nini, Α 743. λιμός Μήλιος, Ο
 186. ἀποκλείειν λιμῶ, Α 1044.
 λινόδετος, Ν 763.
 λίνον, Β 364.
 λινοπλώμενος, Ει. 1178.
 λιπαράμπυξ, Α 671.
 λιπαρεῖν, Α 452.
 λιπαρῆς, Α 673.
 λιπαρός, Π 616. Ν 1002. 1011. Ι
 536. λιπαρὰ χθών Παλλάδος, Ν
 299. λιπαραὶ Αθῆναι, Ι 1329.
 Α 639. λιπαρὸν τὸ χεῖμα, Ο
 826. λιπαρὸν χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον,
 Εκ. 652.
 λίσπος. γλῶσσα λίσπη, Β 826.
 λίσφος, Ι 1368. in nota.
 λιταργίζειν, Ει. 562.
 λίτρων Att. pro νίτρων, Β 712. in not.

ΛΟ.

λιχμαῖσθαι, Σ 1033. Ει. 756.
 λογίδιον, Σ 64.
 λογίζεσθαι, *computare*, *supputare*,
 Π 381. Ν 20. Β 1263. λογίζεσθαι
 ἀπὸ χειρὸς, Σ 656.
 λόγιον, Ι 120. 122. 194. 211. 999.
 1015.
 λογιστῆς, Ο 317.
 λόγος κρείττων καὶ ἥττων, Ν 113.
 883. 1337. λόγος ἀδικώτατος, Ν
 657. λόγον δοῦναι, Π 467. ἐς λό-
 γους ἀλλήλοις ἔρχεσθαι, Σ 472.
 ξυνέρχεσθαι ἀλλήλοις ἐς λόγον, Ι
 1300. ἐς λόγον ἔρχεσθαί τινι, Ι
 806. συγγίνεσθαι ἐς λόγους τινι,
 Ν 252. ἐξ ἑνὸς λόγου, Π 760.
 οἱ παρόντες ἐν λόγῳ, Α 513. Ο 30.
 λόγῃ, Β 1016. Σ 1119. Α 1226.
 λοῖχοφόρος, Ει. 1294.
 λοιδορεῖν τινα, Θ 497. Εκ. 254. Ν
 1140. Ει. 656. οἶνον εἰς ἐπίνοιαν,
 Ι 90. λοιδορεῖσθαι, Β 857. Ν 62.
 1353. cum dativo, Π 456. Ι 1400.
 Εκ. 248.
 λοιδορησμός, Β 758.
 λοιπός, Β 74. τὸ λοιπὸν, Εκ. 559.
 561.
 Λοκρὶς, Ο 152.
 Λοξίας, Π 8. Ι 1047. 1072.
 λοπάδιον, Π 812.
 λοπάς, Σ 511. Ι 1034.
 λοπῆς, Σ 790.
 λούτρων νυμφικόν, Α 378. λουτρὸν
 λούειν τινά, Α 469. λουτροῦ περι-
 γιγνόμενος πρωκτός, Σ 604. λου-
 τρα ἑρμαῖ, Ν 1045. Ἡράκλειαι,
 Ν 1051.
 λούτρων, Ι 1401.

ΛΟ.

λούω. λούσασθαι, Π 85. 615. Ο 132. Ν 837. λελουμένος, Α 1066. quædam tempora mutuatur a verbo λούω. ἐλουόμεν, Π 657. λούμενος, Π 658. λουμένης, Ει. 1139. λούσθαι, Ν 1044.
 λοφᾶν, Ει. 1211.
 λοφεῖον, Ν 751. Α 1109.
 λοφιά αὐτόκομος, Β 822.
 λοφοποιός, Ει. 545.
 λόφος, Β 925. 1038. Ι 496. Α 575. 965. 967. 1074. ἀλεξιβρύνας, Ο 1366. λόφον ἀποβάλλειν, Ο 290.
 λόφωσις, Ο 291.
 λοχεύεσθαι, Ει. 1014.
 λοχμαία Μούσα, Ο 737.
 λόχημη, Α 800. Ο 202. 265. Σ 928.
 λόχμης δακτύτερος, Εκ. 61.
 λόχος, Α 453. Α 575. 1074.
 λυγίζειν πλευράν, Σ 1487.
 λυγισμός, Β 775.
 Λύκειος, Π 210.
 λυγίζειν, Ι 523.
 Λυδός, Ο 1244. Λυδῶν κόρη, Ν 600.
 λύνειν τὰς πρότερον ἀμαρτίας, Β 691.
 λύζειν, Α 690.
 Λυκαῖος, Β 1056.
 Λύκειον, *Lyceum*, Ει. 356.
 Λυκῖνος, Α 50.
 Λύκιος, Apollinis epithet. Ι 1249.
 Λύκις, Β 14.
 λυκόποδες, Α 664.
 λύκος, Ν 347. 352. λύκος κεχηνώς, Α 629. λύκος οἷν ὑμεναιοῖ, Ει. 1076. 1112.
 Λύκος, nomen Heroïs, Σ 389. 819.
 Λυκαργία, Θ 135.

ΛΩ.

Λυκοῦργος, Ο 1296.
 Λύκων, nom. propr. Α 270. Σ 1301.
 λυμαίνεσθαι, Ο 100. γλωτταν, Ι 1284. ταῖς μετράκτοις, Ν 928.
 λύμαις ἐχθρίταις Φείρειν τι, Ο 1068.
 λυπεῖν, Π 22. 142. Ο 1246. 1427.
 λυπηρός, Α 456.
 λύρα, Θ 138. Ν 1355. Ι 990.
 λύριον, Β 1304.
 λυροπηγός, Ο 491.
 λυσανίας κακῶν, Ν 1163.
 Λυσικλῆς, Ι 765.
 Λυσικράτης, Εκ. 630. 736. Ο 513.
 Λύσιλλα, Θ 374. Ν 684.
 Λυσιμάχη, Pacis epithet. Ει. 992.
 Λυσιμάχαι, mulieres, Α 554.
 Λυσίστρατος, Σ 787. 1308. Ι 1267. Α 855.
 λυσιτελεῖν, Π 509.
 λύσσα, ἢ. λύσση παράκοπος, Θ 681.
 λυσσάνιος, seu potius λισσάνιος; vox Laconica, Α 1171.
 λυχνίδιον, *parvum candelabrum*, Αιολ. 12. Δραμ. 11.
 λυχνοποιός, Ει. 690.
 λυχνοπώλης; Ι 739.
 λύχνος, Θ 238. Ν 56. 1065. Α 453. Σ 219. λύχνος πότης, Ν 57.
 τροχήλατος, Εκ. 1. λύχνον ἄπειν, Ν 18. Β 1338. ἀποψιλοῦσθαι τῷ λύχνῳ, Α 828.
 λυχνοῦχος, Α 938. Αιολ. 11.
 λυχνοφορεῖν, Lacon. pro λυχνοφορέω, Α 1003.
 λῶ, λῆς, λῆ, λῶμες, Dor. pro θέλω, θέλεις, θέλει, θέλομεν, Α 95. 1105. 1162. 1163. 1188. Α 749. 764. 772. 788.

λωδῆσθαι τινα, I 1408.
 λωδῆται τέχνης, B 93.
 λωποδυτεῖν, Π 165. B 1075. Εκ. 565.
 λωποδύτης, Θ 817. B 772. O 497.

M.

M in affirmatione nunquam adhibetur nisi comite particula καί. Vide not. ad A 465. οὔτοι καὶ τοὺς θεούς, I 235. καὶ τὸν Ἀπόλλω, οὐκ, Θ 269. οὐ καὶ τὸ θεῶ, Θ 718. καὶ Δί' οὐ δ᾿ ἔτ' οὐχί, Π 712. οὐ καὶ Δί' οὐ, B 493. N 1066. Σ 396. καὶ Δί' οὐ μέντοι, Σ 665. καὶ Δί' ἄλλα, immo vero, Π 22. 101. 111. Θ 1125. καὶ per se negans absente οὐ, nec sequente ἄλλα, Θ 748. 897. B 951. Π 400. O 109. I 336. καὶ & νῆ a librariis commutata, A 465. Π 764. Εκ. 1085. O 24. καὶ τὸν, καὶ τὴν, suppressio dei vel dex nomine, B 1374. μαγανεύειν, Π 310. μαγειρικὰ ρημάτια, I 216. μαγειρικῶς, I 376. A 1015. Εκ. 1017. μάγειρος, I 418. Μάγνης, Comicus poeta, I 520. μάδῃν, Π 266. μάδα, Dor. pro μάζα, A 732. 835. μάζα, Π 192. 544. Εκ. 606. 665. I 55. Εκ. 1. Φοσὶν μάζα, Σ 610. μαζίσκη, I 1105. 1166. μαθητιῶν, N 183. μάτῃ, Εκ. 915. μαυέσθαι, A 695. μαίνειν τινα, Θ 561.

μαίνεσθαι, Σ 744. εἰ μὴ μαίνομαι, Θ 470. N 660. μάλα πλεῖν ἢ μαίνομαι, B 103. 751. μαίνῃς, B 985. Μαῖῳτις λίμνη, N 273. Μοῖαρες, Dii, O 703. Μακάρων νῆσοι, Σ 639. εὐωχία, B 85. μακαρία. ἄπαυ' ἐς μακαρίαν, I 1151. μακάριος, B 1482. I 157. χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος, Σ 1292. μακαρίζειν, Σ 429. 588. μακαρίτης βίος, Π 555. μακαρίως πράττειν, Π 629. μακέλλῃ Διός, O 1240. μακκαῶν, I 62. 396. μακρὰν, B 434. μακρὰν ἄπωθεν, O 1184. οὐκ ἐς μακρὰν, Σ 454. μακρός, I 207. μακρὰ, subaud. γρημμή, Σ 106. μακρὰν, subaud. ἔησιν, ἔοικε λέγειν, Θ 382. μακρὰ κλέειν, Θ 211. Εκ. 425. κακύνειν, B 34. οἰμώζειν, Π 111. O 1207. ἐπ' ἐπύζεσθαι, A 520. μάκρος, τὸ, pro μήκος, O 1131. μακρῷ εὐνούστατος, Εκ. 673. μάκτρα, B 1159. Π 545. μαλακίον, Εκ. 1058. μαλακὸν ἐνδιδόναι, Π 488. μαλακὸν βλέμμα, Π 1022. μαλακῶς καθίζεσθαι, I 785. μαλακτεῖν τινα, I 389. μαλακτεῖσθαι, Σ 973. μαλάχη, Π 544. μάλη. ὑπὸ μάλης ἔχειν ὄρεν, A 985. μαλθακιστῆα, N 727. μαλθακός εἰμι, Σ 714. μαλθακὸν τι βαλεῖν, B 595. μαλθακὴ γῆ-

ρὺς, O 233. μεταστέφειν πρὸς
τὸ μαλθακώτερον, B 539.
μαλθακῶς κατακείμενος, A 70. μαλ-
θακῶς φιλεῖν, A 1200.
μάλιστ'α, responso affirmantis, N
253.
μᾶλλον, Dor. pro μῆλον, A 155.
Μαμμάνυθος, B 990.
μαμμᾶν, N 1383.
μαμμία, A 878.
μᾶν, Dor. pro μῆν, A 170. 183.
206. A 765. 771. 878.
μανδχαλῶς, Θ 132.
Μανῆς, fervile nomen, servum vel
famulum quemlibet notans: A
908. 1212. B 965. O 523. 1311.
1329. Ei. 1146. Μανία, serva,
ancilla, Θ 728. B 1345.
μανθάνειν, discere, N 89. 239. 636.
μαθήσομαι, N 130. intelligere, per-
cipere, B 195. 765. 1169. 1444.
O 1003.
μανία, Π 501. μανίαι, Ei. 65. μα-
νίας μανίσθαι, Θ 793. μανίας
φλέγειν, Θ 680. εἰς τοσούτο τῶν
μανῶν ἐλήλυθας, N 832.
μανικόν τι βλέπειν, Π 424. μανικὰ
πράγματα, Σ 1496.
μαντεία, ἡ, O 719.
μαντεῖς Ἀπόλλων, O 722.
μαντεύεσθαι, oſaculum consulere,
O 593. 596. Σ 159.
μάντευμα, Σ 161.
μαντικῶς, Ei. 1026.
μάντις σοφός, Π 11.
Μαραθῶν, B 1296. I 781. Θ 806.
A 697. τὸ ἐν Μαραθῶνι ἡσπαῖον,
Σ 711. I 1334. λειμῶν ἐρέεις Μα-
ραθῶνος, O 247.

μαραθωνομάχης, A 181.
μαραθωνομάχος, N 986.
Μαρικᾶς, N 553.
Μαριλάδης, A 609.
μαρίλη, A 350.
μαρμάρεος, N 287.
μάριμας, A 1172.
μάριπιν, I 197. Ei. 1100.
μαρτύρομαι, B 528. Π 932. N 1222.
1297. Ei. 1119. Σ 1436.
μάριπιν, Π 499. μάρτιρες, N 1152.
μαρτύρων ἐναντίον, Εκ. 448.
Μαρψίας, nom. propr. A 702.
μαρῶσθαι, Π 321. Εκ. 554. Σ 780.
I 717. Ei. 1310.
μάριπιν, N 449. I 269.
μαρμαρῶζειν ὑπὸ γῆρας, A 689.
μαρμαρῶς, A 1240. B 501. I 1228.
μάριπιν, Θ 933. 1135. O 1464.
μαρμαρῶς, Θ 558.
Μαρμαρῶς, nomen servi, Σ 433.
μαρμαρῶς, A 852. λόχμης δασύ-
τερος, Εκ. 60.
μαρμαρῶς, querere, inquirere, Θ
663.
μάριπιν, Θ 1131.
μάριπιν, Ei. 14. 23. μάριπιν μα-
ρῶζαν, I 55. ἐπινῶς, I 539. γοῖ-
γύλη μεμαρμαρῶνη, Ei. 28. μεμα-
ρῶν σπῶς, Π 305. μάριπιν
τάλφισα, active, N 788.
μαρμαρῶς, N 451.
μάριπιν, N 1063. μεμαρῶς μοι
χὸν μᾶρ μαρμαρῶς, A 849.
μαρμαρῶς, I 412. ubi vide not.
μάριπιν, A 454. O 1368. μαρ-
μαρῶς, A 153.
μάριπιν, Ei. 754. O 759. futur.
μαρμαρῶμαι, Π 1076.

ME.

Μεγάθυρος, O 484.
 Μεγαίνετος, B 965.
 Μεγακλῆς, N 46. 70. 124. 815.
 μεγαλοδωρότατος, Ei. 393.
 μεγαλόπτερος, A 482.
 μεγαλοπρεπῆς, Σ 1186. μεγαλο-
 πρεπέστατον ἔργον, O 1125.
 μεγαλώνυμος, Θ 315. N 569.
 Μέγαρα, urbs, Ei. 246.
 Μεγάραδε, A 524.
 Μεγαρής, A 526. 535. 721. 753.
 Ei. 481. 500.
 μεγαρίζειν, unde μεγαριεύς, A 822.
 Μεγαρικὸς, A 522. 750. 830. Με-
 γαρικὰ μαχανὰ, A 738. Μεγα-
 ρικὸν ψήφισμα, Ei. 609. Μεγα-
 ρικὰ χαῖρος, A 768. Μεγαρικὰ
 σκέλη, A 1170.
 Μεγαρόθεν, Σ 57.
 Μεγαροῖ, A 758.
 μεγασθενῆς, N 566.
 μεδεῖν, *imperare, regere*, B 666. I
 560. 585. 763.
 μέδιμνος, Π 986. ὑπὲρ μέδιμνον κύ-
 ριος, Εκ. 1025.
 μεδίμημι, A 485. B 1384. 1393. μὴ
 μεθῆς τὸν ἄνδρα, I 841. μεθίεμαι
 plerumque cum genitivo con-
 struitur, B 830. Π 42. 75. oc-
 currit etiam cum accus. Σ 416.
 μεδίσταναι. μετέστηχ' ὧν πρότερον
 εἶχε τρώων, Π 365. πολὺ μετέ-
 στηκε, Π 994. μεδίσθησι τοῦ
 χρώματος, *mutat colorem*, I 398.
 μεδίστας τὸν τρώων, Σ 748.
 μετέστη ξηρῶν τρώων, Σ 1451.
 μεθύειν, A 1230. Εκ. 139. I 104.
 1400.

ME.

μεθύση γραῦς, N 555.
 μεθυσοκίτλας, A 525.
 μειαγωγεῖν τὴν-τραγωδίαν, B 798. I
 μειδίαν, Θ 513.
 Μειδίας, nom. propr. O 1297.
 μειράκιον, Π 88. 975. 1096. Εκ.
 702. N 990. B 1071. I 1375.
 μειράκιον κατάπυγον, Σ 687.
 μειρακίσκη, B 409. Π 963.
 μειρακύλιον, B 89.
 μείραξ, ἡ, ruella, Θ 410. Π 1071.
 1079. Εκ. 611. 696. 1138.
 μελαγκόρυφος, avis, O 887.
 μελαγχολᾶν, Π 12. 366. 903. Εκ.
 251. O 14.
 μέλαθρα, τὰ, Θ 411. 874. O 1247.
 μελαινεσθαι, Εκ. 736.
 μελάμπυγος, A 802.
 μελάμφυλλα ὄρη, Θ 997.
 Μελάνθιος, nom. propr. O 151.
 Ei. 804. 1009.
 Μελανίππη, Θ 547.
 Μελανίαν, nom. propr. A 785. 807.
 μελανοκάρδιος, B 470.
 μελανοενεκυέμων, B 1336.
 μελανόπτερος, O 695.
 μελανοσυρμαῖος λεῶς, Ægyptii, Θ
 857.
 Μελέαγρος, Drama Euripidis, B
 864.
 μέλει. οὐδὲν μοι μέλει, B 655. μὴ
 μελέτω σοι μηδὲν, Π 208. ἐμοὶ
 μελήσει τοῦτο, Π 229. Ei. 149.
 μέλειν, Θ 952. μέλον, Σ 1288.
 μέλεος, *misere*, Θ 1037. μελέα μή-
 τρη, Σ 312. ὦ μέλεσι, Ei. 1063.
 ὦ μέλεε, Ei. 380. ὦ μέλε, sic
 compellantur tam feminæ, quam
 viri,

virī, A 56. 157. Ek. 120. 133.
245. N 33. 1192. Σ 1400. I 671.
Ei. 137.

μελετᾶν σοφίαν, Π 511.

μέλημα, Ek. 905. χρυσοδαίδακτον
ἐμὸν μέλημα, Ek. 972.

Μελισσίας, nom. propr. N 686.

μελία φυλλόκομος, O 742.

μέλι, Π 1121. Ἀττικὸν μέλι, Ek.
252. Θ 1192.

μελίγλωσσα ἔπη, O 908.

μελισσόνεμοι, B 1273.

Μελισίχη, nom. propr. Ek. 46.

Μελίτη, pagus Att. B 501.

Μελιτίδης, B 991.

μελιτοπῶλαι, I 853.

Μέλιτος, nom. propr. B 1302. Γη-
ρυτ. 9.

μελιτοῦτλα, A 601. N 507. O 567.

μέλιτλα, N 45. Σ 107. μέλιτλα

Μούσης, Ek. 973.

μελίτιον, Σ 366.

μέλαιν, *cunctari*, Θ 661. B 1509.

Π 255.

μελλοδειπνικὸν μέλος, Ek. 1153.

μελλονικῶν, O 639.

μελοποιεῖν, Θ 42. 67.

μελοποιός, B 1250. 1328.

μέλος, Π 294. B 874. 915. 1248.

1255. O 1374.

μέλπειν, Θ 961.

μελύδριον, Ek. 883.

μελωδεῖν, Θ 99. O 226. 1382.

μεμβράς, pisces, Σ 493.

Μέμνων, B 963. N 622.

μέμφεσθαι μέμψιν, Π 10. μέμφε-
σθαι τινί τι, Θ 830. N 525.

μέμψιν ἐπιφέρειν τινί, B 1253.

μὲν absolute, non sequente δέ, O
1214. 1220. B 378.

μὲν οὖν, Π 287. 347. 412. 437. Θ
206. 257. 424. 861. Aliquando

quinto significat, ut Ek. 111. 765.

I 911. O 341. 1464. aliquando
saltem, vel certe verti potest, ut

Ek. 1102.

Μενέλαος, A 155. Θ 910. O 509.

Μενέλεως, Θ 867. 901.

μενετοὶ θεοὶ, O 1620.

μενοινᾶν, Σ 1080.

μένος πυρός, A 666.

μέντοι γε, Θ 709.

μέριμνα, N 1404.

μεριμνοφροντιστής, N 101.

μέρος. ἐν τῷ μέρει, *viscisse*, A 540.

B 32. 497. ἐν μέρει, O 1228. Σ
1319.

μέσχατος, Σ 1502.

μεσημβρία, O 1499.

μεσημερινός, Σ 774. A 40.

μεσημερινός, O 1096.

μέσον ἔχειν τινά. Translatio ducta

a *luctatoribus*, N 1047. ἔχομαι,

ἔχει, ἔχεται μέσος, A 571. B

469. I 388. κατατιθέναι τι ἐς τὸ

μέσον, Ek. 602.

μεσοῦν. ἐπειδὴ τὸ δῶμα μεσοῖν, B
924.

Μετσήνη, A 1141.

μεσῶς, Π 188. 193. 695. I 814.

μέτα, pro μέτεστι, Ek. 173.

μεταδᾶλναι τοὺς τρόπους, B 734.

Π 36. μεταδᾶλναι τοὺς τρό-
πους, Σ 1461.

μεταδιδάξιν, Ei. 947.

μετάδουλος, A 632.

ΜΕ.

μεταδοῦναι τινός τινι, Α 961.
 μετακτεῖν, Ι 775. μετακτεῖν μέρος τι-
 νός, Σ 972.
 μετακυνιδεῖν αὐτόν, Β 536.
 μεταλαβεῖν τινός, Π 370.
 μέταλλα, Ο 593. Σ 659. Ι 362.
 μεταλλάττειν φύσιν, Ο 117.
 μεταμυνθάνειν, Π 924.
 μεταμέλει, Π 358. Ν 1114.
 μεταμῶνιος, Ει. 117.
 μεταπείθειν, Α 626.
 μεταπειῶσθαι, Εκ. 217.
 μεταπέμψασθαι, Π 341. 609. Α
 1087.
 μεταπίπλειν ἐξ ἐχθίστου, Ο 626.
 μετάρσιος, Ο 1383.
 μετασκευάζειν ἑαυτόν, Εκ. 499.
 μεταστέφειν ἑαυτόν πρὸς τὸ μαλθα-
 κώτερον, Β 538.
 μεταστέφεισθαι, Α 537.
 μετατρέχειν παρὰ τινα, Ει. 261.
 μετάτροπος, Ει. 945.
 μεταχειρίζεσθαι, Ι 345.
 μετεγράφεισθαι, Ι 1370.
 μετέρχεσθαι τινα, Εκ. 363. πρᾶγμα,
 Α 268.
 μέτεσι μοι τούτου, Ο 1666. 1668.
 μετέχειν τῶν κακῶν, Π 5. μετέχειν
 τινὶ μέρος τινός, Π 226. μετέχειν
 τινὶ πληγὰς ἴσας, Π 1144.
 μετέωρα, τὰ, Ο 690. μετέωρα χω-
 ρία, Ο 818. πρᾶγματα, Ν 228.
 1284.
 μετεωρίζεσθαι, Ν 404. ὑπὸ λόγων
 μετεωρίζεσθαι, Ο 1447.
 μετεωροσκοπεῖν, Ει. 92.
 μετεωροσοφιστής, Ν 360.
 μετεωροφέναντες, Ν 333.

ΜΗ.

μετιέναι τι, ire ad aliquid peten-
 dum, Ι 605. Ει. 274. redire, Ν
 1408.
 μετοικος, Α 580. Ι 347. Α 508.
 Ει. 297.
 μετοικίσασθαι, domum mutare, Εκ.
 754.
 μετόρχιον, Ει. 568. Γεωργ. 17.
 μετουσία, Θ 152. Β 442.
 μέτρια καὶ δίκαια, Ν 1137. μέτριος
 ἀνὴρ, Π 245.
 Μέτων, Ο 997. 1010.
 μέτωπον, Π 942. ἀνατῶν τὰ μέ-
 τωπα, Ι 631. χαλᾶν τὸ μέτω-
 πον, Σ 655.
 μὴ, ne, cum indicativo, Ν 493.
 μὴ vetat, in absoluta negatione
 non adhibetur, nisi adjuncto οὐ,
 Εκ. 1000.
 μὴ vetans cum præsente constru-
 itur in imperativo, cum aoristo
 in subjunctivo : Α 1036. Β 1380.
 Π 598. Excipitur μὴ ψεῦσον,
 Θ 870.
 μηδαμῇ, Θ 1162. μηδαμῶς, Β 581.
 μηδὲ ἐν, Π 37.
 Μήδεια, Dramatis titulus, Ει. 1012.
 μηδέν. νομίζειν τινα τὸ μηδέν, Ο 577.
 μηδίσθαι ἄφθιτα, Ο 689.
 Μηδικός, Β 938.
 Μηδοί, Θ 357. 365. Σ 1099. Ι 478.
 781. Ει. 108.
 Μηδός, avis, Ο 277.
 μηκύνειν, longum esse in oratione,
 Α 1132.
 μήκων, Ο 160.
 Μηλιεύς, gentile nom. Α 1169.
 Μήλιος, Ν 830. λιμός Μήλιος, Ο 186.

ΜΗ.

μηλολόγη, Ν 763.
 μήλον, *manilla*, Α 155. Εκ. 903.
malum, Ν 978. μήλω βληθεῖς,
 Ν 997.
 μηλοσφαγεῖν, Α 189. Ο 1232.
 μὴν, particula expletiva. οὐδὲ μὴν
 γε, Π 373. Σ 480. καὶ μὴν, Π
 380. Θ 200. ἢ μὴν, Ν 865.
 μήνη, idem quod μηνίσκος, Ο 1115.
 μηνίσκος, Ο 1114.
 μηνύειν, Α 206.
 μὴ οὐ, Β 695. Α 320. cum arti-
 culo τὸ, Β 68. Ο 37.
 μηρὰ καίειν, Ει. 1088. 1092.
 μηρία, τὰ, Ει. 1021. μηρίων κνίσ-
 σα, Ο 193. 1517.
 μήρινθος, Θ 928.
 μηρὸν προδάλλεσθαι, Ν 973. τῷ μη-
 ρῷ ξυνέχειν, Ν 966.
 μητρίδικαι ἀκαλήφαι, Α 549.
 μητρόθεν, Α 478.
 μηχανή, Σ 149. Α 738. Θ 927.
 μηχανὴ σωτηρίας, Θ 765. μηχαν-
 νὴν ἐκπορίζειν, Σ 365. προσφέρειν
 τινί, Θ 1132. καινὰς μηχανὰς
 προσφέρειν πρὸς τινα, Ν 479. μη-
 χαναὶ Σισύφου, Α 391. ταῖς μη-
 χαναῖς ὑπεραικοντίζειν τινα, Ο 363.
 μηχανᾶσθαι τι φρενί, Α 445.
 μηχανήμα, Εκ. 872. Ι 850. 901.
 μηχανοδίφης, Ει. 792.
 μηχανοποιός, Ει. 174.
 μιὰς, Β 466. Ν 450. 1325. μιὰ
 κεφαλὴ, Α 285. Φωνή, Ι 218.
 μιαιώτατος, Ει. 183. 187. Α 182.
 μιαιώτατος περὶ τὸν δῆμον, Ι 831.
 μιαιῶς, Ι 800.
 μίγνυσθαι ταῖς ἀδελφοῖς, Β 1081.

ΜΙ.

Μίδας, Π 287. nomen servi, Σ 433.
 Μίκα, nom. pr. feminæ, Θ 760.
 μικρός γὰ μᾶκος, Dor. pro μικρός
 γε μῆκος, *brevis statura*, Α 909.
 μικροπολίτης, Ι 817. μικροπολιτι-
 κόν, Fragm. 74.
 μικρός, σμικρός, apud Aristopha-
 nem primam semper producunt,
 Α 98. Θ 745. Β 55. Π 147. Εκ.
 287. 629. Ν 429. 630. 1014. 1018.
 Ο 1108. Σ 5. 702. 797. 1290.
 1511. Ι 788. 789. 1222. Α 523.
 Ει. 213. 609. 660.
 μικρός ὄρν, Ει. 821.
 Μίκαν, pictor, Α 679.
 Μιλήσια σπρώματα, Β' 542. ἔρια,
 Α 729.
 Μιλήσιοι, Α 108. Π 1002. 1075.
 Ι 361. 932.
 Μιλτιάδης, Ι 1325.
 μίλτος, ἡ, Εκ. 378.
 μιλοῦν. σχοινοῖον μεμιλιωμένον, Α 22.
 Μίμαντος σκόπελος, Ν 273.
 μίμαρκος, Α 1112.
 μιμεῖσθαι, Π 291. 312.
 μινδοῦν, Π 313. Β 1075.
 μινύρεσθαι, Εκ. 880.
 μινυρίζειν, Ο 1414. Σ 219.
 μιτεῖν, Β 1427. Ι 400. 510. Α 299.
 μιτητρία, Π 989. Ο 1620.
 μισθάζειν, Σ 300.
 μισθαρχίδης, Α 597.
 μισθός, Π 408. Ν 245. ἐντελής, Ι
 1367. μισθὸν πορίζειν, Ι 1019.
 μισθοὶ τῶν ποιητῶν, Β 367. μι-
 σθὸν φέρειν, *stipendium accipere*,
 Α 66. 137.
 μισθεῖσθαι μισθωτοῦς, Ο 1152.

MI.

μισθοφορά, I 807.
 μισθοφορεῖν, O 584. 1367. Σ 683.
 A 602. 608. διχόθεν μισθοφορεῖν,
 Ei. 477. μισθοφορεῖν τὰ δημόσια
 χρήματα, Ei. 206.
 μισθοφόροι τριήρεις, I 555.
 μισθόδημος, Σ 473.
 μισολάκων, Σ 1165.
 μιστολάμαχος, Ei. 304.
 μισόπολις, Σ 411.
 μισοπορπακιστάτη, Ei. 662.
 μίτρα, Θ 257. 941.
 μιτροφορεῖν, Θ 163.
 Μιτυλήνη, I 834.
 μνᾶ, N 21. 1224.
 μνημῶνικός, N 483.
 μνημόσυνον, Σ 538. 559.
 μνηστικαεῖν, A 590. Π 1146. N 999.
 μογερός, A 1208.
 μογιῶμες, Dor. pro μογέομεν, A
 1002.
 μόθων, ὁ, Π 279. I 635. 697.
 μοι eleganter & cum emphasi ab-
 undat, ut ἦν οὖν μάθης μοι, N
 116. ἄπελθε νῦν μοι, A 458. τί
 μοι μεταστρέφεσθε, A 125. τί μοι
 σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων;
 A 707. Vide A 202. 1074. Θ 291.
 B 946. A 129.
 μοῖρα σπλάγχων, Ei. 1105.
 Μοῖραι ὄλβιαι, B 453.
 μοιχεύειν, N 1076. O 558. 793.
 μοιχὸς, Θ 343. 345. Π 168. N
 1079.
 μοιχὸς, genus tonsuræ, A 849.
 μοιχότροπος, Θ 392.
 μολγός, I 963. Γεωργ. 3. Fragm. 79.
 μολεῖν, venire, A 984. 1263. 1298.

MO.

Μολογικαὶ κύνες, Θ 416.
 μολπάζειν, B 379.
 μολπὴν ἀνεγείρειν, B 370. μολπᾶς
 κελαδεῖν τινα, B 383. 1527.
 μόλυδδος, N 913. Ei. 1242. 1246.
 μολυβδοχοεῖν, Ek. 1110.
 μολύνειν, Π 310. I 1286.
 μελυνωπραγμονούμενος, A 382.
 Μόλων, nom. propr. B 55.
 μομφὴν ἔχειν, i. e. μέμφεσθαι, Ei.
 664.
 μοναρχία, Σ 474.
 μόναρχος, I 1330.
 μονοκοιτεῖν, A 592.
 μόνος, unicus, Π 250. A 814. μο-
 νότατος, Π 182. I 352. μόνον,
 adverb. quandoque supprimitur,
 O 523. I 1283.
 μονοφαισίτατος, Σ 923.
 μονοφθεῖν, Θ 1077. Ei. 1012.
 μονοφθία, B 944. 1330. Κρητικαὶ
 μονοφθίαι, B 849.
 μορίαι, olea sacra, N 1005.
 μορμολύκειον, Θ 417. Αμφ. 5. Γη-
 ρα 13.
 μορμολύττεσθαι, O 1245.
 μορμωπὸς, B 925.
 μορμῶ τοῦ θράσους, I 693.
 μορμῶν, A 582. Ei. 474.
 Μόρστιμος, Tragicus poeta, B 151.
 I 401. Ei. 803.
 Μόρσυχος, nom. propr. Σ 506. 1142.
 A 887. Ei. 1008.
 μοσχίδιαι συκίδων, A 996.
 μόσχος, vitulus. ἄδειν ἐπὶ μόσχω,
 A 13.
 Μενυχιῶν μὴν, O 1047.
 Μοῦσα κομψοπρεπής, N 1031.

ΜΟ.

Εὐρεπίδου, Β 1306. μούσης παν-
ταίας πειραθέντες, Ι 505. τὰς
μοῦσας ἀφανίζειν, Ν 972. Μοῦ-
σαι ἐννέα Διὸς παρθένοι, Β 875.
Μουσαῖος, Β 1033.
μουσεῖα χελιδόνων, Β 93.
μουσικός ἀνὴρ, Σ 1244. Ι 191.
ἀγών, Π 1163. μουσικώτατα,
adverb. Β 873.
μουσική, Β 729. 797. Π 190. οὐδὲ
μουσικὴν ἐπίστανται, Ι 188. τα-
χὺς τὴν μουσικὴν, Α 851.
μουσόμεναι, Ο 276.
μουστοποιεῖν, Ν 334.
μουστοῦσθαι. μεμουστωμαι, Α 1127.
μοχθεῖν, Π 282. 518. 525. 556.
μοχθηρία, Π 109. 159.
μοχθηρός, Π 391. Ι 1304. μοχθη-
ρὸς τοὺς τρέπους, Π 1003. μοχθη-
ρὸς βοῦς, Ι 316. μοχθηρὸν ῥῶ,
Θ 781. μοχθηρότατος, Β 1011.
μοχλευτὴς θαλάσσης, Ν 568. και-
νῶν ἐπῶν, Ν 1397.
μοχλὸς, Σ 113. 154. 200. μοχλοὺς
ἐμδάλλειν, Θ 415. ξυμεδάλλειν,
Α 246. ὑποδάλλειν ὑπὸ τὰς πύ-
λας, Α 428. χαλᾶν, Α 310.
μοχλοῖς πακιοῦν, Α 264. ἀπο-
κλείειν, Α 487.
μῦ, μῦ, Θ 231.
μῦξ, Α 126.
μῦειν, connivere, Σ 988.
μυεῖσθαι, Β 456. Ει. 375. μεμνημέ-
νος ἐν Σαμοθράκη, Ει. 278. με-
μνημένοι, Β 158. 318. μυεῖσθαι
τὰ μεγάλα, subaud. μυσθήρια,
Π 845.
μύζειν, Θ 231.

ΜΥ.

μῦθον ἀμφοῖν ἀκοῦσαι, Σ 725.
μῦα. ἀπαμύννειν τὰς μύας, Σ 597.
μυᾶσθαι, Β 562. Σ 1488. μυκη-
σαμένη βροντὴ, Ν 292.
μύκης, *fungus ellychnii*, Σ 262.
μυκήτης, Σ 1488. μυκῆτες, Β 893.
Ει. 158. μυκήτης λύχνου, Εκ. 5.
μύλη, Σ 648.
μύραινα, Β 475.
μυριάναις, Β 63. Ν 738.
μυριάμφορον ῥῆμα, Ει. 521.
μυρίζειν τινά, Α 938. μυρίσαι μύ-
ροις, Π 529. μυρίζεσθαι, Εκ. 1117.
μυρίς, *prima longa*, Θ 927.
μυριστὸν μέρος, Α 355. μυριστὴ
μοῖρα, Θ 555.
Μύρμηξ, nom. propr. Β 1506.
μύρμηκος ἀτραποί, Θ 100.
μύρον, Π 811. Ν 51. Α 1091. μύ-
ρον Ρόδιον, Α 944. μύρον ἔψειν,
Α 946. μύρου ὄζειν, Εκ. 524.
μύρον, pro μυροπωλεῖον, Ι 1375.
μυροπῶλις, Εκ. 841.
μυρρίνη, *myrti ramus*, Θ 37. Ν
1364. Ο 43. Σ 861. Ει. 1154.
Πελ. 8. αἱ μυρρίναι, forum, ubi
myrti venduntur, Θ 448.
Μυρρίνη, nom. propr. Α 70. Μυρρί-
νιδιον, Α 872. Μυρρίον, Α 906.
μυρρίνον, τὸ, Ι 964.
μυρρίνων, ὦνος, Β 156.
μύρτα, τὰ, *myrti baccæ*, Ο 160.
1100
Μυρτιά, nom. propr. Σ 1396.
μύρτον, τὸ, *prudendum muliebre*,
Α 1004.
μύρτος, *myrtus*. ἐν μύρτου κλαδί,
Α 632.

MY.

- μύρωμα, Εκ. 1117.
 Μυρωνίδης, nom. propr. Α 801. Εκ.
 303.
 μυσαρός, Α 340.
 μυσιδδω, Lacon. pro μυθίζω, Α 94.
 981. 1076.
 Μύσιος, Α 439. Μυσός, Α 430.
 μυσπολεῖν, Σ 140.
 μυσθηκὸν χοῖρον, Α 747.
 μυσθήρια, τὰ, Ν 143. Β 887. Σ
 1363. μεγάλα, Π 1013. ὄνος
 ἄγων μυσθήρια, Β 159.
 μύσῃς χορὸς, Β 370.
 μυσική-χοῖρος, Α 764. μυσικώτα-
 τος, Β 314.
 μυσίλη, Ι 1168.
 μυσιλαῖσθαι, Π 627. Ι 827. 1168.
 μυσιδόκος δόμος, Ν 303.
 μυλιωτεύειν, Σ 63.
 μυλιωτὸς, Ι 771. Α 174. Εἰ. 273.
 μυχὸς, Θ 324. μηρῶν ἀπόρρητοι
 μυχοί, Εκ. 12.
 Μῶα, Lacon. pro Μοῦσα, Α 1249.
 1297. sic ibidem ἐκλιπῶα pro ἐκ-
 λιποῦσα. κλειῶα pro κλείουσα,
 1299. πᾶα pro πᾶσα, 995.
 μῶν, particula interrogativa, Π
 271. 845. Ν 315.
 μωρία. τῆς μωρίας, hem stultitiam!
 Εκ. 787. Ν 818.
 μῶρος, Β 910. Ν 398. μῶρα, Π 119.
 μῶρα βουλεύεσθαι, Εκ. 474.

N.

- N** paragodicum ante tenuem &
 liquidam male omissum, Θ 450.
 Β 362. 1035. Σ 351. Ι 36. 889.
 Α 628. 648. Εἰ. 52.

NA.

- ναῖσιπατρεῦ, vox barbara, Ο 1615.
 ναί, particula affirmativa, Θ 605.
 Π 82. 904. Α 430.
 ναί Dor. pro νή, Α 81. 983. Α 767.
 774. Εἰ. 214. Vide in σιός.
 ναί μὰ semper est in affirmatione.
 ναί μὰ Δία, Π 187. Ι 280. Α
 88. Εκ. 551.
 ναίω, habito, Ο 1094. Β 324.
 νᾶμα βάαχιον, Εκ. 14.
 ναυνοφυής, Εἰ. 790.
 Ναξιουργὴς κάνθαρος, Εἰ. 143.
 Νάξος, Σ 355.
 ναός, ὁ, Α 775.
 νάπη, ἡ, Θ 997. Ο 740.
 νάπυ. βλέπειν νάπυ, Ι 631.
 νάρκη καταχεῖται κατὰ τῆς χειρὸς,
 Σ 713.
 νᾶσσα, Dor. pro νῆσσα, anas,
 Α 875.
 νασιός, Π 1142. Ο 567.
 ναυαγία, Θ 873.
 ναυκληρεῖν, Ο 598.
 ναύκληρος, Ο 595. 711.
 ναῦλος, Β 270.
 ναυμαχεῖν, Β 33. 49. 430. 693. 698.
 1440. Α 677. ναυμαχεῖν κακῶς,
 Σ 477. τὴν περὶ τῶν κρεῶν, Β 191.
 ναυπηγεῖν, Π 513. ναυπηγεῖσθαι,
 active, Ι 916.
 ναυπήγιον, Ο 1157.
 ναυθλοῦσθαι, Εἰ. 126.
 Ναυσικύδης, nom. propr. Εκ. 426.
 Ναυσιμέχη, nom. propr. Θ 804.
 ναυστολεῖν, Θ 1101. τῷ πτέρυγι ποῖ
 ναυστολεῖς; Ο 1229.
 Ναύσων, nom. propr. Ι 1309.
 ναύτης, Β 140.

NA.

ναυτιᾶν, Θ 882.
 ναυτικόν, I 1063. 1186.
 ναυτίλος, B 1207.
 ΝαυΦάντη, nom. propr. I 1309.
 ναύφρακτον βλέπειν, A 95. ναύφρα-
 κτος στρατός, I 567.
 νάω, fluo, σικῶρ αἰεὶ νῶν, B 146.
 νέα γυνή, N 1184. αἱ νέαι, Ek. 900.
 νεᾶν τοὺς ἀγρούς, N 1117.
 νεανίας, N 8. & passim.
 νεανικὸν κρέας, Π 1137. νεανικὴ ρά-
 μη, Σ 1067. νεανικώτατος, Σ
 1205. I 611.
 νεανικῶς, Ei. 897. τύπειν τινα, Σ
 1307.
 νεανίσκος, Π 1016. 1071.
 νεβρῶν δορυ, B 1211.
 νεῖ, Boeotice pro νῆ, A 867. 905.
 νεῖκος, Θ 788. B 1099.
 Νεῖλος, Θ 855. N 272.
 νεῖν, nere. στήμονα νήσεις, A 519.
 νεῖν, natave. ἔνεον ἐν ταῖς ἐμδαῖσι,
 I 321.
 νεκρός, B 170. 1403.
 νέκταρ, A 196.
 νέμειν, tribuere. νέμειν χάριν, O 384.
 νέμεσθαι, depasci, O 159. incolere,
 O 231. 330.
 Νεοκλειδης, Π 665. 716. 747. ὁ γλά-
 μων, Ek. 254. 398.
 νεόκοπος μύλη, Σ 648.
 νέος οἶνος, Ei. 916.
 νεόπλουτος τρυῖξ, Σ 1309.
 νεότης, Σ 1199.
 νεοτρεύειν, O 699.
 νεοτλία, ἡ, O 641.
 νεότητιον τοῦ πατρὸς, O 767. νεότητις,
 τὰ, O 547.

NH.

νεοτρός, O 1350. Aρεος, O 835.
 νεοττοτροφεῖσθαι, N 999.
 νεοχμός, B 1372. νεοχμὸν τέρας,
 Θ 701.
 νέστερος, A 772.
 νέστος, avis, O 303.
 Νέστωρ, N 1057.
 νεύειν ἐς τὴν γῆν, Σ 1110.
 νεῦρα τῆς τραγωδίας, B 862.
 νευροῖράφος, I 739.
 νευροῦσθαι. νενεύρωται ἥδε συμφορὰ,
 A 1078.
 νεφέλαι βροντησιμέραννοι, N 265.
 νεφέλη, genus retis, O 194. 528.
 Νεφελοκοκκυγία, O 819. 821. 904.
 1565.
 Νεφελοκοκκυγεὺς, O 1035.
 νεφέλοισι ἀναβόλαι, O 1385.
 νέφος ἔμδριον, N 288. νέφος ὀρνέων,
 O 295. σφρουθῶν, O 578. νέ-
 φος ἐχθρὸν πολέμου, Ei. 1090.
 νεφρός, ὁ, A 962. B 475. 1280.
 νεώνητος, Π 769. I 2.
 νεώριον, A 552. 918. O 1540.
 νεῶς, Attice pro ναὸς, templum,
 N 401. νεῶς λίθινος, O 612.
 νεώστικος, A 96.
 νεώτερόν τι δρᾶν, Ek. 338.
 νῆ Δία, Π 165. 202. νῆ τοὺς θεοὺς,
 Π 74. νῆ τὸν οὐρανὸν, Π 129.
 νῆ τῷ θεῷ, per Cererem ὧς Pro-
 serpinam, A 51. νῆ τὸν Απόλλω,
 Ek. 160. νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, Ei. 218.
 νῆ τὴν Ἀρτεμιν, Ek. 90. νῆ fem-
 per affirmat, tametsi quando-
 que negationi junctum occur-
 rit, ut Θ 640. N 217.
 νῆεν πυρᾶν, A 269. 373. ἀμφοτέρῃς
 γεννησμένοι, N 1203.

NH.

νήνεμος αἰθήρ, Θ 43. 51. νήνεμος
αἰθήρ, Ο 778.
νήπιον εἰπεῖν τι, Ν 105.
νηπύτιος, Ν 868.
Νηρεὺς, Θ 325.
νησιῶται, Ει. 298.
νησιωτικὸς κλητὴρ, Ο 1422.
νῆσος, Ι 170. Α 653. νῆσοι μακά-
ρων, Σ 640. ἱερὰ νῆσοι, Ι 1319.
νηστεύειν, Θ 949. Ο 1519.
νῆστις, απας, Ο 566. Ει. 1004.
νητλήριον, Π 1011.
νίγλαρος, Α 554.
νικῶν, Β 1027. 1473. Ν 419. δίκην,
Σ 581. δίκας, Ι 93. γνώμην, Σ 594.
γνώμης, Ν 432. κριταῖς πᾶσι,
Ο 445. ἐν κριτῇ, Ο 447. ταυτὶ
σὺ νικήσεις; Ν 1335.
Νίκη, Dea, Α 317. Ο 574. Ι 589.
νικητήριον, Ι 1253.
Νικίης, Εκ. 428. Ο 363. Ι 358.
νικέουλος, Ι 615.
Νικέμαχος, nom. propr. Β 1506.
Νικόστρατος, Σ 81. 83.
Νιδῶν, Β 912. 920. Σ 580.
νίφει, Σ 773. Α 1141. νίφεισθαι,
Α 1075.
νιφέεσσα πεδία, Ο 952.
νιφέεις σιλόπελος, Ν 273.
νέειν, Β 955. τί νεεῖ χρησμός, νό-
μος, quatenus est mens oraculi,
legis, Π 55. Ν 1186.
νόημα, Ν 229. 705. Ο 195. Ι 1203.
νοθεῖα χρήματα, Ο 1656.
νόθος, Ο 1650. 1661.
νοῖδιον, Ι 100.
νομάδες σκύδαι, Ο 941.
νομίζεται, moris est, Π 625. Ν 962.

NO.

1185. 1420. λαμβάνειν τὰ νομι-
ζόμενα, Π 1185.
Nominativum Attici interdum po-
nunt pro vocativo: ut ὁ παῖς,
heus puer, Β 40. Εκ. 833. ὁ Κα-
ρίων, Π 1100. ubi vide not. Ο
1628. & passim.
Νόμιος Ερμῆς, Θ 977.
νόμισμα, quod more receptum est,
Ν 248. νόμισμα τῶν κοτυλῶν δια-
λυμαίνεσθαι, Θ 348. nummus,
Β 720. 722.
νομὸς, rascium, Ο 239. 1287.
νόμος, musica modus, canticum.
νόμοι κιθαρωδικοὶ, Β 1282. ἱερῶν
ὑμνων, Ο 210. νόμος Ολύμπου,
Ι 9. ἀηδάνιος, Β 683. ἔρδιος, Ι
1279. νόμον ἡδὺν ἄδειν, Ει. 1160.
νόμος, lex. πειθαρχεῖν τοῖς δεδογμέ-
νοις νόμοις, Εκ. 762, 763. νόμοι
καθεστῶτες, Ν 1400. νόμος ἐστὶ
κείμενος, Β 761. ὁ ἐν πέτλοις νό-
μος, Εκ. 987. τοῖς νόμοις πειστέον,
Εκ. 1022. νόμοι ἀργαλείοι, Α 324.
βοηθεῖν τοῖς νόμοις, Π 914.
νόσον νοσεῖν, Ο 31. νόσος χρηστῶν
ἀνδρῶν, Σ 80. νόσος ἐν τῇ πόλει
ἐντετοκυῖα, Σ 651. νόσων ἐξακέ-
σεις, Β 1033.
νοσθεῖν, redire, Π 610. pro ἔρχε-
σθαι, Α 29. νοσθεῖν πάλιν, Ο 1270.
νοτῆραι ῥανίδες, Β 1311.
νοτία ὁδός, Ο 1398.
νοτίζειν, Θ 857.
νουβυστικός, Εκ. 441.
νουβυστικῶς, Σ 1294.
νουθεσία, Β 1009.
νουθετεῖν, Β 830. Σ. III. νουθετεῖν
αὐτόν,

αὐτόν, Σ 743. τινὰ κοινούλοις, Σ 254.
 νουμηνία, Ν 1191. Σ 96. 171. 143.
 Α 999.
 νοῦς. κατὰ νοῦν πράττειν, Ι 549.
 Ει. 762. χωρεῖ κατὰ νοῦν, Ει. 940.
 ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις; Εκ. 156. νοῦν ἔχοντες, Ν 835. νοῦν ἔχων καὶ φρένας, Β 534. νοῦν καὶ φρένας ἔχειν πρὸς τι, Θ 291. νοῦν ὀλίγον κεκλημένος, Εκ. 747. νοῦς παρῶν ἀποδημεῖ, Ι 1120. οὐκ ἐν ταῖς κόμαις, Ι 1121. ξυλλέγων ἐπύλλια, Α 398. πέτεται, Σ 93. ἀπὸ νοῦ καταπεσών, Ν 1273. νοῦν προσέχειν, Ν 575. Π 113. 151. τινὶ vel πρὸς τινι, Ν 1010. Ι 1014. 1064. μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει νοῦν, Β 105.
 νυκτερεῖσια ἔργα, Θ 204.
 νυκτερινός, Σ 2. Α 1163.
 νυκτερίς, avis, Ο 1296. 1564.
 νυκτοπεριπλάνητος, Α 264.
 νύκτωρ, Θ 258. Ο 1491. Ν 173.
 νυμφεύτρια, Α 1056.
 νύμφη, Θ 478. νύμφην ἀγαγέσθαι, Π 529.
 Νύμφη. Νύμφαι θεαί, Ει. 1070. εὐρεῖαι, Ο 1098. ὀρεσίγονοι, Β 1344. ὀρεῖπλαγίλοι, Θ 326. Νυμφῶν χοροί, Θ 992.
 νυμφίδιος ᾠδὴ, Ο 1728.
 νυμφικὸν λουτρόν, Α 378.
 νυμφίος, Θ 413. Ει. 859. Α 1049. 1066. ἦν νυμφίαν βίον, Ο 161.
 νῦν δὴ, i. e. ἀρτίως, μικρὸν ἔμπροσθεν, modo, Β 410. Ο 923. Ει. 5. ubi legendum νῦν δὴ ὦφρες.

νυνμενί, Ο 448.
 Νύξ μέλαινα, Β 1335. μελαίνος ὡπτερος, Ο 695.
 νύχθ' ὅλην, Ν 36. ἀπὸ μέσων νυκλῶν, Σ 218. τῶν νυκλῶν, ποῦτι, Εκ. 668.
 Νύσθιδος Διδόνυσος, Β 215. Νύσιος, Α 1282.
 νυστάζειν, Ο 638.
 νυστακλῆς ὕπνος, Σ 12.
 νύττειν, Π 784. γνάμην γνωμιδίω, Ν 321.
 νύχιος, Ο 698.
 νωδός, Π 266. Α 715.
 νῶτον, Ι 289. νῶτα, Ει. 747. αἰθέρος ἀσπεροειδέα νῶτα, Θ 1067.

Ξ.

Ξαίνειν, Α 536. 579. Εκ. 89. τὸν πέπλον, Ο 827.
 Ξανθίας, nomen servi, Β 271. Ν 1485. Σ 1. Α 243.
 Ξανθίζειν, Α 1047.
 Ξάνθιππος, nom. propr. Ν 64.
 Ξηληκατεῖν, Ο 1013.
 Ξενίας Φεύγειν, peregrinitatis postulari, Σ 718.
 Ξενίζειν τινὰ, Β 1480. Α 85. 127. Ξεσθῆναι, Α 928. Α 73.
 Ξενικός, Α 634. τὸ ξενικόν, Π 173.
 Ξενοκλῆς, Θ 169. Β 86. ὁ Καρκίνου, Θ 440.
 Ξένος, hospes, ξενοδόκος; Β 109.
 Ξενοφάντης, nom. propr. Ν 349.
 Ξένυλλα, nom. propr. Θ 633.
 Ξεσθός πίναξ, Θ 778.
 Ξηροὶ τρόποι, Σ 1452. Ξηρός ἄνεμος, Ν 404.

ξιφίδιον, Α 53.
 ξίφος, Σ 166. 714. Α 342. Β 564.
 ξιφουργός, Ει. 547.
 ξουθός, Β 932. Ο 214. 676. 744.
 800. Ει. 1177.
 ξυγενής, Α 789. Ο 368. Ι 1280.
 ξυγέωργος, Π 223.
 ξυγίγνεσθαι τινί, Ι 467. ἐς λόγους
 τινί, Ν 252.
 ξυγιγνώσκω, cognosco, Ι 427.
 ignosco, Ν 138. Σ 1001.
 ξυγογυλίζειν, Α 975. Θ 61.
 ξυγραφή, pro ξυγραφέα, Α 1151.
 ξυκαταδαρθεῖν, Εκ. 613. 622.
 ξυκατακλίνεσθαι, Α 981. Ν 49.
 ξυκτεῖσθαι. ξυκτείμενα σημεῖα, Εκ. 6.
 καθάπερ ἦν ξυκτείμενον, Εκ. 61.
 ξυκτεράνυσθαι, Π 853.
 ξυκολλᾶν, Σ 1041.
 ξυκολλητῆς ψευδῶν, Ν 446.
 ξυκρετεῖν, Ι 471.
 ξυκρούειν τῷ χεῖρει, Β 1029.
 ξυκυκᾶν, Α 531. Π 1108.
 ξύκωμος, Α 264.
 ξυγχαίρειν τινί, Ι 1333.
 ξυζώσασθαι, succingere se, Α 536.
 Θ 656.
 ξυλλαμβάνειν τινα, Α 206. Α 434.
 τῇ πόλει τὰ δυνατὰ, Εκ. 861.
 τινί τοῦ πράγματος, Σ 734. τῶν
 σχοινίων, Ει. 437. ξυλλαμβάνεσθαι,
 Α 313. Σ 400. Ι 229.
 ξυλλέγεσθαι, Π 503. Σ 1107.
 ξύλον. ἐπ' αἵσιου γούν του ξύλου,
 proverb. Β 736. ξύλον τετρημένον,
 lignum, cui noxiorum cervices
 vel pedes inferuntur, Α 680.
 πεντεσύριγον, Ι 1049. ξύλω δῆσαι

τινα, vel ἐν ξύλῳ, Ι 367. 394.
 705. ξύλῳ φιμοῦν τὸν αὐχένα,
 Ν 592. ἀνευ ξύλου βαδίζειν, Β
 717. τὸ πρῶτον ξύλον, prima se-
 des, Σ 90. Α 25.
 ξυμβάλλειν ἐκ τοῦ πολέμου καὶ τοῦ
 νείκου, Σ 867. ξυμβάλλειν καινῇ,
 Ν 67. ἐὰν ξυμβῶ τι σοι, Β 175.
 Αθηναίοις οὐ ξυνέβαινεν Αἰσχύλος,
 Β 807.
 ξυμβάλλειν, conjicere, Σ 72.
 ξυμβολή, Α 1210. 1211.
 ξύμβολον, Π 278.
 ξύμβουλος, Α 651.
 ξυμβύεσθαι, Σ 1110.
 ξυμμαχία, Π 178.
 ξύμμαχος, Π 218. Ι 222.
 ξυμμειγνύειν τινί, congregari, vel col-
 loqui cum aliquo, Εκ. 516.
 ξυμπαίζειν τὴν ἐορτήν, Ει. 818.
 ξυμπαραινεῖν, Β 687.
 ξυμπλέκεσθαι τινί, Α 704.
 ξυμποδίζειν, Β 1512.
 ξυμπονηρεύεσθαι, Α 404.
 ξυμπόσιον, Σ 1005. Α 1225. Ει.
 770.
 ξυμπότης, Α 1227. Β 297. Α 1135.
 ξυμποτικὸς, Σ 1209. ξυμποτικά
 πράγματα, Α 1142.
 ξύμψυκτος, Β 800. in not.
 ξυμφέρειν, Β 1459. Π 38. ξυμφέ-
 ρειν τινί, Εκ. 869. ξυμφέρειν ἐπὶ
 τὸ βέλτιον, Εκ. 475. ξυνοίσει, Ν
 590. ξυνοίσεται, Ν 594. ξυνοίσεις,
 Ι 1233. ξυνεφεκτεῖν, Α 252. ἐὰν
 μὴ τῇ γυναικὶ ξυμφέρῃ, Α 166.
 ξυφορὰ, Α 1203. Β 1164. ἐπ'
 ἀγαθαῖς ξυφοραῖς, Α 1276. καινῇ

ξυμφορᾷ πεπωληγμένους, Θ 179.

ξυμφορὰ γινήσεται τὸ πρᾶγμα,
Εκ. 488.

ξύμφορον, Θ 139. Σ 1126.

ξυμψῆσαι, Ν 975.

ξυμψηφίσασθαι τι, Α 2.

ξυναγείρειν, Π 584.

ξυναγωνίζεσθαι τι, Θ 1061.

ξυνακολουθεῖν, Π 43.

ξυναντᾶν, Π 41. 44.

ξυνάπτειν ἑαυτὸν ἐς λόγους τινὶ, Α
468.

ξυναρπάζειν τι, Ν 775. Β 1343.

ξυσαρπάσασθαι τινα μέσον, Α 437.

ξυναυλία, Ι 9.

ξύνκυλος βοᾷ, Β 212.

ξυνδιαφέρειν, Ι 597.

ξυνδικασθῆς, Σ 197. 215. 430.

ξυνδοκεῖν, Α 167. Ο 197. 811. 1630.

ξυνειδέναι ἑαυτῷ καλόν τι, Ι 184.

ξύνοιδ' ἑμαυτῇ πολλὰ δεινά, Θ 477.

ξυνείσομαι, Σ 999. ξυνειδέναι, pro
εἰδέναι, Θ 475. 553. Π 214.

ξυνεῖναι τῷ κόπῳ, Π 321. πράγμα-
σι, Β 959. τινὶ, Ο 650. γνώμαις
καὶ μερίμναις, Ν 1404. γνώμαις
ἐτέρων, Σ 1460.

ξυνειρητικός, Ι 1378.

ξυνεκμαχεῖν, Α 1154.

ξυνεκμοχλεύειν, Α 430.

ξυνεκποτέα, Π 1085.

ξυνελθεῖν ἀλλήλοις ἐς λόγον, Ι 1300.

ξυνεμδᾶλλειν, Α 246.

ξυνέμπορος, Β 396.

ξυνεπομύναι, Α 237.

ξυνεργός, Ι 588.

ξυνεσπᾶπτειν. ξυνεσπεσοῦμαι μετὰ
σοῦ, Εκ. 1095.

ξύνευρος, Εκ. 953.

ξύνχεσθαι κακῷ, Εκ. 1096.

ξύνεχῆς, Ι 21. ξυνεχῶς, Β 915.

ξύνηγορεῖν, Α 685. ξυνήγορος, Σ 482.

Ι 1358. 1361. Α 705. 715.

ξύνηπεροπεύειν. Α 843.

ξύνηματιαῖοι σίεφανοι, Θ 458.

ξύνηματιώτης, Π 508. Σ 728.

ξύνημι, intelligo, Π 45. Β 957.

Ει. 603. Α 1016. ξυνήκη, Α 101.

Ο 946. in not.

ξύνησασθαι, Ι 863. ξυστήναι τι,
pedem cum aliquo conferre, ut
luctatores faciunt, Σ 1031.

ξυνναυμαχεῖν, Β 702.

ξύνησθε, Ο 1502.

ξύνηχεσθαι, Εκ. 1104.

ξύνημος, Ο 678.

ξύνηδος ἀργαλέα, Β 1532. νυκτερινή,
Ι 477.

ξυνοικεῖν, Π 437.

ξυνοικία, Θ 273. Ι 1001.

ξύνοικος, Π 1147.

ξυνομνύναι, Ι 236. Α 1007.

ξυνουσία θαλύφρων γυναικῶν, Εκ.
110. ξυνουσίαι σοφαί, Θ 21.
κομφός ἐν ξυνουσίᾳ, Ν 649.

ξυνουσιαστικός, Σ 1209.

ξύνησθεύειν, una affare, Α 844.

ξύνηλασιπαραῖν, Α 1221.

ξύνητεκνοῦν, Θ 15.

ξύνητέμνειν, Β 1262.

ξύνητεταμένως, Π 325.

ξύνητεχνες, Β 763.

ξύνητρίθειν τὴν ἐπὶ νύκτι, Σ 1050.

ξύνητρίθεσθαι τῆς κεφαλῆς, Ει. 71.

ξύνητροφος, Ο 679. Α 989.

ξύνητρυχάνειν τινὶ, Ν 608.

Ξυντυχία, Β 1006.
 Ξυνωδὰ φρονεῖν τι, Ο 634.
 Ξυνωμοσία, Ι 476.
 Ξυνωμότης, Ι 257 452. 628. 862.
 Σ 345.

Ξυνωρικεύεσθαι, Ν 15.
 Ξυνωρίς, Ν 1302.
 Ξυρᾶν. ἐξυρμημένος, Θ 191.
 Ξυροδόκη, Θ 220.
 Ξυρόν, τὸ , *novacula*, Θ 219. Εκ. 65.
 Ξυροφρεῖν, Θ 218.
 Ξυρρήγνυσιν. Ξυρρήσας' εἰς ἐν ἅπαντα.
 Εκ. 674.

Ξυσπυδάζειν, Ει. 768.
 Ξυσσιτεῖν τι, Ι 1325.
 Ξυστίτις, Εκ. 715.
 Ξύσοιτος, Β 1075. Π 602. Σ 557.
 Ξυστεῖλαισθαι θαιμότις, Εκ. 99. Ξυ-
 σιταίς, Σ 424.
 Ξυσίς, Α 1189. Ν 70.
 Ξυστέφειν, Θ 61. Α 975.

Ο.

Ὁ pro διὸ, Εκ. 338.
 Ὁβελίσκος, Ν 178. Ο 388. 672. Σ
 354. 364. Α 1007.
 Ὁβολός, Ν 118. ἡλιασλικός, Ν 863.
 ὡς μέγα δύνασιν τῷ δὴ' ὀβελῷ,
 Β 141.
 Ὁβολοσιότης, Ν 1155.
 Ὁβριμοπάτρα, Palladis epithet. Ι
 1178.
 Ὁκύνχεσθαι, Ει. 465.
 Ὁκῶσαι τὰ φρόνημα, Σ 1024. ὀγ-
 κῶσασθαι, Β 703.
 Ὁδᾶξ, Α 301. Π 690. Σ 164. 943.
 Ὁθελός, pro ὀθελός, Α 796.
 Ὁδοιπλανεῖν, Α 69.

Ὁδοιπύρος, Α 205.
 Ὁδόμαντες, Α 156. 164.
 ὀδόντες λευκοί, Ει. 1310.
 ὀδός, *modus*, *ratio*, Π 506. ἢ ἔχου-
 μεν ὀδόν, Ει. 733. ὀδοῦ ἀτραπός,
 Ν 75. ὀδός λογίων, Ι 1015. ὀδὸν
 μακρὰν διέρχεσθαι, Ι 621. τῆς
 αὐτῆς ὀδοῦ, Ει. 1155.
 ὀδυνᾶν, Α 164. ὀδυνᾶσθαι, Β 650.
 Π 722. Σ 283. Α 3. 9.
 ὀδύνη, Π 1131, Θ 484. ὀδύναις πε-
 φυσιγῶμένος, Α 526.
 ὀδυνηρός, Α 231. ὀδυνηρότερος, Π
 526.
 ὀδυρτὴ λόγῃ, Α 1226.
 Ὀδυσεύς, Ο 1561. Σ 181. 351.
 ὄζειν, Ν 50. 398. 1007. Α 190. 192.
 196. Εκ. 648. ὄζειν ἡδὺ τῆς χροῆς,
 Π 1020. κακὸν τῶν μασχαλῶν,
 Α 852. πλειόνων καὶ μεγάλων
 πραγμάτων, Α 616. τὸν ἄνδρα
 δεῖ ἄνδρὸς ὄζειν, Α 663. ὡς ἂν,
 ὡ γυναικες, ὄζωμεν γυναικῶν, Α
 687. τῶν ἱματίων ὄζηται δεξιότη-
 τος, Σ 1059.
 ὀθόνιον, Α 1176.
 οἶ, *heu*, *va*, Ει. 933.
 οἶ, *quo*, οὐκ ἤκουσας οἶ προβαίνει
 τὸ πρᾶγμα, Α 836.
 Οἶαρος, *nom. propr.*, Σ 589.
 οἶδα, Π 360. 2. *perf.* οἶσθας, Σ
 4. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, *pro* δρᾶ-
 σεις, Ο 54. Ι 1158. Ει. 1061.
 οἶδεῖν, Β 940. 1192.
 Οἰδίπους, Β 1182. Εκ. 1042.
 οἶδμα θαλάσσης, Ο 250. ἀτρυνέ-
 του γλαυκῆς λίμνης, Ο 1339.
 οἰ εἰ τὰρο in ου coalescunt; sed ε

ΟΙ.

eliditur. Θ 158. B 461. 1399.
 Π 828. Σ 34. 158. I 1000. 1003.
 εἰζυρὸς, media correpta, A 948.
 N 655. O 1641. Σ 1504. 1514.
 εἰκάδε, Θ 283. 1206. Π 43.
 εἰκάδης, A 742. 779.
 εἰκεῖν νοῦν, B 105. εἰκεῖν ἐν ταύτῳ,
 O 967.
 εἰκέτης, B 982. Π 26. N 5. 7.
 εἰκίδιον, N 92.
 εἰκίζεῖν πῶλιν, O 172. 1277.
 εἰκογενής, Ei. 788.
 εἰκόθεν οὐκ ἔχω, Ei. 522.
 εἰκότριψ, Θ 426.
 εἰκουρεῖν, A 1060. Σ 970.
 εἰκουρὸς ἄφης, A 759.
 εἰκλείρειν, Σ 328. 556.
 εἰκλεροεῖν φωνήν, Σ 555.
 εἶμαι, Θ 27. A 156. Π 267. A 919.
 εἶμοι τῶν κακῶν, Π 389. εἶμοι τά-
 λας, Π 169. 880. 930. εἶμ', ὡς
 τεθνήξει, A 590. ubi indignan-
 tis est exclamatio. Aliquando
 gaudentis est, ut εἶμ', ὡς ἥδα-
 μαι, N 773.
 εἶμωγῇ, Ei. 1276.
 εἰμῶζειν μακρὰ; Π 111. μεγίστα,
 O 1503. εἰμῶζε, male poreas, Π
 876. A 1035. εἰμῶζετε, B 257.
 εἰμῶξεσθε, N 217. εἰμῶζειν λέγω-
 σαι, Π 58. εἰμῶζον καθεδεῖται,
 A 841. οὐκ εἰμῶζεται; B 178.
 κεφαλαὶ πολάκιον εἰμῶζομένων, Σ
 1033. Ei. 756.
 εἰμωχὸς, A 1195.
 εἰνάνθη, B 1320. O 588.
 εἰναρίζειν, Ei. 1147.
 Οἶνεύς, B 1238. 1240. A 418. 420.

ΟΛ.

οἰνήρυσις, A 1067.
 οἰνοπίπτης, Θ 393.
 οἶνος, I 90. 95. ἐν οἶνῳ, i. e. ἐν
 συμποσίῳ, A 1227.
 οἰνοῦτλα, Π 1121.
 οἶον. οὐδὲν οἶόν ἐστι, nihil obstat,
 quominus, O 966. οὐδὲν οἶον, ni-
 bil par est, A 135.
 οἶσε, fer, B 482. A 1099. 1101.
 1122.
 οἶσπῶτι, A 575.
 οἶστροδόνητος, Θ 324.
 οἶστυπῆρὸς, A 1177.
 οἶχεσθαι ὡς τινα, ad aliquem ire,
 Π 32. παρὰ τινα, O 1270. οἶχε-
 ται φροῦδος, A 208. φεύγων, Π
 933. διαφυγῶν οἶχέσεται, Θ 653.
 ἀπαδράς ὥχου, B 468. ὥχετο,
 Ek. 196.
 Οἰώνυχος, nom. propr. I 1287.
 οἰωνός, O 691. 1089. I 28.
 οἶκα, Dor. pro ὅτε, A 1251. A 754.
 οἰκέλλειν, A 1159.
 οἰκλαδίας, I 1384. 1386.
 οἰκλαπλάσιον, I 70.
 οἰλαί, mole, i. e. *hardeum fule mix-
 tum*, I 1167. Ei. 948. 960.
 οἰλίζειν, Θ 118.
 ὀλβιοὶ δέμοι, O 1708.
 ὀλεθρον τετοκυῖα χαράδρα, Σ 1034.
 Ei. 757. ὀλεθροὶ γέροντες, A 325.
 ὀλέκρανον, Ei. 443.
 ὀλίγιστος, Π 628.
 ὀλιγοδρανής, O 686.
 ὀλίγου, rene, Θ 935. Σ 829. A
 348. 381.
 ὀλισσός, A 109. Θεσμ. II. 8.
 ὀλισθαίνω, B 690.

ΟΛ.

ὀλαῖς, I 171. Εἰ. 37.
 ὀλοῖσι σμίλης, Θ 779.
 ὄλμος, Σ 201. 238.
 ὀλολυγῆ, Α 240. Ο 222.
 ὀλολύζειν, I 1327. Εἰ. 97.
 Ὀλοφύξιοι, Ο 1042.
 ὀλοφυσμός, Σ 390.
 Ολυμπία, Σ 1387.
 Ολυμπιάδες Χάριτες, Ο 782.
 Ολυμπιαῖσι, Α 1131. Σ 1382.
 Ολυμπικός ἀγών, Π 583.
 Ολύμπιος, Α 530. Ζεύς, Ν 366.
 817. Ο 130. Ολύμπιοι θεοί, Θ 960.
 Ολυμπος, Ο 578. σμενότατος, Θ 1069. Ολύμπου κορυφαί, Ν 270.
 Ολυμπος, tibicen, I 9.
 ὄμβριος, Ν 288. Ο 1593.
 ὄμβρος, Ν 338. 377.
 ὀμβροφόρος, Ν 298. Ο 1750.
 Ὀμηρος, Β 1034. Ν 1056. Ο 575.
 910. Εἰ. 1089. 1096.
 ὀμηρος, obſes, Α 244. Α 327.
 ὀμιλεῖν πράγμασι καινοῖς, Ν 1399.
 ὀμιλία, Π 776.
 ὀμιλος δημότης, Εἰ. 920.
 ἐμίχλη, Ν 330. 814. I 803.
 ὄμμα τηλέσκοπον, Ν 290. ὄμμα ἀκόματον αἰθέρος, Ν 285. ὄμμα λύχνου, Εκ. I.
 ὀμνυμι, media longa, Θ 272. 274.
 Ο 521. Atticum est ὀμνυμι, non ὀμνύω, Ο 520. I 424. ἐμοῦμαι, Ν 246. 247. Α 193. ὀμνύναι, Α 207. ὀμιώμεθα, Lacon. pro ἐμώμεθα, Α 183. ἡ φρὴν ὤμοσεν, ἡ γλώττι δ' οὐκ ὀμώμοκε, Θ 275.
 ἐμόγγιος Ζεύς, Β 750.

ΟΝ.

ὀμοθυμαδόν, Ο 1016. Εἰ. 484.
 ὁμοιογῶ, Π 94. I 296.
 ὁμομαστιγίας, Β 756.
 ὁμομητρία ἀδελφῆ, Ν 1372. Α 790.
 ὁμοῖοθῶ, Ο 851.
 ἐμόσσε χωρεῖν, Α 451. ἐμός' ἰέναι, Εκ. 863.
 ἐμότροφα πεδία, Ο 329.
 ὁμοῦ. σκόροδα τρίβειν ὁμοῦ ὁπῶ, Εκ. 404. ὁμοῦ γίνεσθαι, Θ 572.
 ὁμοῦ, pro ἐφ' ἑνός, I 245. Εἰ. 513.
 ὁμφακίας θυμός, Α 352.
 ὁμφαλόεσσα ἀσπίς, Εἰ. 1274. οἰμωγῆ, Εἰ. 1278.
 ὁμφαλός, Εἰ. 175. τοῦμφαλοῦ ὑπένερθε ἀλείψασθαι, Ν 977.
 ὅμως γε μέντοι, Β 61. Σ 1344.
 ὅμως γε μὴν, Ν 631. 822.
 ὄνχερ, I 1090. Σ 13.
 ὄνασθαι. οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων, Θ 469. ubi vide not.
 ὄνειδος, Α 855.
 ὀνείρατα ὑποκρίνεσθαι, Σ 53.
 ὀνειροπολεῖν, Ν 16. 27. I 809.
 ὄνειρος, Β 1332. ὄνειρον ἀποκλύζειν, Β 1340.
 ὀνίδιον, Σ 1306.
 ὄνις, *stercus asininum*, Εἰ. 4.
 ὄνομα τίθεσθαι τινι, Ν 65. 67. Ο 809. 923.
 ὄνος, Β 27. 31. ὄνου ᾄτα, Π 287.
 σκιά, Σ 191. πόκες, Β 186.
 ὄνος ἄγων μυσθήρια, Β 159. ἀπ' ὄνου καταπασεῖν, Ν 1273.
 ὄνος, genus poculi, Σ 616.
 ὄντως, Π 286. 289.
 ὄνυξ, Σ 108. Β 1337. ὄνυχες τῶν δακτύλων, Ο 8.

ΟΞ.

ὀξύαλη, Σ 331.
 ὀξύα Φοινίκης, Ει. 1173.
 ὀξύνης, I 1304. ὀξύνης θυμός, Σ 1082.
 ὀξύς, Π 812. B 1440. 1453. Σ 1509.
 ὀξος, A 35. O 534. Σ 1367. ὀξος Σφῆτλιον, Π 720. ὀξος ἐῖχεῖν ἐς τὰς ῥίνας, B 620.
 ὀξύδαφον, O 361.
 ὀξύθυμῆσθαι, Θ 466. Σ 501.
 ὀξύθυμος, Σ 405. 455. 1105. I 706.
 ὀξυκάρδιος, Σ 430.
 ὀξυλάλος, B 815.
 ὀξυμέριμος, B 877.
 ὀξύς, A 231. μέλος ὀξύ, O 1095.
 ὀξύτιμος ἐμπῆς, O 244.
 ὀξύτερον βλέπειν τινός, A 1202. Π 210. 1048. ὀξύτατον, A 193.
 ὀπάζειν κῦδος, I 200. νίκην, Θ 972.
 ὀπή, Π 715. Σ 317. 352. Αιολ. 9.
 ὀπίως, fictum nom. propr. ab ὀπή, Σ 353.
 ὀπισθεν, B 286. ἐκ τοῦπισθεν, Εκ. 482.
 ὀπισθόδομος, Π 1193.
 ὀπλα ἀποβάλλειν, Σ 27.
 ὀπλή, I 605. ὀπλαὶ χοιρίων, A 740.
 ὀπλίσεις ἀνδρῶν, B 1036.
 ὀπλίτης, A 394. 1143. O 402. Σ 360.
 ὀπλότεροι ἄνδρες, Ει. 1270.
 ὅποι γῆς, quo terrarum, A 207.
 ὅπου γῆς, ubi terrarum, O 9.
 ὅποιος etiam in interrogatione adhibetur, Π 392. A 963.
 ὅπως, Π 719. Εκ. 404. κακὸν ὅπὸν βλέπειν, Ει. 1184.

ΟΠ.

ὀπότεν, semper cum subjunctivo, Π 567. A 770.
 ὀπότε, cum optativo, Π 1019. 1139. 1145. Εκ. 62. O 505. 512. Σ 279. I 1340.
 ὀπούντιοι, O 152.
 ὀπῶν κρέα, O 1690. πλικοῦντας, B 507. ὀπῶν καὶ σιρέφειν τινά, A 839.
 ὀπῶνιον, I 1033. Ει. 891.
 ὀπτεύειν, videre, O 1061.
 ὀπύειν γυναῖκα, A 255.
 ὀπώρα, nomen dex, Ει. 523. 706. 711.
 ὅπως, ut, cum imperfecto vel aoristo indicativi præcedente verbo ejusdem temporis, Ει. 136.
 ὅπως, ut finale, cum futuro indicativi, B 1120. Θ 285.
 ὅπως, ut significans cum subjunctivo sine particula ἄν. Vide not. ad A 384. Σ 1525.
 ὅπως, quomodo, pendens a suppresso aliquo verbo, ut ὀρεῖν, σκοπεῖν, φροντίζειν, cum futuro indicativi construitur, A 289. 1182. B 378. Εκ. 294. N 489. 824. 1177.
 ὅπως μὴ cum aoristo i subj. vocis vel activæ vel mediæ nunquam construitur, A 704. O 1240.
 ὅπως, ut, i. e. postquam, N 60.
 ὅπως, in responsione, quando præcessit in interrogatione πῶς, N 677. 690. I 1073. Π 139.
 οὐκ ἔσθ' ὅπως, Π 18. 51. 871. N 802. 1181. 1307. I 426. Ει. 188.
 Optativi passivi dualis & pluralis

OP.

formas εἶπον , εἰήτην ; εἰήμεν ,
non agnoscunt Attici ; sed εἶπον ,
εἴτην , εἴμεν , Θ 693. 1227. B
1448.
ὄρᾱν. ὄρατε , videte , cavete , Π 215.
ὄρᾱς , ὄρατε , mediæ sententiæ in-
terjiciuntur , Θ 490. 496. 556.
N 355. Εκ. 104.
ὄρῳάζειν , δευεῖν , μαλάττειν , O 839.
ὄρῳᾱν , concupiscere , A 1113. O 462.
ὄργῃ. ἀνέντεες τῆς ὄργῆς , B 700. ὄρ-
γὴν χαλᾶν , Σ 727. ὄργην ἔχειν
τινὶ , Εἰ. 659. Ηρακλέους ὄργην
ἔχων , Σ 1030. Εἰ. 752. πρὸς ὄρ-
γὴν , iracunde , B 844. 856. 998.
ὄργια Μουσῶν , B 356. ἀγνά , B 384.
σεμνά θεαῖν , Θ 948. ὄργίοις τῆς
Αφροδίτης εἰλημμένοις , A 832.
ὄργίζειν , ad iram provocare , Σ 223.
404.
ὄρειος , O 740. Ορεῖα , Rheæ epith.
O 746.
ὄρεῖσπλαγῆλοι Νύμφαι , Θ 326.
ὄρεστίγονοι Νύμφαι , B 1344.
Ορέστis , heros , B 1139. nocturnus
grallator , O 712. 1491. A 1167.
Ορεσλεία , tetralogia Æschyli , B
1124.
ὄρεὺς , B 290.
ὄρεχθεῖν , N 1368.
ὄρεωκόμος , mulio , Θ 491.
ὄρη χειρῶν , aurei montes , A 82.
ὄρῃν , Dor. pro ὄρᾱν , A 1077.
Ορθανόρας , Εκ. 916.
ὄρθιος νόμος , I 1279. A 16.
ὄρθοπλήξ , Αναγ. 6.
ὄρθοστιάδιος , A 45.

OP.

ὄρθριον , diluculo , bene mane , Εκ.
377. 526.
ὄρθριος , A 60. ὄρθριον ἄδειν , de
gallo ; O 489. ὄρθριος νόμος , Εκ.
741.
ὄρθριῶς , Εκ. 283.
ὄρθρες , A 256. ὄρθρος βαδύς , Σ
216. κατ' ὄρθρεν , Σ 772. πρὸς
ὄρθρον , Εκ. 20.
ὄρθῶς , A 1038.
ὄρδατης , O 276.
ὄρίγανος , ὁ καὶ ἡ , Εκ. 1030. A
874. βλέπειν ὄρίγανον , B 603.
ὄρκια πιστὰ , N 533.
ὄρκος , A 308. A 198.
ὄρκοῦν , Θ 276. ὄρκον ὄρκοῦν τινὰ ,
A 187.
ὄρμαθὸς κριδανωτῶν , Π 765. ἰσχά-
δων , A 647. μελῶν , B 914.
ὄρμασθαι , Π 257.
ὄρμιζειν. ναῦς ὠρμισμένη , Θ 1106.
ὄρμος , monile , A 408. Σ 677.
ὄρναπέτιον , vox Bæotica , A 913.
Ορνεαὶ , urbs , O 399.
ὄρνιθαρχος , O 1215.
ὄρνιθεια κρέα , B 510. N 339.
ὄρنيθευτής , O 526.
ὄρνιθίας χειμῶν , A 877.
ὄρνιδοθήρας , O 62.
ὄρνιδομανεῖν , O 1284. 1290. 1344.
ὄρνις , omen , Π 63. O 719 — 721.
avis , O 601. & passim. ὄρνιθων
γάλα ; vide in γάλα.
ὄρνις , gallus gallinaceus , Σ 815.
O 102.
ὄροφῇ , N 173. Σ 1215.
ὄροφίας , Σ 206.
ὄροφος , A 229.

ὄρροπύγιον ,

ὄρροπύγιον, N 158. 162. Σ 1075.
ὄρρος, A 964. B 222. Ei. 1239.
ὄρρωδεῖν, B 1112. Π 122. Ek. 994.

I 126. 541.

Ορεσίλοχος, nom. propr. A 725.
ὄρσος, Lacon. pro ὄρθος, A 995.
ὄρτάλιχοι, pulli gallinaei, A 871.
ὄρτυρομήτρα, O 870.

ὄρτυξ, O 707. 1298. Ei. 788.

ὄρφανός, O 1361.

Ορφεύς, B 1032.

ὄρφνα, B 1332.

ὄρφως, piscis, Σ 493.

ὄρχεις, testiculi, A 363. Π 312.

N 713. ὄρχεις ἄπλωτοι, Σ 1035.

Ei. 758.

ὄρχεισθαι, Π 761. N 988. Ei. 326. 330.

ὄρχισις, Ei. 789.

ὄρχισις, B 514. 519. N 996. A 1093.

ὄρχιλος, avis, O 568. Σ 1513.

ὄρχιπεδῶν, O 142.

ὄρχιπεδον, Π 956. O 442. I 772.

ὄρχος ἀμπελίδος, A 995.

ὄρως, plusquamperfectum medium
verbi ὄρω, Ei. 1287.

ὅσ' ἔτη, quotannis, Θ 624.

ὅσημέραι, quotidie, Π 1006.

ὅσια τοῦ πράγματος, Π 682.

ὅσιος. ἐφέπειν ὅσια, Θ 675. ὅσιν
χωρεῖν, locus profusus, A 743.

ὅσον τάχος, quam citissime, Θ 727.

ὅσον γ' ἔμ' εἰδέναι, quantum sciam,

N 1252.

ὅστίνοις Φυσᾶν, A 863.

ὄσπρακίον βλέπειν, I 855.

ὄσπρακον, B 1190. ὄσπράκοις κροτεῖν,

B 1305.

ὄσπρακον, vas fictile, aqua lustrali

plenum, quod ante funestas aedes
ponebatur, Ek. 1033.

ὄσφραίνεσθαι, B 654. aor. 2. ὡσφρό-
μην, A 179. ὄσφρόμενος, Σ 792.

ὄσφραγνήριος, B 893.

ὄσφύς, Σ 225. Ei. 1053.

ὄσχος, A 997.

ὅ τι; in responsione, praecedente

τί; ut ὅπως post πῶς: Π 462. Ei.

701. 1215. B 198. A 106. Sic

ὅσῃς; post τίς; A 595. οἷς; post

ποῖς; Π 349. ὀπηνίκια; post πη-

νίκια; O 1499.

ὅ τι, pro διότι, Π 19. 966.

ὅτι, quia, ultima nunquam elidi-
tur, A 611. B 868. 922. 1386.

ὀτιή, A 1228. Θ 706. N 1046. I
29. 428.

ὀτιητί; quare? N 784.

ὅτι τί δὴ; quo tandem pacto? Π 136.

ὀτοτύζειν, A 520. Θ 1082. Ei. 1011.

Οτοτύζιοι, O 1043.

ὀτρηρός, O 910. 915.

ὀτρεύεσθαι, A 597.

ὅτου χάριν, pro τίνος χάριν, Π 260.
281. ὅτω, pro ᾧ τινι, Π 41.

οὐ γὰρ interrogative affirmat, Π
856. I 1392. Σ 1299. O 611.

1526. 1606. Ek. 765. οὐ γὰρ ἀλ-

λά, etenim, enimvero, B 58.

192. N 232. Ek. 386. I 1205.

οὐ γὰρ μὰ Δί' ἄλλα, quin immo,
immo vero, A 55.

οὐ δῆπου, B 526. A 122.

οὐ δῆτα, Π 374. 391. A 524. A 323.

οὐ μὰ Δί' οὐ, B 1043. Vide in μὰ.

οὐ μὴ φλυαρήσεις, B 202. οὐ μὴ
διατρέψῃς, B 462. οὐ μὴ καλεῖς,

B 298. οὐ μὴ λαλήσεις, N 505.
οὐχὶ μὴ παύσῃς, A 704. ubi
vide not. οὐ μὴ λάβῃται, A 363.
vide ad B 524. N 296.

οὐ in fine versus non scribitur, si
sequens versus a vocali incipiat,
sed οὐκ, A 873. B 1308. O 438.
1220.

οὐδὲ ἐν, Π 138. B 927.

οὐδὲν pro simplici οὐ, N 382. 538.

Εκ. 644. O 124. Σ 1478.

οὐδεὶς, nullus, i. e. qui nullo loco
habetur, I 158. ἐξ οὐδενὸς μεγά-
λα πράττειν, O 799. οὐδὲν ὦν,
A 681. οὐδὲν εἶ, nullius es pretii,
Εκ. 144. οὐδὲν εἰμὶ, nullus sum,
perii, Σ 997. I 1243.

οὐδὲν λέγεις, nugaris, Θ 625. Vide
in λέγειν.

οὐδὲν λέγει, nugatur, Σ 75. οὐδὲν
λέγει τὸ σωφρονῶς τραφῆναι, I
334. οὐδὲν δράσεις, vide in δρᾶν.
οὐκ ἔτος, A 138. Π 404. 1166. Εκ.
245. Θ 921. A 411. 413. O 915.
Αισλ. 13.

οὐκοῦν, itaque, igitur, Π 425.
οὐκουν fere semper est in interro-
gatione, ut οὐκουν ἐρεῖς; Π 71.
alias absolute negat, & signifi-
cat haud sane, Π 342. 889. οὐκ-
ουν δῆτα, Θ 226. aliquando di-
rimitur: οὐ δεινὸν οὖν δῆτα, I 875.

οὐκοῦν δῆπου, atqui, Π 549.

οὐλα ἔρια, B 1067.

οὐμενοῦν, B 556. 1188. Π 870.

οὐ μὴν γε, Ει. 41. Σ 268.

οὖν, saltem, Θ 755.

οὐνεκα. Vide in εἵνεκα.

οὔπα, Dor. pro οὔπω, A 1175.

οὔποτε, οὐδέποτε cum verbo futuri
temporis, οὐπάποτε, οὐδεπάπο-
τε cum verbo temporis praeteriti
construuntur, A 301. Θ 32. Εκ.
384. O 956.

οὐράνιον γ' ὄσον, B 781. 1135. οὐ-
ράνιον σκέλος ἐκλακλίζειν, Σ 1492.
ρίπτειν, Σ 1530.

οὐρανομήκης, N 357. 459.

οὐρανός, N 95. O 694.

οὐρεῖν, Θ 611. 615. Σ 394. διὰ κοσ-
κίνου, N 373.

οὐρητιᾶν, Σ 807.

οὐριον κύμα, I 433. οὐρία ῥίπτις, A 669.

οὐρια θεῖν, A 550.

οὐσία, facultates, Εκ. 729. οὐσία
συχνή, Π 754. ἱκανή, Π 829.
οὐ τι που, B 522. ubi vide not.

Εκ. 756.

οὐ τοι, B 42. N 814.

οὔτος, heus tu, Π 439. 1100. B 171.
I 240. Θ 689. feminis itidem
dicitur αὕτη, Θ 610.

οὔτος, pronomen, in quibusdam
casibus adsciscit paragonem γι,
a librariis saepe oblitteratam. αὐ-
τηγὶ, A 784. ταυτογὶ, A 147.
779. 1102. Θ 880. Εκ. 719. Σ
781. O 894. ταυταγὶ, A 92. Εκ.
189. O 171. 446. 954. I 492.
Ει. 1057.

ὄφελος. τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν;
Π 1152. ὅ τι περ ἔστ' ὄφελος ἐν
τῇ πόλει, Εκ. 53.

ὄφθαλμός Βασιλέως, A 92. 124. καί

ὄφθαλμούς λέγειν τινί, B 626.

ὄφθαλμία, Π 115. ὄφθαλμιᾶν, B 192.

ΟΦ.

ὄφρις παρείας, Π 690. οἰκουρὸς, Α 759.

ὄφρις, *penis languidus*, Εκ. 909.

ὄφλειν, Α 689. 691.

ὄφλιτκάνειν δίκας, Ν 34. δίκην, Ο 1457. Εκ. 655. γέλωτα, Ν 1035.

ὄφρυς, Ν 146. Β 925. Α 18. ὄφρυς ἀνκοπῶν, Α 1069. τερτοποιεῖν, Α 8. ξυνάγειν, Π 756. Ν 582.

ὄχεῖν τινα, Β 23. ὀχεῖσθαι, Β 25. ἐφ' αἰμάξης, Π 1013 ἐπὶ λεπίης ἐλπίδος, Ι 1244.

ὄχημα κανθάρου, Εκ. 865.

ὄχθος, Ο 774. Θ 1105. ἔχθος τύμβου, Β 1172.

ὄχληρὸς, Α 460. 472.

ὄχλος λαῶν, Β 219. 676. ἀνθρώπων, Εκ. 383. ὄχλος ὑπερφυῆς ὅσος, Π 750. δι' ὄχλου εἶναι τινι, *molestum esse alicui*, Εκ. 888.

ὄψάριον, Αναγ. 3.

ὄψον, Ν 1073. Εκ. 123. ὄψον ὀπλόν, Ι 1106.

ὄψ πικροτάτη, Εκ. 805.

ὄψοφαγεῖν, Ν 983.

ὄψοφάγος, Εκ. 810.

ὄψωνεῖν, Σ 495. 1506. Εκ. 1007.

Π.

Πα encliticum, Dor. pro πω, Α 155.

πᾶ, Dor. pro πᾶς, Α 171. Α 785.

παγλυκερά, Α 970.

παγίς, Ο 194. 527.

πάγκαλος, Π 1018.

παγκαταπύγων, Α 137.

παγκαλάρατος, Α 588.

παγκρατής, Θ 317. 368.

ΠΑ.

παγκράτιον, Σ 1191. 1195. Εκ. 897. πάγουρος, Ι 606.

πάγκρηστος, Α 936.

πάγκρηστος εἶκος, Ν 598.

πάγκρυ, Β 1531.

παθήματα, Θ 199. 201.

Παιάν, Α 1212.

παιγνία, Α 700.

παίγνιον, Εκ. 922.

παίδδω, Lacon. pro παίζω. παιδ-δωάν, pro παιζουσών, Α 1313.

παιδεραστής, Α 265.

παιδευσίς, Ν 986. 1043.

παιδιά, Π 1056.

παιδοποιεῖν, Εκ. 615.

παιδοτριβής. ἐν παιδοτριβέου, Ν 973. Ι 1238.

παιδοτριβικῶς, Ι 492.

παίειν εἰς τὴν γαστήρα, Ν 549. παι-

ήσω, Α 459. Ν 1125. παίειν τοὺς

λίθους τῇ βακίῃ, Εκ. 546.

παίειν ἐς τάχος, Α 686. παίειν

ἐφ' ἅλιν τὰν μάδδαν, i. e. ἐσθίειν,

Α 835. Ut ἐρεῖδειν, sic etiam παί-

ειν verbum est rei Veneriæ, Εκ.

874.

παίζειν, *ludere*, plerumque signi-
ficat *saltare*, Θ 795. Β 319. 442.

452. παίζειν τε καὶ χορεύειν, Β

407. παῖσαι τε καὶ χορεύται, Β

388. παῖσαντα καὶ σκώψαντα,

Β 392. παῖζων καὶ χλευάζων, Β

375. παῖσωμεν, Θ 947. 983. Ο

660. πέπαισθαι μετρίως ἡμῖν, Θ

1227.

Παιονίδης, gentile nom. Att. pagi,

Α 852.

παιπάλη, Ν 260. 262.

ΠΑ.

παιπάλημα, O 430.
 παῖς, *seruus, famulus*, Π 624. B
 37. 40. 190. N 132. Σ 1297. A
 395.
 Παιών, *Æsculapii epithet.* Π 636.
 παίων γαμήλιος, Θ 1035.
 Παιώνια, A 1213. παιώνια χεῖρες,
 A 1223.
 παιωνίζειν, *Ει.* 555. ἐπὶ καιναῖς εὐ-
 τυχίαις, I 1318.
 παλὰ δωμάτων, A 479.
 πακλοῦν, A 265. Σ 128.
 πάλαι, Π 257. Σ 1060. I 1155.
 παλαίειν, *Ει.* 896.
 παλαιογενής, N 358.
 παλαῖος, *Lacon. pro παλαιός, stultus*, A 988.
 παλαιός, *senex*, A 220. γέροντες
 παλαιοί, A 676. παλαιά τρυξ,
 Π 1086.
 πάλαισμα, B 878. Φρυγίου πα-
 λαίσματα, B 689.
 παλαιστής, A 1083. *Ει.* 34.
 πάλαιστρα, B 729. 1070. N 179.
 1054. Σ 1025. *Ει.* 762.
 παλάμας παντοίας πλέκειν, Σ 645.
 παλαμᾶσθαι, A 659. τόλμημα νέον,
Ει. 94. τι πρὸς ἀλφίτα, N 176.
 Παλαμήδης, Θ 770. 848. B 1451.
 παλάσια, *Ει.* 574.
 παλεύειν, O 1083. 1087.
 πάλη, I 1238.
 παλιγκάπηλος, Π 1156.
 παλιγκοτος, *Ει.* 390.
 πάλιν, Π 248. 1029. πάλιν ἐξ ἄρ-
 χῆς, Π 221. *Ει.* 1327. πάλιν αὖ,
 Π 622. αὖ πάλιν, *Εκ.* 163. O
 434. πάλιν αὖθις, B 1486. Π

ΠΑ.

859. αὖ πάλιν αὖθις, N 975.
 πάλιν ἦκειν, ἵκειν, I 497. A 820.
 πάλιν ἔρχεσθαι, I 613. πάλιν,
pro ὀπίσω, retro, O 2. 648.
 παλίνορον, A 1179.
 παλίντονος ἡνία, O 1739.
 παλλάδιον, A 547.
 Παλλάς περσέπολις, N 967. πολιοῦ-
 χος, I 581. Πυλαιμάχος, I 1172.
 γοργολόφα, I 1181. χρυσολόφα,
 A 344. κληροῦχος, Θ 1142. ubi
 plura Palladis epitheta videas.
 Τριτογένεια, A 347. φοδεσιστρά-
 τι, I 1177. ὀβριμοπάτρα, I 1178.
 Παλλάδος λιπαρά χθών, N 300.
 πάλειν, A 1304. B 1317. γοργόνα,
 A 964. κεραυνόν, O 1714. γόνυ
 πάλεται γορόντων, B 345.
 παμδασίλει, N 357. 1150.
 παυδελυρὸς, *Εκ.* 1043. A 969.
 πάμμαχος, A 1322.
 παμμίαιρος, B 466. *Ει.* 183.
 παμμουσαρὸς, A 969.
 παμπησία, *Εκ.* 868.
 παμπόνηρος, N 1318.
 παμφοῆς ἀσίηρ, O 1709.
 Πάμφιλος, *nom. propr.* Π 174.
 pictor, Π 385.
 πάμφυλοι θῆρες, O 1063.
 Πάν, *Ran*, A 2. 911. 998. κερεά-
 τας, B 230. ᾧ Πᾶνες, *Εκ.* 1069.
 Παναθήναια, B 1090. N 386. 988.
 τὰ μεγάλα ἄγειν, *Ει.* 418.
 πανάθλιος, Θ 1107.
 Πανκτίσις, *nom. propr.* I 243.
 Πανάκεια, *Æsculapii filia*, Π 702.
 730.
 πανδαισία, *Ει.* 565.

ΠΑ.

πανδελότητος, N 921.
 Πανδίων, Ει. 1183.
 πανδοκεῖον, Β 550.
 πανδοκεύτρια, Β 114. Π 426. Σ 35.
 Πάνδροςος, Cecropis filia, Α 439.
 Πανδώρα, Ο 971.
 Πανέλληνες, Ει. 302.
 πανήγυρις, Ει. 342.
 παννυχίδες, Β 371.
 παννυχίζειν, Β 446. N 1069.
 πανοπλία, Π 951. Ο 434. 830.
 πανόπλις, Εκ. 80.
 πανουργεῖν, Π 368. 876. 1145. Α 658.
 πανουργιπαραρχίδης, Α 603.
 πανοῦργος, Β 546. 549. Π 37. I 249. πανουργότατα, I 56.
 πανσέληνος, Α 84.
 παντᾶ, Dor. pro πάντως, Α 169. 180. 1013. 1081. 1096.
 Παντακλῆς, Β 1036.
 παντάρχεις, Ο 1059.
 πανταχῇ, Θ 660. 665. 957.
 πανταχοῖ, Α 1230. Ο 165. Σ 1004.
 παντόπλις, Ο 1058.
 πάντως, Π 273. πάντως δήπου, Θ 805. πάντως γε μὴν, I 232.
 πάνυ σφόδρα, Π 25. 745. πάνυ μὲν οὖν, omnino, Π 97. Pro eo etiam simpliciter dicitur πάνυ, ut Π 393. πάνυ καλῶς, blande recusandi formula, Β 512.
 πανύσματος, Α 1184.
 πανώλεθρος, Α 1039. Ο 1239.
 πάξ, παπᾶξ, παπαππάξ, παπαπαπᾶξ, N 390.
 παπαῖ, Π 220. Α 1214.
 παπαιᾶξ, Α 924. Σ 235.
 παπαπάζειν, Σ 609.

ΠΑ.

πάππαν καλεῖν, Εκ. 645. Ει. 120.
 παππίας, Σ 297. Ει. 128.
 παππίδιον, I 1215. Σ 655.
 πάππος, N 65. Ο 374. I 447.
 πάππους Φύειν, Ο 765.
 παππῶος βίος, Ο 1452. ἔρανος, Α 653.
 παρὰ & περὶ confusa, Β 1068.
 παρὰ, pra, cum accusativo, Θ 440.
 παρὰ τινος λέγειν τινὶ τι, alicujus nomine aliquid alicui dicere, Α 1057. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα, fieri aliter non potest, Ει. 110. N 698.
 πάρα, pro πάρεμι, omnibus personis & numeris ferviens, Σ 316. 899. Α 862. 1091.
 Paragoga a librariis saepe omissa, Α 487. N 976.
 παραδιδίνειν ἐς τὸ θέατρον, I 508. Α 629. πρὸς τὸ θέατρον, Ει. 735.
 παραδιδίνειν κύκλῳ, Σ 1528. παραδιδίνειν δεσμούς, ὅρκους, Ο 331. 332. τὰς σπονδὰς, Ο 461.
 παραδίδλαιν τινὰ παρὰ τινι, aliquem alicui obijcere, Ο 333. τοὺς ὀφθαλμούς, I 173. τοὺς γυμνασίους, Ει. 34.
 παραδίδλυσθαι, scapham appellere, Β 180. παραδαλοῦ τῇ κωπίῳ, Β 269. παραδίδλυσθαι ἄκατον, navem impellere, I 762. παραδίδλυσθαι τοὺς ὀφθαλμούς, N 362.
 παραδέπειν, Β 409. Σ 497. παραδέπειν θάτερον, sub. ὀφθαλμῷ, Εκ. 498.
 παραδοθεῖν, I 257.
 παράδολος, Σ 192.

ΠΑ.

- παράγειν, *in medium producere*, B 154.
 παράδειγμα εἶναι τοῖς ἄλλοις, Θ 670.
 παραδικαίνειν, O 838.
 παραδοῦναι ἐτέρῳ τὴν βουλείαν, *Senatoris dignitatem alii cedere*, Θ 809.
 παρὰδύναι, Εκ. 55.
 παραινεῖν, *consilium dare*, Θ 9. B 1420. A 617. Ei. 253.
 παραιτεῖσθαι, *rogare, precibus lenire*, Σ 1257. *pro simplici αἰτεῖσθαι*, I 37.
 παρακαθῆσθαι τινί, B 1492.
 παρακατλύεσθαι, Π 663.
 παρακεῖσθαι, A 1048.
 παρακλιτίζειν, Ei. 900.
 παρακινδυνεύειν, Σ 6. I 1054. A 645.
 παρακεκινδυνευμένον, B 99.
 παρακλέπτειν τῶν ἡμερῶν, Ei. 414.
 παρακλίνειν τῆς θύρας, *leviter aperire januam*, Ei. 981.
 παρακονᾶσθαι, B 1116.
 παρακόπτεσθαι, *passive, fraudari*, N 640. παρακεκομμένα ἀνδράρια, A 517. παρακόψασθαι, *fraudare*, I 859. παρακόψασθαι τινι ἀγαθῶν, *bonis aliquem per fraudem privare*, I 807.
 παρακονεῖν τινός, B 750.
 παρακύνειν, Εκ. 202. 884. 924. Σ 178. A 16. Ei. 982. 985. ἐκ θυρίδος, Θ 797.
 παραλέχεσθαι, *unde παραλέλεξαι*, Εκ. 904.
 παραληγεῖν, B 594. I 531.
 πάραλος, A 1158. πάραλος ναῦς, O 1204. οἱ πάραλοι, B 1071. A 58.

ΠΑ.

- παρὰμπυκιδόειν, Dor. *pro παρὰμπυκίζειν*, A 1316.
 παρὰμυθεῖσθαι λόγοις, Σ 115.
 παραινεῖν, N 1480.
 παράνοια, N 1476. *παρανοίας αἰρεῖν τινι, dementia reum aliquem agere*, N 845.
 παράνομος, Θ 684. Π 415. 967.
 παραξένια, B 819.
 παραπαίειν, *delirare*, Π 508. Ei. 90.
 παρὰπεπληγμένος, A 831. Εκ. 139.
 παρὰπεπτάσματα, B 938.
 παρὰπλήξ ἀνθρώπος, Π 242.
 παρὰ πολὺ, Π 445.
 παρὰπρίσματα ἐπῶν, B 882.
 παρὰρυθμος, Θ 121.
 παρὰσημος, A 518.
 παρὰσκευάζεσθαι, B 784. Π 410. N 607. ἐκβαίνειν παρὰσκευάζεσθαι, B 848. μελῶδεῖν, O 226. Θ 99.
 παρὰσκευασμένος, Π 77. I 1152. A 37. αὐτομολεῖν παρὰσκευασμένος, Ei. 451. παρὰσκευασμένοι φέρειν, Εκ. 771. παρὰσκευασμένη τράπεζα, Εκ. 839. πάντα παρὰσκευασμένα, A 1089.
 παρὰσνευῖ νεῶν, A 190.
 παρὰσπασεῖν, Θ 370. Εκ. 9.
 παρὰσπασέννυμι, *futur. παρὰσπασῶ*, I 481.
 παρὰσφύρειν τῆς σπάσεως, I 527.
 παρὰτείνεσθαι, N 212. 213.
 παρὰτέμνειν, A 132. παρὰταμοῦσα, A 116.
 παρὰτεταγμένος, Σ 1123.
 παρὰτίλλεσθαι, Π 168. A 31. B 316. τὴν βλιχῶ παρὰτετιλμένη, A 89.
 δέλτα παρὰτετιλμένοι, A 151.

ΠΑ.

παραιτιθέναι, I 52. 57. 1205. A 583.
 παραιτρώγειν τινός, B 988. E. 415.
 παρήττειν, Σ 988.

παρὰφαίνειν τι τοῦ σώματος, Eκ.

94. πάρεφαίνε, A 183.

παράφρονεῖν, B 1499. Π 2. N 844.

παράχλαῖν, I 434.

παράχερδίζειν, Eκ. 295.

παρδακὸν χωρίον, *ager imbribus uidus*,

E. 1148.

παρδαλῆ, O 1250.

παρδαλῆς, N 347. πόρδαλῆς, A 1015.

Παρδόνας, nom. servi, B 608.

πάρεδρος, O 1753.

παρεῖας ὅφιος, Π 690.

παρεῖναι τινι, *alicui esse convivam*,

O 131.

παρελάνειν τοὺς ἀντιπάλους, Σ

1050. ἐναντίω δὲ ἄμματα, O

1127 - 1129.

παρελθεῖν τινα ἀναιδέα, I 277.

παρενσταλεύειν, Π 291.

παρεξυλεῖσθαι, A 681.

παρερπύζειν, Eκ. 398. 511.

παρεσθίειν, I 1026.

παρεσιδεῖν, A 156.

παρέχειν πράγματά τινι, Π 20. 102.

παρέχειν κακὰ κακῶς, A 162. Vide
 in κακῶς.

παρθενεία, O 919.

παρθένης, singulari sensu usurpatur,

N 530. παρθένης τριήρεις, I 1302.

παρσένος Lacon. A 1263. 1272.

παρίημι, *permitto, sino*, Π 331.

I 340. 341. *laxo, solvo*, I 436.

440. παρῆναι συμφορὰν, *culpam*

remittere, condonare, B 699.

παρισσοῦν, Σ 565.

ΠΑ.

Παρμένων, nom. servi, Eκ. 868.

Παρνακτὶ πέτρα, N 603. Παρνασσὶ
 ἄνθρακες, A 348. Παρνακτός, B

1212. Παρνακτῶν μεγέθη, B 1057.

Πάρνης, mons Atticæ, N 323.

πάρεναι, Ὁ 185. 588. Σ 1311. A

150. 152.

παροῖγειν, Gall. *entrouvrir*, E. 30.

παροιμία, Θ 528.

παροινιώτατος, Σ 1300.

παροίνιος, A 981.

παροῖᾶν τινί τι, pro ὄρεᾶν τι παροῖ
 τινι, O 454.

Πάρος, insula, Σ 1189.

πάρεχος γάμων, O 1740.

παρολαγνείν, Eκ. 226.

παρήντεια, Θ 541.

πᾶς. ἄκουε πᾶς, subaud. λεώς. Vel

elit pro ἀκούετε πάντες, Θ 372.

fic πᾶς χῶρει, pro χωρεῖτε πάν-

τες, E. 555. ἐν τῷ Τριδωλλῷ πᾶν

τὸ πρῶγμα, O 1677. πάντα πε-

ποιήται καλῶς, Θ 231. πάντα

ἔχεις, *recte rem tenes*, O 1460.

πᾶς τις, *quilibet, nemoquam*, Θ

786. N 1135. O 526.

πάσασθαι, *comedere*, E. 1281.

Πασίας, nom. propr. N 21. 30.

πασπάλη. οὐδὲ πασπάλην, Σ 91.

πάσπαξ, A 763.

πασία ἀλγί, E. 1074.

πάσχειν κακῶς, Π 900. πάσχειν

εὖ ὑπό τινος, A 1146. ἀγαθόν τι

παθεῖν, Eκ. 894. χαρίεντα πά-

θευμ' ἂν, Eκ. 794. πάσχειν πολλὰ

γλυκεία, E. 592. τί πέισονται;

quid mihi eveniet? N 461. *quid*

agam? N 791. τί χῆμα πάσχεις;

IIA.

quid tibi accidit? N 816. δεινὰ πάσχομεν, A 678. πείσονται, A 323. πεισόμεθα, B 252. ἀνόσια ἐπάθμεν, O 328. ταυτὸν πέπονθεναι ἐς τοῦτο καὶ ἐς ἐκεῖνο, B 718. οἷον πέπονθας ἀγαθὸν ἐς τὰ πρῶτα, I 181. πέπονθας ὥστε οἱ τὰς ἐσχέλεις θηρώμενοι, I 864. τοῦτο σκαιῶν θεατῶν ἐστὶ πάσχειν, Σ 1013. πάσχει τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα, hoc etiam accidit nasiturio, N 234. πάσχειν pro πράττειν. τί γὰρ πάθω; A 884. τί πάθω, Π 603. N 798. ὅρῳς ἂ πάσχεις; N 662. οὗτος τί πάσχεις; heus tu, quid agis? O 1044. 1164. τί παθῶν, N 402. Eι. 700. τί παθαῦσαι, N 340. Sæpe apud Comicum descriptorum errore occurrit τί μαθῶν, pro quo reponendum τί παθῶν, ut A 599. Π 908. N 1506. Σ 251. A 826. παταγεῖν, N 378. 384. 389. πάταγος, N 382. A 539. πάταγος χύτρεος, A 329. πατάξει τὴν θύραν, B 38. πατρός γνάθον, B 149. πύξ πατάξας, B 548. πρόδος ἐπάταξε τὴν καρδίαν, B 54. πατεῖν βουλὴν, I 166. πατεῖσθαι, I 69. πατερίζειν, Σ 652. πάτρα, Θ 136. B 1427. A 147. πατραλοῖας, B 274. 773. N 911. 1327. πατρίδιον, Σ 986. πατρικὸς φίλος, O 142.

IIA.

πάτριος. κατὰ τὰ πάτρια, A 1000. οὐ πάτριον τοῦτ' ἐστὶ, hoc non est more a maioribus tradito receptum, Eκ. 778. πατρίς, Π 1151. O 10. Πατρικλείδης, nom. propr. O 790. Πατρικλῆς, Π 84. Πάτριλος, B 1041. πατρώες, Apollinis & Jovis epith. N 1468. O 1527. ubi vide not. πατρώα χημάτα, O 1658. ἄλφιστα, N 106. κακὰ, N 1163. σώζειν τὰ πατρώα, Θ 819. πάτλαλος, Σ 808. πατρίλους ἐγκρούειν εἰς τὸν ταῖχον, Σ 129. ἐμδάλλειν τινὶ πάτλαλον, Θ 222. I 375. ἔχειν μηδὲ πάτλαλον, Eκ. 284. πάτλαλος, mentula, Eκ. 1020. παύειν τινὰ τῆς ὕδρευος, O 1259. τοῦ θράσους, I 429. ἰωπικῆς, N 1403. παῦσον τὸ σφρυγὸν ἦθος αὐτοῦ, Σ 377. παύσας ὑμᾶς ἐξαπατᾶσθαι, A 634. παῦε, pro παῦσαι, B 269. Eκ. 160. Eι. 326. παῦ' ἐς κόρακας, O 889. A 864. παύεσθαι ἐξ ἀχέων, B 1531. τῆς ἰδαδῆς, Eι. 29. παῦσαι φυτῶν, καλῶν, μελωδῶν, O 859. 889. 1382. παῦσαι φλυαρῶν, Π 360. παύσασθε τῶν τερατευμάτων, A 762. παύειν, compescere. ἔπαυσεν τοὺς βινουμένους, I 877. τοὺς ξυνωμότης, I 862. παῦε ὑπερβέοντα, I 919. παῦλα κακῶν, A 772. παῦρα, pausa, Eι. 764.

Παύσω,

Παύσαν, nom. propr. Θ 949. Π

602. Α 854.

πανσίπονος, Β 1321.

Παφία Αφροδίτη, Α 856.

Παφλαγών, Ν 581. Ι 2. 6. & paf-
sim.

παφλάζειν, Ει. 314.

πάφλασμα, Ο 1243.

παχύκνημος, Π 560.

παχύς, Ν 539. βόρβορος παχύς,

Β 145. παχύ πρᾶγμα, Α 23.

χάρις παχεῖα, Εκ. 1048. παχεῖα

χοῖρος, Α 766. παχεῖαι πέδιαι,

Σ 435. παχύς pro dives, Σ 288.

Ι 1139. Ει. 639.

πεδάρτιος, Ο 1197.

πέδη, Π 276. Σ 435.

πέδιλον, Θ 1099. πέδιλα, Ο 973.

πεδιον ἀφελές, Ι 527. πεδιον, pro
muliebri pudendo, Α 88.

πέδον γῆς, Ν 573. κλεινὸν πέδον,

Π 772.

πεζομαχεῖν, Σ 685.

πεζός, Α 622. πεζὴ μάχη, Ι 567.

πεῖ, Bæotice pro πῆ, Α 895.

πειθαρχεῖν τῷ νόμῳ, Εκ. 762.

πεῖθειν, Π 43. 600. πιδῶν τὴν βου-

λὴν, τοὺς κυρίους, Π 949. Β 1168.

οὐδεὶς γέ μ' ἂν πείσειεν, τὸ μὴ

οὐκ — Β 68. πεποιθείη, Α 940.

πείδομαι, Π 31. 251. οὐ πείδο-

μαι, Π 336. εἴ τι τούτων πείδο-

μαι, Α 151. πείσομαι, Ν 90.

1000. οὐ πείσομαι τῷ ἀνδρὶ, ma-

rito morem non geram, Α 223.

πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; ista ne

huic creditis? Θ 592. τί πείθο-

μαί σοι, Σ 761. τί πίδωμαι δῆ-

τά σοι; Ν 87. τί σοι πιδώμεθα

σθα, Ο 164. πιδού, Ν 87. Σ

729. 661. πεποιθεῖν, Ν 1347.

τὰ παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμέ-

να, Θ 1170.

πειθῶ, Β 1391. 1395. Ν 1398.

Snada, dea, Α 203.

πεινήν, Ν 441. Σ 1270. Α 734.

πεῖρα, ἦ, Ο 583.

Πειραιεύς, Ι 815. 885. Ει. 145. 165.

πειρᾶν, Π 150. 1067. Ι 517. Ει.

763. Σ 1025.

πειράσθαι, conari, tentare. πειρά-

σομαι, Θ 268. experiri, pericu-

lum facere. πεπειράσθω, Σ 1129.

πειρασεῖσθε τὰ πρᾶτα τὰς λιμοῦ,

Α 743. πειραδέντες παντοίας μού-

σης, Ι 506.

Πείσανδρος, Α 490. Ο 1556. Ει. 395.

πέκειν. κριὸς ὡς ἐπέχθη, Ν 1356.

πεκλεῖν πόκνον προδῶτων, Ο 714. πε-

κλούμενος, Α 685.

πελαγίαν πλάκα, Β 1438.

πέλαγος πολιόν, Ο 350.

πελάζειν σῶμά τιμι, Ο 1399.

πελάθειν, Θ 58. οὐ πελάθεις ἐπ'

ἀρωγάν, Β 1265. 1277.

πέλανος, Π 661.

πελαργιδεύς, Ο 1356.

πελαργικός ἀναξ, Ο 863. πελαργι-

κὸν τεῖχος, Ο 832.

πελαργός, Ο 1355.

πέλεθος, Α 1170.

πελειά, species columbæ, Ο 575.

πελεκᾶν, Ο 1157.

πελεκᾶς, Ο 882. 1155.

πελεκίνος, avis, Ο 883.

Πελληνή, urbs Achajæ, Α 996. Ο 1421.

Πελοποννήσιοι, Α 33. I 279. Α 620.

623. 720.

Πέλοψ, Β 1232.

πέλτην σάειν, Α 563.

πελώριον προὔγκη, Ο 321.

πεμπτῆσις, Ο 474.

πενέσις, Σ 1272. 1274.

πένης, Π 29. 150. 553. Εκ. 566.

πενυχτός, Π 976.

πεντακοσιοστή, Εκ. 1007.

πεντεσύριγγον ξύλον, I 1049.

πεντετάλαντος δίκη, Ν 558. 774.

πεντώδολον ήλιάσασθαι, I 798.

πέος, Θ 62. 142. 643. 648. Ν 734.

Σ 739. I 1010. Α 1060. 1066.

1216. Ει. 870. 880.

πεπαινέιν, Ει. 1163. πεπᾶναι ὀργήν,
ivan mitigare, Σ 646.

πέπεται, possidet, Ο 943.

πέπειρος, ætate maturus, Εκ. 896.

πέπλος, Ο 828. I 566. 1180. Α 423.

πεπλώματα, Α 426.

πεπειθώς, Π 449.

πέπονθα, Π 855. 856. 967. πεπον-

θῆναι δεινὰ, Ν 610. τούναντίον

πέπονθε τοῖς πολλοῖς, Π 1047.

πεπότηναι ή ψυχή μου, Ν 319.

πέπραγα, pro πράττω, Π 629. 633.

πεπλημένα ἔρικ, lanæ expansæ, Ν 343.

πεπωκώς & πεπλωκώς eorumque
composita sæpe commutantur,

Α 395. Εκ. 140.

πέπων, I 260. Ει. 1166.

πέρ & παρ commutata. Εκ. 513.

Σ 1050. I 333.

πέρα, adverb. ultima longa. πέρα

κλύειν, supra quam unquam fuit

auditum, Ο 416.

περαίνειν, Β 1170. 1283. Π 563.

648. περαίνεται τὰ λόγια, Σ 799.

περαιούσθαι, trajicere, Β 138.

περαιτέρω, Θ 705. Ο 1500.

περῶν, Ο 1195.

περαντικός, I 1378.

Περγασαί, pagus Att. I 321.

πέρδεσθαι, Π 176. Εκ. 78. 464. Ν 9.

I 115. πέπαρδα, Ν 392. Ει. 335.

Vide not. ad Ει. 547.

πέρδιξ, Ο 297. 767. 1292.

περί. Hujus præpositionis ultima
nunquam eliditur. Pro ὑπέρ, I
1038.

περιάγειν τὴν κεφαλὴν, Ει. 682.

περικαιρεῖν. περιελῶ σ' ἀλαζονείας, I 290.

περίαλλα, adverbial. Θ 1070.

περικλυτός τοῖς κακοῖς, Α 856.

περιαμπίσχειν τινὰ, I 893.

περιόψειν τινί τι, Π 590. Α 640.

περιαρμόζεσθαι, Εκ. 274.

περιδᾶλλειν χεῖρας, brachiis amplecti,
Θ 914.

περιδερμίδες, muliebres calcei, Α
45. 47.

περιγίγνεσθαι, superesse, superare,
Π 554.

περιδέξις, Ν 950.

περιδέω, circumligo, Εκ. 127.

περιδήσασθαι, Εκ. 120. 121. κρένεις,
Β 1038. γένειον, Εκ. 118. πώγω-
να, Εκ. 100. 273.

περιδόσθαι, pignus dare cum aliquo,
Ν 644. ubi vide notam. Α 1115.

περίδου μοι περί θυμιάων ἁλῶν,
Α 772. περί τῆς κεφαλῆς περιδό-
σθαι, I 791.

περίδρομοι κύνες, Β 472.

περιελόμενος ἐν ῥακίοις, Β 1066.

περιεῖναι, superesse, Εκ. 1035.

ΠΕ.

περιεργάζεσθαι, Εκ. 220.
 περιέρρειν, *circumire, obambulare*,
 I 533.
 περιέρχεσθαι τινα, *aliquem circum-*
venire, I 1142.
 περιζώννυμι. ὁ δῆμος τοῦτον τὸν ἀν-
 δρα περιεζώσατο, Ει. 687.
 περίθετος κεφαλή, Θ 258.
 περιδέσθαι. περίθου τὸν στέφανον,
 Εκ. 131. Θ 380. περίθεσθε ὀπλὰς,
 Α 740.
 περιῶδεν, Εκ. 369. 1054. 1068. Α
 167. Ει. 10.
 περιῶναι, *circumire*, Π 709.
 περικατάγνυμι, Α 357.
 Περικλείδης, nom. propr. Α 1138.
 Περικλῆς, Ν 213. 859. I 283. Α
 530. Ει. 606.
 περικοκλύζην, I 697.
 περικόμματα σκευάζειν ἕκ τινος, I
 372.
 περικομμάτιον, I 770.
 περίκομπος, Ει. 994.
 περικυκλοῦσθαι, Ο 346.
 περικυλίειν, Ει. 7.
 περικυμάζειν πλαισίους, Σ 1025.
 περικωνεῖν τὰ μὲν δαδία, Σ 600.
 περιλαλεῖν, Εκ. 230.
 περιλκμδάνεσθαι, Π 934.
 περιλείχειν, Π 736.
 περίλεξις, Ν 318.
 περιμάχητος, Θ 319. Ο 1404.
 περιμένω, Π 643.
 περιnéφελος ἀήρ, Ο 1192.
 περινοεῖν, Β 958.
 περινοστεῖν, Θ 796. Π 121. 494.
 περίοδος γῆς, Ν 206.
 περιόπισθαι, *negligere*, Α 1019.

ΠΕ.

Θ 698. οὐ μὴ σε περιόψομαι
 ἀπαλθόντα, *non te sinam abire*,
 Β 509.
 περιουσία, Ν 50.
 περιπαρεῖν ἄνω κατώ, Α 709.
 περίπατος, Β 942. 953.
 περιπέπλειν, Π 159. περιπεφθῆς ῥη-
 ματίοις, Σ 668.
 περιπεταστός, Α 1201.
 περιπίπτειν κακοῖς, Β 969. ἦν μοί
 τι περιπίπτῃ κακόν, Θ 271. πε-
 रिπεσοῦμαι τῷ ξίφει, Σ 523.
 περιπλεῖν. πολλά περιπεπλευκώς, Β
 535.
 περίπολος, Ο 1177.
 περιπίσσειν. περιεπισμένοι, Α 507.
 περιπίτρυχαὶ δόμων, Ο 1241.
 περιῤῥαίνειν τοὺς βωμοὺς, Α 1130.
 περίσεμνος, Σ 604.
 περιτοκοπεῖσθαι, Εκ. 487.
 περιστρεῖν τὰς πόλεις, i. e. περι-
 τρέχειν, Ο 1425.
 περιστοφίζεσθαι, Ο 1646.
 περίσπεραι, Α 755.
 περισπεφρανοῦν, *de corona hominum*
aliquem circumstantium, Π 787.
 περισπίαρχος, Εκ. 128.
 περιτειγίζειν πλίνθοις, Ο 552.
 περιτελλόμεναι ὄρα, Ο 696.
 περιτίλλειν, I 373.
 περιτοξεύειν, Α 712.
 περιτρέχειν, Θ 657. περιτρέξομαι,
 Β 193.
 περίτριμμα δικῶν, Ν 447.
 περιτρώγειν, Σ 596. 672. Α 258.
 περιυδρίζειν, Θ 535. Σ 1319.
 περιφανέστατος, I 206.
 περιφανῶς, Π 948.

ΠΕ.

- περιΦλύειν, N 396.
 περιΦοράει τῆς σελήνης, N 172.
 περιΦρονεῖν τὰ πράγματα, N 741.
 τὸν ἥλιον, N 225. 1503.
 περιΦῦναι, N 151.
 περιχαρὴς τῷ πράγματι, Σ 1477.
 Ει. 309.
 περιφᾶν τὰ βλέφαρα, Π 730.
 πέρευσθαι, vendi, I 176.
 Πέρσαι, Drama Æschyli, B 1026.
 περτέπολις, N 967.
 Περσεύς, Θ 1011. 1101.
 ΠερσέΦαττα, Θ 287. B 671.
 περσικαὶ, genus calceamenti muliebris, A 229. ubi vide not.
 Περσικὸς ὄρνις, gallus, O 485. 707. 833.
 Περσίς, genus pallii, Σ 1137.
 πέρυσι, unno, Θ 1060, Σ 1038.
 A 378.
 περυσινός, B 986.
 πέταλον, B 682.
 πέτομαι, O 573. ubi vide not. 704. 1199. 1230. 1287. de amantium inconstantia dicitur, Εκ. 899.
 πέτου, vola, i. e. celeriter curre, A 321. eodem sensu accipitur particip. πετόμεναι, A 55.
 πέτρα, O 20. 54. I 313. 754. 783.
 πέττειν. ἔπεττεν ἄρτους, B 505. πόπανα πέττεται, Εκ. 843. ὁ πλακοῦς πέπεσται, Ει. 869. πεπεμένος, Π 1126. 1136. 1142.
 πέυκη, B 1212. N 604. I 1310.
 πήγανον, Σ 480.
 Πηγάσιον, Ει. 76.
 Πήγασος, Ει. 135.
 πηγνύειν τοὺς ποταμούς, A 139.

ΠΙ.

- πηδᾶ ἡ καρδία, N 1391.
 πηδαλίον, Ει. 142. κρεμάσαι πηδάλιον, O 711. πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν, I 542.
 πηλὴ, θηρευτικὸν ὄργανον, O 528.
 πηλὶς, Θ 1217.
 Πηλεύς, Drama Euripidis, B 863.
 Heros, N 1063. 1067.
 πῆληξ, B 1017.
 πηλός, O 686. 839. 1143. Σ 248. 257.
 πηλοΦορεῖν, Εκ. 310. O 1142.
 πημαίνεσθαι, A 842.
 Πηνελόπη, Θ 547. 550.
 πηνέλοψ, avis, O 298. 1302.
 πηνίκα, quando, Εκ. 857. πηνίκα ἐστὶ τῆς ἡμέρας; O 1498. πηνίκα ἄττα. Sic legebatur O 1514. ubi vide not.
 πηνίσματα, B 1315.
 πήρα, Π 298.
 πηροῦν, B 623.
 πῆχυς, B 799.
 πῆζειν τῷ καρπῷ, A 311. πῆζειν τοὺς ὑπευθύνους, I 259. αὐχμὸς πῆζει τὰς ἀμπέλους, siccitas gravis est vitibus, N 1120. πῆζει με ἡ ἀνάκη, N 437. πῆζομαι, B 3. 30.
 πιθάκη. Vide in Φιδάκη.
 πιθηκίζειν, Σ 1290.
 πιθηκισμός, I 887.
 πίθηκος, B 708. O 440. A 120. 907. ἀνάπλεως ψιμυθίου, Εκ. 1072.
 χαροποι πίθηκοι, Ει. 1065.
 πίθος, Ει. 613. 703.
 πικρὸς, Θ 853. O 1045. 1468.
 πιλίδιον, A 439.
 πῖλος χαλκοῦς, cassis, A 562.

ΠΙ.

πιλοῦν, Α 577.
 πίμπρημι. πιμπράμενος, Α 341.
 πινακῆδον, Β 824.
 πινακίον τιμητικόν, Σ 167.
 πινακίσκος, Π 813.
 πινακοπάλης, Ο 14.
 πίναξ, Π 996. ξέστοι πίνανες, Θ 778.
 Πινδάρειον ἔπος, Ο 939.
 πίνειν, Ι 92. 349. Εκ. 135. οἶνον ἀνδοσμίαν, Β 1150. ἐν τῷ γραμματι, Π 972. πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς, Ι 406. futur. πίνομαι, Ι 1289. 1401.
 πινῶν, α πινῶ, *sordidus*, Α 279.
 Π 297.
 πιννοτήρης, Σ 1510.
 πιπίζειν, Ο 307.
 πιπράσκειν. πεπράσθαι, Α 735. πεπράσσομαι, Σ 179.
 πίπτειν ἔξω τῶν κακῶν, Β 970. εἰς τὸν ὄμιον, Ι 571. ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος, Θ 1122. πίπτειν, *excidere*, *de poeta cuius fabula non stetit*, Ι 540.
 Πίσα, Β 1232.
 Πίσιας, nom. propr. Ο 766.
 πίσος, Αμφ. 7. πίσινον ἔτνος, Ι 1171.
 πίσιν δοῦναι, Α 1185. οἷς οὐ πίσις μένει, Α 308.
 πιστὸν οὐδὲν εἶσιν αὐτοῖς, Α 629.
 πιστότατος, Π 27.
 πίσυνος, Ν 949. Σ 385. Ει. 84.
 πίτλα, Β 364. Α 190.
 Πίτταλος, medicus, Σ 1432. Α 1032. 1222.
 πιτυλεύειν, Σ 678.

ΠΛ.

πίων, Β 1092. Ι 1190. ἀσελγῶς πόνες, Π 560.
 πλαδδῖν infinitivus Dor. Α 171.
 πλαδδῖν, imperativus, Α 990.
 πλαίσια ξύμπλυτα, Β 800.
 πλαῖνα πελαγίαν, Β 1438.
 πλακοῦς, Π 191. 995. 1127. πλακοῦντες κύκλος, Α 1125. πίων πλακοῦς, Ι 1190. πλακοῦς ἀέπεπται, Ει. 869. ἐντυχεῖν πλακοῦσιν πλωνωμένοις ἐρήμοις, Ει. 1314. πλωκοῦντας ὁπλῆν, Β 507.
 πλαιῖσθαι, Ο 44. Ει. 1314.
 πλάνος, Σ 873.
 πλανύττειν, Ο 3.
 πλάσματα πηλοῦ, Ο 686.
 πλάσινγξ, Β 1378. Ει. 1248.
 Πλαταιεῖς, Β 694.
 πλάτανος, Ν 1008. Ι 528.
 πλάτη, Θ 770. 772. ναυτίλος πλάτη, Β 1207.
 πλάτεις, ιχορ, Α 132.
 πλάτος, τὸ, Ο 1129.
 πλατούμενοι κοπίες, Α 552.
 πλάττειν, Ν 879. Σ 926.
 πλατυγίζειν, Ι 830.
 πλατὺς κατάγγελος, Α 1126. πλατὺ καταχρέμψασθαι, Ει. 816. ταῖς πλατείαις τύπτεσθαι, sub. χερσὶ, Β 1096.
 πλεῖν, pro πλέαν, Attice, Α 589. Β 18. 90. 91. 1129. Π 1184. Εκ. 808. Ν 1041. 1065. Ο 6. 1251. 1305. Ι 444. Α 858. καὶ μέλας πλεῖν ἢ μάινομαι, Β 103. 751.
 πλεῖν, navigare, Β 1077. Α 392.
 πλευσία, Α 411.
 πλείων, ὁ καὶ ἡ, πλείων, τὸ

ΠΑ.

comparativi, N 432. 1290. 1292.
1294. 1295. Εκ. 179. accusativ.
πλείω, B 160. οἱ πλείονες, *mon-
tui*, Εκ. 1073. τί πλείον εἰσοίσει;
Εκ. 810. πλείον, *adverb.* Εκ.
1132.
πλέκειν παντοίας καλάμας, Σ 644.
πλέκεσθαι ἄρκυς, *nectere retia*,
A 790.
πλέκος, τὸ, A 454. Εκ. 528.
πλεκοῦν, A 152.
πλεκιάνη καπνοῦ, O 1717.
πλέων, πλέον, *comparativi*, *ut*
πλείων, πλείον, N 1288. τί πλέον
πλουτεῖν ἐστὶ; *quid profunt divi-
tiæ?* Π 531. οὐδὲν ἐστί σοι πλέον,
Εκ. 1094.
πλεύμων, A 367. B 474. 712. 827.
Εκ. 1069.
πλευρά, B 1095. Σ 1293.
πλευρίτις, Εκ. 417.
πλέως, *plenus*, Attice pro πλέος,
Θ 734. *neutrum* πλέων, B 1372.
femin. πλέα, I 281. 305. 1218.
πληγὴν παρὰ πληγὴν, B 643. *μυ-
χαριδὼν πληγαὶ*, I 412. *πληγῶν*
δεῖσθαι, N 493. *πληγὰς λαβεῖν*,
B 673. 747. Εκ. 324. *προσβρίδε-
σθαι*, I 5. *στέγειν*, Σ 1295.
πληκτίζεσθαι, *verbum palestræ Ve-
nereæ*, Εκ. 964.
πληκτίζον, O 1365. *πληκτίζον αἶρειν*,
O 759.
πλήν, Π 106. 199. πλήν ἄρ' ἢ,
Θ 532.
πλήρης ὁ δῆμος, Εκ. 95.
πληροῦν τὰς τριήρεις, Π 172. *πλη-
ρουμένης τῆς ἐκκλησίας*, Εκ. 89.

ΠΝ.

πλήρωμα, Σ 660.
πλησίος, A 471. *πλησίον τινός*, Θ
481. οἱ πλησίον, Εκ. 565.
πλησιόχωρος, Σ 393.
πλησμονή, Π 189.
πλήσσειν, Σ 1490. *πεπλήγη*, O 1350.
ἐπλήγης, B 1048.
πλινθεύειν, B 800. N 1126.
πλίνθος, B 621. O 552.
πλινθουργεῖν, Π 514.
πλινθοφορεῖν, O 1139. 1149.
πλινθοφόρος, O 1134.
πλοίαριον, B 139.
πλόκαμος, N 336.
πλουθυγεία, O 731. Σ 677. I 1091.
πλούσιος, Π 285. I 262. & *passim*.
πλουτεῖν, Π 30. & *passim*. *πλου-
τεῖν ἀπὸ τῶν κοινῶν*, Π 569. *ἀνὴρ*
πλουτῶν, ἄλλως τ' ἡλίθιος κα-
τέλετος, Θ 290.
πλοῦτος ἀφανής, Εκ. 602.
Πλούτων, *divitiarum deus*, *idem*
qui Πλοῦτος, Π 727.
πλύνειν, Π 166. 514. τὰς κοιλίας,
I 160. Π 1178. *πρωκλόν*, Θ 248.
πλύνειν, *probris operare*, A 381.
πλυνὸν ποιεῖν τινα, Π 1061.
Plusquamperfecti terminatio Atti-
ca, ἐπεπόνθη, Εκ. 650. ἐλελή-
θης, I 822. 1044. ἐκεχρήνη, A 10.
ἡκηκόη, Εκ. 616. Vide in ἥδη.
προσῆεν, *tertia singul.* Π 696.
πεποίηται, N 1347.
πλώειν, *navigare*. οἱ πεπλώκαμεν;
Θ 878.
πλωτήρ, Εκ. 1087.
πνεῖν Αλφειὸν, O 1121. *συκοφαν-
τίας*, I 437.

ΠΝ.

πνεῦμα, I 441. πνεῦμα λεῖον καὶ
καθεσθηνός, B 1003.
πνεύμων, B 829.
πνίγειν, N 1376. πνίγεσθαι, N 1036.
δικίδιον ἐν λοπάδι πεπνιγμένον,
Σ 511.
πνιγνύς, N 96. O 1001.
πνιγνός, B 122.
πνίγος, τὸ, O 726. 1091.
Πνυκίτης, I 42:
Πνύξ, Πνυκός, Πνυκί, Πνύκα,
Θ 658. Εκ. 243. ubi vide not.
281. 384. Σ 31. I 165. 749.
751. 1109. 1137. A 20. Ei. 680.
ποδαγρᾶν, Π 559.
ποδαπός, Θ 136. A 818, ποδαπός
τὸ γένος, Ei. 186. O 108.
ποθεῖν, Π 276. B 1425. ποθεῖν τὸν
οὐ παρόντα, Π 1127. ποθουμένη
πᾶσιν Εἰρήνη, Ei. 588.
ποθεινός τοῖς φίλοις, B 84. ποθει-
νός Εὐρώς, O 696. ποθεινὴ ἡμέρα,
Ei. 556.
πόθεν; negatio morata, οὐδαμῶς,
B 1455. Εκ. 389. 976. Σ 1145.
πόθος, B 53. 66. Εκ. 957. Ei. 584.
ποῖ γῆς, B 85. Π 605. ποῖ τις
τρέψεται; Θ 603. ποῖ τις ἂν τρά-
πειτο; Π 374. ποῖ τις φύγη;
Π 438.
ποῖα Μηδική, Gall. Sainfoin, I 606.
ποῖα ἄλλη, quamam alia via? O
1219.
ποιεῖν βλέψαι, Π 459. 746. ποιεῖν
λανθάνειν τινά, Π 1140. ποιεῖν
πολλὰ χρηστὰ περὶ τὴν πόλιν,
I 811. οὐκ οἶδ' ὅ τι χεῖμά με
ποιεῖς, Σ 697. ποιεῖν, carmen,

ΠΟ.

poëma facere, Θ 193. ποιεῖν Φαί-
δραν, Σατύρους, Πηνελόπην, Θ
153. 157. 547. Vide etiam B
1043.
ποικιλόμορφος, Π 530.
ποικίλος ἀνὴρ, I 758. ποικίλος λό-
γος, Θ 438. ποικίλως, I 196.
πόκα, Dor. pro ποτὲ, A 105.
ποκάδες, Θ 567.
πόκις ὄνου, B 186.
πόκος, A 574. προβάτων πόκος,
O 714.
πολεῖσθαι, O 181.
πολέμαρχος, Σ 1042.
πολεμεῖν τῷ δήμῳ, Π 570. τοῖς
Φθιεῖσι, Ei. 740. πολεμητέον, A
496.
πολεμίζειν τῇ γλώττῃ, N 419.
πολέμιος, B 1463. 1464. πολέμια,
de mercibus ex hostili regione
importatis, & vetitis, A 912.
πολεμιστήριος θάραξ, A 1132. πο-
λεμιστήρια θυεῖα, Ei. 235. βοή,
A 572. τὰ πολεμιστήρια, equestre
certamen sic dictum, N 28.
πολεμολαμαχαϊκόν, A 1080.
πολεμὸς ἱερός, O 556. πόλεμος αἰ-
ρεται, O 1188. πόλεμον αἰρεσθαι
τινι, A 913.
Πολιάς Αθηναία, O 828.
πολιορκεῖν, A 281. Σ 685.
πολιός, Θ 190. Π 1043. A 600. 610.
693.
πολιὸν πέλαγος, O 350: πολιά κο-
ρώνη, O 967. κύκνου πολιώτεραι
τρίχες, Σ 1064. αἶ πολιαί, sub.
τρίχες, I 520. 908.

πολιεύχους, O 827. Minervæ epith.

N 602. I 581.

πόλις Αργους, Π 601. I 813.

πόλις, ante Athenarum, A 245. ubi
vide not. I 1093. πόλις & ἀκρό-

πολις a librariis commutata, A
349.

πόλισμα, O 553. 1565.

πολιτεία, I 219.

πολίτης, I 227. 335.

πολλὰ καγαθὰ, Θ 351.

πολλὰ πολλάκις, Εκ. 1105.

πολλὴ τῆς γῆς, pro πολλὴ γῆ, Ει.

167. πολλὴ τῆς ἀθάνης, Π 694.

πολλοδεκάκις, Ει. 243.

πολλοὶ καγαθοὶ, Ει. 968.

πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος, A 633.

πολλῶν ἄξιος, Ει. 918.

πόλος ἐρνέσων, O 179. 182.

πολυάνωρ πόλις, O 1313.

Πόλυξος, B 1192.

πολύδακρυς, O 212.

πολυδάκρυτος γόος, Θ 1041.

πολυήρατος, N 301.

πολύιδεις, I 1068.

πολύκαρπος, B 328.

πολυκοίρανος, B 1270.

πολυκόλυμπος, B 245.

πολυμαθής, Σ 1175.

πολύμετρος δῖαχρυς, B 1240.

πολύμητις Οδυσσεύς, Σ 351.

Πολυμνήστεια μέλη, I 1287.

πολύπειρος, A 1109.

πολύπλοκος γυνή, Θ 434. πολύ-
πλοκον νόημα, Θ 463.

πολύπωνος, Θ 1023.

πολυπραγμονεῖν, Π 913.

πολυπραγμοσύνη, A 833.

πολυπράγμων, O 471.

πολύρροδος λειμῶν, B 448.

πολυτίμητος, A 759. ὦ πολυτίμητ'

Ἡράκλεις, A 807. πολυτίμητοι

Νεφέλαι, N 269. 293. θεοί, Σ

1001. πολυτίμητε Ζεῦ, O 667.

Δήμιτερ, Θ 286. Αἰσχύλε, B 851.

πολυτλήμων, Ει. 236.

πολύυμνος, I 1328.

πολυφόρος, Π 853.

Πολυχρηίδης, nom. pr. ni melius
pro appellativo accipiat, A
1098. Vide not. ad 1086.

πολυάνυμος, Dianæ epithet. Θ 320.

πολυωφελῶς, Θ 304.

πομπὴν πέμπειν τινί, A 248. Εκ.
757. O 849.

πομφόλυγοπάφλασμα, B 249.

πονεῖν, Π 254. πονεῖν πόνους, N
1049. Ει. 150. πονεῖν τῷ σκέλει,
Ει. 820.

πονηρία, Θ 868.

πονηρὸς, Π 31. 220. 265. 442. I 186.

πονηρὸς ἀπὸ πονηρῶν, I 336 - 338.

B 731. πονηρὸς πόρρω τέχνης, Σ
192.

πόνος. πόνον πολὺν ἔχει τοῦτο, Ει.

1216. πόνους ἔχειν διὰ τινα, Εκ.

975. πόνῳ πονηρὸς, A 350. Σ 466.

πόντιος σάλος, Θ 872. δαίμων, B

1341. πόντιον βάθος, Ει. 140.

οἶδμα, O 250.

ποντομέδων, Σ 1532.

Ποντοποσειδῶν, Π 1050.

πόντος, N 284. Σ 700.

πόπανον, Π 660. 680. θύνειν, Θ

285. πόπανον πέτλειν, Εκ. 843.

ποσπύζειν, Π 732. Σ 626.

πορὸν,

πορδή, N 394.

πορθμεύς, Εκ. 1086.

πορίζειν ἀγαθόν, Π 461. 506. 535.

τριῶς, A 386. νίκην, I 593.

πόρους, I 759. μισθόν, I 1019.

χρήματα, Εκ. 236. πορίσασθαι
ρήματα, B 881.

πόριμος, B 1429. ἔργον πόριμον,
Θ 777.

πορισθῆς, B 1505.

πορνεῖον, B 113. Σ 1283.

πορνεύτρια, Γεωργ. 12.

πόρνη, Π 243. Σ 500. I 1400.

Εκ. 718. A 1091.

πορνίδιον, B 1301. N 997.

πορνεύσκειν, Ει. 849.

πόρνος, Π 155.

πόρος, Θ 769. B 1465. I 313. πό-
ρος ὁδοῦ, Ει. 124. πόρος ἱερὸς
Ελλάς, Σ 308. τίς πόρος ἔσται
περὶ τούτου; Εκ. 653.

πορπακίζεσθαι, A 106.

πόρπαξ, I 849. 858. 1372.

πόρρω πᾶν, N 212. 216. πόρρω
τέχνης, Σ 192.

πορφυρίς, avis, O 304.

πορφυρίων, avis, *707. 882. 1249.

Πορφυρίων, unus e Gigantibus,
O 553. 1252.

Ποσειδῶν, N 1234. Σ 143. B 664.

O 1614. Θαλάττιος, Π 396. Ἰπ-
πιος, N 83. I 551. ἀλιμίδων,

Θ 323. ἀσφάλειος, A 682. χερ-
σοστρίκιος, I 559. ubi alia Ne-

ptuni epitheta videas. ὁ ἐπὶ Ται-
νάρῳ θεός, A 510. οὐδὲν ἔσμεν
πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη, A 139.

πόσθη, N 1014.

πόσθιον, τὸ, Θ 254. 515.

πόσθων, Ει. 1300.

πόσις, maritus, Θ 866. 901. 913.

ποτᾶσθαι, volare, O 1338. pro
ταχέως τρέχειν, A 1013. πεπο-
τῆσθαι τὰς φρένας, O 1445.

πότερεα frequentant Attici poëtae
pro πότερον, Εκ. 754. N 642. a
librariis commutantur, O 1244.
Vide N 157. 203. 638. 845.
1279. A 734.

ποτέχειν, Dor. pro προσέχειν, A 733.

ποτήριον, I 120. 123. 237. ἐκ ταυ-
τοῦ πίνειν ποτηρίου, I 1289.

πότις λύχνος, N 57.

ποτὶ, Dor. pro πρὸς. ποτὶ πυγὰν
ἄλκμαι, A 82. μύσιδδε ποτ'
ἀμὲ, A 95. ποτὶδ, pro πρὸς τὸ,
A 117. A 751. ποτῖδ, A 1253.
ποτῖδς, A 1264.

Ποτίδαια, I 438.

ποτίσλατος, Θ 735.

πότινα, B 337. I 1170. Ει. 445.
520. 657. 975. Θ 130.

ποτέδδεν, Dor. pro προσόζειν, A 206.

ποῦς; B 1323. ἀνέλκασθαι ἀμφοῖν
ποδοῖν, O 35. πόδα τιθέναι,
iter facere, Θ 1100.

ποῦς, funis nauticus. τοῦ ποδός
παρίεναι, I 436.

πράγματα παρέχειν τινὶ, O 931.

Vide in παρέχειν. πραγμάτων
ἀπαλλάττεσθαι, A 269. Ει. 293.
ἐν τούτῳ μοι ἐστὶ πάντα τα
πράγματα, A 474. ἐν ἡμῖν ἐστὶ
τῆς πόλεως τὰ πράγματα, A 32.
οὐχ ἀπάντων ἡμῖν. αἵτιοι τῶν
πραγμάτων, A 310.

ΠΡ.

πραγματίων, Ν 197. 1004.

πραγματοδίφης, Ο 1424.

πρᾶγος, pro πρᾶγμα, Ο 112. Α 706.

Præpositiones verborum compositionum a librariis omiffæ. Α 408. 613. 1010. Θ 61. 494. Β 1019.

Π 999. 1093. Εκ. 482. Ν 1442.

Ο 1011. Α 1129. fragm. 109.

Præpositiones a librariis male additæ verbis. Α 1220. Ο 1094.

Α 78. Ει. 1320.

Præpositiones vacantes in verbis compositis. Εκ. 609. Ν 987.

1147. Ι 50. 518.

Præfens pro futuro: ut γίγναι,

pro γενήσθαι, Ι 177. 180.

πραχλικιώτερος, Ι 91.

Πράμνιος, Ι 107.

πραόνως, Β 856.

Πρασιαί, urbs, Ει. 242.

πράσον, Β 621.

πράτα, Dor. pro πρῶτα, Α 743.

Α 1174.

πράττειν πολλά, Β 228. 749. Ει.

1058. μεγάλα, Ο 800. χρηστέον

τι, sorte uti felici, Π 341. ἀγα-

θόν τι, Ει. 215. εὖ, Ο 604.

ἄμεινον, Π 344. μακαρίως, Π

629. εὐδαιμόνως, Π 802. πάντ'

ἀγαθὰ, Β 302. Ο 1706. εὐτυ-

χίσιατα, Π 633. κακῶς, Ο 605.

ἀδελῶς, Ει. 1255. πράττειν, pro

παύσχειν, Π 485.

πράττεσθαι, exigere, Θ 843.

πρέμνον, τὸ, Α 267. πρέμνον πρᾶγμα-

τος, Ο 321.

Πρέπις, nom. pr. Α 843.

πρεπλός, σεδασιός, vox Lacon.

Α 1298.

ΠΡ.

πρεπλός, Π 793. 797.

πρεσεία, Α 570. Α 647.

πρέσειρα, Α 86. Α 883.

πρεσένειν, Α 610.

πρέσους, Θ 146. πρεσύτερος ἐνικυ-
τῷ, Β 18.

πρεσούτης, Π 265. Ν 358. Α 707.

Ι 525.

πρεστυτικός, Π 270. 787. 1050.

πρηγορεῶν, Ο 1113. Ι 374.

πρημαίνουσαι θύελλαι, Ν 336.

πρησλήρ, Α 974.

Πρίαμος, Ο 512.

πρίασθαι, Π 883. Ν 23. 749. Α

691. 737. Ο 715. Ι 44. 676.

πρίω, Ν 614. Α 34. πρίασο, Α

870. πίσεν πρίαμαί σοι τοῦτο;

Α 812. ἐγὼ πρίωμαι τῷδε; Β 1229.

πρίεν τοῦς ἐδόντας, Β 927.

πρίν cum infinitivo, Π 259. Σ

1325. cum subjunctivo, Α 1005.

πρίν ἂν, πρίν κεν, Π 24. Ει. 1076.

1112.

Πρινίδης, nom. pr. Α 612.

πρινίδιον, Ο 615.

πρίνιος, Α 180.

πρίνος ἐμπρησθείς, Β 859.

πρινώδης θυμός, Σ 383.

πρίων serra, Σ 694. Α 36. ubi

etiam participium esse possit a

πρίω serra seco.

προαγωγός, Θ 341. Β 1079.

προαγωγεῖν ἐαυτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς,

Ν 980.

προαχεῖν, e penu depromere, Θ 419.

προαναστάλλεσθαι, Ει. 1267.

προδαδην, Β 351.

προδαίνειν τὸν πόδα, Εκ. 161.

πρόσχη, Ὁ 583. 714. Σ 32. pro
 stupidis hominibus, Ν 1203.
 πρόσχτιον, Π 293. 299. πρόσχτιον
 βίος, Π 922.
 πρόσχοτο πάλης, Ι 132.
 πρόσχημα, Π 759.
 πρόσχῃς, Ο 1570.
 πρόσχημα κακῶν, Σ 615.
 πρόσχος, Ν 1161.
 πρόσχολος, Α 421. 467. Α 755.
 πρόσχουλεύειν, Ι 1342. πρόσχούλευσι,
 Εκ. 623.
 πρόσχυν λύχρον, ellychnium produ-
 cere, Σ 249. 250.
 προγράφειν τι ἐν τοῖς πινακίοις, Ο
 450.
 προδιδάσκειν, Π 687. Ν 476. 987.
 προδιδόναι τὰς πύλας, Ο 766. φρού-
 ριον, Β 362. τὸν χρησμὸν, Α 780.
 τὰ πράγματα, Ι 241. τὴν Ελλάδα,
 Ει. 408. μὴ προδῶς με, Θ 229.
 Πρόδιμος, nom. pr. Ν 361. Ο 692.
 προδοτίδες, Θ 393.
 προδρία, Θ 834. Ι 575. 702. 704.
 Α 42.
 προηγείσθαι τινι, Π 1195.
 προθέλυμος, Ι 528. προθέλυμον
 ἀπολέσαι τινι, Ει. 1210.
 προθέσθαι, de sepeliendo cadavere,
 Α 611.
 προθύειν τινός, Θ 38.
 προθύματα, Π 660.
 πρόθυμος εἰς τὰ πράγματα, Π 209.
 προθύμως, Π 257. 282. 324.
 πρόθυρον, Εκ. 709. Σ 802. 875.
 προίεναι, prodire, e domo exire,
 Θ 69. Εκ. 31. in nota.
 προίεναι, a προίημι, Ν 1214.

προίη, gratis, Ν 1426. Ι 577. 679.
 προκαλεῖσθαι, Α 652. 984.
 προκαταγινώσκειν, Σ 919.
 προκείσθαι, de mortuo dicitur, Εκ.
 537. Ο 474. προκείμενος, pro ve-
 κρός, Εκ. 537. πρόκειται περὶ
 σωτηρίας, de salute propofita est
 deliberatio, Εκ. 401.
 Πρόκη, Ο 665.
 προκρούειν γυναικα, praegitare, Εκ.
 1017. 1018.
 Προκρούτης, Εκ. 1021.
 προκυλινδεῖσθαι τινι, Ο 501.
 προκύπτειν, Β 412.
 προλαχάνειν, Εκ. 1159.
 προλαίπειν, Θ 927.
 πρόσλαγος, Β 1119.
 προμανθάνειν, Ν 966.
 προμάχεσθαι τινος, Σ 957.
 προμελετᾶν, Εκ. 117.
 Προμηθεύς, Ο 1504.
 προμηθικῶς, Ο 1511.
 προμνήστειν, Ν 41.
 πρόμος, Θ 50.
 Πρόναπος, nom. propr. Σ 74.
 Pronomen relativum casu substan-
 tivi, quo refertur, non verbi,
 quicum constituitur: Θ 835. Β
 13. Π 1128. Εκ. 665. Ο 271.
 Σ 467. 907. Α 6.
 Προνόμου πάγων, Εκ. 102.
 προοίμιον, Ι 1343.
 προοφείλειν κακὸν ταῖς πλευραῖς, Σ 3.
 προξενεῖν τινῶν, Θ 576.
 Προξενιάδης, nom. propr. Σ 325.
 Προξενίδης, Ο 1126.
 πρόξενος, Ο 1021.
 προπληκκίζειν, Θ 386.

ΠΡ.

πρόσωλος, πρόσωλος, Π 670. Β 1333. Ν 436.
 προπύλαιον, Α 265. Ι 1326.
 πρόρριζον ἀπόλλυσθαι, Β 587.
 πρὸς, adverbialiter pro προτί, Α 628. Π 1001. Β 415. Ι 578.
 πρὸς cum genitivo personæ officium notans: πρὸς ἀνδρὸς ἐστὶ, *viro convenit*, Π 355. οὐ πρὸς ὑμῶν, Σ 1014. σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, δεξιῶ πρὸς ἀνδρὸς ἐστὶ, Θ 177. Β 540.
 πρὸς τινος λέγειν, *e re alicujus dicere*, Σ 647.
 πρὸς cum genitivo, in obsecrationibus: πρὸς τῶν θεῶν, Π 458. Σ 1418. & passim. πρὸς τῆς δεξιᾶς, Θ 936. πρὸς τῶν γονάτων, Εἰ. 1113. πρὸς τῶν κρεῶν, Εἰ. 378.
 πρὸς cum accusativo, *pro*, Α 860.
 Cum variis substantivis in accusativo, vice adverbii, Β 844. 1457. Εκ. 467.
 πρὸς ὄρθρον, Α 1089. Εκ. 20. πρὸς ἔω, Εκ. 312.
 προσκαγαγέσθαι, Ο 141.
 προσκαγορεύειν, Π 323.
 προσάδειν, Ι 401.
 προσαιτεῖν, Α 429. 452.
 προσαναλίσκεσθαι, Α 701.
 προσαμφιέννυμι, Ι 891.
 προσαποδάλλειν, Ν 1256.
 προσαυλεῖν μέλος, Εκ. 892.
 προσδάλλειν. βροτοῦ μὲ προτίβαλε, *subaud. ὁσμή*, Εἰ. 180.
 προσδιδάσθαι, Π 16.
 προσδιδάξαι, πείθειν, Ο 425. 135.
 προσδολῆ, Ι 389. Εἰ. 39.

ΠΡ.

προσείδεναι χάριν, Σ 1420.
 προσεικέναι, Εκ. 1161.
 προσεκτίλλειν, Ο 286.
 προσέλοῦμεν, Β 730.
 προσέρπειν, *accedere*, Σ 1509. 1533.
 προσέρχεσθαι, Π 239. Σ 1508. Εκ. 644.
 προσέτι, Β 490. Ο 855. Α 984.
 προσεύχεσθαι τὸν θεόν, Π 958.
 προσέχειν ἑαυτῷ, Εκ. 294. τοῖς ἔργοις, Π 553. *Vide in γνώμη*, & in νοῦς. προσέχεσθαι τινι, Σ 105.
 προσήκειν γένει, Β 698.
 προσέναι, *accedere*, Εκ. 29. 42.
 πρόσεισί σοι, *accedet ad te*, Α 848.
 προσήεν, Π 696. τὰ προσιόντα χρέματα, Εκ. 712. τὰ προσιόντα, *reditus*, Σ 664.
 προσίσθαι. ἐν δ' οὐ προσίεται με, Ι 359. τοῦτ' οὐ δύναται με προσίσθαι, Σ 742.
 προσίστασθαι, Α 865.
 προσίστασθαι. προσίσταμεν, Α 683.
 προσίσχεσθαι, Π 1096.
 προσκἀειν. προσκεκαυμένα σκεύη, Σ 939.
 προσκαλείσθαι, *in jus vocare*, Β 578. Ν 1277. Ο 1426. Σ 1334. 1406. προσκαλείσθαι τινα ὕβρειος, *aliquem injuriarum postulare*, Σ 1417.
 προσκατατιθέναι, Ν 1235.
 προσκνέισθαι τινι, Ι 761. τῇ θύρᾳ, Σ 142.
 προσκνέπτεσθαι, Ι 154.
 προσκνεφάλαιον, Α 926. Π 542. Σ 676. Α 1090.

προσπινεῖσθαι, Α 227. Εκ. 256. Ει.
902.
προσπλήσεις, Σ 1041.
προσπλόπειν, Σ 275.
προσπύειν, Ι 640. πρόσκυσον τὴν γῆν,
Ι 156.
προσπυλῖειν, Σ 202.
προσπυνεῖν τινα, Π 771. Σ 516.
προσπύπειν, Σ 608.
προσπνέμασθαι, Ο 563.
προσπίδιον, Ο 853.
πρόσοδοι, Ν 307.
προσσυρεῖν τινι, Β 95.
προσπαρδεῖν, Β 1074.
προσπατλαλεύειν, Π 943.
προσπίπτειν πρὸς τινα, Ι 31.
προσπνεῖ μοι κρεῶν, subaud. ὄσμη,
Β 338.
προσποιεῖσθαι τὸν δῆμον, Ι 215. προσ-
ποιεῖσθαι τῶν χρημάτων, Εκ. 871.
προσπυλαίνειν, Π 121.
προσπυλνέειν μίλτον κύκλω, Εκ. 379.
προσπυλαίω, Α 766.
προσπυλαῖν τινος, Ι 325.
προσπύτης, Π 920. Εκ. 176. Ι 1128.
Ει. 684. Β 569.
προσπύπτειν, Εκ. 458.
προσπυλᾶν, Ν 411.
προσπυλῖσθαι τινι πληγὰς, Ι 5.
προσφέρειν τινὶ δᾶδον, Π 1052. ἄκραν
χεῖρα, Α 436. 444. καὶ ἀποφά,
μηχανὴν, Θ 1130. 1132. προσφέ-
ρειν πρὸς τινα καὶ ἀποφά μηχανὰς, Ν
480. προσφέρειν πάντας ἐλέγχους,
Α 484.
προσφέρειν, Εκ. 67.
προσφθίγγεσθαι, Εκ. 248.
πρόσφορος, Ο 124. Σ 809. Ει. 1025.

προσφύειν, ἀποδεικνύειν, Ν 372.
πρόσχημα, Β 913.
πρόσωπον λάμπων, Ι 550. ῥάκη
πρώτου, Π 1065.
προτείνειν δραχμὰς, Π 1019.
προτενθεῖν, Ν 1200.
προτένης, Ν 1198.
προτεράκιτος, Ι 1165.
πρότερον. αἱ πρότερον ἀμαρτίαι, Ι
1355.
προτιμᾶν, ὑπόλογον ποιεῖσθαι, Β
638. 655. Α 27. προτιμῶ σου οὐ-
δὲν, Π 883.
πρὸ τοῦ, Εκ. 222. Sic melius dis-
junctim scribitur.
προτυγίττειν, Α 20.
προὔργου. ποιεῖν τι τῶν προὔργου,
Π 623.
προφείλω, προσφείλω, Α 648. Σ 3.
πρόφασις, Ν 55. Ι 466. Α 345. Σ
339. Εκ. 1111.
προφάσεις παρέχιν, Ο 581.
προφασίζεσθαι περιφανῆ πράγματα,
Α 756.
προφήτης, Ο 972.
προφθάνειν. προὔφθης με παρακλύφα-
σα, Εκ. 884.
προφρεῖσθαι ἄλλως τὴν ὁδὸν, Ο 4.
προφυλάττειν, Α 1146.
προφυρᾶν, εὐτρεπίζειν, Θ 75. Ο 462.
προφύγγεσθαι, Εκ. 729.
προφύγειν Νείλου, Ν 272.
πρόφους, ἡ, Ν 272.
πρόφους ἀνακρούεσθαι, Σ 399.
πρωταγῶν, Ι 167. 281. Α 125. δει-
πτεῖν ἐν πρωταγῶ, Ει. 1084. σί-
τησιν ἐν πρωταγῶ λαμβάνειν, Β
764.

ΠΡ.

πρυτανεία, τὰ, Ν 1134. 1180. 1197.

1199. 1255. Σ 659.

πρυτανεύειν περὶ εἰρήνης, Α 60.

Πρύτανις, Θ 654. 764. 854. 923.

936. Β 1287. Εκ. 396. Ι 300.

665. 674. Α 23. 40. 54. 167. 173.

πρῶ, Atticis semper est monosyllabum, Α 612. 1065. Εκ. 290.

Ο 129. 132. Σ 104.

πρωκλός, Π 152. Ν 164. 193. 714.

Β 237. Εκ. 364. Ι 78. Α 83.

πρωκλὸς κυνὸς, Α 863. πρωκλὸς

λευτροῦ περιγιγνόμενος, Σ 604.

πρωκλισηρεῖν, Ι 878.

πρῶμος. τὰ πρῶμα τῶν κερπίμων,

Σ 264.

πρῶν, ὦνος, Β 665.

πρῶος, Ει. 1001. 1164.

πρῶρα κυκνέμβολος, Β 1318.

πρωρατεύειν, Ι 543.

Πρωτείς, nom. propr. virile, Θ

876. 883.

Πρωτεύς, Θ 874. 881. 891. 897.

πρῶτος. τὴν πρώτην, subaud. ὥραν,

primo quoque tempore, Θ 662.

πρωυῶν, pro προυῶν, Ο 556.

πλάττειν, sternutare, Β 647.

πλάγμος, Ο 720.

πλελέα, Ν 1008.

πλεροδόντης, Ο 1390. 1402.

πλεροείς κεραυνός, Ο 576.

πλερόν, Α 584. 977. 1103. Ο 1303.

1310. τοῖς αὐτῶν πλεροῖς, proverb.

, Ο 808.

πλεροποίκιλος, Ο 248. 1411.

πλεροβρύνειν, Ο 106. 284.

πλεροῦν, Β 1437. Ο 1334. 1361.

πλεροῦσθαι, Ο 804. ἔπος ἐπλερω-

μέναν, Β 1388.

ΠΥ.

πλεροφόρον Διὸς βέλος, fulmen, Ο

1714. πλεροφόρα φῦλα, aves,

Ο 1757.

πλερυγες, Ο 574. & passim. Α 970.

πλερύγων ἀκμή, Β 1352.

πλερυγίζειν, Π 575. Ο 1466. Ι 522.

πλερυγωτός, Ι 1086.

πλέρωσις, Ο 94. 97.

πλερωτός φθόγγος, Ο 1198.

πληνὸν ὀρνίθων γένος, Ο 1707. πλη-

νῶν γένη, Θ 46.

πλήσσειν, Θ 36. Β 315. Ο 777. εἰς

ἕνα χῶρον, Α 770.

πύλον, Α 585. 588. 1182.

πύσανη, Γηρυτ. 4. Ολκ. 18.

πύρρος μαλάχης, Π 544.

πύττοσμαι, Ν 267.

πύωχαια, Π 549.

πύωχεύειν, Ν 921.

πύωχίστερος, Α 425.

πύωχοποιός, Β 842.

πύωχός, Α 413. 498. 558. 594.

πυγή, Β 1070. 1095. Α 82. Ν 1013.

1018. Ι 365. ἐς κυνὸς πυγὴν ὀρεῖν,

Εκ. 255.

πυγίδιον, Ι 1368. Α 638.

πυγμή, Σ 1384.

πύελος, Θ 562. Σ 141. Ι 1060.

Εκ. 843.

Πυθάγγελος, Tragicus poeta ignobilis, Β 87.

Πυθιάς βοή, Ο 857.

Πυθικὸς χρησμὸς, Ι 1229. Πυθική

δάφνη, Π 213. τὸ Πυθικόν, Ι 220.

Πύθιος Απόλλων, Σ 869. Πύθιοι,

Πύθιαι, subaud. θεοί, Θ 332.

333. κύκνος Πύθιος, Ο 869.

Πυθοῖ, Α 1131.

- Πυθαῶδε, O 189.
 Πυθαῶν, B 659. I 1273.
 πυκνός, *callidus*, O 429. πυκνή
 Φρῆν, A 445. Εκ. 571.
 πυκνότης, *densitas*, N 384. 406.
calliditas, I 1132.
 πυκνοῦν, N 702.
 πυκνῶς, *callide*, Θ 438.
 πυκλῆς, *animal quoddam*, A 879.
 Πύλαι, *nomen loci*, A 1131.
 πυλαιμάχος, I 1172.
 πύλη, *porta*, A 423. 428. I 1246.
 Πύλος, *nomen loci*, A 104. 1163.
 N 186. I 55. 76. 355. 702. 742.
 846. 1058. 1167. 1201. Ei. 219.
 665.
 πυλοῦσθαι πύλαις, O 1158.
 πυνθάνεσθαι, *sciscitor*, Π 25. 36.
 πυνθάνεσθαι τι, *de aliqua re per-*
contari, Θ 619. πυνθάνεσθαι τι-
 νός τι, O 1120. A 204.
 πυνθάνεσθαι, *audire*, *percipere*,
 Π 40. 55. 72. 113. 120. ἐπεπύσ-
 μην, Θ 596. O 470. Ei. 615.
 πύξ, Ei. 898. πύξ πατάσσειν, B
 548.
 πυός, Σ 710. Ei. 1150. Θεσμ. II.
 2. Ωρ. I.
 πυραμοῦς, Θ 94. I 277.
 πυράν νῆειν, A 269.
 πῦρ ἀπότηρεον, Εκ. 792. Λήμνιον,
 A 299. τὸ πῦρ ἐγρήγορεν, A 306.
 διὰ τοῦ πυρός βαλίζειν, A 133.
 πυργίδιον, I 793.
 πύργος σιδηροῦς, I 1040. ὁ Τιμο-
 δίου πύργος, Π 180.
 πυργοῦν, Ei. 749. πυργώσας ῥήματι
 σεμνά, B 1004.

- πυρετός, Σ 1038.
 πυρέττειν, Σ 813.
 πυριότης, Σ 710.
 Πυριλάμπης, *nom. propr.* Σ 98.
 πυρρῆαχῆς, A 933.
 πυρός, *triticeum*, Π 986. Εκ. 547.
 O 506. 566. 621. Ei. 1145. πυ-
 ροὺς πρίασθαι, Σ 1405.
 πυρπολεῖν, Θ 727. Σ 1079. O 1580.
 N 1497.
 Πύρρανδρος, *nom. propr.* I 901.
 Πυρρίας, *nomen fervile*, B 730.
 πυρρίχη Κινησίου, B 153. πυρρίχην
 βλέπειν, O 1169.
 πυρρῶπιως, I 407.
 πυρρός, Εκ. 329. I 900.
 πυρφόρος ἀσπὴρ, Θ 1050. πυρφόροι
 αἵετοι, O 1248. πυρφόρον ἔσχος
 Διός, *fulmen*, O 1749.
 πυρῶδης ἀσπεροπῆ, O 1746.
 πυτιναῖα πτερά, O 798.
 πώγων, A 120. πώγων Επιγράτους,
 Εκ. 71. Προνόμου, Εκ. 102. ἐρ-
 ραμμένοις, Εκ. 24. πώγωνα καθιέ-
 ναι, Εκ. 100. περιδῆσαι πώγωνα
 τινί, Εκ. 127. περιδῆσθαι πώ-
 γωνα, Εκ. 273.
 πωλεῖν, Π 167. πωλεῖσθαι, *pro*
prodi, Ei. 633.
 πώλης, *pro παλῶν, venditor*, I
 131. 133. 140.
 πωλίον, Σ 189. Ei. 75.
 πῶλος πλινθός, Ei. 126. πῶλοι, A
 1308.
 πώμαλα, οὐδαμῶς, Π 66.
 πῶς, *quare? qui fit, quod? quo-*
modo? Π 575. B 786. A 24. 496.
 Εκ. 524. 615. N 398. Σ 21.

ΠΩ.

πως ἂν cum optativo construitur,
A 912. I 1324. saepe redditur
per ultimam, Θ 24.

πῶς ἂν δοκεῖς cum verbo infiniti-
vo, O 355.

πῶς δοκεῖς, πόσον δοκεῖς, Π 742.

Εκ. 399. N 881.

πῶς Φῆς, quid ais? Π 268.

Ρ.

P initio vocis præcedentem voca-
lem brevem producit: Π 1065.

Σ 1487. I 546.

ῥαδίζειν, A 587.

ῥάδδος, O 527.

ῥαδούχος, Ει. 734.

ῥαδίως, Εκ. 761. Σ 1074. ῥᾶστα,
Π 507.

ῥαθαπυγίζειν, I 796.

ῥαίνειν ἐς τὰ βλέφαρα, B 1441.

ῥάκιον, B 1063. 1066. Σ 128. A
412. 415. Ει. 740.

ῥακισυῖν ῥαπιδότης, B 842.

ῥάκος, B 405. Π 540. 1065. A 433.

ῥακάματα, A 432.

ῥάμφος, O 99.

ῥανὶς βέβληκέ με, A 171. ῥανίδες,
B 1312.

ῥάπτειν, Π 513. ῥάψασθαι, N 538.

ῥῥαμμένους, Εκ. 24.

ῥαφανὶς, N 981. ῥαφανίδες ἰσχυρί,
Π 544.

ῥαφανιδεύσθαι, N 1083.

ῥάχης, ἦ, A 314.

ῥαψωδεῖν, Εκ. 678.

ῥέκω, sterto, N 5. 11. I 104. ῥέφ-
κομαι, I 115.

ῥεῖν πολλὰ ἑπαινώ, I 526.

ΡΟ.

ῥέπειν, B 1393. ὁ χρησμός εἰς τοῦ-
το ῥέπει, Π 51.

Repetendæ voces a librariis saepe
omissæ, A 524. 831. Θ 196. 630.
689. 768. 771. 1194. 1226. B
1001. Εκ. 998. Σ 1364. 132. 341.
A 425. Ει. 166.

ῥηγύνειν Φωνήν, N 357. 960. γῆς
δάπεδον ἀρέτροις, Π 515. ῥήγνυ-
σθαι, N 378. βροντὴ ἑρράγη, N
583.

ῥημάτιον, N 942. A 444. ῥημάτιον
μαγειρικόν, I 216.

ῥῆσις, B 151. N 1371. ῥῆσις μα-
κρά, A 416. καλλιότης, Σ 580.

ῥήτωρ, Θ 292. 382. 530. Π 30. 567.
I 60. 325. 358. 880. A 38. 680.

ῥιγούν, N 442. A 1146. participium
ῥιγῶν, N 416. O 712. A 857.

ῥιγῶν infinitivus Dor. Atticis usi-
tatus, O 935. Σ 446.

ῥίζα, Π 283.

ῥίζιον, O 654.

ῥινός, οὐ, Ει. 1274.

ῥιπίζειν, B 360. Εκ. 482.

ῥιπίς, flabellum, quo ignis susci-
tatur, A 888. οὐρία ῥιπίς, A 669.

ῥιπιάζειν. πολλὰς ἀγρυπνίας ἑρρι-
πιασμένον, A 27.

ῥιπῖω, Εκ. 507.

ῥίς, ῥινός, Π 314. 703. N 344. B
620. Εκ. 630. Ει. 21.

ῥίψασσις, N 353. Ει. 1186.

ῥίψ, ῥιπός. καὶ ἐπὶ ῥιπός πλέοι,
Ει. 699.

ῥοά, malum Punicum, Σ 1268.

ῥοαὶ Νείλου, Θ 855. Σκαμάνδριας,
Θ 864.

Ρόδιον,

ῥῥῶδιον μύρον, Α 944.
 ῥῥῶδον. ῥῥῶδα· μ' εἰρηκας, Ν 910. πᾶτ-
 ῖε πολλοῖς τοῖς ῥῥῶδοις, Ν 1330. ῥῥῶ-
 δοις ἐπτεφαινόμενος, Ι 966.
 ῥῥοθιάζειν, Α 807. Βαβυλ. 14.
 ῥῥοθίον αἰρεσθαί τι·, Ι 546.
 ῥοῖδος, Ν 407.
 ῥοίσημα, Ο 1182.
 ῥοπαλισμός, Α 553.
 ῥόπαλον, Β 47. 495. Ο 497.
 ῥοπή. ἃ πόλις ἔχεται ῥοπαῖς, Σ 1235.
 ῥοφεῖν, Σ 812. 906. 982. Ι 51. 905.
 Α 278. futur. ῥοφήσομαι, Σ 814.
 ῥοάχτος, Α 170.
 ῥοῖχίον, Α 744.
 ῥύγχος, Ο 348. 364. 479. 672. 1138.
 1155:
 ῥυθμός, Ν 638. 648. Εκ. 1168:
 ῥυθμός χορείας, Θ 955.
 ῥυμή, Ν 407. Ο 1182. κεραμική,
 Εκ. 4. πτερύγων, Ει. 86.
 ῥύμμα, τὸ, Α 377.
 ῥυπᾶν, Ο 1282. ῥυπῶν, Α 279. Π
 266.
 ῥύπας, *cera sigillaris*, Α 1199.
 ῥυττωπαπαί, *nauticum celeusma*, Β
 1073. Σ 909.
 ῥύπτομαι, Α 17.
 ῥύσασθαι τινὰς πολέμου, Α 342.
 ῥυσός, Π 266.
 ῥυτίς, Π 1051.
 ῥύτωρ χρυσέων τόξων, Απολλο, Θ 108.
 ῖω, *litera*, Θ 781.

Σαβάζιος, Α 388. Ο 873. Σ 9. 10.
 σάγμα, Σ 1142. Α 574.
 σάθη, ἡ, Α 1119.

σαίνειν κέρκω, Ι 1031.
 Σάσιοι, *gens Thracica*, Ει. 1298.
 σαίρειν. *Dicitur de canibus iratis*
& ringentibus : inde *σεσηρῶς*,
 Ει. 620. Σ 901.
 σάκαιδος, *prudendum muliebre*, Α
 824.
 Σάκας, *nom. propr.* Ο 31.
 σάκκος, *succus*, Α 745. item σά-
 κος, Α 822. Α 1211.
 σάκος, *barba praegrans*, Εκ. 502.
 σάκισ, Π 681.
 Σαλαδάκκη, *quae & Σαλαδάκχῶς*,
famosa meretrix, Ι 765. Θ 805.
 Σαλαμίνιος, Εκ. 38. Σαλαμινία,
sub. ναῦς, Ο 147. 1204.
 Σαλαμίς, Α 59. 411. Ι 785.
 σάλος πόντιος, Θ 872.
 σάλπιγγις, Β 1042. Ν 165. Α 1001.
 Ει. 1240.
 σάμαν, *Megarice*, *pro τί μὴν*,
 Α 757. 784.
 Σαμοθράκη, Ει. 277.
 Σάμος, Σ 283.
 σαμφοράς, Ν 122. 1298. Ι 603.
 σανδαλίσκος, Β 405.
 σανίδιον, Ει. 202.
 σανίς, Θ 940. σανίδες, Σ 349. 848.
 σαπρὸς φορμός, Π 542. *σαπροὶ πι-*
ναρίσκοι, Π 813. *σαπρὰ τρυξ*,
 Π 1087. *de homine infirmo &*
debili, Σ 138. *γέρον καὶ σαπρὸς*,
 Ει. 698. *σαπρὸν, obsoletum*, Π
 323. *σαπρὸν σχοινίον*, Σ 1343.
σαπρὰ βύρσα, Σ 38. *σαπρὰ γραῦς*,
 Θ 1025. Εκ. 884. 926. 1098. *σα-*
πρὰ εἰρήνη, *pax antiqua*, Ει. 554.
 Σαρδανάπαλος, Ο 1021.

ΣΑ.

Σάρδεις, Σ 1139.
 Σαρδιανικὸν βλέμμα, Α 112. Ει. 1174.
 Σαρδῶ, Σ 700.
 σαρκάζειν, Ει. 482.
 σαρκασμοπιτυοκάμπης, Β 966.
 Σαρπηδῶν, Ν 622.
 Σάτυροι, Θ 157.
 σαυλοπρωκλιᾶν, Σ 1173.
 σαφά. αἱ σάφ' εἰδότες, Θ 596.
 σάφ' ἴσθ' ὅτι, Π 889.
 σαφέστατα, Π 46.
 σαφῶς, Β 1434. Π 40.
 σέβας, Ν 302.
 σέβειν, Ν 600. τὰ θεῖα, Π 497.
 σέβεσθαι, Θ 123.
 Σεδῖνος, Β 427.
 σεδίζειν, Θ 106. 674.
 σέες, σέων, Α 730.
 σείειν, Π 213. σείειν καὶ ταράττειν,
 Ι 840. σείειν χθόνα, Ο 1751. ὁ
 θεὸς σείων, Α 1142. ὁ Ποσειδῶν
 σείσας, Α 511. σείειν τὴν καρδίαν,
 Α 12. vexare, exagitare, Ει. 639.
 τὸν ἐκέφαλον σεσεῖσθαι, Ν 1276.
 σειραφόρος, Ν 1300.
 σεισμὸς, Εκ. 791.
 σειτλὸς, Α 346.
 σελαγειῖσθαι, Α 924. Ν 286. 604.
 ubi σελαγεῖ est 2. persona for-
 mæ passivæ.
 Σελάρτιος, nom. propr. Σ 459.
 σέλας, Ο 1711.
 σέλει, Lacon. pro θέλει, Α 1080.
 σεληναίη, Ν 614.
 σελήνη, Ν 171. 584. 608. ἄγουσα
 τὰς εἰκάδας, Ν 17. σελήνην κα-
 θαιρεῖν, Ν 750.
 σείλινεν, Σ 480.

ΣΙ.

Σέλλος, nom. propr. Σ 325. 1243.
 1267.
 Σεμέλη, Ο 559.
 σεμνοπρωσωπεῖν, Ν 363.
 σεμνός, Β 178. Π 275. Ν 48. σε-
 μνοὶ λόγοι, Β 1496. Σ 1174. σε-
 μνοὶ θεαί, Ι 1312. Θ 224. σεμνοὶ
 γυναῖκες, Εκ. 617. σεμνοὶ ἱμάτια,
 Β 1061. Π 940.
 σεμνύνεσθαι, Β 1020. Ο 727.
 Σερίφιος, Α 542.
 σέσφος, Ο 82. 569. Σ 352.
 σέτω, Lacon. pro θέτω, Α 1081.
 σηκίς, Σ 768.
 σῆμα, sepulcrum, Θ 786. 788.
 Εκ. 1108.
 σημαίνειν, obsignare, Α 1199.
 σημειῶν δακτυλίου, Ι 952. 953. Σ
 585. ἐν ταῖς ναυσὶ, Β 933.
 σηπία, Εκ. 126. 554. Α 351. 1041.
 σηρακλόνος, Lacon. Α 1262.
 σήσαμμα, Ο 159. Σ 676.
 σησαμοῦς, Θ 570. Α 1092. Ει. 869.
 Σθενέζοια, Β 1043. 1049.
 Σθένελος, Σ 1313.
 σθένω. καθ' ὅσον ἂν σθένω, Π 912.
 σιᾶ, Lacon. pro θεᾶ, Α 1263. 1320.
 Σίδυλλα, Ει. 1095. 1116.
 σιδυλλιᾶν, Ι 61.
 Σιδύρτιος, Α 118.
 σῖγα, adverbium, Α 238.
 σιγᾶν, Α 516. Β 915. futur. σιγή-
 σμαι, Α 515. Π 18. Ει. 102.
 imperat. σίγα, Θ 99.
 σίγειν, Lacon. pro θίγειν, Α 1004.
 σιγῇ, adverbialiter, Ει. 1053.
 σιγῆν, infinitivus Doricus, Α 778.
 in nota.

ΣΙ.

σιδάρεος, Ν 249.
 σιδηροβριθής, Β 1402.
 σιδηρούς ἀνὴρ, Α 491.
 σίδιον, Ν 881.
 Σιδώνιον ἄστυ, Β 1225.
 σίζειν, Ι 930. Α 1158.
 Σικελία, Ει. 250.
 Σικελικός, Σ 838. 897.
 σίκυον, Α 520. Ει. 1001.
 Σικυών, Ο 968.
 σίλφιον, Π 925. Ο 534. 1579. 1582.
 Ι 895.
 Σιμαίθα, meretrix, Α 524.
 σίμβλος χειμάτων, Σ 241.
 σιμός, Εκ. 705. σιμότερος, Εκ. 617.
 σιμόν χωρίον, locus acclivis, Α 288.
 Σιμοῦντις γῆ, Θ 110.
 Σίμων, nom. propr. Ν 351. 399.
 Ι 242. Εκ. 867. ubi nomen est
 servi.
 Σιμωνίδης, Ν 1356. 1362. Ο 919.
 Σ 1410. Ει. 697.
 σιναμωρεῖσθαι, Ν 1070.
 σιός, Lacon. pro θεός, Α 81. 174.
 983. 1095. 1171. 1174. 1180.
 1299. 1306. Ει. 214.
 σιπύη, Π 806. Ι 1296.
 σίραιον, Σ 878.
 σισύμβρια, Ο 160.
 σισύρα, media brevi, Α 933. Β
 1459. Εκ. 840. Σ 1138.
 Σίσυφος, Α 391.
 Σιτάλκης, Α 134. 141.
 σιτεῖσθαι, Π 543. Ν 491. ἀπομαγδα-
 λίας, κυνὸς βοράν σιτεῖσθαι, Ι 414.
 416.
 σίτησις ἐν περτανείῳ, Β 764. σίτη-
 σιν αἰτεῖν, Ι 574.

ΣΚ.

σιτία, Α 548. Εκ. 234. τὰν περτα-
 νείῳ σιτία, Ι 709. σιτία ἡμερῶν
 τριῶν, Α 197. Ει. 312.
 σιτίζειν, Ι 716.
 σιφονίζειν τὸν οἶνον, Θ 557.
 σιωπᾶν, Α 530. 713. futur. σιωπή-
 σμαι, Ει. 309. οὐκ ἂν σιωπήσαι-
 μι, Α 378.
 σιωπῇ, Β 916.
 σκαιός, Π 1023. Ν 629. 655. Σ
 1266. ubi opponitur τῷ δεξιός.
 σκαιός καὶ ἀπαίδευτος, Σ 1183.
 σκαιός θεατῆς, Σ 1013. σκαιότα-
 τος, Π 46. σκαιότατον ἔπος, Ο
 174.
 σκαιῶς, Π 60. σκαιῶς λέγειν τι,
 Εκ. 644.
 σκαλαθῦραι, Εκ. 611.
 σκαλαθυρμάτια, Ν 630.
 σκαλεύειν ἄνδρακας, Ει. 440.
 σκάλοψ, σκάλοπος, Α 879.
 Σκαμάνδραι ῥοαί, Θ 864.
 Σκάμανδρες, Β 928.
 Σκαμδωνίδης, Σ 81.
 σκανδάληθρα ἐπᾶν, Α 687.
 σκάνδιξ, Α 478. 480.
 σκάπλειν, Π 525. σκάπλειν οὐκ ἐπί-
 σταμαι, Ο 1432.
 σκαριφισμοὶ λήρων, Β 1497.
 σκατοφάγος, Π 706.
 σκάφι, ἡ, Εκ. 742. Α 139. Ι 1315.
 σκάφιον, τὸ, caput, Ο 806. fragm.
 16. Genus tonsuræ, Θ 838. Γκ-
 ρα, 15. matula, Θ 633.
 σκάφος, Β 1382. Α 541. σκάφος
 πέλεως, Σ 29.
 Σκεδλίας, nomen servi, Β 608.
 σκέλος, Ι 272. Α 220. Ει. 825.

ΣΚ.

Β 294. ἀνάγειν ἐπὶ σκέλος, Ο 383. σκέλος ἀνατείνειν, Α 799. βίβειν, Ει. 332. αἶρειν τὰ σκέλη, Εκ. 265. Ει. 889. σκέλη Μεγαρικὰ, Α 1170. κατ'ἰῶν σκελῶν, Α 1259. ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν, Ει. 241. χαλὸς τὸ σκέλη, Θ 24. τὸ σκέλη χορεύετον, Ει. 325.
 Σκέλιος, nom. propr. Ο 126.
 σκέπτεσθαι, Π 576. Εκ. 749. Ει. 29. σκερδαίνειν, Ι 821.
 σκευάζειν, Α 739. τινὰ, ὥσπερ γυναικα, Θ 591. τινὰς Φρυγίους, Σ 1331. σκευάζειν ἔκ τινος περικόμματα, Ι 372. εὐνοῦχος ἐσκευασμένος, Α 121. ἐσκευασμένα ἄλφιτα, Ι 1104.
 σκευάριον, Β 170. Π 809. 839. 1139. Εκ. 753. Ει. 201.
 σκευή, ἡ, Β 108. Ι 1324. Ει. 763. σκευή, τὰ, *supplex*, Εκ. 728. Β 12. σκευήφορεῖν, Β 15.
 σκευοποιός, Ι 232.
 σκευοφόρος, Β 497.
 σκηνεῖσθαι, Α 69.
 σκηνή, Ει. 731. Θ 658. σκηνὴν καταλαμβάνειν, Ει. 880.
 σκήπτεισθαι, *causari*, Π 904. Εκ. 1027.
 σκήπτρον, Ο 480. 510. ἀποδιδόναι τῇ, Ο 1600. 1626. σκήπτρα τρίβειν, Ο 635.
 σκήψις. ἀγὼν οὗτος σκήψιν οὐκ ἐσδέχεται, Α 392.
 σκιάδειν, Ι 1348. ubi vide not.
 σκιά ὄνου, Σ 191.
 Σκιάποδες, Ο 1553.
 σκιερὸς, Ο 349. Σ 757.

ΣΚ.

σκιμαλίζειν, Α 444. Ει. 549.
 σκίμπος, Ν 254. 709.
 σκιοειδέα φύλλα, Ο 686.
 σκίπων, Σ 727.
 Σκίρα, τὰ, nomen festi, Θ 834. Εκ. 18. 59.
 σκίρρον, Σ 925.
 σκιρτᾶν, Π 761. Ν 1078. Σ 1305.
 Σκίταλοι, Ι 634.
 Σκιώνη, urbs Thraciæ, Σ 210.
 σκληρὸς δαίμων, Ν 1264. σκληρὸς τοὺς τρόπους, Ει. 350. σκληρὰ τιθία, Α 1199. τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν; *quid babes hinc duri?* Α 748.
 σκληρῶς καθηήμενος, Ι 783.
 σκολιόν, Α 532. σκολιὰ δέχεσθαι, Σ 1222. σκολιὸν λέγειν, Σ 1240.
 σκολιὰ Μελίτου, Β 1302.
 σκόμβρος, Ι 1008.
 σκοπεῖν, Β 1155. σκοπεῖσθαι, Εκ. 207.
 σκόπελος, Ν 273.
 σκοπιὰ τηλεφανῆς, Ν 281.
 σκοπιμαρεῖσθαι, Σ 361.
 σκερδινάσθαι, Β 922. Σ 642. Α 30.
 σκερδαλίμη, Ι 199. 1095. Εκ. 292.
 σκερδόδι, Π 818.
 σκερδίζειν, Ι 946. ἐσκορδοισμένος, Ι 494. Α 166.
 σκόροδον, Π 718. Β 555. 987. Ι 600. Α 164. 761. 813. 831. Ει. 258. σκόροδα διαμαρτᾶσθαι, Θ 494. Φαγεῖν, Α 689. σκερδαῖς ἀλείφειν, Ει. 502.
 σκότιος, Ο 1389.
 σκοτοδινῶ, Α 1221.
 σκοτοδινῶ, Α 1219.

Σκύθαινα, ancilla, A 184.
 Σκῦθαι Νομάδες, O 941. Σκυθῶν
 ἔρημία, A 704.
 Σκῦθης, licitor, A 451. 455. Θ 1017.
 1026. 1182.
 σκυθρωπάξεν, A 7. Π 756.
 σκυθρωπός, A 707.
 σκυλεύειν, A 461.
 σκυλοδεψεῖν, Π 514.
 σκυλοδέψης, Εκ. 420. O 490.
 σκύμνος, I 1039. σκύμνος λέοντος,
 B 1431.
 σκυτάλη Λακωνική, A 991.
 σκυτάλιον, σκυτάλια φρεῖν, O 1283.
 σκύταλον, τό, Εκ. 76. 78.
 σκυτεὺς, O 491.
 σκυτίνος, N 880. σκυτίνον βάλφα-
 σθαι, N 538. σκυτίνη ἐπιμευρία,
 A 110.
 σκῦτος, εἰς. σκῦτη πωλεῖν, I 868.
 σκῦτη βλέπειν, Σ 643. νόϋς ἐν
 τοῖς σκύτεσιν, Ελ. 669.
 σκυτοτομεῖν, Π 162. 514.
 σκυτοτομικὸν πληθός, Εκ. 432.
 σκυτοτόμος, A 414. 416. Εκ. 385.
 I 740.
 σκώληξ, Σ 1111.
 σκῶλος, ὁ, genus spinæ, A 810.
 σκῶμμα, Π 316. Ελ. 750.
 σκωμμάτιον, Σ 1289.
 σκῶπτεν, Π 557. 886. 973. N 992.
 I 525. B 58.
 σκωπτόλης, Σ 788.
 σκωραμὶς κωμωδική, Εκ. 371.
 σκῶρ αἰὶ νῶν, B 146. σκῶρ μεμνη-
 μένον, Π 305.
 σμερδαλέος, O 553.
 σμεῖνος, N 297.

Σμικυθῆς, nom. propr. I 969.
 Σμικυθίων, nom. propr. Εκ. 46.
 Σ 401.
 Σμίκυθος, nom. propr. Εκ. 293.
 σμίλαξ, N 1007. O 215.
 σμιλεύματα, B 819.
 σμίλη, Θ 779.
 σμινύη, N 1486. 1500. O 602. Ελ.
 546.
 Σμοῖος, nom. propr. Εκ. 846.
 σμύρνη κατάλειπτος, I 1332.
 σμῶχειν ἀμφὸν ταῖν γνάθων, Ελ.
 1308.
 σοδαρὸς, Π 872. N 406. σοδαρὸν
 μέλος, A 673.
 σοδαρῶς, Ελ. 83.
 σοδεῖν, Σ 211. σοδεῖν πόδα ἐν κύ-
 κλῳ, Σ 1523.
 σοι, haud secus ac μοι, aliquan-
 do redundat, ut τί σοι μαθή-
 σμαι; N 111. Vide etiam N
 206. Εκ. 136. O 1392, B 1119.
 Aliquando ponitur pro περὶ σοῦ,
 a te: ut πόσου πείρωκαί σοι τοῦ-
 το, A 812. ὠνήσασαί σοι, emans
 a te, A 815.
 Σόλων, N 1187. O 1160.
 σοροπιγός, N 846.
 σορός, ἡ, A 600. A 691. Π 277.
 Σ 1365.
 σοῦ, σοῦ, interjectiq, Σ 209.
 Σουηάρατος, Neptuni epith. I 560.
 Σουηέρακος, O 868.
 Σούνιον, N 401.
 σοῦσθαι, Σ 458.
 σοφίζεσθαι, I 721. ἀλλότρια, I 299.
 σέφισμα, B 17. 872. 1104. Π 160.
 N 205.

ΣΟ.

σοφιστής, Ν 331. 1111. 1309.
 Σοφοκλῆς, Β 76. 79. 787. 1516. Ο
 100. Ει. 695. Σοφοκλέους μέλη,
 Ει. 531.
 σοφός. ἄνδρες σοφοί, Β 1411.
 σοφῶς, Ι 196. Α 401. Β 1434.
 σπαθᾶν, Ν 53. 55.
 σπαῖν, Ει. 498. Θ 928. Σ 175.
 σπανίζειν, Ν 1285. Σ 252.
 σπαράττειν, Α 688.
 σπάρρανα, Α 431.
 Σπάρτη, urbs, Α 984. 999. 1305.
 Θ 860. 919. Ο 814.
 σπαρτίον, Ει. 1247.
 σπατίλη, Ει. 48.
 σπασμός, *tentigo*, Α 845. 1089.
 σπείρειν, Ο 710. ἐσπαρμένα, Ει.
 1140. σπείρειν καινοτάταις διαι-
 νοίαις, Σ 1044. ὡς ὁ πλεῖστος
 ἔσπαργαι λόγος, Β 1206.
 σπέλεθος, *stercus*, Εκ. 595.
 σπένδειν, Ν 426. 578. 623. Ι 106.
 221. ἐσπείσάμην, Α 293. 727.
 ἐσπείσω Λάκωσιν, Α 304.
 σπερμολόγος, Ο 232. 579.
 Σπερχειός, Β 1383.
 σπεύδειν, Π 255. Ει. 672.
 Σπίνδαρος, nom. propr. Ο 762.
 σπινίδιον, Νησ. Ι.
 σπίνος, avis, Ο 1079. Ει. 1149.
 σπλάγχνα, Ν 1036. Ο 519. Ει. 1111.
 σπλάγχνα θερμαίνειν κότῳ, Β 844.
 τὰ σπλάγχν' ἀγανακτεῖ, Β 1006.
 σπλάγχνα διασπαράττειν, Β 473.
 πάσασθαι, Ει. 1092. κατατέμνη-
 μένα, Ο 1524. σπλάγχνων χεῖρ'
 ἐπιπλῆσαι, Ο 975. ἀπέχεσθαι,
 Σ 654. σπλάγχοις παραγίγνεσθαι,
 Ι 410.

ΣΤ.

σπλαγχνεύειν, Ο 984.
 σπλῆν. τὸν σπλῆνα ἐκβαλεῖν, Θ 3.
 σπογγιὰ, Β 482. 487.
 σπογγίζειν, Θ 247.
 σπόγγος, Σ 600.
 σποδεῖν, Α 366. Β 662. Εκ. 942.
 1016. Ν 1376. Ο 1016. Ει. 1306.
 σποδεῖσθαι, Εκ. 113. 908.
 σποδίζειν, Σ 329.
 σπολάς, Ο 933. 935. 944.
 σπονδή, Ι 669. 796. Ει. 433. 1104.
 1110. Λγαθοῦ Δαίμονος, Ι 106.
 ἔσχεν σπονδὴν, Ει. 1102. σπονδαὶ
 τριακοντούτιδες, Ι 1388. Α 194.
 252. σπονδάς ποιεῖσθαι πρὸς τινα,
 Ο 1599. Α 52. 131. 268.
 σπονδοφόρος, Α 216.
 Σποργίλος, nom. propr. Ο 300.
 σπουδάζειν, *serio agere, vel loqui*,
 Π 557. Β 813. *festinare*, Θ 572.
 σπουδαρχίδης, Α 595.
 σπουδὴν ποιεῖν τι, Β 522. κατὰ
 σπουδὰς, Ι 1370. σπουδὴν ἔχειν,
propere, Α 288.
 σπυρίδιον, Α 453. 469.
 σπυρίς, Ει. 1105.
 σιάδιον. πλεῖν ἢ σιάδιῳ λαλίστερα,
 Β 91. σιάδια πλεῖν ἢ χίλια, Ο 6.
 ἐκατὸν σιαδίοντιν ἄριστος, Ν 430.
 σιαθεύειν, Α 376. Εκ. 127. Α 1041.
 σιαθμᾶσθαι. ταλάντῳ μουσικὴ σιαθ-
 μήσεται, Β 797.
 σιαθμός, *statera*, Β 1365. 1407.
poësis, ἀπελθε καίωνων σιαθμῶν,
 Α 449.
 σιακτὸν μύρον, Π 529.
 σιαλχυμός, Α 1033.
 σιαμνίον οἴνου, Α 196.

ΣΤ.

Στάμνος, nom. propr. per jocum fictum, B 22.

στάμνος, Π 545.

στατιάζειν, Α 768. Ο 1014. Ι 590.

στάσις, B 359. *sedes, statio*, Π 954.

Ι 527. στάσις-μελῶν, B 1281.

στατήρ, Π 816. Ν 1041.

στάχυς, B 1240. Ι 393.

στέγειν τὰς πληγὰς, Σ 1295.

στέλεχος, τὸ, Α 336.

στέμμα, Ει. 948. στέμματα, Π 39.

686. Ο 893. Σ 476.

στέμφυλον, Ν 45. Ι 806.

στεναχῶσα στοά, Α 548.

στένειν, Σ 180. Α 30.

στενοκώκυτοι τρίχες, Α 448.

στενολεσχεῖν, Ν 320.

στεριφή, *sterilis mulier*, Θ 641.

στέρβος, Α 219. ψυχὴ στέρβ, Ν 420.

στέφανη, Εκ. 1034. Ι 968.

στέφανηπλοκεῖν, Θ 448.

στέφανίζω. ἐστέφανίζα, Dor. Ι 1225.

στέφανος, Π 1089. Εκ. 122. 691.

Ν 256. Σ 710. Ι 1227. Α 551.

1091. στέφανος ἀνθέμων, Α 992.

κατίνου, Π 586. 592. μύστων,

B 330. ξυνθηματιαῖος, Θ 458.

αὔρος, Ι 534. στέφανοις κατὰ πα-

στος, Ι 502. στέφανον ἔχειν, Π

21. 1041. πλέκειν, Θ 400. 458.

Εκ. 844. περιτίθεσθαι, Εκ. 131.

Θ 380. ἀφαιρεῖν, Π 22. ἀφαιρε-

θῆναι, Ν 625. στέφανους ἀνείρειν,

coronus nectere, Α 1006.

στέφανοῦν, Εκ. 538. στέφανῳ χρυσῷ

στέφανοῦν, Ο 1274. στέφανοῦν εὐ-

αγέλια, Ι 647. στέφανοῦν χρη-

στοῖς ἤθεσι, Ν 959. στέφανώσασθαι,

ΣΤ.

Λ 602. Α 1145. καλᾶμα, Ν 1006.

ἐστεφανωμένους, Π 757. 820. ῥό-

δοις, Ι 966. δάφνη, Ει. 1044.

στῆθι, Π 444.

στῆλη, Α 513. Ο 1050. 1054. Α 727.

στήμονα νεῖν, Α 519.

Στήνια, nomen festi, Θ 834.

στιδαρὸς, Θ 639.

στιδᾶς, Π 663. στιδᾶς σχοίνων, Π

541. στιδαῖδες, Ει. 348.

στιγματίας, Α 331.

στιζειν, Β 1511. στιζεσθαι βακτηρίᾳ,

Σ 1296. ἐστιγμένους, Ο 760.

στίλδεν, Ο 697.

Στιλκίδης, nom. propr. Ει. 1031.

Στιλκωνίδης, nom. propr. Ο 139.

στίλη, Σ 213.

στιπτὸς γέρον, Α 180.

στιφος, Ι 852. Ει. 564.

στίχες λαῶν, Ι 163.

στίχος, Β 1239.

στιλεσίς, Θ 556.

στοά, *porticus*, Α 548. *cella penua-*

ria, Εκ. 14.

στοιῆ, Β 1178.

στοιχεῖν δεκάπουν, Εκ. 652.

στοίχος. ἐπὶ στοίχου, *ordine, vel*

longa serie, Εκ. 756.

στολὴ γυναικὸς, Θ 92. γυναικεία,

Θ 851. ἱππικὴ, Εκ. 846.

στόλος, Ο 46.

στόμα συλκίζειν, Θ 40. ἐξ ἐνὸς στό-

ματος, Ι 670. ἔχειν τι διὰ στό-

μα, Α 855. στόμα τῆς εἰσόδου,

Εκ. 1107.

στοματοεργὸς, Β 826.

στομοῦν, Ν 1108. 1110.

στομφάζειν, Σ 721.

ΣΤ.

στόμφαξ, N 1367.
 σπορνύναι λέχος, Eι. 844.
 σπαραγνέσθαι, N 131. A 126.
 σπαραγουρία, Σ 810.
 σπαραγουριᾶν, © 616.
 σπαρατεύεσθαι, N 692. A 1052. ἐσπαρα-
 τευμένος, B 1113.
 σπαρατηγεῖν, B 1196. N 586. I 288.
 1313.
 σπαρατηγία, Π 192.
 σπαρατηγικῶς, O 362.
 σπαρατηγίς, ἴδος, Eκ. 835.
 σπαρατηγός, ε, N 582. I 166. A
 569. ἡ σπαρατηγός, Eκ. 491. 500.
 στρατιά, pro στρατεία, A 592. ©
 828. 1169.
 στρατιά, exercitus, A 149.
 στρατίον, Σ 618.
 Στρατηνική, nom. propr. © 807.
 Στρατυλλίς, nom. propr. A 365.
 Σπράταν, nom. propr. O 942. I
 1374. A 122.
 σπριτανίδης, A 596.
 στρεβλός, © 516. στρεβλὰ παλαιό-
 ματα, B 878.
 στρεβλοῦν, B 620. N 620. I 775.
 στρεβλοῦσθαι ἐπὶ τροχοῦ, Π 875.
 A 846.
 στρεπταίγλη ὄρμη νεφελῶν, N 335.
 στρέφειν ἑαυτὸν εἰς πονηρὰ πράγμα-
 τα, N 1455.
 στρέφεσθαι, versari, A 385.
 στρεφωδικεῖν, N 434.
 στρεφωδικωπανουργία, O 1468.
 στριβιλικίγξ, A 1035.
 στρεβεῖν, N 702. Σ 1528. I 386.
 στρεβήσεται ὄμματα, B 817.
 στρόφιλοι Καρκίνου, Eι. 864.

ΣΤ.

στρόβιγύλλος, N 751. 1127. στρόβιγύ-
 λα ῥήματα, A 686.
 Στρούθιος Φιλοκράτης, O 1077.
 στρουθός, passer, A 723. Σ 207.
 στρουθῶν νέφος, O 578.
 στρουθός, ἡ, pro στρουθοκάμηλος.
 O 874. A 1105.
 στροφαῖος, Π 1153.
 στροφεύς, cardo janitæ, © 487.
 στροφή, B 775. Π 1154. Eκ. 1026.
 στροφὰς κατακάμπτειν, © 68.
 στρόφιγξ γλώσσης, B 892.
 στρόφιον, Fragm. 59.
 στρόφις, N 451.
 στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρα, © 484.
 Στρυμώδωρος, nom. propr. Σ 233.
 A 273.
 στρυφνὸν ἦθος, Σ 877.
 στρώματα, Π 624. N 37. 1069.
 B 165. 439. Eκ. 418. 541. I 605.
 A 1090. 1136. Μιλήσια, B 542.
 αἰρεσθαι τὰ στρώματα, B 437.
 596.
 στυγεῖν, © 1144. A 33. 472.
 στυγερός, A 1208. στυγερὸν πάθος,
 A 1191.
 Στυγὸς πέτρα, B 470.
 στυεῖν, A 214. 598. 869. 989. 996.
 1178. © 158. O 557. Eι. 728.
 στυέσθαι, A 152. O 1256. A 1220.
 Στυμμόδωρος, nom. propr. A 259.
 στυπαιοπάλης, I 129.
 στυφελισμός, I 537.
 στυφοκόπος, O 1299.
 στωά, pro στοά, Eκ. 676. Βασί-
 λιος, ἀλφίτοπῶλις, Eκ. 683.
 685.
 στωμυλία, B 1069.
 στωμυλιοσυλλεκτὰδης,

ΣΤ.

στωμυλίσουλληκελίადης, Β 84f.
 στωμύλλειν, Β 1310. Ν 1003.
 στωμύλλεσθαι, Θ 1073. Β 1071. Ι
 1374. Ει. 994.
 στωμύλλματα, Β 92. 943.
 στωμύλος, Α 429.
 συδαρίζειν, Ει. 344.
 Σύδαρις, Σ 1435. Συδαρίτης, Σ
 1427. Συδαρίτις, Σ 1438.
 Συδαριτικός λόγος, Σ 1259.
 σῶειν, *barbare*, pro σιδύειν, Θ
 1197. 1215.
 συγενής, Ει. 618.
 συγγίγνεσθαι φροντίσι, Ι 1291.
 συγγράφειν, *pingere*; *abundante*
præpositione, Ο 805.
 συγκατακείσθαι, Εκ. 614.
 συκνύπειν, Σ 570. Ι 854.
 συλχειμάζεσθαι, Π 847.
 συλχορεύειν, Ο 1761.
 σύζυγος, Π 945.
 συκάζειν, Ο 1699.
 συκίδιον, Ει. 598.
 συκιδων μοσχίδια, Α 996.
 σύκινος, Π 946. σύκινος κλωδός, Σ
 897. σύκινον ξύλον, Σ 145.
 σῦκον. σῦκα ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, Β
 1247.
 συκοπέδιλος, Ι 529.
 συκοφαντία, Ι 437.
 συκοφαντεῖν, Ο 143t. Σ 1096. Α
 519.
 συκοφάντης, Π 31. 873. Ο 1423.
 Α 559. 725. συκοφάντου δῆγμα,
 Π 885.
 συκοφάντρια, Π 970.
 συλλήδον, Π 646. συλλήδον, Σ 657.
 συμβαίνειν, *congruere*, Ι 220.

ΣΤ.

συμβάλλειν; *conficere*, Σ 50. συμβα
 ῥάλλειν ῥινούς, Ει. 1274. πρὸς ἀλ
 λήλους ἱμάτια, Εκ. 446.
 σύμβολον, Εκ. 296. ἐπιβάλλειν τινὶ,
 Ο 1214.
 συμβουλεύειν, Ν 793. συμβουλεύεσ
 θαι μετὰ τινος, Ν 475.
 συμμαχικόν, τὸ, Εκ. 193.
 συμμειγνύνειν λέχος τινὶ, Θ 891.
 συμπαίσθηκα, Β 411.
 συμπαραινέσας ἔχω, Ο 852.
 συμπαρασπλάττειν, Β 385. Εκ. 15.
 συμποιεῖν τινι, Θ 158.
 συμπροπέμπειν, Β 402. 413.
 συμφορὰ ἀγαθὴ, Ι 655. πῖν' ἐπὶ
 συμφοραῖς, Ι 406.
 συμφορώτατον, Π 1162.
 συμφυσᾶσθαι, Ι 468.
 συναλιάζειν. συναλίαξε, Α 93.
 συνάπειν χεῖρὶ χεῖρα, Θ 955.
 συναπλός, Εκ. 508.
 συνδικαστῆς, Σ 266.
 σύνδουλος, Ει. 745.
 συνδράν, Εκ. 16.
 συνεῖναι μετὰ τινος, *cum aliquo de*
gere, Π 504. συνεῖναι γυναικὶ,
rem habere cum muliere, Εκ. 619.
 συνείρειν, *connectere*, Ο 1079.
 συνέριθος, Ει. 786.
 συνηγορικόν, τὸ, Σ 691.
 συνθέλειν, Ο 851.
 συνθήκη, Α 1268. συνθήκας ποιεῖν
 σθαί τινι, Ει. 1065.
 συνθηρέεσθαι, Θ 156.
 σύννομος, Ο 209.
 συνταράττειν, Ν 1037. συνταράττειν
 σθαι, Α 7.

ΣΤ.

συντέμνειν πολλοὺς λόγους ἐν βραχείῃ,

Θ 178.

συντυροῦσθαι, I 479.

συντυχία ἀγαθή, O 545.

Σύρα, nomen ancillæ, Eι. 1146.

Συρακούσιος, nom. pr. O 1297.

σύριγμα, A 554.

συρίζειν, Π 689.

συρμαία, Eι. 1254.

σύρφαξ, Σ 673.

συσκεδαννύναι, B 904.

συσκευάζειν τὸ δεῖπνον, Σ 1251.

συσκευήτρια, Θ 624.

συσπλαγχνεύειν, Eι. 1115.

συσπάζειν, Θ 270.

συστέλλειν τὸ ἰστίον, B 999. συστέλλεσθαι ἑαυτὸν, Eκ. 486.

συχνή οὐσία, Π 754.

σφαγεῖον, Θ 754.

σφάγια, τὰ, A 204. O 1559.

σφαγιαζέειν, O 569. 570.

σφάκος, salvia, Θ 486.

σφάλλεσθαι, B 689. 736. Π 351.

σφαλλόμενος προσέχεται, Σ 1324.

σφενδάμνος, A 181.

σφενδόνη, N 1125. O 1185. 1187.

σφέτερος, suis, B 1464.

σφηνία, Σ 224. 229. 404. A 475.

σφηνίσκος, Π 301.

σφηνώδης, Π 561. 562.

σφήνωμα, Eι. 1216.

σφῆν, B 801.

σφήξ, σφηνός, Σ 430. 1090. 1103.

A 864.

Σφήτιος, N 156. Σφήτιον ὄξος,

Π 720.

Σφινξ, B 1287.

σφινξ βίβρυς, B 1287. Σφινξίδιον, A 463.

ΣΧ.

σφονδύλη, Eι. 1077.

σφόνδυλος, Σ 1489.

σφραγίδιον θριπῆδεσιν, Θ 427.

σφραγιδονυχαραγοκαμήτης, N 332.

σφραγίς, O 1213. σφραγίδα ἐπιδοάλλειν τινί, O 560. Θ 415. οἱ σφραγίδας ἔχοντες, Eκ. 632.

σφριγῆν, A 80. N 799.

σφύρα, malleus, Eι. 566.

σφυράδων ἀποκνίσματα, Eι. 790.

Σφυρόμαχος, nom. propr. Eκ. 222.

σφυρόν, Σ 276. A 1177. 1179.

σχάζω, σχάω. οὐκ ἔσχω, N 409.

σχάσας τὴν φροντίδα, N 740. σχάσας τὴν ἰππικὴν, N 107.

σχάζειν τινὰ τῆς ὕψους, A 425.

σχῆν τινὰ τοῦ τολμήματος, A 284. τῆς βοῆς, A 380.

σχελίδες, I 362.

σχελιάζειν, Π 477.

σχέτλιος, B 1476. ὁ σχέτλι' ἀνδρῶν, B 1049. σχέτλιον ἔργον εἰργασμένος, O 1175. σχέτλια πέπονθα πράγματα, Π 856. σχέτλιόν γε, A 498.

σχῆμα, Eκ. 150. Σ 1485. I 1331.

σχηματίζειν, Eι. 324.

σχῆζα, Eι. 1024. 1031.

σχινδάλαμος, N 130.

σχινδαλμός, B 819.

σχῆνος, Π 720.

σχονίον, Eι. 36. 437. Σ 1342. μεμικημένον, A 22.

σχοῖνος, A 229. σχοίνων σιδήρας, Π 541.

σχοιάζειν, A 412.

σχολή, Π 282. A 407. Θ 376.

κατὰ σχολήν, Eκ. 48.

ΣΩ.

- σάζειν τὰ πατρώα, Θ 819. τοὺς
 σφαγιώτας, Εκ. 233.
 σάζεσθαι, Α 497. Εκ. 219. σωσίλειν,
 Α 501.
 σωκρατεῖν, Ο 1282.
 Σωκράτης, Β 1491. Ο 1555. Ν 104.
 & passim.
 Σωκρατίδιον, Ν 223. 237.
 σώρας, Δαν. 11.
 σωρὸς χρημάτων, κακῶν, ἀγαθῶν,
 Π 269. 270. 804.
 σῶς, *salvus*, Ι 613. σῶν, *salvum*,
 Α 488. Θ 821.
 σωσίπολις, Α 163.
 Σώτιον, Cereris epithet. Β 378.
 σωτήρ, Π 327. Ν 1162. Ι 149.
 Σωτήρ, Jovis epith. Vide in Ζεύς.
 σῶφραν, Α 796. Η 387. Εκ. 767.
 Α 611. σῶφρον ἔργον, Ο 1433.
 σωφρονεῖν, Β 853. Η 1119. Ν 1060.
 1067. Σ 1405.
 σωφρονικός, Ι 545.
 σωφρόνως τραφεῖναι, Ι 334.
 σωφροσύνη, Α 508. Η 563. Ν 962.

Τ.

- Ταγῆ, *acies*, Α 105.
 τάγηνόν τευθίδων, Ι 929.
 ταγὸς, *dux*, Ι 159.
 Ταίναρον, Β 187. Α 510.
 ταινωῦσθαι, Β 393. ταινώσασθαι,
 Εκ. 1032.
 τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕδρεος, Η 1044. ᾧ
 τάλαινα, *blanda compellatio*,
 Εκ. 242.
 τάλαιπωρεῖν, Α 1220. Β 24. τα-
 λαιπωρεῖσθαι, Η 224. Σ 967.
 ταλαίπωρος, Η 33. Ν 414. ταλαί-

ΥΑ.

- παρεπράγματα, Ο 135.
 ταλαιπώρως, *magno cum labore*,
 Εκ. 54.
 ταλάνταρις, Η 1046. ταλάντα' ἀν-
 δρῶν, Η 684. 1060.
 τάλανον, Ι 438. 439. Η 194. Ν
 473. Εκ. 824. Σ 660. κλέπτειν
 κατὰ πεντήκοντα τάλαντα, Θ 811.
 τάλαντα πολλά κλέψας, Ι 435.
 τάλαντον, *trutina*, Β 797.
 ταλαὶ βροτοί, Ο 687.
 τάλαντος, Β 560.
 τάλαντος, *ultima longa*, Ο 1494. *ubi*
vide notam in Addendis. Η 930.
 Α 163. 1018. 1192. 1210. Ει. 79.
 280. *Ultima vocativi τάλαν cor-*
ripitur. Εκ. 658. 1005. *Est au-*
tem ᾧ τάλαν blanda compella-
tio, quali amicus ad amicum
utitur. Α 910. 914. *Ea etiam*
compellantur mulieres, haud
fecus ac altera ᾧ τάλαινα, Εκ.
 124.
 ταλαύρινος, Α 964. Ει. 241.
 ταμίας, Εκ. 212. Σ 613. *ταμίας*
τρεῖνης, Neptunus, Ν 566.
 ταμιεῖον, Θ 419.
 ταμιεύειν, Ι 948. 959. Σ 964. Ο
 1542. Α 493-495. *ταμιεύεσθαι,*
 Εκ. 600.
 ταναάδειρος οἰωνός, Ο 254. 1394.
 τανυστίπτερος, Ο 1412. 1415.
 ταξιαρχεῖν, Ει. 444.
 ταξίαρχος, Θ 833. Ο 353. Α 569.
 Ει. 1172.
 τάπης, Η 542.
 τ' ἄρ' *valet τοι ἄρα,* Α 798. Β 656.
 ταρσικάρδιος, Α 315.

TA.

ταραξιπώστρατος, I 247.
 τάραις τοῦ βίου, © 137.
 τάραινον, vox comice ficta, Ei.
 654.
 ταραττείν, I 66. 214. 358. A 621.
 γῆν καὶ θάλατταν εἰκῆ, I 431.
 τὴν πόλιν, I 867. τὸν θίνα,
 Σ 696. ταραττείν τινὰ βωμολο-
 χεύμασι, I 902. ταραττείν καὶ
 κυκᾶν, I 251. A 688.
 ταραίχιον, Ei. 563.
 τάρικος, B 558. Σ 491. I 1247.
 A 967.
 τάρρος, N 226.
 Τάρταρος, N 192. εὐρύς, O 693.
 698.
 Ταρτησία μύραινα, B 475.
 τάρτείν δίκην, Σ 1420. τετάξομαι,
 O 636.
 Ταύγετος, mons, A 117. 1297.
 ταύρειον αἷμα, I 83.
 ταυρηδὸν βλέπειν, B 804.
 Ταυροπόλος, Dianæ epith. A 447.
 ταυροφάγος, B 357.
 ταῦτ' ἄρα, pro διὰ ταῦτα, N 319.
 ubi vide not. A 92. Ei. 414.
 617. Idem valet ταῦτ' οὖν, O
 120. Σ 1358.
 ταῦτ', ὃ δέσποτα, his verbis signi-
 ficat servus se heri iussu exsequi:
 Ei. 275.
 ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, Π 8. ταῦτ'
 ἐπὶ ταῦτ' ἐκείνα, N 1052. καὶ
 ταῦτα aliquando est omphati-
 cum, ut Π 272. B 704. Eκ. 137.
 401. A 168.
 ταύτη, sic, hoc modo, I 843.
 ταυτὸ ταῦτο, Π 153.

TE.

ταυτὸν, τὸ αὐτό. ταυτὸν θυμόν φα-
 γόντες, Π 253. ubi θυμόν est ge-
 neris neutri.
 τάρφρος, B 928. διαπηδᾶν τάρφρα,
 A 1178.
 τάρχ' ἴσως, © 718 = 719.
 τάρχος, τὸ, Π 334.
 ταχύβουλοι Ἀθηναῖοι, A 630.
 ταχύνοι, Eκ. 582.
 ταχύπους, I 1068.
 ταῶς, O 102. 269. A 63.
 τε initio versus in melicis, A 323.
 τε, τι, τοι sæpe a librariis com-
 mutata: © 21. B 522.
 τέλγασθαι, A 550.
 τέγος, τὸ, N 1126. 1488. 1502.
 Σ 68. A 262.
 τέτριππος ἵππων, N 1407.
 τείνειν ὥς τινα, cursu tendere ad
 aliquem, © 1205.
 τείρεσθαι τὴν ψυχὴν, A 960.
 τεichoμαχεῖν, N 481.
 τεichoμάχος, A 570.
 τεῖχος ξύλινον, I 1040. σιδηροῦν, I
 1046. ἐκλειχίζειν, O 1165. ἐξοι-
 κοδομεῖν, O 1124. ἐκπονεῖν ὑψη-
 λὰ τεῖχη, O 379. ἀπὸ τοῦ τεῖ-
 χους εἰσιῶν, © 495.
 τεκμαίρεσθαι, Σ 76.
 τεκμήριον, I 33. 1232. O 482.
 τέκνα τοῦ θαλασσίου, Σ 1519.
 τέκος, τέκεα, Π 292.
 τεκλαίνεσθαι, Π 163. A 660. I 462.
 τεκλαίνεσθαι ναῦς, A 674.
 τέκλων, O 1134. 1154. τέκλωνες
 ὕμνων, I 530.
 Τελαμῶνος ἄδειν, subaud. σκολιόν,
 A 1237.

ΤΕ.

Τελέας, nom. propr. O 168. 1025.
 Ει. 1008.
 Τελεία Ηρα, Θ 973.
 τελεῖν μισθόν, Β 173. τελεῖσθαι,
initiare, Β 357. Ν 257.
 τέλεος, Θ 353. τελέως, Θ 328.
 τελετή, Σ 876. νύκτερος, Β 343.
 τελεταί, Σ 121. Β 1032. Ει. 413.
 ἄγναι, Ν 304.
 τελευτή τῆς ὁδοῦ, Α 294.
 τέλματα, Ο 1593.
 τέλος ἀγορᾶς, Α 896. τὰ τέλη, νε-
ctigalia, Σ 658.
 τελώνης, Ι 248.
 τέμαχος, Π 894. Ν 339. Εκ. 606.
 842. Ι 283. ΙΙ 77. Α 881. ΙΙ 00.
 τέμενος, Π 659. Β 219. ἱερὸν τέμε-
 νος, Α 483.
 τέμνειν κέλευθον, Θ ΙΙ 00. αἰθέρας
 αὐλακα, Ο 1400.
 τευθεία, Ο 1691.
 τέυθης, Ει. 1009. ΙΙ 20.
 τέρας νεοχμὸν, Θ 701. Β 1371.
 τέρατα, Β 1342.
 τερατεία, Ν 318.
 τερατεύεσθαι, Β 834. Ι 627.
 τεράτευμα, Α 762.
 τερατώδης, Ν 364.
 τερεδών, Ι 1308.
 τέρματα ὥρας, -Ο 705.
 τέρωμαι, Π 288. Ει. 291.
 τέτανος, ὅ, Α 553. 846.
 τετραμέλρον, Ν 642. 645.
 τίτραξ, avis, Ο 884.
 τετραπήχεις ἄνδρες, Β 1014. Σ 553.
 τετραπόδα, Ν 659.
 τετραποδῆδον, Ει. 896.
 τετραπτερυγίδες, Α 871.

ΤΗ.

τετράπιλος, Α 1082.
 τετράπολις, Α 285.
 τετράς, Π 1126.
 τετραστιάτης σωτηρία, Εκ. 413.
 τετρεμαίνω, Ν 294. 374.
 τετραρρακοστή, Εκ. 825.
 τετρηγοφόρος, Ι 1331.
 τέτλιξ. τετρίγων ἀνάμεσθα, Ν 984.
 τέτλιγας ἐσθλῶν, Ν 1360. τέτλιγες
 ἐπὶ τῶν κραδῶν ἄδουσιν, Ο 39.
 τευθίς, Α 1156. τευθίδες, Ι 929.
 934.
 Τεῦκρος, Β 1041.
 τευτλόν μικρόν, Β 942.
 τεῦτλον, beta, Ει. 1014.
 τέφρα, Θ 537. λεπλὴν τέφραν κα-
 ταπύττειν, Ν 177. τέφρα τίλλου-
 σθαι, Ν 1083.
 τεχνάζειν, Θ 94. Α 385.
 τεχνᾶσθαι, Σ 176.
 τέχνασμα, Θ 198.
 τέχνη, Π 905. Ι 1241. Β 762. τῆς
 τέχνης ἔμπειρος, Β 811. πάτη
 τέχνη, quavis ratione, quovis
 modo, omnino, Θ 65. Εκ. 366.
 τῆως, πρὸ τοῦ, πρότερον, antea,
 Θ 449. Β 989. Π 834. ἐν τοσού-
 τῳ, interea, Ο 1689. Ει. 687.
 729. 846. in principio, Ν 66.
 τῆδε, adverbium loci, hac, Α 204.
 τήθη, avia, Α 549. Α 49.
 τήκασθαι, Σ 317.
 τηλαυγὴς ἀήλις, Ο 1092. τηλαυγὴς
 ἀήλιων σέλας, Ο 1711.
 τηλέωρον βόαμα, Ν 967.
 τηλέσκοπον ὄμμα, Ν 290.
 τηλεφανεῖς σκοπιαί, Ν 281.
 Τηλέφορος, Β 855. 864. Α 555.

TH.

Τήλεφος Μυτός, Α 430. Ν 922.
 τηλία, Π 1037. Σ 147.
 τηλικεύτος, Θ 174. Ι 881.
 τηλοῦ τῶν ἀγρῶν, Ν 138.
 σήμερα, Ολλ. 5. Vide not. ad Ν 699.
 σήμεραν, Π 232. 433. 947. Ι 68.
 Ει. 1147. & passim.
 τήνελλα, Ο 1764. Α 1227.
 τήνελλος, Ι 276.
 Τήνια σάβραδα, Π 718.
 τηνικαῦτα, Ει. 338. 1142. 1176. τη-
 νικαῦτα τοῦ θέρους, Ει. 1171.
 τινόθεν, Dor. pro ἐκίθεν, Α 754.
 τήρει, τηρεῖ, caute, Ει. 146. Σ 1386.
 τηρεῖν, observe, Σ 210. Ι 1145.
 Τηρεῖς, Ο 15. 46. 101. Α 563.
 τῆτες, Γῆρα 16.
 τί, pro διὰ τί; Π 252. τί ἂν οὖν
 τὸ πρῶγμ' εἴη; Π 335. τί δῆτα;
 Π 39. 480. Ν 753. 1273. τὸ τί;
 pro τί; quid? Π 902. 1076. Ει.
 696. τὰ τί; Ει. 693. τί δαί;
 Π 905. Β 1479. Α 802. Ν 491.
 1266. Ει. 925. τί σοι τοῦτο; quid
 hoc ad te? Εκ. 520. τί τοῦτ' ἔσθ'
 ἡμῖν; Θ 498. τί δεῶ; Π 222.
 Ν 694.
 τῆ; Ι 126. 731. Εκ. 796. Ει. 927.
 τῆ δῆ; Ν 1415. τῆ τί δῆ; Θ
 84. Ν 755. Σ 1155. Ει. 1018.
 τιθασευτής, Σ 704.
 τιθεῶ pro τίθημι. Vide ad Α 895.
 διατιθεῖς pro διατίθης. ἐντίθεις
 pro ἐντίθης, Ν 59. προσετίθει,
 Ν 63. imperat. τίθει pro τίθε-
 τι; Α 243.

TI.

τίθημι. τιθέναι πόδα, iter facere;
 Θ 1100. imperat. θές, Α 185.
 reddo, officio, ut τιθέναι λείαν,
 Ει. 1086.
 Τιθράσια Γοργόνες, Β 477.
 τιθύμαλλον, Εκ. 405.
 Τιθωνός ἀνῆρ, Α 688.
 τίλειν, Θ 845. τίλειν καρπὸν, Ν
 1119. ῥήματα, Β 1059. τίλειν
 ἐν τοῖς ἱεροῖς, Β 1080.
 τίλειν ἑαυτὸν, capillos sibi vellere,
 Ει. 546. ἑαυτοῦ πρηνέον, Β 424.
 τίλεισθαι τέφρα, Ν 1083. τίλει-
 σθαι ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν, Ο 285.
 τιμάω, Ν 428. Ο 1275. τιμᾶν βλέ-
 πω, Σ 847. τιμᾶν τὴν μακρὰν,
 Σ 106.
 τίμημα, multa, litis aestimatio, Σ
 897. τίμημα ἐπιγράφειν τῇ δίκῃ,
 Π 480.
 τιμητικὸν πινάκιον, Σ 167.
 Τιμοθέου πύργος, Π 180.
 Τιμόκλεια, Θ 373.
 Τίμων, Α 808. 813. Ο 1549.
 τιμωρεῖσθαι, Α 304.
 τινάσσειν, Β 328. 342.
 Τισάμενος, nom. pr. Α 603.
 Τιτάδης, nom. pr. Σ 401.
 τις, aliquis: quandoque redundat,
 ut ἕτερός τις, Π 163. φιλότεκνός
 τις εἶ, Θ 752. οὐτεσί τις, Ο 1121.
 Ει. 1044. πρὸς τις, Ει. 674.
 Τιτῶνες, Ο 469.
 τίτθι; nutritrix, Α 958. Θ 609.
 Ι 716.
 τιθβίον, Α 83. Θ 143. 691. Β 412.
 Π 1067. Α 1199. Ει. 863.
 τιτβοί, Θ 640.

τίσι, insectum quoddam pennatum,
 Α 920. 925.
 τλάω. οὐπω τίτληκας ἡμῖν φράσαι,
 Π 280.
 τλήμων. ὦ τλήμων ἐγὼ, Π 777.
 θανάτου τλήμων, Θ 1072.
 Τληπόλεμος, Ν 1266.
 ται, particula expletiva: ut οἶδά
 ται, Π 29. εὖ ται, Β 1480. οὐ
 ται, Π 64. ἔγωγέ ται, Π 147.
 γέ ται, Π 1041. καί ται, Π 1178.
 Ν 1074. Σ 980. 1459. Α 370. ἐγὼ
 τοί σαι λέγω, Ο 356.
 τείνον, ultima modo longa, modo
 brevi: Β 321. 1013. Π 567.
 1161. Ν 356.
 τοῖχος, Α 144. ὁ εὖ πράττων τοῖ-
 χος, Β 537. τοίχους διεξύττειν,
 Π 565.
 τοιχωρυχεῖν, Π 165.
 τοιχωρύχος, Β 773. Π 204. 869.
 909. 939. 1141. Ν 1327.
 τόκος, partus, Α 742. 754. Θ 845.
 τόκος, usura, fœnus, Θ 843. 845.
 Ν 18. 20. 240. τόκοι τόκων, Ν
 1156.
 τόλμημα τολμᾶν, Π 419. Εκ. 106.
 τόλμης ἔργα, Θ 702.
 τολμᾶν. ὦ πάντα σὺ τολμῶν, Ν
 375.
 τολουπεύειν, Α 587.
 τολύπη, Α 586.
 τόμιον, τὸ, Α 192. τὰ τόμια, Α
 186.
 τόμος γαστήρος, Ι 1179. πλακοῦν-
 τος, Ι 1190.
 τυνθορύζειν, Α 683. ubi vide not.
 τόνος, funis, quo intendebantur

λεῖσι, Ι 532. Composito nomine
 appellatur etiam ἐπίτενος, Α 923.
 τέξευμα, Σ 1084.
 τόξον, Β 1357.
 τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς, Α 8.
 τοξότης, Α 433. Θ 923. 940. 1002.
 1193. Εκ. 143. 258. Ι 665. Α
 54. 707. 711.
 τοξοθόρος, Dianæ epithet. Θ 970.
 τραπεζαῖν, Σ 73.
 τραπεζάσαν, Π 17. 961.
 τρεῖν, clara voce eloqui, unde τρε-
 τρήσω, Ει. 381.
 τρενέειν, Θ 54. τρενέειν ᾠδὴν, Θ
 986.
 τρεῦνη, Ο 78. Ι 984.
 τρεύνειν, Ι 1172.
 τρεῶς, Β 1102.
 τότε, olim, prius, modo, Α 1023.
 Θ 13. Π 1117. Εκ. 641. Ι 483.
 τετὲ μὲν, τετὲ δὲ, vel ποτὲ μὲν,
 ποτὲ δὲ, Ι 540. Β 290.
 τεῦμπαλιν, contra, Α 1045.
 τεῦναντίον δρᾶν, ἢ προσήκει, Π 14.
 τεῦναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς,
 Π 1047.
 τεῦργον αὐτὸ δείξει, Α 375.
 τευτάκις, interea, Ει. 1079.
 τραγαλίζειν, Σ 674.
 Τραγασχίς, Α 808. 853.
 τραγέλαφος, Β 937.
 τραγήματα, Β 510. Π 190. 996.
 Εκ. 844. Α 1091.
 τραγικώτερος, Ει. 136.
 τραγομάσχαλις, Ει. 813.
 τράγος, Π 295. 313. 820. Ν 661.
 Ο 1057.
 τραγωδεῖν τινα, Θ 85.

ΤΡ.

τραγωδία, Β 95. 862. 913. 935. Α 400. 412. 464. Π 423. τήρει μὴ τραγωδία γένῃ, Ει. 148. προσάδειν Μορσίμου τραγωδίαν, Ι 401.
 τραγωδικὸν βλέπειν, Π 424. τραγωδικὸς Θρόνος, Β 769. τραγωδικὴ τέχνη, Β 1495.
 τραγωδοδιδάσκαλος, Θ 88.
 τράμις, ἡ, Θ 246.
 τράπεζα, Εκ. 838. Ει. 1032. εἰσήμετο ἡ τράπεζα, Β 518.
 τρασιά, Ν 50.
 τραυλίζειν, Ν 862. 1381. Σ 44. 46.
 τραῦμα ἐπάδουνον, Α 1205.
 τραχήλια, Σ 4968.
 τράχηλος, Ι 490.
 τραχύς ἐχῖνος, Ει. 1086.
 τρεῖν. ἀνὴρ οὐ τρεῖ τὸ πρᾶγμα, Α 494.
 τρέμειν τὰ πράγματα, Ι 262.
 τρέπειν τὰ ἐξημαρτημένα ἐπὶ τὸ βέλτιον, Ν 589. ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου, Σ 986. ἐς γέλων τρέπειν τὸ πρᾶγμα, Σ 1261. κατὰ σεαυτὸν τρέπου, Ν 1263. Α 1019. ἐπειδὴν πρῶτον ἦλως τραπῇ, Εκ. 416. ποῖ τρέπεται τὰ χεῖματα, Σ 665. ποῖ τέτραφας τὰς ἐμδάδας, Ν 858. Vide in ποῖ. ὅποι τέτραπται γῆς, Α 207. ποῖαν ὁδὸν νῦν τραπεῖον, Ι 72. οἱ πρῶτά με ἔδει τραπεῖσθαι, Β 37. ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοὶ, Α 833.
 τρέφειν ὑπὴν, Σ 477. αἰγιαλὸν, Σ 110. τρέφεισθαι, esse, existere, πότερεν ὡς ἀνὴρ τρέφει; Θ 141. πολέμιος ἐπ' ἐμοὶ ἐτράφη, Ο 335.

ΤΡ.

τρέψασθαι, in fugam vertere, Ι 275.
 τρήμα, Σ 141. Pro pudendo muliebri videtur accipi: Εκ. 906.
 τρήρων, Ει. 1067. τρήρων πέλεια, Ο 575.
 τρίαινα, Ν 566. Ι 839.
 τριαινὸν τῇ δικέλῃ τὸ γῆδιον, Ει. 570.
 τριακοντούτιδες. Vide in σπονδή.
 Τριβαλλός, Ο 1627. 1677. Τριβαλλοὶ, Ο 1529. 1533.
 τρίβειν, Ει. 8. 16. Θ 486. Π 717. Ι 789. τρίβειν βίοτον, Π 526. βίον γεωργικόν, Ει. 590. σιῆπτρα, Ο 635. τὸ πέος, Σ 739. ἀτραπὸς τετριμμένη, Β 123.
 τριβή. βίος οὐκ ἄχαρις εἰς τὴν τριβὴν, Ο 156. τριβὰς πορίζειν, Α 386.
 τριβολεκληράπελος, Ν 1003.
 τρίβολος, ὁ, Α 576.
 τρίβων, peritus, Ν 869. 870.
 τρίβων, pallium, Α 278. Σ 1131. Α 184. 343. Πυθαγ.
 τρίβωνικῶς, Σ 1132.
 τριδώνιον, Π 714. 842. 882. 897. 935. Σ 33. 116. σμιπρόν πάνν, Α 278.
 τριδραχμος, Ει. 1202.
 τριέμβολον σλύομαι, Ο 1256.
 τριπραρχεῖν, Β 1065. Ι 912.
 τριήραρχος, Θ 837. Α 546.
 τριήρης, Ι 1074. τριήρεις, Π 172. Ο 108. Ι 279. 555. 1185. 1300. 1353.
 τριμοτυλος, Θ 743.
 Τριμορυσία ἐμπὶς, Α 1032.
 τριλαφία, Ο 94.

τρίμετρον,

ΤΡ.

τρίμετρον, Ν 642.

τρίμιμα, tritus, exercitatus, Ν 260.

Ο 430.

τρίορχης, genus accipitris, Ο 1181.

Σ 1534.

τρίορχες, Ο 1206.

τρίπαλαι, Ι 1153.

τριπλάσιος ὄρεσις Κλεωνύμου, τριπλο

major Cleonymo, Α 88. τριπλά-

σιον κεκράξομαι σου, Ι 285. τρι-

πλάσιον ἐκείνου καλέσπασκας, Ι 718.

τρίπους, Εκ. 744. 787. τρίποδος ἐκ

χρυσηλάτου, Π 9. διὰ τριπόδων

ἐριτίμων, Ι 1016.

τριπλήρ δικῶν, Α 937.

Τριπτόλεμος, Α 48. 55.

τριπτυκακδαίμων, Β 19. © 209. 875.

Π 851. Α 1024. Ει. 1271.

τρισμακάριος, Ν 166. Σ 1293. Α

400.

τριτάλαντον βάρος, Α 338.

Τριτογένεια, Palladis epithet. Α

347. Ν 989.

Τριτογενής, Ν 1189.

τριχίδες, Εκ. 56. Ι 662. Α 551.

τριχέδρωτες, Α 1111.

τριχορῖβυεῖν, Ει. 1222.

τριψημερεῖν, Σ 849.

τριώδολον, Π 329. Εκ. 292. 303.

380. Ν 1235. Σ 1128. Ι 51. 800.

Φράτορες τριωδόλου, Ι 255. ἄξιος

τριωδόλου, Π 125.

τρομερός, Ο 951.

τροπαῖον, Α 285. σιῆσαι, Ι 521.

σιῆσασθαι, © 697. Π 453. θί-

σθαι, Α 318. Vide in Μαρε-

δάων.

τρώπαλιν σκορδαῶν, Α 813.

ΤΡ.

τρώπην ποιεῖσθαι τινας, in fugam alii-
quemvertere, Ι 246.

τρόπας τοῦ πράγματος, Σ 30.

τρόπος ἐπιχώριος, Π 47. ἄδει τρώ-

ποι, © 671. ὅσοις μέτεσι τοῦ

χρηστοῦ τρόπου, qui bonis mori-

bis pradiiti sunt, Π 630. τούτου

τοῦ τρόπου εἰμι, his sum mori-

bis, hoc sum ingenio, Π 246.

οὗτος ὁ τούτου τρόπος πανταχοῦ,

Β 563. τούτο οὐ τοῦ μοῦ τρόπου,

Σ 1002. ὁ αὐτοδᾶξ τρόπος, Ει.

607. σκληρὸς τοὺς τρόπους, Ει. 350.

ἄμνοι τοὺς τρόπους, Ει. 935. ξυ-

γενής τοῦ μοῦ τρόπου, © 574.

τρόπους μεταβάλλειν, Π 36. με-

ταβάλλεσθαι, Σ 1461. ὑπηρετεῖν

ταῖς τρόποις τινὸς, Β 1432. τοὺς

τῶν ἀγροίκων τρόπους εἶδα χά-

ροντας, Α 371.

τροποῦσθαι, alligari, de remis di-

citur, Α 553.

τροπατήρ, Α 549.

τροφαλὶς τυροῦ, Σ 838.

Τροφώνιος. ἐς Τροφωνίου, sub. ἄν-

τρον, Ν 508.

τροχιλία, Α 722.

τροχήλατος λύχνος, Εκ. 1.

τρόχιλος, avis, Ο 79. Α 876. Ει.

1004.

τροχοποιεῖν, Π 513.

τροχὸς, Ν 31. τροχὸς ἡλίου, © 17.

τροχῷ ἐλαθεῖς λύχνος, Εκ. 4. ἐπὶ

τροχοῦ σιβελοῦσθαι, Α 846. Π

875. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ ἔλκεσθαι,

Ει. 452.

τροβλίον, Β 985. Ο 77. Ι 650. τρυ-

βλίον μισθοῦ, εἰρήνης ῥοφῆσαι,

Ι 905. Α 278. *κεραμεύειν τὰ τρυ-
 ξία*, Εκ. 252. *διακαθαίρειν τὰ
 τῶν γυναικῶν τρυξία*, Εκ. 847.
τρυγᾶν, Ει. 912. *τρυγᾶν τῇ γλώτ-
 τη*, Ο 1698. *τρυγᾶν ἐρήμας*,
subaud. ἀμπελούς, proverb. Εκ.
 885. Σ 634.
τρυγικός χορὸς, Α 628.
τρυγοδαίμονες, Ν 296.
τρυγοίππος, Π 1087. Ει. 535.
τρυγονᾶν τὴν θύραν, Εκ. 34.
τρυγοῦδία, *comædia*, Α 499. 500.
τρυγοῦδικός χορὸς, Α 886.
τρυγοῦδός, Σ 650. 1537.
τρυγῶν, Ο 302. 979.
τρύμη, Ν 948.
τρυῖξ, *τρυγὶς*, Π 1085. Ν 50. *νεό-
 πλουτος τρυῖξ*, Σ 1309. *τρυῖξ πα-
 λαιά καὶ σαπρὰ*, Π 1086. *τρυῖξ
 γλυκεῖα*, Ει. 576.
τρύπημα νεὸς, Ει. 1234. *τρύπημα*,
prudendum muliebre, Εκ. 624.
τρυπίδιος γαστήρ, Ν 421.
τρυτάνη, Σ 39.
τρυφάλεια, Β 1016.
τρυφᾶν, Α 405. Ν 48.
τρυφερανθεῖς, Σ 688.
τρυφερός, Σ 551. 1169. *τὸ τρυφε-
 ρὸν*, Εκ. 901. *τρυφερὸν καὶ μα-
 λακὸν*, Σ 1455.
τρυφή, *lascivia*, *petulantia*, Β 21.
 Π 818. *ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν*,
ἡ τρυφή, Α 387.
Τρυφῆς πρόσωπον, Εκ. 974.
τρύχεσθαι, Α 68. Ει. 989.
τρύχη, τὰ, Α 418.
τρωγάλια, τὰ, Π 798. Ει. 772.
τρώγειν, Α 801. 803. Ει. 1324. fut.
τρώξομαι, Α 806.

τὺ, Dor. pro *σε*, Ι 1225. Α 730.
 779.
τυγχάνω, *nanciscor*, Ι 112. *sum*,
 & hoc sensu participio jungi so-
 let: *τυγχάνει ὦν*, Π 35. *τύχω
 εἰσελθὼν*, Π 237. 242. *τύχη λέ-
 ξας*, Π 3. *τύχη πειρῶν*, Π 150.
τυγχάνει ἔνδον οὔσα, Εκ. 336.
τύχοι χέσας, Εκ. 320. *τυχεῖν
 ἐσπαρμένα*, Ει. 1140.
τυκίζειν, Ο 1138.
τύλα, ἡ, Α 860. 954.
τύλος, Α 553.
τυμβεύειν, Θ 885.
τυμβήρης ἔδρα, Θ 889.
τύμβος, Β 1139. 1172. *ἀπὸ τύμ-
 βου πεσὼν*, Σ 1370. *ὦ τύμβε*,
ὁ capule, vel, ut Plautus ait,
capuli decus, Α 372.
τυμβωρύχος, Β 1149.
τυμπανισμός, Α 388.
τύμπανον, Α 3. Π 476. Σ 119.
Τυνδάρεως, Θ 860. *Τυνδάρειος παῖς*,
Helena, Θ 919. *Τυνδαρίδαι*, Α
 1301.
τυννοῦτος, Β 139. Ν 878. Ι 1220.
 Α 367.
τυντλάζειν, Ει. 1148.
τύπλειν, *τύπλεσθαι*, Ν 494. Π 1015.
τύπλεσθαι πολλὰς, *subaud. πλη-
 γὰς*, Ν 972. futur. Atticum *τυ-
 πλήσω*, Π 21. Ν 1443. *τυπλήσε-
 σμαι*, Ν 1379.
τυραννεῖν, Ο 483.
τυραννεύειν τινός, Α 631.
τυραννίς, Σ 417. 464. 488. *τυ-
 ραννίδα καθίστασθαι*, Σ 502.
φρενεῖν, Σ 507. *τυραννίς Διός*,

TY.

Π 124. ἀποστρέφειν τινα τῆς τυραν-
νίδος, O 1605.
τύραννος, Θ 339. O 1673. 1708.
θεῶν τύραννος Ζεὺς, N 564.
τυρδάζειν, Σ 257. τυρδάζεσθαι, Ei.
1007.
τυρόκνησις, A 231. O 1579. Σ 938.
963. Αἰολοσ. 10.
τυρώνωτος πλακοῦς, A 1125.
τυροπαλεῖν ποιητῶν τέχνην, B 1369.
τυροπώλης, I 854.
τυρός, O 533. I 480. 771. Σ 910.
913. χλωρός, B 559.
τύφειν καπνῷ, Σ 457. 1079.
τυφλός, Π 13. 15. 48. τυφλὰ τί-
ζειν, Ei. 1078.
τυφονέρον, A 335. N 908.
τυφῶς, A 974. B 848. N 336. I
511.
τύχη. τύχη ἀγαθῇ, O 435. 675.
Θ 283. Εκ. 131. ἐπ' ἀγαθῇ τύ-
χῃ, Σ 869. μάκαρι σὺν τύχῃ,
O 1722. τύχαι, A 1197. θραυ-
σάντυγες, N 1264. τύχαι μεγά-
λαι κατέχουσιν αὐτοὺς, magna
gaudent felicitate, O 1726.
τυχηρῶς, Θ 305. A 250.
τωθάζειν τινα, Σ 1362. 1368.

Y.

Υάλινον ἔκπωμα, A 74.
ύαλος, N 768.
ύβρίζειν, Π 564. Εκ. 664. A 400.
ύβρίζειν εἰς τινα, Π 899. εἰς τοὺς
θεοὺς, N 1506. futur. ύβριοῦ-
μαι, Εκ. 666. ύβρίζεσθαι τὰς
γνάθους, Θ 903.
ύβρις, A 399. ύβρεως, A 425. ύβριος,

YM.

Π 1044. Θ 465. ύβριν ύβρίζεσθαι,
Π 1044. ταῦτ' οὐχ ύβρις ἐστί·
A 658. N 1299. B 21.
ύβριστης, Π 1074. N 1068.
ύβριστητατος, Σ 1303.
ύγκιναειν, *suna mente praeditum esse*,
Π 364. 507. 1060. 1066. N 1275.
A 1228. O 1214. bene valere,
O 605. ύγίαινε, vale, B 165.
Εκ. 477.
ύγεια, O 603. 604.
ύγιες οὐδεν, Π 37. 50. 274. 355. 362.
Εκ. 325. Θ 394. A 956. οὐδεν
ύγιες λέγειν, Θ 636. οὐκ ἔσθ' ύγιες
ύμῶν οὐδενός, Π 870.
ύγρὰ, elliptice, pro mari, Σ 678.
ύδρία, Εκ. 678. 738. O 602. Σ 926.
ύδριμαφόρος, Εκ. 738.
ύδρορρόα, Σ 126. A 922. 1186.
ύδωρ κατὰ χειρός, O 464. Σ 1216.
ύδωρ, pluvia. ὁ θεὸς ύδωρ παιεῖ,
pluit, Σ 261.
ύειν, N 368. 371. 1289. Σ 774.
ύετός, Σ 263.
ύηνία, Ei. 928.
ύθλειν, N 783.
ύϊδιον, Σ 1356.
ύλακτεῖν, Σ 904. 1402.
Υλας, nomen fervi, I 67.
ύληφόρος, A 272.
ύλόδρομοι θῆρες, Θ 47.
ύμέναιος, O 1728. 1735.
Υμήν, ὦ Υμέναιε, O 1742. 1754.
Εκ. 1332.
ύμεναιῶ. πρὶν κεν λύκος οἶν ύμεναιῶ,
Εκ. 1076. 1112.
ύμνιῶ, Dorice, pro ύμνέω, A
1305.

ὑμνοὶ εὐπάλαμοι , I 530. ἱρατοὶ ,
 © 993.
 ὑμοιουσία , I 986.
 ὑπάγειν , *retrocedere* , *abire* , O 1017.
 adhibetur etiam pro προάγειν ,
 εἰς τοῦμπροσθέν πορεύεσθαι , ut N
 1298. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ ,
 B 174.
 ὑπαγωγὴν , O 1149.
 ὑπάδειν , B 366. 874.
 ὑπακαύειν τῆς εὐχῆς , N 263.
 ὑπαλείφεισθαι , Ei. 897.
 ὑπανακινεῖν , Ek. 1165.
 ὑπανιᾶσθαι , N 1195.
 ὑπανίστασθαι τοῖς πρεσβυτέροις , *se-*
nioribus affurgere , N 993.
 ὑπαντάξ , fragm. 132.
 ὑπαιποικινεῖν , © 924. O 1011.
 ὑπαποτρέχειν , Ek. 284.
 ὑπαιπῶν , Π 997.
 ὑπεκκλίνειν , I 272.
 ὑπένεργε , B 1067. N 977.
 ὑπερακοντίζειν , Π 666. O 363. I 659.
 ὑπεραλγεῖν τινος , O 466.
 ὑπεραναιδεῖσθαι , I 1206.
 ὑπεραποκρίνεσθαι τινος , © 186. Σ
 951.
 ὑπερβάλλειν τῇ μεθρησίᾳ , Π 109.
 ὑπερβάλλεσθαι τινα , N 1035. I 413.
 758. ἀναιδείᾳ , I 409. θωπείαις ,
 I 890.
 Ὑπέρβολος , © 840. B 570. N 551.
 558. 623. 876. 1065. Σ 1007. I
 1304. 1363. A 846. Ei. 681. 921.
 1319.
 ὑπερπαινεῖν , Ek. 186. I 680.
 ὑπερεξηκοντέτης , Ek. 982.
 ὑπερέχειν τινὸς σκιάδειον , O 1508.

χύτραν , I 1174. 1176. ὑπερέχειν
 τινός , *tolerare aliquid* , Ei. 17.
 ὑπερζειν , I 920.
 ὑπερηνόρειν , Ei. 53.
 ὑπέρλαμπροι ἀκτίνες , N 571.
 ὑπερμαίνεσθαι , B 776.
 ὑπέρμεγας , I 158.
 ὑπερπαίειν , *superare* , Ek. 1118.
 ὑπερπλουτεῖν , Π 354.
 ὑπερπυρπάζειν , I 680.
 ὑπερπυρρίάζειν , B 308.
 ὑπέρσοφος , A 972.
 ὑπέρτερα νέετερα θεῖναι , A 772.
 ὑπέρτερος βοῶ , N 1154.
 ὑπερθριᾶν , Π 702.
 ὑπερφέρειν , *præstare* , I 584.
 ὑπερφιλῶ , Π 1072.
 ὑπερφρονεῖν τοὺς θεοὺς , N 226. ὑπερ-
 φρονεῖν τῶν νόμων , N 1400.
 ὑπερφυῆς , B 611. N 76. I 141.
 ὑπερφυῆς τὸ μέγεθος , Π 734. Ei.
 229. ὑπερφυῆς ὅσος , Π 750.
 ὑπερφύεσσιον , © 831.
 ὑπερφυῶς , A 142.
 ὑπέρχεσθαι τινα , *obrepere* , *circum-*
venire , I 269. 459.
 ὑπερχολᾶν , A 693.
 ὑπερῶν , Π 811. Ek. 698. I 1001.
 ὑπεύθυνος , Σ 102. I 259. A 938.
 Ὑπερ' ὥδε τοῦξάλειπρον , A 1063.
 Ὑπεχε τὴν Φιάλην , Ei. 431. ὑπέ-
 χειν τὴν ἐπεχειρίαν , Ei. 908.
 ὑπήκοα πάντα τῷ πλουτεῖν , Π 146.
 ὑπηνέμιον ὠδὸν , O 695.
 ὑπήνη ἄκουρος , Σ 477. ὑπήνην μο-
 λύνειν , I 1286. ὑπήνας ἔλκοντες ,
 A 1072.
 ὑπηρεσία , Σ 602.

ΥΠ.

ὑπηρετεῖν, Σ 518. ὑπηρετεῖν τινι,
Π 979. τοῖς τρώοις, Β 1432.
ὑπαινέαι λάθρα, *clam subire*, Σ 465.
ὑπανδρὺς νουσιολογίας, Σ 12. γλυκὺ θυμός,
Ν 705. ὑπανδρὺ τυχεῖν, Α 713.
ὑπανδρὺ ὁρᾶν οὐδὲ πασπαύλῃν, Σ 91.
ὑπανῶν, Dor. pro ὑπανοῦν, Α 143.
ὑπὸ aliquando adhibetur pro με-
τά, ut οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεανίδων,
Θ 1030. ὑπὸ περιγύγων, Ο 1426.
Α 970.
ὑποδράσθαι παιδίον, Θ 340. 407.
565.
ὑποδράσκειν τινα, Α 519. Θ 396.
ὑπογαστρίον, Σ 195.
ὑπογλυκαίνειν, Ι 216.
ὑπογραφεὺς δικῶν, Ι 1256.
ὑποδεδιώξ, Ο 65.
ὑποδεῖσθαι, *calceos induere*, Εκ. 36.
ὑποδεῖσθαι τὰς Λακωνικάς, Εκ.
269.
ὑποδοχή, Ει. 530.
ὑποδραμεῖν, Ι 742.
ὑποδύειν, Π 735. Σ 182. 188. ὑπο-
δύεσθαι, Σ 205. 1168. ὑπὸδυθαι
τὰς Λακωνικάς, Σ 1159.
ὑποδύσασθαι κατ' ἑμματα, Σ 1160.
ὑποθέρειν, εἶν, Ι 1161.
ὑποθυμῖς, avis, Ο 302.
ὑποθωπεύειν, Σ 610. Α 639.
ὑποικουρεῖν, Θ 1163.
ὑποῖξαι, Θ 424.
ὑποκινεῖν, Β 644.
ὑποκορίζεσθαι, Π 1011.
ὑποκριτής, *histrion*, Σ 1279.
ὑποκρούειν, Α 38. Εκ. 256. 588.
ἔφθης μ' ὑποκρούσας, Εκ. 596.
ὑποκρούσασθαι, Π 548.

ΥΠΙ.

ὑποκρούειν, *verbum Veneremini*,
idem quod ἐλαύνειν, ἐρεῖδειν, *sub-*
igere, Εκ. 618.
ὑποκρύπτειν, Σ 555.
ὑπόκωφος, Ι 43.
ὑπολείπεσθαι, *a tergo relinqui*, de
cursoribus: Β 1092.
ὑπόλισσα, seu potius ὑπόλισφα
πυγίδια, Ι 1368.
ὑπόλοιπον, Π 431.
ὑπολύριος δόναξ, Β 233.
ὑπολύειν, *solvere calceos alteri*, Ν
152. Θ 1183. ὑπολύσασθαι, *sol-*
vere sibi calceos, Α 950. Π 927.
ὑπολύεται μου τὰ γόνατα, Α 216.
ὑπόμακρος ῥάβδος, Ει. 1243.
ὑπεννοεῖν τι εἰς τινα, Π 361.
ὑποπεινᾶν, Π 536.
ὑποπερδεσθαι, Β 1097.
ὑποπιθνίζειν. ὑπὸ τι μικρὸν ἐπι-
θήκισα, pro ὑπεπιθήκισα μικροῦ
τι, Σ 1290. Simplex *πιθνίζειν*
est Θ 1133. *constructum* *barbare*
a *Scythia*, οἷον ἐπιθήκισέ μοι.
ὑποπίνειν, Ο 494. ὑποπεπωκώς,
Ει. 874. ὑποπεπωκυῖα, Α 395.
ὑποπίπτειν, *animo humili* ἔσ' *ser-*
vili se alicui submittere, quod
adulatores facere solent, Ι 47.
ὑποπιπτοῦν, Π 1093.
ὑποπλάττεσθαι, Σ 108.
ὑπόπτερος, Ο 786. 797.
ὑποπρέοντος τοῦ χράνου, Ν 1289.
ὑποσκαλεύειν τὰ πῦρ, Α 1014.
ὑποστένειν, Α 162.
ὑποσφορηνύουσι, Εκ. 1030.
ὑποταράττειν, Σ 1285.
ὑποτείνειν *μισθοῦς*, Α 657.

ΥΠ.

ὑποτέμνειν δέρμα, I 316. ὑποτέμνε-
σθαι τὰς ὁδοὺς, I 291.
ὑπὸ τῆς σάλπινγος, *ad sonum tu-*
bæ, A 1001.
ὑποτίθεσθαι τινι, *suaderè, consiliū*
dare, O 1362. A 522. Ek. 1154.
ὑποτοπεῖσθαι, B 958. *ubi vide not.*
ὑπότρυμμα βλέπειν, Ek. 291.
ὑποτρώνγειν τοὺς μισθοὺς, B 367.
ὑποτύπειν, O 1145.
ὑπουργγεῖν, Ei. 430.
ὑποχάσκειν, Π 314.
ὑπόχρεως, N 242.
ὑποχωρεῖν τινι τοῦ θρόνου, B 790.
ὑποψαλάσσειν, A 84.
ὑποψωνεῖν, A 842.
ὑπῆλος ῥέσκει, I 104. ὑπῆλ' αἰς,
Ek. 782. ἀσπίς, A 185. A 583.
κύλιξ, A 195.
ὑπώπια, Σ 1386. A 551.
ὑπωπιάζεσθαι, Ei. 541.
ὑπωρόφιος, B 1313.
ὑρχη, Σ 676.
ῥς, Π 820. 1106. Ei. 24. 927.
ὑσπλαγίς, A 1000.
ὑσσαξ, A 1001.
ὑστατος. ἐν τοῖς ὑστάτοις φράσω, B
908.
ὑστερόπους, A 326.
ὑστερος ἐμοῦ, Ek. 859. ὑστερον ὄλι-
γον, Σ 214. ὑστερον τοῦ δέοντος
ἅπαντα δεῖν, A 57. ὑστερον ἐλ-
θεῖν τοῦ σημείου, Σ 688.
ὑστριχίς, Ei. 646. ὑστριχιδι μασι-
γούν, B 619.
ὑφαίνειν, Π 528. Ek. 556. χλαῖναν,
A 586. ὑφαίνεσθαι, Σ 1143.
ὑφαίνειν, *nectere, machinari, struere*,
A 630.

ΦΑ.

ὑφαιρεῖν, Π 689.
ὑφαιρεῖσθαι, *furari, clam surrepe-*
re, © 812. I 745. B 148. 1242.
N 179. 1199. Σ 556. 958. 1201.
Π 1140. *ubi vide 'not.*
ὑφαντοδόνητον ἔσθος, O 943.
ὑφαρπάζειν, N 490. I 56. θήλειαν
Κύπριν, © 205. τὴν τῶν ἐλευθέ-
ρων Κύπριν, Ek. 722.
ὑφέλκεσθαι, Ek. 319.
ὑφέσθαι, B 1220. ὑφέσθαι τοῦ τέ-
νου, Σ 337.
ὑπερεφῆς ναοί, N 306.
ὑψιβρεμέτης Ζεὺς, A 773.
ὑψικέρατα πέτρων, N 597.
ὑψίλοφοι λόγοι, B 818.
ὑψιμέδων, N 563.
ὑψιπέτας αἰετός, O 1337.

Φ.

Φαίαξ, *nom. pr.* I 1377.
Φαίδιμος, B 992.
Φαίδρα, *nom. pr.* © 153. 497. 547.
B 1043.
Φαίδρος λάμποντι προσώπων, I 550.
Φαίδρα ὦτα, Ei. 156.
Φαιναρέτη, *nom. pr.* A 49.
Φαίνειν, *deferre, indicare, accusa-*
re, A 542. 819. 826. 912. 914.
938. Φαίνω σε τοῖς Περσέεσσι,
I 300.
Φαίνεται ὀρθῶς ἐμοί, Ek. 875.
Φαίνωπος, A 603.
Φακῆ, Π 192. 1004. Σ 811. 814.
984. I 1007. Αμφ. 1. Γηρυτ. 4.
Φάλαγξ, *aranæus*, Σ 1509. Φάλαγ-
γες, B 1314.
Φάλαγγα, Σ 35. 395.

ΦΑ.

Φαλακρός, N 540. Ei. 767. 771.
 Φαληγαί αΐναι, O 76. A 901.
 Φαληγίς, avis, O 565. A 875.
 Φάλης, ητος, δ, A 771. Θ 291.
 Φαλῆς, A 263. 276.
 Φαλλικόν, τὸ, A 261.
 Φαλλός, A 243. 260.
 Φαναί, nomen loci, O 1694.
 Φανερὸς. κατὰ τὸ Φανερόν, Θ 525.
 Φανή σισύρα, Εκ. 347. χλαῖνα, A 845.
 Φανὲς, δ, A 308.
 Φάνος, nom. pr. Σ 1220. I 1256.
 Φαντάζομαι, pro συκοφαντοῦμαι,
 A 823.
 Φάος, B 1529. I 973.
 Φάραγξ, I 248.
 Φάρετρα, I 1272.
 Φαρμακίς γυνή, N 749.
 Φαρμακοπώλης, N 766.
 Φάρμακον, Π 302. 309. I 906. Φάρ-
 μακον καταπλάσθον, Π 716. Φαρ-
 μάκω μελαινεσθαι, Εκ. 736. Φαρ-
 μάκοις μαίνειν τινα, Θ 561.
 Φαρμακὸς, B 733. I 1405.
 Φαρμαύσσεσθαι, Θ 534.
 Φαρνάκης, nom. pr. O 1028. 1030.
 Φάρος, τὸ, Θ 890.
 Φάρσαλος, urbs, Σ 1271.
 Φάρυγξ, ἡ, B 259. 571.
 Φάσηλος, Ei. 1144. †
 Φασιανὸς, O 68.
 Φασιανὸς, N 109. Φασιανὸς ἀνὴρ,
 A 726.
 Φάσκωλος, Θεσμ. II. 5. 19.
 Φάτις Μουσάων, O 924.
 Φάτνη, N 13.
 Φατός. οὐ φατὸν, *verbis exprimi*
non potest, O 1713.

ΦΕ.

Φάτλα, O 303. A 1104. 1106. Ei.
 1004.
 Φάϋλος, Σ 1206. A 214.
 Φαῦλος, aliquando idem quod αἰ-
 σχρὸς, *deformis*, Εκ. 617. 626.
 702. Φαῦλον πρᾶγμα, *res levis*,
 A 14. Φαυλότατον ἔργον, *opus fa-*
cillimum, vel *levissimum*, I 213.
 Φαυλότατα καὶ ῥᾶστα, N 778.
 Φαύλος, *facile*, I 404. 509. Εκ.
 666. Σ 1012. Φαύλως πᾶν, A 566.
 Φαύλως φέρειν τι, *contemnere*, O
 961. Φαύλως ἀποδιδράσκειν, ἐκ-
 φεύγειν, *facile effugere*, Θ 711. A
 215. Φαύλως ἐρείδειν, Ei. 25.
 Φέγος, Π 640. B 447. 455. I 1319.
 Φεῖδεσθαι, *parcum esse*, Π 247. 553.
 588. Φεῖδεσθαί τινος, A 312. O
 369. τῶν λίθων, A 319.
 Φειδίας, Ei. 605. 616.
 Φειδιππίδης, N 67.
 Φειδιππίδιον, N 80.
 Φειδωλία, Εκ. 750. N 835.
 Φειδωλὸς, Π 237. N 421.
 Φειδανίδης, nom. pr. N 65.
 Φελλεύς, nomen loci, N 71. A 273.
 Φενακίζειν, Π 271. 280. A 90. Ei.
 1087. Φενακίζεσθαι, B 921.
 Φενακισμὸς, I 633.
 Φέναξ, B 909. I 634. A 89.
 Φέρε, *adverbium*, Π 94. 131. Εκ.
 33. 1080. A 541. Φέρε δὴ, Ei.
 361. 959. Φέρε δὴ νῦν, Θ 788.
 Φέρ' ἴδω, Θ 603. 630. N 787.
 847. I 1365. A 4. Φέρε δῶ, Ei.
 969.
 Φέρειν βαρέως τι, Εκ. 174. Θ 385.
 Φερεκράτης, A 158.

ΦΕ.

φεῦ, fere semper est extra ver-
sum, ut N 41. Φεῦ δ᾽, A 198.
φεύγειν. τί σε πέφενγε; *quid te fu-*
git, quid te latet? Ei. 1027. fu-
turum φευξοῦμαι, Π 447. 496.
φεύγειν γραφάς, *venum esse, ac-*
cusari, I 442. φεύγων, *vens*,
N 167. Σ 893. 899. φεύγοντες,
rei, N 1193. Σ 390. 880. φεύ-
γων ξενίας, Σ 718. δειλίας φευ-
ξοῦμενος, A 1129.
Φεψαλος, A 279. 668. Σ 227.
Φεψάλυξ, A 107.
Φήληξ, Ei. 1165.
Φήμη, O 720. Φήμη ἀγαθή, Σ
864. I 1320.
Φημί. οὐ Φημί, *nego*, B 1167.
Φῆνη, *avis*, O 304.
Φθάνω. οὐκ ἂν Φθάνοιτο τούτο πρῶτ-
τοις, *non poteritis effugere, quin*
hoc patiamini, Π 485. Vide not.
ad Π 1133. οὐ Φθάνειν, *sequente*
καὶ in alio membro, idem quod
ἄμα καὶ, ut N 1384. *simulac di-*
xisses, *statim ego* — aliquando
redditur per adverbium prius,
ut, μὴ Φθάσει μ' ἐπὶ τὴν χύτραν
ἐλθῶν, Π 685. ἀνέφξάς με Φθά-
σας, Π 1102.
Φθέγγεσθαι, *de janua crepante*, Π
1099.
Φθέγμα, N 319. 364. Θ 267. O
204. 223. 683. Φθέγμα θυσίας,
Ei. 235.
Φθεῖρες, Π 537. Φθειρὲς πολεμεῖν,
Ei. 740.
Φθεῖρεσθαι, *ire, venire, vagari,*
eum suo aut alterius malo: vide

ΦΙ.

not. ad Ek. 248. Φθεῖρου, *ad in*
malam rem, Π 598. 610.
Φθίνυλλα, *nomen fictum*, Ek. 935.
Φθιώτης Αχιλλεύς, B 1264.
Φθοῖς, Π 677.
Φθονεῖν, *maligne recusare*, Θ 249.
Φθόρος, Θ 535. I 1151.
Φιάλη, O 975. Σ 677. 1447.
Φιβαλεὺς ἰσχάς, A 802.
Φιδάκνη, Attice pro *πιθάκνη*, Π
546. I 792.
Φιλαδῆναιος, A 142. Σ 282.
Φιλακόλουθος, B 414.
Φιλαμπελωτάτη θεὸς, Ei. 308.
Φιλανδρανεὺς, A 336.
Φιλεῖν, *osculari*, O 671. 674. A
1036.
Φιλεῖν, *honeste dicitur pro concum-*
bere: pari ratione, ac Gallis,
baïser une fille. Vide not. ad B
541. in addendis, & ad Ei. 1138.
Φιλόροτος εἰρήνη, Θ 1147.
Φιλέψιος, *nom. pr.* Π 177.
Φιληδεῖν μάχαις, Ei. 1130.
Φιληδία, Π 307. 311.
Φιληλιασλής, Σ 88.
Φιλήμων, *nom. pr.* O 763.
Φίλιππα, N 684.
Φίλιος, Jovis epitheton, A 730.
Φίλιππος, O 1701. 1703.
Φιλόδημος, N 1187. I 787.
Φιλοθύτης, Σ 82.
Φιλοκεδής, Π 591.
Φιλοκλῆς, Θ 168. O 281. 1295.
Σ 462.
Φιλοκράτης, *nom. pr.* O 14. 1077.
Φιλοκλήμων, *nom. pr.* Σ 1250.
Φιλοκλήτης, A 424.

Φιλόκυβος,

φιλόκυβος, Σ 75.
 φιλόμουσοι λόγοι, Ν 358.
 φίλον, neutro genere, pro amica,
 Εκ. 963. Sic φίλτατον eodem
 sensu, Εκ. 970.
 φιλόξενος, Σ 82. 83.
 φιλόξενος, nom. pr. Σ 84. Β 934.
 Ν 686.
 φιλοπαίγμων, Β 333.
 φιλοπατρία, Σ 1465.
 φιλόπολις, Π 726. 900. φιλόπολις
 ἀρετή, Α 547.
 φιλοπότης, Σ 79.
 φιλόστρατος, Ι 1069.
 φιλότεκνος, Θ 752.
 φιλοτησία κύλιξ, Α 203. Α 985.
 φιλοτιμείσθαι, Β 281.
 φιλοτιμία, Θ 383. Π 192.
 φιλότιμος, Β 678.
 φιλοτλάριον, Εκ. 891.
 φιλοῦργος, nom. pr. Α 266.
 φιλοχερευτής, Β 402. 408.
 φιλόχορος κῶμος, Θ 989. φιλόχο-
 ρος Παλλὰς, Θ 1126.
 φιλοχωρία, Σ 834.
 φιλύριος, Ο 1377.
 φιλωδός, Β 240. Σ 270.
 φιλωνίδης, nom. pr. Π 179. 303.
 φιμοῦν ξύλῳ τὸν αὐχέναν, Ν 592.
 φίτν, Ει. 1164.
 φλαῖν, avide vorare, Π 694. Ει.
 1306. conterere, Π 718. contun-
 dere pertractando, seu verberan-
 do: φλῶσι τὰντινήμια, Π 784.
 ἔφλα με, Ν 1376.
 φλατλόθρατλ, Β 1296.
 φλαῦρον οὐδὲν δρᾶν, Α 1041. φλαῦ-
 ρον μηδὲν γρύζειν, Ει. 96. φλαῦρον

ἐργάζεσθαι τινα, Ν 1157. φλαῦ-
 ρον εἰπεῖν ὄνα, Α 1044. Ν 834.
 φλαῦρα πράγματα, Ν 1303.
 φλέγειν μακρίαις, Θ 680. φλέγεσθαι
 περὶ, Α 1285.
 φλεγμαίνειν, Σ 276.
 φλέγρας πεδίοις, Ο 824.
 φλεγυρὸν πυρὸς μένος, Α 665.
 φλέξις, avis, Ο 883.
 φλέως, Β 244. Αμφ. 4.
 φληναφῆν, Ι 664. Ν 1475.
 φλόγναι λαμπάδες, Β 340.
 φλογός σημεῖα, Εκ. 6.
 φλυαρεῖν, Π 360. 575. Β 202. Θ
 559. Ι 545.
 φλυαρία, Α 159.
 φλύαρος. τᾶλλα πάντ' ἐστὶ φλύαρος,
 Ν 365.
 φλυεύς, gentile pagi Att. Σ 234.
 φλύκλαινα, Β 236. Εκ. 1057. Σ
 1119.
 Φοῖβεσιφροῦτη, Ι 1177.
 Φοῖβος, Π 39. 213. Φοῖβος Απόλλων,
 Π 81. Σ 869. Ο 716. χρυσοκό-
 μας, Ο 216. χρυσέων ῥύτωρ τό-
 ξων, Θ 108. Φοῖβ' ἀνάξ, Ν 595.
 φοίναι φλέδες, Θ 694.
 Φοινίκη, Ο 504. Φοίνικες, Ο 505.
 φοινικικά κακὰ, Ει. 303.
 φοινικιοῦς, Ο 272.
 φοινικίς, Α 1140. Π 731. 735. Α
 320. Ει. 1173. 1175.
 φοινικόπτερος, Ο 273.
 Φοίνιξ, Α 421.
 Φοιτᾶν, ludum frequentare, Ν 916.
 938. Φοιτᾶν ἐς διδασκάλου, Ι 1235.
 Φόνιος, Ο 345. Φόνια δέρεσθαι,
 Β 1336.

Φόγων ἀπέχεσθαι, Β 1032.
 Φοβεῖα, Σ 582.
 Φοβῆ, Ο 348.
 Φοβεῖν ἐμδαῖας, Ι 872. λῆμα θού-
 ριον Ι 757. Φοβεῖσθαι, Ει. 144.
 Φόρμιγξ, Θ 327. Ο 219.
 Φορμικῆς Απολλων, Β 232.
 Φορμῖς, Σ 58.
 Φορμίστιος, nom. pr. Β 965. Sic
 appellatur muliebre pudendum,
 Εκ. 97.
 Φορμίων, nom. pr. Α 804. Ι 562.
 Ει. 348.
 Φορμῖος, Π 542. Φορμῖος πυρῶν, Θ
 813.
 Φόρος, tributum, Σ 1115. Α 505.
 Φόρον ἀπάγειν, Α 643. Σ 707.
 Φόρον Φέρειν, Ο 191. Σ 1099.
 ὁ περσιῶν ἀπὸ τῶν πόλεων Φόρος,
 Σ 657.
 Φορτικός, Ν 524. Φορτικὴ κωμωδία,
 Σ 66. Φορτικὸν χωρίον, Α 1218.
 Φορτίον, Α 312. Π 352. Α 213.
 Φορτία, merces, maxime edulia,
 Β 573. Σ 1398. 1407. Α 899. 910.
 Φόρτες, Π 796. Ει. 748.
 Φορυτὸς, Α 72. 927.
 Φράζειν, dicere, jubere, de Oracu-
 lis, Π 46. Ι 1042. 1048. indi-
 care, ostendere, Ο 15. 50.
 Φράζεσθαι, percipere, considerare.
 Φράζω, Ι 1015. 1030. Φράζω δὴ,
 Ει. 1099. Φράσσαι, Ι 1067.
 Φράτορες, Ο 765. Ι 255. Φράτορας
 Φῶσαι, Β 418. εἰσάγειν τὸν υἱὸν
 εἰς τοὺς Φράτορας, Ο 1669.
 Φρίαρ, Π 810. 1169. Εκ. 1004. Ει.
 578.

Φρένες δεινὰ θεῶν, Ο 1238. Φρένας
 ἔχων καὶ νεῦν, Β 534.
 Φρενοτέλων ἀνὴρ, Β 820.
 Φρεφυρχεῖν, Α 1033.
 Φρικῶδης ὕψις, Β 1335.
 Φρίττω. πέφρικα, Ν 1133.
 Φρονεῖν μέγα, Α 976. τυραννίδα, Σ
 507. τὰ Βρασίδου, Ει. 640. ἀρ-
 χαῖκα, Ν 821. ἀριστὰ τινι, Π
 577. ξυνφρά τινι, Ο 634. εὖ Φρο-
 νεῖν, sanam habere mentem, Β
 705. Ν 817.
 Φρόνημα, Σ 1024.
 Φροντίζειν, Π 215. 704. Β 493. 650.
 Ν 75. 700. Εκ. 263. Σ 228. μη-
 δὲν ἔρκου Φροντίσης, Α 915.
 Φροντίς, Ν 137. 233. 236. 740. 762.
 Φροντίδα Φιλόστοφον ἐγείρειν, Εκ.
 572. Φροντίδα παρέχειν τινι, Ι 612.
 Φρόντισμα, Ν 155.
 Φροντιστήριον, Ν 94. 128. 142. 181.
 1487.
 Φροντιστής, Ν 266. 414. 456. 1039.
 Φροῦδος, Ν 718. 722. Β 94. 305.
 1344. Θ 691. Φροῦδος αἴχεται,
 Α 209. Φροῦδαι εἰσι, Ει. 197. ποῖ
 ποδ' ἢ γυνὴ Φροῦδῃ ὅτι μοι; Εκ.
 311. Φροῦδῃ ἔστι, Εκ. 341. 950.
 Φρουρᾶς ἄδειν, Ν 721.
 Φρούριον, Β 362.
 Φρυγμοσμένον καὶ τρόποι, Σ 135.
 Φρύγανον, Ο 642. Ει. 1026.
 Φρύγειν, Β 511. Εκ. 221. 844.
 Φρύγικα ἔρικα, Ο 493. Φρύγικα Χά-
 ριτες, Θ 121.
 Φρυγίλος, avis, Ο 763. 873.
 Φρυγῖος, Σ 1331.
 Φρυγισία, Ο 1161.

Φρύνη, Εκ. 1101.
 Φρύνις, Ν 971.
 Φρυγίαις, Σ 1524.
 Φρύνυχος, Θ 164. Β 13. 689. 910.
 1299. Ο 749. Σ 220. 269. 1302.
 1490.
 Φρυγώνδας, Θ 861.
 Φρύξ, Ο 762. 1244. *nomen servi*,
 Σ 433.
 Φυγὰ, αἰ, *fugæ initio belli factæ*,
 quando in urbem confluit ru-
 fticorum multitudo, Εκ. 243.
 Φύειν Φράτορας, Β 418. Περὰ, Ο
 106. 785. ὁ Φύσας, *pater*, Σ
 1472. ὅθεν ἀρχὰ τῶν κακῶν ἡμῶν
 ἔφυ, Α 821.
 Φυλακὴ, Σ 2. Φύλακας κατὰσκήσα-
 σθαι, Ο 841.
 Φύλαρχος, *equitum turmæ tribunus*.
Decem erant, unus in unaqua-
que tribu, Ο 799. Φυλαρχεῖν,
equitum tributum esse, Α 561.
 Φυλάσιος, *gentile a Φυλῇ*, Α 1028.
 Φυλάττειν, Σ 358. Θ 652. 763. Φυ-
 λάττω σε Ζεὺς, *Jupiter te custo-*
diant, te servet, Ι 499. Φυλάτ-
 τεισθαι, *cavere*, Εκ. 769. 831.
 Α 257.
 Φυλέτης, Α 568.
 Φυλὴ, *pagus Att.* Π 1146. Α 1023.
 Φυλλάδες, Σ 398.
 Φυλλεῖον, Π 544. Α 469.
 Φυλλοβολεῖν, Ν 1007.
 Φυλλοκόμος, Ο 215. 742.
 Φυλλορροεῖν ἀσπίδας, Ο 1481.
 Φύλλων γενεὰ, Ο 685.
 Φῦλον πτηνῶν, Ο 1088. γυναικεῖον,
 Θ 786. Φύλαξ Φηρῶν, Ο 777. ὀρ-
 γήφων, 231. 253.

Φύλοπις, Ει. 1076.
 Φυράσασθαι μαλακὴν φωνήν, Ν 979.
 Φύρειν, Β 945.
 Φυσάλλις, *tibia*, Α 1245.
 Φυσᾶν, Ν 405. Α 863. 868. Φυσᾶν
 τὴν γνώθην, Θ 221. ἐπεφύσητο,
 Π 699.
 Φυσκτῆριον, *tibia*, Α 1242.
 Φυσίγγω. ὀδύναις πεφυσίγωμένος,
 Α 526.
 Φύσις, Π 273. 279. Ν 877. Β 1115.
 Φύσεος ἀποσπῆναι χαλεπὸν, Σ
 1457. Φύσις, *figura, species*, Θ
 167. Σ 1071. Ο 371. Ν 352. 504.
 ubi vide not.
 Φύσκη, Ι 364.
 Φυστὴ μᾶζα, Σ 610.
 Φυτεύειν, Ει. 558. παῖδας, Σ 1133.
 1276.
 Φῶδες ἐκ βαλανείου, Π 535.
 Φώνη, Σ 1035. Ει. 758.
 Φωνὴ μαλακὴ, Ν 979. μικρὰ, Ι
 218. ἀνακίδης, Ι 638.
 Φωρέω, *rem furto ablatam vestigo*,
 Β 1363. Ν 499.
 Φῶς. ἀνάγειν ἐς Φῶς, Ο 699.
 Φῶς, Φωτὸς, *vir*, Ει. 528.
 Φωτφόρος, *Dianæ epithet.* Α 443.
 738.
 Φωσφόρος Εκάτη, Θ 858. Φωσφό-
 ρος ἀσπίς, Β 343.

Χ *sæpe a librariis positum pro χ*,
 Π 340. Ο 575. 1072.
 χαίνειν ἄνω, Ν 172. Ο 51. χαίνειν
 πρὸς τι, Ν 996. πρὸς τινα, Ι
 651. 804. κέχηνκε, Α 30. τί κέ

ΧΑ.

χηνας, Α 426. ἐκεχήνη, Α 10.
 χανεῖν, Σ 342. κεχηνώς, Σ 617.
 I 263. 380. κεχηνότες Μαρμα-
 ρυδοί, Β 990.
 χαῖος, bonus, nobilis, Α 90. χαί-
 ῶτερος, Α 1157.
 Χαίρας, nom. pr. Σ 687.
 χαίρειν κελεύω, Α 200. χαίρειν ἔαν,
 Π 1187. χαίρειν πρσπαγορεύειν,
 salvere jubere, Π 322. χαίρειν
 φράσκει, Ν 609. χαῖρε πολλά,
 Α 832. ἐχάρην, Β 1028. ἐχάρην
 ὕμνοις, Ο 1743. οὐ χαίρησιν, Π 64.
 οὐ χαίρησεν, Ι 235. Οὔτις οὐ τι
 χαίρησεν γ' ἔσει, Σ 186. οὐ χαί-
 ρων ταῦτα τεληήσει λέγειν, Α 563.
 κεχάρηκας, Σ 764. κεχάρησαι, Σ
 389. χαίρω φειδόμενος, gaudeo par-
 simonia, Atticismus: Π 247. χαί-
 ρεις θωπευόμενος, Ι 1116. Mulie-
 res βινούμεναι χαίρουσιν, Εκ. 228.
 χαίρομαι, barbare pro χαίρω,
 Datifinus: Ει. 291.
 Χαίρεφῶν, Ν 104. 144. 156. 503.
 831. 1465. Ο 1296. 1564. Σ
 1408. 1412.
 χαίρηδάν, Α 4.
 Χαίριδης βομβυλίαι, Α 866.
 Χαῖρις, nom. pr. Ο 858. Α 16. Ει. 951.
 χαίτη λασιχύχην, Β 822.
 χάλασαι σιρογύλαι, Ν 1127. χά-
 λασαι ῥημάτων, Β 852.
 χαλαζᾶν, Ι 381.
 χαλαῖν τὸ μέτωπον, Σ 655. τὴν
 ὀργήν, Σ 727. τῆς ὀργῆς, Ο 383.
 τοὺς μοχλοὺς, Α 310.
 χαλαρὸς, Σ 1495. χαλαρὰ ὑποδή-
 ματα, Θ 263.

ΧΑ.

χαλεπαίνειν, Β 1020.
 χαλεπὸς καὶ δύσκολος, Σ 942. χα-
 λεπὴ χεῖρ, Α 1116. χαλεπὸν
 ἔργον, Α 1112. χαλεπώτατον, Ι
 516.
 χαλεπῶς, Π 60.
 χάλικες, Ο 839.
 χαλκεύειν, Π 163. 513. χαλκεύ-
 εσθαι, Ι 469.
 χαλκεὺς, Ο 490.
 Χαλκιδῶν, Ι 174. 1303.
 χαλκήλιτος, Β 929.
 Χαλκιδεύς, Ι 238.
 Χαλκιδικὸν ποτήριον, Ι 237.
 Χαλκίοικος, Palladis epithet. Α
 1300. 1321.
 χαλκίον, Α 1128. πονηρὰ χαλκία,
 Β 725.
 χαλκήρετοι ἵπποι, Ι 552.
 χαλκρὺς, ὁ, Εκ. 815. 818. 822.
 χαλκοφάλαρα δάματα, Α 1072.
 χαλκώματα, Σ 1214.
 χαμᾶζε, Α 341. 344. χαμᾶζε
 πίπτειν, Σ 1012.
 χαμάθεν, Σ 249.
 χαμαί, Α 637. Ν 231. 697. Ι 155.
 Α 869. ubi tamen vetustissimæ
 membranæ habent χαμοῦς.
 χαμεύνη, Ο 816.
 χαנדάνω, Β 260.
 χᾶνες, Dor. pro χῆνες, Α 878.
 χάος, Ν 424. 627. Ο 192. 691.
 693.
 Χαόνες, nomen gentis, Ι 78. Α
 604. 613.
 χαράδρα. Σ 1034. Ει. 757.
 χαραδριὸς, avis, Ο 266. 1141.
 χαρμηλὴ τῶν ῥημάτων, Ει. 220.

ΧΑ.

- χαράν λέγειν τινί**, Π 637.
χάραξ, ἡ, Σ 1201. Α 986. 1178.
 Ει. 1263.
Χάρης, nom. pr. Α 604.
χαρίεις. **χαρίεντα** πάθοιμ' ἂν, Εκ.
 794. **χαρίεντα** δῶρα, Π 849. **χα-**
ρίεντα σοφίζεσθαι, Ο 1401. **χα-**
ρίεντες Λακωνικοί, Α 1226. **χα-**
ρίεν, Π 145. Β 1491.
χαρίζεσθαι, Ι 54. 776. 1368. Ει.
 392. **χαρίζεσθαι** τινί τι, Α 437.
 © 756. 939. **κεχαρισμένος**, Ει.
 386.
χαρίζεσθαι, de muliere sui copiam
 viris faciente, Εκ. 629 Hinc
 sumta metaphora Comœdia dici-
 tur ὀλίγοις **χαρίσασθαι**, Ι 517.
Χαρινάδης, nom. pr. Σ 232. Ει.
 1155.
Χαριξένη. nom. pr. Εκ. 943.
Χάριππος, Ν 64.
χάρις μεγάλη καὶ παχεῖα, Εκ. 1048.
χάριν νέμειν τινί, alicui gratifica-
 ri, Ο 384. **χάριν** προσέσχεμι,
 Σ 1420. τοῦ **χάριν**, quapropter,
 Π 53. οὐδεμίαν τῷ βίῳ **χάριν** ἔχω,
 ingrata mihi est vita, Α 865.
 οὐδεμίαν τιτίοις **χάριν** οἶδ' ἐσθίων,
 Α 869.
Χάριτες, Ο 1100. Α 988. Ει. 41.
 797. Ολυμπιάδες, Ο 782. Φρύ-
 γιαι, © 121. **Χαρίταν** θρέμμα,
 Εκ. 973. **Χαρίτων** μετέχειν πλεί-
 στον, Εκ. 582. ubi vide not.
Χαριτιμίδης, nom. pr. Εκ. 293.
Χαρμῖνος, nom. pr. © 804.
χαροπός, Ει. 1065.
Χάρυδης ἀρπαγῆς, Ι 248.

ΧΕ.

- Χάρων**, Inferorum portitor, Α 606.
 Β 183. Π 278.
χασιάζειν, Σ 695.
χάσκειν ἄλλοσέ που, Ι 1032.
χασμῶν, Ι 824.
χάσμημα, Ο 61.
χαῦνος, Ο 819.
χαυνοπολίτης, Α 635.
χαυνόπρωκλος, Α 106.
χαύνωσις, Ν 875.
χεζητιᾶν, Β 8. Εκ. 313. 368. Ν
 1387. Ο 790.
χεζικηνικὸν βάμμα, Ει. 1176.
χέζω, Ν 391. Εκ. 320. 372. Ι 70.
 Α 82. **χέζομαι**, Ι 1057. Σ 941.
κεχεσμένος, Α 1170.
χέιλος κοτυλισκίου, Α 459. **χείλη**
 διερρηκτότα, Ν 873.
χειμάζειν, Ο 1097. **χειμαζομένη**
 πόλις, Β 361.
χειμέρια πράγματα, Α 1141.
χειμῶν ὀρενθίας, Α 876.
χεῖρ, brachium, περιέβαλε **χέρας**,
 © 914. manus, ἀνέλαειν τινὰ τῆς
χειρὸς, Σ 569. διδόναι τὴν **χεῖρα**,
 Α 1119. **χεῖρας** αἶρειν, Εκ. 264.
 ὕδωρ κατὰ **χειρὸς**, vide in ὕδωρ.
χεῖρον. οὐ **χεῖρον**, non abs re fue-
 rit, Ι 37.
χειροτέχνης, Π 533. 617.
χειροτεχνικώτατος, Σ 1276.
χειροτενεῖν, Εκ. 297. 797. Ο 1571.
 Α 598. 607. **χειροτενητέον**, Εκ. 266.
χειροῦν τινα πρὸς βίαν, Σ 443. **χει-**
ροῦσθαι, Σ 439.
χειρουργία, Α 673.
χειλιδῶν, Α 770. © 1. Ο 714. 1412.
 Ι 419. © **εργία**, Β 681. **χειλιδόνω**

ΧΕ.

μουσειά, Β 93. οὐκ ὀλίγων δεῖσθαι χελιδόνων, Ο 1417. τιτυβίζειν ὥσπερ αἱ χελιδόνες, Ο 1681. ὅταν χελιδὼν ἤρινά φωνῇ κελιδῇ, Εἰ. 801.
 χελύνην ἐσθίειν ὑπ' ὀργῆς, Σ 1083.
 χελώνη, Σ 429. 1292.
 χερνίπτεσθαι, Εἰ. 961.
 χέρνιψ, Ο 850. 897. 958. Εἰ. 956.
 μιᾶς ἐκ χέρνιδος βωμούς περιέρραιοντες, Α 1129.
 Χερρόνητος, Ι 264.
 χεσείω, Ν 295. Ι 888. 998.
 χέω. χῦτον νόμους ὕμνων, Ο 210.
 χήν συζηγεγραμμένος, Ο 806. τὸν χῆνα ὁμνύνκει, Ο 521.
 χηναλώπηξ, Ο 1295.
 χθεσινός, Β 987. Σ 281.
 χθές καὶ πρόην, Β 726.
 Χθόνιος Εςμῆς, Β 1126. 1145. χθόνιον γέρας, Β 1148. χθονία βροντή, Ο 1745.
 χθὼν ἱερά, Ν 282. χθὼν Παλλάδος, Ν 300.
 χίθρα, τὰ, Ι 806. Εἰ. 596.
 χίλιοι, Ι 225. 660. Α 1055.
 χιλιόπαλαι, Ι 1155.
 χιμαρός, Ι 661.
 χίμετλον, Σ 1167.
 χιονόδλητοι κορυφαὶ Ολύμπου, Ν 270.
 Χίος, Β 970. Χίος οἶνος, Εκ. 1139.
 Χῖοι, Ο 879. 880. Εἰ. 171.
 χιτῶν, Ι 881. 886. οὖλων ἐρίαν χιτῶν, Β 1067.
 χιτῶνισον, Α 48. 150. Π 984.
 χιτωνίσκος, Ο 946. 955.
 χιών, Α 138.

ΧΟ.

χλαῖνα, Α 586. 1156. Β 1459. Ο 493. Σ 738. 1132. Α 845.
 χλαμύς, ἡ, Α 987.
 χλανίδιον, Α 1189.
 χλανίς, Εκ. 848. λευκή, Ο 1116. γαμικὴ, Ο 1693. χλανίδες, Σ 677.
 χλανίσκιον, Α 519.
 χλανισκίδιον μικρόν, Εἰ. 1002.
 χλευάζειν, Β 376.
 χλιαίνω. χλιανεῖς σεαυτὸν, Α 386. χλιαίνεσθαι, Εκ. 64.
 χλιαρός, Α 975.
 χλιδᾶν, Α 640.
 Χλόη, Cereris epithet. Α 835.
 χλωρός τυρός, Β 559.
 χνεῦς ἐπὴνδει τοῖς αἰδοίοις, Ν 978.
 χρανεύειν, Θ 57. 62.
 χοάνη, Θ 18. 19.
 Χόες, nomen festi, Α 961. 1076. 1211.
 χοεὺς, congius, genitivus χοῶς, Θ 347. Εἰ. 537. accusativ. χοᾶ, Ι 95. 113. 355. Α 1086. 1133. accusat. plur. χοᾶς, Εκ. 44. Ν 1238. Α 1000. 1068.
 χοῖνιξ, Π 276. Εκ. 424. Σ 440. 718. Εἰ. 1144. 1217. χοῖνιξ ἀλῶν, Α 814. ἄρτος ἀπὸ χοίνικος, Α 1207.
 χοίρεια κρέα, Β 338.
 χοιρίδιον, Σ 573. Α 521. Εἰ. 374. 387.
 χοίρινη, Σ 333. 349. χοιρινῶν ὄζων, Ι 1532.
 χοίριον, Α 740. 777. μυστηρικόν, Α 747. obscena compellatio, Σ 1353.
 χοιρόθλιψ, Σ 1364.

χοιροκομῆον, Α 1073. Σ 844.
 χοιροπόλης, Α 818.
 χοῖρος, Π 308. Α 739. μυστική,
 Α 764.
 χοῖρος, pudendum muliebre, Θ
 289. 538. 540. Εκ. 724. Α 771.
 & deinceps.
 χολᾶν. πείθεσθαι χολᾶσιν ἀνδράσι,
 Ν 833.
 Χολαργεύς, gentile pagi Att. Α
 855.
 χολή, Β 4. χολήν κινεῖν, Σ 403.
 χολή ἐπιζεῖ, Θ 468. γυναιξιν ἐν-
 εσθί χολή, Α 465.
 χόλιξ, Σ 1144. Ι 1179. Ει. 717.
 Βαβυλ. 20.
 Χολμίδης, gentile pagi Att. Α 406.
 Χολοζύγης, fictum cognomen De-
 monstrati, Α 397.
 χόλος, Β 814.
 χόνδρος, Δαιταλ. 5. Ολκ. 18. χόν-
 δρον λείχειν, Σ 737.
 χόνδροι ἄλως, Α 521.
 χοραγός, Α 1315.
 χορδεύειν τὰ πράγματα, Ι 214.
 χόρδευμα, Ι 315.
 χορδή, Β 339. Ν 455. Α 1119.
 χορεία, Β 247. 336. εὐκυκλος, Θ
 968. ῥυθμός χορείας, Θ 955.
 χορεύειν, Β 356. 388. 1213. Π 288.
 761. Ν 1510. Ει. 325.
 χορευταί, Α 443.
 χορηγεῖν Ἀθήναια, Α 1155.
 χορηγός, Ει. 1022.
 χορμοί, Ι 589.
 χοροδιδάσκαλος, Εκ. 809.
 χορομανής τρόπος, Θ 961.
 χοροποιός, Β 353.

χρόος, Θ 391. Β 729. Ο 733. Ἰ 521.
 χορούς ἄγειν, Β 1419. δεῖν κρι-
 νειν, Εκ. 1160. χορὸν αἰτεῖν, Ι
 513. λαμβάνειν, Β 94. ἔχειν, Ει.
 803. 808. εἰσάγειν, Α 11. ἰσθί-
 ναι, Ν 271. Ο 219. χοροῦ κατὰ-
 στάσις, Θ 958. τραγωδῶν χορός,
 Ει. 807. Ο 787. χοροὶ τραγικαί,
 Α 628. τραγωδικαί, Α 886. χοροὶ
 κύκλιοι, Β 366. Ν 333. Γηρυλ. 9.
 χοροὶ πρόσθιοι, anteriores dentes,
 Β 548.
 χορτάζειν, Ει. 139. 176.
 χρεῖν, responsum dare, Σ 159.
 χρεῖα, Π 534.
 χρεμετισμός, Ι 553.
 χρέμπισθαι, Θ 381.
 χρέος, Ν 13. 30. 117. χρέος ἔχειν
 τινός, opus habere aliqua re, Α
 454.
 χρεῶν, Ι 138.
 χρεῖ, χρεῖν, impersonale, Α 357.
 Θ 74. 726. Ι 535. 751. Ει. 1079.
 ὅτου χρεῖ, Ο 1419. ἐχρεῖν, Ο 58.
 1201. Ει. 1041. optativ. χρεῖν,
 Α 113. subjunct. χρεῖ, Α 133.
 χρεῖν δδεν, Dor. pro χρεῖζειν, Α 734.
 χρεῖζειν. Φράζε' ὅ τι χρεῖζεις, Ν 359.
 ἴθ' ὅποι χρεῖζεις, Ν 891. ὅ τι
 χρεῖζεις ποίει, Θ 751.
 χρεῖμα. τὸ χρεῖμα τῶν νυκτῶν ὅσον,
 Ν 2. τοσούτον χρεῖμ' ὅχλου, Εκ.
 394. τὸ χρεῖμα τῶν κόπων ὅσον,
 Β 1278. ὅσον τὸ χρεῖμα παρθέ-
 των, Α 150. πολὺ χρεῖμα τεμά-
 χων, Π 894. λιπαρὸν τὸ χρεῖμα
 τῆς πόλεως, Ο 826. καλὸν τὸ
 χρεῖμα τιτθίων, Α 83. τὸ χρεῖμα

τοῦ νοσήματος, Α 1085. κλέπτειν
τὸ χρῆμα τάνδρος, Σ 933.
χρήματα, Π 232. 269. χρήματα
πορίζειν, Εκ. 236. ταμιεύειν,
Α 495.
χρηματίζειν περί τινος, Θ 377.
χρηματοποιός, Εκ. 442.
χρῆμι, opus habeo, verbum inu-
sitatum, unde Doricum χρῆσθα.
οὐ χρῆσθα σιγῇν, Α 778.
χρῆσθαι. τί χρήσομαι τούτῳ; Ι 1183.
Α 935. τί χρήσεται τις τούτῳ;
Π 941. τί ἐστίν, ὃ τι τις χρήσε-
ται τῷδε; Ει. 1257. ἐμοὶ, ὃ τι
βούλει, χρῶ, Θ 212. χρήσθων
ὃ τι βούλονται, Ν 439.
χρησμολογεῖν, Ο 964. 991.
χρησμολόγος, Ο 960. Ει. 1047.
1094.
χρησμός, Β 1033. Π 51. 55. Ι 61.
109. χρησμὸν προδοῦναι, Α 780.
χρησμοφδεῖν, Ι 818.
χρήσις, fenerator, Ν 240. 434.
χρησιός, Π 93. 155. 977. Ο 454.
χρησιὸν τι πράττειν, Π 341. ἦν
χρησιὸν ἢ τι, Β 599.
χρησιῶς ἔχειν, Εκ. 219.
χρεά, Π 1020.
χρεῖα, Ν 718. λαμπρεά, Ν 1012.
ὠχρεά, Ν 1016.
χρένιος, Θ 912. χρένια ἔτη, Β 347.
χρένος. πολλοῦ χρένου, a longo tem-
pore, Π 98. διὰ πολλοῦ χρένου,
Π 1045. Σ 1476. διὰ χρόνου,
aliquantisper, Α 904. Π 1055.
πόσσου χρένου; Α 83. τοῦ λοιποῦ
χρένου, in posterum, Β 586. τῷ
χρένῳ, Ν 65. 1242. Σ 460. χρέ-
νου πόδα, Β 100. 311.

χρυταυγῆς δόμος, Ο 1710.
χρυσήλατος, Π 9.
χρυσίον, Β 720. Π 808. Ι 472. ὧ
χρυσίον, blanda amantium com-
pellatio, Α 930.
χρυσίς, aurea phiala, Α 74. Ει. 425.
χρυσοδαίδαλτος, Εκ. 972.
χρυσόδρομος, Ο 950.
χρυσοκόμας Φοῖβος, Ο 216.
χρυσόλοσχος, Palladis epithet. Θ
318.
χρυσολόφα, Palladis epithet. Α 344.
χρυσολύρας, Apollinis epithet. Θ
315.
χρυσομηλολόνηιον, Σ 1341.
χρυσὸν ἐπὶ ἄλγέλλειν, Π 268. χρυ-
σῷ πᾶττειν τινὰ; Ν 912.
χρυσοτρίαινος, Neptuni epithet. Ι
559.
χρυσοῦσθαι, Α 547.
χρυσοχάλιμος πάταγος ψαλίων, Ει.
155.
χρυσσοχοεῖν, Π 164.
χρυσσοχόος, Α 408.
χρυσῶπις, Θ 321.
χρῶμα, Ν 120. Ι 398.
χρῶς. τί χρῶς τέτραπται; Α 127.
χρωτίζεσθαι, Ν 516.
χυλὸς στωμυμάτων, Β 943. Φι-
λίας, Ει. 997.
χυμίζειν ἀρμονίαν, Θ 162.
χυτλάζειν, Σ 1213.
χύτρα, Β 983. Π 673. 686. 812.
Εκ. 734. Ο 43. 357. 386. Α 284.
εἰσφέρειν ἐν χύτρᾳ παίδιον, Θ 505.
χύτραν προσκᾶειν, Σ 828. χύ-
τραις ἰδρύειν, Π 1197. Ει. 923.
Δαχα. 12.

χύτρεος

ΧΥ.

χύτεριος πάταγος, Α 329.
 χυτρεοῦς θεός, Ν 1474.
 χυτρίδιον, Εκ. 745. Α 463. 1175.
 Ει. 202.
 Χύτροι, nomen festi, Α 1076. Β
 218. ubi feminina forma Χύτρακι.
 χωλοποιός, Β 846.
 χωλός, Θ 24. Ει. 147. Α 411. 429.
 χώρα. κατὰ χώραν ἔχειν, Β 793.
 Π 367. κατὰ χώραν μένειν, Ι 1354.
 χωρεῖ τὸ κακὸν, Β 1018. Ν 907.
 Σ 1483. ἀγὼν μέγας χωρεῖ πρὸς
 ἔργον, Β 884. χωρεῖ τὸ πρᾶγμα,
 Ει. 509. οὐ χωρεῖ τοῦργον, Ει.
 472. χωρεῖν εἰς τὸ δίκαιον, Β 641.
 προθύμως χωρεῖν εὐθύ τῆς σωτη-
 ρίας, Ει. 301. οἱ τόκοι χωρεῦσι,
 usura procedunt, Ν 18.
 χωρεῖν, capere, continere, ἐξχοῶς
 χωρήσεται, Ν 1238.
 χῶταί τινα λίθοις, Α 295. ubi ma-
 le antea legebatur καταχώσμεν,
 unde supra in indice remansit
 verbum καταχοῦν.

Ψ.

Ψαιστός, Π 138. 1115.
 Ψακός, Viri cognomen, Α 1150.
 Ψακός, gutta. ἀργυρίου μηδὲ ψα-
 κός, Ει. 121.
 ψαλίον, Ει. 155.
 ψάλλειν, Ι 522.
 ψάμαθος, Σ 1520.
 ψάμμη, arena. οὐκ ἐλάσσως ἄνδρες
 τᾶς ψάμμης, Α 1260.
 ψαμμοκοστιογράφον, Α 3.
 ψαρός ἵππος, Ν 1225.
 ψεκάζειν, Ν 580.

ΨΙ.

ψεκάζ, Θ 856.
 ψευδαγγελής, Ο 1340.
 ψευδαμάμαξος, Σ 326.
 Ψευδαργάδας, Α 91. 99.
 ψευδαργάφας, Ι 630.
 ψεύδειν τῆς ἐλπίδος, Θ 870. ψεύ-
 σασθαι. τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο,
 Εκ. 445. ψεύδεσθαι δειπνοῦ, Ν 618.
 ψευδόλιτρος κοινία, Β 712.
 ψευδολόγος, Β 1521.
 ψευδορκεῖν, Εκ. 603.
 ψευδῶν ξυγκλητῆς, Ν 446.
 ψηλαφῶν, Εκ. 315. ἐν σκότῳ τὰ
 πράγματα, Ει. 691.
 ψήν, Ο 590.
 ψηνίζειν, Ι 523.
 ψῆγία, Α 115. 131.
 ψηφίζεσθαι, Α 698. Σ 591. 769.
 ψήφισμα, Α 703. Ν 1019. 1429.
 Σ 378. Α 536. Καννῶνον ψή-
 φισμα, Εκ. 1089. ψηφισμάτων
 παύσασθαι, Ι 1383.
 ψηφισματοπώλης, Ο 1038.
 ψῆφος, Σ 94. Θ 1031. Κόννου ψῆ-
 φος, Σ 675. ὑπὸ μιᾶς ψήφου,
 Α 270. κατὰ τινος τὴν ψῆφον
 ἰχνεύειν, Ι 808. ψήφῳ δακεῖν,
 Α 376.
 ψιδάδδεν, ludere, Dor. pro ψιά-
 ζειν, Α 1302.
 ψιάθος, Α 921. 925. Β 567. Α 874.
 ψιθυρίζειν, Ν 1008.
 ψιλὸς σφατεύεσθαι, Θ 232. ψιλὴ
 ἡμίκραια, Θ 227. ψιλαὶ γνά-
 θοι, Θ 583.
 ψιμύδιον, Π 1064. Εκ. 929. 1072.
 ψιμυδίῳ καταπεπλασμένη, Εκ.
 878.

ψόγος, Θ 146. 895.
 ψολοκομπία, I 696.
 ψοφείν, A 942. Ei. 612. 1152.
 ψόφος, Π 670. 688. τῆς θύρας, B
 604. θρίων, Σ 436. ῥημάτων, B
 492. ψόφου πλέως, N 1367.
 ψύλλα, Θ 1180. Π 537. N 145.
 149. ψυλλῶν ἵχνη, N 831.
 ψυχχωγεῖν, O 1555.
 ψυχή. φιλῶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, A
 357. τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον δρα-
 μεῖν, Σ 376. ψυχὴν ἐξεσάωπα,
 Ei. 1301. ψυχὴν ἀριστος, I 457.
 Ei. 675. ψυχὴν καρτεράν λαβεῖν,
 A 393. ψυχὴ στερῆρά, N 420. τῶν
 γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς, A 375.
 τεῖρεσθαι ψυχὴν, A 960. ψυχὴν
 ἐμπλησάμενος Διοπίθους, Σ 380.
 ψυχὰι σοφαῖ, N 94. ψυχὴν ἐκ-
 πίνειν, sanguinem exsugere, N
 712.
 ψυχὴ pro homo, vel vir, ut ψυχὰι
 παλαιῖ θανον, Θ 864.
 ψυχρὸς βίος, Π 263. ψυχρὰ θά-
 λασσα, Π 658. ψυχρὸς, de fa-
 bula, Θ 848.
 ψυχρῶς παιεῖν, Θ 170.
 ψωλή, mentula, A 143. 963. 979.
 O 560.
 ψωλὸς, Π 267. I 964. ψωλοὶ πε-
 δονοῖ, O 507.
 ψωμίζειν, A 19. Θ 692. ψωμίζε-
 σθαι, I 715.

Ω.

Ω' γὰρ, Π 215. 360.
 ὠγών, ὁ ἀγών, B 867.
 ὦ Δάματρε, Π 555. 872.

Ωδεῖον, Σ 1109.
 ὠδινῶς, Σ 1240.
 ὠδίνειν, parturire, Θ 502. Εκ. 529.
 ὦ εἶα, A 1304. Ei. 486.
 ὦ η in unam syllabam coalescunt,
 A 860.
 ὠθεῖν κολόκυμα, I 692.
 Ωκεανὸς, N 271. 278. O 701.
 ὠκυπτερος, τὰ, O 803.
 ὠκυτόκειον, Θ 504.
 ὠλένας περιδύλλειν, B 1322.
 ὦμος, N 1012. 1016. ἐξίποῦν τὸν
 ὦμον, A 291. πιέζεται ὦμος, B
 30. ἀποστρέφειν τὸν ὦμον, I 265.
 ὠμός, crudus, immaturus, I 260.
 ὠμοσπάρτακος, I 345.
 ὠνείσθαι, Π 140. 519. ὠνήσομαι τού-
 τῳ, pro παρὰ τούτου, Ei. 1261.
 Vide supra in σοι. ἐωνημένος,
 active, Π 7.
 ὠνιος, A 758.
 ὠδὼν, A 856. τίκλειν, O 695. ὠὰ ἐκ-
 κυλινδεῖν, Ei. 134.
 ὠδῶ, B 180. 208. O 1395.
 ὦ ου, monosyllabum, A 273. 1036.
 1171. Θ 717. B 33. 508. I 540.
 ὦρα ᾽στίν, tempus est aliquid facien-
 di, A 393. ὦρα βαδίζειν, Εκ. 30.
 ὦρα ἦν πάλαι, jam pridem tem-
 pus est, Εκ. 877. ὦρα νέα, ver,
 I 419. ὦρα ἥρος, N 1008. ὦραι,
 tempestates anni, O 709. ἐς τὰς
 ὦρας τὰς ἐτέρας, N 562. ἐς τὰς
 ὦρας, B 380. ὦραι καρπῶν, B
 1034. ὦραι περιτελλόμεναι, O 696.
 ἐκ τῶν ὥρῶν εἰς τὰς ὦρας, Θ 950.
 ἱερὰ ὦραι, Θ 948. ἐν ὦρα, tem-
 pestive, Εκ. 395. Σ 242. 689.

ΕΙ. 122. *primo vere*, N 1117.
 ὥραισιν, ὥρας ἰκέσθαι, Α 391.
 ὥρα, *pulchritudo, venustas*, O 1723. *πρὸς τέρμασιν ὥρας*, O 705.
 Ωραι, *Horæ, deæ*, ΕΙ. 456.
 ὠραίος θεός, Β 394. παῖς, O 138.
 ὠραιοτάτη, Β 291. 514. Α 1148.
 ὠραικῶν, Β 481. ΕΙ. 702.
 Ωρεός, *urbs*, ΕΙ. 1047. 1125.
 ὠρικός. ὠρικὴ ὑληφόρος, Α 272.
 ὠρικῶς, Π 963.
 ὥς, Attice *pro πρὸς vel εἰς*, fed
cum rebus animatis tantum con-
struitur, ut ΕΙ. 104. ὥς τὸν Δί'
 εἰς τὸν οὐρανόν. Solæcum esset εἰς
 τὸν Δί' ὥς τὸν οὐρανόν. Vide Π
 32. 89. 152. 404. Θ 894. 1020.
 ὥς aliquando significat *nam*, *quo-*
niam: ut Π 649. Εκ. 43. O 461.

Α 1055. ΕΙ. 152. & passim.
 ὥσπερ, Α 115. Εκ. 537.
 ὥστε *cum indicativo*, Α 700. Π 141.
 ὥσίζεσθαι, Α 330. Π 330. Α 24.
 42. 844.
 ὦ τάν, Α 501. Π 66. N 1267. &
 passim.
 ὦτα ὄνου, Π 287.
 ὠντός, ὁ αὐτός, Θ 906.
 ὠφέλεια. τίς παρ' ἡμῶν ἐστὶν ὠφέ-
 λειά σοι; Θ 183.
 ὠφελεῖν τινά τι, Π 1135. ὠφελεῖν
 τοὺς φίλους, I 94. πάτραι, Β
 1427. ὠφελεῖν τι, Q 420.
 ὠφελήσιμος, O 316.
 ὠχρεῖν, Β 307. N 103. ΕΙ. 642.
 ὠχρός, Α 1140. Π 422. ὠχρεῖ
 χροιά, N 1016.

VOCABULA IN SUPERIORE INDICE OMISSA.

Α.

Αγνοια, O 577.
 ἀδελφίδιον, Β 60.
 αἰτιᾶσθαι τινα, Θ 473. 732. Β 630.
 ἀκόλουθος, *conueniens, congruens*,
 Α 438.
 ἀλότρητος, Β 481. 1048.
 ἄμα, N 292. O 855. *cum dativo*,
 Θ 148. Β 521.
 ἀναγκαιώς, ΕΙ. 334.
 ἀναζητεῖν, Α 26.
 ἀναιδῶς, ΕΙ. 48.
 ἀναισχυντεῖν, Α 460. Θ 708.
 ἀναλαμβάνειν, O 449. I 682.
 ἀνάλλεσθαι, Α 668.
 ἀναλύειν, ΕΙ. 1073.
 ἀνανεάζειν ἑαυτὸν, Β 592.

Α.

ἀναπέμπειν, Θ 585. 1045.
 ἀναπλήθω, N 1023.
 ἀναπράττειν, *exigere*, O 1621.
 ἀναπυθάνεσθαι, ΕΙ. 693.
 ἀνασείειν, Α 347.
 ἀνασκοπεῖν, Θ 666. Β 978.
 ἀνασφίγγειν, Θ 985.
 ἀνασώσασθαι, Α 141.
 ἀνατρέπειν, Α 983. ΕΙ. 901.
 ἀνατρέφειν, Β 944.
 ἀναφαίνειν μελέων νόμους, O 745.
 ἀναφαίνεσθαι, I 950. ἀναπέφηναι,
 Θ 460.
 ἀναφέρειν, O 1625. ἀνένεγκε, O 840.
 ἀναφθείρεσθαι, O 916.
 ἀναφυστῆν, N 410.

A.

ἀναχάσκειν, O 502.
 ἀνδρείος, B 602.
 ἀνδρείς, *signum, statua*, Ei. 1183.
 ἀνειπεῖν, O 1084. Σ 1497. A 11.
 Ei. 550.
 ἀνείρειν σφεράνευς, *coronas necere*,
 A 1006.
 ἀνελκύειν, A 687. Ei. 307.
 ἀνηδᾶν, A 668.
 ἀνθιστάναι, B 1389.
 ἀνθρώπιον, Ei. 263.
 ἀνίημι, B 1462. ἀνιέναι τῆς ὀργῆς,
 B 700.
 ἀνίστασο, A 929. Σ 284.
 ἀνόητος, A 572. ἀνόητον καὶ κενόν,
 B 530. ἀνόητας, A 518.
 ἀνορύττω, O 602. Ei. 372.
 ἀντιμροᾶσθαι, A 527.
 ἀντισφύρειν, A 654.
 ἀντεκλείνειν, B 1042.
 ἀντεμπαγῆναι, A 230.
 ἀντερεῖν, Ek. 249. N 1079. A 702.
 ἀντιδίδωμι, © 1231.
 ἀντιλέγειν, A 806. B 878. I 980.
 ἀντιμιστεῖν, A 818.
 ἀντιτιωπᾶν, A 528.
 ἀντιτίθεναι, I 353.
 ἀξιούν, I 182. 342. 576.
 ἀπαγέλλειν, B 1028.
 ἄπαξ, O 183. 342. Σ 1129. A 307.
 ἀπεργάζομαι, O 1154.
 ἀπέχεσθαι, O 893. 948. A 689. 691.
 ἀπέχεσθαι, *abstinere*, A 146.
 ἀποδακρύειν, Σ 983.
 ἀποκύπτειν, A 1003.
 ἀπολείπειν, B 83.
 ἀπομαγαδάλια, I 414.
 ἀπομύττειν, I 910.

A.

A.

ἀποπέτομαι, O 1369.
 ἀποπρίασθαι, B 1227.
 ἀποσπρέφω, A 455. I 265. Ei. 279.
 ἀποτέμνειν, I 1220.
 ἀποτίθεμαι, I 1219.
 ἀποτρῶγειν, B 367.
 ἀποτᾶν τινα, A 1035.
 ἀποφωλέω, A 592.
 ἀρύτω, N 272.
 ἄρχομαι, *incipio*, © 174. Ei. 66.
 ἀσεδεῖν, © 367.
 ἀτιμοῦν, Ei. 743.
 ἄττω, N 1299. Σ 120. I 485.
 αὐτόθι, I 119. αὐτόθεν, I 330.
 αὐτοῦ, *adverb. hic, illic*, B 626.
 O 663. 1200. Ei. 89. 1269.
 ἀφαρπάζειν, I 1062.
 ἀφέλκειν, O 503.
 ἀφελκύειν, A 1120.
 Βαδισίᾳ, A 394.
 βαλάνηναδε βλέπειν, A 234.
 βλάβη, ἡ, Σ 1407.
 βλάβος, τὸ, B 1151.
 βλάπτειν, B 1064. 1428. O 1642.
 βούλευμα, I 108.
 Γηράσκειν, A 593.
 γράφειν, *pingere*, A 679. B 938.
 ἔως γεγραμμένος, A 992.
 γύναιον, © 792.
 Δαιμονῶν, © 1054.
 δελέασμα, I 789.
 δεξιῶς, © 9.
 δημόσιον, τὸ. ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ,
 A 581. τὰ δημόσια, © 812.
 διακίγνεσθαι, O 45.
 διακαθαίρειν, Ek. 847.
 διακρίνεσθαι, *secerni*, © 13.

διαμαρτυρεῖσθαι, © 494.
 διαπέμπειν, B 364.
 διαπηδᾶν, A 1178.
 διαριθμεῖν, O 1622.
 διασκοπεῖν, O 660. Ei. 1161.
 διασπαράττειν, B 474.
 διασπᾶν, B 477.
 διασιῆναι, A 774.
 διατάξασθαι, Σ 360.
 δικτιθέναι, A 895. O 1331. εὖ δια-
 τίθεσθαι, O 1692.
 διαφέρεισθαι, contendere, A 1172.
 διαφεύγειν, I 610.
 διαφοιτᾶν, O 557.
 διαχωρίζειν, © 14.
 διειδέναι, B 975. N 168.
 διηγούμαι, O 198.
 διήμι. διεις τὴν χεῖρα, Ei. 1232.
 δίνευμα, © 122. ubi vide not.
 δόμεν, Dor. pro δοῦναι, O 930.
 973. ἀποδόμεν, A 1163.
 δυσμενής, © 757.
 Εγείρειν, B 340.
 ἐγκαθεύδειν, A 614.
 ἐγκαθίημι, A 308.
 ἐγκαλεῖν, O 1455.
 ἐγκρινᾶν κρατῆρας, Ei. 841.
 ἐγκρούειν, impingere, Σ 130.
 ἔδρα, culus, © 133.
 ἔδρακίος, © 664.
 εἶδος, τὸ, © 267.
 εἰκότως ἔχειν, © 207.
 εἰσαγγέλλομαι, © 597.
 εἰσοικίζεσθαι, Ei. 260.
 εἰσορᾶν, © 1151.
 εἰσπηδᾶν, I 599.
 εἰστιθέναι, B 1386. 1405.
 ἐκδιδάσκειν, B 64. 1019.

ἐκδοτέον, O 1635.
 ἐκθεῖν, A 456.
 ἐκκαλεῖν, A 850. 875. © 65. Σ 271.
 ἐκκρεμᾶν, I 1363.
 ἐκπέμπειν, © 501. Π 821.
 ἐκσπᾶν, © 510.
 ἐκσπεύδειν, © 277.
 ἐκπλέμνειν, B 575. I 374.
 ἐκφαίνειν, A 824.
 ἐκφεύγειν, Σ 160. I 253. ἐκφεύξο-
 μαι, Σ 157.
 ἐλεήμων, Ei. 425.
 ἐλευθεροῦν, A 1155.
 ἐμπλέκειν, © 1032.
 ἐμπόδιον, A 531.
 ἐνερμόζειν, A 413.
 ἐνδέχεσθαι, © 1129.
 ἐνδύειν τινα, © 1044.
 ἐνεῖναι, B 1179.
 ἐνθὲνδ' αὐτόθεν, A 116.
 ἐνθυμουμαι, B 40.
 ἐνίσταμαι, A 268.
 ἐνουρεῖν, A 402.
 ἐντέμνεσθαι, A 192.
 ἐντίκειν, A 553.
 ἐντρέθειν, B 1070.
 ἐντυγχάνειν τινί, B 283. O 1490.
 Ei. 1314.
 ἐξαίρεισθαι, Ei. 316.
 ἐξαναγκάζειν, O 377.
 ἐξανοίγειν, A 391.
 ἐξαπατᾶν, O 521. Σ 60. I 1103.
 1117. A 114. Ei. 1070. A 932.
 960. © 343. 892.
 ἐξειπεῖν, O 454.
 ἐξείρειν, Σ 423. I 378.
 ἐξέρχεσθαι, O 512. A 240.
 ἐξευρεῖν, B 406. Σ 85. I 145. 1194.
 ἐξευρημένος, active, A 119.

Ε.

ἐξυρίσκειν, I 800.
 ἐξίημι, I 756.
 ἐξοικοδομεῖν, O 1124.
 ἐξόπισθε, B 286. I 22.
 ἐπαύγειν, Θ 365.
 ἔπαινος, I 526.
 ἐπακούειν, Θ 628. N 274.
 ἐπαμύνειν, B 1357.
 ἐπανατίθημι, Σ 148.
 ἐπαναστρέφειν, B 1102.
 ἐπαναχωρεῖν, A 461.
 ἐπεγείρειν, O 83.
 ἐπειτφέρειν, Θ 1164.
 ἐπεσθίειν, Π 1005.
 ἐπιδῆσαι, B 1038.
 ἐπικαλεῖν, Eι. 663.
 ἐπικλέειν, Θ 1063.
 ἐπικλείειν, Eι. 101.
 ἐπικρατεῖν, A 767. τινός, B 266.
 ἐπιμερούειν, Θ 1004.
 ἐπικύπτειν, Θ 239.
 ἐπινοεῖν, Θ 338. I 884.
 ἐπισκευάζειν. τὰ τρίτ' ἐπισκευασμέ-
 να, A 613.
 ἐπιτηρεῖν, I 1031.
 ἐπιτίθημι, B 621. 888. Σ 96.
 ἐπίτονος, funiculus, quo lectus
 intenditur, A 923.
 ἐπιχειρεῖν, B 81. Eκ. 429.
 ἐπιχεῖσθαι, A 1287.
 ἐποικιλεῖν, Θ 1048.
 ἐπιδάμει, A 698.
 ἐσθεῖν, O 1169.
 ἔσθος, τὸ, O 943.
 εὐθώς, A 859. Θ 396.
 εὐπίστως ἔχειν, Θ 105.
 εὐρίσκειν, B 806.
 εὐσεβής, A 351.

Ε.

Μ.

εὐτέλεια. εἰς εὐτέλειαν συγγεγραμμέ-
 νος, O 805. ἐπ' εὐτελείᾳ, B 404.
 ἐφίξεσθαι, O 774.
 ἐχθές, Θ 616.
 Ημεδαπός, Eι. 220.
 Θαυματίος, Θ 468.
 θαυμαστιάς, N 1240.
 θίατρον, I 508. δεξιόν, I 233.
 θεμιτόν, Θ 1151.
 θερμοῦν. τεθερμῶσθαι, A 1079.
 Ἰαπαπαιαῖς, Θ 945.
 ἰηπαιωνίζειν, I 408.
 Καθορᾶν, B 876. N 326. I 803.
 κᾶλα, τὰ, ligna, i. e. naues, A
 1253.
 κατὰδύλλειν, A 165.
 κατὰγέλαστος, Θ 226. B 480.
 κατὰδεικνύναι, B 1032. 1062. 1079.
 κατακεῖσθαι, B 489. A 985.
 κατακόπτειν, A 730.
 κατακούειν, B 312.
 καταπύρειν, B 1179.
 κατασχίζειν, B 403.
 κατατέμνειν, I 769.
 καταφέρειν, A 955.
 καταφυλάττειν, Eκ. 482.
 κατιδεῖν, B 274. 410. I 170.
 κατοικιλεῖν, Θ 1107.
 κενός, inutilis, ineptus, B 530.
 Κλειναρέτη, nom. pr. Eκ. 41.
 κοπιᾶν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν, O 734.
 κρυπτός, Θ 422. 600.
 Λίτομαι, Θ 313. 1040.
 λορδοῦσθαι, Eκ. 10.
 Μανόδαρος, nomen fervi, O 657.
 μεθυποδήσασθαι, Eκ. 544.

μίμησις, Θ 156. B 109.

μισθούν, Α 958.

μόγισ, Α 328. Θ 447.

Νεότης, Ο 732. Α 211.

Εύγνωσις, Θ 418.

Ξυγρόψασθαι, Θ 432.

Ξυγκλεῖν, Α 22.

Ξυγκατάγειν, Θ 339.

Ξυγκώρεῖν τινι, Α 1111.

Ξυζώννυμι, Θ 255.

Ξυμδοκῆειν, Α 247.

Ξυμπλάττειν, Ει. 869.

Ξυμφοιτᾶν, Ι 988.

Ξυνάγειν, Α 585.

Ξυναθροίζειν, Α 585.

Ξυνκαποδιδράσκειν, Β 81.

Ξυνεξευρεῖν, Θ 601.

Ξυνεπεύχεσθαι, Θ 951.

Ξυνέρχεσθαι, Α 25. 39.

Ξυντάξασθαι, Α 452.

Ξύντομος, Β 123.

Οἰκείως, *familiariter*, Α 1118. *con-*
venienter, ut par est, Θ 197.

ὀκλιδάκλυλος, Α 109.

ὀπινίκα, Ο 1499.

ὀπλομαι. ὀπωπα, Α 1157. 1225.

ὅταν τάχιστα, Θ 1205.

ὀφείλειν, Α 581.

Παιδάριον, Θ 1203. Π 536.

παιδοτροφεῖν, Α 956.

παράγραφειν, Α 513.

παράκωπος, Θ 681.

παρέρχεσθαι, *in medium procedere*,
Θ 443.

παρουσία κακῶν, Θ 1049.

πεντάκις, Ει. 242.

περιβαίνειν, Α 979.

περικαλλής, Θ 282.

περιφύσητος, Α 323.

πιθανός, Θ 464.

πιθανῶς, Θ 268.

πολιτεύεσθαι, Α 573.

πολλοσὶς, Ει. 559.

προσαυδᾶν, Θ 1019.

προσγελᾶν, Ει. 600.

προσδίδωμι, Ει. 955.

προσδοκᾶν, Θ 81. 846. 963. Σ 561.

προσεπιωρεῖν, Α 1238.

προσεπιτέρεσθαι, Β 232.

προσμανθάνειν, Θ 20. 24.

προύργου τι δεῖν, Εκ. 784.

πυκνός, *spissus, densus*, Ει. 365.

πυκνότερον, *crebrius*, Θ 648.

Ράδιον, Θ 68.

Σποδαῖς ἔχειν, Α 173.

σπέρειν, Β 229.

σπρέφεσθαι, *verti.* πρὸς τίνος σπρε-
φθῶ λόγους; Θ 1128.

σπροφοῖν. σπροφοῖ τι πνεῦμα περὶ τῶ
ἰμφολόν, Ει. 175.

στυφεδανός, Σ 1364.

συννοεῖσθαι, Β 598.

Τάφος, Θ 885.

ταφαῖ, αἱ, Β 423.

τάχα, *mox, statim*, Α 1114. Θ 66.

ταχέως, Α 731. 830. 924. Θ 731.
784. Β 166. 188.

τάχος. ὡς τάχος, Α 1187.

ταχὺ, *adverbial.* Α 864. 935. Θ
663. 916. ὡς τάχιστα, *quam ci-*
tissime, Α 266. 747. 1009. 1188.
Θ 662.

τετρακισχίλιοι, Α 1143.

T.	Υ.	Υ.	Χ.
τίλιν. ἡ τεκούσα, mater, Α 636.		ὑφάπτειν, © 730.	
futur. τέξομαι, Α 744.		Φαιδρίας, nom. pr. Α 356.	
τιτυβίζειν. Ο 1681.		Φάσκειν, Α 519. 752. © 502. Β	
τραχυπόποιος, © 30.		279.	
τραχυπόδος, © 391. Γηγυρ. 9. Vide		Φιλίστη, nom. pr. © 568.	
in χορός.		φλᾶψ, © 694.	
Υπακούειν τινί, Α 878.		Φοβεῖσθαι, Β 280.	
ὑπάσχωμαι. ὑπηγμένος, Α 1159.		Φρόνιμος, Α 42. 548.	
ὑπέχειν, præbere, Α 841. subire,		Χερωφελίτης, Α 1319.	
© 196.		χεῖν, commodare, © 219. 250.	
ὑπίσχομαι, polliceor, © 344.		Β 1159.	
ὑποδηλοῦν, © 1011.		χρήσιμόν ἐστι, Ο 382. χρήσιμαί λό-	
ὑποπίμπρημι, Α 349.		γοί, Α 639.	

F I N I S.

SERVE CANADA
THROUGH CANADA
ARMED SERVICES

Mr L. H. Zeatley
327 Hollow Ave.
Toronto.

T. T. T. X.
 τίλιν. ἡ τεκούσα, mater, A 636. ὑφάπλιν, © 730.

futur. τέξ
 τιτυδίξειν. (C
 τραγωδοποιός
 τραγωδός, C
 in χορός.

Ἰπποκράτης τι
 ὑπόσχεται.
 ὑπέχειν, pr
 © 196.
 ὑπόσχεται,
 ὑποδύουσαν,
 ὑποπλάττει

The Toronto Classical Club

The next meeting of the club will be held

Date

Thursday Oct 28, 8.15 p.m.

Place

Wynona Hall, Victoria College Building

Speaker

Professor E. T. Salmon of the University

Subject

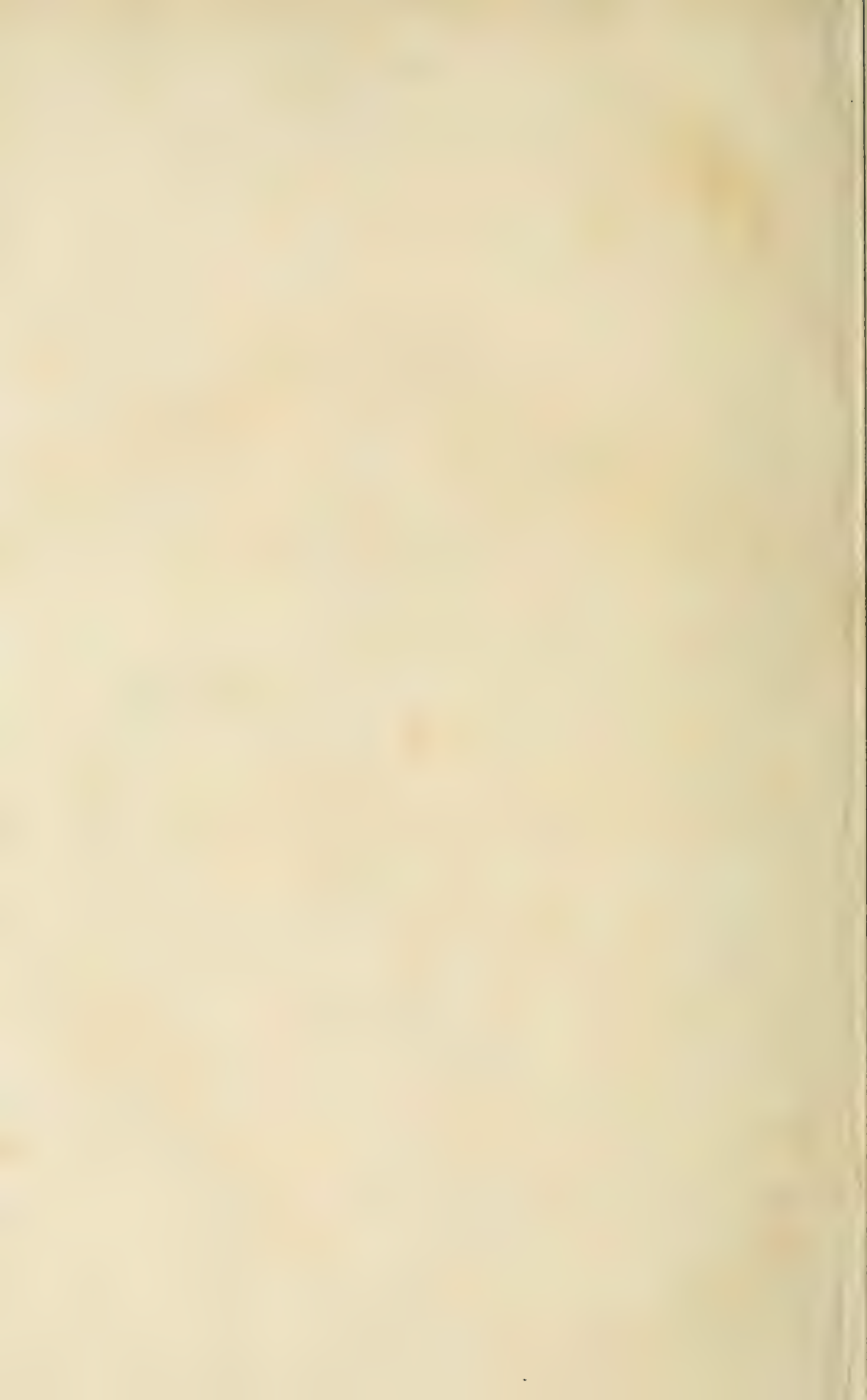
"The Testamentary Factor in the Greek
 of the Roman Empire."

JO

1

LGr

A716Br

Aristophanes

Comœdiae; [Greek and Latin]; ed.
by Brunck. Vol. 3.

7276

**University of Toronto
Library**

**DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET**

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

